ARISTOPHANIS

C O M O E D I A E.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS VII.

A C H A R N E N S E S.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXVII.

ARISTOPHANIS

ACHARNENSES.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXVII.

PRAEFATIO.

Plurimas ob causas notabilis est haec fabula nostroque studio et admiratione digna, non modo quod stylus ejus genuinam priscae comoediae Atticae venustatem et elegantiam redolet, sed quod superstitum nostri fabularum, immo omnium cujusvis saeculi comoediarum, antiquissima est; quod permagnum parodiarum numerum, praecipue locorum ex fabulis Euripideis, continet; quod in certamine hoc dramatico fabulas simul commiserint tres praecipui antiquae comoediae scriptores, Aristophanes, qui hac fabula primum praemium reportavit; Cratinus, qui secundum fabula *Χειμαζομένοις;* Eupolis, qui tertium fabula *Νουμηνίαις;*[1] denique quod in ea multae insunt allusiones quae historiae Atticae epocham maxime memorabilem et gravem illustrant.

Docta est fabula Acharnenses festo Lenaeis Olympiadis 88 anno tertio, a. A. C. 425, archonte eponymo Euthyno,[2]

---

1) Etiam Equitibus primum praemium reportavit Aristophanes, secundum Cratinus. Contra primus fuit Cratinus fabula *Πυτίνῃ*, tertius tantum Aristophanes *Νεφέλαις*; Eupolis primus *Κόλαξι*, secundus Aristophanes *Εἰρήνῃ*. Primus fuit Aristophanes etiam Ranis. Facile principem poetarum comicorum Atticorum fuisse Aristophanem inter omnes constat; uter melior poeta fuerit Cratinus an Eupolis, quum neutrius fabulae integrae ad nostra tempora pervenerint dijudicari non potest. Diversi eorum styli fuisse videntur, quum severus et acer ad exemplum Archilochi fuisse tradatur Cratinus, festivus potius et jocosus Eupolis.

2) *ἐπὶ Εὐθυμένους* codd. *ἐπὶ Εὐθύνου* corrigendum esse ostendit Dindorfius in Add. ad Schol. vol. II. p. 325, 16. Id enim huic archonti fuisse nomen constare ex inscriptione ab L. Rossio edita in Diariis Halensibus a. 1838.; rectam scripturam *ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος* esse apud scriptorem Vitae Thucydidis p. XX. ed. Bekk. Adde schol. Luciani Timon. apud Dindorf. Chronol. Scenic. p. 414. ed. Oxon.

sexto belli Peloponnesii anno, ut discimus ex vv. 266. 890.[1]

Sicut duae primae nostri fabulae, Daetalenses[2] et Babylonii, non ipsius Aristophanis nomine docta est sed Callistrati (*διὰ Καλλιστράτου*), quod ita intelligendum esse monet Dindorfius ut Callistratus chorum ab archonte petierit, victor in certamine dramatico renuntiatus sit, nomenque ejus in tabulas publicas inter *διδασκαλίας* relatum sit. In parabasi Equitum v. 512 sq., quam primam fabulam suo ipsius nomine docuit Aristophanes, narrat multos ex amicis suis miratos esse et rogasse cur non jam olim Chorum ipse sibi poposcisset (*ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν*), id est cur non suo ipsius nomine fabulam commisisset. Et in Nubium v. 531. jocose hanc suppressionem sui nominis cum infantis expositione comparat quem puella nondum nupta clam furtim pepererit. Qua de causa hoc fecerit non omnino liquet, sed ex iis quae dicit Eq. 512 sq. colligi potest propterea id fecisse eum quod levitatem et inconstantiam publici favoris probe cognitam haberet, quum alii poetae illustres, Magnes, Cratinus, Crates, postquam multa publici favoris signa accepissent, a populo neglecti fuissent; praeterea propter modestiam et verecundiam juvenilem, quum rem difficillimam esse artem comicam longumque tirocinium postulare recte judicaret.[3] Satis autem frequentem fuisse hanc consuetudinem ex eo constat quod Aeschylus filio suo Euphorioni, Sophocles filio suo Iophonti, Euripides Euripidi minori fabulas ab ipsis compositas docendas

---

1) Loci qui ad tempus hujus fabulae definiendum inserviunt sunt vv. 141 sq. 175. 266. 424. 760. 761. 890.

2) In Daetalensibus exemplum primumque indicium habemus condemnationis novi educationis generis doctrinaeque sophisticae quam paullo postea in Nubibus plenius exhibuit noster.

3) Cf. Eq. 541 sq. *ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν | ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν, | κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι, | κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἵνεκα πάντων, | ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, | αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον*, etc. Ideo etiam fortasse nomen suum celavit ut Chorum facilius impetraret, quum minus ipse notus esset, minorque, si victus in certamine fuisset, jactura famae esset,

tradiderunt, ut ita illi populo commendarentur. Ob hanc rem nostrum riserunt Aristonymus et Amipsias et *τετράδι γεγονέναι* dixerunt quod operam in fabulis componendis positam aliis tribui pateretur.

Scriptor Vitae Arist. XII. 2. B. *εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχήν, ἄλλως δὲ εὐφυής, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα.* 15. *ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ* (*ἰδιωτικὰ?*), *διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά* (*δημοτικά?*). Grammaticus de Comoedia III. 12. *ἐδίδαξε δὲ πρῶτος* (f. *πρῶτον*) *ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου· τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους* (i. e. *τὰ ἰδιωτικὰ*) *Φιλωνίδῃ.* Rankius quidem, Anonymi de Aristophanis vita testimonio obsecutus (*τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα*), quum Babylonios et Acharnenses Callistrati nomine doctas fuisse constet, Philonidem primam nostri fabulam Daetalenses docuisse arbitratur. Bergkius contra, cujus sententiae ipse cum Mullero adstipulor, Grammatici de Comoedia verba (*ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου*) in animo habens, Callistrato potius eam fabulam docendam traditam esse arguit, quum grammaticus ille praeter Callistrati nomen etiam archontis nomen cujus anno Daetalenses docta est exhibens monumento antiquo didascalico niti videatur, Scriptor autem Vitae verba sua parum accurate ex alio auctore exscripsisse et posteriora dramata cum prioribus confudisse. Ex Photio (p. 499, 1.) et Suida (in *Σαμίων ὁ δῆμος*) Callistrati nomine nostrum Babylonios, et e didascaliis Acharnensium, Avium, Lysistratae fabulas eas, commisisse discimus; Philonidis autem nomine Vespas, Ranas, Proagonem (v. Didasc. Vesp.), et Amphiaraum (v. Didasc. Avium) docuisse constat. Equites, Nubes, Pacem, et Plutum suo ipsius nomine docuit. De Thesmophoriazusis et Ecclesiazusis, quum perierint didascaliae earum fabularum, non liquet.

Actores fuisse Callistratum et Philonidem arbitrati sunt nonnulli, sed in hoc falsi sunt.[1] Revera poetae, quamvis

---

1) De histrionibus ubi sermo est, nusquam locutionem *διδάξαι διὰ* — aut **εἰσάγειν** *διὰ* — usurpari, sed verbum in hac re proprium ***ὑποκρί-***

mediocres, fuerunt, ut ex Vesparum vv. 1016 sq. colligi potest, ubi Chorus dicit *μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ. | ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς, | τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς, | μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, | εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς (ἐσδὺς?) κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι (διδάσκων?).* Poetam fuisse Philonidem diserte tradit Suidas in *Φιλωνίδης* triumque comoediarum ejus nomina enumerat. De Callistrato altum silentium est nisi quod scholiasta ad Vesp. v. 1018. *ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,* dicit *οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, φησίν, ἐπικουρεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς θεαταῖς ἡμῖν ἀλλὰ δι' ἑτέρων ποιητῶν λάθρα, ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθίει τινὰ τῶν δραμάτων. πρῶτον γὰρ δρᾶμα καθῆκε δι' ἑαυτοῦ τοὺς Ἱππέας.* Unde non modo Philonidem sed etiam Callistratum poetam fuisse colligere possumus.

Societatem Aristophanis cum Callistrato non diu latere potuisse credibile est. Ex iis quae legimus Eq. 512 sq. *ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας | καὶ βασανίζειν ὡς (πῶς?) οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη*[1] *καθ' ἑαυτὸν, | ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου κτλ.* tuto colligi potest divulgatum fuisse rumorem Aristophanem Babyloniorum et Acharnensium auctorem esse, fortasse etiam Daetalensium, quae fabula bonam receptionem habuit (*ἄριστ' ἤκουσε*), ut ipse Comicus testatur Nub. 529. Cur non victor sit renuntiatus Callistratus, qui Chorum poposcisset, potius quam ipse scriptor fabulae Aristophanes non liquet. In Avibus enim non Aristophanes, qui fabulam Callistrati nomine docuit (*διὰ Καλλι-*

νεσθαι, ut in *ὑποθέσει* Pacis, *τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος*, monuit Dindorfius in Vita Aristophanis p. 27.

1) *χορὸν αἰτεῖν* idem valebat quod fabulae committendae jus poscere, nam praecipuam partem fabulae antiquitus fuisse Chorum liquet, quum primitus festa Dionysiaca ex choris tantum constarent, serius autem adderentur diverbia. Hinc plurimae fabulae nomina ex Choro acceperunt, ut ipsius Comici *Ἀχαρνῆς, Ἱππῆς, Νεφέλαι, Σφῆκες, Ὄρνιθες, Βάτραχοι, Θεσμοφοριάζουσαι, Ἐκκλησιάζουσαι, Γεωργοί, Ὁλκάδες, Νῆσοι, Λήμνιαι, Πελαργοί, Ταγηνισταί, Ὧραι*, Eupolidis *Βαπταί, Δῆμοι, Κόλακες, Πόλεις*, aliaeque multae.

στράτον καθῆκε), sed Callistratus secundum praemium reportasse dicitur (v. Didasc. Av. *ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι*, etc.). Vespas etiam Philonidis nomine (*διὰ Φιλωνίδου*) commisit noster, sed ipse praemium secundum reportasse dicitur, Philonides autem *Προαγῶνι* (et ipsa Aristophanis fabula) primum. Ranas *διὰ Φιλωνίδου* docuit noster et ipse *πρῶτος ἦν* (v. Didasc. Ran.). Nec cur Callistrati nomine hanc fabulam commiserit Aristophanes liquet, quum ipse tot manifesta et aperta indicia praebeat se ipsum ejus scriptorem esse, id quod vix fecisset, si delitescere voluisset. Vix diu, nedum omnino, latere potuit veri scriptoris alicujus fabulae nomen: nequaquam enim credibile est aut ipsum poetam alii permissurum fuisse victoriae laude frui, aut hunc verum fabulae scriptorem ea privare conaturum fuisse. Haud dubie plerumque ante judicium dramaticum in lucem prodiit et pervulgatum est verum nomen scriptoris. Nec dubitari potest quin cognitum habuerit Cleon verum hujus fabulae auctorem fuisse Aristophanem ob eamque rem ei litem intenderit.

In Babyloniis fabula Atheniensium rempublicam, a Cleone administratam, acriter impugnatam esse duramque sociarum civitatum conditionem, quae pessime ab Atheniensibus haberentur, reprehensam esse constat. Vide parabasis hujus fabulae versus 634—642. Adeo ipsum Cleonem a nostro in ea lacessitum esse discimus ex eo quod in hac fabula memoratur vv. 377 sq. 501., Cleonem scriptori ejus litem intendisse in senatumque eum per actionem *εἰσαγγελίαν* appellatam, ut videtur, traxisse quod coram sociis vectigalibus (503. *ξένων παρόντων*) male de republica dixisset.[1] Ex Comici sermone fiduciae pleno ubi ad hanc rem alludit (659) colligi potest causam suam non potuisse probare Cleonem. Pervicaces nostri aggressiones demagogus per peregrinae originis accusationem (*ξενίας γραφὴν*), quod *συκοφαντίας* genus eo tempore civibus obnoxiis frequentissime intendebatur, ut *ἄτιμοι* fierent, ulcisci

---

1) E versibus 496 sq. et 630 sq. causam accusationis in eum latae patet fuisse quod praesentibus sociis vectigalibus magistratus publicos Cleonemque ipsum et alios multos publice traduxisset.

conatus est.[1] Constat igitur inter Comicum et Cleonem propter causas cum publicas tum privatas inimicitiam fuisse implacabilem.

Argumentum hujus fabulae omnino politicum est. In ea Comicus stultitiam et injustitiam eorum qui bello favebant ostendere conatur, Cleonis praecipue, Lamachi, Alcibiadis (qui jam in notitiam publicam veniebat), et ipsius Periclis, famosi plebisciti ejus auctoris quo Megarenses, gens vicina Dorica, a foris et emporiis Atticis exclusi erant. Argumentum ut breviter dicam, hoc fere est. Dicaeopolis, civis Atticus et agricola Chollidensis (*Χολλείδης*), vir probus et simplex, militiae praesidiariae victusque parci pertaesus, in Pnycem sive concionis locum se confert primo mane disputationem de rebus publicis avide exspectans omnesque alias quaestiones in animo habens prohibere aut impedire, ut de pace tantum concilianda agatur; sed, quum omne concionis tempus legatorum narrationibus ineptis audiendis frustra consumi videat, indignabundus suo ipsius nomine foedus privatum cum Lacedaemoniis facere statuit. Quo facto festivitati se dat et Dionysia rustica, quae per sex annos propter bellum neglecta fuerant, jam rursus celebrat. Sed festum illud a Choro senum Acharnensium[2] carbonariorum subito interrumpitur, quorum acrimonia in Lace-

---

1) Scriptor Vitae Aristophanis XII. 4. Bergk. *διήχθρευε δὲ αὐτῷ* (sc. *Κλέωνι*) *ὁ Ἀριστοφάνης ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο* [*καὶ*] *ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.* 6. *δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος· ὅθεν φησὶν "αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅττ' ἔπαθον* (*ἄπαθον* est in textu) *ἐπίσταμαι δὴ" καὶ τὰ ἑξῆς.* Unde ter in jus a Cleone vocatum esse Comicum discimus. Quod ad originis peregrinae accusationem attinet, nulla ejus in Comici fabulis indicatio est, sed tradiderunt nonnulli Rhodium aut Naucratitem aut Aeginetam eum fuisse, hoc postremum fortasse quod pater ejus Aegineta esset aut quod ipse Comicus praedia ibi ut *κληροῦχος* possideret. V. schol. Ach. 653. et Script. Vit. XII. 5. Bergk. In Vesparum v. 1284 allusio videtur esse ad litem Comico a Cleone propter Equites fabulam illatam, et ex toto eo loco colligi potest excusationem aliquam attulisse nostrum, qua contentus Cleon, prioris frustrationis memor, accusationem ulterius prosequi noluerit.

2) Sex fere millia passuum ab Athenis septentrionem versus et in via per quam hostes a Peloponneso per Megarida regionem Atticam invasuri iter facturi erant situs erat pagus Acharnae.

daemonios tanta est ut protinus eum ut traditorem qui cum patriae suae hostibus foedus facere ausus sit ulcisci meditentur. At Dicaeopolis unum ex cophinis Acharnensium ut obsidem arripit, et sic non modo exitium ipse evitat, sed senes cogit argumenta sua de pace facienda audire: et mox, tanta est ejus fiducia in ipsius causa, capite suo supra mensam lanioniam posito verba facit. Ut misericordiam facilius conciliet, Telephi herois Euripidei pannos indutus ejusque sermone abutens causam suam adeo audacter tantaque efficacia ac persuasione dicit ut tandem Chorus argumentis ejus convincatur. Deinde forum liberum Megarensibus et Boeotis Peloponnesiisque omnibus praebet. Versus finem fabulae est diverbium *ἀμοιβαῖον* inter bellicosum Lamachum et pacis cupidum Dicaeopolin, in quo festive sibi invicem opponuntur pacis commoda et belli miseriae. In postrema scena prodit Lamachus vulneratus et ejulans, Dicaeopolis autem victor in certamine potatorio proclamatus una cum Choro exit hymnum triumphalem cantans.

In Equitibus, quamquam non minus, fortasse etiam magis, acriter invehitur Comicus in Cleonem, notabile est nullas de bello quales in hac fabula sunt fieri querelas, nullam ejus deprecationem. Victoria ab Atheniensibus in Pylo insula sub ducibus Cleone et Demosthene reportata adeo Atheniensium animos erexerat, adeo Laconum depresserat, ut hoc tempore nulla Athenis dubitatio exstitisse videatur quin succumbere coactis Laconibus victoria Atheniensibus inclinatura esset. Hinc omnes pacis ineundae conditiones a Laconibus propositas arroganter ac superbe repudiarunt, quam ob rem severe perversitatem eorum reprehendit in Pacis v. 665.

Alius viri in hac fabula conspicua mentio fit, de quo usque ad expeditionem Siculam, quae post decem annos facta est, tacet fere historia, nempe ducis probi fortisque Lamachi. Nominis ejus nulla apud Thucydidem mentio fit ante annum A. C. 422 (IV. 75), ubi res gesta ejus audax commemoratur. E versibus 620 sq. hostem eum Lacedaemoniorum quam acerrimum fuisse discimus. Idem Pacis versu 473. inter eos qui maxime paci faciendae obstarent memoratur. Quum frequens ejus mentio fiat apud nostrum (Pac. 1290. Th. 841. Ran. 1039. etc.), vix dubitari potest quin tempore quo docta

est haec fabula belli fautor vehemens et assiduus fuerit. Mors ejus, quae a Thucydide memoratur (VI. 101.), decem fere annis postea accidit, modusque ejus tam similis fuit narrationi festivae ei quae legitur vv. 1178 sq. hujus fabulae ut suspicio vel ob alias causas de versuum illorum fide oborta valde confirmetur.

Magis difficile est divinare cur tam acriter Euripidem et in hac comoedia et in aliis, etiam viginti annis post mortem ejus in Ranis, insectatus sit. Credibile est in eorum numero fuisse Comicum qui tragici ejus philosophici doctrinam et opiniones novas reipublicae periculosas haberent. Sermonem quidem ejus rotundum et perelegantem (*τοῦ στόματος τὸ στρογγύλον*) imitatum se esse, sententias autem ejus ut vulgares (*διανοίας ἀγοραίους*) devitasse profitetur Comicus Fr. 397.

Carpit etiam in hac fabula legationum, quae hoc tempore solito frequentiores videntur fuisse, luxuriam et prodigentiam; saevitiam decreti Megarici reprehendit; injustitiam tribunalium forensium perstringit; et infame delationis genus quod *συκοφαντία* vocabatur ut pestem ac perniciem reipublicae vehementer damnat.

Quod ad Boeotos, qui tum in hac fabula tum in Pace (1003) aeque cum Megarensibus et Peloponnesiis foro Attico exclusi esse dicuntur, commercii eorum cum Atheniensibus interruptionis causa fuit Thebanorum in Plataeam incursio primo belli hujus anno facta (a. 431).

Per totam fabulam pacis patronus agricola Dicaeopolis ipsius Comici animum et sententiam exprimit. Sub ejus nomine cives suos culpat Aristophanes quod non intelligerent se ipsos non minus quam Lacones belli causam praebuisse (cf. Pac. 604 sq.); et arrogantiam et credulitatem eorum reprehendit, qui quoties civitatem eorum aliquis laudibus efferret quidvis facere et concedere parati essent (371—374. 636—640. Eq. 1262.). Neque omnino improbabile est Comicum Dicaeopolidis partes egisse, idque spectatoribus cognitum fuisse (442 sq.). Quod si ita fuit, e versu 367. (*ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί*) colligi fortasse potest parvae staturae fuisse Aristophanem, ut ex Pacis versu 771. calvum eum fuisse discimus.

Inter Lacedaemonios et Athenienses aequo animo dijudicat Comicus. Si illorum incursionibus multa mala passi essent Athenienses, his in memoriam redigit plebiscitum illud Megaricum, quod, quamvis assidue rogarent Lacedaemonii, rescindere noluissent et ita nimis festinanter et inconsiderate in bellum se praecipitassent.

Chori in duas partes contrarias (*ἡμιχόρια*) divisio, alteram pacis conservationi faventem, alteram bellum et ultionem cupientem, commentum Comici est quod simili modo in Vespis adhibetur, ubi muneris judiciarii commoda et incommoda invicem exponunt Philocleon filiusque ejus Bdelycleon. Qui paci et justitiae favent victores evadunt, et carbonarii Acharnenses, viri robusti et immites, qui primo pacis amantem agricolam Dicaeopolin lapidibus obruere voluerant, demum eum ut *ἄνδρα φρόνιμον καὶ ὑπέρσοφον* (972) conjunctim commendant, laudesque Pacis (*Διαλλαγῆς*) praedicant.

Causae quae secundum Comicum (515 sq.) Periclem ad plebiscitum Megaricum ferendum et bellum concitandum impulerint frivolae omnino et leves, fortasse etiam fictae, videntur esse. Idem dicendum est de narratione in Pacis versibus 605 sq., ubi Periclis cum Phidia sculptore illustri collusio in auri cujusdam sacri aversione illiusque metus ne id factum sibi molestiam afferret, ab Herme ex persona Comici loquente ut vera causa et origo belli innuitur. Inter causas belli Aeginae subjectio a Thucydide memoratur. Ex ista locutione in v. 537. (*τὸ ψήφισμα τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας*) subindicare videtur Comicus Aspasiae Periclis amasiae instigatione propositum fuisse id decretum. Sed vera ac primaria causa fuit haud dubie alta et vetusta ira Atheniensium propter defectionem Megarensium et recentem Anthemocriti praeconis, ab Atheniensibus missi ut cum Megarensibus agri alicujus sacri cultionem (*ἐπεργασίαν*) postularet, interfectionem aut saltem injuriam aliquam, de qua tamen, quod mirum videtur, tacent et Thucydides et noster. Unde constat abundantem conflagrationis materiam accumulatam esse, ita ut *σπινθὴρ* iste *τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος* ad totam Hellada accendendam facile sufficeret. Quidquid de variis belli hujus celeberrimi causis allatis statuamus, hoc nos universa historia docet, quando gentes duae vicinae aemulae

ac potentes, inter quas inimicitiae graves et antiquae jamdudum extiterunt, adversa fronte sibi oppositae stant, suspiciones utraque alens, ulciscendi et aggrediendi occasionem utraque captans, praesertim si diversae stirpis et originis sint aliosque mores et instituta colant, vel levissimam rem tanquam scintillam sat sufficere ad bellum funestum et internecinum conflandum.

Ad melius ea intelligenda quae in hac fabula de Megarensibus et decreto Megarico dicuntur non inutile erit pauca de civitate ea, quantum quidem ad Athenienses attinet, narrare. Arcta amicitia inter Megarenses ac Lacedaemonios, ambas gentes Doricas, fuerat usque ad annum A. C. 461., quo, quum Megarensium fines transgressi Corinthii agrum eorum occupassent (Thuc. I. 103.), nullum a Lacedaemoniis auxilium, qui eo tempore et ipsi bello Messeniaco tertio premebantur, sperari posse rati ad societatem Atheniensium defecerunt. Paucis annis interjectis, bello inter Athenienses et Aeginetas conflato et copiis Atheniensium in Aegyptum missis (anno 457.), Corinthii una cum Epidauriis Megarensium agrum iterum invaserunt urbemque ipsam eorum oppugnarunt (Thuc. I. 105.), non posse Athenienses Megarensibus opem afferre rati; sed in eo falsi sunt, Athenienses enim, exercitu ab Aegina insula revocato, Myronide duce Megarida invaserunt ibique Corinthios bis profligarunt. Paucis vero annis post, quum Athenienses in pugna ad Coroneam commissa cladem sustinuissent, Megarenses occasione ista avide arrepta una cum Boeotis, Phocensibus, et Locris, ab Atheniensium societate defecerunt (anno 445. v. Thuc. I. 114.), praesidiumque eorum interfecerunt, exceptis paucis qui ad Nisaeam, Megarae portum, perfugerunt. Ex eo tempore inter Athenienses et Megarenses, quia horum defectio praecipua causa fuerat cur reliqui quos enumeravimus socii desciscerent, et quia Megaride amissa non amplius Peloponnesios itinere per juga Gerania intercludere poterant, ipsique a mari Crisaeo exclusi erant, aegre tulerunt odiumque implacabile in Megarenses conceperunt, ita ut omnibus rationibus vexarent eos commerciumque inter eos et se ipsos prohiberent. Namque etiam ante plebiscitum Megaricum a foro Attico et emporiis exclusi erant Megarenses. Thuc. I. 67. *ἄλλοι τε πα-*

ριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρῆς δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς. 139. τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα —, ἐν ᾧ εἴρητο αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. Diod. Sic. XII. 39. Cf. Ach. 517—522. Hoc odium paucis post annis in apertum exarsit, quando Periclis instigatione Charino auctore latum est saevum illud decretum sive plebiscitum contra Megarenses (a. 431. ineunte, ut videtur) quod bellum Peloponnesium peperit. Cf. Pac. 608. ἐξέφλεξε (Περικλέης) τὴν πόλιν | ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος | κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον | ὥστε τῷ καπνῷ | πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι τούς τ᾽ ἐκεῖ τούς τ᾽ ἐνθάδε. Plut. Per. 30. γράφει ψήφισμα κατ᾽ αὐτῶν Χαρῖνος ἄσπονδον μὲν εἶναι καὶ ἀκήρυκτον ἔχθραν, ὃς δ᾽ ἂν ἐπιβῇ τῆς Ἀττικῆς Μεγαρέων θανάτῳ ζημιοῦσθαι. Reip. ger. praec. p. 258. ed. Ox. διὰ δὲ Χαρῖνον τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα (Περικλῆς).

Magna autem inter hanc fabulam ac Pacem, quae quattuor annis serius docta est (a. 421.), intercedit similitudo. In utraque queritur agricola mala quae propter bellum passus est; in utraque foedus peculiare et privatum agricola facit; utraque in fine ludicram et festivam comparationem pacis commodorum cum belli malis exhibet; in utraque belli accendendi culpa in Periclem conjicitur ut decreti Megarici auctorem, quod instigatione ejus per Charinum paullo ante belli eruptionem latum erat. Asperitas ab Atheniensibus in parvam hanc civitatem Doricam exhibita secundum Comicum plus quam ulla alia causa ad inimicitiam inter gentes Ionicam et Doricam excitandam contulit. Crebris enim incursionibus in Megarida bis quotannis factis portusque Nisaeae captione (Thuc. II. 31.) ad tantam inopiam redacti erant Megarenses ut Lacedaemonios causam suam apud Athenienses agere rogarent; adeo autem contra Megarenses exacerbati fuerunt Athenienses ut omnem concessionem recusarent, causas nonnullas objicientes quae levissimi momenti et omnino futiles videntur fuisse.

In hanc fabulam pulcherrimam, priscae comoediae spiritûs vigorisque et ardoris juvenilis plenam, quam primum anno 1845

edidi, nescio an plus laboris quam in ullam aliam nostri fabulam impenderim; scatet enim, plus fortasse quam reliquae, corruptelis plurimis ac gravissimis, quas pro virili parte emendare studui, sed etiamnunc supersunt menda non pauca quae fortasse aliis tollere continget. Ut enim Senecae sermone utar, "qui ista ante nos moverunt non domini nostri sed duces sunt: patet omnibus veritas, nondum est occupata; multum ex illa etiam futuris relictum est." Feliciter autem contigit huic fabulae ut eam unam ex Aristophanis fabulis edendam curaverit vir *ξύνεσιν ἠκριβωμένην ἔχων* (Ran. 1483.), eruditissimus et sagacissimus, et hoc literarum genere maxime excellens, Petrus Elmsleius, qui una cum Porsono, Dobraeo, et Hermanno criticae scientiae accuratioris qualis hodie in edendis scriptoribus antiquis obtinet fundamenta posuit. In opere tam longo ac laborioso diversisque temporibus et saepe post longa intervalla repetito vix fieri potuit quin errores ac defectus multi reperirentur. His ut ignoscat lectorem iterum iterumque rogo. Quod si auctorem, qui mihi semper maximam delectationem praebuit, paullo emendatiorem lectuque faciliorem reddiderim, viamque aliis ad meliorem ejus editionem proferendam paraverim, satis superque contentus ero.

Obiter moneo in v. 541. pro *σκάφει*, quod per errorem typographicum remansit, corrigendum esse *σκάφος*.

CODICES MANUSCRIPTI HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Reg. 2712.
B.	Par. Bibl. Reg. 2715.
C.	Par. Bibl. Reg. 2717.
P.	Vaticano-Palatinus LXVII.
R.	Ravennas.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.
Med. 9.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 41.

Ex his ipse verbatim et accurate contuli A. (cum ed. Dind. 1835.) B. (paene verbatim, cum eadem). C. (cum eadem). R. (vv. 729—835, cum ed. Bergk. 1857.). *Γ.* (vv. 729—928, cum eadem). *Δ.* (vv. 729—928, cum eadem). Passim, non tamen verbatim, contuli R. et Med. 9.

PRAECIPUAE ARISTOPHANIS EDITIONES.

Ald. Aristophanes cum scholiis ab Musuro collectis. Desunt Lys. et Thesm. Editio princeps. Curavit Marcus Musurus. Fol. Apud Aldum, Venetiis, 1498.

Junt. I. Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv., Florentiae 1510. Praefatus est Bernardus Junta. Secundum volumen, separatim editum, continet fabulas Lys. et Thesm. ex codice Bibliothecae Urbinatis Romanae expressas. In calce secundi voluminis haec sunt: "Bernardus Junta lectori S. Habes, candide lector, nusquam hactenus impressas binas Aristophanis comoedias, Sacrificantes feminas, Atticamque Lysistratam, quas ex codice adeo vetusto excerpsimus ut altera interdum dictionis pars ibi desidere-

tur. Si quid igitur in illis quod tibi molestum sit invenies, quia ἀπαραλλάκτως cudere voluimus id evenisse scias. Vale." Aldinam plerumque sequitur haec editio.

Junt. II. Apud haeredes Philippi Juntae, 8vo. parv., Flor. 1525. Edidit Antonius Fracinus (al. Francinus), qui codicibus nonnullis usus est. Insunt novem fabulae Aldinae et Aldina scholia cum aliis deterioris notae.

Gormont. 8vo. Parisiis, 1528. Insunt eaedem novem fabulae (mea editio septem tantum habet). Mera repetitio Juntinae I.

Crat. aut Bas. I. Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532. Insunt undecim fabulae, e recensione Aldina et Junt. I. II. Illam plerumque sequitur.

Zan. aut Ven. I. Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538. Repetitio Basiliensis I.

Junt. III. 8vo., ap. Bened. Junt. Flor. 1540. Insunt eaedem novem fabulae. Consentit plerumque cum Juntina I.

Wech. Ed. Wechel, 4to. Paris. 1540.

Farr. aut Ven. II. Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542. Repetitio et haec editionis Basil. I.

Brub. Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544. Adhibuit Ald. Junt. II. et Basil. I.

Frob. aut Basil. II. Ed. Gelenius, folio, apud Frobenium, Basil. 1547. Novem insunt fabulae. Aldinam et Juntinam II. sequitur.

Canin. Ed. Caninius, 8vo. min., apud Gryphium, Lugd. 1548. Editio accuratissima esse perhibetur.

Frischl. Ed. Frischlinus, Francof. ad Maen. 1586. (1597. 1625.) Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.) cum versione metrica.

Raph. aut Plant. Ed. Raphelius, 12mo. aut 24mo., ap. Plantin. Lugd. 1600. Sequitur Basil. I. et consentit multum cum edd. Ven. et Wechel.

Port. Ed. Portus, fol., Genevae (Aureliae Allobrogum), 1600. Frobenianam repetit.

Mair. 12mo. (24mo.), Lugd. Bat. 1624. Insunt Scaligeri emendationes.

Amst. Cum fragmentis, etc. 2 voll. 18mo. Amstel. 1670. Insunt Ecclesiazusae, cum Tanaquilli Fabri versione et notis.

Kust. Ed. Ludolphus Kusterus, fol. magn., Amstel. 1710. Insunt praeterea Frischlini annotationes in Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.; Fabri in Eccl.; Florentis Christiani in Vesp. Pac. Lys.; Hemsterhusii in Aves; Kusteri ipsius in Thesm.; denique Ezekielis Spanhemii in Pl. Nub. Ran. Editio bellissima.

Bc. aut Bergl. Ed. Stephanus Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760. Praefatus est Burmannus. Insunt Bergleri annotationes. Opus posthumum.

Br. Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783. Editio saepius repetita.

Inv. Ediderunt Phil. Invernizius, jurisconsultus Romanus, C. D. Beckius, et Gul. Dindorf. 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.

Sch. aut Schaef. Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812. (2 voll. 8vo. Lips. 1818.)

Schutz. Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (partes II.), 8vo. Lips. 1821. Prodierunt tantum Ach. Eq. Nub., cum annotationibus et commentariis.

Weis. Ed. C. H. Weise, 3 vol. 16mo. Tauchnitz, Lips. 1812—1814. (Ed. II. 1873—1876.)

Dind. I. Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.

Boiss. Ed. Jo. Fr. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.

Bekk. Ed. Imm. Bekkerus, 5 vol. 8vo. maj., ap. Priestley, Lond. 1829.

Bo. aut Both. Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—1830. (Ed. II. 4 voll. 1845.)

Dind. II. Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 12mo. apud Black, Lond. 1830.

Dind. III. Ed. G. Dindorfius, in Poetis scenicis Graecis, Lex. 8. Lips. 1830.

Dind. IV. aut Dind. Ox. Ed. G. Dindorfius, cum fragmentis, 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.

Dind. V. aut Dind. Par. Ed. G. Dindorfius, 8vo. maj. Paris. 1838.

Hold. Ed. Hubertus Holden, 8vo. Cant. 1848. (Ed. III. Lond. 1868.)

Bergk. aut Bgk. Ed. Theod. Bergk, 2 voll. 8vo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1867.)

Mein. Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. (ed. stereot.) Tauchnitz, Lips. 1860.

Dind. V. corr. Ed. G. Dindorfius in Poetis scenicis Graecis (ed. quinta correctior, fol. parv. Londini, 1869.). Ad hanc editionem spectat 'Dind.' in mea editione.

Schol. Scholia Graeca in Aristophanem, Ed. G. Dindorfius, 3 voll. 8vo. Oxon. 1838.

Scholia Graeca in Aristophanem cum prolegomenis grammaticorum, varietate lectionis optimorum codicum integra, ceterorum selecta, annotatione criticorum item selecta, cui sua quaedam inseruit Fr. Dübner. Accedit index nominum et rerum ex Aristophane et scholiis nostra opera collectus, indices scriptorum et verborum in scholiis expositorum. Lex. 8. Didot, Parisiis, 1842. [Supplementa editionis Dindorfianae, vol. III. pp. 387—430, in suam editionem recepit Dübner.]

PRAECIPUAE EDITIONES HUJUSCE FABULAE.

Höpfner, J. G. C. 8vo. Halae, 1797.
Dindorfius, G. 8vo. Lips. 1828.
Elmsleius, P. 8vo. Oxon. 1809. (Lips. 1830.)
Mitchell, T., with English notes, 8vo. Lond. 1835.
Blaydes, F. H. M. 8vo. Lond. 1845.
Muellerus, Albertus. 8vo. Hannoverae, 1863.
Green, W. C. (and Eq.), with English notes, 18mo. Lond. 1870.
Ribbeck, Woldemar. Die Acharner, Griechisch und Deutsch, mit kritischen und erklärenden Anmerkungen, etc. 8vo. Leipzig, 1864.
Paley, F. A., with English notes, 18mo. Lond. 1876.
Billson, C. C., in English verse, Lond. 1882.
Tyrrell, R. Y., in English verse, Lond. 1883.
Merry, W. W., with introduction, notes, and dialectical glossary, 18mo. Oxford, 1880.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ἐφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας[1] τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας[2] Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου,[3] σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται[4] διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις[5] καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι,[6] ἐφ' ᾧτε, ἂν[7] μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων,[8] τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ[9] πτωχικὴν στολήν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως[10] καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ[11] Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν[12] ἐπὶ τῷ[13] δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος,[14] ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς[15] ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς[16] διαλέγεται[17] περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ

I. 1. Sic R. *προπολεμοῦντας* Ald. 2. Sic Br. *ἐξάπτοντας* vulg. 3. *καλουμένου* add. R. 4. *προσέρχονται*, hic R., post *σχήματι* Ald. 5. *πολεμιωτάτοις* A. *πολεμικωτάτοις* R. *πολεμίοις* Ald. 6. *ἀπολογήσασθαι* R. Ald. *ἀπολογήσεσθαι* Kust. Br. 7. Sic Dind. *ἐφ' ᾧτε, ἐὰν* vulg. *ἐφ' ὅτ' ἂν* R. 8. *τὰ δίκαια λέγων* add. R. 9. *αἰτεῖ* hic R. post *στολὴν* Ald. 10. *ἀχαρίστως* R. 11. *περὶ τοῦ* R. Ald. *τοῦ* A. unde *τοῦ τε* Br. 12. *ἐξ αὐτῶν* add. R. 13. *τῷ*] *τὸ* R. 14. Sic R. *εἰρηκότος αὐτοῦ* Ald. 15. *κατενεχθείς*] An *κατελεγχθεὶς* convictus, vel *καὶ ἐλεγχθείς*? 16. *δικαστὰς*] Aut *δικαστὰς* et *κριτὰς* confudit grammaticus, aut *θεατὰς* vel *ἀκροατὰς* scripsit. ELMSL. 17. *διαλέγεται* hic R. post *τινῶν* Ald.

ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν[18] εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια[19] φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ[20] τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον[21] ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ[22] Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν[23] παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων[24] αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν[25] ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν[26] ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν[27] ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων.[28] Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου[29] [l. Εὐθύνου] ἄρχοντος ἐν Ληναίοις[30] διὰ Καλλιστράτου·[31] καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται.[32] τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

18. ἑαυτὸν Br. αὑτὸν Ald. 19. Sic Br. εἰς χοιρίδια διεσκευασμένα παιδία ἑαυτοῦ Ald. Qu. — ὡς χοιρίδια. 20. μετὰ R. μετὰ δὲ Ald. 21. γόνον] Fort. γόμον. Nisi φόρτον aut φορτίον scripserat. 22. Sic R. τοῦτόν τε τῷ Ald. 23. Ἀθηνῶν Br. ἀθηναίων Ald. 24. Sic R. προσαποστελλόντων Ald. 25. μὲν add. R. 26. τὸν στρατηγὸν R. 27. Sic R. τοῦ ἱερέως τοῦ διονύσου καλῶν τις Ald. 28. ἀναλύων] An μεθύων? 29. Εὐθυμένους vulg. Εὐθύνου P. Dind. Dübn. prob. Bergk. Εὐθυδήμου nonnulli e Diodoro Sic. XII. 58. et Athenaeo V. p. 218 B. Εὐθύνης vocatur ab auctore vitae Thucyd. p. XXXVII. Archon Euthynes fuit Ol. 88, 3. (A. C. 425), qui sextus belli Peloponnesii annus fuit (266. 890). Error ortus est e v. 67. V. Dind. ad schol. III. p. 415. ed. Ox. Aliud de anno Acharnensium testimonium est schol. ad Pac. 990.

30. Lenaeis praeter hanc fabulam doctae sunt Equites, Vespae et Ranae: Dionysiis magnis Nubes et Aves. De reliquis nihil constat e didascaliis. 30. διὰ Καλλιστράτου] Cujus histrionis nomine etiam Babylonios, ut Philonidis primam fabulam Daetalenses, duobus proximis annis docuerat. De qua re uberius exposuit Dind. in Praefat. ad hanc fabulam. 32. σώζονται R. σώζεται Ald. οὐ σώζονται post Νουμηνίαις transponi malit Elmsl.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις[1] *παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,*[2]
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ[3] *μετὰ τούτους τινὲς*
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. (αὐτὸ[4] *τὸ ψήφισμά τε*
Μεγαρικὸν ἱκανῶς[5] *φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα*
οὐκ τῶν Λακώνων[6] *τῶνδε πάντων αἴτιον,*
σπονδὰς λύσιν τε[7] *τῶν ἐφεστώτων κακῶν.)*

II. 1. *πρέσβεις* add. R. 2. *πάλιν* om. R. 3. *δὲ* R. *τε* Ald 4. *αὐτὸ* — *κακῶν* om. R. cancellis sepit Bergk. 5. Sic Br. *ὡς ἱκανῶς* Ald. 6. *κοὐ τὸν Λάκωνα* conj. Bergk. 7. *λύσιν δὲ* conj. Bergk.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.[1]

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.[2]
ΚΗΡΥΞ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.
ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ. [*ΘΕΡΑΠΩΝ Εὐριπίδου.*]
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
ΚΟΡΑ θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.
ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.

1) In codice R. hae tantum personae sunt notatae, *Δικαιόπολις*, *Κῆρυξ*, *Ἀμφίθεος*, *Χορὸς Ἀχαρνέων*, *Ἡμιχόριον*, *Λάμαχος*, *Μεγαρεύς*. Cephisophontis nomen (395—402. et 434, quod agnoscit scholiasta ad 394. 395) servo Euripidis (nam *δοῦλος* ab Dicaeopolide appellatur 401) impositum est ab grammaticis, quemadmodum servis in prologo Equitum in scenam prodeuntibus Niciae et Demosthenis nomina tribuerunt, Paphlagonem vero *Κλέωνα* appellarunt. DIND. Prytanis persona fortasse addi debet. V. Brunck. ad 54.

2) *Δικαιόπολις*] Confer nomina adjectiva *ὀρθόπολις* Pind. Ol. III. 14, *ἄπολις*, et nomen proprium *Εὔπολις*.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ, τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην ψαμμακοσιογάργαρα.
Φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
Ἐγῷδ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.

1. *δὴ* B. supr.

2. *πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα* vulg. *πάνυ γε* — Elmsl. Bergk. Mull. Fr. Thiersch. p. 688. *πάνυ τι* — Dobr. Ineptum certe hic est *δέ*. Qu. *ἥσθην δὲ βαιὰ, βαιὰ πάνυ δὴ, τέτταρα*, aut *ἥσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρί' ἢ* (aut *τρία γε*) *καὶ τέτταρα*? Sed vera lectio videtur esse *ἥσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρί' ἄττ' ἢ τέτταρα.*

3. *ψαμμακοσιογάργαρα* A. Suid. (h. v. et *γάργαιρε, καρκαίρω, κόσσια*) Hesych. (*ψαμμακόσια γαργάρα* ms.) Eust. p. 986, 52. Br. etc. *ψαμμο.* B. C. *Γ. Δ.* Med. 9. Macrob. Sat. V. 20. Bergk. Macrobii verba sunt "Aristophanes comicus composito nomine ex arena et gargaris innumerabilem, ut ejus lepos est, numerum conatur exprimere. In fabula enim Acharnensium ait, *ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα. ψαμμακόσια* autem pro multis Varro saepe in Menippeis suis posuit: sed Aristophanes adjecit gargara, ad significationem numerositatis innumerae."

4. *τί δ' ἥσθην*] *τί ἥσθην* Elmsl. (coll. Nub. 21. *φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω;* Eq. 119. *φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν;* 1214. *φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;*) *τί 'ἄρ' ἥσθην* malit idem.

5. *ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε* vulg. Scribe *ἐγῷδ', ἐφ' ᾧ γε* —. cf. ad 430. 118. *ἐγῷδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.* Th. 849. *τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι; | ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.* *ἐγῷδ'*] *ἐγὼ δ'* R. Med. 9. et Vit. Arist. (V. et Ald.) *ἐγῷδ'* *Γ.* *ἄγ' ὧδ'* *Δ.* *ἄγ' ὧδ'* B. *ἐφ' ᾧ γε* vulg. *γε* om. V. in Vit. Arist. Inepta est particula *γε*. Legendum, ni fallor, *ἐφ' ᾧ 'γώ.* *εὐφράνθην* vulg. *ηὐφράνθην* lemm. schol. Scriptor. Vit. Arist. ap. Duebn. Elmsl. Dind. Mein. Cf. ad Pl. 626. Eccl 141. De augmento verborum ex *εὖ* inchoantium v. Herodian. p. 314, 38. Herm. Ellendt. Lex. Soph. I. 710. 717.

6. *τοῖς πέντε ταλάντοις*] De numeris cf. ad Av. 1024. 843. Ran. 1462 Lys. 768. *ἐξήμεσεν* vulg. Dedi *ἐξήμεσε.*

Ταῦθ᾽ ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
Ἀλλ᾽ ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ᾽ ἀνεῖπεν, "Εἴσαγ᾽, ὦ Θέογνι, τὸν χορόν."
Πῶς τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.

7. *ταῦθ᾽ ὥς μ᾽ ἐγάνωσε* aut *τούτοις ἐγανώθην* (cum Elmsleio) malit Mein.

10. *ὅτι* Med. 9. *κεχήνη* A. B. Γ. Δ. vulg. *κεχήνει* R. *ἐκεχήνη* Etym. M. p. 386, 30. *'κεχήνη* Bentl. Bergl. Pors. Mein. Mull. Dind. *ὅτε δὴ ἐκεχήνη* diserte hinc citat Choeroboscus II. 602. Cf. ad Nub. 962. Pac. 615. 824. Th. 596. Semper additur augmentum in plusquamperfecto, saltem in trimetris iambicis. "*Ὅτε δὴ* [cf. *ἐπειδὴ*] legitur Ach 16. 535. Eq. 632. 658. Vesp. 121. Pac. 1273. Ran. 771. 789. 1090. 1189. Eccl. 195. 315. 827." (Elmsl.).

12. *τοῦτ᾽ ἔσεισε* libri et vulg. *τοῦτο σεῖσαι* Valck. ad Hipp. 446. Br. Sch. prob. Elmsl. Recte, opinor: alioqui enim disjungi non deberent vocabula *πῶς* et *δοκεῖς*. Cf. Nub. 1365. *κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;* Pac. 704. *ἕτερα πόσ᾽ ἄττ᾽ οἴει γεγενῆσθ᾽* (f. *γεγένηται*) *ἐν τῇ πόλει.* "*ἔσεισε μου τὴν καρδίαν* attulerunt Phrynichus in Bekkeri Anecdotis vol. 1. p. 41, 12. et Suidas in *ἔσεισε*. Notanda autem trajectio verborum *πῶς τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν* pro *τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου πῶς δοκεῖς τὴν καρδίαν.*" (Dind.) Cf. Nub. 881. *κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.* Eccl. 399. *κἄπειθ᾽ ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς.* Pl. 742. *οἱ δ᾽ — πῶς δοκεῖς | τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο.* Ran. 53. *πόθος | τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.* Eur. Hipp. 446. *τοῦτον λαβοῦσα πῶς δοκεῖς καθύβρισεν.* Hec. 1160. *κᾆτ᾽ ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς προσφθεγμάτων* etc. Iph. A. 1590. *κἂν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη* —. Diphil. Athen. 67 D. *δειπνεῖ τε καταδὺς πῶς δοκεῖς Λακωνικῶς.* Theophilum ibid. 472 D. *κύλικα — πῶς δοκεῖς κεραννύει | καλῶς.* Ararota ibid. 175 D. *ἁρπάσας* (*ἀναρπ.*?) *μόναυλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς | κούφως ἀνήλλετ᾽.* Eubul. ibid. 473 E. *ἅμα δὲ λαβοῦσ᾽ ἠφάνικε πηλίκον τινὰ οἴεσθε μέγεθος.* Anacreon XL. fin. *πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, | Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις.* Plat. Conv. 216 D. *ἔνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε γέμει σωφροσύνης.* Rep. 492 B. *ἐν δὴ τῷ τοιούτῳ τὸν νέον, τὸ λεγόμενον, τίνα οἴει καρδίαν ἴσχειν;* Theophr. Char. 8. *ταῦτα διεξιὼν πῶς οἴεσθε πιθανῶς σχετλιάζει λέγων* etc. Lucian. Fug. 19. *καὶ ταῦτα ποιοῦσι πῶς οἴει κατηγοροῦντες* etc. Alciphr. II. 2. *ποίοις δοκεῖς αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν.* Id. Fr. 6. *ἡλίκαι δοκεῖς θριδακῖναι.* Plura dabunt Hemst. ad Lucian. I. 475. Valck. ad Hipp. 446. *μου*] *μοι* malit Br.

Ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον.
Τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
Ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί·

13. *ἐπὶ μόσχῳ*] Duplex hujus loci interpretatio apud scholiasten legitur. Alii scilicet Moschum malum citharoedum Agrigentinum hic tangi putant, alii *μόσχον* pro vitulo, victoris praemio, accipiunt. Hanc sententiam amplexus est Bentleius ad Phalaridem p. 302. Neutra, quod sciam, aliqua auctoritate innititur nisi scholiastae, quae quidem levissima est et prorsus indigna cui fides in re dubia habeatur. ELMSL. Quod scholiasta citharoedum illum Agrigentinum fuisse narrat, indicio est non ex loco fictum, sed aliunde quoque cognitum fuisse artificem. Haec igitur vera interpretatio videtur, quam Gregorius quoque Corinthius sequitur ad v. I. citatus, scribendumque *ἐπὶ Μόσχῳ*. DIND. *μόσχῳ* Bentl. Br. Elmsl. Bekk. Bo. Ribb. *Μόσχῳ* Be. Dind. Bergk. Mull. Walsh. (qui *ἐπὶ τῷ μόσχῳ* potius dicendum fuisse censet) et Fr. Thiersch. (quum de vitulo dithyrambicorum praemio aliunde non constet). Cf. Apost. XI. 74. *Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον. Μόσχος* praeterea nomen poetae bucolici est, et *Μόσχος Παιανιεὺς* memoratur Dem. p. 551. *Μοσχίων* Alex. com. III. 492. et alibi. Berglerus confert Eur. Or. 898. *ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.* 896. *κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται.* Contra conferri potest Theocr. 22, 70. *ἢ καὶ ἄεθλον ἕτοιμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω;*

14. *Βοιώτιον*] *τὸ Βοιώτιον* conj. Mein., sed retinet eum Thesm. 1175. *σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν.* Cf. 261. *ᾄσομαι τὸ Φαλλικόν.*

18. *οὕτως*] *οὕτω γ'* malit Reisig. C. 93. (coll. Vesp. 1227. *οὐχ οὕτω γε πανοῦργος —*). *κονίας* A. C. R. *Δ*. Med. 9. schol. Suid. s. v. *ῥύπτει*. *κονίας γε* B. Ald. *κονίας* (s. *γε* al. m.) *Γ*. *γε* delerunt jam Bentl. Pors. Herm. etc. Producitur scilicet media in *κονία*. Hom. Il. *α'*. 163. *Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης.* Corripitur tamen eadem Aesch. Ag. 64. *κονίαισιν* (in v. anap.). Eur. Suppl. 821. *ἐν κονίαισιν* (in v. heroico). Cf. Plat. Rep. 430 B. *καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλῦναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα, δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν, ἥ τε ἡδονή, πάντος χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, πάντος ἄλλου ῥύμματος.* Pollux VII. 39. *ἔστι δὲ (ἡ κονία) τὸ ἐκ τέφρας καθιστάμενον ὑγρόν.* Latine cinis lixivius seu lixivia. Anglice lye. Cf. Lys. 470. *ἡμᾶς ἔλουσαν — ἄνευ κονίας.* et ad Ran. 711.

20. *αὑτηί* A. R. *αὑτηὶ* C. *ἡδεί* (*αὑτηί* marg.) B. *ἡδεὶ Δ*. Cf. ad 1065. *τουτωΐ* (al. *τωδεΐ*).

οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοις περὶ τοῦ πρώτου ξύλου
ἀθρόοι καταρρέοντες, εἰρήνη δ' ὅπως

23. ἀωρίαν vulg. et Phryn. Bekk. p. 4, 22. ἀωρίᾳ Suid. h. v. Osann. ad Philem. p. 291. Sallier. ad Moerin p. 33. Recte ut videtur. Simili corruptela μισητίᾳ in μισητίαν abiit Av. 1620. Cf. Lucian. Luc. 24. ποῖ βαδίζεις ἀωρίᾳ, ταλαίπωρε; Alciphr. III. 47. ἦν γὰρ ἀωρία τῆς νυκτὸς μεσούσης. Tentabam etiam ἀωρί που, vel ἀωρὶ δή. (Eccl. 741. ἀωρὶ νύκτωρ. Heraclid. com. ap. Athen. p. 432 F. ἀωρὶ κοκκύζοντα. Theocr. XXIV. 38. νυκτὸς ἀωρί.) Moeris, Ἀωρὶ Ἀττικῶς· ἀωρίᾳ Ἑλληνικῶς. "Accusativum, fortasse ex hoc ipso loco sumptum, posuit Phrynichus in Bekk. Anecd. vol. I. p. 4, 22. ἀωρίαν (nam sic codex): οἷον παρὰ τὴν δέουσαν ὥραν. οὐκ ἐπὶ νοητῶν μόνον, ἀλλ' ἁπλῶς παρὰ δέον. Sic ὥραν apud Aeschylum Eum. 109. καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς | ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν." DIND. Adde Eur. Bacch. 723. τὴν τεταγμένην ὥραν. Hel. 486. καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες. Soph. El. 34. καιρὸν δ' ἐφήκεις. Aj. 1316. Herod. VIII. 113. ἀνωρίην (sic) εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν. Qu. ἀώριοι (Anth. P. 7, 600). Ἀωρία legitur Pind. Fr. 101. Plut. 2, 371 B (θέρους). V. Hemst. ad Thom. M. p. 136.

24. ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται] ἥκοντες εἶτα διωστιοῦνται (schol. διωθήσονται) dubitanter propter rhythmum Dobr. prob. Mein. Cf. Pl. 277. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν, | σὺ δ' οὐ βαδίζεις; Sic κᾆτα post participium pro εἶτα Av. 1455. κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ | κᾆτ' (κατ' Dobr.) αὖ πέτομαι πάλιν ἐκεῖσε. 674. ἀπολέψαντα χρὴ | ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν. Eq. 391. τοιοῦτος ὢν — κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι. Qu. ἥξουσιν, εἶτα δ'. Vel ἥξουσι, κἄπειτ'. Vel ἥκοντες εἶθ' ἅμ' —. Vel potius ἥκοντες εὖ διωστιοῦνται. Sed cf. 844. Lys. 330. Post participium inferri solet εἶτα, non εἶτα δέ: conferri enim non debet Eq. 377.

25. ἀλλήλοισι περί vulg. ἀλλήλοις περὶ τοῦ Mein., coll. Vesp. 90. ἢ μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθέζηται ξύλου. Recte haud dubie.

26. ἀθρόοι vulg. ἄθροοι (sup. ἅ) B. ἄθροοι schol. et Suid. in ἄθροι κατ. Elmsl. (Cui formae analogiam favere censet etiam Goettling de Acc. p. 68.) ἄθροοι Mein. Mull. Dind. "Recte Elmsleius ἄθροοι restituit. Eustath. p. 1387, 4. Ἐν δὲ τοῖς ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται καὶ ταῦτα· ἐκ τοῦ ἀθρόος γίνεται ἄθρους. — καὶ Ἀριστοφάνης, Ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. Fortasse igitur hic quoque ἄθροι scribi praestat, quod Suidas videtur legisse: nisi illo in loco contracto ἄθρους propter solam metri necessitatem usus est poeta." DIND. Solemnis librorum scriptura est ἀθρόος, quanquam spiritus asper in nonnullis Thucydidis et Demo-

ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν. Ὦ πόλις πόλις.
Ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ', ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, "Ἄνθρακας πρίω,"
οὐκ "ὄξος," οὐκ "ἔλαιον," οὐδ' ᾔδει "πρίω,"

sthenis codicibus invenitur. Vid. Ellendt. Lex. Soph. I. p. 30, qui scripturam cum aspero ex Herodiani testimonio ad Il. ξ. 38 confirmat. De accentu minus constat. Cf. Vesp. 1334. Eccl 384. et in quibus locis propter metrum anapaesticum forma trisyllaba postulatur, Nub. 962. Pac. 1006. Av. 529. Forma contracta propter solam metri necessitatem, ut videtur, usus est Fr. 531. *ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἅθρους*: quamquam nihil obstat quominus in omnibus senariis restituatur ista forma, et *ἅθροι* in hoc loco legisse videtur Suidas. Adde quod formae contractae favet verbi derivati scriptura *ἀθροίζειν*, non *ἀθροΐζειν*, ut *βοίδιον* a *βοῦς* et similia. Quare vix abstinere possum quin formam contractam in senariis ubique reponendam putem. In anapaesticis recte ponitur forma soluta *ἄθροος* vel *ἀθρόος*, ut et verbi *ἀθροΐζειν*. Vid. Av. 253. Thom. Mag.: *Ἀθρόος Ἀττικοὶ, οὐκ ἄθρους*. Contra Moeris p. 19. *ἄθρους, Ἀττικῶς. ἀθρόους Ἑλληνικῶς* (ubi v. Piers.). Utrumque agnoscit Suidas, *Ἀθρόους καὶ ἄθρους λέγουσι δισυλλάβως. Ἄθρους εἰς ἅπαν συνηγμένους.* Hesychius, *Ἄθρους, ἀθρόους, συνηγμένους.* Arcad. p. 42. Ptolemaeus ap Eust. p. 1387, 7. *δασύνεται Ἀττικῶς τὸ ἄθρους.* Idem tradunt de verbo *ἀνύτειν*. Cf. Eubul. com. III. 207. *ἄθρους καταπιεῖν — (ἀθ. Mein.) τεμαχίτας.* Dem. p. 186. *ἀθρόα* (*ἀθρόα* F. Y. O. Bekk.) p. 412. *ἀθρόος* (sic Y. *ἀθρόος* S. Q. *ἀθρόως* s. *ἀθρόως* vulgo) *τῇ πόλει βλάβη γίγνεται.* p. 499. *ἀθρόους* (*ἀθρ.* F. et Bekk.). p. 521. *ἀθρόων* (*ἀθρόων*, al. et Bekk.). p. 558. *ἀθρόους* (*ἀθρ.* al. et Bekk.) p. 614. *ἀθρόον* (*ἀθρόον* F. Y. O.) — *δίκην.* p. 782. *ἀθρόους* (*ἀθρόους* Y. et Bekk.). p. 824. *ὃ μὲν οὐκ ἄθρουν* (*ἀθρόον* F.) *ἐλήφθη.* p. 33. *ἀθροίσαντα* (*ἀθρ.* F. et Bekk.). Hyperid. c. 43. *ἢ καθ' ἕνα ἢ ἄθρους.*

31. *λυγίζομαι* conj. Bergk.

32. *ἐς* A. *εἰς* B. R. et Stobaeus Floril. 56, 8. *κὰς* ante consonantem exhibent libri infra 184. et Av. 949.

33. *στυγῶν — ποθῶν*] *στυγῶ — ποθῶ* Stob. 56, 8. "Recte, ait Porsonus, si legas in v. priore *ἀποβλέπων δ'.*"

35. Fort. *οὐδ' ὄξος, οὐδ' ἔλαιον.* Sed cf. Pl. 1114 sq. Av. 141 sq. 979. 1133. Eur. Or. 1155. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφὴς, | οὐ πλοῦ-*

ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
Οὐκ ἠγόρευον; Τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡΥΞ.

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἤδη τις εἶπε; *ΚΗ. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;*

τος, οὐ τυραννίς. *οὐδ' ᾔδει*] Dedi *οὐδ' ᾔδην*, quam tertiae personae formam Aristophanis aetate unice usurpatam fuisse verisimile est. V. Nub. 1347. Vesp. 558. 635. Pac. 1182. Av. 1298. Dawes. p. 231. Piers. ad Moer. p. 174. ELM. *οὐδ' ᾔδ' εἰ* R. *οὐδ' ᾔδει* A. C. P. Γ. Med. 9. Ald. Sch. Dind. Bl. Bergk. Mull. *οὐδ' ἤδη* B. Δ. partim *οὐχ ἡ δὴ* partim *οὐχὶ δεῖ* Stobaei libri. *οὐδ' ᾔδειν* Suidas in *πρίων*, qui pro prima persona male accepit. *οὐδ' ᾔδη* Br. Mein. Ribb. "Aut *ᾔδειν* aut *ᾔδην* verum videtur. Nam formam consonanti terminatam metrum exigit Nub. 1347. Pac. 1182. Dixit de his formis Buttmannus Gram. vol. 1. p. 434." (Dind.). Cf. Etym. M. v. *Ἤιδη: — καὶ τὰ δύο εε εἰς η. οἷον, ᾔδη ἐκεῖνος* etc. Prima persona est *ᾔδειν* vel *ᾔδη* (contr. ex *ᾔδεα*), tertia *ᾔδει* vel *ᾔδειν* (ante vocalem). Cf. Vesp. 558. *ᾔδειν, εἰ μή.* Vesp. 635. *ᾔδειν ὡς.* Pac. 1182. *ᾔδειν ἐξιών.* Nub. 380. *ἐλελήθει.* 1347. *'πεποίθειν.* Av. 1298. *ᾔκειν ὄρτυγι.* Pl. 698. *προσῄειν οὐδέπω.* Eur. Ion. 1187. *ᾔδειν.* *Ἤιδη* pro *ᾔδεε* novae Atticae dialecto, *ᾔδη* pro *ᾔδεα* antiquae tribuit Etym. M. p. 419, 13. Cf. Eust. ad Od. *ψ'.* 220. p. 1946, 21. Hom. Il. *α'.* 70. *ᾔδη* (*ᾔδει* alii, et recte quidem, auctore Etym. M. p. 419, 20). *β'.* 832. *ᾔδεε.* Od. *σ'.* 344. *ἑστήκει.* *ψ'.* 220. *εἰ ᾔδη.* Thuc. 2, 53. *ᾔδει* (al. *ᾔδη*). Soph. Oed. T. 1525. *ᾔδει.* Eur. Suppl. 753. *εἰσῄει.* Antiph. II, 8. *σαφῶς δ' ᾔδει* (*ᾔδη* Z.). *πρίω* A. C. R. Γ. Med. 9. *πριῶ* B. pr. Δ.

39. *τις* om. R. *πλήν*] *πρὶν* Γ.

42. *εἰς* libri. *ἐς* Br. Dind. (qui *εἰς* ante consonantem comicis abjudicat, non minus quam ante vocalem *ἐς*) Mull. *εἰς* ubique Elmsl. V. Enger. ad Lys. 2. Fritzsch. ad Thesm. 657. Cf. ad Lys. 2.

43. *εἰς* A. B. C. R. etc.

44. *πάριτ'* R. non Med. 9.

45. *ἤδη τις εἶπε;*] *σίγα, σιώπα* conj. Hamaker (Mnem. II. 2). *Αἰαντὶς εἶπε* conj. Bergk. (ad praeconis orationem et haec referens).

ΑΜ. Ἐγώ. ΚΗ. Τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. Οὐκ
ἄνθρωπος; ΑΜ. Οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. Ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν

46. Praeconis partes prytani tribuit Brunckius V. ad 54. Vitium latere in *Ἀμφίθεος* suspicatur Mein. *οὐ* libri. Ald. Dind. Mull. *οὐκ* Bis. Kust. Br. Elmsl. Sch. Cf. 421. *οὐ Φοίνικος, οὔ, | ἀλλ'* —. Dem. p. 399. *οὐ χρόνους ἀνήρηκεν οὗτος, οὔ, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἁπλῶς ἀφῄρηται.* Xen. An. IV. 8. 3. *ἐξικνοῦντο δὲ οὔ, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδέν.* Sed infra 425. *οὐκ, ἀλλὰ τούτου* —.

47. *ἀλλ' ἀθάνατος*] *ἀλλ' ἀθάνατός γ'* Elmsl. *ἀλλ' ἀθάνατος γὰρ Ἀμφίθεος* Fritzsch. ad Th. 730. Primae in *ἀθάνατος* productae exempla dat Elmsleius. Adde Antiphan. Stob. Fl. 121, 4. *ἀθανασίας* (ᾱ) *φάρμακον.* V. Pors. ad Phoen. 139. 140. Med. 139. *ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος*] Perraro in senariis tribrachum excipit anapaestus, cujus alterum apud Aristophanem exemplum est in Eccles. 315, pedibus illis pariter ut hic inter duas dipodias divisis et interpunctione sejunctis, *καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.* Nam tertium exemplum Nub. 663. *ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα*, restituta accusativi forma contracta *ἀλεκτρυῶ* removit Porsonus. In eadem dipodia Lys. 1148. *ἀδικεῖομες, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς καλός.* et, quae minus certa sunt exempla, Nub. 845. Thesm. 285. Alia plurima, quae manifestis debentur erroribus librariorum, collegit Dobraeus in App. ad Porsoni Aristophanica p. 111—115. De dactylo et anapaesto infra dicemus ad v. 733. DIND. Accuratius de hac re egit nuper Engerus Praef. ad Lys. p. XV—XVIII. "Ita igitur de omni hac quaestione statuendum," inquit, "ut dipodia ex dactylo et anapaesto composita, quae numeros vitiet, probari nullo modo possit, quod idem in dipodiam ex tribracho et anapaesto compositam cadat: tribracho vero recte fortasse anapaestus succedat, si post tribrachum in fine dipodiae positum pausam fieri sententia jubeat: cujus rei duo extent apud Aristophanem exempla Ach. 47. et Eccles. 315." [et fort. Pac. 247.]. Rem optime explicant Herm. Epit. D. M. § 160. Markl. ad Suppl. 901. Hanov. Exerc. p. 93. Cf. etiam Rossbach. metr. p. 194. Nec tribrachum nec dactylum excipere posse anapaestum primus diserte docuit Dawesius a. 1745. Cf. Av. 108. *ποδαπὼ τὸ γένος; — Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.* Pac. 246. *ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα.* (ubi tamen v. annot.). In Nubium l. l. pro *κατὰ ταὐτὸ* scribendum, ni fallor, *καὶ ταὐτὸ*, collato v. 849. In Lysistratae loco retinenda forsan vulgata *ἀδικοῦμες.* In Thesm. 215. *τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν,* Dindorfius articulum delet cum Hermanno. Sed verum vidit Porsonus, qui pro *ὅπως* corrigendum monuit *ἵνα*: nunquam enim apud comicos *ὅπως* hoc sensu subjunctivum praecedit, nisi conjuncta particula *ἄν.* In Pl. 1011. *νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο*, qui versus duplici vitio laborat, transponendum proculdubio cum Porsono, *νηττάριον ὑπεκορίζετ'*

καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'. Ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. ΚΗ. *Οἱ τοξόται.*
ΑΜ. *Ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με —;*
ΔΙ. *Ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν*
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε

ἂν καὶ φάττιον. Quod miror sprevisse Dindorfium, qui vulgatam defendit. Magis dubius locus est Pac. 246. In Epich. Fr. 89. *ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο,* aut *σκορόδια καὶ* aut *σκόροδα δύ' ἢ* legendum videtur.

48. *γίγνεται*] *γίνεται* R, quae prope constans hujus codicis scriptura est, pariterque *γινώσκω*, non *γιγνώσκω.* De quo dixi ad Thes. Steph. vol. 2. p. 620, 621. DIND. *γίνεται* etiam A. B. C. Moeris p. 108. *γίγνεται Ἀττικῶς. γίνεται Ἑλληνικῶς.*

52. *ποιεῖσθαι* Ald. Kust. Br. Elmsl. Sch. Bekk. Both. Bl. Bergk. *ποιῆσαι* Elmsl. ad 58. Mein. Mull. Dind. Cf. ad 58.

53. *ὦνδρες* (aut *ὦ ῎νδρες*) A. B. Ald. Br. Dind. Mein. etc. *ὤνδρες* P. *ἄνδρες* R. Bekk.

54. *κῆρυξ* B. pr. Dind. etc. *πρύτανις* A.? B. corr. R.? Br. Sch. Bekk. Bl. Dobr. Recte. Cf. 56. 60. "Scholiastae mos gerendus erat vere et ad decori rationem monenti haec verba [*οἱ τοξόται*] ab uno e prytanibus dici: *τοῦτό φησιν εἷς τῶν πρυτάνεων, κελεύων ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον ὡς ὑβριστήν.* In B. personam scripserat primo librarius *κῆρυξ*, se ipse postmodo correxit, reposuitque *πρύτανις*, quod verum est. V. Petit. ad Leg. Att. p. 294. Nec hoc solum loco praeconis persona male posita fuit pro prytani. Supra v. 46. verba illa *τίς ὤν;* et *οὐκ ἄνθρωπος;* et v. 59. *κάθησο σῖγα.* male praeconi tribuuntur, et in prytanis partes transferenda sunt. Debet etiam hujus nomen inter dramatis personas reponi." BRUNCK. Brunckii sententiae favet Plato Protag. p. 319 C. *καταγελῶσι καὶ θορυβοῦσιν, ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν καταθορυβηθεὶς, ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν ἢ ἐξάρωνται, κελευόντων τῶν πρυτάνεων.* ELM. Cf. Eccl. 143. *τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.* Simul commemorantur et alibi *οἱ πρυτάνεις* et *οἱ τοξόται.* Eq. 665. *κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.* Th. 923. *προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.*

55. In fine versus posui lineam, abrupti sermonis indicem: non post *περιόψεσθε* inferri deqet participium aliquod ut *ἑλκόμενον.* Cf. ad Nub. 125.

σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
ΚΗ. Κάθησο, σίγα. ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
ΚΗ. Οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
ΔΙ. Ποίου βασιλέως; Ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι
καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

58. *ποιῆσαι*] *ποιεῖσθαι* R, vitio librarii, qui ad v. 52. aberravit. *ποιῆσαι* Phryn. Bekk. Anecd. p. 45, 6. "Media forma eodem sensu adhibetur v. 52. 131. *Σπονδὰς ποιούντων* de diis induciarum auctoribus dicitur in Pac. 212. et eodem sensu *εἰρήνην ποιήσας* de Trygaeo v. 1199. Neque aliter Thucyd. 2, 29. *Ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον.* Activam igitur formam retinuerim in hoc versu, reposuerim in v. 52. 131. ELM. Recte. Confirmatur etiam *ποιῆσαι* sequenti *κρεμάσαι*.

59. *κάθησο σίγα* A. Med. 9. *κάθησο σῖγα* B. C. R. *Γ. Δ.* Dind. Mull. Ribb. *κάθησο, σίγα* Bergl. Elmsl. Bl. (in not.) Mein. Recte. Cf. 123. *σίγα* (*σῖγα* R.), *κάθιζε.* 64. *σίγα.* Vesp. 905. *σίγα, κάθιζε.* Semel apud nostrum legitur *σῖγα.* Eur. Suppl. 674. *ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα.* *Σίγα, κάθησο* potius scripturum fuisse Aristophanem censet Dind. Ceterum Prytani haec verba esse tribuenda ostendit Brunckius ad v. 55. *οὔ* libri. Ald. Dind. Mein. Mull. Ribb. *οὐκ* Br. Elmsl. Sch. Both. Cf. ad 46.

60. *γε* om. schol. *τι* Dobr. Malc. Cf. 619. *οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.* *πρυτανεύσητε*] *πρυτανεύητε* Mein. tacite. Schol: *χρηματίσητε.* Cf. ad 642. Isocr. Paneg. 121. *τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε.* Locos simillimos confert Mullerus Av. 440. Th. 269. *μοι*] Fort. *τι.*

61. *οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως* A. C. R. *Γ.* *οἱ παρὰ βασιλέως* B. Ald. *πρέσβεις* vulg. *οἱ πρέσβεις* scholio praefixum.

62. *'γὼ* R. *Γ.* (in quo *γε*) Ald. Dind. Bergk. Mein Mull. *γὰρ* B. P. Br. *γὰρ ὡς* C. *Δ.* *δ' ὡς* A. *τοῖς* Br. (in ann.) Elmsl. Bl. *ἄχθομαι 'γὼ*, ut Av. 444. *διατίθεμαι 'γώ.* Vesp. 537. *γράψομαι 'γώ.* Lys. 1114. *τάχα δ' εἴσομαι 'γώ.* 758. *ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ'.* Cf. ad Nub. 7. *πρέσβεσι* C. R. vulg. *πρέσβεσιν* A. (ut vid.) B. Dind. 1825. Bergk. Mein. Thuc. VIII. 86. *τοῖς πρέσβεσιν.* Dem. p. 140. *πρέσβεσιν.* Qu. *ἄχθομαι 'γὼ* (*τῶν*) *πρέσβεων* | *τοῖσιν ταῶσι* etc.

63. *ταῶσι*] Scribendum more Attico *ταῶσι*, quam scripturam de Avium v. 102, 269, 884. diserte testatur Athenaeus 9. p. 397 E. ex Tryphone. DIND. *ταωσι* Bl. Mein. Mull. Ribb. Cujus aspirationis vestigia servantur in Latino nomine pavo, et in Germanico pfau. Notat jactantiam legatorum, qui Persarum more superbe ornati incedunt pavonum instar. Philostr. Icon. c. 11. *ὁ βασιλεὺς* (Persarum) *ἐπὶ θρόνου χρυσοῦ στικτὸς οἷον ταώς.* Alexis ap. Athen. p. 107. *ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.* Eubul. 397 A *καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.* Lucian. Nigr. 13. *πόθεν ὁ ταὼς οὗτος;* Hemst. ad Lucian. I. 247. Lehrs. Arist. p. 341.

ΚΗ. Σῖγα. ΔΙ. Βαβαιάξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. Οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθ' ἀνὰ τὸ Καΰστριον

τοῖς ταῶσι, τοῖς τ'] Quum obliqui casus hujus nominis sine incremento ab Atticis vulgo formati sint, ut νεὼς, λεὼς, etc. (quod monuit et exemplis confirmavit Elmsleius), reponendum videatur τοῖς ταῷς καὶ τοῖς. Attamen ταῶνι legitur Av. 884. ἀλαζονεύμασιν Dind. etc.

64. σχήματος] φορήματος Suidas in ἐποποῖ. φρονήματος Theodosius περὶ γραμματικῆς p. 79, 12. quod ipsum quoque ex φορήματος corruptum videtur.

66. δύο δραχμὰς] Fort. δύο δραχμὰ, ut δύ' ὀβολώ, reponendum et hic et 90. 159. 161. Ran. 141. 173. 176. Sed δύ' ὀβολοὺς est ap. Aeschin. 14.

68. ἐτρυχόμεσθα A. B. corr. R. Γ. ἐπευχόμεθα B. pr. Δ. ἐτρυχόμεθα P. Br. Sch. Bekk. ἐτρυχώμεθα Med. 9. ἐπαχόμεσθα C. Salsa autem subest ironia in ἐτρυχόμεσθα et mox in ἀπολλύμενοι. Revera enim quid jucundius quam in hunc modum otiose et commode iter facere? διὰ τῶν καϋστρίων πεδίων A. B. Γ. Δ. Med. 9. διὰ τῶν καστρίων πεδίων C. παρὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων R. διὰ Καϋστρίων πεδίων Bergk. τῶν Καϋστρίων πεδίων Elmsl. (Qui, "Vel delenda, inquit, est praepositio vel articulus. Ut deleatur illa suadet scripturae diversitas quae in ea cernitur." Idem verbum τρύχεσθαι eandem constructionem hic habere putat, quam in Pac. 989. οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη τρία καὶ δέκ' ἔτη. Sic ἀπολαύειν etc. Idem ipse conjeceram in Praef. Av. p. III. Sic in Homero διέπρησσον πεδίοιο, κονίοντες πεδίοιο, etc.) παρὰ Καΰστριον πεδίον Dind. Bl. Mein. Mull. ("Non solent talia numero dici plurali, sed singulari: vide exempla apud Strabonem p. 897. et 984. ed. Falcon. et quae plura hujusmodi memorat Stephanus Byzantinus." DIND. Cf. Herod. VIII. 65. ἐν τῷ Θριασίῳ πεδίῳ. Herod. IX. 7. τὸ Θριάσιον πεδίον. Xen. Cyr. II. 1. 5. εἰς Καΰστριον πεδίον. An. I. 2. 11.) "Vel dele articulum, vel potius lege ἐτρυχόμεθα," Bentl. διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων Dobr. περὶ Καΰστριον πεδίον conj. Mein. Qu. παρὰ Καϋστρίου πεδίον, ut in Thuc. VIII. 58. ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. Sed vix apte παρὰ πεδίον ὁδοιπλανεῖν dicitur, quare παρὰ Καΰστριον ποταμὸν tentabam. Sic Herod. V. 100. πορευόμενοι παρὰ ποταμὸν Καΰστριον. V. 23. παρὰ Στρυμόνα ποταμόν. V. 101. ἐς τὸν Ἕρμον ποταμόν V. 102. οἱ ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ etc. V. 119. ἐπὶ τῷ Μαρσύῃ ποταμῷ. Xen. An. I. 4. 9. ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμόν. 10. τοῦ Δάρδητος ποταμοῦ. 11. τὸν Εὐφράτην ποταμόν. 19. τὸν Ἀράξην ποταμόν. II. 5. 1. τὸν Ζαπάταν ποταμόν. IV. 5. 3. τὸν Εὐφράτην ποταμόν. IV. 3. 1. ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν. Av. 774. παρ' Ἕβρον ποταμόν. Et sic forsan legebat Schol., qui:

πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. Σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ

Καΰστριος ποταμὸς τῆς Λυδίας περὶ Μίλητον — παρ' ᾧ καὶ ὁ Ἄσιος λειμών. Nisi voluit ille tantum *Καΰστριον πεδίον* et *Ἄσιον λειμῶνα* eundem campum esse significare. Nunc praestare mihi videtur *ἐτρυχόμεσθ' ἀνὰ τὸ Καΰστριον | πεδίον —*. Cf. Xen. An. VII. 4. 2. *ἐστρατοπεδεύσαντο ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον.* Permutata et alibi vidi *ἀνά* et *διά* Nisi malis *ἐτρυχόμεσθα κατὰ Κ. π.* Articulum forsan addiderunt librarii, pro trisyllabo *Καΰστριον* habentes. De *πεδίῳ Καϋστρίῳ* (seu *Καΰστρου*) v. Diod. Sic. XIV. 79. *διεξιὼν δὲ τὸ Καΰστριον πεδίον διέφθειρε τὴν χώραν.* Xen. Anab. I. 2. 11. *ἐντεῦθεν ἐξελαύνει — εἰς Καΰστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην.* Cyr. II. 1. 5. *εἰς Καΰστριον πεδίον* (ubi juxta Hellespontum in Phrygia locatur). In Ionia erat sec. Diodor. Sic. XIV. 80. Stephanus Byz. *Καΰστριον πεδίον τῆς Ἐφεσίας* esse dicit. Nomen ipsius fluvii est *Καΰστριος* aut *Κάϋστρος.* Hom. Il. β'. 461. *Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.* Virg. G. I. 383. et quae Asia circum | Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri. Caystrium campum in Phrygia (hodie "the plain of Surmench, a high and arid upland, as its ancient name designates") ponit recens investigator Ainsworth (Travels in the track of the 10,000 Greeks) p. 27. Similia sunt Herod. I. 18. *ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.* I. 161. *Μαιάνδρου πεδίον.* I. 176. *τὸ Ξάνθιον πεδίον.* II. 10. *Μαιάνδρου πεδίον.* IV. 49. *πεδίον τὸ Τριβαλλικόν.* Thuc. II. 102. *τοῦ Ἀκαρνανικοῦ πεδίου.* III. 19. *διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου.* Xen. Anab. I. 1. 2 *Καστωλοῦ πεδίον.* VII. 4. 2. *τὸ Θυνῶν πεδίον.* VII. 8. 7. *Θήβης πεδίον.* 8. *Καΐκου πεδίον.* Ages. I. 15. *τὸ Μαιάνδρου πεδίον.* Isocr. p. 70 D. *τὸ Μύσιον πεδίον.* Ludit ironice in voce *Καΰστριον*, ad regionem torridam *κεκαυμένην* et transeuntibus molestam significandam. Apte autem et juxta rei veritatem mentio fit hujus aut fluminis aut campi, nam qui ab Athenis ad Persas proficiscebantur, Epheso relicta, flumen Caystrum ascendere solebant, ut videtur. In hoc campo, loco haud dubie amoeno, non sine causa immorari finguntur legati *ὁδοιπλανοῦντες.*

69. *ὁδοιπλανοῦντες* B. (supr. *ῶν*) C. *Δ.* R. Med. 9. *ὁδοιπλανῶντες* A. *Γ.* forma vitiosa, de qua v. Lob. ad Phryn. p. 630. Anglice, loitering on the road, or by the way. *ὁδοιπλανοῦντες* pro *ὁδοιποροῦντες* positum. Indicatur enim socordia legatorum et avaritia, qui tempus in via terant, quo majorem mercedem capiant. Cf. 67. 80.

70. Dicaeopolidi hunc versum tribuit Reisk. Fortasse recte.

71. *γάρ*] *γ' ἄρ'* Br. Elmsl. Mull. *τἄρ'* Mehler (Mnem. I. 414). Bergk. Mein. Dind. Nil mutandum. Ironiae inservit *γάρ*, ut in Nub. 1366. *ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς.* Soph. El. 393. *καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι.* Si quid mutandum, malim *γοῦν*, ut in Eccl. 794. *χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν —.*

παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
ΠΡ. *Ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν*
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. *Ὦ Κραναὰ πόλις,*
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
ΠΡ. *Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους*
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
ΔΙ. *Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς γε καὶ καταπύγονας.*
ΠΡ. *Ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·*
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
ΔΙ. *Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε;*

72. In fine versus male interrogationis signum addunt Br. Bekk. Bergk. I. Mull.

73. *δὲ*] *γὰρ* R. Quod referri potest ad *ἀπολλύμενοι* v. 71. Sed repetitum videtur ex *σφόδρα γάρ.* DIND.

74. *ἐκπωμάτων*] *ποτηρίων* gramm. Bibl. Coislin. p. 476. *ἐκπωμάτων* Pollux 6, 100. 10, 58. DIND.

78. *δυναμένους καταφαγεῖν τε* (*τε* om. B. P.) libri et Muller. Ribb. *δυναμένους καταφαγεῖν* Br. Bekk. Both. *δυναμένους φαγεῖν τε* tacite F. Morell. ad Liban. p 317. Br. Sch. Bl. Bergk. Mein. Dind. et sic (vel *καταφαγεῖν*, del. *τε*) Bentl. *δυνατοὺς καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν* Elmsl. Herm. (El. D. M. p. 129) Hanov. (Ex Crit. p. 158.) *τοὺς πλεῖστ' ἐθέλοντας καταφαγεῖν τε* conj. Bergk. Cf. Theoph. Ath. 417 A. *ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.* Pherecrat. Athen. 269 C. *καὶ τῶνδ' ἕκαστον ὅ τι φάγοι τις ἢ πίοι.* Antiphan. com. III. 134. *τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν* etc. Simonid. Fr. 131. *πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγών.* *Καταφαγεῖν* valet devorare, ut in Eccl. 1092. *ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.* Epich. Fr. 19, 7. *πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπιών.* Depravatum quidem est *δυνατοὶ* in *δύνασθε* Lys. 565, et *καταφαγεῖν* diserte agnoscit schol., sed non bene consociantur *καταφαγεῖν* et simplex *πιεῖν.* Scribendum forsan, *τούς πλεῖστα καὶ φαγεῖν δυναμένους καὶ πιεῖν.*

79. *ἡμεῖς* B. C. R. *ὑμεῖς* A. *τε* libri et vulg. Dind. Mein. Mull. Ribb. *γε* Elmsl. Bl. Bergk. Cobet. Recte. Cf. 203. *ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.* 623. *ἐγὼ δὲ κηρύττω γε* — Eq. 363. *ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε* —. 364. *ἐγὼ δὲ κινήσω γε* —. 906. *ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ* (*τέ* al.) *σοι καὶ φάρμακον δίδωμι.* 356. 365. 432. 1154. 1156. Nub. 1505. *ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.* Eccl. 1010. *ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι.* Anglice reddas: "Yes and we etc."

80. *δ'* om. R. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. etc.

82. *ὅρων* B. C. *ὀρῶν* A. *ὄρρων* R. *ὄρων* alii. *ὀρῶν* ed. Leid. a. 1625.

83. *πόσου — χρόνου*] Aesch. Ag. 278. *ποίου* (*πόσου?*) *χρόνου δὲ καὶ*

Τῇ πανσελήνῳ; ΠΡ. Κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
Εἶτ' ἐξένιζε παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. Καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
ΠΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
ΔΙ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. Ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
ΚΗ. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. Ὦναξ Ἡράκλεις·

πεπόρθηται πόλις; Eur. Iph. A. 815. *ποῖον* (*πόσον*?) *χρόνον* | *ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;* *ξυνήγαγεν* vulg. *ξυνήγαγε* Elmsl. Mull.

84. Verba *τῇ πανσελήνῳ* vulgo Legato tribuuntur. Sed animadvertendum est eum uno tenore orationem suam prosequi, et omnia quae a Dicaeopolide contumeliose dicuntur *διὰ μέσου* esse. ELMSL. Qui *τῇ πανσελήνῳ* per interrogationem verissime, ni fallor, Dicaeopolidi continuat. Elmsleium sequitur Mull. Optime sic verba *κᾆτ'* — cohaerent cum v. 82.

85. *παρετίθει δ'* A. B. C. vulg. *καὶ παρετίθετ'* R. *παρετίθει θ'* Dind. ex Athenaeo IV. p. 130 F. *ὅλους* B. Γ. *γρ. ὀπτοὺς* A. C. R. Γ.

87. *βοῦς*] *τοὺς* A. *βοῦν καὶ* B.

89. *ἦν* om. A.

91. *ἄγοντες ἥκομεν*] *ἥκοντες ἄγομεν* R.

93. *πατάξας* om. R., puncto pleno posito post *κόραξ*. *πατάξας. τόν* — (sic) A. *γε* B. C. R. Med. 9. vulg. *τε* A. Elmsl. (sc. ne bis in eadem sententia male repetatur particula *γε*). Dind. Bl. Bergk. Mein. Muller. Ribbeck. Halbertsma. Cf. ad 598. *Τόν τε σὸν* haud dubie scripsit Comicus; nam, si de legati tantum oculo evellendo ageretur, dixisset, *τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως ἐκκόψειε κόραξ πατάξας*, vel simile quid; neque iterata particula *γε* opus fuisset. De duplicata in eodem membro particula *γε* v. Elmsl. ad Oed. Col. 977. Lob. ad Aj. p. 303. Vesp. 1507. *μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ'* (*γ'* om. Dind.) *ἄλλο πλήν γε καρκίνους.* Av. 816. *οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν* (*γ'* add. R. V. etc. male) *ἔχων.* Eccl. 189. *εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.* Suppl. 151. *σοφήν γ' ἔλεξας τήν γ' ἑκούσιον φυγήν.* Plat. Gorg. 477. *οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ — ἀπὸ τούτων γε.* 491. *ἀλλ' εἴρηκά γε ἔγωγε.* Men. 93 *ἔγωγε πάντων γε μάλιστα.* Euthyd. 300. *ἔγωγε, ἔφην, καὶ πολλά γε.* Crat. 421. *ἔγωγε τό γε ζητεῖν.* Lach. 195. *ἔγωγε* (*κατανοῶ*) *ὅτι γε* etc. Xen. Cyr. II. 3. 23. *μὰ Δί', ἔφη, μήτοι γε ἐν μιᾷ γε ἡμέρᾳ.* Conferri non debent Nub. 672. *μάλιστά γε,* | *ὥσπερ γε* —. Pac. 1233. *ἔγωγε νὴ Δία,* | *ἵνα μή γ' ἀλῶ* etc. Ran. 276. *νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.* Ach. 187. Pl. 74. 897. Vesp. 1129.

πρὸς τῶν θεῶν, ὤνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις.
Ἠ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
Ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
ΠΡ. Ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

Ἰαρταμὰν ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.
ΠΡ. Ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΠΡ. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
ΨΕ. Οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.

95. *ναύφρακτον* libri et vulg. *ναύφαρκτον* unus Dind. ("Restitui formam Atticam ex Photio p. 290, 13. *ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαθροῦντος καὶ σεμνῶς ἰόντος. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις.* Ibidem 11. *ναύφρακτον καὶ ναύφαρκτον τὴν ἀττικὴν δύναμιν καλοῦσιν* (ubi *τὴν ναυτικὴν* scribendum ex p. 639, 14). *φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι. καὶ ναύφρακτον* (malim *ναύφαρκτον*) *καὶ* (l. *τὴν*) *ναυτικὴν δύναμιν.* De aliis ejusdem stirpis formis *ἀποφάργνυσθαι, πεφαργμένος, κατάφαρκτος* dixi ad Soph. Ant. 235. *πέφαρκται* Aristophani restituendum Vesp. 352. et *φάρξητε* Av. 183.") Conferri possunt *κράτος* et *κάρτος* (Hes.), *κράτιστος* et *κάρτιστος* (Hes.). *κρατύνεσθαι* et *καρτύνεσθαι* (Hes.), *κραδία* et *καρδία*, *ἀτραπὸς* et *ἀταρπὸς*, *τρασιὰ* et *ταρσιὰ*, *κρότος* et *κόρτος*, *κροτεῖν* et *κορτεῖν*, *κρίκος* et *κίρκος*, *βραδὺς* et *βαρδὺς* (Theocr. XXVIII. 30. *βαρδύτερος*. XV. 105. *βάρδιστος*), *δραχμὴ* et *δαρχμὴ*, et quae sunt similia. Formam *ναύφαρκτος*, *ἄφαρκτος*, ut parum Atticam damnat Fritzsch ad Th. 581. Post *βλέπεις* recte plenum punctum ponit Ribbeck. Vulgo interrogationis nota aut virgula ponitur.

96. *ἢ* vulg. *ἦ* unus Ribbeck. Quod et ipse reponendum conjeceram. Non enim videre licet quomodo quis interrogare possit *ναύφρακτον βλέπεις;* *κάμπτων νεώσοικον*] *κάμπτων νεὼς οἶκον* A. B. C. *νεὼς κάμπτων οἶκον* R.

97. *περὶ*] Malim *παρὰ*. Quae praepositiones saepe confundi solent.

98. *ΠΡ. Β.* Br. etc. *ΚΗ.* vulg. *ἅττ' ἄν σε* R. *ἀπέπεμψεν* R. *ἀπέπεμψε* A. *ἔκπειψε* B. (supr. *μ*) B. *ἔπεμψε* C. *ἐπέπεμψε* *Γ*. *ἔκπεμψε* P. *Δ*. *ἀπέμψε* Ald.

100. *ἰαρταμὰν* R. *Γ*. *ἰάρταμαν* *Δ*. *ἰαρταμαν* (sic) A. C. *ἰάρτα μὰν* B. *ἰαρταμὸν* Med. 9. *ἔξαρξας πισόναστρα* R. *ἐξάρξαν ἀπίσσονα σάτρα* A. *ἐξάρξαν ἀπίσσονει σάτρα* C. *ἐξαρξὰν* (*ἐξάρξαν* *Δ*.) *ἀπίσσομαι σάτρα* B. *Δ*. *ἐξάρξὰς ἀπισσόνα σάτρα* Med. 9. *ἐξάρξαν σάτρα* *Γ*. *ἐξαρξὰν ἀπισσονασάτρα* Ald. *ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα* Br. Dind.

104. *λῆψι*] *λήψει* B. C. R. *λήψη* A. *Γ*. *λῆψι* barbare pro *λήψει*. Sic in Scythae sermone Th. 1001. *οἰμῶξι*. 1187. *κλαῦσι* etc. 1108. *λαλῆσι*. 1179.

ΔΙ. *Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. Τί δαὶ λέγει;*
ΔΙ. *Ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,*
εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων.

ὀρκῆσι. 1190. *πιλῆσι.* *χωνοπρωκτ'* (sic) C. *χαυνοπρῶκτ'* A. B. Γ. *Ἰαοναῦ*] *Ἰᾶον, αὖ* Schol. ad 106. Bergk. Mein. Nescio an praestet *Ἰᾶον, οὔ*, ut accipit Bergler. Sed cf. v. *βασιλιναῦ* in Triballi sermone Av. 1678. "Ionum nomen contumeliose dictum. Herodot. I. 143. *οἱ μέν νυν ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὔνομα, οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκλῆσθαι· ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονταί μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι.* Vid. V. 69. Thucyd. VII. 5." DOBR. Schol: *Ἴωνες Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν.* Il. ν.' 685. *ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες* (i. e. Athenienses, sec. Apollonium et alios). Aesch. Pers. 178. *Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων* (ubi loquitur Atossa). 563. *διὰ δ' Ἰαόνων χέρας.* 949. 950. 1012. 1025. Herod. I. 147. *εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες ὅσοι ὀρτὴν ἀπ' Ἀθηνέων γεγόνασι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι.* V. Hesych. s. v. *Ἴαννα* (Soph. Fr. 54).

105. *ΚΗ.* R. et reliqui (qu.). *ΠΡ.* Br. Elmsl. Dind. etc. *δ' αὖ* libri et vulg. *οὖν* Br. conj. Sch. *δαὶ* Elmsl. ("*τί δαὶ* primum in *τί δέ*, deinde vero in *τί δ' αὖ* mutatum est.") Dind. Bo. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb.

106. *ὅτι χαυνοπρώκτους* libri. *ὅ τι; χαυνοπρώκτους* Reisk. Br. Elmsl. etc.

107. *χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων*] Recte, ut videtur, Elmsleius pro *χρυσίον* reponit *χρυσόν*. Dixerat enim barbarus *χρῦσο* (i. e. *χρυσόν*). Sed maximi momenti est quod excusationem nullam habet ea anapaesti incisio in qua duo breves syllabae ad vocabulum hyperdisyllabum pertineant, nisi quando sensu aut elisione aut consuetudine aut alio quo modo duo verba ita conjunctim pronuntiantur, ut quasi in unum coalescant. V. Herm. Epit. D. M. p. XVI. Rossb. et Westph. III. 190. Exempla apud nostrum et alibi haec repperi. Infra 733. *ἀκούετε δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα* (ita enim scribendum videtur). 1078. *ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες* (*πλέονες* sine causa corr. Elmsl.). Pl. 476. *ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;* (ubi *τύμπανα καὶ κύφωνες* conjunctim profertur, ut supra *πλείονες ἢ βελτίονες*: alioqui non male scriberetur, *ὦ τύμπαν', ὦ κύφωνες*). Av. 1022. *ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχών.* 1228. *ἀκροατέον ὑμῖν* (malim *ἀκροατέ' ὑμῖν*). Ran. 754. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν.* Pl. 688. *τὸ γρᾴδιον δ', ὡς ἤσθετο δή μου τὸν ψόφον* (*ὡς ᾐσθάνετό μου τὸν ψόφον* Pors. etc.). Pl. 942. *καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα.* Th. 289. *καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν* (perperam corrigunt nonnulli *χοιρίον*: si quid mutandum, praestaret, opinor, *καὶ τὴν θυγατέρα χοιρίδιον ἀνδρὸς τυχεῖν*). 637. *κᾄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;* Eccl. 1027. *ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι*, etc. Lys. 124. *ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους* (scribi posset *ἀφεκτέον νυν*, sed, quum modo praecesserit *ἀφεκτέα*, nil mutandum; nam *ἀφεκτέα τοίνυν* conjunctim proferendum est propter particulam

ΠΡ. *Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.*
ΔΙ. *Ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.*

encliticam *τοι*). Fr. 109. *καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα* | *ἥψησα ταχερά* (scribendum videtur *ἀκροκώλιά σοι τάδε τέτταρα*). 926. *οὐ γάρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω* (sine causa *οὐ γάρ προδώσω οὐδέποτέ σ'* corrigunt Elmsl. Dind. alii). Ran. 118. *ἀφιξόμεθ' εἰς*. 172. *σκευάρι' εἰς*. Fr. 24. *οὐδ' ἀργύρι' ἐστί*. Pl. 1191. *ἱδρυσόμεθ' οὖν*. 1085. *ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα*. Cratin. ap. Poll. X. 185. *Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην*. Epicrates Ath. 570 D. *ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη*. Antiphan. Ath. 96 B. *σκέλη καπύρ'*. B. *ἀστεῖόν γε —*. Plat. com. ap. Gramm. Bekk. p. 418, 15. *τἀλλότρι' οἰχήσει*. Id. ap. Athen. p. 367. *τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ*. Alcaeus com. ap. Poll. X. 11. *σκευάρι' οἰκητήρια*. In tertio loco Nub. 3. *οὐδέποθ' ἡμέρα*. 749. *φαρμακίδ' εἰ*. In quinto loco Pac. 31. *οὐδέποτ' ἐσθίων*. Av. 926. *οὐδέποτ' ἤλπισα*. Av. 843. *κήρυκε δὲ πέμψον —*. 114 *ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' —*. 1363. *ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον —*. Crat. ap. Poll vi. 18. *μετ' ἐμοῦ διῆγες οἴναρον ἕλκων τῆς τρυγός* (*χοιδάριον ἕλκων τρυγός*?). Pherecrat. Athen. 653 A. *οὐκ ἰσχάδας* (*ἰσχάδ'*?) *οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις;* Eupolis ap. Athen. 425 B. *οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ,* | *νυνὶ στρατηγοὺς λεύσσομεν* (*ἔχομεν*?). *ὦ πόλις πόλις —*. Id. ap. Schol. Ran. 418. *ἐπιχώριός ἐστι καὶ* (l. *δ' ἔστ' ἢ —;*) *ξένης ἀπὸ χθονός*. Amphis Athen. 30 E. *ποδαπὸς εἶ* (*σὺ* Elmsl.) *φράσον*. *B. Ἀκάνθιος; Α εἶτα πρὸς θεῶν —;* (locus dubius). Alexis Ath. 104 D. *ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ* (qu. *κάραβον ἔχουσαν ὀπτὸν* etc.). Id. Athen. 302 F. *τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας* (numeri excusationem habent in diversarum rerum enumeratione). Id. p. 621. v. 6. *ἐὰν δὲ τευτλίον, ἀσμένως ἠκούσαμεν* (recte *σεῦτλον* Mein.). Eubulus p. 23. *βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος*. Antiphan. p. 690. *τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα*. (fort. *τὸ κινναμώμινόν τε καὶ τὸ νάρδινον*). Timocles p. 407. *ἐπόππυσεν, εἶτ'* (scrib. *ἐπόππυσ', εἶτ'*). Metagenes p. 269 F. *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις*. Ephipp. p. 28 F. *φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον*. Xenarch. p. 693. *ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε* | *ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ', ὁρᾷς* (locus corruptus). Philemon p. 64 E. *σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον*. Plat. com. ap. Poll. X. 17. *κεράτινον εἶχον σκευοφορεῖον* (*καὶ*) *καμπύλον*. Philippid. Stob. Fl. 1, 13. *μάλιστα γὰρ οὕτω σώζεται τὸ συμφέρον* (fort. *μάλιστά γ' οὕτω*, vel *οὕτω μάλιστα*). Menand. Sent. 106. *γυνὴ δ' ὅλως τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται*. Id. Com. IV. 102. *οἰδοῦσιν, ἔλαβον σακκίον, εἶτ' εἰς τὴν ὁδόν* (recte *σακίον* Mein.). Sotad. Athen. p. 293 A. *ἰχθύδια, τούτων* (f. *ἰχθύδι', ὥνπερ*?) *ἀποκνίσας τὰ κρανία*. Bato p. 163 B. *τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ*. Incert. aq. Phot. v. *Μυρών* (*μωρὸν* Meinek. F. C. IV. 658). *μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μωρὸν ἐς τὸ πᾶν*. Versus proverb. Macar. VIII. 31. *τί δεῖ παρεῖναι λήκυθον* (l. *λέκιθον*), *ἣν ἔτνος παρῇ*. Eur. Cycl. 334. *ἁγὼ οὔτινι* (*οὔτι*?) *θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ*. Excu-

Ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,

sandi videntur etiam loci, in quibus post duas breves syllabas anapaesti interpunctio qualiscunque fit. Sic Pac. 233. *μέλλει. θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν.* B. *οἴμοι δείλαιος* (sic enim R. Dind. *ἔνδον* vulg., quod verum esse potest). Av. 1226. *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί.* Qui locus indubitabilis est. Addi potest Eccl. 1005. *μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.* Ubi *ὦ τᾶν* Bentleius, collato Nub. 1267. *μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλὰ* etc. Sed alterum rectum esse potest. Cf. etiam Lys. 731. Thesm. 219. Ran. 483. Exempla elisionis post hyperdisyllaba in secundo et quarto loco haec sunt. Ach. 613. *τἀκβάταν' ἤ.* Eq. 11. *τί μινυρόμεθ' ἄλλως* Nub. 849. *ἀλεκτρυόν.* B. *ἄμφω.* Vesp. 969. *κοὐδέποτ' ἐν.* Pac. 226. *μηδέποτ' αὐτήν.* 685. *χρησόμεθ' οὐδέν.* 705. *οὐδέποτ', ὦ.* Av. 170. *οὐδέποτ' ἐν.* 442. *ὀρχίπεδ' ἕλκειν.* 1222. *δικαιότατ' ἄν.* 1272. *κλεινότατ', ὦ.* Eccl. 564. 784. *ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν.* 1011. *οὐδέποτ'.* B. *ἀλλά.* 1075. *ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'.* B. *οὐδὲ μὴν ἐγώ* (hic etiam corrigunt *ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ σ'*) Lys. 2. *Κωλιάδ' ἤ.* 45. *Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια.* 156. *ἐξέβαλ', οἰῶ, —.* 165. *οὐδέποτ' εὐφρανθήσομαι.* 450. *οὐδέποτ' ἔσθ'.* 746. *οἴκαδέ μ' ὡς* (ubi *οἴκαδέ μ'* conjunctim pronuntiatur propter encliticum). Thesm. 472. *κοὐδεμί' ἐκφορά.* Aeque autem apta hic est *χρυσοῦ* mentio atque *χρυσίου*, quorum illud simpliciter aurum, hoc aurum cusum significat. Herod. III. 140. *χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι* (ubi loquitur Darius). Dem. de Cor. 36. *τοῦτον δὲ χρυσίον λαβεῖν.* Id. p. 122. *ὅτι τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν.* p. 428 *τὸν χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων — ἤγαγεν.* Aesch. c. Ctes. 258. *τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον.* 156. *τὸ βασιλικὸν χρυσιόν.* 173. 209. 239. 240. Dinarch. I. 22. *ὃν ᾔδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον.* II. 25. *κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων.* II. 26. *τὸν ἐκ Μήδων χρυσόν*, et *τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσόν.* Plut. Them. 6. *τὸν ἐκ Μήδων χρυσόν.* Plut. Alex. 39. *ἡλίονον βασιλικὸν χρυσίον κομίζοντα.* Soph. Ant. 1039. *τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν.* "*χρυσὸν*, quod et numerosius esset et Persae verbis melius conveniret, posuit Elmsleius. Revocandum *χρυσίον*, quod legitur v. 108. 113. Sic Dem. p. 122, 1. *χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων* dixit, sed *χρυσίον* ib. 9." DIND. *χρυσίον* Mein. Mull. Ribb. *χρυσὸν* Elmsl. Bl. Dind. hodie. Cf. 104. Sic *χαλκὸς* Eccl. 822. Vide an transponendum sit *ἐκ βαρβάρων εἰ προσδοκῶσι χρυσίον.*

108. *οὐκ, ἀλλ'* Dind. *οὐκ ἀλλ'* Mein. Mull. *ὁδί γε* libri. et vulg. *ὅδε γε* Bentl. Elmsl. Dind. etc.

109. *σὺ μέν γ'* (vel *σὺ μὲν οὖν*) *ἀλαζὼν* Fritzsch. ad Th. 804. add. "si modo *ἀχάνας* secundam corripit."

111. *πρὸς τουτονὶ* Reisk. Mein. qui, "Iurat per baculum quod manibus gestat et legato ostentat." Sed cf. 311. *ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν — πρὸς ἡμᾶς;* Eq. 899. *πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.* Pac. 661. *εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.* Nub. 1352. *ἐχρῆν λέγειν πρὸς τὸν χορόν.* Aesch. Ag. 1402. *πρὸς εἰδότας λέγω.* Legendum suspiceris *ἄγε δὴ φρά-*

ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν,
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων; —
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἅνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγᾦδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

σον σαφῶς σὺ πρὸς ἐμὲ τουτονί. Sic Eq. 1098. *ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονί.* Nub. 141. *ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ | ἥκω* —. Pl. 868. *ἐμὲ τουτονί.* Pac. 1213. *μου — τουτουί.* Dem. de Cor. 173. *ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγώ*, etc. Eur. Her. 785. *σοί τε ἐμοί τε τῷδε.* Nisi potius pro *ἐμοὶ* reponendum *πρὸς ἐμέ*: facile enim post *φράσον* excidere potuisset *πρὸς*, et dein *ἐμὲ* in *ἐμοὶ* metri gratia mutandum fuisset.

112. *σαρδιανικὸν* R et Suidas in *βάμμα*. *σαρδανικὸν* codex Hesychii. *σαρδανιακὸν* A. B. P. Γ. *σανδανιακὸν* C. Δ. *σαρψειniακὸν* Ald. *Σαρδενιακὸν* Clemens Alex. p. 235. *Σαρδωνικὸν* Suidas in *Σαρδώ*: quod legisse videtur schol. *βάμμα Σαρδιανικὸν* consentientibus libris legitur Pac. 1174. DIND. *Σαρδιανικὸν* ed. Farrei. Kust alii. *Σαρδινιακὸν* Apost. IV. 74. Cf. Steph. Byz. s. *Σάρδις*: *τὸ κτητικὸν Σαρδιανικός.* Plat. com. ap. Athen. p. 48. *κἆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις | κἀν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν* (fort. *Σαρδιακαῖσιν* vel *Σαρδῴαισιν*) *κοσμησάμενοι κατάκεινται.* Ion. Athen. 690 B. *βακκάρεις δὲ καὶ μύρα | καὶ Σαρδιανὸν κόσμον.* Id est purpuram. BE. Clearch. ibid. 255 E. 514 E. Eur. Plisth Fr. 5 *Σαρδιανός.* Athen. 255 E. *κλίνης ὑπεστρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν.* Formatum autem *Σαρδιανὸς Σαρδιανικὸς* ab *Σάρδιες*, quae Ionica forma est hujus urbis. Sic *Κυζικηνὸς Κυζικηνικὸς* (Pac. 1176). *Φασιανὸς Φασιανικὸς* (Av. 121), *Λάκων Λακωνικὸς*, *Ἕλλην Ἑλληνικὸς*, etc.

113. 114. *ἀνανεύει* et *ἐπινεύει* lineis circumdedit Bentl. Puta Pseudartaban renuere, et mox seq. v. adnuere. Schol: *τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφή, ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν ἀνένευσεν, ὁμολογῶν δὲ κατένευσεν.*

114. *ἐξαπατώμεθ'*] *ἠπατήμεθ'* Etym. M. p. 68, 7.

115. *γ'* om. Suidas in *Ἑλληνικόν.* *ἐπένευσαν* B. *ἐνένευσαν* A. *ἔπνευσαν* C. Cf. Fr. 58. *ἐννένει* (*ἐπινένει?*) *με φεύγειν οἴκαδε.* *ἄνδρες* libri et vulg. *ἅνδρες* Elmsl. etc.

116. *κοὐκ* R. Elmsl. Dind. Mull. *οὐκ* A. B. C. P. Γ. Δ. Med. 9. Suid. in *αὐτόθεν.* Ald. Br. Cf 515. *οὐχὶ* (*κοὐχὶ* R.) etc. Av. 52. *ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι· | κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ* etc. Pl 871. *κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.* Eq. 879. Nub. 1307. Vesp. 260 et ad Eur. Med. 172.

118. *ὅς ἐστι* vulg. *ὡς ἐστὶν* P. *ὅς ἐστιν* Γ. *ὅστις ἐστὶ* R. *ὅτι ἐστὶ* Mein. Qu. *οἶδ' ὅστις ἐστί.* Idem coniicit Mein. Sed cf. ad 442.

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
ΚΗ. Σίγα, κάθιζε.
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
Τούσδε ξενίζειν! οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.

119. *ἐξευρημένε* libri. *ἐξυρημένε* Suid. in *Κλεισθένην* et *Στράτων*. ed. Genev. Reisk. etc. Exspectavissem potius *ἀποτετιλμένε*. Ran. 422. *τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους*. Th. 190. *ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω, | σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος, | γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν*. Ctesias Athen. 529 A. *κατεξυρημένον τὸν πώγωνα*. In fine versus signum admirationis forsan ponendum videtur, sed virgulam praestat ponere cum Bergk.

120. *τοιόνδε δ' ὦ* B. C. Suid. v. *Στράτων* (ed. Med.). vulg. Mull. *τοιόνδε θ' ὦ* A. *Γ*. *τοιόνδε γ' ὦ* R. Bekk. *τοιόνδ' ὦ* Med. 9. *τοιόνδε δὴ* (om. *ὦ*) Suid. v. *Κλεισθ*. Elmsl. Pors (ineptum hic existimantes *δέ*). Particulam *δὲ* propter v. 119 deesse non posse monet Mull. Scilicet in priori clausula subintelligitur *μέν*. Qu. *τοιοῦτον, ὦ πίθηκε*, etc. Cf. Aesop. Fab. 44. *ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύσεις;* Haec dicit senex Atticus, quia actor ille, qui eunuchi partes sustinebat, barbam risus excitandi causa personae adligatam gerebat. Parodia autem haec sunt versus Archilochei ab scholiasta servati, *τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων*. "Immo non parodia, sed vera lectio est *τοιάνδε — πυγὴν*" (Bentl.).

125. *εἰς* A. B. etc. *ἐς* Dind. etc.

126. *στραγεύομαι* R. (et hic et in Nub. 131. cum V.) *στρατεύομαι* A. B. C. *Γ*. *Δ*. Med. 9. Hesychius *στρατεύομαι* (sic) per *διατρίβω* explicat. Redde: m o r o r. A v. *στράγξ* "g u t t a," quae lente (guttatim) cadit. Nub. 131. *τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, | ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν;* Macho Att. 580 E. *στραγγευόμενον* (vulgo *στρατ.*) *ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς*. Teles Stob. Fl. XCVII. *ἐπιθυμῶν στραγγεύεται*. *Στραγγεύονται* pro *στρατεύονται* reponi vult Van Eldick in Herod. IV. 28.

127. *τοὺς δὲ* libri et recc. *τούσδε* Br. *τοὺς δὲ* (legatos) praecedenti *ἐγὼ* opponi censet Mull. *οὐδέποτ' ἴσχει θύρα* R. *οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα* A. B. *Γ*. *Δ*. Med. 9. Ald. (Post *ξενίζειν* plene punctum in A. R.) *οὐδέποτ' ἴσχ' ἡ* C. P. *οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα* schol. *οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα* Suid. in *ἴσχειν*. Br. Sch. Elmsl. Bekk. prob. Pors. *οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα* Elmsl. (Auct.) Dind. Bo. Bl. Bergk. Mein. Mull. Fritzsch. 1831. p. 29. I. e. Isti

Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; ΑΜ. Οὑτοσὶ πάρα.
ΔΙ. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποίησον πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.

autem quominus hospitio excipiantur nunquam prohibet janua (sc. prytanei). Suidas explicat: ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἀποκλείει. ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ὑποδεχομένων. Greg. Cypr. IV. 76 M. Οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα: ἐπὶ τῶν πάντας ὑποδεχομένων καὶ ξενιζόντων. Bergler: "Indignatur quod quibusvis patere soleat janua Prytanei." Kuster: "Athenienses semper parati sunt quoscunque legatos, dummodo ipsis spem aliquam, licet falsam, auxilii adversus Lacedaemonios ferendi faciant, in Prytaneo publice hospitio excipere, facilesque illis aures praebere." Hunc loci sensum esse constat, sed menda nonnulla latet, quam sustulerim legendo: τούσδε ξενίζειν! οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα (Anglice, To think of feasting these men! truly our door is shut to none). Cf. 161. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις; Saepe vero legitur οὐδέποτέ γε, ut μάλιστά γε, ἥκιστα γε, etc. Vesp. 835. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα! (To keep such a dog as this!) Per τούσδε legatum Persicum et Eunuchos duos comites ejus intellige. Eupolidis locum ab scholiasta laudatum, νὴ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα, correxerim cum Elmsleio, νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα. Sic infra 560. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει etc. Thesm. 86. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις. Possis etiam non male transponendo corrigere ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη, | τούσδε (τουσδὶ) ξενίζειν; οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα. | κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' etc. Verum ordinem transposuisse videatur librarius, qui στρατεύομαι legeret et sententiam antitheticam institueret. Vel ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη, | τούσδε ξενίζειν κοὐδέποτ' ἴσχειν τῇ θύρᾳ; | κἄπειτ' etc. Vel τοὺς δὲ ξενίζει κοὐδέποτ' ἴσχει τῇ θύρᾳ (sc. ἡ βουλή 124). Transponendos esse vv. 126—127. suspicatur Schutz., ut concinnior sententiarum nexus sit, τούσδε ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. | κἄπειτ' ἐγὼ etc. Post στραγγεύομαι virgula, post θύρα interrogationis signo interpungit Klotz (Jahn. Annal. 1849. p. 236).

129. μοι om. B. Δ. Fort. ποῦ ποῦ 'στιν, vel potius ποῦ μοὐστίν (Vesp. 902. ποῦ μοὐ διώκων —;)

131. ποίησαι vulg. ποίησον Elmsl. ad 58. Dind. Mein. Bergk. Mull. Cobet. Cf. Pac. 212. ὅτιὴ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις | σπονδὰς ποιούντων (sc. ἡμῖν). Forma media legitur 52. Av. 1599. Lys. 154. 1006. Th. 1161. Sic διαλύειν πόλεμον Thuc. VIII. 46, et διαλύεσθαι πόλεμον Demosth. p. 44.

133. πρεσβεύεσθε] πρεσβεύετε Choerob. in Bekk. Anecd. p. 1287 fin. Unde legendum suspiceris πρεσβεύετέ τε. Forma activa legitur Vesp.

ΚΗ. Προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. *ΘΕ.* Ὁδί.
ΔΙ. Ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐσκηρύττεται.
ΘΕ. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦν ἂν ἐν Θράκῃ πολύν, —
ΔΙ. Μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ'. *ΔΙ.* Ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
ΘΕ. Τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.

1271. Lys. 1230. Av. 1566. 1587. *κεχήνατε* libri et Suid. s. h. v. schol. Ald. Bekk. Sch. Bergk. Mein. Cobet. V. L. p. 83. *κεχήνατε* Br. *κεχήνετε* Herodian. ap. Choerob. Bekk. Anecd. p. 1287. (*λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι εὑρίσκεται ἡ χρῆσις τῆς διὰ τοῦ ε γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν "ὑμεῖς δὲ πρεσβεύετε καὶ κεχήνετε" ἀντὶ τοῦ κεχήνατε.*) Elmsl. Dind. Bo. Bl. Mull. Ribb. Cf. Vesp. 415. *κεκράγετε* (*κεκράγατε* R.)

134. *προσίτω*] Fort. *προΐτω*. Sed cf. 150. *ὁδὶ* A. C. *Γ*. Br. (tacite) etc. *ὅδε* B. Ald. vulg.

135. *οὗτος ἐσκηρύττεται*] *οὑτοσὶ κηρύττεται* malit Elmsl. Sed cf. Soph. El. 690. *ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς | δρόμων διαύλων ἆθλα.* Thesm. 596. *τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.* *εἰσκηρύττεται* (*εἰσκεκήρυκται* R.) libri et vulg. *ἐσκηρύττεται* Dind. Mein. Mull.

136. *οὐκ ἂν ἦμεν* libri et vulg. Dind. Mein. Ribb. *οὐκ ἀπῆν ἂν* Bl. (coll. Lys. 102. *πέντε μῆνας — ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης*) Mull. *οὐκ ἔμειν' ἂν* Elmsl. (qui vulgatam natam esse censet ex *οὐκ ἂν* in v. seq.). Certe in sequentibus singularis semper numerus adhibetur, *ἔφερες* 137, *ἔπινον* 141, *ἤγαγε* 155. Cf. Xen. An. VII. 6. 24. *ἀνάγκη δὲ ἦν μένειν ἐπὶ Θρᾴκης.* IV. 8. 22. *ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα.* Eur. Hel. 113. *χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;* Dem. p. 393. *ὃν τοίνυν χρόνον ἦμεν* (sc. legati) *ἐκεῖ καὶ καθήμεθ' ἐν Πελλήνῃ.* Dem. de Cor. 30. *οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θρᾴκης πάντα καταστρεψάμενος τἀκεῖ, ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν ἢ τεττάρων, εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφῖχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι* etc. Possis etiam *οὐκ ἂν ἔμειν' ἄν*, vel potius *οὐκ ἂν ἦν ἄν*.

137. *οὐκ ἂν*] *οὐκ ἄν γ'* lemma Schol. *'φερες*] *φέρες* B. Versus deest in A.

138. *κατένιψε*] *κατένειψε τῇ Γ*.

139. Omittit Suidas in *εἰ μὴ κατένιψε* et *ψυχροῦ βίου*. *ἔπηξ'* B. C. R. *ἔπηξεν* A. *ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν* — vulg. Dind. Bergk. Ribb. *ἔπηξ'. ΔΙ. ὑπ' αὐτὸν* — Nauck (Phil. IV. 196). Mein. Mull. Recte, opinor. Eadem correctio dudum mihi in mentem venerat.

140. *ἡνίκα Θέογνις ἠγ.* Suidas in *εἰ μή κατένιψε* et *ψυχροῦ βίου*. Unde *ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετ' ἐνθαδί* (vel *ἐνθάδ' ἠγωνίζετο*) legendum suspiceris.

Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ὡς ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', "Ἀθηναῖοι καλοί."
Ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
"Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται."

142. *ἦν*] *γ' ἦν* R. *νὴ Δί'* conj. Mein. "Vel ex hoc versu, vel ex sequente, ejiciendum videtur *ἦν*. Malim *καὶ δῆτα φιλαθήναιος ὁ μὲν ὑπερφυῶς*. Respondet *ὁ δ' υἱὸς* v. 145." ELMSL. Cf. ad 143.

143. *ἦν ἀληθῶς* A. Ald. vulg. Mein. *ἦν ἀληθὴς* C. R. *Δ*. et (supr. *ῶς*) B. *ὡς ἀληθῶς* Dobr. Dind. prob. Mein. Idem mihi in mentem venerat. Scilicet, *ἀληθῶς* primum in *ἀληθὴς* corrupto, mutatum postea *ὡς* in *ἦν*. Similiter *ἐμφανῶς* pro *ἐμφανὴς* malim Vesp. 734. Praecessit jam *ἦν* in praec v. Saepe vero legitur *ὡς ἀληθῶς*. Herod. IV. 187. *εἰσὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς — πάντων ὑγιηρότατοι*. Plat. Rep. IV. 421 A. *φύλακας ὡς ἀληθῶς*. 488 E. *τὸν ὡς ἀληθῶς κυβερνητικόν*. p. 490 D. *τῶν ἀληθῶς φιλοσόφων*. Alc. I. 119. *τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς*. Crit. 46 D. *φλυαρία ὡς ἀληθῶς*. Lach. p. 253 F. *ἵνα μή με φῇς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι*. Lucian. Jup. Trag. 23. *ἔμφρονος ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου*. Somn. 10. *ἀκήρατος ὡς ἀληθῶς κόσμος*. Nigr. 18. *ἀνδρὸς ὡς ἀληθῶς βεβαίου*. Alex. 3. *θεοπρεπὴς ὡς ἀληθῶς*. Pisc. 46. *γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας*. Philip. 12. *θεσπέσια ὡς ἀληθῶς*. Rhet. praec. 10. *ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς — ἄνθρωπος*. Dem. p. 47. *ἵν' ἦν ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύναμις*. p. 675. *τὸν ὡς ἀληθῶς ἁπλοῦν καὶ φίλον*. p. 686. *τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις*. p. 1336. *ὡς ἀληθῶς ἐχθροί*. Isocr. p. 121. *τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους*. Id. Or. XV. § 294. *τῆς ὡς ἀληθῶς τὴν δύναμιν ταύτην ἐχούσης*. Aeque tamen bene dicitur *ἀληθὴς φίλος*. Sic Eur. Suppl. 891. *φίλοις τ' ἀληθὴς ἦν φίλος*. Dem. p. 113. *συμμάχων — καὶ φίλων ἀληθινῶν*.

144. *ἔγραφον* (supr. *ε*) B. et Suid. s. v. *Καλοί*.

146. *ἀλλᾶντας* C. Med. 9. *ἀλλάντας* B. R. *ἀλλᾶντος* A. Br. Bekk. prob. Elmsl. Sic *φαγεῖν ἐλατῆρος* Eq. 1181. Sed *ἀλλάντων* potius scripturus fuisset Comicus.

147. *ἠντιβόλει* vulg. *ἠντεβόλει* Cobet. Mein. Mull. Cf. Etym. M. p. 112, 52. Fr. 101. *ἠντεβόλησε*. Fr. 460. *ἠντιβόλουν* (*ἠντεβόλουν*?). Plat. Menex. 242. *ἠμφεσβήτει*. Gorg. 479. *ἠμφεσβητήσαμεν*.

148. *ὁ δ'*] *ὃ δ'* Mein. Mull. *ὤμοσε*] *ὤμοσεν* R.

150. *ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται*] Postulari videtur articulus ante *παρνόπων*. Cf. ad Nub. 2. *τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον*. Av. 826.

ΔΙ. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.
ΘΕ. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙΚ. Τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
ΚΗ. Οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε.

λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Eq. 1219. *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.* Ran. 1278. *τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.* Vesp. 933. *κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός.* Th. 281. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος.* Lys. 83. *καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις* (*τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων*?). Eur. Suppl. 963. *σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου.* Lys. 1031. *μέγα — χρῆμα — τῆς ἐμπίδος* Pl. 894. *πολὺ χρῆμα τεμαχῶν.* Eccl. 394. *τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου.* Lys. 1085. Vesp. 933. Pac. 38. 1192. Teleclid. ap. Athen. VI. 268 B. *μέγα χρῆμα γιγάντων.* Soph. Meleag. Fr. 1. *συὸς μέγιστον χρῆμα.* Eur. Andr. 181. *ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ.* 728. *ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφυ.* 958. *σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτούς.* Phoen. 206. Herod. I. 36. *συὸς χρῆμα μέγα.* III. 109. *πολλόν τι χρῆμα τῶν τέκνων.* 130. *χρυσοῦ.* IV. 81. *ἀρδίων.* VI. 43. *νεῶν.* VII. 188. *χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον.* Xen. Cyr. II. 1. 5. *σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα.* Id. *μέγα δή τι χρῆμα κάλλους.* Theocr. XVIII. 4. *δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν.* Qu. *ὅσον τι χρῆμα* —. Vel *ὅσον τὸ χρῆμ' εἰσέρχεται τῶν παρνόπων* (ut in Thesm. 281. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος*). Vel *ὅσον τὸ χρῆμα τῶν ἀκρίδων προσέρχεται*, ut glossema sit *παρνόπων.* "Hunc versum om. Ald., fortasse typothetae culpa." DIND.

152. *ἐνταυθοῖ* A. B. C. etc. *ἐνταῦθα* R. *ἐνταυθὶ* Elmsl. Dind. etc. Quam formam saepe praebent optimi libri ap. Demosth. ut p. 81, 2. 311, 3. 51, 8. Cf. ad Nub. 814. Minime ex Atticis scriptoribus extrudendam formam *ἐνταυθοῖ* contendit Fritzsch. ad Th. 225. Ejusdem sententiae sunt Herm. ad Nub. 813. Stallb. ad Plat. Apol. p. 33 D. Phil. p. 23. Kühn. ad Xen. Mem. IV. 2. 13. Buttm. Gr. II. 288.

153. *ἔθνος* A. R. *Γ.* *γένος* B. C. vulg. Cf. Plut. Mar. 32. *τὰ μαχιμώτατα τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν.*

154. *μέν γ'* A. B. C. etc. *μέντ'* P. R. *ἤδη σαφὲς* C. P. R. *Γ. Δ.* vulg. *ἤδη σαφῶς* A. *ἤδη* (*ἤ η* in litura) *σαφῶς* (supr. *ές*) B. *ᾔδη σαφῶς* (hoc quidem probe noram) Pors. Elmsl. Fortasse recte; nam versu demum 156 intrant Odomanti. Sic Nub. 250. *εἰδέναι σαφῶς.* 343. *οὐκ οἶδα σαφῶς.* Pac. 337. *οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.* 875. *σάφ' ἴσθι.* 953. *σάφ' οἶδ'.* 1302. *εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς* —. Av. 83. *οἶδα μὲν σαφῶς* etc. Ran. 322. *ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς* (al. *σαφές*). Pl. 360. *οἶδα γὰρ σαφῶς.* Aesch. Pers. 784. *εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ'* etc. Demosth. p. 871. *σαφῶς ᾔδειν ὅτι λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματός ἐστι.* p. 1037. *σαφῶς εἰδότες.* Isae. VII. 43. *σαφῶς εἰδώς.* VIII. 5. *σαφῶς εἰδότες περὶ αὐτῶν.* Antiph. II. 8. *σαφῶς δ' ᾔδει.* Xen. An. II. 5 4. *σαφῶς οἶδα ὅτι* etc. Epich. Fr. 98, 1. *σάφα ἴσαμι.* Quod ad alteram lectionem, cf. Soph.

ΔΙ. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.
ΔΙ. Ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε;
ΘΕ. Τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
ΔΙ. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μένταν ὁ θρανίτης λεώς,
ὁ σωσίπολις. Οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕ. Ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις;
ΔΙ. Ταυτὶ περιόψεσθ', ὦ πρυτάνεις, πάσχοντά με

El. 1115. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς | πρόχειρον ἄχθος — δέρκομαι. Trach. 1115. οἴ 'γὼ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές. Plat. Soph. p. 155 G. πότερον ἤδη τοῦτο σαφὲς, ὅτι —; Lucian. Somn. 21. λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς. Conjicere licet praeterea τοῦτο μὲν καὶ δὴ (cf. lect. B) σαφὲς, et τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές. ἤγαγεν libri et recc. ἤγαγε Br. Elmsl.

156. ἐστιν R. Ὀδομάντων στρατός praeconi tribuebatur. Correctum ex B. DIND.

158. ἀποτέθρακεν A. B. pr. R. Med. 9. ἀποτέθρακεν ἂν B. corr. P. (ἂν del. m. pr.) Δ. Ald. ἀποτέθρακε τίς C. Br. Sch. ἀποτέθρωκεν (add. supr. ἂν) Γ. ἀποτεθρίακεν Hesych. Suid. (in ἀποτεθρίακεν, Ὀδόμαντες, et πέος). gramm. Bekk. p. 437, 7. et schol. ad Eq. 1007. Bentl. Kust. (in annot.) Pors. Dind. Bekk. Bl. Bergk. Mein. Mull. ἀποτεθρίακε Elmsl. Both. ἀποτεθράκικεν Herm. Fritzsch. "Hesychius: Ἀποτεθρίακεν· ἀποπεφύλλικεν, ἀπεκάθαρεν· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων. Idem: Ἀποθριάζειν· τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. Saepenumero librariis fraudi fuit prior syllaba in θρῖον producta. Vide inferius v. 1102. Vesp. 1312." ELMSL. Hesych. Θριάζειν: φυλλολογεῖν —. Etym. M. Ἀποθριάζειν. κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. Bekk Anecd. p. 428, 5. Ἀποθριάσαι: ἀποφυλλίσαι. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

159. ἐάν τις δύο δραχμὰς R. Elmsl. Dind. ἐὰν δραχμὰς δύο τις B. (δύω) P. Ald. vulgo. ἐάν τις δραχμὰς δύο C. Γ. δύο δραχμὰς ἐάν τις A. Cf. Ran. 173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

161. τοῖσδὶ A. τοῖσδε (corr. ὶ) B.

162. μέντ' ἂν A. C. μέντ' ἄν γ' B. μέντἂν infra est 544. 710. 906. et alibi. V. Pors. ad Med. 863. Opusc. p. XCI.

165. οὐ καταβαλεῖτε B. C. R. et Suid. in ἐσκορ. οὐκ ἀποβαλεῖτε A. Cf. Pac. 1124. οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι' —; "Haec verba, Theoro vulgo tributa, Dicaeopolidi ex codd. continuavit Brunck." ELMSL.

167. περιείδεθ' (περὶ ἴδεθ' R.) libri et vulg. Legendum, ni fallor,

ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
ΚΗ. *Τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἕνην.*
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. *Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.*
Ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
Χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. *Μήπω, πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων·*
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙ. *Τί δ' ἔστ';* ΑΜ. *Ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων*

περιορᾶθ'. Cf. Vesp. 439. *περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;* Aut *περιόψεσθ'.* Cf. 55. Th. 698. *τοῦ μόνου | τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;* Ran. 1476. *ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;* Nub. 124. Lys. 1019.

171. *διοσημί' ἐστὶ* vulgo. *διοσημία ἐστὶ* Suidas in *Διοσημία*. *διοσημία 'στὶ* Elmsl. etc. Sic Pac. 873. *Θεωρία 'στίν.* Av. 640. *ὥρα 'στίν.* Dioxipp. Athen. 472 B. *χρεία 'στί.* Cf. ad Av. 959. *με* (*ε* in lit.) B.

172. *εἰς ἕνην*] *εἰς ἕνην* Bergk. Perendie. I. q. *ἐς τρίτην ἡμέραν* (Lucian. D. D. X. 1.). Per *εἰς τρίτην* explicat Schol., all. Hesiod. Op. 408. *μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι.*

176. *μήπω γε, πρὶν ἂν* vulgo ante Brunckium. Praeter hujus fabulae v. 296. *πρὶν ἄν γε* habet noster in Eq. 961. *πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς.* Vesp. 920. *πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς.* Eccl. 770. *πρὶν ἄν γ' ἴδω.* [Eur. Cycl. 558. *καὶ (οὐ?) μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν *γέ σε* etc.] Nec minus bene dicitur *πρίν γ' ἂν* in Av. 585. Ran. 78. 845. Eccl. 857. quae scriptura restituenda videtur in Ran. 1281. In Lys. 1005. malim: *πρίν γ' ἅπαντες.* ELMSL. *μήπω, πρὶν ἄν γε* Elmsl. Dind. *μήπω γε, πρίν γ' ἂν* Bergk. *μήπω γε πρὶν ἂν ἑστῶ* Mein. *μήπω πρὶν ἂν σωθῶ τρέχων* Herw. Praef. Exerc. Crit. p. VI. Cf. ad 296. Nub. 267. Pac. 1159. 1179. Eccl. 273. 798. Eur. Iph. A. 324 *οὐ πρὶν ἂν δείξω γε —.* Soph. Phil. 1409. Reddas Anglice, "until I stop running." Cf. Dem. 134, 3. *οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν.*

178. *τί δ'*] *τί* Elmsl. *ἐστὶν* A. C. *Γ.* Br. Elmsl. Bo. Bekk. Bergk. *ἔστιν* R. Dind. Ribb. *ἐστὶ* P. *Δ.* Ald. *ἔστι* B. *ἔστ'* Elmsl. (in annot.) Bl. Mein. Mull. Raro in trimetris iambicis anapaestum inchoat ultima vocis syllaba. Et *ν ἐφελκυστικὸν* vel optimi libri centenis in locis addunt ubi elisionem esse statuendam aperte docent numeri: quod monuit Enger. Praef. ad Lys. p. XVIII. Quare elisio adhibenda videtur in his locis, Pac. 187. *πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;* B. *ἐμοί; μιαρώτατος.* Ran. 1220. *Εὐρι-*

ἔσπενδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι·
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, "Ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;"
κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.
ΔΙ. Οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

πίδη. B. *τί ἔστιν;* A. *ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.* Avib. 90. *μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε,* B. *ποῦ γάρ ἐστιν;* A. *ἀπέπτατο.* et in Platonis comici v. ap. Athen. p. 5. *ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν.* B. *ἄκουε δή.* In Nub. 1192. *ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν;* B. *ἵν', ὦ μέλε,* malim *προσέθηχ'* (*προσέθηκ'* Cant. 1.). In Avib. 1495. *ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;* B. *ἔα, τουτὶ τί ἦν;* *ἔα* monosyllabum est, ut in Pl. 824. Thesm. 176. Ceterum, ne quem offendat elisio in fine sententiae interrogativae, dubitationem omnem tollit Fr. 96. *γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ';* B. *ἀλεκτρυὼν | τὴν κύλικα καταβέβληκεν,* ubi *ἐστιν* metrum non admittit. In Antiphanis loco (Athen. p. 22). *τὸ δὲ ζῆν, εἰπέ μοι, τί ἐστί;* B. *τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ,* deleatur articulus, coll. Ran. 1477. 1478. *τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν* etc. Cf. ad 800. Alia corrupta sciens praetereo. *ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι* R. *ἐγὼ μέν σοι δεῦρο* A. C. *Γ.* *σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ* (*δεῦρο 'γὼ* Ald.) B. *Δ.* Ald.

179. *οἱ δ'* vulg. *οἳ δ'* Mull.

180. *στιπτοὶ* C. R. Med. 9. vulg. Schol. Phryn. Bekk. p. 8, 16. Etym. M. p 163, 11. 714, 3. et Suid. h. v. *στυπτοὶ* A. B. *Δ.* *στεριφοὶ* Erotian. p. 332. "Satis commode apud nostrum legeretur vel *στρυφνοὶ* vel *στέριφοι.* In Vesp. 877. *στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος* habetur. Receptam tuetur Hesychius: *Στιπτός· πυκνός, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος· ἀπὸ τοῦ στείβειν, τὸ πατεῖν.* Hesychio simillima habet schol. Plura dabit Ruhnkenius ad Timaeum p. 156. 238." (Elmsl.). "Lege potius *στυπτοὶ* a *στύφειν.* Erotianus citat in serie sua *Στεριφοὶ*, quod potius *στρυφνοὶ* esset. Hesych.: *Στυφνόν: ἀπεστυμμένον.* Sed *στιπτοὶ* habet Etym. v. *Ἀτεράμων.* Idem in sua serie male *σιπτοί.*" (Bentl.) Cf. Soph. Phil. 33. *στιπτὴ* (al. *στειπτὴ*) *φυλλάς.* Sic *στιφρὸς* et *στῖφος* a *στείβω.* Qu. *στιφροί* Hippocr. de aere etc. p. 282. *στρυφναὶ* (sed *στιφραὶ* Galen.) *γυναῖκες.* Sed praestare videtur *στρυφνοὶ* (coll. Vesp. 877.).

181. *Μαραθωνομάχαι* B. C. R. *Μαραθωνόμαχοι* A. Suid. in *ἀτεράμονες.* Phryn. Bekk. p. 8, 23. Receptam formam tuentur Suid. in *Μαραθών.* Gramm. Bekk. p. 459, 6. Julian. Erotian. Etym. M. Eadem forma e codicibus restituta est Athen. 253 F. Cf. Nub. 986. *ἄνδρας Μαραθωνομάχας* (*-ους* libri). Notandae vero in hoc versu tres disjunctae dipodiae.

184. *κὰς*] Eandem crasin servarunt libri optimi Av. 949. V. Dind. ad Phoen. 574.

186. *οἵδ'* A. B. C.

ΑΜ. Ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
Αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. Γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. Αἰβοῖ. *ΑΜ.* Τί ἔστιν; *ΔΙ.* Οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
ΑΜ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. Ὄζουσι χαὖται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
ΑΜ. Ἀλλ' αὑταί τοί σοι τριακοντούτιδες

187. *ἔγωγε φημὶ* vulg. *ἔγωγέ φημι* Bekk. Dind. Mull. Vitiosum hoc videtur. An legendum *ἔγωγε* (sc. *φέρω*), *φημί* etc.? Et sic vertit Br., "Fero, inquam, etc." Vel potius *ἔγωγε νὴ Δί* (vel *νηδί*) etc. De duplici *γε* cf. ad 93.

189. *μ'* om. R.

192. 193. om R. *χ' αὗται* A. B. C.

193. *ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων*] "Quasi moram sociorum." Alter schol: *ἢ ἀντὶ τοῦ μόναι* (*μόνον*?) *πρεσβεῖαι ἔσονται περὶ τῶν συμμάχων, ὥστε μένειν αὐτοὺς καὶ μὴ μεθίστασθαι, ἀλλὰ συμμαχεῖν τῇ πόλει.* Prioris scholiastae interpretationem (*ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς*) amplectitur Dobraeus, coll. Herodot. VII. 120. *κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι* (*ἐπι* —?). Minus placet vulgata. Recte corrigere videtur Herwerden (Exerc. Crit. p. VI.): *ὥσπερ διατριβῆς καὶ ξυλλόγων.* Cf. Lys. 943. *οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογὶ, | εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοὐκ ὄζον γάμων.* Qu. *κάκιστα χὤσπερ* —. *ξυμμάχων* A. R. *συμμάχων* B. C.

194. *ἀλλ' αὑταὶ* (*αὐταὶ* B. Med. 9.) *σπονδαὶ* vulg. Bergk. *ἀλλ' αὑταί σοι σπονδαὶ* R. *ἀλλ' αὑταί τοί σοι* — Both. Dobr. Dind. Bl. Mein. Mull. Fritzsch. ad Th. 1203. *ἀλλ' αὑταὶ γάρ σοι* — conj. Elmsl. (coll. 40. 175. 594. 738. Av. 1168. *ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος.* Lys 1239. *Ἀλλ' οὑτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν*). *ἀλλ' αὑταὶ δή σοι* — conj. Elmsl. *ἀλλ' αἵδε σοι σπονδαὶ* conj. Bergk. Possis etiam *ἀλλ' αὑταί γέ σοι.* *Αὑταὶ* legitur Av. 1018. Veram lectionem ejecisse videtur glossa *σπονδαί.* Nihil frequentius quam *ἀλλὰ — τοι.* Infra 655. *ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτ' ἀφῆθ'.* 752. *ἀλλ' ἡδύ τοι* —. Ran. 1046. *ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν.* 1039. *ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς* —. Av. 356. *ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω* —. Pac. 334. *ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοι* —. 1096. *ἀλλ' ὁ σοφός τοι* —. Eccles. 604. *ἀλλ' οὐδέν τοι* —. Lys. 56. *ἀλλ' — ὄψει τοι* etc. Aesch. Ag. 1303. *ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.* Pers. 795. *ἀλλ' εὐσταλῆ τοι* etc. Suppl. 952. *ἀλλ' ἄρσενάς τοι* etc. Soph. Ant. 473. *ἀλλ' ἴσθι τοι* —. 834. *ἀλλὰ θεός τοι* —. 1064. *ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι* —. El. 298. *ἀλλ' ἴσθι τοι* —. Phil. 81. *ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι* —. 1255. *ἀλλὰ κἀμέ τοι* —. Oed. C. 47. *ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι* —. Aj 743. *ἀλλ' οἴχεταί τοι* —. Eur. Suppl. 1068. *ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.* Iph. A. 312. *ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.* Phoen. 1653. *ἀλλ' εὐκλεές τοι* —. Cycl. 698.

κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. Ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, "Βαῖν' ὅποι θέλεις."
Ταύτας δέχομαι καὶ σπείσομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·

ἀλλὰ καὶ σέ τοι —. Herc. 1177. ἀλλὰ — τοι. Andr. Fr. 15. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων. Alcm. Fr. 15. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ — τίκτει. Oed. Fr. 13. ἀλλ' ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. Xen. Cyr. III. 3. 24. ἀλλ' ἀρκεῖ τοι — ἐὰν etc. Mem. I. 2. 37. ἀλλὰ τῶνδέ τοι —. II. 1. 11. ἀλλ' ἐγώ τοι, ἔφη —. Symp. IV. 28. Oecon. VII. 15. XX. 26. XXI. 2. Multo rarius legitur ἀλλά τοι (?). Eur. Hel. 744. ἀλλά τοι τὰ μάντεων —. Plat. Soph. p. 231. Xen. Oecon. XII. 2. XII. 5. Quod ad σοι post αὑταί, cf. 342. οὑτοιί σοι χαμαί.

195. καὶ] καὶ κατὰ R.

197—198. Hos vv. transponunt Reisk. Schutz. Mein. Recte, ut videtur, nam alioqui non est quo referatur infinitivus ἐπιτηρεῖν.

197. καὶ μὴ 'πιτηρεῖν] καὶ μὴ 'παγείρειν conj. Bergk. καὶ μηκέτι τηρεῖν conj. Mein. ("fort. recte" Mull.) καὶ μηκέτι μετρεῖν Hamaker. καὶ μὴ 'πιτήρει G. Burges. ad Soph. Phil. 114. Cf. Eubul. Athen. X. 473 E ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου. Per παρασκευάζεσθαι explicat Schol. Corrigendum forsan καὶ μὴ πορίσασθαι.

198. ὅποι A. B. Δ. Br. Dind. Bl. Mein. Mull. ὅπῃ C. P. R. Ald. Bergk. ὅπῃ Elmsl.Bekk. Fritzsch. ὅπου schol. Cf. Nub. 891. Vesp. 1009.

199. 200. Amphitheo tribuit Δ.

199. σπένδομαι libri et vulg. Dedi σπείσομαι, futurum, ut ἐκπίομαι. Σπένδομαι posuit librarius aliquis ob praesens δέχομαι, aut fortasse quod ἐκπίομαι male pro praesenti haberet. Post libationem factam vinum se hausturum dicit. Qu. καὶ πίομαι. Cf. ad Eq. 1187.

200—202. Dicaeopolidi continuat B. (et sic Bentl. etc.) Amphitheo tribuit A. (in quo personarum notae lineolis iudicantur). 200. ΑΜ. 201—202. ΔΙ. in Ald. 200. ΔΙ. 201—202. ΑΜ. C. Post v. 200 duos versus excidisse, qui Amphithei essent, suspicatur Bergk.

200. χαίρειν κελεύων] κλαίειν κελεύων conj. Bentl. Sic 1131. κλάειν κελεύων Λάμαχον. Eur. Cycl. 173. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν | κλάειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον. Sed cf. Eur. Hipp. 1059. τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα | φοιτῶντας ὄρνις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. Plat. Phaedr. p. 376. πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ. Ran. 156. χαῖρε πόλλ'. Aesch. Ag. 555. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς (— ὰς malit Blomf.) καταξιῶ. Soph. El. 1456. ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἰπας. Eur. El. 1335. χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά. Hipp. 112. Rhes. 390. κελεύων A. B. C. R. Γ. Δ. κελεύω Ald. Schol: χαίρειν κελεύων: κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν κελεύων τὸν Ἀμφίθεον

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
ΑΜ. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

Τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου Στρ.
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. Ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
Ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. Οἴμοι τάλας τῶν
ἐτῶν τῶν ἐμῶν.

οἴονταί τινες, ἵνα γραφῇ τὸ κελεύω χωρὶς τοῦ ν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγὼ δὲ πολέμου, τὸν Δικαιόπολιν. Cf. ad 1131.

201—202. Hos vv. deleverit Hamakerus, in eorumque locum substituerit 277—279, ἐὰν in σὺ δ' ἦν mutato. Aristophanis non esse eos contendit Mein. Contra necessarios esse eos ostendit Dind.

201. ἐγὼ δὲ] ἤδη δὲ Dobraeus, qui vitiosam vulgatam eo censet, quod transitionem notare videatur. Tentat etiam — Ἀχαρνέας | ἐγώ, πολέμου δὲ —. Fort. ἔπειτα, vel εὐθὺς δὲ, vel εἴσω (ἔνδον, οἴκοι) δὲ —. Vel sic: ἄξω δὲ — ἐγὼ τὰ etc. Si sana est vulgata, ἐγὼ δὲ ex oppositione illatum erit post τοὺς Ἀχαρνέας. καὶ] τε καὶ R.

202. ἄξω R. αὔξω A. B. C. P. Γ. Δ. Ald. εἰσιών] ἑστιῶν van Gent. ἐξ ἐτῶν (post sexennium, coll. 266. 890) Reisk. Sensus videtur esse: "domum intrans," Anglice, "going home." Cf. Lys. 636. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται. Vesp. 774. ὕοντος εἴσει. 606. Cf. 266. ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος. Egreditur infra demum v. 241. Dicaeopolidis domus, quae revera in rure est (266), in scena esse fingitur. Tentabam ἐξιών, τήμερον, εὐθέως, aut ἄσμενος. Sed fortasse nulla mutatione opus.

203. ΔΙ. C. Ald. ΑΜ. A. B. R. Kust. φεύξομαι A. B. Med. 9. etc. vulg. φευξοῦμαι R. "Qua forma poetae Attici non videntur usi esse nisi metri caussa, ut ἀποφευξούμεθα Av. 932. V. Elmsl. ad Eur. Bacch. 797." DIND. Cf. ad Pac. 1277. Hunc versum posuerit Elmsleius post v. 200.

206. μηνύετε A. B. C. P. Γ. Δ. Ald. Br. Sch. Elmsl. Dind. μηνύσατε R. Mull. Ribb. Cf. 292. 305. 341 etc. "Scilicet nesciebat librarius secundam in μηνύω longam esse. Eadem de causa invectum est ἴσχυσε pro ἴσχυε Av. 488." (Elmsl.).

207. γῆς τέτραπται A.

208—236. Haec quae una serie choro tribui, diversis ejus partibus alii aliter distribuunt. Nullus hic hemichorio locus est. ELMSL. Numerorum descriptionem emendavi restitutis longioribus quam librariis placuerunt versibus. DIND. ἡμιχ. ἐκπέφευγ' — B. non A. R. Γ. Δ.

209. ἡμιχ. οἴμοι — B. χο. C. cont. R. Spatium relictum in A.

Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
Νῦν δ', ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον *Ἀντ.*
καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. Διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ

211. *οὐκ ἂν* —] Malim *οὐ γὰρ* —.

213. Displicet ultima correpta in *φορτίον*, nullo intercedente puncto, quale est 218. 225. An legendum *ὅτε φορτίον ἐγὼ φέρων ἀνθράκων*?

215. *Φαΰλλῳ* B. C. R. *Φαΰλῳ* A. *ὧδ' ἂν ὁ* (ejecto *φαύλως*) Herm. de M. p. 190.

216. *ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος*] *ὁ διωκόμενος* Hirschig.

217. *ἐξέφυγεν*, ut *τοῦ ἀπεπλίξατο* interpretationem, delent Bentl. Elmsl. Quo ejecto accurate respondebit hic versus versui ant. 230. In versu antistrophico potius vitium quaerendum censet Mein. Alterum *ἂν* om. B. P. R. Ald. Suid. s. v. *ἀπεπλίξατο*. non Eust. p. 1564, 50.

218. *οὐδ' ἂν*] *ἂν οὐδ'* R. *ἐλαφρῶς* expungit Porson. Anglice, nimbly. Pind. N. V. 20. *γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν.* Tyrtaeus Fr. 7, 19. *τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά.* *ἀπεπλήξατο* R.

219. *ἤδη* om. A.

220. *Λακρατίδῃ* libri et schol. Hesych. *Λακρατείδῃ* Bentl. Both. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Quam scripturam confirmat titulus in Wordsworth's Athens and Attica p. 224. (p. 227. ed. sec.) *Λακρατείδης Σωστράτου Ἰκαριεύς.* Formatum scilicet est *Λακρατείδης* ab *Λακράτης* ut *Ἀντιγενείδης* ab *Ἀντιγένης*, *Ἡρακλείδης*, *Ἱπποκλείδης*, *Περικλείδας* (Lys. 1138), etc. De his formis dixit Lobeck. Paral. Gr. I. p. 5. Vide omnino quae de hac re disputavit Meinekius Fr. Com. III. p. 186. 187. Simili errore *Χολλίδης* pro *Χολλείδης* libri infra 406. Cf. Anaxandr. Ath. 131 B. *αὐλεῖν δ' Ἀντιγενίδαν* (*Ἀντιγενείδαν* recte Proleg. in Aphthon. II. p. 7.). Anth. Pal. V. 206. *Ἀντιγενείδεω.* In Isaei loco (VII. 12) *Λακρατίδῃ* libri. Archon *Λακρατείδης* fuit A. C. 487. Nomen *Δημοκρατίδης* legitur Dem. p. 929. *Σωκρατίδης* ibid. p. 1186. et in marm. Sandv. Nomen *Ἀντιγενίδης* ita scriptum habent Lysias ap. Harp. p. 43. Suid. I. 221. Bekk. Anecd. p. 410. Et sic legitur in inscriptione Boeotica Orch. IX. *Ἀντιγενίδαο, Εὐκρατίδαο* (unde tamen nihil efficitur, quum *ι* pro *ει* ponere soliti sint Boeoti). Addatur nomen *Καλλικρατίδας.* Non huc pertinent nomina *Ἀριστείδης*, *Ὑπερείδης*, *Κηκείδης.*

221. *ἐγχάνῃ* (aut -*ῃ*) libri et Ald. Bekk. Elmsl. ad Oed. T. 903. *ἐγχάνοι* Br. Elmsl. Sch. Both. Bl. Bergk. Mein. Mull. Dind. prob. Fritzch. ad Ran. 41. (coll. Hom. Il. XVI. 30. *μὴ ἐμέ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος* —. Od XII. 106. *μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις* —. Lucian. pro m. c. 11. *μὴ γὰρ τοιοῦτός*

μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αἴρεται τῶν ἐμῶν χωρίων,
κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, ἀνιαρὸς, ἐπίκωπος, ἵνα 231

ποτε λιμὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς —.). Cf. Soph. Tr. 1225. μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν — κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι (λάβῃ Elmsl. ad Oed. R. 903) ποτέ. Eur. Med. 326. Ζεῦ, μὴ λάθοι (al. λάθῃ) σε τῶνδ' ὃς αἴτιος κακῶν. Dem. p. 472. ὃ μὴ πάθητε (al. πάθοιτε) νῦν ὑμεῖς, μηδ' οἴεσθε —. Aesch. Prom. 388. Soph. Oed. R. 49. 903. Eur. Hipp. 889. De conjunctivi vi v. Elmsl. ad Med. 1242. Bacch. 341. Her. 559. De constructione ἐγχάνοι — ἐκφυγὼν cf. Vesp. 1007. κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.

222. μηδέπερ γέροντας ὄντας] μηδ' ὑπεργέροντας ὄντας G. Burges. in literis ad me datis, ratus nimirum nunquam consociari particulas μηδέ περ. At quidni aeque ac καίπερ? Non majori jure γέροντας ἄνδρας malit Fritzsch. ad Th. 683. Cf. Aesch. Suppl. 400. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν, οὐδέ περ κρατῶν. γέροντας ὄντας] ὄντας om. A. C. R. Similis parechesis est Vesp. 277. αὐτοῦ — γέροντος ὄντος. Plurima exempla congessit Meinekius Fr. Com. III. p. 619.

225. ἐχθροῖσιν B. C. R. ἐχθροῖς A. ἐσπείσατο, | οἷσι] Notandus hiatus. Hotibius: ἐσπείσαθ', οἷσίν γε —.

227. αὔξεται libri et vulg. I. e. "Crescit, ingravescit." Reponendum, ni fallor, αἴρεται. Cf. ad 913. Av. 1189. πόλεμος αἴρεται.

230. ἅτ' ἐμπαγῶ A. C. ἅτε ἐμπαγῶ B. ἀντεμπαγῶ R. Suid. s. vv. σκόλοψ et σχοῖνος. Bentl. Br. etc. αὖτ' ἐμπαγῶ Med. 9. Cf. Vesp. 437. ἔν τί σοι παγήσεται. Pind. P. II. 168. ἐνέπαξεν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ. Nescioquis ap. Suidam in σκῶλος: τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι | σκώλους ὀφθαλμοῖσι.

231. ὀξὺς, ὀδυνηρὸς libri et vulg. ὀξὺς ὀδυνηρὸς * * * Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. ὀξὺς ὀδυνηρὸς ἐπίω θ' ἅμ' conj. Bergk. (ex schol) καὶ σκόλοψ ὀξὺς, ὀδυνηρὸς Herm. (El. D. M. p. 203.) prob. Klotz. (Jahn. Annal. IV. 392). Cf. Suid. v. Σκόλοψ: ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. παροιμία. Σχοῖνος εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθασι σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ, ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. (Idem tamen s. v. σχοῖνος vulgatam habet.) Similia fere dat scholiasta ad v. 232: ἵνα μήποτε πατῶσιν: εἰώθασι γὰρ σκόλοπάς τινας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς

μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, σκόλοψ καὶ σχοῖνος αὐτοῖς ἅτ' ἐμπαγῶ (sic), εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. Σκόλοψ glossema tantum videtur esse ad σχοῖνος adscriptum. Quum postuletur ad supplendum metrum (cf. v. str. 215), non creticus, sed paeon, supplendum mihi post ὀδυνηρὸς videtur ἀνιαρὸς, quod propter similitudinem duarum vocum facile potuisset excidere. Cf. Pl. 561. σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί. Theogn. 872. τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι. ἐπίκωπος] ἐπὶ . . . . κωπος (erasione facta post ἐπὶ) Δ. Reiskius tentabat ἐπίκωμος ("importune irruens grassator.")

232. ἵνα μήποτε πατῶσιν ἔτι (ἐπὶ P. Δ. επι B. pr. om. R.) libri Vide an legendum ἵνα μηκέτι (sic schol. et Suid.) πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. Vel ἵνα μὴ καταπατῶσιν (vel κατατέμωσιν, coll. 183) ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. Sed cf. Pl. 1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι. Pac. 1084.

234. βαλλήναδε Γ. B. corr. Ald. vulg. παλλήναδε A. C. R. βαλληνάδε (sic) Mein. Sic Βραυρωνάδε Pac. 874, Ἁλιμουντάδε Av. 496, Τροίηνδε, πόλεμόνδε, κλισίηνδε, ἅλαδε, πόλινδε, φύγαδε, etc. Schol: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις. Vicus fuit Παλλήνη tribus Antiochidis, inter Athenas et Marathonem situs, ut ex Herodoto patet I. 62. ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱερόν. Eur. Her. 849. Παλληνίδος — σεμνὸν — πάγον. Dem. p. 1223. Λυκῖνον τὸν Παλληνέα. Hyperid. c. 44. Ἐπικράτους — τοῦ Παλληνέως. Harp. et Phot. v. Παλληνεύς. Wordsw. Athens etc. p. 236 ed. sec. Vici nomen non Παλλήνη, sed Πάλληνον, fuisse ex adverbio Παλλήναδε suspicatur Elmsleius ad Eur. Her. 849. Allusio praeterea fortasse est ad Pallenen, ubi Gigantes dii bello devicerunt (Apollod. I. 6 1). Comice positum βαλλήναδε pro Παλλήναδε, ut Κλωπιδῶν pro Κρωπιδῶν Eq. 79, Ἀχραδούσιος pro Ἀχερδούσιος Eccl. 362, Χολοζύγης pro Βουζύγης Lys. 397, Λάβης pro Λάχης Vesp. 836, Ἱπποβίνου pro Ἱππονίκου Ran. 429, Πελαργικὸν pro Πελασγικὸν Av. 832, Σουνιέρακε pro Σουνιάρατε Av. 869, Κρεκοπίδα pro Κεκροπίδα Av. 1407 (v. not.), Κολακώνυμος pro Κλεώνυμος Vesp. 592, βυρσίνην pro μυρρίνην Eq. 59, βομβαύλιοι pro βομβύλιοι Ach. 869, νικτερείσια pro νικτερήσια Th. 204, κόνδυλον pro κάνδυλον Pac. 123, πεφυσιγγωμένοι pro πεφυσιωμένοι Ach. 526, ἁρματωλίας pro ἁμαρτωλίας Pac. 415. φρυγίλῳ pro Φρυγίῳ Av. 875. Σελαρτίου pro Σέλλου Vesp. 459. Hujusmodi παραγραμματισμοὶ frequentes sunt apud comicos. Sensus autem est βάλλειν βλέπειν (cf. 376) "to look as if we should pelt him with stones". Similiter fere ὀστρακίνδα βλέπειν Eq. 858.

236. ἐμπλήμην R. pr. Γ. pr. (ut vid.) ἐμπλείμην A. B. C. R. corr. Γ

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟ. Σῖγα πᾶς. Ἠκούσατ', ὦνδρες, ἆρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. Ἀλλὰ δεῦρο πᾶς.
Ἐκποδών· θύσων γὰρ ἁνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
Προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·

corr. Δ. Schol. Suid. in ἐμπλείμην. Ald. Priorem formam tuentur Dawes. M. C. p. 338. Valck. ad Hipp. 664. Br. Elmsl. Dind. Contra ἐμπλείμην defendit Buttmann. Gramm. II. 214. Formatum ἐμπλήμην ut κεκλήμην, κεκτήμην, μεμνήμην. Cf. ad Lys. 235. 253. Pl. 992. Soph. Phil. 119. κεκλῇο. Platon. p. 731 C. 742 E. κεκτῇτο. 518 A. μεμνῇτο. Homer. Il. ω. 745. μεμνήμην. (sed Il. ψ. 361. μεμνέῳτο. Xen. Cyr. I, 6, 3. μεμνῷτο). Il. ν' 288. βλεῖο (non βλῇο). V. Goeller. Accent. p. 27.

238. σίγα (σιγα C.) πᾶς A. B. C. et reliqui, opinor, libri. σῖγα πᾶς Bentl. Br. etc. Sc. ἴσθι, vel ἔχε. Cf. Eur. Rhes. 730. ἔα· | σῖγα πᾶς· ὕφιζ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. Tentabam σῖγα σῖγ'. Vel σίγα, πᾶς. | ἠκούσατ' etc. Sed nil mutandum. ἄνδρες vulg. Dedi ὦνδρες. ἆρα A. B. R.? Γ. Δ etc. Bentl. ἄρα ante Br.

240. ἀνὴρ libri. ὡ 'νὴρ Br. ἁνὴρ Dind. Crasis, plerumque in libris neglecta, hic illic servata reperitur. Cf. Lys. 221—222. 514. Th. 446. 495. Nub. 1031. Eq. 758. Vesp. 207. 269. 918. Eccl. 62. 204. Similiter Vesp. 532. ἁγών. 820. ἅναξ. Pac. 269. ἁλετρίβανος. 919. ἁθμονεύς. Th. 405. ἁδελφός. Ran. 427. ἀναφλύστιος. Eccl. 362. ἁχραδούσιος.

242. πρόϊθ' ὡς τὸ πρόσθεν libri et Mein. πρόϊθ' εἰς (aut ἐς) τὸ πρόσθεν Br. Elmsl. Ald. Bekk. Sch. Both. Bergk. Mull. (Sic Eccl. 734. ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι. 737. δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμώτρια.) προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν Wolf. Dind. Bl. Cf. similes crases Lys. 2. 605. Ran. 186—187. Recte, ut ostendit στησάτω in v. seq. Cf. 134. Eccl. 742. ὁ τὴν σκαφὴν λαβὼν (l. λαχὼν) προΐτω. Plat. Gorg. 497 A. πρόϊθί γε ἔτι εἰς τοὔμπροσθεν. Plat. Rep. VII. p. 198. προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι. Supra 43. πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Redde: "Let the basket-bearer advance a little forward." "Discrimen autem inter duplicem praepositionis formam εἰς et ἐς apud comicos hoc intercedit ut εἰς ante vocales, ἐς ante consonantes litteras scribatur. Ab hac lege tragicorum usus ita tantum recedit, ut ἐς etiam ante vocalem dicatur ubi metri necessitas postulat. In Aristophanis igitur Ranarum versu 186 ἢ εἰς ὄνου πόκας potius scribendum erit cum codice Barocciano, nisi forte ejusmodi in loco etiam ἢ 'ς justam excusationem habere videatur." DIND. V. Pors. Praef. Hec. p LVI. (qui, Rarissime, inquit, omnino et vereor ne in locis tantum mendosis ἐς ante vocalem usurpent Comici). Elmsl. ad Ach. 42. Meinek. Fr. Com. III. 137. Reisig. C. 251. Fritzsch. ad Th. 657, qui usum cujusque scriptoris consulendum arbitratur. Enger. ad Lys. 2. In Hyperidis

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

ΓΥΝΗ.

Κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.

ΔΙ. Καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'. Ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα, τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥ. Ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. Ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς

codice perantiquo legitur plus semel *εἰς* (non *ἐς*) *τὸ ἱερὸν* (cc. 27. 31), *εἰς τὸ παραχρῆμα* (46).

244—252. post 276 transponit Hamaker.

244. Dicaeopolidi continuant A. B. C. R.? *Γ. Δ.* Elmsl. Bo. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Ejusdem fortasse esse etiam 253—258 censet Bergkius, ut mater nihil omnino dicat. Matri dat Ald. *Γυνὴ* praef. Br. Bekk. Dind.

245. *ἀνάδος*] Fort. *ἔκδος*, vel *ἄγε δός*. Sed cf. ad 732.

247. Verba *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'* puellae tribuit A. Plena distinctio Brunckio debetur, qui recte monet ad *ἀγαγεῖν* et *ξυνενεγκεῖν* subaudiri *δός*. ELMSL. Recte. Post *ἔστ'* plenum punctum ponunt Br. Elmsl. Inv. Sch. Both. Ribb., colon Bergk. Mull., virgulam, ut vulgo, Dind. Mein. Sensus hic videtur esse, Iam bene est. Gallice: C'est bien comme çela.

248. *σοι* om. A. non B. C. R. *Γ. Δ.*

253—258. Dicaeopolidi haec continuant Elmsl. Both. Bergk. Mein. Mull. *Μήτ.* praef. Ald. Bergk. I. *Γυνὴ* Br. Sch. Dind. Bekk. Bl

254. *οἴσεις* R. *οἴσει* A. C. vulg. *οἴσῃ* B.

255. *ὀπύσει* libri. Qu. *ὀπυίσει*. Moeris: *Ὀπυίειν, Ἀττικῶς. συγγίνεσθαι, Ἑλληνικῶς.* Hesych: *Ὀπυιόλαι, γεγαμηκότες.* (Cf. vv. *σκωπτόλης, μαινόλης, οἰφόλης, κορυπτόλης, Μισγόλης, Φειδόλης, Πυθόλης* etc.). Il. *θ'*. 304. *τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ.* Cf. Fr. 1. *φρασάτω τί καλοῦσιν ὀπυίειν.* Theocr. XXII. 161. *τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.* Plut. Solon. c. 20: *ὑπὸ τῶν ἔγγιστα τοῦ ἀνδρὸς ὀπυίεσθαι* (sc. *τὴν ἐπίκληρον*). Apoll. Rh. I. 46. Palladas ap. Stob. Fl. p. 41. *πολλὰς*

σοῦ μηδὲν ἥττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
Πρόβαινε, κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ΔΙ. Ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. Πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου ξύγκωμε, νυκτοπεριπλά-
νητε, μοιχὲ, παιδεραστὰ,

δ' ἔστι γυναῖκας ἰδεῖν οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν ὀπυιομένας ἀκορέστως. Vox de legitimis nuptiis usurpatur. Vox cognata videtur οἴφειν. σ' om. R.

256. ἧττον libri et vulg. ἥττους Elmsl. Bl. Mein. Mull. Dind. Ribb. Vulgata nullum idoneum sensum praebet. "Videbatur dicturus καὶ ἐκποιήσεταί σου παίδας pro καὶ ποιήσεται παῖδας ἐκ σοῦ et ex te procreabit liberos. Sed alio torsit orationem, quasi dicat καὶ ποιήσει τὰς γαλᾶς μηδὲν ἧττον σου βδεῖν. Quae et ipsa tamen oratio perversa est: nam dicendum videtur fuisse καὶ ποιήσει σε μηδὲν ἧττον βδεῖν γαλῶν." (Bergk.). "Exspectes potius γαλῶν σὲ μηδὲν ἧττον, sed Graeci haec interdum invertunt. Ejusmodi est quod Euripidis libri praebent meliores Androm. 707. δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν | ἥσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε, ubi deteriores μείζω νομίζειν. Quibus exemplis non licet abuti ad defendendos errores librariorum, qui non raro μείων et μείζων permutarunt." (Dind.). "In h. l. vel subauditur δυνατὰς aut ἐπισταμένας, cujus structurae exemplum in promptu nondum habeo, vel legendum ἥττους, ut ap. Thuc. 2, 60." (Elmsl.). Locum sic supplet Porsonus, κἀκπ. γαλᾶς, | οἵας, ὅταν ποτ' ὦσιν ὡραῖαι γάμων, | σου μηδὲν ἧττον —. Cf. Thuc. II. 60. ὃς οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ ταῦτα ἑρμηνεῦσαι. Herod. III. 102. αἱ γάρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἥσσονες ἐς ταχύτητά εἰσι. III. 105. εἶναι γὰρ ἥσσονας θέειν τῶν θηλέων. Plat. Hipparch. 225. ἥττους τοῦ κέρδους. Ἥττους legitur Eccl. 431. ἥττονες Pl. 363. Sic ἥττω Nub. 1447. sed ἥττονα 113. etc. μὴ δὲν R.

257. τὤχλῳ] τ' ὄχλωι R.

258. λαθών] μαθών Suidas in περιτράγῃ.

260. τῆς B. C. R. τοῦ A.

262. θεῶ μ'] Qu. θέασ' (i. e. θέασαι). Cf. Pac. 906.

263. "Hic versus cum duobus proximis in unum conjungendus. Pariterque 266, 267. et 268—270. et 274, 275. DIND. βακχείου libri. Βακχίου Scal. Bentl. Br. etc. Solennis error librariorum. Cf. ad Eccl. 14. Soph. Ant. 154. Trach. 219. Eur. Cycl. 575. ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 709. Βακχίῳ δουλεύσομεν. Bacch. 66. 195. 998 etc. Eo autem mentio conjungitur Bacchi in hoc loco quia Dionysia aguntur.

264. Qu. νυκτοπεριπλανῆτα.

ἕκτῳ σ᾽ ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν
ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ
μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῷ γάρ ἐσθ᾽ ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ᾽ ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν, ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ᾽, ἄραντα, καταβαλόντα καταγιγαρ-
τίσαι.
Φαλῆς Φαλῆς,
ἐὰν μεθ᾽ ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·
ἡ δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
ΧΟ. Οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
Βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε πᾶς τὸν μιαρόν.

271. *πολλῷ* A. C. R. Scal. Bentl. Br. etc. *πολλῶν* B. Ald. *ἐσθ᾽* A. C. R. *Γ. Δ.* Dawes. Br. *ἐστιν* B. (supr. *θ᾽*) Ald.

272. *κλέπτουσαν*] Qu. *ἀνιοῦσαν*, vel *κάμπτουσαν*, vel *ἕρπουσαν* (*ἐκ τοῦ Φελλέως*). Quorsum enim *κλέπτουσαν*, quum publici juris esset ille Phelleus? Sed cf. Alciphr. III. 21. *τὴν καλλίστην τῶν αἰγῶν ἐκ τοῦ φελλέως ἁρπάσας οἴχεται.* III. 70. Qui huc respicere videtur.

273. *Στρυμοδώρου* om. A. Nomen *Στρυμόδωρος* legitur Vesp. 233. Dem. p. 953. Virgula post *Θρᾷτταν* distinguit Walsh. Cf. ad 272.

274. *ἄραντα*] *ἄιραντα* R. *καταβαλόντα* B. C. R. *καταλαβόντα* A.

276. *καταγιγαρτίσ᾽, ὦ Φαλῆς Φαλῆς* B. Ald. (ex v. 271.) *καταγιγαρτίσαι, ὦ Φαλῆς Φαλῆς* A. C. R. Br. *καταγιγαρτίσαι. Φαλῆς Φαλῆς* recte Elmsl. Dind. Mein. etc. Qui recte post *καταγιγαρτίσαι* plene interpungunt, ut ad sequentia referantur *Φαλῆς Φαλῆς*. Cf. 263. *καταγιγαρτῆσαι* R.

277—279. post 200 transponit Hamaker. Cf. ad 201.

278. *ῥοφήσει*] *ῥοφήσεις* vulgo. Legitimum hujus verbi futurum est *ῥοφήσομαι*, quod legitur in Vesp. 814. Media forma reponenda est etiam in Eq. 360. Pac. 716. Hoc exemplo scribendum *γρύξει* Eq. 294. *διώξει* Eq. 969. Thesm. 1224. *ἀποδιώξει* Nub. 1296. *σκώψει* Nub. 296. In Nub. 490. pro vulgato *ὑφαρπάσει ὑφαρπάσεις* ex A. male invexit Brunckius. ELMSL. *ῥοφήσεις* libri et vulg. Bergk. *ῥοφήσει* Elmsl. Dind. Mein. Mull. Ribb. *τρυβλίον* A. vulg. *τρύβλιον* B. C. R. (hic et alibi). Med. 9. V. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Recte. Non est diminutivum *τρύβλιον*. V. Arcad. p. 119, 19. et Mein. Fr. Com. III. 535.

279. Qu. *ἐν τοῖς φεψάλοις*, vel *ἐν* (v. *ἐπὶ*) *τὠπιστάτῳ* (cf. Av. 437). *κρεμήσεται*] *κρεμασθήσεται* R. Eadem forma Vesp. 808.

282. *παῖε παῖε* libri et vulg. *παῖε παῖ* G. Burges. (coll. Eq. 821. *παῦ*

Οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;
ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ξυντρίψετε. Στρ.
ΧΟ. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
ΔΙ. Ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὠχαρνέων γεραίτεροι;
ΧΟ. Τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙ. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἴδατ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

παῦ' οὗτος) Dind. olim. *παῖε πᾶς* Bergk. (coll. Eur. Rhes. 685. *παῖε πᾶς*). Dind. Bl. Mein. Mull. Sic Ach. 204. *τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε.* Pac. 458. *ὑπότεινε δὴ πᾶς.* 512. Ran. 372. 1125. Av. 1186. *χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης.* 1190. *ἀλλὰ φύλαττε πᾶς.* Vesp. 422. *ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε.* Adde quod *παῖε* et *πᾶς τις* permutata sunt Av. 1187. Contra Burgesii conjectura confirmatur simili loco Eq. 247. *παῖε παῖε τὸν πανοῦργον.*

283. *οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς* A. C. R. *Γ.* *οὐ βαλεῖς ἂν οὐ βαλεῖς* B. vulg.

284. *συντρίψετε* libri et Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *ξυντρίψετε* Br. Elmsl. Both. Reisig. Conj. p. 302.

286. *γεραίτατοι* libri et vulg. Imo *γεραίτεροι*. Cf. Eccl. 473. *τῶν γεραιτέρων* Nub. 1395. Lys. 1126. Eq. 1301. Error solennis. Cf. ad Eccl. 845. Ceterum crasis fit in *ὠχαρνέων γεραίτεροι* ut in *οὐκ τῶν λύχνων* Nub. 1065. *ἠκ τῶν γειτόνων* Pl. 435.

291. *εἶτα* (supr. *ἔπειτα*) B. Ald. *ἔπειτα* A. C. R. *Γ.* *δύνασαι* B. *δύνασαι νῦν* A. C. R. et schol. ad 301. ("Quae librariorum conjecturae sunt versum trochaicum ex cretico utcunque facientium. Eadem temeritate versus antistrophicus in libris omnibus interpolatus," Dind.). *τολμᾷς* Hirschig. *πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν*] Theophr. Char. *ἀποβλέπουσι πρός σε οἱ ἄνθρωποι.* Sed Displicet hic *ἀποβλέπειν*. Qu. *πρὸς ἐμὲ προσβλέπειν*, vel *πρὸς ἐμέ γε βλέπειν*, vel potius *πρὸς ἡμᾶς βλέπειν*. In v. ant. 340. metrum hoc est, ⏗ ⏑ ⏑ ⏑, ⏗ ⏑ ⏑ ⏑, ⏗ ⏑ –, ⏗ ⏑ –. Cf. Ran. 1474. *αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;*

294. *οὐκ ἴστε γ'* B. C. *Δ.* vulg. *οὐκ ἴστε* A. *οὐκ ἴστε τ'* *Γ.* *οὐκ ἴστε τε* *Γ.* pr. Med. 9. *οὐκ ἴσατ'* R. *οὐκ ἴστε μ'* Dobr. *οὐκ ἴστ' ἔτ'* (!) Elmsl. *οὐκ οἴδατ'* Dind. (coll. Phryn. Bekk. p. 53, 15. *Οἴδατε: ἄμεινον τὸ ἴστε*). *οὐκ ἴστε. μάλλ'* Mein. *ἀκούσατ'* Hamaker. Bergk. Mull. prob. Mein. Idem mihi in mentem venerat, et confirmari videtur scriptura in R. Cf. 323. *οὐκ ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν, ὠχαρνηίδαι;* 306. Tentabam praeterea — *ἀκούσατ'· οὐ γὰρ ἴστε πω.* Vel *οὔπω γὰρ ἴστ', ἀκούσατε.* (Ut in Pac. 337. *οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.*) Quod ad correctionem *οὐκ ἴστε μ'*, conferas Eccl. 998. *οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σὲ νὴ Δία.* Eq. 871. *ἔγνωκάς οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν;* Eur. Iph. A. 867. *οἶσθα δῆτά γ'* (*μ'*?) *ὅστις ὢν σοὶ καὶ τέκνοις εὔνους ἔφυν; | ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ —.* Cycl. 90. *οὐκ ἴσασι δεσπότην | Πολύφημον οἷός ἐστιν.* Hom. Il. *β'.* 409. *ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.* Saepe legitur *ἴστε*, Nub.

ΧΟ. Σοῦ γ' ἀκούσωμεν; Ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
ΑΛ. Μηδαμῶς πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθοί.
ΧΟ. Οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν
κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.

1226. 1354. Pac. 337. Quod ad formam *οἶδατ'*, cf. Moer. p. 283. *Οἶσθα — Ἀττικῶς· οἶδας, Ἑλληνικῶς.* p. 205. *Ἴσασι, Ἀττικῶς· οἴδασι, κοινῶς.* Hom. Od. *α'*. 337. *οἶδας.* Herod. IV. 17. *οἴδαμεν.* IV. 43. *οἴδασι.* Philem. com. IV. 14. *οἶδας.* Cratin. com. II. 80. *οἶσθας.* Plat. Alc. II. 145 C. *οἴδαμεν.* et 141 E. Dem. p. 554. *οἴδαμεν* (bis). Aeschin. I. 84. *ἴσμεν* (*οἴδαμεν* male alii). Xen. Mem. IV. 6. 6. *οἶδας.* Oecon. XX. 14. *οἴδασιν.* Anab. II. 4. 6. *οἴδαμεν* (al. *ἴσμεν*). Eur. Alc. 780. *τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν.* Ion. 999. *οἶσθας.* Philem. ap. Athen. p. 175. *οἶδας* Phoenicid. ibid. p. 415. *οἶδας.* V. Lob. ad Phryn. p. 236. Mein. ad Menand. Naucl. Fr. 1. ed. maj. Formae antiquae et Ionicae videntur esse *οἶδας, οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι.*

295. *ἀκούσομεν* A. C. R. *Γ.* *ἀκούσομαι* B. *Δ.* *ἀκούσομ'* Ald. *ἀκούσωμεν* Elmsl. Reisig. Conj. 210. etc. *κατά σε* A. R. *κᾆτά σε* C. *κᾆτά σ' αὖ* B. Cf. ad Soph. Ant. 600. Per tmesin pro *καταχώσομέν σε* (Plato Gorg. 512 B. *καταχώσειεν ἂν ὑμᾶς τοῖς λόγοις*). Cf. Nub. 792. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.* Vesp. 784. *ἀνά τοί με πείθεις.* Av. 1506. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμ'.* Lys. 262. *κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας —.* Pl. 65. *ἀπό σ' ὀλῶ.*

296. *πρὶν ἂν ἀκούσητε γ'* B. *πρίν γ' ἂν ἀκούσητ'* A. R. Med. 9. *πρὶν ἂν ἀκούσητε* C. *Γ.* *πρίν γ' ἀκούσητε* lemma schol. *πρὶν ἂν ἀκούσητ'* Ald. *πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'* Bentl. Elmsl. etc. *μὴ πρὶν ἂν ἀκούσητ'* Burges. ad Aesch. Suppl. 284. Cf. ad 176. Vesp. 920. *πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.* Eq. 961. *ἀνάσχεσθ'* C. R. *Δ.* *ἀνάσχεθ'* B. *ἀνάσχοιθ'* (vel *-οισθ'*) A. *ἀνάσχοισθ'* Ald. vulg. Cf. Lys. 765. *ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί.*

299. *μὴ δὲ Γ.* *σύ μοι* R. *σὺ* (om. *μοι*) A. C. *Γ.* Med. 9. *δὴ σὺ* B. *Δ.* vulg. *μοι σὺ* Herm. de Metr. p. 191. Dind. etc.

301. *ἐγὼ κατατεμῶ* libri et vulg. Elmsl. Herm. de M. p. 191. Ribb. *κατατεμῶ* Bl. Bergk. Mull. *ἐγὼ τεμῶ* Mein. Dind. *τοῖσιν* A. *Γ.* *τοῖσι* C. *τοῖς* B. *Δ.* et Suidas, qui in *κατατεμῶ* citat *κατατεμῶ σε τοῖς ἱππεῦσιν ἐς καττύματα,* et in *κάττυμα, ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰς καττύματα.* *ἱππεῦσί ποτ' εἰς καττύματα* A. *ἱππεῦσί ποτε καττύματα* B. (supra *ἐς* ab. al. m. rubr.) *Δ.* *ἱππεῦσί ποτ' ἐς κατάμματα* C. *ἱππεῦσίν ποτ' ἐς κατт.* R. *Γ.* *ἱππεῦσί ποτε ἐς κατт.* Ald. *ἱππεῦσί ποτε κατт.* Elmsl. *τοῖσιν ἱππεῦσι κατт.* Bl. Bergk. Mein. Dind. *ποθ' ἱππεῦσι κατт.* Herm. Ribb. *Ποτε* non agnoscit Suidas ll. cc. Schol. rec.: *ὃν ἐγὼ κατατεμῶ: ἐνταῦθα πάλιν περιττεύει τὸ ποτὲ διὰ τὴν μετροποιίαν, καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἐξήγησιν, οὐ ποτὲ τέμνει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἀεί. ὡς οὖν ἄνω* (v. 293.) *τὸ νῦν περιττεύει, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ποτέ.* Versus interpolatus ab correctore metrico, ut et v. stroph. 277.

Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
ΔΙ. *Ὠγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,*
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟ. *Πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ*
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
ΔΙ. *Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,*
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
ΧΟ. *Οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν*
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
ΔΙ. *Οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ*
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
ΧΟ. *Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,*
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
ΔΙ. *Κἢν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,*

305. *ἐκποδὼν*] *ἐκποδῶν* R.

307. *πῶς δέ γ'* libri et vulg. Bergk. *πῶς δ' ἔτ'* Elmsl. Dind. Bl. Mein. Mull. Cf. Lys. 912. *καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;* Vesp. 779. *πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι — τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;* Av. 829. *καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις —;* Aesch. Pers. 438. *καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;* Prom. 934. Soph. El. 1189. *καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;* Aj. 523. *ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, | οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.* Eur. Suppl. 447. *πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις —;* Tro. 961. *πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως;* *λέγοις ἄν*] *ἂν* om. R. *δοκοίης* Hamak. *πῶς δέ γ' ἂν καλῶς, Λάκωσιν εἴπερ —* conj. Bergk.

308. *οἷσιν*] Supplendum *τούτοις.* *οὔτε* A. C. *οὐδὲ* B. R. *βωμὸς — πιστὶς* B. C. R. *πίστις — βωμὸς* A.

309. *οἶδ' ἐγὼ καί*] Qu. *οἶδα γὰρ καί* (vel *τοι*). Vel *οἶδ' ἐγὼ γάρ.* *οἷς* B. R. *Γ. Δ.* *οὓς* A. C.

312. *ἐγώ σου* libri et vulg. Elmsl. Mein. Mull. Ribb. *ἐγὼ σοῦ* Dind. Recte se habet vulgata, nam emphasis non est in pronomine, sed in *φείσομαι.*

313. *ἐγώ*] *ἐγῷ* (*ἐγὼ ὁ!*) frustra Hamaker.

316. *ἡμῖν* om. A. Hunc versum delet Hamaker.

317—318. Hos duos vv. transponendos esse censebam, ut interrumperetur Dicaeopolidis sermo in voce *δοκῶ —*. Idem suadet Bakhuysen. Sed obstant verba *κἢν γε μὴ λέγω δίκαια.*

317. *λέγω* A. B. C. P. *Γ. Δ.* lemm. schol. vulg. Elmsl. Mein. Dind. *λέξω* R. Bekk. Bergk. Mull. Ribb. *μηδέ*] *μήτε* R.

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὸν λάρυγγ' ἔχων λέγειν.
ΧΟ. *Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,*

318. *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν*] Versus propter dactylum pro trochaeo positum vitiosus. [Cf. ad Vesp. 496.] Apertum est *κεφαλήν* ab interprete positum esse: sed qui ei vocabulo aliud substituunt, cujus illud sit interpretatio, eorum parum probabilis sententia est. Scribendum videtur *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τήνδ'* [cf. 486.] *ἔχων ἐγὼ λέγειν*, pronomine *δεικτικῶς* posito, ut *τόνδε (στέφανον)* Thesm. 380. DIND. *τὸν λάρυγγ' ἔχων λέγειν* conj. Elmsl. ed. Dind. *τὸν Κέφαλον ἔχων λέγειν* Pors. Both. (Cf. Platonis comici v. ap. Plutarch. Mor. p. 801 B. *βόσκει δυσώδη κεφαλὴν* [*Κέφαλον* Elmsl. ad Ach. 584], *αἰσχίστην νόσον.* Eq. 1363. *ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.* Vesp. 380. *τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.* Infra 1002. *ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.*) *τὴν σφαγὴν* — Geel. *τὴν κεβλὴν* (!) Ahrens. in Mus. Rhen. a. 1843. et Wieseler Adv. p. 79, collato avis nomine *κεβλήπυρις. τὸν φαλῆτ'* — O. Schneider et G. Burges. *τήνδ' ἔχων ὑμῖν λέγειν* conj. Bergk. *πάνθ' ὅσ' ἂν λέγω λέγειν* conj. Meinek. Fr. Com. III. 584. (Qui verba *τὴν κεφαλὴν ἔχων* interpretationis causa adscripta ipsa poetae verba expulisse putat, coll. v. 355. *ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν — ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω.*) *ὑπὲρ ἐπιξήνου θέλω λέγειν ἔχων τὸν αὐχένα* conj. Elmsl. (coll. 492) *τήν γε κεφαλὴν σχὼν λέγειν* (ex Hausingii conj.) Mull. Totum versum deleverit Hamaker. Mihi etiam aliquando videbatur hic versus a grammatico insulso confictus, qui non intelligeret Dicaeopolidis sermonem ab irato Choro interrumpi. Non enim bene congruit hic versus cum praecedenti. Additurus enim erat Dicaeopolis, *παρασχεῖν θελήσω τὸν αὐχένα ἀποτέμνειν* vel simile quid Sed interrumpitur sic stichomythia. Ipse tentabam *τὸν λάρυγγ' ἔχων λέγειν.* Vel *τὴν δέρην* —. (Eur. Iph. A. 1560. *σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.* 875. *φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέρην.* Hec. 549. *παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.* Andr. 412. *ἀπαρτῆσαι δέρην.* Herc. F. 319. *ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη, | κεντεῖν, φονεύειν* etc. Orest. 1575. *ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ.*) Vel *τὴν σφαγὴν ἔχων λέγειν.* (Plut. Lucull. 18. *τῷ Βακχίδῃ τὴν σφαγὴν παρέσχεν.* Caes. 60. *ὡς ἕτοιμος εἴη τῷ βουλομένῳ τὴν σφαγὴν παρέχειν.* Facile commutari potuissent *σφαγὴν* et *κεφαλήν.*) Vel *πάντα τήνδ' ἔχων λέγειν.* Vel *τήνδ' ἔχων οὕτω λέγειν.* (Quod dedi in ed. I. Glossema *τὴν κεφαλὴν* ad *τήνδ'* adscriptum in textum videtur irrepsisse et *οὕτω* exturbasse. Cf. Av. 673. *ἀπολέψαντα χρὴ | ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.* 717. *ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε.* Herod. II. 42. *ἐνδύντα τὸ νάκος οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι.* IV. 65. *ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ.* Xen. Cyr. II. 1. 1. *προσευξάμενοι θεοῖς — οὕτω διέβαινον.* Dem. p. 772. *ὑμᾶς — δεῖ — εἰς ἑαυτὸν ἕκαστον νομίσαντα βλέπειν (τὴν Δίκην) οὕτω ψηφίζεσθαι.* p. 106. *ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι.*)

μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τουτονὶ φοινικίδα;

ΔΙ. Οἶον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
Οὐκ ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεόν, ὦχαρνηίδαι;

ΧΟ. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. Δεινὰ τἄρα πείσομαι.

Vel *πάνθ' ὅσ' ἂν λέγω λέγειν* (cf. 355—356). Cf. 468. *κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἔχεῖ | παράσχες εἰποῦσ' (εἰπέ θ' ?) ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.* 492. Eq. 791. *ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.* Paul. Ep. Rom. XVI. 4. *οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν.* Similem Locrorum consuetudinem narrat Dem. p. 744. *ἐάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καὶ, ἐὰν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μή, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου.* Vel *θέλω λέγειν ἔχων τὸν αὐχένα.* Vel *θελήσω 'χων λέγειν τὸν αὐχένα.* Vel *τὸν τράχηλον τόνδ' ἔχειν.* Vel denique *τόνδ' ἔχειν τὸν αὐχένα.* Pro *θελήσω* reponendum forsan *θέλω 'γώ.*

320. *τοῦτον ἐς φοινικίδα* vulg. Malim *τουτονὶ φοινικίδα.* Cf. ad 301. Idem proponit Halbertsma (Prosop. Arist. p. 113.). *Καταξαίνειν τινὰ φοινικίδα* valet ita aliquem verberare aut concidere, ut punicei coloris laneam referat sanguine perfusus. Sensus igitur est: Quin hunc lanae instar concerpimus, ut vestis punicea fiat? Schol: *μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὥστε φοινικοῦν αὐτῷ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἔθηκε· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου.* Photius p. 22, 22: *Ἐς φοινικίδα* (*φοινικίδας* cod.) *καταξῆναι· αἱματόρρυτον ποιῆσαι· οἱ δὲ ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ ὅτι οἱ Λάκωνες ἐν φοινικίσι παρετάττοντο.*

321. *οἷος* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. Bergk. *οἷς* Suid. in *καταξαίνειν* et *φοινικίδα. οἷον* R. Elmsl. Dind. Bl. Mull. Redde: Ut! Cf. 447. 807. Vesp. 1339. *οἷον — ὑμᾶς — φρυκτοὺς σκευάσω.* Th. 704. *μέλας*] Qu. *μέγας.* *τις*] *ἐφ'* R. Elmsl. (!) non Suid. *ἐπέζεσεν* A. etc. *ἐπέξεσεν* (supr. ζ) B. Qu. *ἐξέζεσεν.* Sed cf. Thesm. 468. *τὸ μὲν — ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα — οὐ θαυμάσιόν ἐστ' οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.* Soph. Oed. C. 434. *ὁπηνίκ' ἔζει θυμός.* Eur. Iph. T. 987. *δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε.* Hec. 583. *δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε.* Herod. VII 13. *ἀκούσαντι μέντοι μοι — ἡ νεότης ἐπέζεσε.* Babr. Fab. 95, 60. *χολὴ δ' ἐπέζει καρδίαν.*

322. *οὐκ — οὐκ* A. R. *οὐδ' — οὐκ* B. C. *Γ. Δ.* *οὐδ' — οὐδ'* P. Kust. Pors. *οὐδ'* semel in Ald.

323. *γ' ἆρα* R. *Δ.* Ald. *γ' ἄρα* B. C. P. *Γ.* *χ' ἄρα* A. *τἆρα* Elmsl. Fritzsch. ad Ran. 252. *τἄρα* Dind. Mein. etc. In hac loquendi formula solenne est *τοι*, ut monuit Elmsl. Verba *δεινὰ τἄρα πείσομαι* reddas Anglice: "I shall be badly treated then (it will be hard upon me, if you wont)." Cf. Ran. 253. *δεινὰ τἄρα πεισόμεσθα.* Av. 1225. *δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ'.* Eccl. 650. *δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.* Lys. 1098. *δεινὰ τἂν* (*τοί κ'* ?) *ἐπεπόνθεμες.* Plat. Gorg. p. 315 C. *δεινὰ μέντἂν πάθοις.*

ΧΟ. Ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. ΔΙ. Μηδαμῶς, ὠχαρνικοί.
ΧΟ. Ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙ. Δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος, ὦνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
ΔΙ. Βάλλετ', εἰ βούλεσθ'· ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
ΧΟ. Ὡς ἀπωλόμεσθ'· ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
Ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

324—327. Haec ita ordinat Hamaker: *ΧΟ. ἐξολοίμην —. ΔΙ. δηξόμἄρ' —. ΧΟ. ὡς τεθνήξων — ΔΙ. μηδαμῶς —.*

324. *ἐξελύμην* A.

325. *νυνί* A. R. *νῦν* C. *Γ. νῦν γε* B. Ald. *δήξομαι γὰρ ὑμᾶς* A. C. *δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς* B. Ald. *δείξομ' ὑμᾶς ἆρ'* R. *δήξομ' ἆρ' ὑμᾶς* Bentl. Dawes. Brunck. Elmsl. Bergk. Weis. (de *ἆρα* conferens 347. Vesp. 299. 893. Av. 161. 1307. Pac. 532. 893. Lys. 933. Pl. 876.) *δήξομαί γ' ὑμᾶς* Porson. *δήξομ' ὑμᾶς τἄρ'* Herm. Praef. Oed. C. p. XXII. *δήξομἄρ' ὑμᾶς* Dind. Bl. Mein. Mull. Cf. Pac. 532. *κλαύσἄρα σύ.* Pl. 876. *οἰμώξἄρα σύ.* Th. 248. *οἰμώξετἄρ' —.* 916. *κλαύσετ' ἄρα —.* Ran. 509. Eq. 1373. Futurum *δήξομαι* legitur etiam Eur. Bacch. 351. *μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.* Med. 1367. *οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.*

326. *ὑμῶν*] *ὑμῖν* Reisk. Bergk. Fritzsch. (Jahn. Ann. 1829. p. 8). *τοὺς φιλτάτους*] An *τὰ φίλτατα*?

328. *ἄνδρες* vulg. Dedi *ὦνδρες*. Cf. Pl. 322. *ὦνδρες δημόται.* Vesp. 245. Nub. 1437. *ὦνδρες ἥλικες.*

329. *τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν; μῶν* Ald. *τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μῶν* Kust. Br. *τοῖς Ἀχαρνικοῖσι; μῶν ὑμῶν* Bentl. *τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν* Elmsl. Dind. etc. Cf. Pac. 918. *Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ.* *ἡμῖν* A. B. R. *Γ. Δ.* Elmsl. *ὑμῶν* Ald. Br. etc. *τοῦ* A. B. C. *του* R.? *Γ. Δ.* Kust. Bergk. etc.

330. *εἴρξας* A. B. C. *εἵρξας* R. *Γ. Δ.* Ald. Eust. p. 1387, 3. *τὸ εἴργω ἐπὶ μὲν τοῦ κωλύω ἐψίλουν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγκλείω ἐδάσυνον.* V. Lob. ad Aj. 753. et cf. Av. 1082. *τὰς περιστερὰς — εἵρξας ἔχει.* *ἢ 'πὶ τῷ* B. *ἢ 'πὶ τινι* (sic) A. *ἢ 'πί τῳ* C. Qu. *ἢ 'σθ' ὅτῳ* (vel *ἢ 'στὶν ᾧ*) *θρασύνεται;*

331. *βάλλετε* A. *βούλεσθε* R.

333. *ἀπολόμεσθ'* R. *ὅδ'* om. R.

334. *μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς*] *μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς* conj. Elmsl., coll. Pac. 385. *μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ μηδαμῶς.* Vulgatam

ΔΙ. Ὡς ἀποκτενῶ. Κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. Ἀντ.
ΧΟ. Ἀπολεῖς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα.
ΔΙ. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

agnoscit Suidas in vv. Legendum forsan contra in Pac. l. l. μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς. Interpunxerim autem ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς. Cf. Eur. Or. 1598. ἆ ἆ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε.

336. ἄρα τὸν ἥλικα C. R. Γ. Med. 9. Ald. schol. ἄρα (supr. τὸν) ἥλικα A. ἆρα θ' ἥλικα B. Δ. σὺ τὸν ἥλικα Bentl. δὲ τὸν ἥλικα Elmsl. ἄρ' ὁμήλικα Reisig. Conj. p. 210. (sine interrogatione, qui addit "τόνδε objectum intelligo, φιλανθρακέα praedicatum: quapropter non desideratur articulus, qui est in vulg. scriptura.") Bl. Bergk. Mein. Dind. Mull. Ribb. ἄρ' ἀφήλικα Bergk. Comm. p. 259 (coll. Poll. II. 17. Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτέραν ἀφηλικεστάτην [-τεραν?], ὡς καὶ Κρατῖνος ἀφήλικα γέροντα. Gramm. Bekk. p. 470, 21. ἀφήλικα, τὸν πρεσβύτην —. Thom. M. p. 20. ed. Ritsch. Phryn. Bekk. p. 1.) prop. Mein. ῥα τὸν ἥλικα Dind. olim. (Sed ῥὰ epicorum tantum est, et ab Atticorum, praecipue comicorum, consuetudine abhorret, ut monet Bergk. Comm. p. 397, qui non multum tribuit Photio p. 480, 18. Ῥά: ἀντὶ τοῦ δή· οὕτως Πλάτων.) Quid reponendum sit incertum est. Has emendationes propono: ἄρ' ἐμ' (v. ἄμ') ἥλικα, vel ἄρ' ὁμήλικα. Vel σὺ τὸν ἥλικα, vel γὰρ ὁμήλικα, vel τὸν ὁμήλικα, vel ἐμὸν ἥλικα (cum interr.). Ex his omnibus erunt fortasse quibus maxime probabilis videatur ἀπολεῖς σὺ τὸν ἥλικα —; ut ὁ λάρκος appelletur φιλανθρακεὺς ἧλιξ, cujus exitium, ut sodalis in eademque arte socii, lugeat et avertere conetur. Et sic fere locum intelligit Schutzius: "Ridicule corbem (τόνδε) aequalem suum dicit, quoniam diu eo usus fuerat, et φιλανθρακέα (quod factum ad imitationem vocabuli φιλάνθρωπος), quia inter carbones et corbem carbonarium quasi quaedam necessitudo et amicitia intercedit." At, si locum bene perpendas, seipsum potius ἥλικα φιλανθρακέα τοῦ λάρκου dicere videbitur Coryphaeus. Cf. 332. εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται. 348. ὀλίγου δ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήσιοι. et ad 612. Unde φιλανθρακέα (quasi φιλάνθρωπον) non tam cophinum dici suspicari licet, quam δημότην ejus Acharnensem. Scriptura θ' in B. Δ. orta videatur ex τὸν per compendium scripto. Cf. Av. 247. λειμῶνά τ' (τὸν B.) ἐρόεντα. Deinde σὺ aut δὲ metri fulciendi gratia in ἄρα mutatum. Cf. Soph. Aj. 901. ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας. Ant. 751. ἥδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα. El. 808. Ὀρέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών Eur. Iph. T. 548. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα. Andr. 339. τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; Hec. 281—282. Ὁμῆλιξ legitur Eur. Hipp. 1098. Tro 1183. Alc. 956. Bacch. 201. Herod. I. 99. ὁρῶντες οἱ ὁμήλικες etc.

337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς] ὑμεῖς om. A. οὐδ' ἐμοῦ γ' ὑμεῖς λέγοντος malit Dobraeus.

ΧΟ. Ἀλλὰ νυνὶ λέγ' ὅ τι σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αὐτὸν ὁποίῳ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον·

338. νῦν A. C. R. Γ. Med. 9. Greg. Cor. p. 129. γὰρ νῦν B. Δ. νυνὶ Bentl. Elmsl. etc. εἴ σοι δοκεῖ A. B. Γ. Δ. Med. 9. vulg. Dind. etc. ᾧ σοι δοκεῖ C. εἴ τοι σοι δοκεῖ R. ὅ τι σοι δοκεῖ Elmsl. conj. Mein. (Cf. Th. 216. ἀλλὰ πρᾶτθ' ὅ τι σοι δοκεῖ. Pl. 481. ὅ τι σοι δοκεῖ. Ach. 369. λέξω — ἅ μοι δοκεῖ. 487. ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.) εἴ τοι δοκεῖ σοι Bergk. τόν τε Λακεδαιμόνιον A. B. C. P. Γ. Δ. Med. 9. τὸν Λακεδαιμόνιον R. et Greg. τὸ Λακ. Bergk. Repetendum λέγε ex praecedentibus. Atticam structuram notat Greg. C. p. 53. Poni enim τὸν Λακεδαιμόνιον αὐτὸν pro περὶ τοῦ Λακεδαιμονίου αὐτοῦ. Cf. Vesp. 1284. εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς —. Nub. 1148. καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον | ἐκεῖνον εἴφ' —. Av. 167. τοὺς πετομένους (Schol: ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων) ἢν ἔρῃ. Plat. Hipp. Maj. 304 D. λέγετε γάρ με ὡς ἠλίθια — πραγματεύομαι. Aesch. c. Tim. 6. 21. ἵνα μή μέ τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι. λέγε Med. 9.

339. ὅτι (ὅ, τι A.) τῷ τρόπῳ σοὖστὶ (σοὔστι B. Δ. σοῦστι R. σοῦστι Γ. σοῦ 'στι Med. 9. Greg.) φίλον (φίλος R.) libri et Greg. et vulg. ὅττῳ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον Bentl. ὅτῳ — Scal. (ex schol.) ὅτι τῷ τρόπῳ σοί 'στι φίλον Porson. ὅ τι τῷ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον Dind. ed. 1825. ὅτι τῷ τρόπῳ σοὖστὶ φίλος Dind. Mein. Ribb. et (τῳ) Mull. αὖθ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον Bergk. ὅ τι τῷ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον Schaef. ad Greg. C. p. 128. De hoc loco recte judicat Elmsleius: "Haec sine dubio corrupta sunt, quanquam numeri satis commode strophico versui respondent." Reponendum suspicabar ὁποίῳ τρόπῳ σοὖστὶ φίλον, correpta diphthongo in ὁποίῳ, ut in Eur. Rhes. 703. ὁποῖον εὔχεται. 713. κορυφαῖος ἐν πέπλοις. Herc. F. 901. γεραιὸν ὡς στένω. et in scolii celeberrimi versu. εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος etc. Sic ποιεῖν, δείλαιος etc. V. Seidl. de V. D. p. 101. Ποίῳ τρόπῳ interrogative legitur Aeschyl. Prom. 765. Soph. Ant. 1298. Oed. Col. 475. τρόποισι ποίοις 469. Tentabam etiam ὅ τι τῷ τρόπῳ σου 'στὶ φίλον, quicquid animo tuo volupe est. (Cf. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ. 487. 360. Soph. Oed. Col. 1205. ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 964. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον. Oed. R. 862. οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον. El. 316. ἱστόρει τί σοι φίλον. 1301. ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον. Aj. 1400. εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον. Eur. Hel. 1417. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον. Rhes. 343. φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι | ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν. Plat. Lach. 189. λέγ' οὖν ὅ τί σοι φίλον. Theaet. 162 C. ἀλλ' εἰ οὕτως — σοὶ φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν. Crit. 43. εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ ἔστω. Charm. 158. εἰ οὖν σοι φίλον, ἐθέλω σκοπεῖν etc. Theag. 130. ἐὰν μὲν τῷ θεῷ φίλον ᾖ. Phil. 12. ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον. 50. διέξελθε ὅπῃ σοι φίλον. Lucian. Pseudol. 31. πρᾶττε μὲν ταῦτα ὅπως σοι φίλον. Philopatr. 4. εἴ σοι φίλον, ἄκουε. Tox. 40. ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβὼν καταχρήσασθαι πρὸς ὅ τι σοι φίλον.) Vel ἔτι τῷ (vel ἔθ' ὅτῳ) τρόπῳ σοὖστὶ φίλος. Vel ἔθ' ὅτῳ τρόπῳ σοὖστὶ

ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
ΔΙ. Τοὺς λίθους νύν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
ΧΟ. Οὑτοιί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
ΔΙ. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
ΧΟ. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. Οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
Ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος·
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

φίλον. Vel ὅτι τῳ τρόπῳ (quodam modo) σουστὶ φίλος (cf. 309—314). Vel εἴπ' ᾧ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον. Vel denique ἀγάθ' ᾧ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον. Utramque lectionem φίλος et φίλον novit Schol. Ὅτῳ τρόπῳ legitur Eccl. 263, τῷ τρόπῳ Av. 1621. Ran. 1404. Cave vero ne τῷ τρόπῳ φίλος ad Lacedaemonium referas, nam τὸν τρόπον potius dicendum fuisset, ut ap. Dinarch. II. 8. μέτριος τὸν τρόπον. II. 18. τίς ἐστι τὸν ἴδιον τρόπον. Eccl. 1161. ταῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι. Sensus loci hic fortasse est, "ipsumque adeo Lacedaemonium praeterea (praedica) quomodo (quam ob causam) tibi carus sit." A crimine amicitiae erga Lacedaemonios purgat se Dicaeopolis infra 509, ubi dicit ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα, etc. Sed nunc verum mihi videtur φίλον.

340. τόδε om. A. λαρκίδιον A. R. vulg. λαρνακίδιον B. C. P. Δ. προδώσω ποτέ A. προδώσ' οὐδέποτε B. P. Δ.

341 τοὺς νῦν μοι λίθους libri et vulg. τοὺς λίθους νύν μοι Br. Dind. etc. τοὺς λίθους νῦν μοι Bentl. χαμάζε A. B. C. R. χάμαζε Ald. χαμᾶζε Br. etc. χαμάζε scribi jubet Goettling. ad Theodos. Gr. p. 232. Formari enim ab χαμαί. Idem tamen χαμᾶθεν (rarius χαμάθεν) probat. Cf. Eust. p. 999, 22. Apoll. de Adv. p. 608.

342. σοι] σου (corr. σοι) B. pr. πάλιν A. sec. m. ξίφος] βέλος B. pr. ex v. 345.

343. μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν] Praepositionem omittit Suidas in Ἐγκάθετος. Sic in Vesp. 1114. Ἀλλὰ καὶ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθημένοι. In Eq. 1334. Vesp. 711. et Holeasin apud Athen. p. 111 A. legendum, sine praepositione, τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου. Contrarium vitium est in Vesp. 432, ubi reponendum τὠφθαλμὼ 'ν κύκλῳ. Adde Eq. 367. Οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ. 1049. Δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Nub. 592. Εἶτα φιμώσητε τούτου 'ν τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα. Plut. 1126. Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ [τοῦ 'ν?] τετράδι πεπεμμένου. ELMSL. Qui ἐν cum Suida omisit. Recte retinuit Dind. Cf. Plat. Theaet. 184 D. εἰ πολλαί τινες ἐν ἡμῖν . . . αἰσθήσεις ἐγκάθηνται. et ad Vesp. 435. ἐγκάθηνται] ἐγκάθωνται Mull. Inconsulto. Ὅπως μὴ hoc sensu non nisi cum indicativo jungitur.

344. χαμάζ' B. χαμᾶζ' A. R.

346. στροφῇ (supr. στρόφιγγι) B. στρόφιγγι Γ. et v. l. ap. schol. γίγνεται R. Γ. Δ. γίνεται A. B. C.

ΔΙ. Ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς.
Ὀλίγου γ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήσιοι,

347. *ἄρα πάντες* (sic A. B. R. *Γ. Δ.* Med. 9. Ald. *ἄρ' ἅπαντες* C.) *ἀνασείειν βοῆς* (*βοὴν* R. corr.) libri. *ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοῆς* Elmsl. *ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοὴν* Dind. Bergk. Elmsl. n. ms. *ἆρ' ἅπαντες ἀνήσειν τὴν βοὴν* Mull. *ἆρ' ἅπαντες ἀνήσειν τῆς βοῆς* Ribb. *ἄρα πάντες ἀνήσειν τὴν βοὴν* conj. Bergk *ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς* Dobr. Mein. *ἄρ' ἀνήσειν ἅπαντες τῆς βοῆς* Bl. (Ita causa turbarum fuerit absorptio articuli *τῆς* ab praecedenti syllaba — *τες*.) Tentabam *ἄρ' ἀνήσειν ποθ' ὑμεῖς τῆς βοῆς*, coll. Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.* Vesp. 460. *ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ;* Sed verissima est Dobraei emendatio, quae mihi etiam ipsi in mentem venerat. Cf. Pac. 318. *ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.* Ran. 700. *τῆς ὀργῆς ἀνέντες.* Eur. Med. 454. *σὺ δ' οὐκ ἀνίης μωρίας.* Lys. 380. *σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.* *Πάντως* valet Anglice, surely, certainly. Vesp. 603. *ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ —.* Simili errore, ni fallor, *ὄντως* in *ὄντες* abiit Nub. 1200. De hoc usu verbi *μέλλειν* cf. Nub. 1301. *φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἆρα κινήσειν ἐγώ.* Hom. Od. *λ'.* 553. *οὐκ ἄρ' ἔμελλες | οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου.* Soph. Aj. 925. *ἔμελλες τάλας ἔμελλες χρόνῳ — ἐξανύσειν κακὰν | μοῖραν* etc. 1026. *εἶδες ὡς χρόνῳ | ἔμελλέ σ' — ἀποφθιεῖν;* Phil. 1082. *ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας, λείψειν οὐδέποτ'.* Ant. 458. *τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον — τὴν δίκην δώσειν.* El. 538. *οὐκ ἔμελλέ μοι δώσειν δίκην;* Eur. Med. 1354. *σὺ δ' οὐκ ἔμελλες — τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί.* Her. 285. *ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ | ἄξειν βίᾳ τοῦσδ'.* Cycl. 693. *δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας.* Theocr. XXII. 181. *εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.* In quibus locis omnibus futuri infinitivus post verbum *μέλλειν* sequitur, non praesentis, ut hic vulgo *ἀνασείειν.* Adde quod locutio prorsus insolita est *ἀνασείειν βοὴν* pro *ἱστάναι βοήν*: nam conferri non debet quod dixit Demosth. p. 784. *εἰσαγγελίαν ἀνασείσας.* Sensus loci est, ut monet Elmsleius, I thought I should make you hold your tongues. Sic loqui solent qui multo labore tandem id effecerunt quod contenderunt, ut loquitur Brunck. ad Nub. 1301. Acharnensium violentiam clamosam et protervam reprehendit v. 353. "Grammatica structura hujus versus nondum mihi satis comperta est: sententia vero, quae fefellit interpretes, hujusmodi videtur: *ἐμέλλετε ἄρα παύσεσθαι τῆς βοῆς.* Cf. Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.* Dicere poterat poëta *ἀνήσειν τῆς βοῆς*, ut in Pac. 318. *ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.*" ELMSL. Bothius reddit: "eratis scilicet omnes clamaturi opemque imploraturi, nisi res haec composita fuisset."

348. *τ'* libri et Suid. in *Παρνάσιοι.* vulg. Mull. *γ'* Elmsl. Bl. *δ'* Mein. Quod fortasse praestat. *ἄνθρακες* aut *ὤνθρακες* Dawes. Hotib. Qu *ἀπέθανεν', ἄνθρακες* (vel *ὤνθ.*) *Π.*, id quod proponit etiam Tyrwh. Aegre enim abest articulus. *Παρνάσσιοι* R. Ald. *Παρνάσιοι* A. B. C. *Δ.*

καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν·
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
ΧΟ. Τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ' Στρ.

"Utramque scripturam habet Suidas in *Παρνάσιοι*. Atticum montem Parnetha intelligi recte statuit schol. A Parnethe fit *Παρνήσιος*, ut a Tricorytho *Τρικορύσιος* in Lys. 1032. Hinc Parnetha in Acharnensium pago sitam fuisse discimus." ELMSL. "Quem secutus *Παρνήσιοι* edidi, quae forma neque ab Stephano Byzantino est annotata et tanto improbabilior videtur quod nihil differt ab forma Ionica adjectivi a *Παρνασός* ducti. Scribendum igitur cum Bentleio *Παρνήθιοι*. Sic *Παρνήθων* in *Παρνασῶν* corruptum Ran. 1057. animadvertit Bentleius." DIND. *Παρνήσιοι* Holib. Elmsl. Bl. Bergk. Mein. Mull. Recte. *Παρνήσιος* recte formatur ab *Πάρνης Πάρνηθος*, non *Παρνήθιος*, quod ab nom. *Πάρνηθος* foret, ut *Πεπαρήθιος* ab *Πεπάρηθος*. Similiter fere *ἐνιαύσιος* ab *ἐνιαυτὸς*, *πλούσιος* ab *πλοῦτος*. Veram scripturam et hic et in Ran. l. l. depravarunt librarii, de pernoto monte *Παρνασὸς* seu *Παρνασσὸς* cogitantes. Saepe confunduntur *Πάρνης* et *Παρνησὸς*: v. Ruhnk. ad Tim. v. *Παρνησός*. Cf. ad Ran. 1057. De Parnethe monte conferatur Thuc. II. 23. *οἱ δὲ Πελοποννήσιοι — ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδῄουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους*. et iv. 96. Unde patet Acharnensibus eum vicinum fuisse.

350. *δέ*] Qu. *γε*.

351. *ἐνετίλησεν*] *ἐπετίλησεν Γ.* et Suidas in *ἐπετίλησεν*, *λάρκος*, et *μαρίλη*. Kust. Cf. Nub. 410. *διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ* (*ἄμφω*?) | *τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν* (sc. *ἡ γαστήρ*).

352. *γὰρ*] *μὲν γὰρ* (*μὲν* cod. Ox.) Suid. in *δεινόν*. *γ' ἄρ'* Elmsl. *μὲν* malit Mein. Particula *γὰρ* ad praec. *ἀτοπίαν* 349 respicit, versibus 350—351 in parenthesi positis.

353. *ἀνδρῶν*] *ὑμῶν* conj. Mein. *οὕτως* Hamaker.

354. *φέρων* A. C. and (supr. *ο*) B.

356. *ὑπέρ*] *περὶ* Mein. *λέγω* B. C. R. *ἐγὼ λέγω* A.

357. *γε* B. R. *σε* C. om. A. *ἐμὴν* B. C. R. *ἐμαυτοῦ* A.

358. *οὐ* add. B. C. om. A. R. *Γ.* et lemma schol. *ἐπίξηνον* A. C. R. *Γ.* Dind. *τοὐπίξηνον* B. *Δ.* Ald. Br. *τὸν πίξηνον* P.

359. *θύραζ'* B. *θύραζε* A. C. R.

ὅ τι ποτ᾽, ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ᾽ ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
Ἀλλ᾽, ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

ΔΙ. Ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὶ,
ὁ δ᾽ ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί.
Ἀμέλει μὰ τὸν Δί᾽ οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ᾽ ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
Καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ᾽ ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ᾽ αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
αὐτός τ᾽ ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν·
εἰσελκύσας γάρ μ᾽ ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου
κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ

361. *πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος* A. R. *πόθος γὰρ πάνυ με* B. *πόθος γὰρ πάνυ ἐμέ γε* C.

362. *ἔχει* B. C. R. *ἔχοι* A.

366. *θεᾶσθε* A B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. *θέασαι* R. Bekk. Dind. Mein. etc. Numerus pluralis aptior hic videtur quam singularis. Cf. 383. Eq. 997. *ἰδοὺ θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.* Soph. Tr. 1079. *ἰδοὺ θεᾶσθε πάντες.*

367. *τυννουτοσὶ* A. R. *τυνουτοσὶ* B. C.

371. *χαίροντας οἶδα* A. *χαιρόντων* malit Both. Fortasse recte.

374. *λανθάνουσ᾽*] *λανθάνωσ᾽* R. Qu. *λανθάνουσιν ἐμπολώμενοι.*

375. *τ᾽* A. B. C. R. et vulg. Malim *δ᾽*.

376. *ψηφοδακεῖν* A. C. R. *ψηφηδακεῖν* B. P *Δ.* prob. Sch. (coll. Eq. 41.) *ψήφῳ δακεῖν* Ald. (unde?) *ψήφῳ δάκνειν* Br. (tacite). Videndum an vera sit scriptura *ψηφηδακεῖν*. Alioqui enim *ψήφῳ* (vel potius *ψήφοις*) *δάκνειν* posuisset Comicus, non *ψήφῳ δακεῖν*. Praesenti utitur Vesp. 847. et Av. 19. *Ψηφηδακεῖν* vero salse pro *ψηφηφορεῖν* dictum. Simili variatione libri *σκεύη φοροῦσ᾽ σκευηφοροῦσ᾽ σκευοφοροῦσ᾽* habent Ran. 15.

377. *αὐτός τ᾽*] Fort. *αὐτὸς δ᾽*. *ἅ ᾽παθον* A. C. *ἅ πάθον* V. in Proleg. c. XII. *ἅπαθον* (aut *ἅ ᾽παθον*) B.

379. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. etc.

381. *κἄπλυνεν* R. *κἀπέπλυνεν* A. B. C. P.

ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσ' ἐμαυτὸν οἷον ἀθλιώτατον.
ΧΟ. *Τί ταῦτα στρέφεις τεχνάζεις τε καὶ πορίζει*
τριβάς; *Ἀντ.*

383. *με πρῶτον*] Fort. *τὸ πρῶτον*, vel *πρότερόν γε*. Vel *πρώτιστον οὖν νῦν*. Cf. ad v. prox. seq

384. *ἐνσκευάσασθαί μ'* (*με* A.) libri et vulg. *ἐνσκευάσασθαί γ'* Elmsl., qui: "Displicet versus parvo intervallo bis positus, geminatumque *με*, et *ἐνσκευάσασθαι* nude dictum. — Verum, si deleatur hic versus, subabrupta fit sententia, et huc respicere videntur quae de *ἀορασίᾳ* induenda mox Choro tribuuntur" Legendum suspicor *ἐνσκευάσ' ἐμαυτόν*. Cf. Eccl. 499. *πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα*. Ran. 523. *ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα* (sic recte Elmsl. *γ' ἐσκεύασα* libri). Vulgata invecta videatur e v. 436. Sed saepissime usurpatur vox media verborum sine addito pronomine. Sic Ach. 1145. *στεφανωσαμένῳ*. Nub. 735. *ἐγκαλυψάμενος*. 100:. *στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ*. Vesp. 1294. *ὡς εὖ κατηρέψασθε*. Lys. 106. *πορπακισάμενος*. 536. *ξυζωσάμενος*. 602. *στεφάνωσαι*. Thesm. 656. *ξυζωσαμένας*. Eccl. 63. *ἀλειψαμένη*. 1032. *ταινίωσαι*. Fr. 417. *στεφάνωσαι*. Menand. Athen. p. 172 A. *μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος*. Id. p. 166 A. *παρατιλοῦμαι*. Eur. Herc. 333. *κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες*. Alc. 162. *εὐπρεπῶς ἠσκήσατο*. Hom. Batr. 166. *φραξάμενοι δ' ἔστησαν* —. Pind. Ol. VII. 27. *πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον*. XII. 25. *Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος*. Herod. II. 95. *ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος*. Plat. Phaedr. 237 A. *ἐγκαλυψάμενος ἐρῶ*. Lach. 196. *στρέφεται ἄνω καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν αὑτοῦ ἀπορίαν*. Xen. Symp. I. 14. *συγκαλυψάμενος ἔκειτο*. Conv. I. 7. *χρισάμενοι καὶ λουσάμενοι*. Isocr. p. 212. *τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις*. Theophr. Ch. 21. *πλειστάκις ἀποκείρασθαι*. Lucian. Icar. 14. *βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος*. Lex. 5. *λίπα χρισάμενος*. 8 *ἐχριόμεθα βακκαρίδι*. Anach. 31. *χρισάμενοι τῷ ἐλαίῳ*. Plut. Sert. 3. *ἐσθῆτι Κελτικῇ σκευασάμενους*. Sol. 8. *ἐνδύμασι — τοῖς ἐκείνων σκευασαμένους*. Mar. 22. *περιζωσάμενος αὐτός*. Caes. 38. *ἐσθῆτι θεράποντος ἐπικρυψάμενος*. Lyc. 25. *ὁ δὲ στεφανωσάμενος περιῄει τοὺς θεούς*. Ceterum hic versus iteratur infra v. 436. (cf. Pl. 260. 281). Hinc eum exturbari jubet Valck. ad Hipp. 1029, cum sua sede legatur v. 436. Sed hoc quidem loco omitti non potest. *οἷον ἀθλιώτατον*] Cf. ad Eq. 978. *πρεσβυτέρων τινῶν οἵων ἀργαλεωτάτων*. Lucian. II. 198. *οἷα λιγυρώτατα*. Max. Tyr. p. 7. *οἷα κάλλιστα*. Vide an legendum sit *οἷον ἀθλιώτατα*, quam miserrime? Apte enim aliquis *ἀθλίως ἐνσκευάζεσθαι* dicatur, potius quam *ἄθλιος*. Confer tamen 420. 422.

385. *στρέφει* R. *Γ.* Ald. vulg. *στρέφῃ* A. Med. 9. *στρέφειν* (sic) C. *στρέφεις* B. P. *Δ* Verum videtur *στρέφεις*. Cf. Eur. Hec. 750. *τί στρέφω τάδε; | τολμᾶν ἀνάγκη*. Plat. Phaedr. 230 E. *τί δῆτα ἔχων στρέφει;* Hipparch. 228.

Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄϊδος κυνῆν,
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου·
ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
ΔΙ. Ὥρα 'στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην
Παῖ παῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Τίς οὗτος; ΔΙ. Ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

ἐξαπατᾷς καὶ οὐκ οἶδα ὅπῃ ἐν τοῖς λόγοις ἄνω καὶ κάτω στρέφεις. Lucian. Alex. 8. ταῦτα πρὸς ἀλλήλους στρέφοντες καὶ κυκῶντες etc. Junguntur στρέφειν et τεχνάζειν etiam Ran. 957. στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν.

τεχνάζεις C. R. Γ. Med. 9. τεχνάζει B. Δ. Ald. τεχνάζῃ A. Cf. Th. 4. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Ran. 957. στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν. Dem. p. 1158. ταῦτα δ' ἔλεγε τεχνάζων τοῦ χρόνον ἐγγενέσθαι. p. 1024. ὑμεῖς οὖν, ἐάν τι τοιοῦτον τεχνάζηται (τεχνάζῃ r. recte), μὴ ἐπιτρέπετε αὐτῷ. Isae. IX. 31. τοιαῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσιν. Herod. III. 130. VI. 1. Plat. Hipp. min. 371 D. Legg. IX. 879 A. XI. 921 B. Epin. 989 D. Plut Lucull. 14. "Hesychius: Τεχνάζω· τεχνάζομαι." ELMSL.

πορίζεις libri et vulg. Legendum πορίζει. Dem. p. 1297. τοιαύτας προφάσεις πορίζομένους οἵαις περ — οὑτοσὶ χρῆται. Ran. 880. δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι ῥήματα —.

390. σκυτο — A. τὴν A. B. C. R. Γ. Δ. Med. 9. Ald. et Suid. in Ἄϊδος κυνῆ. τιν' Br. etc.

391. εἶτ' libri et vulg. Dind. ἀλλ' Suid. in Σίσυφος. Elmsl. Mein. Mull. Ribb. εἶ' Dobr. Qu. κᾆτ'.

392. οὐκ εἰσδέξεται vulg. οὐκ ἐσδέξεται Dind. Mull. Ribb. οὐ προσδέξεται Suid. s. v. Σίσ. Pors. in D. Cl. V. 140. οὐχὶ δέξεται Cobet. Mein. Possis etiam οὔτι δέξεται. ἀγὼν A C. R. Γ. Suid. ἂν ἀγὼν B. Ald. ὡγὼν Bentl. Br. ἁγὼν Pors. Opusc. p. 29. Dind. etc.

393. ἤδη A. B. P. Γ. Δ. Med. 9. Suid. Ald. Elmsl. ἤδη C. ἄρα μοι R. Dind. Mein. etc. ἆρα conj. Elmsl. ad Iph. T. 1153. (Mus. Crit. VI. 303.) ἤδη ut τραγικώτερον praefert Elmsl. Sed postulari videtur pronomen. Vesp. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν. 648. πρὸς ταῦτα μύλην ἀγάθην ὥρα ζητεῖν σοι. Av. 639. οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι | ὥρα 'στὶν ἡμῖν. Th. 1189. ὥρα 'στὶ νῷν | ἤδη βαδίζειν. 1228. ὥρα δή 'στὶ βαδίζειν οἴκαδ' ἑκάστῃ. Eccl. 285. ὥρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι. 351. ἐμοὶ δ' | ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν. Fr. 78. ὥρα βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δεσπότην. Contra Ἤδη defenditur Philyllii loco ap. Athen. 408 E. ἀλλ' ἀφαιρεῖν | ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας. Soph. Aj. 245. ὥρα τιν' ἤδη — ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι. Thesm. 1189. Et fieri potest ut interpolatum hic sit pronomen ut alibi saepe. καρτερὰν A. B. Γ. R. Med. 9. κρατερὰν B. Δ.

395. Servi partes vulgo Cephisophonti tribuuntur, accedente schol.

ΘΕ. Οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙ. Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΘΕ. Ὀρθῶς, ὦ γέρον.
Ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. Ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ἀποκρίνεται.
Ἐκκάλεσον αὐτόν. ΘΕ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. Ἀλλ' ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

diserte. Cephisophontem Euripidis servum non fuisse vel ex ejus nomine satis constat. Quis enim Atheniensium Ἀττικώτατον nomen servulo imposuisset? Nulla, quantum scio, auctoritate nititur ea opinio praeter schol. ad h. l. et Ran. 944. Scriptor epistolarum quae sub Euripidis nomine circumferuntur, Cephisophontem tanquam poetae ἑταῖρον καὶ ἐπιτήδειον alloquitur Epistola quinta. ELMSL. Qui Cephisophontis partes θεράποντι tribuit. Recte: nam Cephisophontis persona ex conjectura grammaticorum adscripta est, quemadmodum Demosthenis et Niciae in prologo Equitum. Θεράποντι verba ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ v. 434. tribuuntur in ed. Ald., ubi Kusterus Cephisophontem substituit. DIND. "Non fuit servus Euripidis Cephisophon, sed servus inducitur ab Aristophane, cui libera fuit quidvis fingendi potestas, ut comico." FRITZSCH. ad Th. p. 588. *ΘΕΡ.* Elmsl Mein. Mull. Ribb. *ΚΠ.* Dind. τίς] τί R. Malc. Cf. modo Eq. 728.

396. οὐκ ἔνδον] κοὐκ ἔνδον Inv. Elmsl. οὐκ ἔνδον ὢν ἔστ' ἔνδον Cobet. ἔνδον τε κοὐκ ἔστ' ἔνδον conj. Mein., coll. Eur. Alc. 521. ἔστιν τε κοὐκ ἔτ' ἐστίν. Possis etiam melius sic, ἔστιν τε κοὐκ ἔστ' ἔνδον. Cf. Soph. Aj. 735. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως.

397. πῶς ἔνδον, εἴγ' (?) οὐκ ἔνδον Dobr. Qu. πῶς ἔνδον ἅμα τ' οὐκ ἔνδον.

400. τραγῳδίαν A. B. C. R. Γ. Δ. et Suidas in ἀναβάδην et οὐκ ἔνδον. τρυγῳδίαν. Ald. quod utcunque explicat scholiasta. τραγῳδίας Suidas in αὐτός. DIND. τρὶς μακάρι' Elmsl.

401. σοφῶς R. Bentl. Br. Elmsl. Tyrwh. Markl. (ad Suppl. 639) Dind. etc. σαφῶς reliqui libri et Ald. Persaepe inter se commutantur σαφῶς et σοφῶς (v. ad Eq. 196. Th. 186. etc.). Cf. Vesp 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα. ἀπεκρίνατο A. B. C. etc. vulg. ὑποκρίνεται R. Dind. Elmsl. Dind. Malim ἀποκρίνεται. Nec temere rejiciendum σαφῶς. Cf. Nub. 1245. ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς. Eur. Bacch. 1270. κλύοις ἂν οὖν τι κἀποκρίνοι' ἂν σαφῶς (σοφῶς Ald.). Diversa est ratio loci Vesp. 53.

402. ἀλλ' ἐκκάλεσον R.

404. Post Εὐριπίδιον addendum ὦ Εὐριπίδη suspicatur Mein. Suppleverim potius ὦ φίλτατον (cf. 475 etc.). "Monet Bentleius h. v. et 407

ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί.
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλείδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀλλ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. Ἀλλ' ὅμως.
ΕΥ. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη. ΕΥ. Τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,

justum senarium efficere [*Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον. — ἀλλ' οὐ σχολή*]. Hiatum neglexit vir summus." ELMSL. In hujusmodi loco excusanda hiatus neglectio.

405. *εἴπερ πώποτ'* A. R. *Γ.* Elmsl. Pors. Dind. Mein. Mull. Ribb. *εἴπερ δή ποτ'* B. P. *Δ.* Ald. Br. *εἴπερ π'* (sic) C. *εἴπερ ποτ'* Suidas in *εἴπερ.* Cf. Pac. 302. *βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε.* Nub. 356. *ἀνθρώπων*] *ἀνθρώπῳ* P.

406. *καλεῖ σε* vulg. Elmsl. Dind. Bergk. *καλεῖ σ' ὁ* Br. (in Append.) Ribb. *καλῶ σ' ὁ* Cobet. Mein. Mull. Cf. ad Lys. 42. Eur. Or. 1626. *Φοῖβός σ' ὁ Λατοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν καλῶ* (*καλεῖ* al.). Dem. p. 1387. *Ἱπποκράτης — Προβαλείσιος, Δημοσθένης — Παιανιεύς, Διοφάνης — Ἀλωπεκῆθεν, Διομένης — Κυδαθηναιεύς, Δεινίας — Κυδαντίδης, Λυσίμαχος — Αἰγιαλεύς. Χολλίδης* libri et vulg. *Χολλείδης* Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Cf. ad 220. Harpocr. v. *Χολλεῖδαι. Λυσίας. δῆμος τῆς Λεοντίδος.* Forma *Χολλείδης* exstat in Tit. Fourm. LXX. *ΜΗΝΟΧΑΡΗΣ ΧΟΛΛΕ.....* (Boeckh. I. 139). Male vulgo legitur Dem. p. 929. *Διονύσιος — Χολλίδης.* p. 1323. *Μικίωνα Χολλίδην.* Lysias XIII. 64. *Ἀριστοφάνει — τῷ Χολλίδῃ.* V. Taylor. et Markl. ad Lysiam p. 481. Reisk.

407—408. Hos vv. suspectos habent Dobr. Mein. Spurios eos esse suspicatur Dobraeus, conflatos ex 402. 409. "Certe 409 respondet ad *κατάβα*, non ad *ἐκκυκλήθητι.*"

408. *ἐκκυκλήθητ'* B. C. R. *ἐγκυκλήσει τί* A.

409. *ἐγκυκλήσομαι* A. non B. C. R.

410. *ποιεῖς* B. vulg. *ποεῖς* A. C. R. "Quam formam R. aliique codices saepissime, sed neque constanter nec certa lege, exhibent. Eam veteribus quoque Graecis non ignotam fuisse inscriptionum exempla docent." DIND. Formas *ποεῖν πόημα*, ut *κλάειν* pro *κλαίειν*, Atticis tribuit Gramm. Meerm. p. 647 Sch.

411—413. om. A. 411. habet in marg. C.

411. *χωλούς*] *πτωχοὺς* R. (qui *χωλοὺς* habet 413).

412. *ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ —;* vulg. Dind. Bergk. Mein. Ribb. *ἀτὰρ τί; τὰ ῥάκι' ἐκ —;* Sch. Mull. *ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι'; ἢ 'κ —;* conj. Bergk.

ἐσθῆτ' ἐλεεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ΕΥ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. Οὐ Φοίνικος, οὔ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

413. *ἐλεεινὴν* libri. Ald. Br. Bekk. Bergk. Mull. *ἐλεινὴν* Pors. (Praef. Hec. VII.) Elmsl. Dind. Bl. Mein. Forma *ἐλεινὸς* non nisi metro postulante, opinor, usurpatur. Exstat tamen Ran. 1063, id quod mireris, in anapaestis. Cf. ad Ran. 1063. Th. 1063. *κλάειν ἐλεεινῶς*. *πτωχοὺς* A. B. Br. Bentl. Tyrwh. *χωλοὺς* R. Ald.

414. *σ'* om. A.

415. *τι τοῦ* vulg. Elmsl. Dind. *τί του* conj, Bergk. ed. Mein. Mull.

417. *φέρει* B. C. R. *φέρῃ* A.

418. *ἐν* om. A. C. non B. R. *ὁδί*] Parum hic convenit *ὁδὶ* pro *οὑτοσὶ* (cf. 427). Qu. *ποτε*.

419. *ὁ* B. C. R. *καὶ* A.

420. *οὐκ* A. C. *ἀλλ' οὐκ* B.

421. *τὰ τοῦ* B. C. R. *τὸν* A. *οὒ* libri et vulg. Dind. Bergk. Mein. Mull. *οὐκ* Br. Elmsl. *Οὒ* in fine versus ante vocalem legitur hic et alibi, Eq. 15. Av. 439 etc., ubi *οὔκ* vitiosum fore contendit Meinek. (Fr. Com. III. 511), non enim nisi in continuata oratione scribi posse *οὔκ*. Legitur quidem *οὒκ, ἀλλὰ* -- 425. et alibi saepe in uno eodemque versu, et aliquando in pedestri sermone; sed, ubi *οὒ* in finem versus cadit, propter pausam quae ibi fit consonans non videtur postulari. Cf. Nub. 1470. *οὐκ ἔστ', οὒκ, ἐπεὶ* etc. Ran. 1308. *αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.* Soph. Aj. 970. *θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.* Oed. C. 587. *ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς, οὒκ, ἀγὼν ὅδε.* Fr. 726. *οὐ κόσμος, οὒκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία* —. Eur. Hel. 572. *οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὒχ, ὑπηρέται κακῶν.* Menand. ap. Athen. p. 434 C. *οὐκ ἔλαττον, οὒ, | μὰ τὴν Ἀθηνᾶν.* Dem. p. 147. *οὐ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βούλεται Φίλιππος ὑμῶν, οὒ, ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν.* p. 372. *οὐ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κρίνεται, οὒ, ἀλλὰ* —. p. 399. *οὐ χρόνους ἀνήρηκεν οὗτος, οὒ, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἁπλῶς ἀφῄρηται.* p. 413. *ὥστε οὐ μόνον κρίνετε τούτους τήμερον, οὒ, ἀλλὰ* —. p. 421. *οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρ' ἔχοντ', Αἰσχίνη, δεῖ, οὒ, ἀλλὰ πρεσβεύειν* —. p. 551. *οὐ μέτεστι τῶν ἴσων — τοῖς πολλοῖς ἡμῶν, οὐ μέτεστιν, οὒ, ἀλλὰ* etc. p. 785. *οὐκ ἐκείνους ὑβρίζων, οὒ — ἀλλὰ* etc. p. 796. *οὐκ ὅμοιον, οὔ.* Plat. Hipp. maj. 292. *οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Ἱππία, οὒκ, εἰ* etc.

ΕΥ. Ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
Ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. Οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
ΕΥ. Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
ΔΙ. Οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνος ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

423. *ποτ' ἀνὴρ* libri. *ποθ' ὡνὴρ* Bentl. Br. *ποθ' ἅ'νὴρ* Elmsl. *ποθ' ἀνὴρ* Dind. etc.

424. *ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;* vulg. Vulgata collocatio verborum non ferenda est. *ἢ*] *ἦ* A. C. P. Ald. *οὐ* B. *Δ*. Transponendum *ἀλλ' ἢ τὰ τοῦ πτωχοῦ Φιλοκτήτου λέγεις;* *τά*] Sc. *τρύχη*, vel *ῥάκη*, vel *λακίσματα* (ex praec. *λακίδας*). *τὰ τοῦ*] *τὸν τοῦτο* C.

425. Alterum *πολὺ* om. A, *Γ*.' *Δ*. non B. C. R. *πτωχιστέρου* A. C. R. etc. *πτωχεστέρου* B. *Δ*. "Poeta in Etym. p. 31, 14. *λαλίστερον εὕρηκά σε* (leg. *λαλίστερόν σ' εὕρηκα*) *καὶ πτωχίστερον*." (Dind.). Sic *λαλίστερος* ab *λάλος* Ran. 91. *λαγνίστατος* ab *λάγνος*. Minus huc faciunt *ποτίστατος* a *πότης* Thesm. 735. *κλεπτίστατος* a *κλέπτης* Plut. 27. *ἁρπαγίστατος* Plat. com. ap. Etym. M. p. 31, 13. *ψευδίστατος* ibid. *γαστρίστερος* Plat. com. ap. Poll. II: 175. *πτωχότερος* est in Timoclis loco ap. Athen. VI. 223 B. *ὁ μὲν γὰρ ὢν πένης | πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.* (Noster etiam loquitur de Telepho.) Menand. Mein. IV. 132.

426. *ἢ* A. *ἦ* B. C.

427. *χωλὸς* A. C. R. *πτωχὸς* B. pr.

428. *οὐ Βελλεροφόντης*] Sc. *ἦν* (420). Nescio an praestet *οὐ Βελλεροφόντην* (sc. *λέγω*). Cf. 430. *ἀλλὰ κἀκεῖνος* (*ἀλλ' ἐκ. Γ.*) *μὲν ἦν* libri et vulg. Hoc plane vitiosum est. Legerim *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνος ἦν*, quod Bergkium etiam suadere video. Cf. Dem. p. 416. *ἀλλὰ μὴν καὶ —* p. 902. *ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο —*. p. 1096. *ἀλλὰ μὴν καὶ — γε*. p. 850. Isae. III 69. *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνό γε δῆλον —*. IV. 18. *ἀλλὰ μὴν καὶ —*. IV. 32. Plat. Alc. II. 151 A. *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνος —*. Parm. 139. *ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναί γέ φαμεν* etc. 151. Xen. An. III. 2. 16. *ἀλλὰ μὴν καὶ θαρραλεωτέρους νῦν πρέπει εἶναι*. Cyr. VIII. 8. 17. *ἀλλὰ μὴν καὶ —*. An. V. 7. 7. Isocr. p. 89 D. *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο φανερὸν, ὅτι —*. p. 318. *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο πᾶσι φανερὸν* etc. Or. XV. § 90. *ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν —*. Or. XV. § 219. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε* etc. Aristot. Pol. 2, 9. *ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ περὶ τὴν ἐφορείαν ἔχει φαύλως*. Lucian. V. A. 23. *ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πρῶτον λήψεται*. Pollux. IX. 29. *ἀλλὰ μὴν καὶ δεκατώνια*. Tentabam etiam *ἀλλ' ἐκεινοσὶ μὲν ἦν*. *Ἐκεῖνος* ("ille quem dico") de Telepho intelligo, non de Bellerophonte. Dobraeus verba *ἀλλὰ — χωλὸς* ponenda *διὰ μέσου* putat.

429. Colon post *χωλὸς* ponunt Dobr. Mein. Mull. *δεινὸς λέγειν* om. R.

ΕΥ. Οἶδ'· ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. Ναὶ, Τήλεφον.
Τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα·
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΘΕ. Ἰδοὺ, ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. Ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδὶ,

430. *Οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον* vulg. Sic potius interpungendum: *Οἶδ'· ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον* (sc. *λέγεις*). Anglice: "I know him, a man of Mysia, Telephus." Cf. ad 5. Av. 1461. *βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.* Β. *μάνθανω* | *βέμβικα* (malim *μανθάνω· βέμβικα*, sc. *λέγεις*). Nub. 102. *αἰβοῖ, πονηροί γ'. Οἶδα· τοὺς ἀλαζόνας — λέγεις.* Eur. Cycl. 103. *Ἴθακος Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.* | — *Οἶδ' ἄνδρα* (*οἶδ'· ἄνδρα* —?) *κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.* Ion. 938. *οἶσθα Κεκροπίας πέτρας —;* | — *οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα* etc. 987. *οἶσθα γηγενῆ μάχην;* | — *οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.* Bacch. 462. *τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων.* | — *Οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.* Or. 1184. *οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.* Hec. 433. (ibique Matth.). Lucian. D. D. M. II. 1. *οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον.* III. 2. *νησιῶτίς ἐστι Σικελική* (*ἡ πηγή*)· *Ἀρέθουσαν αὐτὴν καλοῦσιν. ΠΟΣ. Οἶδα, οὐκ ἄμορφον, ὦ Ἀλφειὲ, τὴν Ἀρέθουσαν*, etc. Somn. 14. *οἶδα, τὸν σιμὸν, τὸν βραχὺν, ὃς* etc. Conv. 6. *Κλεόδημος* (*ἦν*), *οἶσθα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν.* Herm. 9. *οἶδα ὃν λέγεις· Δίων αὐτῷ τοὔνομα.* Pherecrat. ap. Schol. Av. 858. *φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; — ἔχ' ἀτρέμ', ἐγᾦδα· Χαῖρις.* Ach. 904. *ἐγᾦδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε.* Nub. 213. *οἶδ'· ὑπὸ γὰρ —.* Av. 1456. *μανθάνω·* | *ὡδὶ λέγεις.* Similis attractio est 118. *τουτονὶ* | *ἐγᾦδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.* Ceterum *ἄνδρα Μυσὸν* dictum ut 482. *Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν.* Soph. El. 45. *Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως.* Tentabam olim *οἶδ' οἶδα, Μυσὸς Τήλεφος. Ναὶ, Τήλεφος.* Cf. Ran. 584. Pl. 1080.

431. *σέ μοι*] *σ' ἐμοὶ* Brunck.

432. *ῥακώματα*] Qu. *ῥάκη τινὰ*, vel *πεπλώματα* (426), vel *λακίσματα.* Sed cf. v. *καταρρακοῦν.*

433. *κεῖται* B. C. R. *κεῖνται* A.

434. *οἰνέος* A. Qu. *τῶν Ἰνοῦς τ'* *ΚΗ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβὲ* A. B. R. etc. Frob. Br. Bo. Dind. Sch. Bekk. *Θερ.* praef. P. Ald. Elmsl. Bl. Euripidi continuant Beer. Bergk. Mein. Mull. (Cf. ad 395.) *ἰδοὺ ταυτὶ, λαβὲ* (sic) Mull. Male.

436. *ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον*] Idem versus supra legitur 384. ubi ejici voluit Valck. ad Hippol 1029. Hic potius quam illic abesse posse animadvertit Brunckius. DIND. Spurium eum habent Br. Dobr. Dind. Mull. Mein., sincerum Br. Elmsl. Bergk. Ribb. *μ'* B. R. *με* A.

437. *'πειδήπερ ἐχαρίσω* A. Med. 9. Br. etc. *ἐπειδήπερ ἐχαρίσω* C. P. R.

κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέν' ὅστις εἴμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΕΥ. Δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
ΔΙ. Εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.

(s. Bekk.) *ἐπειδήπερ γ' ἐχαρίσω* B. *Δ.* *ἐπειδὴ περιχαρίσω* *Γ.* *μοι* add. libri. Ald. Reisig. Conj. p. 55. delent Bentl. Reisk. Pors. Br. Dind. etc. (Cf. ad 78.) *'πειδή γ'* (?) *ἐχαρίσω μοι τάδε* diffidenter conj. Elmsl. Legendum forsan *'πειδὴ κεχάρισαί μοι ταδί.* Perfectum hic optime convenit. Cf. Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι.* Eq. 54. *τῷ δεσπότῃ | Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο.* Dionys. com. III. 547. *σφόδρα μοι κεχάρισαι — ταυτὶ προείπας.* Damox. com. IV. 531. *ὥς μοι κεχάρισαι* (*κέχρησαι* vulg.). Contra aoristus defenditur Eq. 1368. *πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω* (qu. *πυγιδίοισι κεχάρισαι*). Av. 1401. *χαρίεντά γ' — ἐσοφίσω καὶ σοφά.* Eq. 421. *σοφῶς γε προὐνοήσω.* Saepe autem ab librariis inferciuntur pronomina.

441. *ὥσπερ* libri. Ald. Bergk. *ὅσπερ* Suid. in *φαινόμενα* (sed *ὥσπερ* cod. Ox.) et *εἶναι.* Reisk. Br. Pors. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Cf. ad Eq. 274. 781. 1371.

442. *εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγὼ* B. P. *Δ.* vulg. *εἰδέναι μ' ὅστις εἴμ' ἐγὼ* A. C. R. *Γ.* Quum abundet *ἐγὼ* post praecedens *με*, vide an legendum *εἰδέν' ὅστις εἴμ' ἐγώ*, vel *ὅστις εἰμί μ' εἰδέναι*, vel *ὅστις εἴμ' ἐγὼ εἰδέναι* (cf. Vesp. 1224. *ἐγὼ εἴσομαι*). In hujusmodi locis usitatius quidem est *ὅστις* quam *ὅς.* Sic Nub. 479. *ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ* etc. 1262. *τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;* Pl. 72. *ἀλλ', ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ'* etc. Soph. Tr. 321. *ξυμφορὰ — μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.* Sed interdum sic usurpatur *ὅς.* Cf. 118. *ἐγᾦδ' ὅς* (*ὅστις* R.) *ἐστι.* Pl. 59. *μανθάνεις | ὃς φησὶν εἶναι;* Soph. Oed. C. 1171. *ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.* 571. Oed. R. 1068. *εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.* Fr. 152. *ἐγᾦδ' ὃ φεύγεις.* El. 415. *ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ;* Aj. 1259. *μαθὼν ὃς εἶ φύσιν.* Eur. Alc 643. *ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὃς εἶ.* Hel. 818. *οὐ γνώσεταί γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.* Iph. A. 652. *οὐκ οἶδ' ὃ φής.* Iph. T. 767. Herod. II. 121. *ὅκως μὴ — γνωρισθεὶς ὃς εἴη.* III. 50. *ἆρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὃς ὑμέων τὴν μητέρα ἀπέκτεινε;* Lucian. D. D. M. XIV. 1. *οἶδα ὃν λέγεις.* Herm. 9. *οἶδα ὃν λέγεις.* Vulgatam defendit Eur. Hel. 818. *οὐ γνώσεταί μ'* (*γ'* vulg.) *ὅς εἰμ' ἐγώ.*

444. *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς* R. *σκιμαλίσω* B. R. *σκυμαλίσω* A. *σκιμαλλίσω* C.

446. *εὐδαιμονοίης*] *εὖ σοι γένοιτο* ap. Athen. IV. 186. *καλῶς ἔχοιμι* ap. schol. *ἁγὼ* A. *ἃ 'γὼ* B. *φρονῶ*] *νοῶ* Br. Inv. Cf. Soph. El. 334. *δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.*

Εὖ γ'. Οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
ΕΥ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
ΔΙ. Ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων, νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
ΕΥ. Τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

447. *ἐμπίμπλαμαι* A. B. P. *Δ*. Br. Elmsl. Bergk. Mein. Dind. *ἐμπίπλαμαι* C. R. *Γ*. Ald. Mull. Sic, aiunt, euphoniae causa scribebant Attici, ut *ἐμπίπραμαι* (Nub. 1484. Lys. 311. Th. 749): at contra *ἐνεπιμπλάμην*, *ἐνεπιμπράμην*, et similia. V. Lob. Phryn. p. 95. et cf. ad Nub. 1484. Sed metrum hic postulat *ἐμπίμπλαμαι*, nec patitur *ἐμπίπλαμαι* (ῐ).

448. *ἀτὰρ*] *αὐτὰρ* R. *γε* A. R. *Γ*. Br. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. *καὶ* B. Ald. Kust. *καὶ τοῦ* P. om. C. Saepe legitur *ἀτὰρ — γε*, ut *ἀτὰρ — δή*. Cf. 782. Nub. 801. 1220. Vesp. 147. 150. 1141. 1514. Th. 207. Pl. 572. Av. 144. Aesch. Prom. 1010. Eur. Hipp. 728. 1250. 1395. Iph. T. 719. Tro. 416. Med. 83. *πτωχικοῦ βακτηρίου*] Forma diminutiva, ut videtur. An legendum *πτωχικῆς βακτηρίας*?

452. *λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην* A. R. Med. 9. Ald. *λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη* B. C. R. corr. *Δ*. Suid. in *γλίσχρος* (sed *Εὐριπίδην* in *λιπαρεῖ*). Reisk. Br. etc. *λιπαρῶν. Εὐριπίδη* Bentl. Idem suadent Fr. Thiersch. p. 689. (qui remansisse copulam ex prisca lectione *λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην* putat) et Bergk.

454. *τί δ', ὦ τάλας, σε — Δ*. Bentl. Elmsl. (quem v. ad Med. 1334). *τί δ', ὦ τάλας, σὺ — ἔχεις* Fr. Thiersch. Arist. p. 689. Exemplum vocis *χρέος* pro *χρεία* positae non novi. Qu. *τίς* (vel *τίς δ'*), *ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει χρεία πλέκους; | ΔΙ. χρεία μὲν οὔτις*. Vel *τίς δ' αὖ σε χρεία τοῦδε τοῦ πλέκους ἔχει;* Vel *τί δ', ὦ τάλας, σὺ τοῦτ' ἔχειν χρῄζεις* (v. *θέλεις*) *πλέκος; | ΔΙ. χρῄζω* (*θέλω*) *μὲν οὐδέν*. Cf. Eur. Med. 1319. *εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις, | λέγ' εἴ τι βούλει*. Andr. 368. *ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων*. Suppl. 115. *τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρείαν ἔχων;* Arch. Fr. 5. *ἡμῶν δὲ τίνα δὴ τυγχάνεις χρείαν ἔχων;* Hec. 976. *ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;* Hom. Il. *κ'*. 43. *χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ*. *λ'*. 605. *τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;* *φ'*. 322. *οὐδέ τί μιν χρεὼ | ἔσται τυμβοχοῆς*. Soph. Phil. 646. *ἔνδοθεν λαβὼν | ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει*. Plura hujus constructionis exempla congessit Pors. ad Or. 659. Omittitur articulus, ut in tragoedia. Sic Lys. 706. *ἄνασσα πράγους τοῦδε* (ex Tel. Eur.). Idem aliquando fit in locis tragoediam spirantibus, ut Eq. 568. *τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν*. Av. 921. *τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν*. Et in melicis, ut Thesm. 354. *τάδ' εὔγματ'*. Ran. 1342. *τάδε τέρατα*. Vesp. 413. *τόνδε λόγον*. 1065. *αἵδ' — τρίχες*. *ὦ*] *αὖ* Suidas in *πλέκος*. *τάλας γε* A. C. P. R. *Γ*. Med. 9. Suid. in *πλέκος*. Ald. Br. *τάλας σε* B. *Δ*. Bentl. Reis. (Conj. p. 183) Elmsl. etc. *τάλας* (om. *γε* aut *σε*) Suid. in *διακεκαυμένον* et *χρέος*.

ΔΙ. *Χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.*
ΕΥ. *Λυπηρὸς ἴσθ' ὢν κἀποχώρησον δόμων.*
Φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
ΕΥ. *Ἄπελθε νῦν μοι.* ΔΙ. *Μᾶλλά μοι δὸς ἓν μόνον,*
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
ΕΥ. *Φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.*
ΔΙ. *Οὔπω μὰ Δί'· οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.*

ἔχει B. C. R. vulg. *ἔχει* (supr. *ς*) A. *ἔχη* Suid. v. *διακεκ.* et *πλέκος.* *ἔχεις* Scal. Kust. Br. Inv. Pors. *πλέκους τοῦ πλέκους* Suid. ter. I. q. *πλέγματος.* Sic *βλέπος* et *βλέμμα* (Pac. 528), *ῥέος* et *ῥεῦμα*, *δέρος* et *δέρμα*, *χρέος* et *χρῆμα*. *στέφος* et *στέμμα*, etc. Cf. Pac. 528. *ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.* Aesch. Fr. 219. *στέφανος, ἀρχαῖον στέφος* (*πλέκος* Herw.).

455. *λαβεῖν*] *λαλεῖν* A.

458. *μὴ ἀλλὰ* libri et vulg. *μᾶλλα* Dind. Not so (say not so), but give me etc. Cf. Ran. 103. 611. 745. 751. Av. 109. *μοι* om. B. non A. C. In fine versus virgulam posui cum Elmsleio et Dind.

459. *κυλίσκιον* libri et schol. Bergk. *κοτυλίσκιον* Athen. p. 479 B. Eust. p. 1282, 59. Casaub. ad Theophr. Char. XI. Br. Elmsl. Dind. Mein. etc. *κυλίκειον* v. l. ap. schol. *κυλίκιον* Suidas in *ἀποκεκρουσμένον* et *κύλιξ* et gramm. Bekkeri p. 429, 9. Cf. Pherecr. com. II. 282 *λάβω — τὴν κοτυλίσκην;* Arist. Fr. (Mein. II. 1105.) *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον* (*κοτυλίσκην*?). Qu. *κυλιχνίδιον.* Diminutivum *τοῦ κύλιξ* est *κυλίχνιον*, quod legitur Eq. 906. *ἀποκεκρουσμένον* libri. Suid. Athen. Eust. Ald. Br. Elmsl. *ἀποκεκρουμένον* Γ. (qu.) Athenaei codd. A. B. Gramm. Bekkeri Dind. etc. *ἀποκεκομμένον* deteriores Athenaei codices. Cf. Dem. p. 168. *παρακεκρουμένον* (ita cod. opt.). p. 711. *παρακέκρουσται.* Xen. Hell. VII. 4. 26. *ἀποκεκρουμένοις* (al. *ἀποκεκρουσμένοις*). Phryn. Bekk. p. 60, 25. *Περικεκρουμένος ἄνθρωπος: — ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ὑπὸ χρόνου περικεκρουμένων.*

460. *φθείρου* R. Elmsl. etc. *φέρου* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. *ἔρρ' οὖν* conj. Fr. Thiersch. (laudato Hom. Il. *θ'*. 164. *ἔρρε κακὴ γλήνη.* ubi gl. *φθείρου*). Redde. Abi in malam rem. Anglice, Begone. Pl. 598. 610. Eur. Her. 284. Andr. 709. 716. *ταῦτ'* A. B. C. Ald. Br. *τόδ'* R. Elmsl. Dind. *ἴσθ'* B. vulg. *ἴσθι δ'* R. Bergk. om. A. *δόμοις* B. C. R. *δόμους* A.

461. *οὔπω μὰ Δί' οἶσθ'* — vulg. Elmsl. Dind. Bergk. Mull. Ribb. *οὔπω* (sc. *ἀπέρχομαι* vel *ἄπειμι*, 471.) *μὰ Δί'· οἶσθ'* Both. Mein. Recte. Schol: *οὐκ οἶσθα ὅπως βαρὺς εἶ ἐν τοῖς δράμασι καὶ ἀποκναίεις τοὺς θεατάς.*
ἐργάζει B. *ἐργάζῃ* A. *ἐργάζηι* C.

Ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
ΕΥ. Ὤνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
Ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. Ἀπέρχομαι.
Καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. Ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη.
Τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι.
Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
ΕΥ. Ἀπολεῖς μ'. Ἰδού σοι. Φροῦδά μοι τὰ δράματα.
ΔΙ. Ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι· καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.

462. *τουτὶ μόνον* B. etc. *μόνον τουτὶ* A. Post *μόνον* puncto minori recte interpungunt Reisig. Conj. p. 178. Dind. Mull. Vulgo oratio continuatur. Et sic Elmsl. Mein. Ribb. Subaudiendum *δρᾶσον* vel simile quid. Cf. ad Ran. 1368. *εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με, | ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.*

463. *σφογγίῳ* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Mull. *σπογγίῳ* R. Suid. s v. *βεβυσμένα.* Kust. Bekk. Bergk. Ribb. Fritzsch. ad Th. p. 611. *σπογγιᾷ* Suid. in *σπογγιά.* conj. Bergk. "De hoc Atticismo consulendus Piersonus ad Moerin p. 360. Apud nostrum vulgo legitur *σπόγγον* Vesp. 600. *σπογγιὰν* Ran. 482. 487. *σπογγιεῖ* Thesm. 247. *σπόγγους* Anagyro [Fr. 150] ap. Suid. in *παραλοῦμαι.*" ELMSL. Cf. etiam Greg. Cor. p. 148. Fritzsch. ad Th. p. 611. Enger. ad Th. 247. Pherecr. Thal. Fr. VIII. *τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον.* Theopomp. ap. Athen. p. 485. *σπόγγος, λεκάνη, πτερὸν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή.* Aesch. II. 118. *σπογγιᾶς.* Antiph. V. 45. *ἀποσπογγίσαι.* Similiter *λίσπη* Ran. 325. *ἐπολίσποις* Eq. 1365. *λίσπαι* Plato Symp. 193 A. *πιθάκναισι* (non *φιδάκναισι*) libri Eq. 792. Pl. 546. Sed *σφυράδας* Pac. 790. *σφονδύλη* 1076. *σφόνδυλος* Vesp. 1489. *θρυγονῶσα* (sic R. *τρυγ.* A. B. *Γ.*) Eccl. 34. Cf. ad Nub. 130. Vesp. 600. Th. 247. Ran. 482. 487. Forma Homerica est *σπόγγος*, Il. 18, 414. Od. 1, 111.

464. *ἄνθρωπ'*] Cf. 95. 1010. Nub. 1495. Ran. 172. Pl. 164. In quibus locis omnibus reponendum forsan *ὤνθρωπε.* *ἀφαιρήσει*] *ἀφαιρήσεις* A. *ἀφαιρεῖσθαι* cum accusativo personae legitur v. 654. Vesp. 1380. Thesm. 935. Ran. 526. 586. 600. et alibi. ELMSL.

469. *ἐς* A. *εἰς* B. R. *Γ. Δ.* et Suid. in *φυλλεῖα.* *μοι* om Suid. (cod. Oxon.). *φυλλεῖα* B. C. *φύλλια* A. Med. 9. Cf. Pl. 544. *φυλλεῖ' ἰσχνῶν* (*ἰσχνὰ?*) *ῥαφανίδων.* Plat. com. II. 671. *φύλλιον* (*φυλλεῖον* recte Dobr.) *ἢ ῥαφανίδιον.* Tentabam *φύλλ' ἄττα δός.*

470. *ἀποπλεῖς μ'* A.

472. *με*] *γε* R. *μὲν* lemma schol. *κοιράνους*] *τυράννους* R. De *κοίρανος* et *τύραννος* confusis v. Elmsl. ad Eur. Med. 70. 845. 1266.

Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'· ἐπελαθόμην
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥ. Ἁνὴρ ὑβρίζει· κλῇε πηκτὰ δωμάτων.
ΔΙ. Ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.

475. *Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον* Ald. Br. vulg. *Εὐριπίδιον γλυκύτατον καὶ φιλτάτιον* R. *Εὐριπίδιον ὦ φιλτάτιον καὶ γλυκύτατον* A. B. C. *ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ* (*ὦ* om. cod. Ox.) *φιλτάτιον* Suid. s. v. *φιλτάτιον*.. *Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον* Elmsl. Ponatur virgula post *Εὐρ.* Cf. Nub. 746. *ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.* Eq. 726. *ἔξελθε δῆτ', ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατον.* Lys. 872. *ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον.* 889. *ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον* etc. Eccl. 1129. *Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρὶς ὄλβιε.* Vesp. 1512. *Ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.* Pac. 1198. *Ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ | δέδρακας εἰρήνην ποιήσας.* Thesm. 209. *Ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. Εὐριπίδη, | ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.* Soph. Phil. 800. *ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον.*

479. *ἀνὴρ* libri. *ὡ 'νὴρ* Br. *ἁνὴρ* Dind. etc. *κλεῖε* libri et vulg. Elmsl. Mull. Ribb. *κλῇε* Mein. Dind. *πηκτά*] *πακτὰ* Scal. Valck. (ad Hipp. 808.) Br. "Ipsa tragici verba, *λῦε πακτὰ δωμάτων*, ex Polluce 10, 27. allegavit Valck. ad Hipp. 808. Ita sane locuti sunt tragici, sed hanc *ἀκρίβειαν* in tragicorum imitatione non semper servant comici. *πηκτὰ*, ut vulgo, habent Rav. et Suidas in *Κλεῖε*, qua forma utitur Euripides Phoen. 492. *πηκτῶν κλιμάκων* (ubi scripturam non mutavit Porsonus) Cycl. 189 *πηκτοῦ γάλακτος*." ELMSL. *Πηκτὰ δωμάτων* hic valet *πηκταὶ θύραι δωμάτων*, forium compages aedium. Cf. Hom. Il. *ι*. 475. *θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. β'*. 661. *ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ.* Arist. Fr. 608. *ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας.* Lys. 264. *μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισιν | τὰ προπύλαια πακτοῦν.* Vesp. 128. *ἐπακτώσαμεν.* Soph. Aj. 579. *δῶμα πάκτου.* Philodem. Anth. P. V. 4. 4. *πηκτὴν κλεῖε θύρην.* Hesych: *πακτά. ἡρμοσμένα, πεπορπημένα.* Poll. X. 27. *τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν* [Lys. 265. Vesp. 128.] *καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστὶν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης "λῦε πακτὰ δωμάτων."* In Euripidis loco restituenda forsan forma Attica *πηκτὰ*, ut suspicatur etiam Muller. Mira enim est locutio *πακτὰ δωμάτων*.

480. *ἐμπορευτέα* B. C. R. *εὐπορευτέα* A. *ἐκπορευτέα* (abeundum est) Bentl. Dawes. (p. 253 tacite) Reisk. Tentabam *ἦν* (vel *ἄρα*) *πορευτέα*. Sed *ἐμπορεύεσθαι* nonnunquam pro simplici *πορεύεσθαι* ponitur. Sic infra 754. *ὄκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν.* Soph. Oed. R. 456. *ξένην ἐπὶ γαῖαν — ἐμπορεύσεται.* El. 397. *ποῖ δ' ἐμπορεύει;* Sic apud eundem *ἔμπορος* viator, Oed. C. 25. Nisi *ἐμπορεύεσθαι* hic valet potius mer-

Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὑτηί.
Ἕστηκας; Οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
Ἐπήνεσ'. Ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες εἰπέ θ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
Τόλμησον, ἴθι χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

cari, mercaturam facere, ut ἔμπορος est mercator Pl. 904, et ἐμπορικὰ χρήματα merces infra 972.

481. ἀγωνιεῖ B. C. R. ἀγωνιῇ A.

483. πρόβαινε νῦν vulg. Dind. Mull. Ribb. πρόβαινέ νυν Elmsl. prob. Mein. αὑτηὶ A. R. αὐτηὶ B. C.

485. ἐπήνεσ'· ἄγε R.? ἐπήνεσά γε A. B. C.

486. ἄπελθ'] ἄγ' ἔλθ' probabiliter conjicit Mein.

487. παράσχες εἰποῦσ'] παρέσχες εἰποῦσ' A. Quum participium εἰποῦσα nonnisi sensu praeterito usurpetur (cf. Eccl. 159. 531.), qui ab hoc loco alienus est, scribendum suspicabar λέξον παρασχοῦσ'. Cf. 318. 369. 416. 493. 498. 501. In quibus locis omnibus usurpatur verbum λέγειν, non εἰπεῖν. Quam conjecturam confirmat scholiastae explicatio, εἴ τι (ὅ τι?) δοκεῖ σοι αὐτῇ, ὦ καρδία, εἰπὲ, παρασχοῦσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπίξηνον. (Correxisse videtur librarius aliquis, cui displiceret hyperbaton. Hujusmodi inversiones satis frequentes sunt. Cf. ad 927. Vesp. 577. 1128. Hom. Il. θ'. 526. εὔχομαι ἐλπόμενος (ἔλπομαι εὐχόμενος Brandreth). Soph. Aj. 1184. μολὼν μεληθῶ (μόλω μεληθεὶς mss.). Soph. ap. Eust. p. 1493, 32. σαίνουσα δάκνεις (σαίνεις δάκνουσα Schol. Eq. 1065). Antiphan. ap. Poll. IX. 24. χαίρουσιν ὀνομάζοντες (χαίροντες ὀνομάζουσιν libri aliquot et Athen.). Lycurg. § 74. οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν (imo ἠγάπησαν στήσαντες, vel στ. ἠγ.). Tentabam etiam παράσχες εἰπέ θ', quod suadet etiam Hamaker. Non male conjicit Meinekius παράσχες εὑροῦσ' ἅττ' ἂν εἰπεῖν σοι δοκῇ. Ineptum hic videtur αὐτῇ. σοι] σοὶ Bergk. δοκεῖ A. C. Ald. δοκοῖ B. δοκῇ R.? Dawes. p. 253. Br. ἅττα καὐτῇ σοι δοκεῖ conj. Elmsl.

488. ἄγαμαι καρδίας] ἄγαμαι, καρδία (well done, heart, coll. Cephisodoro Athen. p. 553 A.) Pors. Dobr. ἄγ', ἐμὴ καρδία Dawes. Br. "I commend my valour. What a heart I have!" reddit Toup. I. 14. Sic ἄγαμαι λήματος Eurip. Rhes. 245. ἄγαμαι δὲ λόγων Avib. 1744. Sed praecipue huc facit Cephisodori locus omnino similis ap. Athen. p. 689 F. ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω | μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι Ξανθίου (Ξανθία male legitur p. 553 A.), | καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν. Conferri etiam apte possunt nostri ipsius loci, Lys. 71. οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην | ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοσούτου πράγματος. et Thesm. 1213. οὐκ ἐπαινῶ γράδιο. (Ita enim scribo cum

ΧΟ. Τί δράσεις; τί φήσεις; Εὖ ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. Εἶά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
ΔΙ. Μή μοι φθονήσητ', ὦνδρες οἱ θεώμενοι,

Fritzschio ad Thesm. p. 565. Vulgo Μυρρίνη et γράδιο casu vocativo.) Nub. 1145. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. Av. 1743—1744. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς· | ἄγαμαι δὲ λόγων. Gramm. Bekk. 335, 32. Ἄγαμαι: ἄγαμαι τούτου. ἄγαμαι κεραμείων (κεραμεῖ Bekk. et Bachmann. I. 21. lege κεραμέως, ut intelligatur Hyperbolus, coll. Schol. Eq. 1304. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος et Moeride, ἄγαμαι Ὑπερβόλου, Ἀττικῶς. ἄγαμαι Ὑπέρβολον, Ἑλληνικῶς). Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης. Atque ita ἄγαμαι κεραμέως dixit Eupolis (Fr. Inc. 90) plane ut noster ἄγαμαι καρδίας, pro ἄγαμαί σου, ω κεραμεῦ. Similiter fere Eurip. Iph. Aul. 28. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ ἀνδρὸς ἀριστέως· | οὐκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς, | Ἀγάμεμνον, Ἀτρεύς. Ubi senex Agamemnona compellans, ut hic cor suum Dicaeopolis, modo recta, modo indirecta oratione utitur. Lucian. Char. 14. εὖγε, ὦ Κλωθοῖ, γεννικῶς (ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς codd. plur. prob. Fritzsch. l. l.). V. Ruhnk. ad Tim. p. 8. Piers. ad Moer. l. l. Vulgatam bene tuetur Fritzsch. ad Thesm. 1213. Notanda autem in hujusmodi locutionibus cum articuli omissio, idcirco quod sine ulla definitione simplex rei notio requiritur; tum subita secundae personae in tertiam conversio, quae blandientis est, ut monet Fritzsch. l. l., qui de articuli omissione hujusmodi locos componit, Nub. 1240. ἥσθην θεοῖς. Av. 570. ἥσθην σέρφῳ —. 880. Χίοισιν ἥσθην. 1740. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς· | ἄγαμαι δὲ λόγων. Pac. 1066. Ach. 62.

490. ἴσθι libri et vulg. ἀλλ' ἴσθι Herm. de metr. p. 245. Elmsl. Dind. etc. Sed vix placet ἀλλὰ — νυν. Ipse legendum suspicabar ἀλλ' ἴσθι γοῦν Sed vera videtur Meinekii conjectura εὖ ἴσθι νυν. Facile excidere potuit εὖ post — εις. Qu. εὖ ἴσθι γοῦν (vel δ' οὖν). Dein nescio an praestet δράσει et φήσει. νῦν libri. Ald. Br. νυν Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Malim γοῦν vel potius δ' οὖν. Cf. ad Nub. 887. Vesp. 217.

493. ἅπασιν R.

494. 495. Alteri hemichorio tribuebantur, praecedentia 490 — 493. priori. DIND. ἡμιχ. praef. A. B. C. R.

494. ἀνὴρ libri. ὁ 'νὴρ Br. ἁνὴρ Dind. πρᾶγμ' A. C. R. πρᾶγμα B. εἶά νυν Br. Dind. etc. εἶα νῦν B. Ald. vulg. εἶα νῦν C. ἔα νῦν A.

495. αἱρεῖ B R. αἱρῇ A. C. λέγε R. Dind. λέγειν A. B. C. Suid. in αἱρῇ. vulg.

496. ἄνδρες οἱ θεώμενοι vulg. ἄνδρες ὦ θεώμενοι R. Malim ὦνδρες οἱ —. Sic Av. 30. ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Cf. ad 818 infra. Ad ἄνδρες pertinet, opinor, ὦ libri R.

εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν;
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μέν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,

499. *τρυγῳδίαν* B. C. R. *τραγῳδίαν* A. Cf. ad 886. Vesp. 650. 1537. Fr. 198. *Σαννυρίων* | *ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν* (*τραγ.* libri). Fr. 313. *ποιῶν* A. B. *ποῶν* R. *Γ.*

500. *καὶ τρυγῳδία* B. C. R. *καὶ τραγῳδία* A. *χἠ τρυγῳδία* Brunck. "Recte abest articulus. V. Eq. 516. Av. 1444. Alexis ap. Athen. p. 164 D. *Μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος· ἐπὶ τραγῳδίαν* | *ὥρμηκε νῦν.* Adde nostrum ap. Athen. p. 117 C. *Ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρυγῳδοποιομουσική,* | *ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον* | *λαμπρὸν ἐκόμιζεν, ἀπόνως παραβεβλημένον,* | *ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.* Metrum paeonicum est. Caeterum monuit Porsonus ad Hec. 788. saepius *ἱππικὴν* et *μουσικὴν* sine articulo usurpari. Hoc de omnibus artibus verum est." ELMSL.

502. *καὶ νῦν* B. P. *Δ.* Ald. Br. Elmsl. Bo. *νῦν* A. C. Med. 9. *νῦν γε* R. *Γ.* Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Qu. *νυνί.*

505. *κοὔπω*] *καὶ οὔπω* R. *κοὐχὶ* Herw. Ex. Crit. p. VI.

507. *ἐσμὲν αὐτοί*] "Soli sumus." Cf. ad 504. Nisi scripserat *ἀλλ' ἐσμὲν ἀστοὶ* —, i. e. cives germani et puri, quibus mox opponantur *οἱ ξένοι* vel *ξύμμαχοι* et *οἱ μέτοικοι.* V. Schol. Saepe permutantur *ἀστὸς* et *αὐτός.*

508. *ἀστῶν*] *κριθῶν* Suid. cod. Ox. in *μέτοικοι.* Spurium h. v. censet Mein.

509. *ἐγὼ δέ*] *ἔγωγε* Brunck. Frustra. Anglice reddas, "Now I hate indeed etc." Cf. Eur. Or. 518. *ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους* etc. — *ἀμυνῶ δ'* etc. Soph. Tr. 543. *ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι.* Lucian. Somn. 5. *ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ᾔσθιον* etc. Adde Eccl. 173. 728. Soph. Ant. 1196. Aj. 486. 678. El. 951. Eur. Or. 539. 545. Ph. 476. Her. 985. Particula *δὲ* nonnunquam inservit rei repetendae ac denuo tractandae, quae aliquamdiu intermissa erat. V. Heind. ad Plat. Prot. 313 B. Elmsl. ad Med. 513. Particulae *μὲν* respondet, ut alibi non raro, *ἀτὰρ*

513. *Λακεδαιμονίους*] *τοὺς Λακ.* P. R. Abest articulus, ut in 630. *ἐν Ἀθηναίοις* et alibi. Tentabam *ἐγὼ δὲ μισῶ τοὺς Λακ.* Vel *μισῶ δ' ἐγὼ μὲν* (706, vel *ἔγωγε*) *τοὺς Λακ.*

κἀυτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,

510. *κἀυτοῖς* A. B. R. *Γ.* Tyrwh. Elmsl. Dind. etc. *κἀυτὸς* Med. 9. Ald. Br. *αὐτοῖς* Suid. in *Ταίναρον.* Cf. Nub. 1489. *ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.* Lucian. Jup. Trag. 32. *τὴν στοὰν αὐτὴν ἔγωγε, εἰ δοκεῖ, διασείσας ἐμβαλῶ τῷ Δάμιδι.* *ὁ Ποσειδῶν*] *Ποσειδῶν* malit Bothius. Recte fortasse. Cf. 682. *οἷς Ποσειδῶν* (*ὁ Ποσ.* R. *Γ.*) etc. Sed Nub. 1187. *ὁ Σόλων ὁ παλαιός.* Herod. VII. 129. *ὅστις γὰρ νομίζει Ποσειδέωνα τὴν γῆν σείειν, καὶ τὰ διεστεῶτα ὑπὸ σεισμοῦ τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, κἂν ἐκεῖνα* (Tempe) *ἰδὼν φαίη Ποσειδέωνα ποιῆσαι.* *Ταινάρῳ*] *Ταινάρου* Suidas.

512. *ἐστιν ἀμπέλια* vulg. *ἐστι τἀμπέλια* conj. Mein. ed Mull. *ἐστ' ἀμπέλία διακεκομμένα* conj. Bergk. *ἐστ' ἀμπέλια παρακεκομμένα* conj. Bentl. (ex Suida). Qu. *ἐστ' ἀμπέλια κατακεκομμένα.* Vel potius *ἐστιν ἀμπέλι' ἐκκεκομμένα.* Cf. Pac. 629. *ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου | ἐξέκοψαν.* Cf. 183. 232. *κεκομμένα*] *διακεκομμένα* R.

515. *οὐχὶ*] *κοὐχὶ* R. Cf. ad 116.

516. *τοῦθ' ὅτι οὐχὶ* C. R. Br. *τοῦθ' ὅτ' οὐχὶ* B. Ald. *τοῦτο οὐχὶ* (om. *ὅτι*) A. Unde *τοῦτό γ'* Elmsl., coll. Nub. 887. Cf. Lys. 611. *μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;*

518. *ἄτιμα*] *ἄσημα* Hamaker. Qu. *κἄτιμα.*

520. *ἴδοιεν* A. R. *Γ.* Suid. in *σίκυον.* Dawes. Br. etc. *εἶδεν* B. (corr. *εἴδειεν*) C. Ald. *κεἴ πού γε σίκυον εἶδεν* (vel *εἶδον*) Bentl. Qu. *ἴδοι τις.* Cf. Eq. 423. *εἰ δ' οὖν ἴδοι τις* etc. 571. *εἰ δέ που πέσοιεν* etc. Pl. 1139. Thuc. VII. 71. *εἰ μέν τινες ἴδοιέν πῃ τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν.* Soph. Tr. 925. *εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας, | ἔκλαιεν ἡ δύστηνος.* Pors. ad Hec. 1141. *λαγώδιον* B.

521. *χόνδρους ἅλας*] *χόνδρους ἁλὸς* vulgo; ubi ex Atticorum consuetudine saltem rescribi debebat *ἁλῶν.* Hesychius, *Χόνδροι ἁλῶν: παχεῖς ἅλες.* Suidas, *Χόνδρος: τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι ἁλῶν· θρόμβοι, παχὺς ἅλς.* Sed vera scriptura debetur choliambo Phoenicis Colophonii apud Athen. p. 359 F. *Δότ', ὦ 'γαθοὶ, τι τῶν ἕκαστος ἐν*

ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε

χερσὶν | *ἔχει κορώνη, χἄλα λήψεται χόνδρον.* Nimirum *χόνδρος* pro adjectivo usurpatur. Nec dubitari potest quin scripturam quam reposui habuerit schol. Is enim ait, *ἢ χόνδρους ἁλός· οὕτως οἱ Ἀττικοί.* Atqui in vulgata scriptura nihil Atticorum proprium est. Comparativum *χονδρότερος* in Hederici lexico manuali indicat Schweighaeuserus ad Athenaeum. Caeterum *χόνδροις ἁλσὶν* opponuntur *λεπτοὶ ἅλες.* Noster apud schol. ad Vesp. 1313. Poll. 6, 65. et Athen. p. 367 B. *καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;* | *εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ* [f. *ἢ 'ς*] *λεπτοὺς ἅλας;* ELMSL. Recepi emendationem Elmsleii *ἅλας,* quam confirmavit R., in quo est *χονδρὰς ἅλας.* Diversas de hac re fuisse grammaticorum sententias colligimus ex Choerobosci verbis in Bekkeri Anecdotis p. 1316. *περὶ δὲ τοῦ χόνδρος ἅλς, εἴτε ὁμοιοπτώτως δεῖ συντάττειν εἴτε ἀνομοιοπτώτως, ἐν τῷ ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῷ φίλον, μαθησόμεθα. ἀλὶς* [*ἅλας?*] *χόνδρους* legitur apud Hippocratem p. 879 C. DIND. *χόνδρους ἁλὸς* A. B. C. vulg. *χονδρὰς ἅλας* R. *χόνδρους ἅλας* Elmsl. Dind. etc. Contra *λεπτοὶ ἅλες* Fr 205. Alex. Athen. VII. 324 B. *σμῆσας τε λεπτοῖας ἁλσί.* Archestr. p. 321. *ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας.* De voce *χόνδρος* cf. Herod. IV. 181. *ἁλός ἐστι τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους.* 185. *τῶν ἁλίνων χόνδρων.* Antiphan. ap. Athen. III. p. 127 B. *χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.* Phoenic. ibid. p. 359 F. *χἄλα λήψεται χόνδρον.* Lucian. Cron. 16. *λιβανωτοῦ χόνδρους.* Jup. Trag. 15. *λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας.* Alciphr. III. 53. *χόνδρους — λιβανωτοῦ.* Choerob. ap. Bekk. Anecd. p. 1316. *χόνδρος ἅλς, χόνδρου ἁλὸς, χόνδροι ἅλες.* Schol: *χόνδρους ἅλας· οὕτως οἱ Ἀττικοί.* De salinis Megarensium v. Plin. N. H. XXXI. 7. 41. Cf. 760. infra.

522. *κἀπέπρατο*] *κἀπέπραθ'* C. *κἀπέπραχθ'* A. *καὶ πέπρατ'* B. I. e. *πεπραμένα ἦν,* vendita erant.

523. *μὲν δή*] *μέντοι* P.

524. *Σιμαίθαν* B. R. *Σημαίθαν* A. C. "Hesychius, *Σιμαίθα: ἑταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα.* De scortis Megarensibus proverbium erat *Μεγαρικαὶ σφίγγες,* ab Hesychio et Suida memoratum. Quod tradit schol., hujus furti auctorem fuisse Alcibiadem, temere dictum videtur nec bene cum temporis rationibus conciliari potest." ELMSL. Simile est *Σύμαιθος* fluvii Siculi nomen, quod syllaba prima correpta dicitur a poetis Latinis, ab librariis interdum *Σίμαιθος* scribitur. Nomen *Σιμαίθα,* producta ut hic ultima et antepenultima, legitur ap. Theocrit. II. 101. 114. Simile nomen *Κισσαίθα* legitur Theocr. I. 151. et *Κυμαίθα* IV. 46. *Σιμμίχη* (*Σιμίχη?*) Alciphr. Fr. 6. Cf. Diogen. VI. 35. *Μεγαρικαὶ σφίγγες: πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν.* Lucian. Cat. 6. *διὰ τὴν ἑταίραν τὴν Μεγαρόθεν.*

Μέγαράδε libri et Bekk. Bergk. Mull. Dind. Ribb. *Μεγάραδε* Br. *Μεγαράδε* Mein.

νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
Κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο.
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν, ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὐλύμπιος
ἤστραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ

525. *μεθυσσοκόταβοι* A. R. non B. C. "Formas vitiosas *μέθυσσος γόγγυσσος Διόνυσσος* agnoscit, quod mireris, Arcadius p. 78, 2. *Διόνυσσος* R. in Nub. 91." (Dind.).

526. *κᾆθ'*] *εἶθ'* Athen. XIII. 570 A. (sed *κᾆθ'* apogr. Flor.) *Μεγαρεῖς* libri et Plut. l. c. Suidas in *πεφυσιγγωμένοι*. *Μεγαρῆς* Athenaei codex Ven. Br. etc. Qu. *πεφαυσιγγωμένοι*. Cf. ad Fr. 699.

527. *Ἀσπασίας* libri et Athen. Suid. (in *πεφυσιγ.*) Schol. *Ἀσπασίᾳ* Plutarch. (sed *Ἀσπασίας* cod. Par.). *Ἀσπασίας* male pro accusativo plurali habent Schol. et Suid. in *Ἀσπ.* etc. *πόρνα* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Plut. (sed *πόρνας* cod. Par.) Ald. vulg. *πόρνας* R. Athen. quod praeferendum censet Fritzsch. ad Ran. 264. *δύο* A. B. C. R. etc. *δύω* Athen.

528. *κἀντεῦθεν*] *κἀκεῖθεν* Athen. l. l. prob. Mein. Cf. ad 821. Dobraeus quater repetitum *ἐντεῦθεν* notat, 528. 530. 535. 539. *ἀρχὴ* vulg. Elmsl. Ribb. *ἀρχὴ* Dobr. Mein. Mull. Dind. Cf. ad Vesp. 77.

529. *λαικαστριῶν* A. C. R. *λαικαστρίων* B. Post *πᾶσιν* virgulam posui.

530. *οὐλύμπιος* B. C. R. Med. 9. *ὀλύμπιος* A.

531. *ἤστραπτεν* libri et vulg. *ἤστραπτ'* Plin. Epist. I. 20. Bentl. Dind. etc. Cf. ad Eq. 48. Enger. Praef. Lys. p. XIX. *ξυνεκύκα*] *συνεκύκα* Aristides. *συνεκύκα τὰ πράγματα* Georgius Cedrenus vol. I. p. 336 b. ed. Dind.

532. *σκόλια* C. R. (?) Dind. *σκολιὰ* A. B. vulg.

533. *μήτ' ἐν γῇ* libri. *μήτε γῇ* Bentl. Pors. Br. etc. Cf. ad Eq. 610. *μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ.* 567. *πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ.* Av. 740. *νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις.* Soph. Oed. R. 734. *Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας.* 769. Ant. 210. *τὸν τῇδε δύσνουν κἀς τὸν εὐμενῆ πόλει.* 1176. *πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;* Eur. Hec. 146. *ἀλλ' ἴθι ναούς, ἴθι πρὸς βωμούς.* Phoen. 361. *οὕτω δὲ τάρβος ἐς φόβον τ' ἀφικόμην.* Hel. 863. *Τροίας δὲ σωθεὶς κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς —.* Alcman Fr. 11. *θοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν.* Anacreont. 14, 22. *ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς.* 26, 5. *ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν.* Hor. Od. III. 25. 2. Quae nemora aut quos agor in specus? Pind. Ol. II. 109. *ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, | ἴσα δ' ἐν ἁμέραις.* P. II. 44. IV. 232. V. 93. VIII. 143. N. III. 147. Mosch. Id. II. 138. Plat. Rep. VII. 546 A. *οὐ μόνον φυτοῖς ἐγγείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγείοις ζώοις.*

μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
οὐκ ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
Ἐρεῖ τις, Οὐ χρῆν. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν; εἴπατε.
Φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐσπλεῦσαν σκάφει

534. *ἠπείρῳ*] *οὐρανῷ* Schneid. Mein. Cf. Vesp. 22. Felix conjectura.

535. *Μεγαρῆς* R. *Γ. Δ. Μεγαρῇς* B. corr. *Μεγαρεῖς* A. C. P. B. pr. Suid. in *βάδην*. *'πείνων* C. R. *πείνων* A. B. Cf. ad 10. *βάδην*] *ἅδην* conj. Tyrwhitt.

538. *κοὐκ ἠθέλομεν* A. B. C. vulg. Dind. *κοὐκ ἠθέλομεν δ'* R. *οὐκ ἠθέλομεν δ'* Bergk. Mein. Mull. Ribb. Fritzsch. ad Ran. p. 213. (ne caesura desit). Recte, opinor.

540. Post *χρῆν* nota interrogationis est in A. Et sic Reisk. *τί 'χρῆν* B. P. *Δ. τί χρῆν* C. *Γ.* pr. Med. 9. Ald. Br. *τί ἐχρῆν* A. R. *Γ.* Elmsl. etc. *τί οὐ χρῆν* Tyrwhitt. ap. Kidd. Add. ad Dawes. p. 618. *τί γὰρ χρῆν* Hanov. Exerc. 115. *πῶς χρῆν* Erf. ad Aj. p. 630. Cf. Pac. 1080. *ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ —;* Dem. de Cor. 28. *ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν;* et rursus 69.

541. *εἰ* B. *Δ. εἰ καὶ* A. C. R. *Γ.* Med. 9. *ἐκπλεύσας* (*ἐκπλεύσας τις* A.) libri omnes et vulg. Quum nullum idoneum sensum hoc praebeat, parum dubito quin reponendum sit *ἐσπλεῦσαν* (i. e. *εἰσαχθὲν, καταχθὲν,* devectum, deportatum). Quo enim *ἐκπλεῖ* Lacedaemonius? Num ad intercipiendas insulanorum, Atheniensium sociorum, merces? Dein nonne ratio totius loci postulat ut Spartae haec fieri fingantur, ut illa paullo ante de mercibus Megaricis narrata Athenis? Ut Athenis quaecunque Megarensium merces in forum deportarentur delatae venditabantur, ita catulus ille Seriphiorum, in portum Laconicum devectus, deferri fingitur et vendi. In hac historiola ficta invicem sibi respondent sycophanta Lacedaemonius sycophantae Atheniensi (517 sq.), catulus Seriphius laenis aliisque mercibus Megaricis (519 sq.). Defendi alicui posse videatur *ἐκπλεύσας* (cf. 524. *πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε | νεανίαι κλέπτουσι*), si aut *ὑφείλετ' Ἀθήνας* aut *ἀπέδοτο κλέψας* legas 542. Sed respicitur, opinor, tantum ad 515—522, non ad 524—527. De verbo *ἐσπλεῖν*, quod et de personis et rebus aeque usurpatur, cf. Thuc. III. 51. *τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν.* VIII. 90. *τὸν ἐσπλέοντα* (*σῖτον*). Dem. p. 466. *ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων.* p. 95. *πάντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ὑμῖν στρατηγοί.* Plut. Lyc. 9. *οὐδ' εἰσέπλει φόρτος ἐμπορικὸς εἰς τοὺς λιμένας.* Antiphan. com. III. 104. *ὄψου δὲ μηδὲν*

ἀπέδοτο φήνας Κύθνιον ἢ Σερίφιον,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; Ἦ πολλοῦ γε δεῖ.
Καὶ κάρτα μέντἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,

εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ. Plat. com. II. 679. ὁ σὸς — τύμβος — τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται. Philem. com. IV. 25. τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν. Diph. com. IV. 395. ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου. Eubul. com. III. 223. θύννων — ἐπεισέπλει | ὑπογάστρι' ὀπτῶν. Ephipp. com. III. 327. χόνδρος μετὰ ταῦτ' ἐσῆλθε. Menand. IV. 250. τὰ μετὰ γυναικὸς — εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν. Polyaen. V. εἰς τὸν λιμένα τῶν Ναξίων κατέπλει πεντηκόντορος Διονυσιακή. Ansam erroris dedisse videtur nominativus vicinus τις. Cf. ad v. seq. Nunc legendum suspicor φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐσπλεῦσαν σκάφος | ἀπέδοτο φήνας Κύθνιον ἢ Σερίφιον. Insulae vicinae erant Cythnos et Seriphos, ambae sub ditione Atheniensium. Vulgate certe nullum idoneum sensum praebet.

542. ἀπέδοτο φήνας] ἀπέδοτο σήνας conj. Mein. ἀπέδοτο κλέψας conj. Mull. ἀπέδοτο δήσας Κύθνιον ἢ Σερίφιον Hamaker. Qu. ἔκλεψε σήνας, i. e. furatus esset alliciendo blandimentis. Sed cf. 819. 908. 912. 914. 917. 519.

546. περιτριηράρχου βοῆς conj. Bergk. ed. Mull. Quod tamen non satisfacit. Virgulam post στρατιωτῶν vulgo positam delet Mein., coll. Eq. 666. οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων. Περὶ τριηράρχου (sc. ἑκάστης τῆς νεὼς) βοῆς dicitur, ut σκοροδων — ἐν δικτύοις 550. φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς Soph. Oed. R. 659. ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν Ant. 1219. Suum quisque trierarchum clamat. Malim autem περὶ τριηράρχων βοῆς (v. schol.). Cf. ad 615.

548. στοᾶς libri et schol. vulg. Bergk. Mull. Ribb. Dind. στοιᾶς Elmsl. Bl. Mein. (qui tamen στοᾶς revocat in annotatione; στοιὰν enim anapaestis convenire, non iambicis). Versum om. C. Στοὰ semper scribendum videtur, nisi ubi altera forma postulatur a metro, ut in Eccl. 676. 684. 686. Forma στοιὰ anapaestis potius et hexametris convenire videtur. Phot. p. 539, 16. στοάν. καὶ σὺν τῷ ῑ στοιάν. ἑκατέρως λέγουσιν. Στοᾶς legitur in antiqua inscriptione ap. Rose p. 198. Eademque forma vulgo est in libris, ut in Dem. p. 617. στοαί. p. 689. στοαί. p. 776. τῇ βασιλείῳ στοᾷ. p. 918. τῆς μακρᾶς στοᾶς. p. 1377. στοᾷ. Similiter in anapaestis legitur χροιὰ Nub. 718. 1016. ῥοιὰ Pac. 1001. Ποίας etiam metrum postulat Eq. 606. V. Elmsl. ad Eur. Heracl. 431. Lob. ad Phryn. p. 495 sq.

549. ποτηρίων pro τροπωτήρων malit Hamaker. κάδων ὠνουμένων conj. Bergk. I. κάδων δονουμένων conj. id. II.

σκορόδων ἐλαῶν κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.

550. *ἐλαῶν* libri et vulg. *ἐλαιῶν* Elmsl., qui *ἐλαῶν*, ut serioris Atticismi proprium, condemnat.

552. *πλατουμένων*] *πλαγιουμένων* Valck. ad Herod. V. 23. "*Πλάτη* est palmula, ut est in Glossis, id est lata pars remi, unde *πλατοῦν* palmulam facere, aut formare, aut aptare." *Πλατοῦν* Muellerus explicat, "securi inferiorem partem remi (*τὴν πλάτην*) edolare." Scilicet *πλάται* fiebant *οἱ κωπεῖς*. Qu. *πελεκωμένων* (Av. 1157). Vel *πλατυνομένων δ' αὖ κωπέων τὸ νεώριον.*

553. *θαλαμίων* B. pr. C. schol. Ald. Elmsl. *θαλαμιῶν* A. B. corr. R. (ut vid.) Med. 9. Br. Bo. Dind. Bekk. Bl. Bergk. Mein. Mull. Eadem discrepantia est Soph. Oed. C. 1248. *νυχιᾶν* (al. *νυχίαν*) *ἀπὸ ῥιπᾶν.* Subaudiendum autem *κωπῶν.* Hesychius, *Θαλάμιαι κῶπαι. αἱ κατωτάτω, καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν θαλάμιοι λέγονται.* Cf. Pac. 1232. *διεὶς τὴν χειρᾶ διὰ τῆς θαλαμιᾶς* (*θαλαμίας* Br. sc. *ὀπῆς*). Herod. V. 33. *τοῦτον δῆσαι διὰ θαλαμιῆς* (sc. *ὀπῆς*) *διελόντας τῆς νεός.*

554. *αὐλῶν κελευστῶν* A. Dind. Mein. Mull. Ribb. *αὐλῶν, κελευστῶν* (sic) B. Br. Elmsl. conj. Walsh. Bergk. Recte, opinor. Alius enim erat *ὁ τριηραύλης*, alius *ὁ κελευστὴς* ("hortator, jussor, pausarius, portisculus"), ut docet Pollux I. 7. *προσθετέον τούτοις καὶ τριηραύλην καὶ κελευστήν.* Athen. XII. *ὡς δὲ ἐντὸς ἦν, καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ηὔλει τὸ τριηρικὸν, — Καλλιππίδης δὲ ὁ τραγῳδὸς ἐκέλευε.* Plut. Alc. 32. *αὐλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν Πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην* etc. Nic. 21. *πλήθει κελευστῶν καὶ αὐλητῶν.* Dem. de Cor. p. 270. *ὁ τριηραύλης Φορμίων.* Polyaen. V. *εἰς τὸν λιμένα τῶν Ναξίων κατέπλει πεντηκόντορος Διονυσιακὴ αὐλητὰς αὐλοῦντας ἄγουσα καὶ κελευστὰς κελεύοντας, ὧν ἂν ἕκαστος ἀνεκάλει τριήρη μίαν.* Polyb. I. 21. 2. *μέσον ἐν αὐτοῖς στήσαντες τὸν κελευστὴν — συνείθιζον ἄρχεσθαί τε καὶ λήγειν τῶν κινήσεων πρὸς τὰ τοῦ κελευστοῦ παραγγέλματα.* Arrian. Anab. VI. *ἦν δὲ — βοὴ ἀπό τε τῶν κελευστῶν ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύσεις τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν —.* Xen. Oecon. 21, 3. Rep. Athen. 1, 2. Ovid. requiemque modumque | voce dabat nautis animorum hortator Epopeus. Rutil. I, 370. dum resonat variis vile celeusma modis. Senec. Ep. 56. Audire vel pausarium possim voce acerbissima remigi modos dantem. Tibicines inter remigandum et animorum excitandorum et ictuum remorum exaequandorum caussa accinebant. Maxim. Tyr. 33. *ἀλλ' οὐδὲ οἱ πόλεμοι, τὸ σκυθρωπότατον, ἡδονῶν ἔρημοι, ἀλλὰ συντάττεται τούτοις ἢ Τυρρηνὴ σάλπιγξ ἢ αὐλὸς τριηρικὸς ἢ ᾠδὴ ἐμβατήριος.* Idem 23. *οὕτω καὶ τριήρης ἐρεσσομένη ὑπ' αὐλῷ τὴν πολυχειρίαν συνάπτει* (keeps

Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; Νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἄληθες, ὦπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ, συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;

ΗΜ. *Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει*
δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜ. *Εἶτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;*
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜ. *Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς, εἰ θενεῖς*

together) *τῇ ὁμοιότητι τῆς ἐρεσίας.* Accinebat (*προσηύλει*), ni fallor, hortatori trieraules, sc. ut signis ejus vim adderet. Eandem operam apud Romanos praestabant symphoniaci dicti (Cic.). Similiter fere in musica hodierna sunt the conductor (*κελευστὴς*), the leader (*τριηραύλης*), the chorus (*ἐρέται*). Hortatoris locus in puppe erat. Sil. Ital. VI. 361. mediae stat margine puppis | qui voce alternos nautarum temperet ictus, | et remis dictet sonitum, pariterque relatis | ad numerum plaudat resonantia caerula tonsis. De voce *κελευστὴς* consulendus Blomf. Gl. Pers. 403. Tentabam *αὐλῶν κελευστῶν γιγλάρων, συριγμάτων.* Ipsos etiam *αὐλοὺς κελευστὰς* hic dici suspiceris. Sed praestat altera explicatio. Cf. ad Ran. 207. et Pac. 531. *αὐλῶν, τραγῳδῶν*, etc.

556. *ἄρ'*] *γὰρ* Mull., qui signum interrogationis post *ἔνι* ponit. *ἡμῖν* A. C. R. Med. 9. *Γ.* Dobr. Dind. Bl. Bergk. Mull. Ribb. *ὑμῖν* B. P. *Δ.* Reis. Conj. p. 249. Elmsl. Mein. Praestat *ὑμῖν* propter vicinum *ἐδρᾶτε.* Cf. 543—544. Eq. 1122. *νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις ὑμῶν* (*ἡμῶν* C.). *ἔνι*]. Praestat, opinor, *ἐνῆν* post *ἄρ'*.

557—559. Choro tribuit R. Hemichorio A. B. et sic vulg.

559. *ὠνείδισας* R. *ὀνειδίσας* A. B. C. *Δ.* Qu. *ὀνειδίσαι.* Post *λέγειν* interrogationis signum, post *ὠνείδισας* plenum punctum ponit Muller. Hunc versum delet anonymus quis.

562. *αὔτ'* A. B. vulg. *ταῦτ'* R. ("Male," Dobr.)

563. *οὐδὲ* A. B. pr. C. P. R. *Δ.* Ald. Br. Elmsl. *οὐδὲν* A. B. corr. *Γ.* *οὔτι* recte Bentl. Reis. Conj. p. 297. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Dind. Cf. Ran. 843. *ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς.* Vesp. 186. *οὔ τι χαιρήσων γε σύ.* Soph. Oed. R. 363. *ἀλλ' οὔτι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.* Phil. 1299. *ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.* Ant. 230. Eur. Or. 1609. *ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.* Med. 365. Hipp. 41. Cycl. 666. *ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας | χαίροντες.* Herod. III. 36. *ἀλλ' οὔ τι χαίρων.* Conferri non debet Eccl. 988. *ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.* Cf. ad 754.

564. *θενεῖς* R. Br. Elmsl. etc. *θενεις* (sic) A. *θένεις* B. C. vulg. Bergk.

τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
ΗΜ. *Ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,*
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα.
Εἴτε πάρεστι ταξίαρχός τις ἢ

566. *ἰὼ* libri et vulg. *ὦ* Herm. de Metr. p. 255. Elmsl. etc. *ὁ* Hotib. Sed cf. 568. et ad Pac. 246. "*ἰὼ* librarii posuerunt propter praecedens *ἰώ*. Similiter peccatum in codicibus quibusdam Eur. Med. 1274. *ἰὼ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.*" (Dind.).

567. *γοργολόφα* B. C. R. vulg. *γοργολόφας* A.

569. *εἴτι τις ἔστι* (*ἐστὶ*) *ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ* A. C. R. *Γ*. Med. 9. Br. Inv. Bekk. *εἴτ' ἔστι τις ταξίαρχος* — B. P. *Δ*. Ald. *εἴτ' ἔστι ταξίαρχος* — Fritzsch. ad Thesm. 833. Bl. Bergk. *εἴτι τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς* Herm. de M. p. 255. *εἴτε τίς ἔστι ταξίαρχός τις ἢ* Elmsl. Dind. Mein. Mull. Ribb. Elmsleius haec annotat: "Manifesto vitiosum est *στρατηγὸς* inter *ταξίαρχος* et *τειχομάχος* positum. Post magnum illum Lamachum proximo loco nominandus erat is qui dignitate proxime accederet. Ut Latinis nominibus utar, quis unquam ita locutus est: Dictator, aut praetor, aut consul, aut privatus senator? Praeterea dicendum erat *ἄλλος στρατηγὸς*, cum ex v. 593. satis constet ipsum Lamachum de *στρατηγῶν* numero fuisse. Itaque verba *ἢ στρατηγὸς* delevi, et alterum *τις* post *ταξίαρχος* induxi, unde justus efficitur versus dochmius, quales sunt reliqui omnes qui hic Choro tribuuntur. Causa corruptae scripturae fuit *τις* repetitum, quod librariis displicuisse videtur. Cum haec *παρατραγῳδῶν* dicat noster, aptissima sunt exempla duo quae ex tragicorum scriptis adduxit Porsonus ad Hec. 1169. quem locum ita repraesentat, *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς | ἢ νῦν λέγει τις ἢ πάλιν μέλλει λέγειν.* Prius est ex Orest 1218. *φύλασσε δ' ἤν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος, | ἢ ξύμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρὸς | ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ.* Alterum est ex Soph. Tr. 943. *ὥστ', εἴ τις δύο | ἢ καὶ πλέους τις* [?] *ἡμέρας λογίζεται, | μάταιός ἐστι.*" Dindorfius: "*στρατηγός* ejiciendum esse metrum arguit: nam reliqua Elmsleii argumenta minus firma sunt. Additum autem illud ad *ταξίαρχος* ab librario est sive explicandi sive amplificandi caussa, quia haec non raro conjunguntur. Sic *ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν* Thesm. 833. *στρατηγῶν καὶ ταξιάρχων* Lysias p. 133, 36. 134, 55. Themistius Or. 7. p. 86 a. *οὐ μόνον λοχαγοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχοι.* 8. p. 111 a. *ταξιάρχους τοὺς αὐτοὺς καὶ στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς.* 10. p. 134 b. *οὐ στρατηγὸς, οὐ ταξίαρχος, οὐχ ὁπλίτης.* p. 138 b. *ταξίαρχοι καὶ στρατηγοί.*" Adde Dem. p. 47. *ταξιάρχους καὶ στρατηγούς.* Aelian. V. H. II. 44. *οὐ ταξίαρχος, οὐ λοχαγός, οὐχ ἱππεύς, οὐ τοξότης.* Lysiam in Agor. 7, 3. *στρατηγοῦντας ἢ ταξιαρχοῦντας.* 13, 3. Xen. An. I. 9. 17. *στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί.* III. 5. 7. *στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί.* Sed Aesch. Fr. 168. *καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας.* De repetito pronomine *τις* cf. etiam Ran. 147—51. Aesch. Ag. 671. Eur. Andr. 734. Trimetrum olim creticum hic repone-

τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. Ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
ΔΙ. *Ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.*

bam, praceunte Fritzschio, quum ejus metri versus saepe cum dochmiacis versibus consocietur, e. g. 358—361. 490—495. 1218. 1219. Nub. 1154—1168. Vesp. 729—736. 869—873. Av. 228. 230. Eur. Hipp. 675—679. 811—847. Iph. T. 827 sq. Nunc mihi probabilius videtur dochmiacum versum esse restituendum. Non tamen omnino placet Elmsleii correctio propter pronominis in eadem clausula repetitionem. Itaque correxi *εἴτε πάρεστι ταξίαρχός τις ἢ* etc. Lamachus ipse *στρατηγὸς* est (598) itaque *ταξίαρχος* apte sequitur, non item *στρατηγός* Adde quod *στρατηγὸς* ante *ταξίαρχος*, non post, commemorari debet, ut monuit Elmsleius.

570. *τειχομάχος* libri et vulg. *τειχομάχας* Dobr. Dind. etc. *τειχομάχος γ'* Elmsl. *τειχόμαχός τ'* Herm. l. l. *πεζομάχας* conj. Hamaker. *τευχομάχας* (i. e. *ὁπλομάχας, ὁπλίτης*) proponit Meinekius. Cf. ad 181. Porson. ad Hec. 1161. Similia sunt *Μαραθωνομάχας* (181), *ἐγρεμάχας* (Soph. Oed. C. 1054), *ὁπλομάχας* (Plat. Euthyd. 299), *ἀκαμαντομάχης* (-ας? Pind. P. IV. 304), *ῥιγομάχας, φαλαγγομάχας, τεττιγοφόρας, βακτροφόρας, πορνοφίλας, γοργολόφας, λευκολόφας, ἑκατογκεφάλας, αἰθεροβόσκας, βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας, ἀλεξανέμας, χρυσοκόμας, μηλονόμας, εὐλύρας, ἱππονώμας*, etc. V. Valck. ad Ph. 120. Dobr. ad Eq. 1328. in Add.

571. *τις ἀνύσας*] *τι ἀνύσας* (*ἀν.*) conj. Elmsl. Burges. Mein. Herw. Ex. Crit. p. VI. Legitur quidem satis saepe *ἀνύσας τι*, ut in Nub. 635. *ἀνύσας τι κατάθου*. 506, sed vereor ut aeque bene dici queat *τι ἀνύσας* (vel *ἀνύσας*). Qu. *τάχ' ἀνύσας*. *ἔχομαι* A. C. R. schol. *ἴσχομαι* B. Ald.

575. *ΔΙ.* praef. A. B. C. P. Ald. Dind. Bo. Bl. *ΧΟ.* R. *ΗΜΙΧ.* Br. Elmsl. Bekk. Bergk. Mull. Versum delent Hamaker. Mein., quum milites (*τῶν λόχων*) non adducat secum Lamachus, et versus aperte concinnatus sit e 578. et 1074. Idem ipse suspicatus eram. *τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων*] *τῶν φίλων* — R. Unde *τῶν πτίλων καὶ τῶν λόφων* Fr. Thiersch. Arist. p. 692., coll. 585. ("Quare enim, inquit, sive Chorus sive Dicaeopolis catervas vel miretur vel timeat atque horreat, quae non adsunt? Solus enim ille in scenam prodit *πανοπλίᾳ* insignis." Conferri enim non debere v. 1074.) "Fort. recte: cf. 585. 1182." (Mull.) Cf. 1074. *ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους*. Pac 395. *εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς*. Praestat forsan *τῶν ὅπλων* (581) *καὶ τῶν λόφων*, vel *τῶν λόφων καὶ τῶν ὅπλων*. Est autem genitivus admirationis, ut in 87. *τῶν ἀλαζονευμάτων*. Sed delendus videtur versus.

ΧΟ. Ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἅνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
ΛΑ. Οὗτος σὺ, τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν ταδί;
ΔΙ. Ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
ΛΑ. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; Οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. Οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων εἰλιγγιῶ.
Ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

576. *ΗΜΙΧ.* R. Br. Elmsl. Bekk. Bergk. Mull. *ΧΟ.* P. Ald. Dind. Bl. Mein. *ἄνθρωπος* libri et vulg. *ὁ ἄνθρωπος* Elmsl. *ἅνθρωπος* Dind.

577. Hunc v. pro spurio habent Valck. Br. Hamak. Mein., sc. quod idem fere sit ac 558. et 592, et quod nondum audierit Lamachus quae dixit Dicaeopolis, ut dicere possit *τάδε*. *τάδε* vulg. Dedi *ταδί*.

580. *οὐκ οἶδά πω* libri, et vulg. *οὐκ οἶδα. ΛΑ. πῶς; ΔΙ. ὑπὸ* — Bergk. Mull. prob. Mein. Vulgo reddunt, haud memini amplius. Sed *οὐκ οἶδά πω* non aliud significare potest quam, nondum scio. Cf. Pac. 337. *οὐ γάρ ἴστε πω σαφῶς.* 1075. Nub. 1228. Quare parum dubito quin corrigendum sit *οὐκ οἶδ' ἔτι*, haud memini amplius. Similiter in Avib. 638. pro *οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι* male legitur ap. Plut. Nic. 8. *οὐχὶ νυστάζειν γέ πω.* Cf. Plat. Rep. I. 334 B. *οὐκ οὕτως ἔλεγες; Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ἀλλ' οὐκέτ' οἶδα ἔγωγε ὅ τι ἔλεγον.* Eur. Hipp. 1240. *οὐ κάτοιδ'* (*οὐκ ἔτ' οἶδ'* conj. Monk.) *ὅτῳ τρόπῳ.* Vel potius *οὐκ οἶδ' ὅ τι.* Quod si vera est vulgata, sensus erit, nondum recordor, nondum ad me redii, ita metu perculsus sum. Cf. Soph. Phil. 580. *οὐκ οἶδά πω τί φησι.* Lucian. Pseudol. 32. *οὐδέπω γοῦν οἶσθα ὡς* etc. Elmsleius confert Vesp. 1354. *οὐ κρατῶ πω* etc. Mendum hic latere suspicatur Mein.

581. *γὰρ* A. C. R. *γὰρ ὢν* B. *ἰλιγγιῶ* A. B. C. vulg. Dind. *ἠλιγγιῶ* R. *εἰλιγγιῶ* Suid. Bl. Mein. Mull. Ribb. "Scribendum *εἰλιγγιῶ* cum Suida in h. v., quod infra v. 1218. praebet R. Quae antiqua est scribendi ratio. V. Lud. Dind. ad Thes. Steph. vol. 3. p. 243." (Dind. olim.) Scholiasta docet verbum quidem per diphthongum scribi, nomen autem *ἴλιγγος*. Utrumque et nomen et verbum saepius apud Platonem legitur, sed semper per *ἰ*, non *εἰ*. Eadem dubitatio est de gemina scriptura *ἰλυσπᾶσθαι* et *εἰλυσπᾶσθαι*. Sed formam per diphthongum commendare videtur analogia. Porro *εἱλιγγιῶ* potius spiritu aspero proferri debere suspiceris ex usu Atticorum, ut *εἱλεῖν εἱλύειν εἵλλειν* etc.

582. *ἀπένεγκέ μου*] Sic etiam Suidas in *μορμώ*. Malim *ἀλλ' ἀντιβολῶ, προσένεγκέ μοι τὴν μορμόνα*, vel eundem sensum diversis verbis. Vulgata scriptura prorsus absurda est. ELMSL. Poterat facilius *ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπένεγκέ μοι τὴν μορμόνα.* Sed nihil mutandum. Fraudem Elmsleio fecerunt proxima verba *παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί*: quae minime repugnant antecedentibus. Dixerat Dicaeopolis terribilem Lamachi armati speciem vertiginem sibi afferre. Itaque obsecrat ut Gor-

ΛΑ. Ἰδού. ΔΙ. Παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
ΛΑ. Κεῖται. ΔΙ. Φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
ΛΑ. Τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. Τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
ΛΑ. Οὗτος, τί δράσεις; Τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Πτίλον γάρ ἐστιν — ΔΙ. Εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; Ἆρα κομπολακύθου;
ΛΑ. Οἴμ' ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. Μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·

gonem, quae in clypeo est depicta, ab se auferat. Quo facto clypeum supinum sibi apponi jubet: ita enim nec Gorgonem conspicit et clypeus pelvis instar est, in quam vomere liceat. DIND. Legendum forsan ἀπένεγκε τὴν σὴν μορμόνα. Cf. Pac. 473. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος. | οὐδὲν δεόμεθ', ὤνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

583. νῦν libri. Ald. Br. Bl. νυν Iunt. I. Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. αὐτὴν ἐμοί. κεῖται] αὐτήν. ΛΑ. ἰδοὺ κεῖται malit Mein.

584. νῦν libri et vulg. νυν Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. μοι τὸ πτερόν] μοί τι πτερὸν conj. Sch. μοι δὸς πτερὸν conj. Mein. Malim δός μοι πτερόν.

585. νῦν μου libri et vulg. νύν μου Elmsl. etc.

587. τῷ πτίλῳ] Qu. μῶν πτίλῳ. Vel οὗτος, τί δρασείεις; πτίλῳ etc.

588. πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ; | ΛΑ. ὄρνιθός ἐστιν. ΔΙ. ἆρα κομπολακύθου; libri et vulg. ΔΙ. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ | ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κ.; Elmsl. Bekk. Dind. πτίλον γάρ ἐστιν — ΔΙ. εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ — Both. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Insulsa profecto est quaestio ista, πτίλον γάρ ἐστιν; quasi id quisquam sanus dubitare possit. Quod recte monuit Bothius, qui veram explicationem addit: "Imo Lamachum pennam illam ad ejusmodi usum adhiberi vetantem, et hoc vel quiddam simile additurum, quo deterreat Dicaeopolidem, πτίλον γάρ ἐστι τιμιωτάτου τινὸς ὄρνιθος (sc. struthiocameli, ut ex v. 1105 intelligas). senex noster interpellat verbis εἰπέ μοι etc. et magnificam istam militis praedicationem ridiculae avis κομπολακύθου commemoratione deprimit." Quem secutus sum. Cf. etiam ad v. 585. εἰπέ — ἐστιν om. A.

589. ἆρα B. C. R. ἄρα A.

590. τεθνήξει Δ. Br. Mull. τεθνήξει B. τεθνήξῃ A. τεθνήσει C. R. schol. Suid. in τεθνήσῃ. Ald. τεθνήσῃ Γ. τεθνήξεις Dawes. Elmsl. etc. Atticum τεθνήσει dicit Schol. Vide Ruhnk. ad Tim. p. 117. Cf. 325. τεθνήξων. Aesch. Ag. 1279. τεθνήξομεν. "Eadem scripturae diversitas est in Nub. 1436. Vesp. 654. Activam formam superius v. 325. et in Aesch. Agam.

οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἰ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
ΛΑ. *Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;*
ΔΙ. *Ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. Ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;*
ΔΙ. *Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,*
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης·
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.

1288. indicavit Dawesius p. 96. Utrobique mediam formam respuit carminis ratio. Hodie apud Platonem in Gorgia p. 320 D. legitur *τεθνήξεται*, ubi *τεθνήξει* diserte agnoscunt scholiastes a Ruhnkenio editus et Thomas Mag. in *Τεθνήξεται.* Equidem crediderim veteres Atticos dixisse *τεθνήξω*, recentiores *τεθνήξομαι*: *τεθνήξω* enim nimis Attice dictum videtur Luciano Soloecista p. 570, qui alteram formam Socratis grammatici auctoritate confirmat. Eandem mutationem subiit futurum *ζήσω*, quod habet noster Plut. 263 et in fabula deperdita apud Clem. Alex. p. 751, 9. Plato de Rep. 5. p. 660 D. et 9. p. 741 C. Recentiores *ζήσομαι* magno consensu. *Ἑστήξω* habent Eur. Iph. Aul. 675 noster Lys. 634. Thuc 3, 37. 102. Xen. An. 2, 4, 5. Plato Conv. p. 1205 E de Rep. 9. p. 738 E. Dem. p. 468. *Ἑστήξεται* recte legitur in senario Hegesippi, infimae aetatis comici, apud Athen. p. 290 D, male apud Xen. Paed. 6, 2, 17. Venat. 10. 9. His consideratis accedo Dawesio activam formam *τεθνήξω* apud nostrum ubique restituenti." (Elmsl.) Futurum *κεκράξομαι* est Eq. 285. etc. *κεκλάγξομαι* Vesp. 930. Utramque formam Aristophanis aetate in usu fuisse, ita ut postea vinceret media, statuunt Teufel ad Nub. 1436. Muller. ad h. l. Fit autem *τεθνήξω* ab praesenti *τεθνήκω.* Similia sunt *ἑστήκω, δεδοίκω, κεκράγω, κεκλάγγω* etc. V. Kidd. ad Dawes. pp. 152—153.

591. *οὐ γὰρ κατ'* A. B. P. R. Kust. Br. etc. *οὐ κατ'* Ald. *οὔ σου* Scal. *ὅτι οὐ κατ'* conj. Both. *οὐ σὴν κατ' ἰσχύν ἐστιν* Bergk. Qu. *ἐπεὶ οὐ κατ' ἰσχύν.* *ἐστιν*] *σοὔστιν* (*σοὐστὶν*) conj. Mein. ed. Mull. Aegre enim desiderari pronomen.

592. *οὐκ ἀπεψώλησας*] *οὐκ ἐψώλησας Γ. οὐ κατεψώλησας* conj. Mein. *οὐ κατεσπόδησας* (ambigue dictum) Hamaker. *οὐκ ἀπεψίλωσας* (vel *ἀπεπτίλωσας*) conj. Bergk. Locutio singularis *ἀποψωλεῖν τινα.* Redde: "cur non me circumcidis, cur non mihi glandem denudas (sc. ense tuo)?" Cf. ad 158. Sed ambiguo sensu et *ἀπεψώλησας* dicit, et *εὔοπλος*, quod "bene mutoniatus" etiam significare potest. nam *ὅπλον*, ut *σκεῦος*, nonnunquam valet *τὸ αἰδοῖον.* Ingentem phallum Lamachum gerere, ut supra Odomantos (158. 161), putat Muller. Vis tamen hujus loci paullo obscura est, ita ut latere nonnihil vitii suspicer. Qu. *οὔ με κατεβίνησας.* De hoc aoristi usu cf. ad Vesp. 213. *εὔοπλος* B. C. R. *εὔπολος* A.

597. *μισθαρχίδης*] *μισθαρνίδης* conj. Mein. Probabilis conjectura.

ΛΑ. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. *ΔΙ.* Κόκκυγές γε τρεῖς.
Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας,

598. *γὰρ* om. A. non B. C. R. *Δι.* om. A. B. C. *τε* A. B. C. P. Ald. om. R. *γε* Reisk. Br. etc.

600. *τάξεσι* A. vulg. *τάξεσιν* Dind. etc. et sic, ni fallor, B. R.

601. *οἵους σὺ* A. B. C. R. *Γ.* pr. *Δ.* Med. 9. Ald. Br. Elmsl. Mull. *οἷος* *Γ.* corr. Dind. Bl. Bergk. Mein. Richt. "Solemnis librariorum error. Demosth. p. 613, 9. *μισεῖν τοὺς οἷός περ οὗτος* (*τοὺς οἵους περ οὗτος* libri tres). p. 617, 24. et p. 758, 6. *οὐδ' οἷός περ σὺ χρώμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο* (libri plerique omnes *οἵοις περ σύ*). p. 1297, 19. *τοιαύτας προφάσεις ποριζομένους οἵαις περ Διονυσόδωρος οὑτοσὶ χρῆται* (aliquot codices *οἵας*). Aeschines p. 48, 20. Hst. *τρισμυρίους κιναίδους οἵους περ σύ* (*οἷος* ex uno codice Bekk.)." (Dind.) Perpendantur etiam hi loci. Ach. 703. *τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν ἡλίκον Θουκυδίδην —;* Nub. 348. *ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην — οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου.* Eccl. 465. *τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν.* Hermipp. ap. Athen. p. 59. *τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὅσην κολοκύντη* (sic vulg. *ὅσην κολοκύντην* C. ed. Dind. prob. Mein. Fr. Com. II. p. 415. *ὅση κολοκύντη* Casaub., recte, ni fallor: conferri enim non debent exempla quae congessi ad v. 702). Soph. Tr. 444. *κἀμοῦ γε (ἄρχει)· πῶς δ' οὐ χἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ;* Herod. VI. 108. *τοιοῦτοί τε ἐόντες καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι οἷος σύ τε καὶ οἱ παρ' ἐμὲ φοιτῶσι.* Thuc. VII. 21. *πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς οἵους καὶ Ἀθηναίους.* VI. 37. *πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι Συράκουσαί εἰσιν — ἔχοντες.* Plat. Phaed. 75 A. *ταῦτ' εἶναι οἷον* (non *οἷα*) *τὸ ἴσον.* Plat. Phaed. 104 A. *τοῦ περιττοῦ, ὄντος οὐχ οὗπερ* (*ὅπερ* libri omnes) *τῆς τριάδος.* Parm. 161 B. *περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος — οἵου τοῦ ἑνός.* Soph. 237 C. *οἵῳ γε ἐμοὶ παντάπασιν ἄπορον.* Conv. 219 D. *ἀνθρώπῳ τοιούτῳ οἵῳ οὐκ ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν.* Hipp. min. 368. *ζώνην — οἷαι αἱ Περσικαί.* Dem. p. 399. *τῆς οἵα* (*οἵας* libri plur.) *παρ' ἡμῖν ἐστι πολιτείας.* p. 421. *καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἷος* (ita libri) *οὗτος ἀνθρώπους.* p. 779. *τοῖς οἷος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.* p. 1402. *τοῖς δ' ὥσπερ σὺ διακειμένοις* etc. Aeschin. de F. L. 44, 5. *τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς* (al. *αὐτοὺς*), *φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόρρητα.* (Legendum aut *οἰόσπερ αὐτὸς*, aut *οἵουσπερ αὐτοὺς*, sc. *τοὺς Εὐβοέας.*) Andoc. I. 136. *τοὺς γὰρ πλείστους εἶναι ἡμῖν ἤθελον ἂν τοιούσδε οἰόσπερ ἐγώ.* Xen. Hell. I. 4. 16. *οὐκ ἔφασαν δὲ τὸν οἷόνπερ αὐτὸν ὄντα καιρῶν δεῖσθαι πραγμάτων.* ibid. *τοῖς δὲ* (*ὑπάρχειν*) *τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἵοισπερ πρότερον.* II. 3. 25. *ἡμεῖς δὲ γνόντες τοῖς οἵοις ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν.* (Sic Schneider. Vulgo *οἵοις τε ἡμῖν.* Fort. *οἵοισπερ ἡμῖν.*) Anab. IV. 7. 16. *μαχαίριον* (*εἶχον*) *ὅσον ξυήλην Λακωνικήν.* V. 8. 3. *χειμῶνός γε ὄντος οἵου λέγεις.* Mem. II. 9. 3. *χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρί.* Arist. H. A. VIII.

τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς
Τισαμενοφαινίππους πανουργιππαρχίδας,
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
ΛΑ. *Ἐχειροτονήθησαν γάρ.* *ΔΙ.* *Αἴτιον δὲ τί*
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,

24. 6. *τοῦτο δ' ἐστὶν ἡλίκον σφονδύλη.* II. 7. 1. *μέγεθος δ' ἐστὶν ἡλίκον* (al. *ἡλίκος*) *ὄνος.* Lucian. Tox. 11. *ἔστι μὲν — οὐ φαῦλον τὸ ἔργον ἀνδρὶ οἵῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι.* ibid. 61. *φίλον δὲ οὐκ ἂν εὕροιμι ἄλλον ἐν πολλῷ χρόνῳ τοιοῦτον οἷον* (l. *οἷος*) *Γυνδάνης ἐστί.* Id. de Salt. 2. *πράγματα — ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ καὶ οἵῳ σοὶ πρέποντα.* Id. Tim. 56. *πρὸς ἄνδρα οἷον σὲ ἁπλοϊκὸν* etc. Id. adv. ind. 3. *οἵῳ δὲ σοὶ — οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι — κατηξίωσαν.* Id. Prom. 1. *καὶ μυκτῆρα οἷον τὸν Ἀττικὸν προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ.* Id. Epist. Sat. I. 24. *μύρμηκάς τινας οἵους τοὺς Ἰνδικούς.* Id. I. 708. *συμβουλὴν — φιλικὴν καὶ οἵῳ σοὶ χρηστῷ καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν.* II. 227. *ἦν δὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἀνδρὶ μὲν οἵῳ σοὶ — πρόδηλον.* II. 538. *ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα οἵῳ ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει.* III. 406. *μύρμηκάς τινας οἵους τοὺς Ἰνδικούς.* V. Lob. ad Phryn. p. 755. Matth. Gr. § 473. Non temere rejicienda videtur vulgata. Dictum fortasse per attractionem *νεανίας οἵους* (i. e. *τοιούτους οἷος*) *σὺ*, quemadmodum *ἀξίως ὧν* (i. e. *ἐκείνων ἃ*) *ἐναυμαχήσαμεν* 677, ubi, ut certe soloecum foret *ἀξίως ἃ ἐναυμαχήσαμεν*, ita forsan hoc loco *νεανίας οἷος σύ.* Ad eandem normam legendum fortasse erit in Eccl. 465. *τοῖσιν ἡλίκοισι νῷ*, cujus tamen loci paullo diversa ratio est. Pronior autem librariis in hujusmodi loco fuit mutatio *οἵους σὺ* in *οἷος σὺ* quam *οἷος σὺ* in *οἵους σὺ*, quae exquisitior scriptura est.

602. *δραχμὰς τρεῖς* A.

603. *τισαμενοφενίππους* A.

604. *Χαόσι* A. R. vulg. *Χάοσιν* B. *Χάοσι* C. *Χαόσιν* Dind etc. Cf. ad Eq.

605. *γοητοθεοδώρους* conj. Reisk. Qu. *Λαχητοθεοδώρους.* (Atheniensium *στρατηγοὺς Χάρητα Διοπείθην Πρόξενον* commemorat Lucianus Dem. enc. 37) Vel *Λαχητο.* vel *Παχητο.* Nomen tamen *Γέρης* legitur Eccl. 927.

Διομειαλ.] *διομειαλ.* Bergk. Com. Att. Rel. p. 9. Cf. ad 603. Pagus fuit Diomeia (*Διόμεια*) tribus Aegeidis. Cf. Ran. 651. *Ἡράκλεια τἀν Διομείοις.* Eupolin ap. Schol. Vesp. 84. *Φιλόξενος ἐκ Διομείων.* Qu. *Διοπειθαλαζόνας.* et Luciani locum citatum in comm.

608. *ἀεὶ* R. Suid. in *ἀμηγέπη.* Elmsl. *ἤδη* B. C. Ald. vulg. om. A. *Γ.* *μισθοφορεῖν* B. C. *μισθοφορεῖς* A. *μισθοφοροῦντας* R. *ἀμηγέπη* A. Dind. Bl. Bergk. *ἀμηγέπου* C. P. R. Ald. lemm. schol. Suid. et (supr. *η*) B. *Γ.* Med. 9. *ἀμηγέπη* Br. *ἀμηγέπῃ* Elmsl. *ἀμῃγέπῃ* Bekk. Mein. *ἁμηγέπῃ* Mull. Spiritum asperum praefigendum esse huic voci docent veteres grammatici. "Quinque adverbia hujus formae ita scribenda sunt apud

τωνδὶ δὲ μηδέν'; Ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἀνήρ;
Ἀνένευσε· καίτοὐστίν γε σώφρων κἀργάτης.

Suidam, *ἀμωσγέπως, ἀμοθενγέποθεν, ἀμοθιγέπου, ἀμηγέπη, ἀμοσεγέποι.*" ELMSL. Redde, quocunque modo. Anglice, some how or other. Moeris p. 51. *ἀμηγέπη Ἀττικῶς. ἀμωσγέπως Ἑλληνικῶς.* ubi v. Piers. Timaei glossa est, *ἀμηγέπη: ἑνί γε τρόπῳ.* Plat. Prot. 331 D. *ὁτιοῦν ὁτῳοῦν ἀμηγέπη προσέοικε.* Alciphr. III. 69. *καὶ ὁ μὲν ἀμηγέπη πέπιεσται.* Lysias XXIV. 23. *ἀμοῦ* (*ἄλλου* libri) *γέ που.* Plut. Pomp. 9. *ἀμωσγέπως.* Caes. 57. Plat. Gorg. 492. *ἀμόθεν γέ ποθεν.*

609. *τωνδὶ* B. C. R. *τονδὶ* A. Acharnenses dicit. Sic *τάσδε* Eccl. 1138. *αὗται* 720. *μηδέν'* C. R. *μηδὲν* A. B. *μηδέν' ἐτεὸν ὦ* — Ald. Correxerunt Reisk. Bergl. Br. etc.

610. *ὢν ἕν, ἢ* C. P. Ald. *ὢν ἓν ἢ Γ.* Med. 9. Ald. *ὢν ἕν. ἢ Γ. Δ. ὢν ἕν;* *ἢ* B. *ὤν; ενη* R. (sic a m. rec. sec. Bekk.) *ὢν ἔνη;* Frob. Kust. Bl. *ὤν; ἐνή·* Suid. Bentl. Elmsl. *ὢν ἔνῃ;* Herm. ad Vig. p. 840. Dobr. *ὢν ἔνῃ;* Bergk. Mein. *ὤν; ἔνῃ,* Fritzsch. ad Ran. 48. (Cui *ἔνῃ* istud etiam graviter negandi vim videtur habuisse, ut vernaculum übermorgen). Richt. *ὤν; ἐνή;* Müll. *ὤν; ἐνὶ,* Dind. *ὢν ἔτι;* Inv. Hoepfn. *ὢν γε νῦν* conj. Bergk. "Interpunctionem correxit Elmsleius, qui *ἐνὶ* recte eo sensu accipere videtur quo Aristophanes alibi *ἠν* et *ἠνὶ* dixit. [V. Eq. 26.] Schol: *οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἔνη, ἵνα λέγῃ ἐκ πολλοῦ. Ἀττικοὶ δὲ τὸ ἔνη περιττὸν ἐτίθεσαν, ὡς τὸ ἔχων, ληρεῖς ἔχων. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύω, ἵνα ἐρωτῶν λέγῃ ἓν ἢ δύω.* Similiter Suidas in *ἐνή.*" (Dind.). Schneiderus (in Lex.) scripturam *ἐνὴ* accipit, et vertit einmal (Anglice once), ut idem fere sit quod *ποτέ* Elmsleii ratio ferri non potest, qui scribit *ἐνὶ*: nam *ἐνὶ* pro *ἠνὶ* ecce inauditum est. Ipse suspicabar sub isto *ενη* latere adscriptam parepigraphen *ἀνανεύει*, qualis est v. 113; et textu exturbatum esse aliud vocabulum, ut *ποτε* aut *ἰδού.* Conjecturas aliquot meas libet apponere, *ὢν ἀνήρ:* (cf. 600. *πολιοὺς — ἄνδρας.* 693. *πολιὸν ἄνδρα.* 679. *γέροντας ἄνδρας.* 707. *ἄνδρα πρεσβύτην*). Vel *ὢν γέρων;* (Cf. Vesp. 1192. *ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός.*) Vel *ὢν ποτε;* Vel *ὢν ἅπαξ;* (Isae. VI. 71. *τετριηράρχηκεν, ἑπτάκις ἤδη*). Vel *ὢν μίαν* (cf. Eq. 50 *ἐκδικάσας μίαν*). Vel *ὤν τινα;* Vel *ὢν ποτε;* Vel *ὤν; ἰδοὺ,* —. Vel *ὤν; λέγε* (cf. 812. vel *φράσον*). Genitivus *ἔνης* perendie legitur Eccl. 796. Sed *πολιὸς ὢν* (pro *ἐσόμενος*) *ἔνῃ* nequaquam significare potest, qui perendie (vel jamjam) canus eris. Dedi igitur ex conjectura eam lectionem quae maxime probabilis mihi videtur, *ὢν ἀνήρ.*

611. *καίτοι γ' ἐστὶ* libri et vulg. recc. *καί τοὐστίν γε* Elmsl., qui, "*καὶ τοί γε*, inquit, nulla voce interposita, nonnisi in hoc loco animadverti." *καίτοι κἀστὶ* conj. idem in n. ms. Lentingio etiam displicet *καίτοι γ'*, qui tamen male corrigit *καίτἄρ' ἠν γε.* Praestat *καίτοὐστίν γε.* Cf. Vesp. 599. *καίτοὐστὶν* (*καίτοι 'στὶν* vulg.) *ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων.* *Καίτοὐστὶν* ut *μέντοὔφασκεν* Eccl. 410. *μοὔχρησεν* Vesp. 159. *Καίτοι — γέ* legitur

Τί δ' Ἀνθράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
Εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;

357. Nub. 400. *καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.* 921. 1257. Av. 264. Lys. 905. Pl. 337. Ran. 1072. etc. Sed *καίτοι γε* non minus quam *μέντοι γε* (cf. ad Th. 709) soloecum est, saltem apud probos scriptores. Ejusdem est sententiae Porsonus ad Med. "Existimo Atticis non licuisse *γε* post *τοι* ponere, nisi alio vocabulo interjecto: exceptiones sunt certe perpaucae." Nihil tamen frequentius hoc errore librariorum, qui ubique removendus est. Cf. ad Nub. 876. Aesch. Eum. 849. *καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα* (locus corruptus). Eur. Tro. 1015. *καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε* (*σ'* — *γε*?) *πολλὰ πολλάκις.* Iph. T. 719. *ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σέ πω | μάντευμα, καίτοι γ'* (*καίπερ ἐγγὺς ἑστηκὼς φόνου* Elmsl. ad Oed. R. 60. Qu. *μάντευμ', ἐπεί τοι κἀγγὺς*) *ἕστηκας φόνου.* Vel *μάντευμα, καὶ μὴν ἐγγὺς*, vel — *καίτοὐγγὺς μάλ'.* Dem. p. 735. *καίτοι γ' ὁ Σόλων* —. p. 1333. *καίτοι γε τὰς* (*τάς γε* bene r.) *τοιαύτας ἀπολογίας* —. Aeschin. I. 94. *καίτοι λογογράφος γε* (*καίτοιγε λογ.* aliquot) —. Id. c. Ctes. 131. *καίτοι γε πρώην* (*πρώην γε*?) *ἀπετόλμησε λέγειν.* Lycurg. § 91. *καίτοι γε ἐπεχείρησεν* (*ἐπ. γε*?) *εἰπεῖν* etc. Lysias I. 42. *καίτοιγε* (?) *εἰ προῄδειν* —. VIII. 12. *καίτοιγε* (l. *καίτοι*) *ἐφ' ὧν γε* —. XXVI. 20. *καίτοιγε* (?) *αὐτὸν ἀκούω* —. Andoc. I. 72. *καίτοιγε* (?) *τοιαύτην ἀπολογίαν* —. Antiph. V. 24. *καίτοι γε οὐ δήπου κατ' ἐμαυτοῦ* (*καίτοι* — *ἐμαυτοῦ γε*?) —. V. 74. *καίτοι γε* (?) *πολλῷ* (*π. γε*?) —. Lycurg. 159, 9. *καίτοι γε* (?) *ἐπεχείρησεν εἰπεῖν.* Xen. Mem. I. 2. 3. *καίτοι γε* (?) *οὐδεπώποτε* —. IV. 2. 7. *καίτοι γε* (?) *τοσούτῳ* —.

612. *τί δαὶ* (sic A. B. R. *δὲ* C.) *Δράκυλλος* (sic B. C. R. *δράκυλος* A.) libri et vulg. Dind. Richt. *τί δ' Ἀνθράκυλλος* Reisk. Bl. Mull. *τί δ' Ἀθράκυλλος* (!) Ahrens. Recte haud dubie Reiskius, nisi legendum potius *τί δαὶ Ἀνθράκυλλος* (vel *δαὶ Ἀθρ.*). Est autem nomen fictum ab *ἄνθρακες*, ut *Μαριλάδης* a *μαρίλη*, *Εὐφορίδης* ab *εὖ φορεῖν*, *Πρινίδης* a *πρῖνος*, quae omnia nomina carbonariis conveniunt. In eandem conjecturam et ipse incideram. Cf. 336. *φιλανθρακέα.* 211. 332. 348. 669. *ἀνθράκων πρινίνων.* De formis deminutivis in *υλλος* (ut *Ἀρίστυλλος* ab *Ἀριστοκλῆς*) v. Schwabe de Dem. p. 35. 74. Similia sunt *Λέρκυλλος*, *Ἀρίστυλλος*, *Ἵππυλλος*, *Θράσυλλος*, *Ἥρυλλος*, *Βάθυλλος* *Φάϋλλος*, *Ἄστυλλος*; et feminina *Ξένυλλα*, *Κρίτυλλα*, *Νίκυλλα*, *Ἀρέτυλλα*, *Στρατυλλὶς*, *Γενετυλλὶς* etc.

καὶ Εὐφορίδης A. B. C. R. *Γ. Δ.* Med. 9. et haud dubie reliqui et edd. vett. *κ' Εὐφορίδης* Br. Inv. Bekk. Mull. *κεὐφορίδης* Dind. Bergk. *ἢ Εὐφ.* Elmsl. Bl. Mein. Richt. "Eur. El. 1097. *ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδών.* Crasin *ἢ εἰς* habet noster Eq. 1312. (ex em. Dawesii p. 252.) Lys. 2. bis, Ran. 186. 187. bis. *ἢ εἰδότος* Eur. Iph. T. 1048. *ἢ ἀπὸ* Soph. Trach. 239. Eur. Hipp. 803. *ἢ ἄπαγε* Iph. A. 817. *ἢ ἀληθὲς* Menand. ap. Stob. XII. *ἢ ἁμάρτημα* Philemo ap. Athen. p. 516 F. *ἢ ἑξακοσίους* noster Av. 1251. *ἢ ἐνιαυτῷ* Ran. 18. *ἢ ἑτέρᾳ* 64. Adde Damoxenum ap. Athen. p. 15 B. *ἐτῶν ἴσως ἑκκαίδεκ' ἢ ἑπτακαίδεκα.* Pas-

Οὔ φασιν. Ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνων τε καὶ χρεῶν πρῴην ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες "ἐξίστω" παρῄνουν οἱ φίλοι.

sim usurpatur ἢ οὐ. Quod ad hujus loci scripturam attinet, eadem diversitas conspicitur apud Soph. Phil. 491, ubi monuit me Porsonus legendum esse *Τραχινίαν τε δειράδ' ἢ* (*δειράδα καὶ* vulg.) *τὸν εὔροον.*" (Elmsl.). Similis crasis est in Ran. 169. *ἐὰν δὲ μὴ εὕρω* (sic recte libri). Diphil. Fr. Inc. XXXV. *θνητὸς πεφυκὼς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι.* Eurip. Iph. T. 1202. Phoen. 415. *ηὐγένεια* (*ἡ εὐγένεια*). Quod si vera est scriptura *κεὐφορίδης*, conferas Ran. 758. *Αἰσχύλου κεὐριπίδου.* Si *κεὐφορίδης* scribas, scribendum erit etiam *καὶ Πρινίδης.* Ceterum pro *Εὐφορίδης* vide an reponendum sit nomen usitatum *Εὐφορίων*, quod in *Εὐφορίδης* mutatum sit ob vicinum *Πρινίδης.* Nomen fictum ab *εὖ φορεῖν.* Cf. 211. *ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον* etc.

613. *εἶδεν* A. B. Δ. Bl. Bergk. Mein. Mull. Richt. *οἶδεν* R. Γ. Med. 9. vulg. Dind. *οἶδε* C. Cf. Nub. 346. *ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην —;* Fr. 233. *εἰ δή* (l. *ἤδη*) *τις ὑμῶν εἶδεν* (al. *οἶδεν*) *Εὐρύβατον Δία;* Av. 48. *εἴ που τοιαύτην εἶδε* (al. *οἶδε*) *πόλιν.* Ran. 356. *ὅστις — ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν* (al. *οἶδε, ἴδε*). Lys. 1099. *αἰ εἶδον* (*ἴδον* libri). Th. 909. *εἶδον* (*ἴδον* R.). Nub. 346. 1061. Av. 601. 998. 1472. Ach. 86. 971. Lys. 561. 759. Eur. Suppl. 1044. *φράζετ' εἰ κατείδετε* (*κατοίδατε* vulg.). Herod. IV. 31. *ὅστις — χιόνα ἁδρὴν πίπτουσαν εἶδε* (*οἶδεν* S.). Xen. Mem. I. 1. 12. *οὐδεὶς δὲ πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς — οὔτε πράττοντος εἶδεν* (*οἶδεν* vulg.) *οὔτε λέγοντος ἤκουσεν.* Aeschin. I. 71. *τίς εἶδεν* (al. *οἶδεν*); Id. c. Ctes. 174. *ἤδη γάρ ποτε εἶδον* etc. Isae. VI. 77. *τίς οἶδε* (*εἶδε* A. B.) *τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτήμονα; — καὶ τίς οἶδε* (*εἶδε* A. B.) *ταῦτα τῶν πολιτῶν —;* Soph. El. 62. *ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις* etc. Plat. Phaed. 65 D. *ἤδη οὖν πώποτε — εἶδες;* Alexis ap. Athen. 367 F. *ὡς εἶδε* (*ἴδε* libri) —. Id. ibid. 650 C. *εἶδές ποτε | πίνουσιν ἀνθρώποις* etc. Lucian. Herm. 27. *οὐ γὰρ πάντως ὁ τινὰ πόλιν ἰδὼν Κόρινθον εἶδεν.* Error contrarius est in Euthyclis loco ap. Athen. p. 124. *πρῶτος μὲν εἶδεν* (*οἶδεν* recte P.) *εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία.* *τἀκβάταν'*] Cf. ad 64. Fort. *ἢ 'κβάταν'.* *χαόνας* A. R. Br. Elmsl. Dind. Mein. Mull. *χάονας* B. Richt. Cf. ad 604.

615. *ὑπὲρ ἐράνου* libri et vulg. *ὑπ' ἐράνου* Bentl. (ex schol.) Elmsl. Herm. El. D. M. p. 133. Dind. etc. *ὑπ' ἐράνων* suadet Reisig. C. p. 24. (ex schol: *ὑπό τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων* etc.) *οἷσιν ὑπὲρ ἐράνου καὶ* Herm. de M. p. 153. Verum est, ni fallor, *ὑπ' ἐράνων.* Sensus enim plane plurale postulat. *τε*] *γε* proponit Elmsl.

616. *ἐκχέοντες*] *ἐγχέοντες* Athenaeus IX. 409 F. Cf. Fr. 290. *μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.*

617. *ἐξίστω*] Malim *ἐκστῆναι.* Cf. Pac. 252. *οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι 'τέρῳ.* Sed supra 35. *οὐδ' ᾔδει πρίω.*

ΛΑ. Ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
ΔΙ. Οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑ. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω καὶ ταράξω πανταχῇ
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
ΔΙ. Ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ΧΟ. Ἁνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. Ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀνα-
παίστους ἐπίωμεν.
Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκα-
λος ἡμῶν,

618. δῆτ' B. C. R. δῆτ' οὐκ A.

620. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μέν] Qu. ἀλλ' οὖν ἔγωγε πᾶσι (vel ἔγωγ' ἅπασι, 624). Cf. Av. 1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι etc. Sed ἐγὼ μὲν est 706. et alibi non raro eodem sensu quo ἔγωγε.

621. ταράξω A. C. R. Br. καταράξω P. κατάρξω B. Ald.

622. καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι] Sc. στρατοῖς. Thuc. VI. 31. καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς (στόλος). Herod. IV. 97. VI. 95. VII. 121, in quibus locis distinguuntur ὁ πεζὸς στρατὸς et ὁ ναυτικός. Plurale πεζοῖσι hic ponitur, quia plures expeditiones minatur Lamachus. Vide tamen an legendum sit πεζῷ τε καὶ ταῖς (vel χἄμα) ναυσί. κρατερὸν R.

623. γε B. Δ. Bentl. Reisk. Br. Elmsl. etc. γε καὶ A. C. P. R. Γ. καὶ Ald.

626. ἀνὴρ libri. ὠ 'νὴρ Br. ἁνὴρ Dind. τοῖσιν R. λόγοισιν B. R. λόγοισι A. C.

627. τοὺς ἀναπαίστους B. pr. P. Δ. Ald. Br. Pors. (ad Toup. IV. 498.) τοῖς ἀναπαίστοις A. B. corr. C. R. Γ. Suid. s. v. ἀποδύντες. Inv. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Praestat, ni fallor, τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν, i. e. anapaestos aggrediamur. Sic Eur. Hel. 165. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Tro. 119. ἐπιοῦσ' (ita Musgr.) ἀεὶ δακρύων ἐλέγους.

628. ἐξ οὗ γε A. B. R. vulg. ἐξ οὗ γὰρ C. Tentabam ἐξ οὗ δὲ —. Vel ἐξ οὗ τε — (ut in Simonid. Fr. 6, 117. quod in anapaestis forsan probari potest). Vel ἐξ οὗ γὰρ ἐφέστηκε χοροῖσιν —. Vel ἐξ οὗπερ (596) —. Vel ἐξ οὗ χορικοῖσιν ἐφέστηκεν —. (Cf. Eq. 589. Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα.) Vulgatam redde, Ex quo choris comicis praefuit magister noster. Vesp. 955. οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι. Pac. 429. Th. 1027. Plat. Symp. 174 B. ἐπειδάν τις ὑμῖν μὴ ἐφεστήκῃ. Herod. II. 148. οἱ ἐπεστεῶτες. ἐφέστηκε A. B. C. R. Δ. Med. 9. Ald. ἐφέστηκεν Γ. Br. etc. τρυγικοῖς B. C. R. τραγικοῖς A.

οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστι·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς
πείσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι
μηδ' ἥδεσθαι θωπευομένους μηδ' εἶναι χαυνοπολίτας.
Πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες

629. *ἐστιν* A. B. R. vulg. Dind. Mein. etc. *ἐστι* Br. Elmsl.

630. *δ'* om. A. non B. C. R.

631. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Fritzsch. (Qu. Babyl. 1830.) prob. Mein. Recte, opinor. Cf. 636. 676. *μεμφόμεσθα τῇ πόλει.* 678. *γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν.*

632. *ἀποκρίνεσθαι* Ald. Br. vulg. *ἀποκρίνασθαι* A. B. C. P. R. *Γ. Δ.* Bekk. "*ἀποκρίνεσθαι* pro *ἀπολογεῖσθαι* legitur etiam in Vesp. 951. Thesm. 186. Eupolis ap. Harp. in *Ἀπόκρισις*: *Ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ | ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ * * * κατηγορημένα.* Quae verba, metro Eupolideo scripta, ex parabasi desumpta videntur." ELMSL. *νυνὶ* A. C. R. *καὶ* (corr. *νυνὶ*) B.

633. *ἄξιος* libri et vulg. Pors. (Hec. 309) Elmsl. Dind. Bergk. Mull. *αἴτιος* Bentl. Dawes. (M. C. p. 254) Br. Bekk. Mein. Malc. Cf. ad 641. Pac. 918. *πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος | Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ | δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων | τὸν — λεών.* Pl. 877. *νὴ τὸν Δία — πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν οὗτος, εἰ | τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ* etc. Eq. 509. *νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής, | ὅτι* etc. Pac. 739. Vide etiam comm. *ὑμῖν* R. Br. (tacite). *ἡμῖν* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald.

634. *παύσας* vulg. *πείσας* conj. Reisk. Quod recipiendum videtur: mira enim et insolita est locutio *παύειν τινὰ μὴ ἐξαπατᾶσθαι.* *ὑμᾶς* A. C. R. *ἡμᾶς* B. P. *Δ.* *λόγοισι* A. B. C. P. R. *Γ.*

635. *μήθ' — μήτ'* vulg. Mull. Richt. *μηδ'* (sic P.) — *μηδ'* conj. Mein. ed. Dind. Recte. Cf. ad 657.

636. *ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων* libri et Ald. *ἀπὸ τῶν πόλεων ὑμᾶς οἱ πρέσβεις* Kust. Br. *ὑμᾶς δ' ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις* Bentl. Pors. (Praef. Hec. p. 48.) Elmsl. Dind. etc. In eadem sede Porsonus monet mox (642—643) occurrere *ἐν ταῖς πόλεσιν* et *ἐκ τῶν πόλεων.* Pl. 567. *ἐν ταῖς πόλεσιν.* Ran. 1010. Vesp. 657. *ἀπὸ τῶν πόλεων.*

πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
Ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν γεγένηται
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.

637. *κἀπειδὴ — εἴποι* A. C. R. *κἀπειδὰν — εἴπῃ* B.

638 *διὰ τοὺς στεφάνους*] *δι' ἴου* [debebat saltem *ἴων*] *στεφάνους* Bentl. Sed cf. 639. *διὰ τὰς λιπαράς.* *τῶν*] Fort. *ἄν*. Cf. 640.

639. *ὑποθωπεύσας τι* R.

640. *εὕρετο πᾶν* R. Suid. v. *ἀφύα.* Dawes. (M. C. p. 255) Pors. Br. Mull. Richt. *ηὕρετο πᾶν* Elmsl. Mein. Dind. *εὗρε τὸ πᾶν* A. B. C. Ald. et Suid. in *θωπεύει* et *λιπαρά.* Dawes: "Quod Latini dicunt nancisci, adipisci, consequi, id apud Graecos denotat verbum non jam activum *εὑρεῖν*, sed medium *εὑρέσθαι.*" Cf. Soph Aj. 1023. *καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.* Thuc. 31. *ὠφέλειάν τινα πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὑρίσκεσθαι.* V. 32. *οὐχ εὕροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς.* Pind. P. III. 196. *ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.* I. 94. IV. 332. N. VII. 23. Dem. p. 363. *εὕροντο.* p. 512. Andoc. I. 34. *ἄδειαν εὑρόμενος.* Lucian. Pisc. 2. *λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον.* Aesch. Prom. 267. Ag. 1592. Herod. IX. 6. 26. 28. Xen. An. II. 114. VII. 499. Mem. II. 1. 24. Isocr. p. 191 E. Pausan. I. p. 260, 13. *Ἥρα μὲν δὴ παρὰ Ποσειδῶνος εὗρε τὸ* (*εὕρετο* recte Pors.) *ἀπελθεῖν ὀπίσω τὴν θάλασσαν.* V. Ammon. v. *εὑρεῖν.* *ἀφύων*] *ἀφυῶν* Elmsleius contra praecepta grammaticorum. V. Ioann. Alex p. 17, 3 et append. ad Etym. Gud. p. 662, 50. *ἀφύων τιμὴ* ex hoc loco Hesychius. DIND. Scilicet distinguendum erat ab *ἀφυῶν* genitivo adjectivi *ἀφυής.* Similiter *χρήστων* (non *χρηστῶν*) a *χρηστὴς* Nub. 240.

641. *αἴτιος* libri et vulg. recc. *ἄξιος* et hic legendum. Resumptio enim est eorum, quae modo dixerat 633. (ubi v. adnot.). Scilicet poeta *πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιον τοῖς πολίταις* se profitetur esse, quod haec fecit (*ταῦτα ποιήσας*), sc. ea quae supra memorantur (634—635). In medio autem sunt vv. 635—640. Contrarius error est v. 1062. *τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία* (leg. *αἰτία*). Solemnis est confusio vocum *ἄξιος* et *αἴτιος.*

642. *πόλεσιν* B. (ni fallor) Br. *πόλεσι* A. R. Ald.

Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν προσάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
Οὕτως αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεύς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι

643. *ὑμῖν* A. B. in ras. R. *ὑμεῖς* C. pr. *ἀπάγοντες* libri et vulg. Quod parum hic convenit. Correxi igitur confidenter *προσάγοντες*.

645. *ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν* libri et vulg. *ὅστις γ' εἰπεῖν παρεκινδύνευσ' ἐν Ἀθηναίοις* Porson. (Praef. Hec. p. 47.) Elmsl. *ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις* Herm. (Elem. D. M. p. 400.) Reisig. (Conj. p. 150.) Dind. etc. Verba *ἐν Ἀθηναίοις* eandem sedem occupant v. 630, *πρὸς Ἀθηναίους* v. 632.

646. *οὕτω δ'* libri et vulg. Dind. Mull. Richt. *οὕτως* Elmsl. Bl. Mein. Walsh. Cf. Lys. 281. *οὕτως (οὕτω δ'* R.) *ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς.* Eq. 530. *οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.* Pl. 92. *οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.* Thesm. 799. *οὕτως ἡμεῖς —.* 810. Av. 466. *οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, | οἵτινες ὄντες* etc. 522. 736. Nub. 294. Eupolis ap. Schol. Ach. 530. *οὕτως ἐκήλει* etc. Id. ap. Stob. Fl. 43, 9. *οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ* etc. Si vera scriptura esset *οὕτω δ'*, sequi oporteret non *ὅτε*, sed *ὥστε*, ut in Avib. 488. *οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς ὥστ' ἔτι καὶ νῦν* etc. 1290. *ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ —.*

647. *τὴν* add. A. R. om. B. C. P. Δ. Ald.

648. *ἠρώτησε* A. B. C. R. Ald. *ἠρώτησεν* Br.

650. *γεγενῆσθαι* A. C. R. *γενήσεσθαι* B. *τε γενέσθαι* conj. Bl. prob. Mein. et Hamaker. (Mnem. II. 154). Perfectum *γεγενῆσθαι* aperte corruptum esse judicat etiam Muller. Ipse tentabam etiam *μὲν ἔσεσθαι* (cf. Soph. Trach. 686. *ἔχρισα μὲν — κἄθηκα.* Aj. 1. *ἀεὶ μὲν — δέδορκά σε — καὶ νῦν — ὁρῶ*), vel *τάχ'* (*ποτ'*) *ἔσεσθαι*, vel denique *τε φανεῖσθαι* (gl. *γενήσεσθαι*, cf. ad Nub. 954, unde metri gratia *γεγενῆσθαι*). Sed nil temere mutandum. Sensus enim hic videtur esse: "hos meliores factos esse," Anglice, "that these have become, must doubtless have become." Cf.

κἀν τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
Διὰ ταῦθ᾽ ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν. Καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ᾽, ἀλλ᾽ ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
Ἀλλ᾽ ὑμεῖς τοι μή ποτ᾽ ἀφῆθ᾽, ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
Φησὶν δ᾽ ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ᾽, ὥστ᾽ εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων οὐδ᾽ ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ᾽ ἐξαπατύλλων
οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

Plat. Lach. 179. εἰδότες οὖν καὶ ὑμῖν υἱεῖς ὄντας ἡγησάμεθα μεμεληκέναι περὶ αὐτῶν. Pl. 569. πλουτήσαντες δ᾽ ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ᾽ ἄδικοι γεγένηνται. Schol: ἔφασκε γὰρ ὅτι οὓς ἂν οὗτος ὁ ποιητὴς — σκώψῃ, τούτους σωφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους.

651. καὶ τῷ πολέμῳ libri et vulg. Richt. κἀν τῷ πολέμῳ Bl. Bergk. Mein. Mull. Dind. Cf. Pl. 184. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε. Eccl. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ. Plat. 221 B. ἐν τῷ πολέμῳ. 543 A. ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ.

652. τοῦθ᾽ A. B. C. vulg. Elmsl. ταῦθ᾽ R. Dind. Mein. etc.

653. ἀπαιτοῦσι R. καὶ τῆς νήσου μὲν —] Fort. τῆς μὲν νήσου γὰρ —.

655. ὑμεῖς] ἡμεῖς C. Δ. ἀλλ᾽ ὑμεῖς τοι μή ποτ᾽ ἀφήσηθ᾽ A. corr. — μήποθ᾽ ἀφήσητ᾽ Ald. — μή ποτ᾽ ἀφήσεθ᾽ B. Γ. Δ. Med. 9. — μή ποτ᾽ ἀφήσετε R. — μήποτε δείσηθ᾽ C. — μή ποτ᾽ ἀφῆθ᾽ Tyrwh. Pors. Dobr. Elmsl. Dind. — μή ποτ᾽ ἀφῆσθ᾽ citat Bergk. Fr. Com. p. 416. ἀλλ᾽ ὑμεῖς μή ποτε δείσηθ᾽ Br. ἀλλ᾽ ὑμεῖς μή ποτ᾽ ἀφῆσθ᾽, ὡς οὐ — Herm. El. D. M. p. 402. Redde Anglice, But do you never let him go. Cf. Thesm. 693. ἢν μή μ᾽ ἀφῆτ᾽. Ipse corrigendum suspicor ἀλλ᾽ ὑμεῖς αὐτὸν μή ποτ᾽ ἀφῆθ᾽, ὡς κωμῳδεῖ τὰ δίκαια. Aegre enim desideratur pronomen. Adde quod inusitatum est ἀλλὰ — τοι cum subjunctivo aut imperativo constructum. ὡς] ὃς Reisk. κωμῳδήσει libri et vulg. Corrigendum suspicor κωμῳδεῖ. Cf. 631.

656. πολλὰ διδάξειν] πόλλ᾽ ἔτι δράσειν Hamaker, ob sequens τὰ βέλτιστα διδάσκων 658. Non male.

657. οὔθ᾽ — οὔτ᾽ libri. Ald. Br. Elmsl. οὐδ᾽ — οὐδ᾽ Suid. s. v. ὑποτείνων. Dind. Bekk. etc. Cf. ad 635. ὑποτείνων B. ὑποτίνων A. C. R. Ald.

658. οὐδὲ — οὐδὲ R. Dind. οὔτε — οὔτε A. B. C. et vulg. οὔτε κατάρδων etiam Suidas in κατάρδων.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν ὥσπερ ἐκεῖνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.
Δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος, Ἀχαρνική. Στρ.
Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε-
θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ βάπτωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ἔντο-
νον ἀγροικότερον

662. *ἔσται* B. C. R. *ἔστω* A. Qu. *ἐστιν.*

664. *λακαταπύγων* B. *Δ. λακατταπύγων* A. C. *καταπύγων* P. R. *λακκοκαταπύγων Γ. λακοκαταπύγων* Ald. *δειλὸς μαλακὸς καταπύγων* conj. Kust. Cf. v. *λακατάρατος* (i. q. *παγκατάρατος* Lys. 588.). Similiter *λακαταπύγων* et *παγκαταπύγων* (Lys. 137). Corrupte Photius p. 203, 5: *Λακκατάρατοι. οἱ ἄγαν κατάρατοι· καὶ λακκαταπύγων ὁ ἄγαν καταπύγων.*

665. *φλεγυρὰ* libri et schol. *φλεγυρὸν* Ald. Br.

667. *οἷον* B. C. *οἵων* A. R. *πρινίνων* B. C. R. *πυρίνων* A.

668. *ἀνήλατ'*] *ἐνήλατο* R. *ἐρεθιξόμενος* (supr. ζ) B.

670. *ἡνίκ' ἂν* libri. *ἡνίκ'* Ald.

671. *ἀνακυκλῶσι* libri, ni fallor, omnes et edd. vett. *ἀνακυκῶσι* R. (?) Bergl. Reisk. Br. *κυκῶσι* Suid. in *Θασίαν.*

672. *μάττωσιν* A. R. *Γ. Δ.* Br. *μάττουσιν* B. C. Ald. *μυττωτὸν* conj. Bergk. *κάπτωσιν* conj. Mein. *βάπτωσιν* Hamaker (ex schol. et Athen. VII. 329.) Recte. Eandem correctionem ipse jampridem feceram. Hesychius, *Θασία ἅλμη: εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον.* Fr. 205. *εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος.* Fr. 366. *ὦ κακοδαίμων, ὅστις* (*ἥτις*?) *ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.* Cratin. ap. Athen. 385 D. *εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην, κᾆτα σκοροδάλμην | χλιαρὸν ἐμβάπτων* etc. Arched. com. IV. 436. *ἅλμης — εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.* Athen. VII. 329. *τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἅλμην.* Immergebantur autem in hanc *ἅλμην* priusquam in igne torrerentur.

673. *ἐλθὲ* B. C. R. *ἐλθέτω* A.

674. *εὔτονον* B. C. R. *Γ. Δ.* Med. 9. vulg. *ἔντονον* (ν̈) A. Bl. Verum est, ni fallor, *ἔντονον*, quanquam dubitat Muellerus num *ἔντονον μέλος* dici possit. Cf. ad Pl. 1095. Supra *Μοῦσα — ἔντονος* est 666. Plat. Theaet. p. 150.

ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.
Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
Ὁ δὲ, νεανίαν ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

οἱ ἔντονοι καὶ δριμεῖς. 173. ἔντονοι καὶ δριμεῖς γίγνονται. Herod. IV. 11. γνώμας — ἐντόνους. Eur. Hipp. 118. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων. Plut. Dem. 12. ἔντονος καὶ βίαιος (ἀνὴρ). Bacch. 127. συντόνῳ — ἀδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι. Sic ἔνδηλος in εὔδηλος depravatum videtur v. 1130. ἀργοικότονον B. C. P. R. schol. Ald. Bergk. Mein. Mull. ἀγροικότερον A. Br. Elmsl. Dind. Bl. ἀγροικότορον Hamaker. Recte: minus enim bene consociarentur εὔτονον ἀγροικότονον. Dindorfio ἀγροικότονον ex praecedenti εὔτονον ortum videtur. Anglice, "somewhat rustic or rude."

675. λαβοῦσα] De δραμοῦσα cogitabat Reisk.

676. Versum delet Hamaker.

678. ὑμῶν] ἡμῶν R.

679 ἐς A. B. R.

681. ἀλλὰ om. A. non B. C. R.

682. Ποσειδῶν B. ὁ Ποσειδῶν A. C. R. Γ. ἀσφάλειος B. C. R. ἀσφάλιος A.

684. οὐδὲν εἰ μή] οὐδὲν ἄλλ' ἢ conj. Dobr. Qu. οὐδὲν ἀλλ' ἤ. τὴν ἠλύγην] τιν' ἠλύγην conj. Dobr. Non male.

685. νεανίας libri et Suid. in παίειν. vulg. Elmsl. Bo. Bl. Bergk. Mull. Richt. νεανίαν conj. Elmsl. Dobr. ed. Dind. Mein. "νεανίας accusativus est, quod hactenus latuit interpretes. Verum potius crediderim nostrum scripsisse νεανίαν, licet receptam habeat Suidas in Παίειν. Meminerint tirones συνηγόρων officium fuisse non reos, sed accusatores (κατηγόρους) consilio suo et eloquentia adjuvare. Iniquum censet poeta senem in judicio constitutum ab imberbi causidico exagitari. Vide v. 713. et sequentes." (Elmsl.). "Scribendum νεανίαν cum Elmsleio. Inepta enim est vulgatae scripturae ambiguitas." (Dind.) De similibus erroribus cf. ad 1093. Nub. 819. Eq. 361. 536. Eccl. 663. ἑαυτῷ vulg. ἑταίρῳ Mull. ἐσφάττει Hamaker. ὁ δὲ νεανίας ἐσφάττων conj. Mein., coll. Eq. 363. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω. Sed offendit in comoedia forma ἐσφάττειν. Νεανίας pro plurali accipit Bothius. Ipse olim corrigebam ὁ δὲ

ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται,

νεανίας, ἑαυτὸν (vel *ἐπ' αὐτὸν*, sc. reum, vel *κατ' αὐτοῦ*, vel *καθ' ἡμῶν*) *σπουδάσας ξυνηγορεῖν*. Vel *ὁ δὲ νεανίας ἔτ' ὢν καὶ* —. Hoc certe tenendum est, *τὸν νεανίαν*, de quo hic agitur, eundem *ξυνήγορον* seu *ῥήτορα* esse; neque alterius accusatoris mentionem fieri. Ipse enim juvenis *ξυνήγορος* est accusator publicus (Angl. "the state prosecutor"), ad eam ipsam rem constitutus. Sic infra v. 705 Thucydides *ξυμπλακεὶς* dicitur ipsi Cephisodemo *τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ*. Euathlus etiam v. 710 *ξυνήγορος* est, ut constat ex schol. Cf. etiam v. 713—718. et 680. *ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων*. De *τοῖς συνηγόροις* disserit Schoemann. de Com. Ath. p. 111—113, ubi ostendit ita dictos oratores illos esse, qui in judiciis publicas et insuper privatas caussas agebant. (Vesp. 691. *αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν*. ubi schol: *ἐλάμβανον γὰρ οἱ ῥήτορες δραχμὴν, ὅτε συνηγόρουν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινός*). Monet praeterea non sortitione sed electione (*χειροτονίᾳ*) eos constitutos esse (Harp. v. *Συνήγοροι. ἐοίκασι παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν*. coll. Suid. h. v. Bekk. Anecd. I. 301.), officium autem eorum non modo non perpetuum, sed ne annuum quidem, neque numerum eorum certum aut fixum videri fuisse. Merces eorum (*τὸ συνηγορικὸν*) scilicet non diurna, opinor, sed pro singulis dictis caussis, drachma fuisse videtur (v. Schol. ad Vesp. 691. *αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν*). Hi sunt *οἱ σύμβουλοι τῆς πόλεως*, quos memorat Aesch. in Timarch. p. 135. de f. leg. p. 322. Intemperantiam eorum in accusando et ad damnandum alacritatem et alibi perstringit noster, Eq. 1358—1361. Vesp. 482. *ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος | ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ*. Diversi omnino ab his, secundum Schoemannum, fuerunt magistratus decem numero, item *συνήγοροι* appellati, sed sortitione constituti (*κληρωτοὶ*) in annum, ut videtur, quorum meminit Aristot. Pol. VI. 8. Schol. ad Vesp. 689. et de quibus agit Boeckh. Publ. Oecon. I. p. 203—207. V. Neumann. ad Arist. Rep. Fr. 39. Locum infeliciter explicat Muellerus: "Iuvenis vero orator (i. e. advocatus) amicum (sc. accusatorem, legit enim *ἑταίρῳ*) adjuvare cupiens." *ξυνηγορεῖν* A. B. *Δ*. R. *συνηγορεῖν* Med. 9. et (supr. *ξ*) *Γ*.

686. *ἐς τάχος*] *κἀς τάχος* Hamaker. Fort. *ὡς τάχος*, ut in Lys. 1187. *ἴωμεν ὡς τάχος*. *ῥήμασι* A. C. R. Br. *ῥήμασιν* B. Dind. Mein.

687. *σκανδαλιθρίστας* R. *ἱστὰς ἐπῶν* om. A.

688. *καὶ ταράττων* om. A.

689. *μασταρύζει* C. R. *μασταρίζει* A. *μασταρύξει* B.

689. 691. *ὄφλων* libri et vulg. *ὀφλὼν* Elmsl. etc. Sc. *τὴν δίκην*. Cf. Nub. 34. Av. 1457. Eccl. 655.

εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
"Οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι."
Ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄν-
δρα περὶ κλεψύδραν, *Ἀντ.*
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ θερμὸν ἀπομορξά-
μενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν,
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα
κᾆτα προσαλισκόμεθα.

690. *εἶτα λύζει*] *εἶτ' ἀλύει* v. l. ap. schol. recepit Mein. Male. Cf. Soph. Oed. C. 1621. *λύγδην ἔκλαιον πάντες.* *λύζει*] *λύξει* B. pr.

691. *οὗ* B. C. *οὔ* A.

692. Post *εἰκότα* virgulam posui cum Dind. etc.

693. *-λέσαι — ἀπο-* om. A. *περὶ κλεψύδραν*] *παρὰ κλεψύδραν* (ut *παρ' ἀσπίδα*) malit Dobr.

697. *Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν* (aut *ἦμεν*,) vulg. Dind. Mein. Mull. Ribb. *Μαραθῶνι μὲν, ὅτ' ἦμεν,* Elmsl., coll. Lys. 666. *ὅτ' ἦμεν ἔτι.* I. e. quando vigebamus. Fortasse recte.

701. *κᾆτα προσαλισκόμεθα* libri et Suid. in *προσαλ.* vulg. Mein. Richt. *κᾆτα πρὸς ἁλισκόμεθα* Dind. Bl. Bergk. Mull. Lenting. *καὶ προσέθ' ἁλ.* conj. Elmsl. (coll. 982. Vesp. 1320. Th. 416. Ran. 490., *κᾆτα πρὸς ἁλ.* positurus, si exemplis illa scriptura confirmaretur). Mihi quidem non omnino placet Dindorfii correctio. Postulatur enim *ἔτι* potius quam *εἶτα.* Vide igitur an legendum sit *κἄτι πρὸς* (pro *καὶ προσέτι*) *ἁλ.*, vel *κἄτι προσαλισκόμεθα.* Valde tamen, fateor, mihi arridet Elmsleii conjectura. Cf. e. g. Ran. 490. *ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.* De *πρὸς* sic adverbialiter posito Dindorfius confert Eurip. Hel. 956. *ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον.* Aristid. 1. p. 505, 7. *πρὸς ἔχειν χάριν.* II. p. 195, 6. *πρὸς ᾔδει χάριν.* Quibus adde Herod. I, 156. *ταῦτά οἱ ἐνετείλατο προειπεῖν — καὶ πρὸς ἐξανδραποδίσασθαι* etc. et nostrum Lys. 1238. *ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ πρὸς ἐπιωρκήσαμεν* (*προσεπ.* vulg.). Eur. Iph. T. 548. *τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ'* (qu. *πρός τ'*) *ἀπώλεσέν τινα.* Dem. p. 833. *στερομένους καὶ πρὸς ὑπὸ τούτων ὑβριζομένους.* Saepe tamen *πρὸς* cum verbo componitur. Sic apud nostrum *προσαποβάλλειν* Nub. 1256. *προσαμφιεννύναι* Eq. 891. *προσεξευρίσκειν* 1283. *προσοφείλειν* Ran. 1133. *προσαποπέμπειν* Pl. 999. *προσεκτίλλειν* Av. 286. *προσκατατιθέναι* Nub. 1235. *προσεπιτέρπεσθαι* Ran. 232. *προσειδέναι* (Vesp. 1420. *δίκην δίδωμί σοι — καὶ χάριν προσείσομαι*). *προσβιάζεσθαι* (Pl. 16. *οὗτος δ' ἀκολουθεῖ κἀμὲ προσβιάζεται*). Adde Plat. Apol. 20 A. *πείθουσι — σφίσι ξυνεῖναι χρήματα διδόντας καὶ χάριν προσειδέναι.* Gorg. 516 D. *καὶ Θεμιστοκλέα ταὐτὰ ταῦτα ἐποίησαν* (i. e. *ἐξώστρακισαν*) *καὶ φυγῇ προσεζημίωσαν.* Alc. II. 150 C. *ἵνα μηδ' — ἕτερόν τι προσαπολαύσῃς.* Dem. p. 610. *εἶτ'*

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
ὑπερετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.
Ἀλλ', ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου.
Κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν ὄφλῃ τις ζημιοῦν,

bent, ubi antithesin argutiorem, aut accuratam enumerationem affectant." Sic Vesp. 564. *οἱ μέν γ' — οἱ δὲ — οἱ δέ.* Lys. 720. *τὴν μέν γε πρώτην — τὴν δ' — τὴν δ' —.* Thesm. 804. *Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος*, etc. Av. 1136. *ἐκ μέν γε Λιβύης — ἕτεροι δὲ* etc. 1608. *νῦν μέν γε —.* Nub. 484. *ἣν μέν γε —* Ran. 290. *ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δ' αὖ γυνή.* Ran. 80. *ὁ μέν γε —.* Nub. 1382. Pac. 497. Lys. 589. 1165. 1236. Ran. 290. Eccl. 60. Pl. 665. 1063. Plat. Symp. 187 C. *ἐν μέν γε αὐτῇ τῇ συστάσει.* Isae. IV. 10. *Δημοσθένης μέν γε —. Τήλεφος δὲ —. Ἀμεινιάδης δὲ —. Πύρρος δὲ —. Κτῆσις δ' —.* Isocr. p. 176. *εἰς Αἴγυπτον μέν γε — περὶ δὲ Κύπρον — ἐν δὲ τῷ Πόντῳ* etc. Cf. etiam Pl. 1062. *ὄναιο μέντἂν* (*μέν γ' ἂν* al.) etc.

711. *τοὺς χιλίους* Elmsl.

712. *περιετόξευσε* P. R. Ald. *περιετόξευσεν* A. B. (?) Br. Elmsl. Dind. Ribb. *ὑπερετόξευσεν* Bl. Mein. Mull. Redde, tum sagittando superasset paternos ejus cognatos. Pro vulgato *περιετόξευσεν*, quod manifesto vitiosum est, dedi *ὑπερετόξευσεν*. Metaphorice Aesch. Suppl. 468. *μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.* Similia sunt *ὑπερακοντίζειν* Eq. 659. Av. 363. Pl. 666. *ὑπερπαίειν* Eccl. 1119. *ὑπερβάλλειν* Eq. 890. *ὑπερφέρειν* 584. *ὑπεραναιδεύεσθαι* 1203. *ὑπερθεῖν* Plato Legg. 648 D. *ὑπερπηδᾶν* 677 E. *αὐτοῦ*] Schol: *τοῦ Εὐάθλου.* Imo Cephisodemus dicitur, de quo praecipue hic agitur. Ejusdem sententiae est Mullerus. Nescio tamen an praestet *αὐτοὺς* ipsos (quamvis peritos et famosos). "Non obscure significat patrem Euathli aut ejus consanguineos sagittariorum gregi adscriptos fuisse, qui maximam partem barbari erant." (Bergk. Comm. p. 98.)

714. *ψηφίσασθε* C. R. *ψηφίσαισθε* A. B. *τὰς γραφὰς χωρὶς εἶναι* A. non B. C. R.

715. *γέρων* B. *γέρον* R. *ὁ γέρων* A.

716. *νέοισι* B. C. R. *νέοις* A. *χ' ὠ* A. C. R. *χ' ὁ* B. P.

717—718. Hos vv. non ab Aristophane profectos, sed recentioris alicujus esse additamentum, valde suspicor: neque enim novam aliquam sententiam exprimunt, sed eandem ipsam quae praecesserat. Totius loci sensus bene clauditur versu praecedenti. Ejusdem sententiae est Hamaker.

717. *κἀξελαύνειν*] *κἀξομοιοῦν* conj. Seager (in Class. Journ. IV. 717.). *κἀπελαύνειν* Schutz. Anglice diceremus, to meet. Ceterum vix sanum

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
ΔΙ. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
[ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.]
Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην

videtur χρὴ, postulatur enim infinitivus post ψηφίσασθε 714. Reponendum forsan δεῖν. κῆν (κ' ἢν R.) libri et vulg. κἂν Elmsl. Dind. recc. ἢν Sch. κῆν praebent libri etiam Eq. 261. Pac. 1356. Pl. 196. Quam formam Doricae magis dialecto convenire putat Dind. Mihi quidem verum videtur κῆν (i. e. καὶ ἢν), nam κἂν contractum est ex καὶ ἄν. Atticum mihi videtur etiam ἐπὴν, contractum ex ἐπεὶ ἄν, ut ἢν (ἐὰν) fit ex εἰ ἄν. κῆν (aut κἂν) φύγῃ τις, ζημιοῦν — vulg. Ribb. ἢν φύγῃ τις ζημίαν Sch. κἂν φύγῃ τις ζημιοῦν, — Elmsl. Bl. Mein. Mull. Dind. Verba autem κῆν — ζημιοῦν sunt διὰ μέσου. Totum locum redde, Et pellere posthac oportet (mulctetur autem, si quis hanc legem refugerit) senem sene, juvenem autem juvene. I. e. senem senex orator pellat, juvenem autem juvenis. Et sic locum accipit Muller. φύγῃ libri et vulg. Reponendum, ni fallor, ὄφλῃ (689) vel ἁλῷ. Pro ζημιοῦν aliud quid Γ. pr.

718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ vulg. Recte Porsonus: "Vitiosus est articulus ante γέροντι et νέῳ. Lege, τὸν γέροντα μὲν γέροντι, τὸν νέον δ' ἔστω νέῳ." De ἔστω conferens Eccl. 1019. Porsoni correctionem probat Dobraeus. Ipse tentabam τὸν γέροντα μὲν γέροντι, τὸν νέον δέ γ' αὖ νέῳ (vel τὸν νέον δὲ δὴ νέῳ). Cf. Eq. 967. οὑμοὶ δέ γ' αὖ. Pl. 296. ἡμεῖς δέ γ' αὖ.

719. ὅροι B. C. R. ὁρᾷ A. εἰσι τῆς ἐμῆς οἵδε A. non B. C. R.

720. τοῖσι B. P. Ald. πᾶσι R. Inv. Elmsl. etc. εἶπε C. om. A. Γ. Cf. 620. 623—624.

722. Hunc versum jure ejiciunt Elmsl. Dobr. Mein. Hamaker. Confictus est ex v. 625. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις — πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή. ἐφ' ᾧτε A. C. R. Γ. Δ. Med. 9. ἐφ' ᾧ B. Cf. Thesm. 1162. Pl. 1000. 1141. Cratin. Fr. Inc. 174. ἐφ' ᾧτ' ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί. Vulgata, quod latuit interpretes, soloeca est.

724. τοὺς δ' Ald. Br. τούσδ' A. B. R.? Elmsl. etc. Post τούσδ' virgula distinguit Bekk. prob. Walsh. "Ipsa lora dicuntur agoranomi. Quod intellexit schol. ad v. 967." DIND. ἱμάντας libri et Etym. M. p. 101, 42. Herod. π. μ. λ. p. 34, 14. vulg. Dind. etc. ἱμᾶντας Io. Gramm. p. 8. Br. Bekk.

727. ἐγώ] ἤδη Hamaker. Opponitur ἐγὼ τῷ ἀγορανόμους in v. 723.

μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις, χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
Ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾇπερ ματέρα.
Ἀλλ', ὦ πονηρὰ κῶρι' ἀθλίω πατρὸς,

728. φανεράν] φανερῶς R. τ' ἀγορᾷ A. C. R. τῇ ἀγορᾷ B. Articulus semper crasin facere monet Elmsl. Ceterum post h. v. vide an exciderit canticum inter Attici exitum et Megarensis introitum.

729. ἀγόρ' ἀν R. ἀθάναις R. Ald. ἀθήναις B. C. Δ. ἀθάνας A.

730. ἐπόθουν vulg. Dind. Mein. Mull. Ribb. ἐπόθευν Bentl. Bl. Dind. V. Ahrens. de D. Dor. p. 216. "ἐστρατάγουν C. I. 1052. Rang. 693—694." (Mull.) Vulgatum ἐπόθουν non sollicitari debuisse docent exempla collata ab Ahrens l. l., ubi ἐστρατάγουν est in Inscr. Megar. 1052. etc. Sic Epich. Fr. 82. καλοῦσα. 137. φθονούμενος. Sophr. Fr. 97. ἀνδούμενος. Rara exempla sunt contractionis in ευ. V. ibid. 214. τυ A. B. Δ. vulg. τοι R. τε malit Elmsl., coll. 779. Est autem τυ Doricum pro σε. Cf. ad 779. Eq. 1225. Theocr. I. 78. τίς τυ κατατρύχει; II. 101. Σιμαίθα τυ καλεῖ. V. 41. 116. VIII. 55. 65. X. 15. 26. XI. 5. 28. XV. 40. 41. etc. Sophron Fr. 71. ἐγὼν δέ τυ καὶ πάλαι ὤψειον. 73. οὐχ ὁδεῖν τυ ἐπίκαζε (ἐπύγιζε); Fr. 97. τί τυ ἐγὼν ποιέω; Doricus poeta ap. Apoll. de Synt. p. 120. ὥς τυ φιλάσω. Ibid. p. 131. (cf. de Pron. p. 328.) καὶ τυ φίλιππον ἔθηκεν. Forma τὲ pro σὲ exstat Theocr. I. 5. (ubi v. Mein.) et Callim. Fr. 114. φίλιον B. R. φίλον A. C. ᾇπερ vulg. ἅιπερ R. ἇπερ Δ. Ald. Dorice pro ὥσπερ, ut infra 759. 907. Lys. 84. 1000. 1003. 1255. Theocritus habet ὥσπερ XI. 24. 64. et ἇπερ (sed pro οὗπερ) IV. 33. Vide Ahrens Dor. p. 370.

731. πόνηρα libri et vulg. πονηρὰ Dind. etc. κόρι' A. C. Γ. κόριχ' (acc. eras.) R. κόριά γ' B. P. Δ. Ald. Br. κῶρι' Elmsl. Dind. Bergk. κορίδι' Bentl. Bl. I. (Forma damnata Poll. II. 17.) χοιρί' vel χοιρίδι' conj. Bl. (Cf. 777.) κόρ' ἀπ' ἀθλίω πατρὸς Reisig. Enarr. Soph. Oed. C. 43. κόρια κἀθλίου Elmsl. n. ms. Ahrens de Dial. Dor. p. 171. Muller. Ribb. κόρια κἀθλίω Mein. Κώρα legitur apud Theocr. I. 82. XVII. 36. XV. 120. XXVII. 64. κῶρος XVII. 66. Ep. 18. Et Κωραλίσκος Doricae fabulae Epilyci nomen est. Κωρῆτες legitur in tit. Cret. 2554, 130. 185. Κώρα dea Cret. 2567. Contra κόρα est Lys. 1308. et in tit. Hermion. 1197. 1199. 1200. κόριον est Theocr. XI. 60. [Eupol. ap. Poll. II. 17.] Lysia Fr. II. 8. Epich. Fr. 28. κορακίνοι τε κοριοειδέες. Κῶρι' inprobat Ahrens de D. Dor. p. 171, ubi formam κόρα potius quam κούρη (l. I. 1064) in mitiore Doride valuisse ostendit. Qu. κόρια πατέρος ἀθλίω. Vel ἀλλ', ὦ πονηρῶ κἀθλίω πατρὸς κόρα. Sed veram scripturam etiam nunc suspicor esse χοιρί' vel potias χοιρίδι' (cf. lect. R. κόριχ'). Ita enim dici solere puellas satis notum (cf. 773. Th. 289. etc.). Huic autem loco imprimis convenit haec appellatio. Cf. 834. ὦ χοιρίδια etc. Ceterum cf. Eur. Phoen. 1715. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός. ἀθλίου vulg. Bergk. κἀθλίου Elmsl. n. ms. Mull. Ribb. ἀθλίω Bentl. Elmsl. Dind. κἀθλίω Mein.

ἄμβατε ποττὰν μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα.
Ἀκούετε δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.

732. *ἀμβᾶτε* A. B. P. R. *Γ.* *Δ.* Ald. Br. Elmsl. Bekk. Dind. Ox. *ἄμβατε* Dind. Bergk. Mein. Mull. "Dixit *ἀμβᾶτε* poeta, quia actores *εἰσελθόντες κατὰ τὴν ὀρχήστραν ἐπὶ τὴν σκηνὴν διὰ κλιμάκων ἀναβαίνουσι*, teste Polluce 4, 127. Eadem de causa dixit *ἀνάβος* v. 245. *ἀνάβαινε* Eq. 149. Vesp. 398. 1341." ELMSL. Eupolis ap. Suid. I. p. 208. *ὡς μόλις ἀνήρρησ'* (in scenam ascendi). *οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.* *ποττὰν* B. R. *ποτὰν* A. *ποτὶ τὰν* C. *μάδδαν* libri et vulg. Elmsl. Bekk. Bergk. *μᾶδδαν* Dind. etc. De accentu v. Drac. p. 72, 100. "Scribebatur *μάδδαν*, nisi forte forma Dorica *α* brevi est pronunciata. Librorum in hac re auctoritas nulla est. Nam Atticam quoque formam *μᾶζα* librarii tantum non constanter *μάζα* scribunt contra regulam Herodiani *π. μ. λ.* p. 31, 19." (Dind.) V. Cramer. Anecd. III. p. 282. coll. p. 293. et Lob. Paral. II. p. 405. Schol: *οἱ Μεγαρεῖς δὲ τρέπουσι τὸ ζ εἰς δύο δδ.* Etym. M. 573, 21. *μάδδα. ἀντὶ τοῦ μάζα Δωρικῶς.* Suid. s. v. *μάζα.* Sic *χρήδδετε* 734. *πα* A. (qu.) B. C. vulg. *παι* R. *πᾳ* *Γ.* *πᾷ* Elmsl. etc. Cf. Pind. Isth. V. 59. Theocr. I. 63. Sic *ὅπα* Ach. 748. Lys. 118. *πᾶ* Lys. 980. Theocr. I. 66. II. 1. XV. 33. etc. V. Ahrens. Dor. p. 369.

733. *ἀκούετον* (sic A. B. R. vulg. *ἀκούετε* C.) *δή, ποτέχετ'* (sic B. C. R. *ποτ' ἔχετ'* A.) *ἐμὶν* libri et vulg. Elmsl. Bergk. Ribb. *ἀκούετε δή, ποτέχετ' ἐμὶν* Bentl. Herm. (de Metr. p. 153.) Bl. Mull. *ἀκούετον δή, πότεχ' ἐμὶν τὰν γαστέρα* Reisig. Conj. 34. (Qui, "Megarensis, inquit, ad unam se filiam convertit, quum ante utramque compellasset." Verba *ἀκούετον δή* leguntur et Pl. 76.) Dind. prob. Herm. El. D. M. p. 134. et Hanov. Exerc. p. 147. *ἀκούετον δή, ποτέχετον* (aut *πότσχετ' ἐμὶν*) conj. Elmsl. (Cf. *ποτθέμεν* Epich. Fr. 94.) *ἀκούετ' ὦν· ποτέχετ' ἐμὶν* Fritzsch. ad Th. 730. *ἄκουε δὴ πότεχέ τ' ἐμὶν* Cobet. Mein. *ἀκούετον δή, ποτεχέμεν* Dobr., pronomen omitti monens etiam Pl. 113. 151. Nub. 635. Vera est Bentleii emendatio, nam ambas filiolas alloquitur, ut ostendit sequens *χρήδδετε.* Semper autem in sequentibus compellans eas plurali utitur Megarensis. Saepe autem pluralem in dualem corruperunt librarii (cf. ad Pl. 73. 185. Nub. 1506). Alioqui non displiceret *ἄκουε δὴ καὶ πότεχ' ἐμὶν*, vel *ἄκουε δή νυν καὶ πότεχε* (vel *νυν, πότεχ' ἐμὶν*) *τ. γ.* Vel *ἀκούετον δή, ποτέχετον τ. γ.* Caesura autem in *ἀκούετε δὴ* (vel *νυν*) non magis offendere debet quam in *αὐτίκα δή μάλα.* Ceterum joco inexpectato lepide *τὰν γαστέρα* pro *τὸν νοῦν*, ut famelicas alloquens, substituit. Cf. Eq. 1014. *ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.* Nub. 575. Av. 688. Vesp. 1015. Pl. 76. *ἀκούετον δή.* "Mendosum est *ποτέχετ'*, quippe cum dactylum ante anapaestum sistat, ut monuit Hermannus p. 153. Aut legendum *ποτέχετον τὰν γαστέρα*, aut reponenda Dorica forma trisyllaba aoristi, qui Atticis est *πρόσχετε* vel potius *πρόσσχετε.* Dorienses *πότσχετε* dixisse minime affirmarim: Atticos *κατφθίμενος* vel *καπφθίμενος* dixisse satis constat ex Eur. Suppl. 894. Electr. 1299.

Πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ' ἢ πεινῆν κακῶς;
ΚΟΡΑ.
Πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.

Rhes. 378. Numerum dualem cum plurali permistum habes cum alibi, tum in Pluto 73. *κακόν τι μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.* In Nub. 1506. vera scriptura esse videtur *τί γὰρ μαθόνθ' ὑβριζέτην εἰς τοὺς θεούς, | καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;* Priorem versum insigni diversitate emendarunt librarii et editores, quippe qui nescirent secundam personam dualem nunquam a tertia diversam fuisse. Eodem ductus errore Brunckius *εἴχετόν γ'* edidit in Soph. Oed. Tyr. 1511. ubi recte vulgo repraesentatur *σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας.* Ita Eur. Alc. 664. *τοιάνδε καὶ σὺ χἠ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.* Ita quoque Scolion omnium celebratissimum apud Athen. p. 695 B. *ἀεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν, | φίλταθ' Ἁρμόδιε κἀριστόγειτον, | ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην | ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.* Haec etiam mutavit Brunckius Analect. I. p. 156. Praeterea vera scriptura aliquoties apud Platonem exhibetur, ut *εὑρέτην* Euthyd. p. 191 C. *ἐπεδημείτην* ibid. *ἐμαθέτην* p. 198 E. *ἐκοινωνησάτην* de Legg. 6. p. 856 B. *εἰπέτην* Sympos. p. 1185 B. In caeteris plerisque veterum scriptorum locis librarios sibi obtemperantes habuerunt grammatici Alexandrini. Sed nullum memini vidisse versum qui veram hujus personae formam non admittat. Obstare quidem videtur Homerus Il. Θ. 455., ubi vulgo legitur *οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, | ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.* Sed in illo loco, quicquid de numero duali statuatur, indubie reponendum est *ἵκησθον*, ut sit *ἂν ἵκησθον* futurum Homericum pro *ἵξεσθον.* Porro scribendum est *καμέτην* Il. Θ. 448. *λαβέτην* Κ. 545. *ἐπέτην* Λ. 775. *ἠθελέτην* 781. *ἠλθέτην* Aesch. Agam. 1216. *ἐφύτην* Soph. Oed. Col. 1379. *ἐβάτην* 1696. *ἀπεφυγέτην* 1739. *ἐλαχέτην* 1746. *εὐδαιμονοίτην* Eur. Med. 1073. *ὀρφώτην* Alc. 273. *ἠρκεσάτην* El. 1300. *ξυνωμνύτην* (ubi malim *ξυνόμνυτον*) Aristoph. Eq. 236. *ξυνεβήτην* Vesp. 867. *ἠλθέτην* Av. 112. Thesm. 1158. *ἐμελλέτην* Plut. 103. *φθανοίτην* 485. Plura exempla inter legendum observata enotare neglexi. Grammaticis Alexandrinis debemus etiam primam personam dualem, quam ter tantum apud probatos scriptores offendi. Homerus Il. ψ. 485. *δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος.* Soph. Phil. 1079. *λῷω τιν' ἡμῖν· νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον.* El. 950. *ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελείμμεθον.* Ubique reponenda videtur prima persona pluralis, quam in Homero multi agnoscunt. Hiatum facile vites legendo *περιδώμεσθ'*. In Sophocle fraudi fuisse librariis conjicio dualia *νὼ* et *μόνα*: qua etiam de causa in Plut. 447. contra omnes libros, quantum scimus, post *ἀπολιπόντε* Fracinus *φευξούμεθον* invexit, relicto *διαμαχούμεθα* in proximo versu. Verum, ut concedam *φευξούμεθον* Graecum esse, quod quidem aegre concesserim, nostrum ab hac ἀκριβείᾳ longe alienum fuisse docebunt sequentia. Av. 664. *καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.* Ran. 885. *εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι πρὶν*

ΜΕ. Ἐγώνγα καὐτός φαμι. Τίς δ' οὕτως ἄνους
ὅς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;

τἄπι λέγειν. Plut. 608. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ | μεταπέμψεσθον. Locus observatu dignissimus est Ran. 1479. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί; | ΠΛ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λέγεις. Dixit ὀνοματοθήρας Pompeianus ap. Athen. p. 98 A. Πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἔπειθ' οὕτως ἀπολούμεθον." ELMSL. "Quum tribrachum et anapaestum in versibus iambicis rarissime conjunxerint comici Graeci, de quo dixi ad v. 47, rationi consentaneum erat ut magis etiam ab dactylo et anapaesto abhorrerent, quos pedes consociari vel in anapaesticis versibus inelegans habetur. Nostri tamen loci corrigendi quas critici excogitarunt rationes, ut vel ἀκούετε δή, vel ποτέχετον τὰν, vel πότεχ' ἐμὶν, vel πότσχετ' ἐμὶν scriberetur, nulla est quin aliquid dubitationis habeat. Itaque veram esse censeo librorum scripturam, nec mirandum, quum vix tria quattuorve tribrachi ante anapaestum positi exempla inveniantur, unum tantum de antiquiore comoedia superesse dipodiae ex dactylo et anapaesto compositae exemplum, cui duo accedunt comicorum recentiorum, alterum Damoxeni apud Athenaeum III. p. 102 C. αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις, κακὸν | ἠλίβατον ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα | ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν. alterum Machonis VIII. p. 346 B. εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολᾶδας Μυκονίας. Neque enim operae pretium est alia commemorari quae librariorum peccatis deberi ostendit Dobraeus loco ad v. 47. ab me indicato. Cum Aristophanis versu, in quo τὰν γαστέρα praeter exspectationem dictum est pro τὸν νοῦν, comparandus locus simillimus Eq. 1014. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. Reliquum est ut Elmsleii annotationem apponam, memorabilem propter novas quasdam de secunda et tertia persona dualis observationes, quae verissimae videntur quatenus ad scriptores Atticos pertinent. Nam de Homero rectius judicavit Buttmannus Grammat. vol. 1. p. 349. Nec quae de prima persona dualis dixit Elmsleius extra dubitationem posita videntur. De prima persona dualis Elmsleius iterum dixit ad Eurip. Iph. Taur. 777. in Museo Cant. fasc. 6. p. 294." DIND. In nostri Fr. 309. μύρον κίσηριν (cf. στρόφιον ὀπισθοσφενδόνην, aut στρόφον cum Dindorfio corrigendum Aesch. Sept. 869. Suppl. 453), aut transponendum, στρόφιον κίσηριν μύρον ὀπισθοσφενδόνην. τὰν B. C. R. τὴν (supr. α) A.

734. πεπρᾶσθαι A. C. R. Γ. πεπράσθαι B. Δ. πεπρᾶσθαι legitur Pac. 1011. χρῄδδετ' A. B. R. Γ. χρήδδετ' Δ.

735. Qu. πεπρῆσθαι πεπρῆσθαι. Est autem versus dimeter bacchius, quales sunt Thesm. 1143—1144.

736. ἐγώνγα καὐτὸς B. vulg. ἔγωνγα κ' αὐτὸς R. ἔγων καὐτὸς A. ἐγὼν γὰρ (spatio relicto ante τίς δ') καὐτὸς C. ἔγωνγ' αὐτὸς P. ἔγων γα καὐτὸς Elmsl. ἐγώνγα legitur praeterea 764. Lys. 986. 990. V. Apoll. 64 B. Eust. 695, 26. et Etym. M. 315, 17 ubi et de accentu et de ν servato accurate exponitur. V. Ahrens de D. Dor. p. 247. Cf. ad 754 infra.

Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
Χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.

Doricum autem ἐγὼν, ut in Epich. Fr. 114. 124 etc. φαμι R. et schol. Br. φημι A. B. Ald. τίς δ' οὕτως] τίς δ' αὖ τῶς prop. Mein. Cf. Liban. p. 203. τίς γὰρ οὕτως — ἀνόητος, ὃς οὐκ ἂν ῥαδίως τοῦτον καταλάβοι τὸν λόγον; οὑτῶς Ahrens Dor. p. 32.

737. ὑμέ κα πρίαιτο A. ὑμέων (corr. ὑμέ κα B.) ἐπρίατο B. Δ. ὑμᾶς ἐπρίατο C. Doricum est ὑμὲ pro ὑμᾶς. Cf. 739. Lys. 87. 1076. Sophr. Fr. 25. etc. Sic ἀμὲ pro ἡμᾶς. Nominativus ὑμὲς infra 760. 761. 862. Scribendum ubique videtur ὑμὲς aut ὔμμες, ὑμὲ aut ὔμμε. Formae Pindaricae et Theocriteae sunt ὔμμες ὔμμε ὔμμιν vel ὔμμι, ut et ἄμμες ἄμμε ἄμμιν vel ἄμμι. Cf. ad 759. πρίαιτο] πρίατο R. Γ. ἐπρίατο Δ. ζαμίαν B. C. R. ζημίαν A. ζαμία (unde Latinum damnum, ut videtur) legitur Epich. Fr 99. et in Tab. Heracl.

738. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι (sic A. B. R. Ald. γ' ἐμοὶ C.) libri et vulg. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν Suidas in ἀλλ' ἐστίν et Μεγαρικαὶ σφίγγες. Unde ἀλλ' ἔστιν ἁμιν antiquitus scriptum suspicatur Reisig. C. 154. ἄλλα 'στὶν ἡμῖν Elmsl. ἀλλ' ἔντι γ' ἁμῖν (vel γὰρ ἐμὶν) Bentl. ἀλλ' ἔστ' ἐμίγγα Brambach. Mus. Rhen. a. 1866. Cf. Eq. 1086. ἀλλὰ γάρ ἐστιν (qu. ἀλλ' ἐστὶν γὰρ) ἐμοὶ χρησμὸς etc. Encliticum μοι probat Ahrens Dor. p. 251. Legitur et 772. Epich. Fr. 3, 19. Theocr. IV. 30. VI. 37. IX. 5. XI. 2. 44. XIV. 7. etc. Sophron. Fr. IX. De duplicata particula γὰρ cf. Nub. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν· τί γὰρ πάθω; ἔστι] Non debebam ἔντι suadere, quod nonnisi pro εἰσὶ Doricum est. ἐντὶ pro ἐστὶ rarissime aut nunquam in Doridis antiquae monumentis extare docet Ahrens Dor. p. 319. Theocrito tamen et recentioribus frequentatur, et inde est haud dubie quod Doricum id tradat Gregorius Cor. p. 280. Legi quidem dicitur in Inscr. Elea ap. Boeckh. i. p. 26, sed recentioris fortasse aetatis ea est. Forma vulgaris legitur in Megarensis sermone infra v. 738. 769. 773 ('στιν). 785. 786. 790. Lys. 143. 980. Epich. Fr. 23. 51. 90. 94. 95. 96. 100. 111. 147. 150. 168. Chelid. Rhod. v. 16. Tit. Heracl. II. 80. Rhod. 2905. Ther. 2448 etc. In Boeoti sermone v. 873 legitur ἐστὶν. 900 ἔντ' (Δ. Dind.). 903. et ἔντ' pro εἴσ' 903. Quare Ahrensio non dubitanter assentior formam ἐστὶ (sicubi corrupta est in ἐντὶ) ubique Doricis antiquis scriptoribus restituenti. Itaque ἔστ' pro ἔντ' corrigendum erit in Epicharmi Fr. Athen. p. 85 C. μαχανὰ B. vulg. μηχανὰ A. C. R. Γ. Forma μαχανὰ legitur Pind. P. I. 41. III. 62. 109. VIII. 35. 78. Nem. VII. 22. Soph. Aj. 181. Sic πάδη pro πήδα Lys. 1316. et Ἀθάνα pro Ἀθήνη. Cf. etiam Latinum machina.

739. χοίρους libri et vulg. Bergk. Mull. Ribb. χοίρως Elmsl. Dind. Mein. Doricum σῶμαι pro σοῦμαι, σῶται pro σοῦται tradit Hesychius. Dorica affert βωλὰν et ὠρανὸν Gramm. Meerm. p. 659 Sch. "Cf. Rang. 693—695. C. I. 1052. ἐκγόνοις. Rang. 696. 698—700. προξένοις." (Mull.) Cf. ad Lys. 168. ὑμὲ σκευάσας] ὑμ' ἐνσκευάσας malit Porsonus, coll. 436.

Περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶς χοιρία.
Ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἶμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἴπερ ἱξεῖτ' οἴκαδις
ἄπρατα, πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.

Cf. ad Ran. 523. Sed supra 121. *εὐνοῦχος — ἐσκευασμένος.* *ὑμὲ* R. *Γ.* et vulg. *ὑμε* C. (ut vid.) *ὑμὲ* A. *ὕμμε* B. *ὑμμὲ* *Δ.* *φέρειν* libri et vulg. Bergk. Mull. Ribb. *φέρεν* Br. Elmsl. Bekk. Dind. Mein. Cf. 788. 792. (947). Metrum postulat *παίειν* 835. Mitioris Doridis esse formam in *-ειν* ostendit Ahrens Dor. p. 303. (cf. 170).

740. *τὰς ὁπλάς*] *τὰς σπολὰς* Nauck. *τὰς στολὰς* conj. Mein. Scilicet ut pelles porcellinae intelligantur. "Male me habet quod puellae ungulas *περιθέσθαι* jubentur, quas si tanquam calceos induendas esse dicere voluit, *ὑποδεῖσθε* dicere debuit. Sed fateor totum illud de ungulis sive induendis sive circumponendis mihi ineptissime excogitatum videri." (Mein.). Ipse quid lateat nondum perspectum habeo. *τῶν χοιρίων* vulg. *τῶν χοιρίνων* conj. Mein. (Sed *τῶν χοιρείων* potius dicendum fuisset.) *τῶς* (pro *ὡς*, cf. 762.) *χοιρία* probabiliter conjicit Hamaker. Ipse tentabam *τὰς χοιρίων*, vel *ᾷ* (*ἇι*) *χοιρία.* Offendit certe articulus in vulgata.

741. *ἦμεν* A. R. Suid. in *σῦς* et *ὗς.* vulg. Mein. Ribb. *ἦμες* B. *ἡμὲν* *Γ.* *εἰμὲν* C. *εἶμεν* et hic et 771 Dind. Muller. et Ahrens de D. Dor. p. 170. *εἴμεναι* legitur 775. *εἶμεν* in Epicharmi Fr. 94. 95. 97. et titulis Megarensium omnibus ap. Boeckh. 1052. *εἶμεν* et *ἐνεῖμεν* in Decreto Amph. Sed *ἦμεν* in Decreto Byzant. ap. Dem. de Cor. 90. Severioris Doridis esse *ἦμεν* docet Ahrens Dor. p. 322. ubi exempla e scriptoribus et titulis congeruntur.

742. *εἴπερ* libri et vulg. *αἴπερ* Elmsl. Bl. Dind. etc. prob. Mein. Cf. 732. 788. 835. Ahrens Dor. p. 380. *ἵξετ'* B. C. *Γ. Δ.* vulg. *ἥξετ'* A. *ἰξεῖτ'* R. *ἱξεῖτ'* Elmsl. Dind. Bl. Mein. etc. Doricum pro *ἥξετε.* Cf. 750. *ἵκομες.* 820. *ἵκει.* Lys. 87. *ἵκει.* 1077. *ἵκομες* (ita leg.). Epich. Fr. 26. *ἵκονθ'.* Dem. p. 1072. *τοὺς ποθήκοντας* (*ποθίκ.* recte r.) in oraculo Delphico. V. Ahrens de D. Dor. p. 183. et 344. cui *εἴκω* potius quam *ἵκω* scribendum videtur, coll. Epich. Fr. 19. *εἴκω* (ita Athenaei libri). 24. *εἴκαι* (i. e. *εικε*). Sapph. Fr. 2, 8. *εἴκει* (ita libri). Hesych. *συνείκη* (*συνείκει?*): *συμφέρει.* Quocum cf. Lat. convenit. Mihi scriptura *εἴκω* nata videtur ex *Ϝίκω.* *οἴκαδις*] *οἴκαδες* lemma schol. Quam formam Doricam esse tradunt Etym. M. p. 617, 24. et Greg. C. p. 230. 364. Sic *χαμάδες* et *χαμάδις,* ait Koen. ad Greg. l. l. *Οἴκαδε* legitur Thuc. V. 77. *οἴκαδις* Doricum dicitur a Jo. Gramm. 243 b. et non nominata dialecto affertur ab Theognost. II. 163, 22. ed. Ox. Cf. 779. Epich. ap. Athen. p. 236 A. *ἐπεὶ δέ χ' ἵκω οἴκαδ' εἰς* (ita P. V. L. *οἴκαδις* Dind.) *καταφθαρείς.* Formam *οἴκαδις* probat. Ahrens D. Dor. p. 373. Similia sunt *χαμάδις, ἄμυδις, ἄλλυδις, χαμάνδις, ἀγράνδις* (*ἀγοράνδις* Ahrens), *Ὀλυμπιάνδις.* Cf. etiam *ἄνις* 798. Ceterum et *οἴκαδις* et *οἴκαδε* ad accusativum *οἶκα* ab obsoleto nominativo *οἶξ* formatum referenda monet Ahrens l. l.

743. *τὰ πρᾶτα* B. vulg. *τὰ πρῶτα* A. C. R. *Πρᾶτος* Doricum est pro

Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
Χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.

Doricum autem *ἐγών*, ut in Epich. Fr. 114. 124 etc. *φαμι* R. et schol. Br. *φημι* A. B. Ald. *τίς δ' οὕτως*] *τίς δ' αὖ τώς* prop. Mein. Cf. Liban. p. 203. *τίς γὰρ οὕτως — ἀνόητος, ὃς οὐκ ἂν ῥᾳδίως τοῦτον καταλάβοι τὸν λόγον;* *οὑτῶς* Ahrens Dor. p. 32.

737. *ὑμέ κα πρίαιτο* A. *ὑμέων* (corr. *ὑμέ κα* B.) *ἐπρίατο* B. *Δ. ὑμᾶς ἐπρίατο* C. Doricum est *ὑμὲ* pro *ὑμᾶς*. Cf. 739. Lys. 87. 1076. Sophr. Fr. 25. etc. Sic *ἁμὲ* pro *ἡμᾶς*. Nominativus *ὑμὲς* infra 760. 761. 862. Scribendum ubique videtur *ὑμὲς* aut *ὔμμες*, *ὑμὲ* aut *ὔμμε*. Formae Pindaricae et Theocriteae sunt *ὔμμες ὔμμε ὔμμιν* vel *ὔμμι*, ut et *ἄμμες ἄμμε ἄμμιν* vel *ἄμμι*. Cf. ad 759. *πρίαιτο*] *πρίατο* R. *Γ. ἐπρίατο Δ.* *ζαμίαν* B. C. R. *ζημίαν* A. *ζαμία* (unde Latinum damnum, ut videtur) legitur Epich. Fr 99. et in Tab. Heracl.

738. *ἀλλ' ἔστι γάρ μοι* (sic A. B. R. Ald. *γ' ἐμοὶ* C.) libri et vulg. *ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν* Suidas in *ἀλλ' ἐστίν* et *Μεγαρικαὶ σφίγγες*. Unde *ἀλλ' ἔστιν ἁμιν* antiquitus scriptum suspicatur Reisig. C. 154. *ἄλλα 'στὶν ἡμῖν* Elmsl. *ἀλλ' ἔντι γ' ἁμῖν* (vel *γάρ ἐμὶν*) Bentl. *ἀλλ' ἔστ' ἐμίγγα* Brambach. Mus. Rhen. a. 1866. Cf. Eq. 1086. *ἀλλὰ γάρ ἐστιν* (qu. *ἀλλ' ἐστὶν γὰρ*) *ἐμοὶ χρησμὸς* etc. Encliticum *μοι* probat Ahrens Dor. p. 251. Legitur et 772. Epich. Fr. 3, 19. Theocr. IV. 30. VI. 37. IX. 5. XI. 2. 44. XIV. 7. etc. Sophron. Fr. IX. De duplicata particula *γὰρ* cf. Nub. 798. *ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν· τί γὰρ πάθω;* *ἔστι*] Non debebam *ἔντι* suadere, quod nonnisi pro *εἰσὶ* Doricum est. *ἐντὶ* pro *ἐστὶ* rarissime aut nunquam in Doridis antiquae monumentis extare docet Ahrens Dor. p. 319. Theocrito tamen et recentioribus frequentatur, et inde est haud dubie quod Doricum id tradat Gregorius Cor. p. 280. Legi quidem dicitur in Inscr. Elea ap. Boeckh. i. p. 26, sed recentioris fortasse aetatis ea est. Forma vulgaris legitur in Megarensis sermone infra v. 738. 769. 773 (*'στιν*). 785. 786. 790. Lys. 143. 980. Epich. Fr. 23. 51. 90. 94. 95. 96. 100. 111. 147. 150. 168. Chelid. Rhod. v. 16. Tit. Heracl. II. 80. Rhod. 2905. Ther. 2448 etc. In Boeoti sermone v. 873 legitur *ἐστὶν*. 900 *ἔντ'* (*Δ.* Dind.). 903. et *ἔντ'* pro *εἴσ'* 903. Quare Ahrensio non dubitanter assentior formam *ἐστὶ* (sicubi corrupta est in *ἐντὶ*) ubique Doricis antiquis scriptoribus restituenti. Itaque *ἔστ'* pro *ἔντ'* corrigendum erit in Epicharmi Fr. Athen. p. 85 C. *μαχανὰ* B. vulg. *μηχανὰ* A. C. R. *Γ.* Forma *μαχανὰ* legitur Pind. P. I. 41. III. 62. 109. VIII. 35. 78. Nem. VII. 22. Soph. Aj. 181. Sic *πάδη* pro *πήδα* Lys. 1316. et *Ἀθάνα* pro *Ἀθήνη*. Cf. etiam Latinum machina.

739. *χοίρους* libri et vulg. Bergk. Mull. Ribb. *χοίρως* Elmsl. Dind. Mein. Doricum *σῶμαι* pro *σοῦμαι*, *σῶται* pro *σοῦται* tradit Hesychius. Dorica affert *βωλὰν* et *ὠρανὸν* Gramm. Meerm. p. 659 Sch. "Cf. Rang. 693—695. C. I. 1052. *ἐκγόνως*. Rang. 696. 698—700. *προξένως*." (Mull.) Cf. ad Lys. 168. *ὑμὲ σκευάσας*] *ὑμ' ἐνσκευάσας* malit Porsonus, coll. 436.

Περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶς χοιρία.
Ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἶμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἴπερ ἵξεῖτ' οἴκαδις
ἄπρατα, πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.

Cf. ad Ran. 523. Sed supra 121. *εὐνοῦχος — ἐσκευασμένος.* *ὑμὲ* R. *Γ.* et vulg. *ὑμε* C. (ut vid.) *ὐμὲ* A. *ὕμμε* B. *ὑμμὲ Δ.* *φέρειν* libri et vulg. Bergk. Mull. Ribb. *φέρεν* Br. Elmsl. Bekk. Dind. Mein. Cf. 788. 792. (947). Metrum postulat *παίειν* 835. Mitioris Doridis esse formam in *-ειν* ostendit Ahrens Dor. p. 303. (cf. 170).

740. *τὰς ὁπλάς*] *τὰς σπολὰς* Nauck. *τὰς στολὰς* conj. Mein. Scilicet ut pelles porcellinae intelligantur. "Male me habet quod puellae ungulas *περιθέσθαι* jubentur, quas si tanquam calceos induendas esse dicere voluit, *ὑποδεῖσθε* dicere debuit. Sed fateor totum illud de ungulis sive induendis sive circumponendis mihi ineptissime excogitatum videri." (Mein.). Ipse quid lateat nondum perspectum habeo. *τῶν χοιρίων* vulg. *τῶν χοιρίνων* conj. Mein. (Sed *τῶν χοιρείων* potius dicendum fuisset.) *τῶς* (pro *ὡς*, cf. 762.) *χοιρία* probabiliter conjicit Hamaker. Ipse tentabam *τὰς χοιρίων*, vel *ᾇ* (*ᾇι*) *χοιρία.* Offendit certe articulus in vulgata.

741. *ἦμεν* A. R. Suid. in *σῦς* et *ὗς.* vulg. Mein. Ribb. *ἦμες* B. *ἡμὲν Γ.* *εἰμὲν* C. *εἶμεν* et hic et 771 Dind. Muller. et Ahrens de D. Dor. p. 170. *εἴμεναι* legitur 775. *εἶμεν* in Epicharmi Fr. 94. 95. 97. et titulis Megarensium omnibus ap. Boeckh. 1052. *εἶμεν* et *ἐνεῖμεν* in Decreto Amph. Sed *ἦμεν* in Decreto Byzant. ap. Dem. de Cor. 90. Severioris Doridis esse *ἦμεν* docet Ahrens Dor. p. 322. ubi exempla e scriptoribus et titulis congeruntur.

742. *εἴπερ* libri et vulg. *αἴπερ* Elmsl. Bl. Dind. etc. prob. Mein. Cf. 732. 788. 835. Ahrens Dor. p. 380. *ἵξετ'* B. C. *Γ. Δ.* vulg. *ἥξετ'* A. *ἱξεῖτ'* R. *ἰξεῖτ'* Elmsl. Dind. Bl. Mein. etc. Doricum pro *ἥξετε.* Cf. 750. *ἵκομες.* 820. *ἵκει.* Lys. 87. *ἵκει.* 1077. *ἵκομες* (ita leg.). Epich. Fr. 26. *ἵκονθ'.* Dem. p. 1072. *τοὺς ποθήκοντας* (*ποθίκ.* recte r.) in oraculo Delphico. V. Ahrens de D. Dor. p. 183. et 344. cui *εἵκω* potius quam *ἵκω* scribendum videtur, coll. Epich. Fr. 19. *εἵκω* (ita Athenaei libri). 24. *εἵκαι* (i. e. *εικε*). Sapph. Fr. 2, 8. *εἵκει* (ita libri). Hesych. *συνείκῃ* (*συνείκει?*): *συμφέρει.* Quocum cf. Lat. convenit. Mihi scriptura *εἵκω* nata videtur ex *Ϝίκω.* *οἴκαδις*] *οἴκαδες* lemma schol. Quam formam Doricam esse tradunt Etym. M. p. 617, 24. et Greg. C. p. 230. 364. Sic *χαμάδες* et *χαμάδις*, ait Koen. ad Greg. l. l. *Οἴκαδε* legitur Thuc. V. 77. *οἴκαδις* Doricum dicitur a Jo. Gramm. 243 b. et non nominata dialecto affertur ab Theognost. II. 163, 22. ed. Ox. Cf. 779. Epich. ap. Athen. p. 236 A. *ἐπεὶ δέ χ' ἵκω οἴκαδ' εἷς* (ita P. V. L. *οἴκαδις* Dind.) *καταφθαρείς.* Formam *οἴκαδις* probat. Ahrens D. Dor. p. 373. Similia sunt *χαμάδις*, *ἄμυδις*, *ἄλλυδις*, *χαμάνδις*, *ἀγράνδις* (*ἀγοράνδις* Ahrens), *Ὀλυμπιάνδις.* Cf. etiam *ἄνις* 798. Ceterum et *οἴκαδις* et *οἴκαδε* ad accusativum *οἶκα* ab obsoleto nominativo *οἶξ* formatum referenda monet Ahrens l. l.

743. *τὰ πρᾶτα* B. vulg. *τὰ πρῶτα* A. C. R. *Πρᾶτος* Doricum est pro

Ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.

πρῶτος, Epich. Fr. 66. Theocr. VI. 5. VIII. 30. XV. 78. 85. Tit. Megar. C. I. 1050. Sic *πρὰν* pro *πρώην* (Theocr. II. 115. X. 16 etc.), *πα* pro *πω*, *Ποτιδᾶν* pro *Ποσειδῶν*, *θεαρὸς*, *κοινάω*, etc. V. Ahrens D. Dor. p. 181. Cum *τὰ πρᾶτα τᾶς λιμῶ* cf. Ran. 421. *κἄστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας*. Redde, you shall experience hunger in the extreme (i. e. the extreme of hunger). Sed displicet accusativus *τὰ πρᾶτα* post *πειρασεῖσθε*. Vide ergo an refingendus sit locus in hunc modum: *αἴπερ ἵξεῖτ' οἴκαδις* | *ἄπρατα* (vel *μὴ πρατὰ*, unsold), *πειρασεῖσθε* etc. *Ἄπρατος* legitur Lys. 108, 44. Dem. 910, 1. Aeschin. 31, 19. *πρατὸς* Soph. Tr. 276. Eandem correctionem proponunt Ahrens (Mus. Rhen. 1843. p. 467.) Holden. et hodie recepit Dind. *πειρασεῖσθε*] Cf. ad 741. *τοῦ* Γ. pr. *λιμοῦ* libri et vulg. Bergk. Mull. Ribb. *λιμῶ* Δ. Bentl. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Quae forma severioris Doridis est. De fem. *λιμὸς* v. Lob. ad Phryn. p. 188. Ahrens Dor. p. 386. Cf. Hom. H. Cer. 311. *λιμοῦ ὕπ' ἀργαλέης*.

744. *ταδὶ* A. B. C. P. R. (*τὰ δὶ*) vulg. *ταδὴ* Ald. prob. Ahrens. Dor. p. 272. Utriusque scripturae mentionem facit Scholiasta, *ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ γράφειν ταδὶ* (quod Atticum est), *τὰ δή. Δωρίζει γάρ.* Epich. Fr. 94, 16. *ἅτερον εἴη καὐτὸ δὴ* (*κα τοδὴ* Ahrens l. l.). Iota demonstrativum ignorasse videntur Dorienses. Sed *τοῖσι* (Lacon.) est Lys. 1180. Qu. *τάδ' αὖ*.

745. *κἤπειτεν* B. C. *κἤπειτ'* A. R. *κἤπειτά γ'* Kust. "*εἶτεν* et *ἔπειτεν*, quorum altero utitur Scymnus v. 568, utrumque Machoni restitui apud Athen. 13. p. 583, *ἐσχάτως βάρβαρα* dicit Phrynichus p. 124. ed. Lob. Quae observatio non pertinet ad dialectos Doricam et Ionicam. Nam *ἔπειτεν* saepius dixit Pindarus (P. IV. 376. N. III. 93), Ionibus autem *εἶτεν* et *ἔπειτεν* tribuit Aelius Dionysius apud Eust. p. 1158, 37. legiturque apud Herodotum (I. 146. II. 52)." DIND. Eadem forma restituenda, ni fallor, Sophroni Fr. 29. *κἤπειτα* (scrib. *κἤπειτεν*) *λαβὼν προῆγε· τοὶ δ' ἐβάλλιζον*. Similiter *ἕνεκα* et *ἕνεκεν*. Utrumque *εἵνεκα* et *εἵνεκεν* habet Herodotus. V. Ahrens D. Dor. p. 384. Quod ad crasin *κἤπειτεν* cf. 787. *κἠρυθράν*. 790. *κἠκ*. Epich. Fr. 19. *κἤπειτα*. 42. *κἠκτραπελογάστορας*. 48. *κἠκελήσατο*. 94. *κἀγὼ* (leg. *κἠγὼ*). 46. *κἐμβάφια* (*κἠμβ.*). Sophr. Fr. 6. *κἠγώ*. 29. *κἤπειτα*. Alcm. Fr. 52. *κἠπί*. 56. *κἠν*. Theocr. I. 97. *κἤπε*. II. 101. *κἠπέ*. II. 150. *κἤτε*. V. Ahrens D. Dor, p. 221. Qu. *κἤπειτά μοὺς* (quod *μ' ἐς* scriptum foret ab librariis) *τὸν* —. *ἐς*] *εἰς* R. prob. Ahrens Dor. p. 359. Mitioris enim Doridis esse *εἰς*, quam formam legi in tit. Megar. 1052. etc. Epich. Fr. 61. 126. Sophr. 9. 36. 58. 67. etc. *τὸν σάκκον* B. C. R. *τὸν σάκον* A. De formis *σάκκος* et *σάκος* v. Meinck. Fr. Com. IV. 102. Forma Attica est *σάκος σακίον* (v. Eust. p. 588, 12. et Phot. p. 497, 10). *Σάκκος* Doricum, *σάκος* Atticum esse docent Phryn. p. 257. Lob. aliique grammatici. Cf. 822. Qu. *ἐς τὸ σακίον*. Cf. Fr. 305. Menand. com. IV. 102. *ἔλαβον σακκίον* (*σακίον* Mein.), *εἶτ'* etc. *Σακκόπηρα* habet

Ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοΐξετε
χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὄπα.
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
ΔΙ. *Τί ἀνὴρ Μεγαρικός;* ΜΕ. *Ἀγορασοῦντες ἵκομες.*

Apollodor. com. IV. 440. *ὧδ'*] Vix Doricum sonat. Exspectavisses potius *τᾷδ'*.

746. *ὁπῶς* Ahrens Dor. p. 34. *γρυλλιξεῖτε* B. R. vulg. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *γρυλιξεῖτε* A. C. Dind. Bl. Cf. ad Pl. 307. *ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες — ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.* Lob. ad Phryn. p. 101. *κοΐξετε*] Formam *κοΐξεῖτε* metrum respuit. Hamakerus conjicit *γρυλιξεῖτε κοῒ κοῒ κοΐ.* Hesychius, *Κοΐζειν: τὰ χοιρίδια μιμητικῶς λέγεται.* *ἐσβαίνετε*] Qu. *εἰσβαίνετε.*

747. *χἠσεῖτε* A. B. R. *χ' ἠσεῖτε Γ. Δ.* *μυστηρικῶν*] Fort. *τῶν μυστικῶν.* Cf. 764.

748. *ἐγών*] *ἐγὼ* R. Sophr. Fr. 39. *ἐγών.* 74. *καρυξῶ* R. Bentl. Inv. Dind. etc. *καρυξῶ γε* B. C. P. Ald. *καρυξῶ δὲ* A. Cf. Enger. ad Lys. p. XX.

Δικαιόπολιν. ὅπα Δικ.; Ald. Br. Bekk. *Δικαιόπολιν ὅπα. Δικ.* A. B. R. *Γ. Δ.* Dind. Bl. Bergk. Ribb. *ἐγὼν δὲ καρυξῶ* (sc. *ὑμέ*). *Δικαιόπολις δὲ πᾷ;* Hamak. Mein. Mull. Cf. Pl. 973. *οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;* Menand. com. IV. 229. *ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι.* Soph. Aj. 103. *ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξῆρον μ' ὅπου;* 890. *σχέτλια γὰρ ἐμέ γε — ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.* 33. *κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου* (al. *ὅπου*). 118. *ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση.* Ant. 318. *τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;* Oed. R. 926. *μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ' εἰ κάτισθ' ὅπου.* Oed. C. 1216. *τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου.* *ὅπα* A. B. vulg. *ὅπαι* R. *ὅπᾳ* Bekk. *ὁπᾷ* Ahrens D. Dor. p. 34. 369. Doricum est *ὅπα* pro *ὅπου*, ut *πα* pro *που* v. 732. Cf. Theocr. 28, 4. Pind. Ol. XI. 10 11. 58. N. III. 24. *ὅπα* "pro exhortativo *ὅπως*" male hic accipit Ahrens D. Dor. p. 371.

749. *Δικαιόπολι* R. Dind. etc. *Δικαιόπολις* A. B. C. *Γ. Δ.* vulg.

750. *τί ἀνὴρ Μεγαρικός;* A. B. C. et reliqui haud dubie. Ald. Elmsl. Ribb. prob. Walsh. *τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;* Br. Dind. Mein. Mull. Mihi arridet librorum scriptura, ut subaudiatur *ποιεῖ* vel *πράττει.* Sic Eur. Iph. T. 484. *τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;* *ἀγοράσοντες* A. B. C. P. R. *Γ. Δ.* Ald. Br. Bekk. *ἀγορασοῦντες* Elmsl. Bergk. Mein. Mull. Dind. Ahrens D. Dor. pp. 216. 288. *ἀγορασεῦντες* Bl. I. Sic *δρειψεύμεναι* ap. Theocrit. 18, 40. *θησεύμεσθ'* 8, 13. *ᾀσεῦμαι* 3, 38. *κεισεῦμαι* 3, 53. *οἰσεῦμες* 15, 133. *βασεῦμαι* 11, 8. Minus recte, ut videtur, *ἀρξεῦμαι* Ep. 5, 3. V. Ahrens D. Dor. 217, qui inter alia monet ab Heraclide ap. Eust. 1557, 40 ut Dorica afferri *ποιησοῦντι, ὀρθωσοῦντι, γελασοῦντι, βοασοῦντι.* Cf. ad 730.

ἥκομεν A. B. C. P. *Γ. Δ.* vulg. *ἵκομεν* R. *ἵκομες* Elmsl. etc. Ahrens Dor. p. 183. ("fort. *εἵκομες*" id. p. 344.) Cf. ad 742. 820. Est autem Dorica terminatio in *-μες* (cf. Lat. -umus). Sic Lys. 168. *πείσομες.* 1002.

ΔΙ. Πῶς ἔχετε; *ΜΕ.* Διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
ΔΙ. Ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; *ΜΕ.* Οἷα δή.
Ὄκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλι,

μογίομες. 1003. *ἐπικεκύφαμες*. 1162. *λῶμες*. etc. Et *ἐμετρήσαμες* in tab. Heracl.

751. *ἀεὶ* A. C. R. *Γ*. Suid. in *διαπεινῶμεν* et *διαπίνωμεν*. Inv. Dind. etc. ("Fortasse parum recte," Ahrens D. Dor. p. 378.) *αἰεὶ* B. P. *Δ*. Ald. Elmsl. *αἰὲς* Br. Quae forma Dorica legitur Lys. 1267. et, ut videtur, in Sophron. Fr. 83. *τοξεύων αἰὲν* (*αἰὲς*?) *ἕνα τινὰ ὧν ζυγοστροφεῖ*. In utroque loco ante vocalem. *Ἀεὶ* metrum postulat v. 761. et Epich. Fr. 94. Legitur etiam in Sophr. Fr. 28. 34. et vulgo in titulis, etiam in tabulis Heracl. *Αἰεὶ* aut potius *αἰϝεὶ* legitur in vetustissimo tit. Cris. C. I. no. 1. *Ἀεὶ* inter alias formas Doricas *αἰὲν*, *ἀὲν*, *αἰὲς*, *ἀὲς*, *αἰὲ*, *ἀὲ*, *αἰὴ* apponit Ahrens l. l. *Ἐλαία* (non *ἐλάα*) ubique legitur in tab. Heracl. Sic Doricum est *χροιὰ* (v. ad Ach. 791) etc. Et Doricum *αἰβετὸς* (i. e. *αἰϝετὸς*) est ap. Hesych. V. Ahrens. Dor. p. 378 b. *ποττὸ πῦρ* B. R. *ποττα* (sic, om. *πῦρ*) A.

753. *Μεγαρῆς* C. R. corr. Br. *Μεγαρεῖς* A. B. P. R. pr. *Γ*. *Δ*. Ald.

754. *ὅκα μὲν ἐγὼν* A. *Γ*. Med. 9. Elmsl. Dind. etc. *ὅκα μὲν ἐγὼ* R. *ὅκα μὲν* (om. *ἐγὼν*) C. *ἀλλὰ γὰρ ὅκα μέν γα* B. (supr. *ἐγών*) P. *Δ*. (*ἐγώνγα*). Ald. *Ἐγὼν* Dorica forma est secundum grammaticos et legitur saepe etiam ante consonas. Vulgaris tamen forma *ἐγὼ* exstat infra 810. Lys. 117. 1174. 1243. Epich. Fr. 94, 17. et 98. Sophr. Fr. 6. Inscr. Corc. no. 20. Cret. 2555; etiam ante vocales, ut in Inscr. no. 20. *ἐγὼ ἕστακα*. 2555. *ἐγὼ εὐνοησῶ*. Antiquius esse *ἐγὼν* quam *ἐγὼ* ostendit Sanscrit. aham, ut monuit Ahrens de D. Dor. p. 247. Cf. ad 736 supra *τηνῶθεν* R. Inv. Elmsl. etc. *τηνόθεν* A. B. C. P. *Γ*. *Δ*. Med. 9. Ald. Br. "Unde explicanda est praecedentium verborum interpolatio in libris deterioribus." (Dind.). Dorica *πῶ*, *τουτῶ*, *αὐτῶ*, *τηνῶ* (Theocr. III, 25) pro *πόθεν*, *τουτόθεν*, *αὐτόθεν*, *τηνόθεν* laudantur ab grammaticis, Apoll. de adv. 604, 3. 622, 31. 598, 9. de pron. 99 A. Etym. M. 698, 40. 773, 18. etc. V. Ahrens Dial. Dor. p. 374—375. *Τηνῶθε* legitur Theocr. III. 10. (ubi tamen *τηνῶ δὲ* al.) et in epigr. Nossidis Anth. P. VI. 354. Theocr. IV. 48. (*εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν*). *τουτόθε* IV. 10. Vide Ahrens Dor. p. 269. *ἐμπορευόμαν* A. B. R. *ἐμπορευόμην* *Γ*. (in ras.) Med. 9. *ἐξεπορευόμαν* conj. Mein. *ἐπορευόμαν* Br. An *ἐκπορευόμαν*? Vel *τηνῶθεν ὧδ' ἐπορευόμαν*. Redde, proficiscebar.

755. *ἄνδρες* vulg. Dind. Ribb. *τὤνδρες* vel *τἄνδρες* malit Elmsl. (coll. Lys. 1099. 1260.) *τὤνδρες* Bl. I. Mull. Ahrens Dor. p. 222. prob. Mein. Sic *τἄλλαι* (Lac.) Lys. 999. *ταῦτ'* R. Bekk. *ἔπραττον* libri et vulg. *ἔπρασσον* Elmsl. Dind. etc. Cf. 763. *ἐξορύσσετε*. Tit. Rang. 699. *πράσσων*.

ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. Σά μάν;

695—700. 702. θάλασσαν. Ahrens Dor. p. 100. De hoc sensu verbi πράσσειν cf. Av. 1028. Thuc. V. 76. οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες. V. 83. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. Plut. Lys. 21. ἔπρασσον ὅπως ἀποδώσουσι τοῖς δημόταις τὰ πράγματα. Soph. Aj. 445. νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας | ἔπραξαν. τῇ πόλει vulgo. τᾷ πόλει Br. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Ribb. τᾷ πόλι Bl. (Add.) Mein. Mull. Ahrens D. Dor. p. 231. (cf. eund. I. 205.) τὰν πόλιν malit Elmsl. (coll. Eq. 351. Eccl. 560.) Πόλι scribendum et hic et in Thuc. V. 77. 79. vere docet Ahrens de D. Dor. p. 231. Legitur πόλι (contr. ex πόλιι) in tab. Heracl. I. 108. Λιγύδάμι et Σχινούρι in Corc. 1840. Qu. ὅπως — ἀπολούμεθα.

756. ὁπῶς Ahrens. Dor. p. 32.

757—759. Eidem personae tribuuntur in A.

757. ἀπαλλάξεσθε A. B. R. Γ. Δ. vulg. Elmsl. Ribb. ἀπαλλάξασθε Γ. ἀπηλλάξεσθε (paullo post futurum) Cobet. Mein. Mull. Dind. conj. Bergk.

σά μάν A. σαμάν R. σά μέν C. τί μάν (γρ. σάμαν) B. τιμάν (γρ. σὰ μάν in marg.) Δ. σαμάν Ald. Schol: σαμὰν δὲ ἀντὶ τοῦ τί μήν. τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται ἢ τοῦτο; Eadem formula est infra 784. Σὰ μὰν pro τί μὴν dictum volunt Schol. et Greg. C. p. 236. "Recte quidem, si sensum spectas; minus recte, si formam," ait Ahrens D. Dor. p. 277. Qui Megaricum esse σὰ (ex antiqua forma τια, de qua v. Ahrens Aeol. § 23, 11) pro τινὰ (vel τίνα, ut hic) monet, allatis testibus Herodian. ap. Schol. L. V. ad Il. ά. 554. Eust. 148, 38. et Etym. M. 157, 48. Unde ἄσσα pro ἅτινα. Plurali igitur in hac formula videantur usi Megarenses. Τά pro τί ex Pindaro (Ol. I. 132. ubi tamen legitur τί) enotavit Greg. C. p. 94. Porro σί pro τί Cypriis tribuit Hesychius in Σίβολε. Conferri possunt etiam Dorica σάμερον pro τήμερον, σᾶτες pro τῆτες, σεῦτλον pro τεῦτλον, σύρβη pro τύρβη, etc. V. Eust. p. 813, 42. Contra φατὶ pro φησὶ legitur infra 771. Σά μάν Dorice volunt dictum pro τί μήν quippini? Cf. Etym. M. p. 157. σὰ, ὅ ἐστι Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινά. Sed, quum hic postuletur quod Doricum sit pro τί, scribendum suspicor non σά μὰν, sed σί μάν (τί μάν B. τιμάν Δ.), vel τί μάν. V. Koen. ad Gregor. p. 109. At τί μάν legitur in Epicharmi Fr. 100. ap. Athen. p. 49. τί δὲ τόδ' ἐστί; B. δηλαδὴ τρίπους. τί μάν; A. ὅς πόδας ἔχει | τέτορας; οὐκ ἔστι τρίπους, ἀλλ' ἐστὶν, οἶμαι, τετράπους. (Sic enim locum corrigo.) Sophron. ap. Etym. M. p. 737, 3. Theocr. Ep. XVIII. 4. Locutionem τί μὴν frequentant Xenophon et praecipue, elegantiarum Atticarum arbiter, Plato. Lys. p. 16. ed. Heindorf. ἀλλὰ τίνα μήν; quem vero alium? p. 17. ἀλλ' ἀντὶ τίνος μήν; Pol. IX. 583 A. τί μὴν, ἦ δ' ὅς. Phaedr. 270. 271. 274. Theaet. 145. Polit. 258. etc. Aesch. Eum. 203. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή; (leg. τί μήν;) Lucian. V. A. 22. ἔστι σοι παιδίον; — Τί μήν; Tim.

ΔΙ. *Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; Πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;*
ΜΕ. *Παρ' ἁμὲ πολυτίματος ᾇπερ τοὶ θεοί.*
ΔΙ. *Ἅλας οὖν φέρεις; ΜΕ. Οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;*

Lex: *Τί μήν; κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ; ἢ διὰ τί γὰρ οὔ;* Eadem ellipsis in phrasibus *τί δαί* (Hesych: *τί γὰρ ἄλλο;*) *τί γάρ;* Anglice, To be sure! of course! How can it be otherwise? Qu. *σάφα* (783). Cf. ad 784.

758. *τί δ' ἄλλο; ΔΙ. Μεγαροῖ πῶς* — (Megarensi cont. *τί δ' ἄλλο;*) C. P. *Δ.* Ald. Kust. prob. Dobr. *ΔΙ. τί δ' ἄλλο; Μεγαροῖ πῶς* — B. Elmsl. *ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς* — R. *Γ.* corr. Med. 9. Suid. in *τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ.* Scal. Br. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Uni personae tribuuntur vv. 757—759 in A. Non contemnenda lectio Aldina. Anglice reddas *σά μάν; τί δ' ἄλλο;* To be sure! for how should it be otherwise? Cf. 784—785. Nub. 1088. *σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο;* 1448. *τί δ' ἄλλο γ'; ἦν* etc.

759. *παρ' ἁμὲ πολυτίματος* libri et vulg. Qu. *παρ' ἁμὶν ἦν πολύτιμος.* Cf. 754. 755. *παρ' ἁμὲ* A. B. P. R. Greg. Cor. p. 237. ed. Sch. Bl. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ahrens Dor. p. 483. *παρὰ με Γ. παρ' ἁμὲ Γ.* pr. *Δ.* Ald. Br. Inv. Bekk. *παρ ἁμὶ* Elmsl. Dobr. (vel *παρ' ἄμμι*). *πὰρ ἁμὲ* malit Mein. "Gregorius Cor. p. 237. *καὶ τὸ παρ' ἡμᾶς παρ' ἁμὲ φασίν.* ubi Aristophanis locum indicavit Koenius. Nec ferendus accusativus foret in veteri Atticorum dialecto. Sed Doricae dialecti ratio alia esse potuit." (Dind.). Simile exemplum accusativi pro dativo apud Dorienses usurpati legitur in Epilyci Coralisci Fragm. ap. Athen. p. 140. *ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σῶμαι. | Ἐναμυκλαῖον παρ' Ἀπέλλω | βαράκες πολλοὶ κἄρτοι | καὶ δωμός τις μάλα ἁδύς.* (Ita enim locum feliciter restituit Ahrens Dor. p. 482. nisi quod pro *ἐναμυκλαῖον* malim *ἐντ' Ἀμυκλαῖον.* Ubi vir doctus nostrum locum componere non oblitus est.) Unde usus Doricus hic fuisse videatur accusativi pro dativo. Sed Attici etiam scriptores sic locuti esse videntur. Arist. Fr. 388. *γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἥκομεν, | ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ.* Alexis Athen. 23 E. *ἀναπεσεῖν | ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.* Idem Antiatt. p. 111, 11. *παρ' ἡμᾶς* (pro *παρ' ἡμῖν*) *οἰκεῖ.* Dem. p. 192. *ἐγὼ γάρ, εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν ὄντα με σύμβουλον ποιοῖτο,* etc. Isae. VIII. 21. *τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' ἐκεῖνον* (*ἐκείνῳ* Reisk.) *πάσας.* IX. 27. *καί φησι παρ' ἑαυτῷ* (*ἑαυτὸν Ζ.*) *Ἀστύφιλον ταύτας καταλιπεῖν.* Cf. Valck. ad Herod. VIII. 140. Nescio an toleranda hic sit forma *ἄμμι*, Aeolica vulgo dicta, quae legitur Hom. Od. *ά.* 384. Theocr. I. 102. Aesch. Sept. 156. Pind. Isth. I. 52. VI. 49. VII. 10. etc. Est autem *ἁμὲ* pro *ἡμᾶς*, ut *ὑμὲ* pro *ὑμᾶς* 737. Legitur praeterea *ἁμὲ* pro *ἡμᾶς* Lys. 95. (ubi tamen pro *ποθ' ἁμέ* scribendum *ποχ' ἁμέ*). *ἀμὲ* 1099. *ἀμὲ* (*ἄμμε* B. *Δ.*) 1250. *ἀμὲ* 1254. *ἁμὲ* (*ἄμμε Δ.*) 1265. Sophr. Fr. 63. (*ἄμμε* vulg.) Epich. Fr. 97. Formae Doricae hujus pronominis sunt *ἁμὲς ἁμὶν ἁμὲ*, Aeolicae *ἄμμες ἄμμιν* (*ἄμμι*) *ἄμμε.* V. Apollon. de Pronom. pp. 380. 381. 387. *ἁμὲς* legitur Lys. 168. *ἀμὲς* 1162. *ἁμῖν* (fort. *ἐμὶν*) 821. *ἁμῖν* (*ἁμὶν*? 903. *ἁμῖν* 832. Lys. 1081. 1162. 1298. Aesch. Eum. 347. Theocr. VII. 135.

ΔΙ. Οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. Ποῖα σκόροδ'; Ὑμὲς τῶν ἀεὶ,
ὄκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μύες
πάσσαξι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.

V. Ahrens D. Dor. p. 261. ᾇπερ] ἅπερ P. ἅιπερ Γ. ἅπερ R. τοί] τ' οἵ P. Cf. ad Lys. 1308. τοὶ et ταὶ Dorica esse pro οἱ et αἱ docet Apoll. de adv. p. 592, 8. Exempla congessit Ahrens Dor. p. 265. Epich. Fr. 23. 31. 34. 44. 94. Thuc. V. 77. 79. etc. et ταίδε (pro αἵδε) Sophr. Fr. 54.

761. ὑμὲς (ὑμεῖς A. ὑμμὲς Gregorii ms. Vat.) ὧν ἀεὶ A. B. C. Γ. Δ. Greg. C. p. 244. vulg. ὑμὲς τῶν ἀεὶ R. Bekk. Elmsl. Dind. Mull. Ribb. ὑμὲς ὧν ἀεὶ Reisk. ὑμὲς γῶν ἀεὶ Ahrens. ποῖα σκόροδ' ἀμές; τῶν ἀεὶ tentat Mein. (Non male, modo pro τῶν scripsisset ὧν aut ὧν γ'.) Τῶν pro ὧν male, opinor, accipit Ahrens D. Dor. p. 276. Qu. ὑμὲς τῶνδ' ἀεί. Vel ὧν ὑμές γ' ἀεί. Vel ὧν γ' ὑμεῖς ἀεί. Vel οὐχ ὑμεῖς (ὑμές γ') ἀεὶ —;

762. ὄκκ' R. Γ. Ald. Br. etc. ὄκ' P. ὄκκ' A. B. C. Δ. οὐκ Suidas s. v. εἰσβαλεῖται. Est autem ὄκκα (ὄκα κα) Doricam pro ὅταν (ὅτε ἄν), ut αἴκα (αἴ κα) pro ἐὰν (εἰ ἄν). Ultima est anceps, unde elisionem patitur, ut αἴκα supra 732 (cujus ultima plerumque producitur. ut in Theocr. XI. 61 etc.), et simplex κα infra 798. Lys. 105. 173. 180. 1005 etc. Nisi Dorum propriam esse statuas longae syllabae elisionem. Non opus igitur prona correctione ὄκκα 'σβάλητε. Cf. Epich. Fr. 10. ὄκχ' ὁρῇ. Fr. 116. ὄκκα. Sophron. Fr. 22. ἁ δὲ γαστὴρ ὑμέων καρχαρίας, ὄκα (scr. ὄκκα) τινὸς | δῆσθε. Theocr. I. 87. ὄκκ' ἐσορῇ. IV. 21. ὄκκα θύωντι. IV. 68. ὄκκα πάλιν ὧδε φίνηται. VIII. 68. Similiter ἐπεί κα est Theocr. II. 100. ὥς κα II. 142. ἅς κα Epich. Fr. 19. ἐσβάλητε A. B. C. P. R. Γ. Δ. ἐσβαλεῖτε Γ. corr. Ald. εἰσβαλεῖται Suid. l. l. τώς] ὡς Suid. s. v. ἄγλιθες. τῶς Elmsl. Τὼς Doricum pro ὡς hinc enotat Greg. Cor. p. 244. Cf. ad 740. Lys. 1302. τοὶ (pro οἵ). 1306. τᾷ (pro ᾗ). Epich. Fr. 18. 110. 114. etc. Pind. P. IV. 35. et in foederibus Doricis τῷπερ et τοῖσπερ Thuc. V. 77. 79. Si mutatione indigeret locus, facilis correctio foret ὄκκ' ἐσβάλητέ γ', ὡς (vel ᾇτ') —, vel ὄκκ' ἐσβάληθ', ὅπως —. ἀρωραῖοι A. B. vulg. ἀρουραῖοι R. Suid. s. v. ἄγλιθες. Mull. (Qui, "Recte, quum omnes tituli Meg. ap. Rang. habeant βωλᾷ.") Idem reponi jubet Ahrens D. Dor. p. 171. Οὐρανία legitur in Tit. Segest.

763. πάσσακι B. R. vulg. πόσσακι A. πάσσακι (corr. ηκι) C. I. c. p a x i l l o. Schol: ὑποκοριστικῶς τῷ πασσάλῳ. Idem docet Eust. p. 540. Ab πάσσος derivat Schwabe de deminut. p. 48, ut βώμαξ a βωμὸς, θρόναξ a θρόνος, θαλάμαξ a θάλαμος. Corrupte Hesychius, πασσακίῳ: πασσάλῳ. Et Phot. p. 401, 11. πασπακίῳ. πασσάλῳ. Greg. C. p. 111. πάσσακα (πάσακα Vat.) τὸν πάσσαλον λέγουσι. Hesych: πάσσακον . πάσσαλον. Idem: πασσακίζουσα. πασσαλεύουσα. Exspectavisses plurale πάσσαξι. Tentabam praeterea κάμαξι p a l i s, h a s t i s (Fr. 357. ξυστὴ κάμαξ. Aesch. Ag. 65. Eur. Hec. 1155. κάμακα Θρῃκίαν. Phoen. 1403. El. 852. Hom. Il. σ'. 563. ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν (sc. ἀλωή, v i n e a). Blomf. Gl. Ag. 65.). Vel χάραξι (986). Vel ἄμαισι l i g o n i b u s (Pac. 426. Av. 1144.)

ΔΙ. Τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. Χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
ΔΙ. Καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. Ἀλλὰ μὰν καλαί.
Ἄντεινον, αἰ λῇς. Ὡς παχεῖα χἀπαλά.
ΔΙ. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. Χοῖρος ναὶ Δία.
ΔΙ. Τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
Ἦ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἅδ'; ΔΙ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. Οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας.

Vel πάσας γα. ἄγλιθας A. B. Γ. Δ. Suid. in ἄγλιθες. Dind. Bl. Bergk. Mein. Ribb. γλίθας R. ἀγλῖθας Kust. Br. Elmsl. Bekk. Mull. ut scribi jubet Choerob. ad Theodos. 353, 12.

764. ἐγώνγα A. B. Γ. Δ. vulg. ἔγωνγα R. ἐγών γα Elmsl. χοίρους libri et vulg. χοίρως Bentl. Elmsl. Bl. Mein. Ribb. Quae severioris Doridis est forma.

765. μὰν A. B. R. μὴν Γ. (supr. α) Δ.

766. Bergk: "Fort. cum Fritzschio corrigendum: ἄντεινον, αἰ λῇς. ΔΙ. ὡς παχεῖα καὶ καλή. τουτὶ — πρᾶγμα;" παχεῖα καὶ καλὰ A. C. R. Γ. Greg. Cor. p. 252. Br. recc. παχεῖαι καὶ καλαὶ B. P. Δ. Ald. παχεῖα χἠπαλὰ (κἠ ἁπαλὰ) tentat Mein. Alteram filiam post alteram ostendit Megarensis. Plane Doricum foret παχῆα, ut ὀξῆα pro ὀξεῖα ap. Etym. Gud. 430, 44. Similia sunt κήρυλος, Νῆλος, Πηρίθοος, σήρα, πέλημα, πλήων, μήων, pro κείρυλος, Νεῖλος etc. V. Ahrens D. Dor. 163. Πάχηα (sic) legitur in Epicharmi Fr. ap. Athen. p. 277. Qu. παχεία καὶ καλά (dual.).

767. τὸ eras. in Γ. ναὶ Δία B. νὴ Δία R. ναὶ μὰ Δία A. C. Γ.

768. ἥδε R. vulg. om. A. C. Γ. ποδαπὴ δὴ "στι χοῖρος B. Δ. ποδαπὴ δὴ 'στι χοῖρος Bentl.

769. ἦ οὐ A. B. R. Γ. corr. Δ. vulg. ἢ οὐ. Γ. pr. Recte. Cf. Aesch. Prom. 336. ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς —; (Ubi ἢ οὐκ Dind.). Aliud est ἢ οὐ. Aesch. Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ'; 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Choëph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; Soph. Oed R. 993. ἢ ῥητὸν ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; ἔσθ' R. ἅδ' B. ἅδε A. R.

770. θᾶσθε τόνδε (sc. τὸν χοῖρον). τᾶς ἀπιστίας Elmsleius, coll. τῶν ἀλαζονευμάτων v. 87. τῆς ἀνοίας Eq. 350. τῆς μωρίας Nub. 818. Eccl. 787. Cui displicet plurale τὰς ἀπιστίας. Sed cf. Plat. Rep. V. 450 C. πολλὰς γὰρ ἀπιστίας ἔχει ἔτι μᾶλλον τῶν ἔμπροσθεν ὧν διήλθομεν. Alciphr. II. 4. οὐδὲ ἐν Νάξῳ — ἀπολειφθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα. Similiter μανίαι (Nub. 832. Pac. 65. Lys. 342. etc.) ἀλαζονεῖαι (Eq. 290), ὀργαὶ (Eq. 537), μοχθηρίαι (Cratin. ap. Priscian. XVIII.), ἀλήθειαι (Menand. ap. Suid. in v.), etc. "Notandum numero plurali dictum, quo fortasse non esset usus in sermone Attico. Longe alia Platonici loci (Rep. V. p. 450 C.) ratio est a Mitchello citati." (Dind.). Scripserat forsan comicus τὰν ἀπιστίαν, quemadmodum βλέπειν ἀπιστίαν (non ἀπιστίας) dixit Eupolis Fr. Inc. 22. Valde tamen arridet mihi Elmsleii conjectura. Sic Eur. Bacch. 263. τῆς δυσσεβείας! Theocr. XV. 75.

Οὔ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. Ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῇς, περίδου μοι περὶ θυμιτάων ἁλῶν,
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

χρηστῶ κῴκτίρμονος ἀνδρός. *θᾶσθε* A. C. R. Γ. *θᾶσθαι* B. Δ. Dorice pro *θεᾶσθε*. Ita *θᾶσαι* legitur Pac. 906. Eccl. 270. Epich. Fr. 78. Sophr. Fr. 14. et 27. Theocr. I. 149. III. 12. X. 41. Epigr. XVI. 1. *θάσασθαι* Theocr. II. 72. *θασάμενοι* Tab. Heracl. I. 70. *θασόμεναι* Theocr. XV. 23. *θάμεθα* (subj.) Sophr. Fr. 34. *θατὴρ* et *θατὺς* ap. Hesych. Similiter *ἐπεγγυάμενοι* Soph. Fr. 41. Sophronis mimi titulus est *αἵ θάμεναι τὰ Ἴσθμια*, et Epicharmi fabulae *Θεαροί*. Verbum antiquum est *θηέομαι* (*θαέομαι* Pind. P. VIII. 47). V. Buttm. Irreg. Verbs p. 123. *τοῦδε* vulg. Mull. Ribb. *τῶδε* Bl. Mein. Dind. Cf. Ahrens D. Dor. p. 264.

771. *οὔ φατι* A. B. Dind. etc. *οὐ φατὶ* Ald. Γ. Δ. Br. Elmsl. *οὔ φασι* R. Cf. Ahrens Dor. p. 312. *τόνδε* A. B. C. P. Γ. Δ. Ald. Br. Elmsl. *τάνδε* R. (s. Bekk.) Inv. Dind. etc. Cf. 788. 795. et ad 789. Masculinum *οὗτος* est 773. Sed ibi *κύσθος* dicitur. *ἦμεν* vulg. Mein. *εἶμεν* Dind. Mull. Ribb. Ahrens D. Dor. p. 170. *εἴμεναι* libri 775. Cf. ad 741.

772. *περιδοῦ* A. B. C. Γ. Med. 9. Ald. *περίδου* R. schol. ad Eq. 788. Suid. in *θυμιτίδων* et *περίδου*. Br. Elmsl. Dind. etc. *μοι* (om. *νῦν*) A. C. P. R. Γ. Med. 9. schol. ad Eq. 788. Suid. Bentl. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *νῦν μοι* B. Δ. Ald. Kust. Br. *νύν μοι* Elmsl. Qu. *περίδου τύ μοι* etc. *θυμιτιδᾶν* Ald. Bl. (Add.) Bergk. Mein. Dind. *θυματιδᾶν* A. B. C. P. Δ. Ribb. *θυμητίδαν* R. Inv. *θυμητιδᾶν* Γ. Med. 9. *θυμητίδων* (*θυμητίδα* cod. Ox.) Suid. in *περίδου*. *θυμιτίδος* schol. Eq. 788. *θυμιτᾶν* Kust. (in not.) Bergl. Br. Elmsl. Bekk. Bl. *θυμιτῶν* (aut *θυμίτων*) Suid. in *θυμιτίδων*. prob. Kust. *θυμιτιδ ν* Elmsl. n. ms. *θυμιτίδων* Ahrens Dor. p. 386. (qui Dorienses *αἵ ἅλες*, ut Attici *οἱ ἅλες*, dixisse suspicatur). Mull. Scribendum videtur *θυμιτέων* aut potius *θυμιτάων*. Sic *θωρηκτάων* (*Τρώων*, Hom. Il. φ'. 277), *ἀλφηστάων* (Od. ζ'. 8), *ἱκετάων* (Od. ι'. 271). *Σειρηνάων* pro *Σειρήνων* Doricum est (Ahrens D. Dor. p. 228). Conferri possunt formae Aeolicae *πολιτάων* (C. I. 1568), *καιοπτάων* (1569), *δραχμάων* (1571), *χρητάων* (Ahrens l. l.). Sed *τεχνιτᾶν* legitur in Tit. Corc. 1845, l. 16. et 41. *τεχνιτῶν* 35. *τραπεζητᾶν κυνᾶν* Ibyc. Fr. 40. Neque displiceret *θυμιτίδων* (a *θυμῖτις*). Formatum enim est *θυμῖτις* a *θύμον*, ut *ἀμαθῖτις* ab *ἄμαθος* in Epicharmi Fr. 23 *κόγχοι τε κἀμαθίτιδες*. Sic *χορδὴν αἱματῖτιν* dixit Sophilus Athen. p. 125. Similia sunt *ἀλευρῖτις*, *ἠπατῖτις*, *κεραμῖτις*, *γαλακτῖτις* etc. Ceterum cf. 1099. *ἅλας θυμίτας* (*θυμητίδας* Suid. in *περίδου*). Athen. IX. 366. *καὶ ἅλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροιμίαις*. Poll. VI. 71. *ἅλας ἡδυντῆρας* memorat. Plin. N. H. 31, 7. "conditur etiam (sal) odoribus additis." 31, 21. "tritum cum sale thymum." Lucian. Tim. 56. *οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανὸν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἤ, εἴποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν.* Id. de m. c. 19. *τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν* (*λεπτῶν*?) *ἁλῶν ἥδιον*

773. *οὗτος* libri et vulg. Fort. *αὕτη*. Cf. 764—766. 769. 771. 781. 788. 795.

ΔΙ. Ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. Ναὶ τὸν Διοκλέα
ἐμά γα. Τὺ δέ νιν εἴμεναι τίνος δοκεῖς;
Ἦ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. Νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. ΜΕ. Φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
Οὐ χρῄ τυ σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδις.

774. *γα Δ.* *ναὶ* A. B. *Γ. Δ.* vulg. *νὴ* R, ut in 767.

775. *σὺ* libri et Ald. Bergk. *τὺ* Br. Elmsl. Bl. Mein. Mull. Dind. Recte: cf. 777. *εἴμεναι* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Dind. *ἤμεναι Γ.* corr. Ald. Br. Elmsl. Bekk. Mein. *εἶμεν αὖ* conj. Ahrens D. Dor. p. 316. (Qui suspectum habet *εἴμεναι* pro *εἶμεν*, quae brevior forma legitur 741. 771.) *εἶμεν οὕτινος ἐδόκεις;* Hamaker. Gregorius Cor. p. 227. *τὸ εἶναι εἴμεναι λέγουσι*, huc haud dubie respiciens. *Ἦμεν* habent libri 741. 771. et *ἐξῆμεν* est in Tab. Heracl. I. 104. In Thuc. V. 77. *ἀλεξέμεναι* pro Laconico *ἀλέξην* suspectum habet Ahrens Dor. p. 481. *τίνος* A. B. R. *Γ. τινὸς Δ. τίνα* C.

777. *σὺ* libri et Ald. *τὺ* Kust. Br. etc. *χοιρίδιον* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. (Cf. ad 830. Vesp. 573.) *χοιρίον* Bentl. Br. etc. *τὸ χοιρίον* R. Unde legendum suspiceris *φώνει δὴ ταχέως τὺ, χοιρίον.*

778. *οὐ χρῆσθα σιγῆς* A. B. C. P. R. *Δ.* Ald. Bergk. *οὐ χρῆσθα σιγᾶς* Schol. Bentl. Br. Bekk. *οὐ χρῆσθα σιγῆν* (cum interpretatione, *ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ σιγᾶν*) citat Greg. C. p. 105. (p. 228.) Br. in not. Elmsl. Bl. Mein. Ribb. *οὐ χρῆσθα; σιγῆς* Bergk. Dind. Fritzsch. ad Thesm. 554. *οὐ χρῆσθα; σιγῆς* Ahrens D. Dor. p. 195. *οὐ χρῆσθα; σιγᾷς* idem (Mus. Rhen. I. 89). *χρῆσθα* pro *χρῄζεις* dictum volunt Dind. (quem v. ad Soph. Ant. 887). Bergk. Ahrens D. Dor. p. 353. *χρήζω* sine iota (cf. Etym. M. 815, 4) legitur in Ther. 2448. et Rhod. 2525, 94. At *χρῄζω* in Astyp. 2483. V. Ahrens Dor. p. 190. *Οὐ χρῆσθα σιγῆν* reddas, non debes silere. *Χρῆσθα* pro *χρῇς*, ut *ποθόρησθα* Theocr. VI. 8. *ἐθέλησθα* XXIX. 4. Sed vereor ut *χρῆν* significare queat debere. Si *χρῆν* hic personale est, idem debet significare quod *χρῄζειν* cupere, qui sensus huic loco non convenit. Legendum suspicor *οὐ χρῄ* (vel *χρῆν*) *τυ σιγῆν*. (Sic Theocr. XVIII. 12. *εὕδειν μὲν χρῄζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ. Σιγῆν* legitur Epicharm. Fr. 115. Sic *ὁρῆν* Lys. 77. *πλαδδιῆν* 171. *πεινῆν* Ach. 734.) Vel *οὐ χρή τυ σιγᾶς*, non opus tibi est silentio. (Ut in Il. *η*. 108. *οὐδέ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης*. V. Pors. ad Orest. 659. Matth. Gr. 419.) Vel *οὐ χρὴ σιωπῆν*. (Vesp. 944. *τί σεσιώπηκας; λεγε.*) Vel denique *τί φῄς; τί σιγῇς —;* Cf. Lys. 70. *ἀπολούμενα* libri et vulg. *ἀπολουμένα* Kust. Quasi praecesserit non *χοιρίδιον*, sed *χοῖρε*. Cf. ad 465.

779. *τ'* R. Inv. Dind. Bekk. Ahrens D. Dor. p. 253. prob. Elmsl. *τύ γ'* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Med. 9. Greg. Cor. p. 231. (qui *τὺ* Doricum et pro *σὺ* et pro *σε* esse docet). Ald. Br. Elmsl. *τυ* Bl. Bergk. Mein. Mull. Dind. Ribb. Recte, ut videtur. Supra occurrit *τυ* pro *σε* v. 730, ubi frustra *τε* Elmsleius. Elisionem non patitur *τυ* encliticum, ut admonet Ahrens l. l.

ΚΟ. Κοΐ κοΐ.
ΜΕ. Αὗτα 'στὶ χοῖρος; ΔΙ. Νῦν γε χοῖρος φαίνεται·
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. Πέντ' ἐτῶν,
σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
ΔΙ. Ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὑτηγί. ΜΕ. Σά μάν;

Cf. Eq. 1225. ἐγὼ δέ τυ (τοι R. etc.) ἐστεφάνιξα κἀδωρυξάμαν. Theocr. XIV. 1. ἀλλὰ τὺ αὐτόν (sc. χαῖρεν). Epich. Fr. 20. ἐκάλεσε γάρ τύ (τοι libri) τις etc. Sophro Fr. 74. τί τυ ἐγὼν ποιέω; Fr. 24. Formam τὲ laudat Apoll. de pron. p. 336, citatis Theocr. I. 35. εἰς τὲ καταρρεῖ. et Alcm. (Fr. 35). πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων. Adde Callim. Fr. 114. ποτὶ τὲ Ζανὸς ἰχνεῦμαι λιμενοσκόπω Profecto τὲ pro σὲ dixisse aliquando videntur Dorienses, ut τοὶ pro σοὶ (Theocr. XXVII. 58. etc.), sed multo usitatiores sunt formae τὶν et τύ. Quare et hic et in Eq. l. l. librorum vestigiis insistens τυ scribendum duxi: quum praesertim τε elisi nullum exemplum reperiatur. Cf. ad Eq. 1226. Semper autem encliticum esse τὺ testis est Apoll. p. 68 B. et 106 C. ἀποισῶ] Περισπᾶσθαι Dorice futura docet Greg. C. p. 109. Sic Theocr. I. 4. λαψῶ. Cf. ad 739. ναὶ μὰ τὸν B. C. Γ. corr. Δ. Ald. Br. Inv. Elmsl. ναὶ τὸν A. R. Elmsl. (in not.) Dind. etc. Sic 742. ναὶ τὸν Ἑρμᾶν. 774. ναὶ τὸν Διοκλέα V. Ahrens Dial. Dor. p. 383. Cf. ad 767. Ἑρμᾶν B. C. R. Ἑρμῆν A. Γ. corr.

780. αἱ κόραι praef. in R. κοΐ κοΐ] κοί κοί R.

781. αὐτά Γ.

782. ἀτὰρ (sic A. B. R. Δ. αὐτὰρ A. Γ.) ἐκτραφείς γε] Cf. Nub. 801. 1220. Vesp. 150. 1141. 1514. Av. 144. Th. 207. Pl. 572. Qu. ἀτὰρ ἐκτραφεῖσα. Sed cf. 792. κύστος (in ras.) Γ. ΜΕ. B. C. et (erasa litera ε) A. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Mull. Ribb. Vulgo haec Dicaeopolidi continuabantur, et sic Bekk. Bergk.

783. ἴσθι B. C. R. οἶσθα A. ποττὰν B. C. R. ποτὰν A. Schol: πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον.

784. ἀλλ' οὐδὲ A. B. C. P. Γ. Δ. Ald. Br. Elmsl. Ribb. ἀλλ' οὐ R. ἀλλ' οὐχὶ Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Cf. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος etc. et ad 563. ἀλλ' οὐχὶ (οὐδὲ libri) χαίρων etc. αὑτηγὶ A. B. C. P. Γ. Δ. Br. etc. αὑτηὶ R. (aut αὐτηὶ). Ald. Kust. Verba αὑτηγὶ — ἐστι om. R. (s. Bekk.) "Haec vox (αὑτηγὶ) reponenda videtur etiam in Av. 821. ἆρ' ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία. In Lys. 603. ταυτασγὶ, et in 604. τουτογὶ malim, ubi pro vulgato τουτονὶ, quod in metrum peccat, suspectam vocem τουτονδὶ invexit Brunckius. Eadem pronominis forma nostro restituenda videtur Ran. 1504. καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων, | καὶ τουτογὶ τοῖσι ποριστᾶις, | Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ, | τόδε δ' Ἀρχενόμῳ. Subaudiantur ξίφος, βρόχος, et κώνειον." (Elmsl.) Qu. ἀλλ' οὐ (sic R.) θύσιμός ἐσθ' αὑτηί. ΜΕ. σά μάν; σά μάν; Causa turbarum fuerit

Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. Κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕ. Νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κηρυθράν.
Ἀλλ', αἰ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
ΔΙ. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
ΜΖ. Ὁμοματρία γάρ ἐστι κὴκ τωὐτῶ πατρός.
Αἴ κα παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχὶ,

alterius σά μάν omissio. σά μάν A. Γ. σαμάν R. τί μάν (σά μάν in marg.) B. Δ. ναί μάν C. τί μήν P. Cf. ad 757.

785. πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;] Qu. πᾶ θύσιμος δ' οὐκ ἐστι; Cf. ad 784. πᾶ A. B. Δ. Ald. Br. Dind. Bl. Bergk. πᾷ R. (πᾶι) Elmsl. Bekk. Mein. Mull. Ribb. Ahrens D. Dor. p. 370. ἢ Γ. pr. Πα Dorice pro πῶς. Cf. Lys. 171. etiam infra 895. ἐστιν R.

786. νέα libri. νεαρὰ schol. ad 739. Athen. IX. 374 F. Mein. "Non male," Mull.

787. παχεῖαν] An παχῆαν? Epicharm. Athen. 312. C. παχήων. Sophron Athen. 362 C. προῆχε (i. e. προεῖχε). κηρυθράν. | ἀλλ', αἰ τράφεν λῇς, ἅδε τοι —] Qu. κηρυθρὰν, | αἴκα τράφεν λῇς. ἅδε τοι (vel ἅδ' ἀτέρα) —.

788. αἰ A. B. etc. εἰ R. τράφεν A. R. Γ. vulg. Mein. Dind. τρέφεν B. C. Δ. τρέφειν P. τράφειν Mull. Ribb. Cf. ad 739. τράφεν Doricum pro τρέφειν. Cf. Pind. P. II. 44. IV. 115. Isthm. VII. 40. Theocr. III. 16. Similiter τράπω, στράφω, τράχω, τάμνω, πιάζω, μεγάθος, ἱαρὸς, ἅτερος, Ἄρταμις, etc. V. Ahrens D. Dor. p. 117. λῇς B. C. R. ἀλῇς A. ἅδε τοι] I. e. ἥδε σοι. Qu. ἀτέρα, vel ἅδ' ἀτέρα. Alteram hic filiam porrigit Megarensis, ut ostendit versus proximus. χοῖρος libri et Athen. p. 374 F. χῶρος edd. vett.

789. κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ (θατέρα R. Δ.) vulg. κύσθος αὐτὴ θ. P. χοῖρος αὐτῆς θ. Mull. χοῖρος οὗτος θἀτέρῳ Hamaker. prob. Mein. Qu. ἁ χοῖρος (771. 788. 795) αὕτη θατέρᾳ.

790. ὁμοματρία B. ὁμομητρία A. ὁμομάτριος Hamaker. Cf. Aesch. Prom. 558. τὰν ὁμοπάτριον — Ἡσιόναν. ταὐτοῦ P. Ald. τωὐτοῦ A. B. R. Γ. Δ. Bergk. Mull. Ribb. Ahrens D. Dor. p. 222. τοῦ τοῦ C. ταυτῶ Bentl. τωὐτῶ Br. Elmsl. Dind. Bl. Bekk. Mein. Τὠυτοῦ Doricum esse pro ταὐτοῦ tradit Greg. C. p. 108, haud dubie huc respiciens. Cf. Epich. Fr. 95. τὠγαθοῦ. Fr. 94, 15. ἐν τωὐτῷ. Inscr. Cret. 2557. τώσύλω (τῶ ἀσύλω). Pind. Ol. XIII. 52. τωὐτῶ. Alcman. Apoll. Exc. p. 430 A. αἰ γὰρ ἁμιν τωὐτῶ μέλοι (ita Koen. ad Greg. p. 234 Sch.).

791. ἀλλ' ἂν R. ἀλλ' ἂν Inv. Ribb. αἰ δ' ἂν A. B. C. P. Γ. (αἴ) Δ. Ald. Br. Elmsl. Bergk. Dind. αἰ δ' ἂν Med. 9. Mull. ἀλλ' αἰ Ahrens Dor. p. 382. αἴκα δὲ Hamaker. αἴκα Bl. Mein. αἰ δ' αὖ conj. Mein. Non tolerandum ἂν in Dorico sermone. Malim αἴκα (Epich. Fr. 151. 154. Sophr. Fr. 14. Thuc. V. 77), vel ὄκκα (Epich. Fr. 90), vel καἴκα (ut in Epicharmi v. ap. Athen. p. 236. καἴκα τις ἀντίον τι λῇ τήνῳ λέγεν, et Theocr. 3, 27.

κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύεν.
ΔΙ. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
ΜΕ. Οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; Μόνᾳ γα δαιμόνων·
καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς

καἴκα δὴ 'ποθάνω), vel *αἰ δέ κα*. *Αἴκα* legisse videtur scholiasta, qui *ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ* interpretetur. Glossema *ἂν* aut *εἰ ἂν* in textum videtur irrepsisse, postea *δ'* invectum fuisse hiatus devitandi causa. Sensus tamen *ὄκκα* potius videtur postulare. *κἀναχνοανθῇ* A. B. C. R. *Γ*. *Δ*. Med. 9. Ald. Br. Bekk. *κἀνχνοανθῇ* P. *κἀναχνωανθῇ* Elmsl. Dind. Bl. *κἀγχνοανθῇ* Hamaker. *κἀναχνοιανθῇ* Both. Bergk. Mull. Ribb. Ahrens Dor. p. 189. *αἴκα παχυνθῇ δ' ἀναχνοανθῇ θ' ὕστριχι* satis audacter Mein. *ἀγχνοανθῇ* — id. in annot. Verum videtur *κἀναχνοιανθῇ* vel potius *κἀναχνοιάδδῃ* (*καὶ ἀναχνοάζῃ*). Dorica sunt *πνοιὰ*, *χροιὰ*, *ψοιὰ*, *ῥοιὰ*, *ποιὰ* (ap. Greg. C. p. 220), *στοιὰ*, *ἐλαία*, etc. Cf. Schol. Il. *γ'*. 236. Ahrens l. l. *Ποιᾶς* legitur Sophr. Fr. 2. *χροιαῖσι* Fr. 47. Notandum autem *ἀναχνοιανθῇ* pro *ἀγχν*. (*ἄμβατε* enim est 732. *ἄντεινον* 766. *ἀμπεπαρμένον* 796. *ἀμπείσειεν* Lys. 171. *ἀμβαλώμεθα* 1096 etc.) Mullerus confert inscr. Rang. 693. *ἀναγραψάτω*. 696. *ἀναγράψαι*. Forma Attica est *χνοάζειν*. Metagenes ap. Athen. XIII. 571 B. *ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας*. Soph. Oed. R. 742. *χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα*. Theocr. XXVII. 48. *μάλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω* (*πιάσδω* vel *πιαξῶ*?). Apoll. Rhod. II. 43. *ἔτι χνοάοντας ἰούλους* | *ἀντέλλων*. Lucian. Bacch. 2. *χνοῶντα τὴν παρειάν*. Et *ἀναχνοᾶν* legitur in Phaniae Epigr. 8. Cf. etiam Nub. 978. *τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει*. Vide an legendum sit *κἀναχνοιάξῃ* (Dorice pro *κἀναχνοιάσῃ*, ut *γρυλιξεῖτε* 746). Vix in usu fuisset *ἀναχνοιαίνομαι*. *τριχὶ* A. B. C. R. *Γ*. *Δ*. Med. 9. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mull. Ribb. *γ' ἐν τριχὶ* P. Ald. *τᾷ τριχὶ* Br. *πᾶς τριχὶ* Hamaker.

792. *ἔσται* R. Bentl. Inv. etc. *ἐστι* A. B. P. *Γ*. *Δ*. Ald. om. C. *ἐσσεῖταί ποκ'* (pro *ἔσται χοῖρος*) Hamaker. *θύειν* libri et vulg. Mull. Ribb. *θύεν* Elmsl. Dind. Bl. Mein. Cf. ad 739. Lys. 169. Notanda paenultimae in *θύειν* correptio, sed in Megarensis ore; nam in Atticis scriptoribus perraro aut nunquam fit. V. ad Eur. El. 1141. Straton. ap. Athen. IX. 382 C. Mein. Fr. Com. IV. 547. De Antiphanis Fr. Inc. 27 incertum est.

793. *ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ ἀφροδίτῃ θύεται* A. B. C. P. R. *Γ*. *Δ*. *ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ 'φροδίτῃ θ*. Ald. Br. *ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θ*. Elmsl. Dind. Mull. Ribb. *χοῖρός τἀφροδίτῃ* (*τοι Ἀφρ.*!) Mein. Qu. *ἀλλ' οὐχὶ χοῖρός ποτ' Ἀφροδίτῃ θ*. Vel *ἀλλ' οὐδέποτε χοῖρος* (*χοῖρός γ'*) —. Vel *ἀλλ' οὐκ Ἀφροδίτῃ θύεται τὰ χοιρία*. | *ΜΕ. οὐ χοιρί' Ἀφροδίτᾳ;* Vel *ἀλλ' οὐχὶ χοιρίδι' Ἀφροδίτῃ θύεται*. | *ΜΕ. οὐ χοιρί' Ἀφροδίτᾳ*. *Ἀφροδίτᾳ* sine articulo est in vv. 792. 794.

794. *γε* libri et Ald. *γα* Br. etc. *δαιμόνων* A. C. R. *δαίμονι* B.

795. *γίνεται* A. B. C. R. Greg. Cor. p. 113. Ald. Bergk. Mull. Mein.

ἅδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
ΔΙ. Ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
ΜΕ. Ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, καί κ' ἄνις γα τῶ πατρός.

Ribb. γίγνεται Br. Elmsl. Dind. V. Ahrens D. Dor. p. 112, qui γίνομαι et γινώσκω (non γιγν.) semper in titulis legi monet. γίνεται est Epich. Fr. 95. γινώσκωμες Sophr. Fr. 84, sed γιγνώσκοντι Epich. Fr. 4. γα A. B. Γ. Greg. Cor. Ald. γε R. τᾶνδε τᾶν C. τᾶνδε τὰν A. τᾶνδε τῶν B. R. τῶνδε τῶν Γ. (in ras.) Δ. Cf. ad 771. χοίρων B. C. R. χοίραν A.

796. ἂν A. C. R. vulg. ἐς B. Γ. Δ. ἀν Bergk. ἂν hic pro ἀμφὶ positum suspicatur Ahrens Dor. p. 357, secundum Homericam locutionem ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. Confert idem ἀμφορεὺς pro ἀμφιφορεύς, Latina anquiro, anceps etc., glossasque Hesychianas ἄμπαιδες, ἀμπέσαι et ἀγχοιάνασθαι. Notandum autem apud Homerum dativum esse, hic accusativum. Quare ἂν pro ἀνὰ potius positum hic videatur. De ἂν pro ἀνὰ, ut πὰρ pro παρά, v. Ahrens p. 354. Cf. Lys. 1002. ἂν γὰρ τὰν πόλιν. Qu. ἄμ, vel ἀμφ' ὀδελοῖσιν. Cf. Hom. Il. ά. 465. μίστυλλον δ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. H. in Merc. 123. ὀπτὰ δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι —. Empedocles v. 362. δηρὸν δὴ χαλεπῇσι πεπαρμένοι ἀμφ' ὀδύνῃσι. Eur. Cycl. 302. ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη | ὀβελοῖσι. ὀδελὸν A. B. Γ. Δ. vulg. ὀβελὸν R. Ὀδελὸς Doricum est pro ὀβελὸς (Greg. C. p. 109). Boeoticum esse ὀδελὸν male docet schol. Cf. Epich. Fr. 58. Ita ὀδελὸς (pro ὀβελὸς) et ἡμιόδελον (ἡμιώδελον?) in Tit. ant. Delph. 1690. V. Ahrens D. Dor. p. 81. Eadem forma est Nicand. Alex. 326. Ther. 908. Cf. etiam Creticum ὀδολκαὶ pro ὀβελοὶ ap. Hesych.

ἐμπεπαρμένον A. B. R. Δ. Med. 9. vulg. ἀμπεπαρμένον Γ. (qu.) Elmsl. Dind. etc. I. e. ἀναπεπαρμένον. Cf. 1007. ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας. Hesych: Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς. ἀναπεπαρμένοι. Id: ἀμπείρας. διχάσας. Lys. 171. ἀμπείσειεν (Laconice). Eur. Rhes. 514. ἐμπείρας ῥάχιν.

798. Ποτείδαν P. Γ. Ald. Br. Bekk. Ποτειδᾶν Δ. Bergk. Mein. Dind, Ποτεῖδα A. B. (in ras.) Ποτείδα Γ. Ποτειδᾶ Δ. Br. (in annot.) Elmsl. Ribb. Ποπίδα C. Ποσειδῶ R. Ποτιδὰν Ahrens ("quum certo constet antiquiorem Doridem simplici vocali usam esse, v. Dial. Dor. p. 294"). Mull. Ποτειδᾶ pro Ποτειδᾶνα dictum volunt, ut Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα. Quam rationem minus probans Ahrens (de D. Dor. p. 245) Ποτιδᾶν probabiliter reponi jubet. Duae scilicet hujus nominis genuinae formae Doricae videntur fuisse, Ποτιδὰν et Ποτιδᾶς (ut magis dubias Ποτειδὰν, Ποσειδὰν omittam); quarum a priori ductum oppidi Aetolici nomen Ποτιδανία (Thuc. III. 96. Steph. Byz.), ab altera Corinthiorum colonia Ποτιδαία (cf. ad Eq. 438). Iam Ποτιδὰν (ὀξυτόνως, ut Ἀλκμὰν) Doriensibus tribuunt Choerob. Bekk. 1413. Eust. 708, 28. Utrumque Ποτειδὰν et Ποτιδᾶς (ut Κερκιδᾶς, cod. ποτείδας) iisdem tribuit Herodianus π. μ. λ. 10, 27. qui citat Epich. Fr. 16. τοῦ Ποτιδᾶνος (cod. ποσειδάνος) δὲ χρηστὸν υἱὸν ἱπποκάμπιον. 62. καὶ τὸν Ποτιδᾶν (cod. ποτίδαν) κοιλότερος ὅλμου πολύ. Sophr. Fr. 21. Ποτιδᾶ (voc.) δρασστοχαῖτα. et Helotum scriptore, τέμενος

ΔΙ. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. Πάνθ' ἅ κα διδῷς.
Αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. Χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. Κοΐ κοΐ.

Ποτιδᾶ (gen.) ποντίω. Adde Epich. Fr. 24. αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων etc. Pind. Ol. XIII. 5. 39. Ποτειδᾶνος (Ποτιδᾶνος libri opt. prob. Ahrens l. l.). Denique vocativus ὦ Πότειδαν (sic) in Rhodii dicto est ap. Aristid. Or. I. 542, 11. Ποσειδᾶν forma Dorica minus severa Pindaro frequentatur: unde epithetum Ποσειδάνιος apud eundem, et Ποσειδανία urbis Italicae nomen. Accurate his de formis disputavit Ahrens de D. Dor. p. 243—246. unde plura sumpsi. De scriptura Ποτ- pro Ποσ- diserte testatur Herodian. l. l. De contractione ι pro ει item diserte Choerob. II. 253, 23. et Etym. G. 476, 57. Sic ἴκατι pro εἴκοσι, etc. "Ποτιδὰν et Ποτιδᾶς antiquiores Doricae formae esse videntur pro Ποσειδῶν, recentiores Ποτειδὰν et Ποσειδὰν" Ahrens Dor. p. 184 (coll. p. 243), qui cum Ποτιδᾶς et Ποτιδὰν Ἑρμᾶς (779) et Ἑρμὰν (i. e. Ἑρμάων) apte confert p. 571. Ceterum cum h. v. cf. Th. 86. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ δίκαιά γ' ἂν λέγοις. κἂν ἄνευ B. P. Γ. corr. Δ. Br. Elmsl. Bergk. Ribb. κἄνευ A. C. R. Γ. pr. ἂν κἄνευ Ald. κἂν ἄνις Bentl. (coll. 834.) καί κ' ἄνις (i. e. κἂν ἄνευ) Bl. Mein. Mull. Dind. Enger. ad Lys. 171. Dialecto Doricae non convenit ἄν. Cf. ad 791. Similis librorum error est Lys. 105. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα. Scribendum, ni fallor, καἴκ' (i. e. καὶ ἐάν, κἤν). Etiam in Theocrit. XXVII. 35. καὶ ἤν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι, scribendum καὶ αἴ κ'. Est autem ἄνις Doricum, ut οἴκαδις (742) etc. Theognost. II. 163, 8. Oxon. ἄνις ἀντὶ τοῦ χωρίς. Legitur praeterea Lycophr. 350. Nicand. Al. 419. τόν vulg. Mull. τῶ Dind. Bl. Bergk. Mein. Ribb.

799. ἃ καὶ δίδως libri et vulg. ἃ δίδως lemma schol. ἅ κα διδῷς Pors. Elmsl. etc. Cf. ad Lys. 171. 1080.

800. ἐρώτῃ A. B. Γ. Δ. ἐρώτα R. χοῖρε χοῖρε] χοιρίον malit Elmsl. (propter caesuram in quinta sede insolitam, v. Eng. Lys. Praef. p. XXIV.). χύρρε χύρρε conj. Bergk. (coll. Ael. Dionys. ap. Eust. p. 1752, 32. χύρρε ἐπίφθεγμα πρὸς τοὺς ὗς. Hesych: χύρρα. οὕτως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι). κοΐ κοΐ bis A. B. R. vulg. κοΐ ter Γ. Tertium κοΐ natum est fortasse ex κο. (κόρα). Profecto caesura hujusmodi in quinto loco vitiosa videtur; neque exemplum praeterea novi. Exempla ejus in quarto loco satis multa sunt, ut infra 914. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. B. τί ἀδικειμένος; Pac. 195. ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. B. ἰὴ ἰὴ ἰή. Vesp. 1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα. B. ποίαν αὐλητρίδα; Av. 441. ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ. Ran. 652. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον. Lys. 768. Antiph. Athen. 22 F. τὸ δὲ | ζῆν, εἰπέ μοι, τί ἐστι; B. τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ. Plat. Ap. Schol. Eur. Hec. 826. οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ. τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς; (Lege σιγᾷς; ut in Eur. Hipp. 911. σιωπᾷς; Soph. Phil. 951). Alexis ap. Athen. 224 F. ὦ τᾶν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε. B. τοσουδί· παράτρεχε. Minus certa exempla dedi ad v. 178. supra. Exempla in secundo loco nonnisi dubia sunt, ut Nub. 664. πῶς δή, φέρε; B. πῶς;

ΔΙ. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. Κοΐ κοΐ κοΐ.
ΔΙ. Τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. Κοΐ κοΐ.
ΔΙ. Τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; ΚΟ. Κοΐ κοΐ κοΐ.

ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών (ubi Porsonus πῶς δή, φέρ'; Β. ὅπως; etc. quod tamen non necessarium: V. Eccl. 761. Av. 608. 1234. Ran. 1424). Av. 1024. ἔπεμψε δὲ τίς σε (δέ σε τίς?) δεῦρο; 1465. οἶσίν σε ποιήσω (malim οἰσί —). Ach. 6. τοῖς πέντε ταλάντοις — (ubi arcte cohaerent πέντε ταλ). Pherecr. Com. II. 284. ἀπαρτὶ μὲν οὖν —. Alexis Athen. 336 D. χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. Antiphan. Athen. 258 D. οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν etc. Conferri non debet Eq. 26. αὐτὸ μόλωμεν. V. Herm. Epit. D. M. XI—XVI. His perpensis in hoc loco dabam χοῖρε ΚΟ. Κοΐ κοΐ κοΐ. ut caesura fiat in quarto loco. Possis etiam non male χοιρίδιον (ὑποκοριστικῶς). ΚΟ. κοΐ κοΐ. Vel χοιρίδια. ΚΟ. κοΐ κοΐ (et mox τρώγοιτ' ἄν).

801. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;] τρώξεσθ' ἐρεβίνθους; εἰπέ μοι Mull. τρώγοις ἐρεβίνθους (!); εἰπέ μοι Ribb. conj. Bergk. τρώγεις ἐρεβίνθους; εἰπέ μοι. ΚΟ. κοΐ κοΐ Klotz. (Jahn. Annal. 1849. p. 244.) et Bergk. ex Clem. Alex. IV. 109., ubi τρώγοις ἂν etc. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους, φέρε δὴ (vel λέγε δὴ) conj. Mein. Qu. τρώγοιτ' ἂν etc. Hic unam tantum compellat, infra 804 ambas. κοΐ ter A. B. C. Γ. Br. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. bis R. Δ. Ald. Mein. Mull. Ribb. semel P. Suspicionem creare possit κοΐ ter repetitum hic et infra, quum bis tantum iteretur vv. 780. (800). 802. neque amplius iterari soleant hujusmodi exclamationes. Fortasse excidit vox aliqua; sed non satis causae est cur locum mendosum esse judicemus. ἰοὺ ter iteratur Pac. 110. ἰὴ 195. ὂ Th. 1191. μαμμία Lys. 879. ἀεὶ ter Epich. Fr. 94.

802. δαί] δὲ Suid. s. v. φίβαλις. φιβάλεως Γ. Δ. φιφάλεως R. φορβάλεως B. C. φορβάλεως A. ἰσχάδας sine causa suspicatur Bergk. Qu. τί δαί; φιβάλεως; εἰπέ μοι. κοΐ κοΐ B. C. R. Δ. κοΐ κοΐ κοΐ A. Γ. Cf. ad 800.

803. τί δὲ, σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν. — κοΐ κοΐ P. Ald. τί δαὶ σύκα τρώγοις ἂν αὐτός; — κοΐ κοΐ κοΐ A. Γ. et (κοΐ bis) R. τί δαὶ σύκα (sic) τρώγοις αὐτὸς ἂν (αὐτὸς ἂν in ras. B.); — κοΐ κοΐ B. Δ. τί δαὶ σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτός; — κοΐ κοΐ C. τί δαὶ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἂν Iunt. II. et Kust. τί δαὶ σύ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς; Br. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἂν Elmsl. Bl. τί δαί; σὺ καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς; (!) Bergk. Mull. τί δέ; καὶ σὺ τρώγοις ἄν; Ribb. Hunc versum non agnoscit Suidas in φίβαλις (ubi vv. 802 et 804 citat), ejiciunt Bentl. Both. Dind. Bergk. Mein. Mull. post v. 805 habet P. (praef. ΔΙΚ.). "Post hunc versum in codicibus sequitur versus, cui corrigendo operam frustra insumserunt critici, non animadvertentes grammaticum, cujus ille versus est, σύκα suae aetatis consuetudine syllaba priore correpta dixisse. Futile additamentum, quod non legit Suidas hujus loci mentionem faciens in v. φίβαλις, ejiciendum esse perspexit Bentleius, neque obscura ejus origo est.

ΔΙ. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. Ἆρα τρώξονται; Βαβαί,
οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
Ποδαπὰ τὰ χοιρί'; Ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ΜΕ. Ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας·
ἐγὼν γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.

Nam ad praecedentia verba φιβάλεως ἰσχάδας adscriptum fuit, opinor, σῦκα τρώγοις ἄν." (Dind.). Quibus non assentior. Optimo sensu versum sic redintegravit Elmsleius, τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; Κο. κοῒ κοῒ κοΐ. "Haec, inquit, ad alteram puellam conversus dicit Dicaeopolis, ut monuit Brunck. Verba τί δαὶ σύ; eodem sensu usurpantur in Avib. 136. τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Lys. 136. τί δαὶ σύ; Γ. κἀγὼ βούλομαι —. Similia sunt τί δαὶ σὺ φῄς Av. 1615. 1676. τί δαὶ λέγεις σύ Ran. 1454." Elmsleii correctio confirmatur etiam eo quod v. 801 τρώγοις dicit senex, scilicet unam puellarum compellans, ad alteram deinceps se conversurus. Quod si ambas simul alloqueretur, dixisset τρώγοιτ', ut κεκράγατε v. 804. Αὐτὸς videtur irrepsisse glossema ad σὺ adscriptum. Quare versum, opinor, in ordinem non dubitanter recepi. Xen. Symp. III. 7. τί γὰρ σύ, ἔφη, ὦ Κριτόβουλε; ἐπὶ τίνι μέγιστον φρονεῖς; κοΐ bis B. C. P. R. Ald. Br. Bergk. Mull. κοΐ ter A. Elmsl. Bl. Ribb.

804. κεκράγατε] κεκράγατον Br. ex conj. Dind. Fortasse recte, sed plurali utitur Dicaeopolis in seqq.

806. ἄρα R. τρώξονται] τρύξονται R., quod ad γρύξονται alludere videbatur Elmsleio. βαβαῖ R.

808. τραγασαῖα (sic) Dind.

808—809. Megarensi utrumque tribuit Hirschig.

808. χοιρία A. B. C. R. Γ. Δ.

809. Dicaeopolidi cont. A. B. C. P. R. Γ. Δ. Ald. Br. Elmsl. Dind. Bl. Mull. Ribb. Megarensi tribuunt Hirsch. Bergk. Mein. Recte fortasse, quanquam loci vim nondum satis perspectam habeo. οὔτι R. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Fritzsch. ad Thesm. 1114. (cum interrog.) οὐχὶ A. B. C. P. Γ. Δ. vulg. Cf. 793. ἀλλ' οὐχὶ etc. κατέτραγον] Qu. κατέτραγεν, ut φαίνεται in v. praec. Sed cf. 797—799.

810. ἐγὼ libri et vulg. Mein. Mull. Ribb. ἐγὼν Elmsl. Dind. Bl. αὐτῶν libri et vulg. Ribb. αὐτᾶν Elmsl. Dind. Mein. Mull. ἀνειλόμαν Ald. Br. ἀνελόμαν R. ἀνειλόμην A. B. C. Γ. Δ. Anglice, picked up, took, helped myself to. Cf. Nub. 981. οὐδ' ἂν ἑλέσθαι (lege ἀνελέσθαι) δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς (?) ῥαφανῖδος. Fr. 145. μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο; Herod. IV. 128. σῖτα ἀναιρεομένους. Theophr. Char. X. οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. Facetior evaderet sententia, opinor, si legeremus ὑφειλόμην, hoc sensu, for I stole from them (αὐτᾶν, cf. ad 527. Pl. 1139) this one.

ΔΙ. Νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε.
Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
ΜΕ. Τὸ μὲν ἅτερον τοῦτο σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙ. Ὠνήσομαί σοι. Περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. Ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμωυτῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Ὤνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. Χοιροπώλας Μεγαρικός.
ΣΥ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. Τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν

811. Dele virgulam vulgo positam post Δί' cum Dind. Mein. etc.

812. *πόσου* A. B. R. *πόσον* C. *πρίωμαι* B. R. *πρίομαι* A. *πράομαι* C.

813. *ἕτερον* libri et Suid. in *πόσου*. Ald. *ἅτερον* Br. (in not.) Elmsl. etc. V. Ahrens D. Dor. p. 114. *τούτων* vulg. Dind. Mein. Mull. *τοῦτο* (*τουτὶ* in Auct.) recte Elmsl. (coll. 117. *τὸν ἕτερον τουτονί*). Ribb. *τοῦτο* malint etiam Mein. Lenting. Possis etiam non male *γ' αὐτῶν* (v. *αὐτοῦ*). Sed praestat altera emendatio. Vulgata certe displicet, nam *αὐτῶν* potius quam *τούτων* dicturus erat. *τροπαλίδος* P. Γ. Δ. Med. 9. Elmsl. Dind. etc. *τροπαλλίδος* A. B. C. R. Γ. schol. Ald. Br. *τροφαλλίδος* Suidas in *Πόσου πρίωμαι*. *τροπηλίδος* idem in *Τροπηλίς*. *Τροπαλίδος* Dorice pro *τροπηλίδος*. Suidas, *τροπηλίς*: *ἡ τῶν σκορόδων δεσμή*. Corrupte Hesychius, *τριοπηλὶς* et *τριτοπηλίς*. Aliud est *τροφαλὶς* correpta media Vesp. 838. *τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν*.

814. *τὸν δ'* Γ. *χοίνικας* R. *μόνας*] Imo *μιᾶς*, ni fallor. Vel *λεπτῶν*.

816. *Ἑρμῇ ἐμπολαῖε* P. *Ἑρμῇ 'μπολαῖε* B. Δ. Dawes. M. C. p. 244. *Ἑρμ' ἐμπολαῖε* R. *ἑρμ' ἐμπολαῖε* A. C. *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε* Scal. Kust. in not. Br. etc.

817. *ἐμαυτοῦ* libri et Ald. Bergk. Mull. *ἐμαυτῶ* Bentl. Br. Elmsl. Bl. I. *ἐμωυτῶ* Mein. Dind. Cf. ad 790. *ματέρα* A. B. vulg. *μητέρα* R.

818. *ἄνθρωπε* A. B. C. P. Δ. Ald. Br. *ὦ 'νθρωπε* R. Γ. Inv. Dind. etc. Cf. 464.

819. *τοίνυν* A. C. R. Γ. Br. etc. *τοίνυν γ'* B. P. Δ. Ald. *φανῶ* libri et vulg. Mull. Ribb. *φαίνω* Bl. Mein. Dind. Cobet. Cf. 912. *ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ* | *φαίνω πολέμια ταυταγί*. 824. 826. Eq 278. *τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι* etc. et ad Eq. 300. Neque obstant vv. 827. 914.

820. *τοῦτ' ἐκεῖν'*] Ex Attica dialecto hoc sumptum monet Ahrens Dor. p. 271. Nisi scripserat poeta *τοῦτο τῆν'*. Post *ἐκεῖν'* interpungunt Reisig. Conj. p. 279. Dind. Mein. Ribb. post *πάλιν* Br. Elmsl. post utrumque Mull. *ἐκεῖν'*] *ἐκείνης* A. *ἵκει* A. Br. *ἴκει* C. *ἥκει* B. (*ἡ* fort. corr.) R. Γ. Δ. Ald. *ἵκει* Dorice pro *ἥκει*. Cf. ad 742.

ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥ. Κλάων μεγαριεῖς. Οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φαντάδδομαι
ὑπό του. ΔΙ. Τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; Ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
Τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;

821. ἀρχὰ vulg. Ribb. ἀρχὰ Dobr. Mein. Dind. Mull. Cf. Isocrat. p. 95. ὥστ', εἴ τις φαίη τότε τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν. ἁμῖν B. C. R. vulg. ἁμίν γ' malit Elmsl. ἁμὶν A. Ahrens D. Dor. p. 260. Mull. Sed posterior in ἁμὶν brevis est 832. Lys. 1081. anceps Lys. 1162. 1293. ἁμῖν legitur Theocr. V. 106. VII. 145. VIII. 13. et alibi.

822. κλάων A. B. Γ. Δ. vulg. κλαίων R. hic et 827. οὐκ ἀφήσεις] Malim οὐ μεθήσεις. σάκκον R.

823. φαντάζομαι libri et Suid. s. h. v. vulg. Mull. Ribb. Ahrens Dor. p. 97. φαντάδδομαι Valck. Dind. Bl. Mein. Sic μᾶδδαν supra 732. χρήδδετε 734. Laconice γυμνάδδομαι Lys. 82. μύσιδδε 94. ποτόδδει 206. μεσίδδειν 1076. ψιάδδοντι 1302. θυρσαδδωᾶν. 1313. παραμπύκιδδε 1316. et in Boeoti sermone θερίδδεν infra 948. Est autem φαντάδδομαι i. q. φαίνομαι (συκοφαντοῦμαι). Eur. Andr. 876. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω, μηδὲ φαντάζου δόμων | πάροιθε τῶνδε.

823—824. φαντάζομαι. Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς — (sic) A. B. (δι. eras. in B.) P. Δ. Ald. Bentl. Reisk. Elmsl. Bo. Bl. Bergk. Mein Mull. Ribb. Ahrens Dor. p. 277. φαντάζομαι ὑπὸ τοῦ. Δι. τίς — C. R. Γ. φαντάζομαι ὑπό του. Δι. τίς — Br. et (δδ) Dind. Cf. Eq. 1196. ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. Κλ. τίνες; (al. ἔρχονταί τινες.) Ran. 761. ἐκ τοῦ; et ad Ran. 206. Eur. Cycl. 228. ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας. | ΚΥ. ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον; | ΣΕ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ. Eurip. Fr. Scyr. 1. ἡ παῖς νοσεῖ σοῦ κἀπικινδύνως ἔχει. | Β. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Med. 704. ὄλωλα· καὶ πρός γ' ἐξελαύνομαι χθονός. | ΑΙ. πρὸς τοῦ; Phoen. 597. πρὸς τίνος; τίς ὧδ' ἄτρωτος —; Dem. p. 795. τοὺς ὑπὸ τούτου συκοφαντουμένους. p. 968. σεσυκοφάντηται — ἐκεῖνος.

824. ἀγορανόμοι A. C. R. Γ. οἱ δ' ἀγορανόμοι P. Ald. ὦ ἀγορανόμοι B. Δ. οἱ 'γορανόμοι Bentl. ὦ 'γορανόμοι Br. ἀγορανόμοι Elmsl. etc. I. e. οἱ ἀγορανόμοι. Sic οἱ πρυτάνεις v. 167. οἱ τοξόται 54. Lora facete alloquitur. V. ad 723. Hoc Dicaeopolidi tribuunt A. B. Br. etc. Megarensi C. Ald. Correctum in edd. Farr. Brub. Bergk.

825. ἐξείρξετε C. R. ἐξέρξετε A. ἐξείργετε B. Γ. Δ. Cf. ad Soph. Aj. 593.

826. τίη A. B. C. R. τιὴ P. Γ. Δ. Ald. Scal. τί δὴ Br. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. τί δαὶ Elmsl. Cf. Vesp. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς; Lys. 599. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις; μαθὼν libri. Ald. Br. Bl. Bergk. Mull. Ribb. πάθων Br. Scal. Elmsl. Mein. Dind. Cf. 912. τί δαὶ κακὸν παθών; Nub. 340. 402. 1506. Pac. 701.

ΣΥ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. Κλάων γε σύ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
ΜΕ. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
ΔΙ. Θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ', ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. Ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.

Pl. 908. Herm. ad Viger. p. 759. Heind. ad Plat. Euthyd. 339. Wolf. ad Dem. Lept. p. 348. *φαίνεις* (*ς* in ras.) B.

827. *κλάων* A. B. *Γ. Δ.* vulg. *κλαίων* R.

828. *εἰ* B. in rasura. *μὴ 'τέρωσε* A. B. C. Ald. *μήτ' ἑτέρωσε* R. "Quoties *μὴ* a voce excipitur cujus prima littera post quamvis fere longam vocalem elidi potest, apostrophum elisionis notam adhibendam censeo. Itaque malim *μὴ 'γὼ* quam *μὴ ἐγὼ* repraesentare, similique ratione, *μὴ 'στὶ, μὴ 'χω, μὴ 'γραφον, μὴ 'ν, μὴ 'ξ, μὴ 'πί*. Reliquas voces plene scripserim, ut *μὴ ἀλλά, μὴ αὐτὸν, μὴ ἔλθοι* [?], *μὴ εὕρω, μὴ ἡμεῖς, μὴ οὐ*, in quibus non elisionem sed crasin fieri existimo. Idem de *ἢ* ante vocalem statuendum est." ELMSL. Cf. Ran. 64. *ἢ 'τέρα φράσω;* Soph. Phil. 985. *ἢν μὴ 'ρπῃς ἑκών.* *ἰὼν* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. *τρέχων* R. Inv. Elmsl. etc. Cf. Av. 991. *οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων* (*ἀποτρέχων*?); 1162. *ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων* | *ἀπονίψομαι.* 1260. *οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;* Pl. 1133. *ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.* 1103. *ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ.* Nub. 780. *ἀπαγξαίμην τρέχων.* 1163. *ὅν κάλεσον τρέχων* etc.

829. *οἷον τὸ κακόν*] Qu. *οἷόν τι κακόν.*

830. *τὰ χοιρίδι' ἀπέδου* libri et vulg. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *ἀπέδου τὰ χοιρία* Elmsl. (Qui, "Nunquam senarium claudit vox trisyllaba quae duas priores corripit, nisi praecedat monosyllaba, ut *ἐν ἀγορᾷ* supra v. 533. Eq. 1245. 1373. *ὁ βασιλεὺς* infra v. 1224. *ὁ Παφλαγὼν* Eq. 136. 1392. *τὸ θύριον* Thesm. 27. 28. *δύ' ὀβολὼ* Ran. 141. *τὰ τεμάχη* 517. *τίν' ἔχετον* 1422. *τὸ παράπαν* Plut. 351. *τὸν ἕτερον* 397. *τὰ μεγάλα* 845. Plura exempla apud nostrum non offendi. Quod ad hunc locum attinet, scripsit poeta *χοιρία*, quod imperiti librarii in *χοιρίδια* mutarunt, ut in v. 777. factum est. Deinde mutatus est ordo verborum, ut versus numeris suis restitueretur.") Both. V. Enger. Praef. Lys. p. XXVII. Vesp. 573. *τοῖς χοιριδίοις* (*χοιρίοις*, metro repugnante, R.). Contra Nub. 92. *ὁρᾷς τὸ θύριον* (*θυρίδιον* R. V. etc.) *τοῦτο;* Cf. etiam ad Ach. 777. Lys. 906. Similia caesurae exempla confert Elmsleius (Mus. Crit. I. 476), Vesp. 967. *ὦ δαιμόνι' ἐλέει.* Av. 1523. *τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα.* Ran. 488. *εἰργάσατ' ἀνήρ.* etc. *ἀλλὰ* R.

831. *ταυτὶ* B. C. R. *ταύτης* A.

832. *πόλλ'* A. B. C. *πολλὰ* R. *Γ. Δ.* *πολλά γε* P. *πολλά γ'* Ald. Br. *ἀλλὰ μὶν* R. *ἀλλὰ μὲν* A. B. (in ras.) C. P. *Δ.* Ald. *ἀλλὰ μὴν* *Γ.* lemma schol. *ἀλλ' ἁμὶν* R. (fort.) Elmsl. etc. *ἁμὶν* ante vocalem legitur

ΔΙ. *Πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.*
ΜΕ. *Ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς*
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴ κά τις διδῷ.

etiam Lys. 1081. Aeschyl. Eum. 347. Sed *ἁμῖν* metri gratia supra 821. Ante consonantem *ἁμὶν* legitur Lys. 1162. 1298. *ἁμὶν* (*ἅμμιν* Boeotice?) infra 903. *ἅμμιν* (*ἁμὶν*?) Theocr. VII. 2. 135. Apollonius de Pron. p. 380. *ἁμὶν γὰρ Δωριεῖς, καὶ ἅμμιν Αἰολεῖς.* V. Ahrens D. Dor. p. 259.

833. *πολυπραγμοσύνη νῦν ἐς* — R. *πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς* — A. B. *Γ. Δ.* Med. 9. Ald. *πολυπραγμοσύνης νυν· ἐς* — Br. *πολυπραγμοσύνης· νῦν ἐς* — Heind. ad Prot. p. 575. Bergk. Mull. *πολυπραγμοσύνης νυν ἐς* — Elmsl. Reisig. Conj. p. 267. *πολυπραγμοσύνη νυν ἐς* — Dind. Bl. Mein. Ribb. Fritzsch. ad Th. 1109. "*Πολυπραγμοσύνης*] Subauditur *ἕνεκα*, ut monet Schol. Dicit autem, quoniam te minus oportune salutavi, velim ut ad me revertatur salus. De *ἐς κεφαλὴν* v. ad Pl. 526." Scholiastae interpretatio est: *λείπει δὲ τὸ ἕνεκα, ἵνα ᾖ ἕνεκα τῆς πολυπραγμοσύνης. ὁ δὲ λόγος, ἀλλὰ τὸ χαίρειν ἔλθοι εἰς τὴν κεφαλήν μου, ὅτι πολυπραγμονῶ εἰπών σοι χαίρειν.* Falsa explicatio. Genitivum si posuisset Comicus, articulo addito fuisset opus, *τῆς πολυπραγμοσύνης.* Anglice reddas, My officiousness then return upon my own head.

νῦν libri et Ald. *νυν* Br. Elmsl. Dind. etc. *οὖν* Bentl. *τρέποιτ' ἐμοὶ* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. Elmsl. Dind. *τράποιτ' ἐμοὶ* R. Bl. Mein. *τράποιτό μοι* R. Bekk. Mull. *τρέποιτό μοι* Bergk. Fritzsch. Cf. ad Lys. 915. *εἰς ἐμὲ τράποιτο.* ubi *τρέποιτο* contra libros corrigit Dindorfius, vulgatam retinet Enger. Utrumque videntur legisse scholiastae, qui in interpretatione habent, *τραπείη, ἔλθοι. τρέποιτο* bis, *γένοιτο τραπῆναι.* In hujusmodi imprecandi formulis aoristo potius quam praesenti usi videntur Graeci. Sic supra 92. *ἐκκόψειέ γε* etc. Pl. 180. *ἐμπέσοι γέ σοι* (ubi propter metrum aeque bene poterat *ἐμπίπτοι* scribere) etc. "Aoristus *τράποιτο* praeferendus est, qui in talibus formulis usitatissimus est. Cf. Ach. 92. Lys. 915. Pl. 180." (Mull.). Mosch. IV. 123. *τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο* (*τράποιτο*?) | *οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο.*

834. *πειρῆσθε*] *πειρᾶσθε* R. Sophron ap. Apollon. de Pron. p. 387. *ἁ δ' ἄρ' ἀμὲ λωβῆτο.* *κἄνις* (*ις* in ras.) B. Schol: *ἀντὶ τοῦ καὶ χωρίς.* Cf. ad 798. *τῶ* B. C. R. vulg. *τοῦ* A. Mull.

835. *παίειν ἐφ' ἁλί*] *παίειν* om. R. Exspectavisses Doricum *παῖεν*, ut *φέρεν* supra 739. Unde *παῖεν ἐφ' ἅλεσι* conj. Hamaker. *παῖεν ἐφ' ἅλατι* conj. Mein. "Quae vulgaris forma est et ab Atticorum usu aliena, sed quam recte apud Theocritum XV. 17 agnovisse videtur Schaeferus. — Alia subit animum dubitatio de praepositione *ἐπὶ*, quam ferrem, si hic legeretur *παίειν ἅλα ἐπὶ τῇ μάζῃ.* Cf. Pac. 123. *κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ*, ubi placenta cibus est, cui alapa pro obsonio additur. Itaque, nisi quis docere sustineat mazam obsonii loco sali superadditam fuisse, non credam recte dictum esse quod in libris legitur."

ΧΟ. *Εὐδαιμονεῖ γ' ἅνθρωπος. Οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει*
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; Καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος.
Κἢν εἰσίῃ τις Κτησίας
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,

(Mein.). Qu. *παῖεν ἐφ' ἅλεσσι μᾶδδαν.* Vel *ἐφ' ἁλσὶ παῖεν μᾶδδαν.* Vel *παίειν ἐφ' ἁλσὶ* (vel *ἅλεσι*) *μᾶδδαν.* Vel *παῖεν μεθ' ἅλατος μᾶδδαν.* Suspicionem movet singulare *ἁλὶ*, quum usus postulet plurale *ἁλσί.* Cf. 760. *ἐφ' ἁλὶ* B. C. R. *ἐφῶλι* (sic) A. *ἐφαλίσταν* (!) conj. Mein. Redde, cum sale. Sal inter condimenta (*ὄψα*) enumeratur ab Platone et aliis. Lucian. Tim. 56. *οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανὸν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἤ, εἴποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν.* Contra Lucian. Nav. 46. *ψιλὴν τὴν μάζαν ἐσθίων.* *μάζαν* libri. *μάδδαν* Port. Br. Elmsl. Bergk. Ribb. *μᾶδδαν* Dind. Bl. Mein. Mull. Cf. ad 732. et ad 823. *αἶκα Γ.*

836. 837. *ἅνθρωπος — ἁνήρ*] Libri *ἄνθρωπος — ἀνήρ.* Correxit Br.

836. *ἤκουσας* vulg. Malim *ἠκούσαθ'*, nam cives suos alloqui videtur Chorus. Cf. 971. *εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα —;* "Chorus se ipsum alloqui videtur, ut 1015. 1042." (Mull.). *προβαίνει* A. C. R. *προυβαίνει* B. Γ. Δ.

837. *ἁνήρ*] *ἀνὴρ* libri. Correxit Br.

838. *τἀγορᾷ* Δ. *τ'αγορᾷ* B. *τ' ἀγορᾷ* A. C. Γ.

839. *κᾶν* A. B. R. Γ. Δ. vulg. Dedi *κἢν.* *εἰσήει* R.

841. *οἰμώζων γε* B. Γ. non A. C. R.

842. *ὑποψωνῶν*] *ὑποφανῶν* R. (s. Bekk.) *ὑποφαίνων* (s. Inv.). *πημανεῖται* libri et schol. Ald. Br. *πημανεῖ* Suid. in h. v. *πημανεῖ τις* conj. Elmsl. *πημανεῖ τι* Lud. Dind. (ad Xen. Cyr. VIII. 7. 15.) Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Recte. Cf. Soph. Aj. 1313. *ὡς, εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ* etc. Oed. C. 837. *πόλει μαχεῖ τάρ', εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.* Aesch. Prom. 334. *μή τι πημανθῇς ὁδῷ.* Arist. Pl. 22. *ἢν λυπῇς τί με.* 142. *ἢν λυπῇ τι.* Av. 1253. *εἴ με λυπήσεις τι.* Lys. 656. *εἰ δὲ λυπήσεις τί με.* In Fr. 476, 10. pro *ἐδαπανῶντο* legendum *ἐδαπάνων τι.* Cf. etiam ad Ran. 361.

843. *ἐξομόρξεται* vulg. Bekk. Bl. Bergk. Mull. Dind. *ἐναπομόρξεται* (gloss.?) Suid. h. v. schol. (ut videtur, qui interpretetur *ἐναποψήσεται, ἐναπομάξει*). Kust. Pors. Elmsl. Bo. Mein. Ribb. *Πρέπις*] *Πρέμις* Suidas. *σοι* B. C. vulg. *σου* A. R. Dativus instrumenti est *σοι*, id quod parum intellexerunt interpretes. Redde, he will not wipe off on

οὐδ' ὡστιεῖ Κλεωνύμῳ,
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει.
Κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος
δικῶν σ' ἀναπλήσει.
Οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀποκεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

you (literally with you) his impure lewdness. Sic Pl. 817. *ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι.* Athen. 149 A. *ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς.*

846. *ξυντυχών σ'* R. et Suid. in *Ὑπέρβολον.* Pors. Elmsl. Dind. etc. *ξυντυχὼν* (om. *σ'*) A. B. C. *Γ. Δ.* vulg. Recte, opinor. Praestat enim scribi *κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος | δικῶν σ' ἀναπλήσει.* Cf. Lys. 296. *ὡς δεινὸν — | προσπεσών μ' ἐκ τῆς χύτρας | ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει* (scrib. *προσπεσών μοὐκ τῆς —*, sc. *ὁ καπνός*). Ceterum cf. Nub. 1023. *καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου | καταπυγοσύνης ἀναπλήσει* (ubi malim *σ' ἀναπλήσει*, te opplebit). Plat. Apol. 32 C. *βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν* (redde, to implicate in charges, ut in nostro *ἀναπλῆσαι δικῶν*, to involve in lawsuits). Phaed. 67 A. *μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου* (*τοῦ σώματος*) *φύσεως, ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ.* Hipp. M. 291 A. *σοὶ μὲν γὰρ οὐκ ἂν πρέποι τοιούτων ὀνομάτων ἀναπίμπλασθαι.* Scilicet verbum *ἀναπιμπλάναι* plerumque in malam partem usurpatur, conjuncta polluendi seu commaculandi notione, de qua v. Ruhnk. ad Tim. p. 30. Similiter Latini. Plautus Amph. 4, 1, 8. quem propter corpus suum stupri compleverit. Cf. ad Nub. 995. Vesp. 1007. *κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος* (fort. *σοὐξαπατῶν —*).

847. *ἀναπλήσει* A. C. R. *Γ. σε καταπλήσει* B. *Δ. σε ἀναπλήσει Δ. νεικῶν* conj. Bentl. Legendum *σ' ἀναπλήσει*: cf. ad v. prox. praec.

848. *τἀγορᾷ* B. *τ' ἀγορᾷ* A. C. *Γ.* *βαδίζων* libri et vulg. Hoc post *πρόσεισι* ineptum est. Vide igitur an legendum sit *καχάζων*, vel *κιχλίζων*, vel *βαΰζων* (Th. 173. *παῦσαι βαΰζων.* 895. *βάϋζε*), vel *παφλάζων.* Ceterum *σοι* construendum, ut videtur, non cum *πρόσεισι* (dicebant enim potius *πρόσεισι πρός σε*), sed cum *ἐντυχών.* Cf. Nub. 689. *ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ.* Pac. 1314. Ran. 283. Meinekius conjicit *κακίζων*, i. e. convicians. Requiri enim significantius aliquid. Cf. 842. 844. Recte, opinor.

849. *ἀεὶ κεκαρμένος* libri et Suid. in *μοιχός.* Ald. (*-ον*) Br. Elmsl. Dind. Ribb. *αὖ κεκ.* conj. Elmsl. ed. Dind. Mein. (Cf. 854. *οὐδ' αὖθις αὖ —*. Sed displicet *αὖ* in media sententia sic positum.) *ἀποκεκαρμένος* Reisig. Conj. p. 45. Bl. Mein. (in Vind.) *ἀνακεκαρμένος* Bentl. *ἐγκεκαρμένος* conj. Bergk. *εὖ κεκαρμένος* Fritzsch. ad Thesm. 846. Rossb. et Westph. III. 207. Mull. Recte, opinor. Idem ipse conjeceram. Sic Ephippus Athen. XI. 509 D. *εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα.* Commendabilis etiam est correctio *ἀποκεκαρμένος.* Cf. Thesm. 838. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην.* Av. 806. *σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.* Eccl. 724. *κατωνάκην — ἀποτετιλμένας.* Nub. 836.

ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,

ἀπεκείρατ'. Clem. Alex. Paed. III. 3. *κουρὰς ἀγενεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι*. Lucian. III. 165. *ἀποκείραντα τὸν πώγωνα*. Soph. Fr. 420. *Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος* (*εὖ κεκ.*, vel potius *ἐκδεδαρμένος*?). *Κείρεσθαι* valet tonderi, *ἀποκείρεσθαι* detonderi (ut Plat. Phoed. 89 B.). Tentabam praeterea *Κρατῖνος, οὐ* (pro *οὐδὲ*) *κεκαρμένος — ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων*. Huc fortasse pertinet *οὐδ'* in v. prox. 850.

850. *οὐδ' ὁ περιπόνηρος* libri et vulg. *οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς* Suid. in *ὄζων*. (Unde *ὥσπερ ὁ πονηρὸς* Porson. ap. Gaisf. Hephaest. p. 245.) *ὁ περιπόνηρος* Bentl. Elmsl. Dind. etc. *ὁ περιπόνηρός τ'* Hausing. Philol. 1852. p. 197. *οὐδ' ὁ τριπόνηρος* Herm. de M. p. 153. "Bentleii emendationem confirmant scholiastae verba: *Παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμων· οὐ γὰρ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Κρατῖνον βούλεται δηλώσειν* [*δηλῶσαι*?]. Hesychius: *Περιπόνηρος Ἀρτέμων· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Περιφόρητος Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο*. Athenaeus p. 533 E. *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεὶς τὸ "Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων" τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης· καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις, "Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον καλύμματ' ἐσφηκωμένα καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ, καὶ ψιλὸν περὶ πλευρῇσι * * * βοός* [*μοχθηροῦ*?] *νεόπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισι κἀθελοπόρνοισιν ὁμιλέων, ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, κίβδηλον εὑρίσκων βίον, πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τεθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ, πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος· νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα, παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει γυναιξὶν αὔτως * * *.*" In Anacreontis versibus quae probabiliter emendare non potui intacta reliqui. Meminerint tirones in vocibus *νεόπλυτον, ὁμιλέων, σατινέων, χρύσεα, φορέων, φορέει*, crasin adhiberi. De hoc Artemone et altero juniore, qui Periclis aetate vixit, consulendus Plutarchus in Pericle p. 167. B." ELMSL. Cf. Schweigh. ad Athen. 533 E. Liban. Epist. 225. App. Prov. IV. 32. Plutarch. Vit. Pericl. 27. *Ἔφορος δὲ καὶ μηχαναῖς χρήσασθαι τὸν Περικλέα —, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ πορίσαντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορείῳ πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι Περιφόρητον* etc. Mar. 17. *Σύραν γυναῖκα — ἐν φορείῳ κατακειμένην σεμνῶς περιήγετο*. Scilicet proverbium erat *ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων*, cujus originem sic explicat Chamaelio Ponticus ap. Athen. p. 533, quod Artemo iste, dives subito ex pauperrimo factus, in lectica prae luxu circumferri soleret: quod alia de causa factum, sed minus probabiliter, tradit scholiasta, nempe quia claudus esset. Ad id proverbium respiciens levi mutatione *περιπόνηρος* pro *περιφόρητος* dixit comicus, ad mollitiem simul et improbitatem Cratini denotandam. "Hoc cognomen originem duxit ab Artemone majore, aequali Aristidis, homine luxurioso et effeminato,

ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν,
πατρὸς Τραγασαίου.
Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος
Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας

qui plurimum tempus domi degebat et interdum in lectica prae luxu circumferebatur. Cf. Athen. p. 533 E, qui laudat nonnullos Anacreontis versus. Ita factum est ut verba *περιφόρητος Ἀρτέμων* in proverbium abirent ad significandum hominem mollem et luxuriosum. Praeter exspectationem h. l. Arist. *περιφόρητος* mutavit in *παμπόνηρος*, ut acerbius Cratinum rideret." MULL. Infertur autem *ὁ παμπόνηρος* —, ut *ὁ περιαλουργὸς* — 856. Cf. etiam 1150. *Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος, τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητὴν*, etc.

851. *ταχύς*] *παχὺς* conj. Bentl. Fortasse recte. Confunduntur *παχὺς* et *ταχὺς* Vesp. 288. Epitheto *παχὺς* de industria forsan usus est, quia revera obesus esset Cratinus. Cf. Nub. 842. *ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.* Si vera est vulgata, reprehenditur nimia ejus modorum celeritas et diversae flexiones, quibus artem musicam corrupisse videatur, ut alii novi styli cultores, Cinesias, Phrynis, Timotheus, Philoxenus etc. Antiqua contra musica simplex et gravis fuit. Cf. ad Thesm. 100. Vide an reponendum sit *ὁ ταχὺ μαθὼν τὴν μουσικήν.* *τὴν μουσικὴν* A. B. R. etc. *τὸν μουσικὸν* C.

852. *κακὸν* B. corr. R. *κακῶν* A. C. Post *μασχαλῶν* virgulam posui, ut constructio sit *πατρὸς Τραγασαίου* (*ὤν*). Vulgo nulla interpunctio est.

853. *πατρὸς τραγασαίου* (sic) Dind. Cf. ad 808.

854. *αὖθις αὖ*] *αὖτις αὖ* R. Cf. Av. 59. 79. 792. 796. 895. Ran. 304. 1234. Th. 552. etc. *Παύσων*] *παρὼν* Hamak.

855. *Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ* vulg. *Λυσίστρατός τ'* (*τε* V. *ἐστιν* Ald.) *ἐν ἀγορᾷ* schol. Vesp. 787. *Λυσίστρατος ἔτ' ἐν τἀγορᾷ* Hamaker. Displicet in vulgata *τ'*. Vide igitur an sic emendandum sit, *οὐδ' ἐν ἀγορᾷ Λυσίστρατος.* Turbas fortasse fecerat articuli additio ante *ἀγορᾷ* (*τ' ἀγορᾷ*); quamquam *ἐν τἀγορᾷ* legitur 848. Sed cf. Nub. 994. *καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν | αἰσχρὸν ποιεῖν, — μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν.* (Ubi *ἄλλο τε μηδὲν* pro *μηδὲ ἄλλο* positum est.) Vel *ὁ παμπόνηρός τ' | ἐν τἀγορᾷ Λυσίστρατος.* Si sincera vulgata est, arcte cohaerebit *Λυσίστρατός τ'* cum *Παύσων ὁ παμπ.*, et delenda erit virgula post *παμπόνηρος.* *τ'* add. A. B. *Δ.* Med. 9. vulg. om. R. *ἐν τἀγορᾷ* (aut *τ' ἀγ.*) B. C. *Γ. Δ.* *ἔν τ' ἀγορᾶι* R. *ἐν τῇ ἀγορᾷ* P. *ἐν ἀγορᾷ* A. *Γ.* (eras. *τ*) Med. 9. Ald. Kust. *ἐν τῇ 'γορᾷ* Bentl. Br. *ἐν τἀγορᾷ* Elmsl. etc. *Χολαργέων ὄνειδος*] Fort. *τὸ Χολαργέων ὄνειδος.* Facile excidisset *τὸ* ante *Χο.*

τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
Κατάθου τὺ τὰν γλάχων᾽ ἀτρέμας, Ἰσμηνία.

859. *ἑκάστου* om. A. non B. C. R.

860. *ἴστω γ᾽* Suidas in *τύλα. ἴτθ᾽ Ἡρακλῆς* Dawes. M. C. p. 134.

861. *τὺ* A. B. (supr. rubr.) C. *Γ. τοι* R. om. *Δ. τού, τοὺν*, et *τούγα* Boeotica esse pro *σὺ* docet Apoll. de pron. p. 69. *τοὺ* est in Corinnae Fr. I. XVI. *Τὺ* pro *σὺ*, ut *τῦκον* pro *σῦκον, τυκῆ* pro *συκῆ* (ita dicta a ficus similitudine pars Syracusarum), *τεῦτλον* pro *σεῦτλον, φατὶ* pro *φησὶ*, etc. V. Ahrens. Dor. p. 65. *Ἰσμηνία* A. B. etc. *Ἰσθμηνία* R. *Ἰσμεινία* Boeckh. C. I. p. 720. Sic *Ἰσμεινίας* est C. I. 1577. *Ἰσμεινιῆος* 1578. *Ἰσμεινιάτας* 1593. Cf. etiam Keil. p. 51. 102. etc. "Complures vero hujus nominis enumerat Keil. in indice ad Syll. Inscr. Boeot. per *η* scriptos." (Mull.) "*Ἰσμήνιχος* vocatur v. 954. Fortasse igitur hic quoque *Ἰσμήνιχε* scribendum. Nomina hujus formae non raro depravarunt librarii." (Dind.). "Fort. *Ἰσμήνιχε*, ut in 954. Boeoticum est *Ἰσμειν* —, sed in dialecto Boeotica restituenda non liquet quousque procedendum sit apud Aristophanem." (Dind. 1869.) *Ἰσμήνιχος* vocatur *ὑποκοριστικῶς* v. 954. Quod non ideo hoc loco reposuerim. In Theocrit. VII. idem modo *Ἀμύντας* v. 2, modo *Ἀμύντιχος* dicitur v. 132. *Θυώνιχος* nomen proprium legitur Theocrit. XIV. 3. *Τυνδάριχος* nomen Sicyonium Baton. ap. Athen. p. 662. *Πτόλιχος* Aegineticum Pausan. 6, 9, 1. Corcyraeum 6, 3, 5. *Ἀθάνιχος* in Inscr. Boeot. Leak. I. *Ἐγειρίχα* femininum XXIII. *Μύριχος* (i. e. *Μοίριχος*) XXXVII. *Σάμιχος* XXXVIII. *Ἀβίριχος* in Inscr. Clark. p. 163. *Ὀλυμπίχιος* (*Ὀλύμπιχος*?) in Inscr. Orchom. Curt. VIII. Quibus haec adde e Boeckh. p. 725. *Ἀρήϊχος, Διωνύσιχος* (ex conject.) *Ἑρμάϊχος, Καβίριχος, Ἀσώπιχος, Θείβιχος, Ὁμολώϊχος, Ἀγρύκιχος, Ἀμφάριχος, Θερσάνδριχος, Καφάϊχος, Μελάντιχος, Σωτήριχος, Σωσίχα.* Apud nostrum *Οἰώνιχος* Eq. 1287. *Μελιστίχη* (*Μελαντίχη*?) Eccl. 46. Denique addi possunt formae Aeolicae *πύρριχος* pro *πυῤῥὸς* Theocrit. IV. 20. *ὅσσιχος* pro *ὅσος* IV. 55. et voc. Boeoticum *ὀρταλίχος*. Ejusdem terminationis cum *Ἰσμηνίας* est nomen Epidauricum *Ἀμφίας* Thuc. IV. 119. *Πουθίας* in Inscr. Orchom. Curt. VIII. *Ἰσμηνίας* et *Ἰσμήνιχος* ab *Ἰσμηνὸς*, ut *Ἀθανίας* et *Ἀθάνιχος* ab *Ἀθάνα*, derivari posse monet Ahrens D. Dor. p. 216. Nomen autem hoc fuit Boeotis frequentatum, ut satis notum est. Lys. 697. *ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.* Plat. Men. 90. *Ἰσμηνίας ὁ Θηβαῖος.* Plutarch. Per. 1. *σπουδαῖός ἐστιν αὐλητὴς Ἰσμηνίας.* Lucian. dial. mer. V. 4. *ἤκουσα — τῆς Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας.* Lucian. adv. ind. 5. *εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπιστάμενος κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου. αὐλοὺς ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἄρα* (l. *ἆρ᾽ ἂν*) *διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο;* Dux Boeotorum *Ἰσμηνίας* memoratur Diod. Sic. XIV. 82.

῾Υμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐλειταὶ πάρα,
τοῖς ὀστιίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

862. *ὑμὲς* A. R. *Γ.* pr. Med. 9. *ὕμες* C. *ὑμεῖς* B. *Γ.* corr. *Δ.* Qu. *οὐμὲς* (vel *οὐμὲς*), quod Boeoticum esse tradit Apoll. de pron. p. 119. V. Corinn. Fr. 9. *῾Υμὲς* Doricum est. Cf. ad 903. et v. Ahrens Aeol p. 180. 208.

Θείβαθεν C. *Γ.* *Θείαθεν* A. *Θήβαθεν* B. P. R. *Δ.* Boeoticum pro *Θήβηθεν*, ut infra 911. *Θειβεῖος* pro *Θηβαῖος* ter legitur in Inscr. Orchom. ap. Boeckh. C. I. 1583. Similia sunt *νεὶ* pro *νὴ* 935. *ἀδικειμένος* pro *ἠδικημένος* 914. *μεὶς* pro *μὴν* Hom. Il. *τ'*. 117. (Ubi Aeolicam eam formam esse monet schol.) Hesiod. Op. 555. Pind. Nem. v. 82. *χοραγείσαντες* Inscr. Orchom. VI. *ἀνέθεικαν* V. *μεινὸς πράτω* I. *ὅπει* Corcyr. Decret. *ἐπόεισε ποειτὰς αὐλειτὰς* Inscr. Boeot. I. *ποειτὰς αὐλειτὰς χαριτείσια* Inscr. Orch. I. *Περιγένεις Εἰρώδας* Inscr. Boeot. IV. *ἐπιδεὶ* (*ἐπειδὴ*) ap. Clark. p. 154. *πλεῖθος μεὶ* Inscr. Orch. Ros. I. *Θειβῆος* Inscr. Boeckh. 1593. *Θείβιχος* 1577. *Θειλούθιος* nomen mensis (a *θηλεῖν*, i. q. *θάλλειν* etc.) 1569. *᾿Ισμεινίας* 1578. *Εὔμειλος Τιμόμειλος* etc. 1569. 1575. *Εὐφίλειτος* 1575. *Χαρειτίδας* 1578. *Διοπίθεις* 1575. *Κτεισίας* 1573. *σουγχώρεισις* 1569. *ἑβδομείκοντα* 1571. *εἰ* pro *ἢ* 1568. *δοκίει* pro *δοκέη* 1568. *᾿Ηολεῖα* pro *Αἰολῆα* 1564. *Κορωνεῖος* pro *Κορωνῆος*, *Θεσπιεῖος* pro *Θεσπιῆος* 1593. *Φωκεῖι* pro *Φωκῆι*, *Χηρωνεῖα* pro *Χαιρωνῆα* 1569. *Χαλκιδεῖα* pro *Χαλκιδῆα* 1563. *Φωκεῖας* pro *Φωκῆας* 1569. *εὐγενεὶς ἀγενεὶς* formas Boeoticas esse tradit Arcadius 93, 21. De *ει* pro *η* apud Boeotos dixit Ahrens D. Aeol. p. 184, ubi ex inscriptionibus afferuntur *᾿Αντιγένεις*, *Μενεκράτεις*, *᾿Αντιφάνεις*, *Τιμοσθένεις*, *Διοπίθεις*, *Χαρειτίδας*, *ἀνέθεικα*, *χοραγείσαντες*, *ἐπόεισε*, *Εὐφίλειτος*, *σουγχώρεισις*, *ποειτὰς*, *αὐλειτὰς*, *ἑβδομείκοντα*, *εἰ*, *ἐπιδεὶ*, *μεὶ*, *Εἰρώδας*, *Θειβῆος*, *᾿Ισμεινίας*, *μεῖλα*, *Χαριτείσια* etc. Cf. ad 905. "*Θειβήω* Keil. Syll. X. 3. *Θειβεῖος* Boeckh. C. I. 1583. *Θείβιχος* 1577. Ahrens Aeol. p. 154. *Θειβάδας* Rangab. 1319. Ahrens p. 525." (Mull.) *αὐληταὶ* vulg. Reponendum Boeoticum *αὐλειταί*. *Ποειτὰς* et *αὐλειτὰς* est in tit. 1583. Cf. ad 861.

863. *τοῖς ὀστίνοις* libri et vulg. Sed legendum, ni fallor, *τοῖς ὀστιίνοις* (pro *ὀστεΐνοις*): nam *ε* in *ι* mutabant Boeoti. V. Ahrens dial. Aeol. p. 178. Sic in Inscr. Orchom. I. *ἔτια* (pro *ἔτεα*), *ἴωνθι*, *Δαμοτέλιος*. Orchom. III. *Σωκράτιος*. II. *θιὸς*, *ἰώσας*. Orchom. IX. *πολεμαρχίοντων*, *Καλλιμέλιος*. Cf. Herod. IV. 2. *ἐπεὰν φυσητῆρας λάβωσι ὀστεΐνους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους — φυσῶσι τοῖσι στόμασι.* Plat. Tim. 73 E. *σφαῖραν ὀστεΐνην.* 74 A. *τῆς ὀστεΐνης φύσεως.* 75 E. *κεφαλὴν ὀστεΐνην.* 73 E. *στέγασμα ὀστεΐνον.* Similiter *ὀστρεΐνων — σωμάτων* Phil. 21 C. Schol: *λείπει τὸ αὐλοῖς. ὀστίνοις δὲ ἔφη, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς.* De hoc tibiarum genere laudant, praeter schol., Hesych. s. v. *κάκτος*. Plut. Mor. p. 150. 1104. Athen. p. 182 E. Antiatt. Bekk. p. 110, 25. *ὄστινα. τὰ ὀστεΐνα. ᾿Αριστ.* Phot. p. 353, 11. *ὄστινον. οὐκ ὀστεΐνον. ᾿Αριστ. ᾿Αχαρνεῦσι.* Lob. ad Phryn. p. 262. *φυσῆτε* A. B. vulg. et Suid. in *ὀστίνοις*. *φυσεῖτε* R. Plane Boeoticum foret *φουσῆτε*.

ΔΙ. Παῦ', ἐς κόρακας. Οἱ σφῆκες, οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπτονθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μου Χαιρίδῆς βομβαύλιοι;
ΒΟ. Νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπιχαρίττως γ', ὦ ξένε·

Φοῦσα pro *φῦσα* legitur in Corinnae Fr. ap. Apollon. de Pronom. p. 325. *λιγουρὰν* ibid. *πουκτεύει* p. 355. *ὠνούμηνεν* p. 358. *οὐμὲς* (*ὑμεῖς*) p. 379. *ἀσουλίαν* in Inscript. Boeot. Leak. I. *τούχαν* III. *κάρουξ*, *Κουζικηνὸς*, *Μουρίνας*, *Πουθέαο* IV. *Διωνουσίω* V. *σοὺν* (*σὺν*) Inscr. Clark. Plura exempla collegit Ahrens D. Aeol. p. 180—181. Vulgatam idem tuetur p. 202. *κυνός*] *κουνὸς* dicebant Boeoti. V. Ahrens Aeol. p. 180. Reiskius verba *τὸν πρωκτὸν κυνὸς* Dicaeopolidi tribuit.

865. *προσέπτανθ'* C. R. Inv. Elmsl. Dind. etc. *προσέπταν* A. B. *Γ. Δ.* Ald. vulg. *προσέπτονθ'* Dawes. Cf. Av. 35. 1471. et ad 1206. 1384. 788. 573.

866. *μοι* A. B. etc. vulg. *μου* R. (?) Bekk. *Χαιριδεῖς* libri. Ald. Bergk. *Χαιρίδῆς* Br. *Χαιριδῆς* Elmsl. Dind. etc. I. e. *χαιριδεῖς*. *βομβαύλιοι*] *βομβαυλιοί* R.

867. *νὴ* B. C. R. *Δ.* Med. 9. pr. vulg. *νεῖ* A. *νεὶ* *Γ.* Med. 9. corr. Br. Bekk. etc. Sic *Θείβαθεν* pro *Θήβηθεν* (supr. 862), *μεινὸς*, *Θειλουθίω*, *Εὐμείλω*, *Τιμόμειλον*, *πλεῖθος*, *μεὶ*, *σουγχωρεῖσι* (Orch. I.), *τῶν Χαριτεισίων*, *Θειβεῖος*, *ποειτὰς*, *αὐλειτὰς*, *Περιγένεις*, *Εἰροδότω* (Orch. III.), *μεὶ* pro *μὴ* (Keil. Syll. III. 2), *ἐπιδεὶ* pro *ἐπειδὴ* (C. I. 1569), *χοραγείσαντες*, *ἀνέθειкαν* (Inscr. Orch. VI), *Τιμόμειλος* (Orch. IX), *Ἰσμεινίαι* (Orch. V.). V. Ahrens D. Aeol. p. 184. *Ἰόλαον* vulg. *ἰώλαον* R. *Ἰόλαν* (certe trisyllabon) malit Dobraeus, coll. Virg. Ecl. 2, 47. et Dawes. M. C. p. 197. ed. Kidd. "*ΧΑΙΡΟΛΑΣ* inscr. Delphica ap. Dodwell. Itin. Gr. II. 507. Sed expendenda Kiddii ad Dawes. p. 190. suspicio *Ϝιόλεων* Aeolibus tribuentis." (Dobr. Add. p. 112.) Cf. Pind. Nem. III. 36. *Ἰόλᾳ*. Fr. 80. Sic *ἀρχέλας* (al. *ἀρχέλαος*, Eq. 164), *Ἀναξίλας*, *Ἀγεσίλας*, *Μενέλας* (Pind. Nem. VII. 28), *Χαρίλας*, *Ἀρκεσίλας*, *Πρωτεσίλας* (Pind. Isthm. I. 58), *Ἀριστόλας*, *Βρασίλας*, *Περίλας*, *Τιμόλας*, *δορύλας*, *πτερέλας*, etc. Cf. Virg. Ecl. 2, 47. Nec, si muneribus certes, concedat IOLAS. Aen. 11, 640. IOLAN. Pers. Sat. 3, 78. Arcesilas. De forma *Ϝιόλας* v. Dawes. M. C. p. 113. Sed *Μενέλαος* est in Lacaenae sermone Lys. 155. Et Corinnae *Ἰολάου* (sic) meminit Apoll. de Pron. p. 373 B. "De contractione in *Ἰόλαον* neglecta v. Ahrens Dor. p. 522, cujus exemplis adde Keil Syll. p. 18." (Mull.) Deleatur virgula post *Ἰόλαον*. *ἐπιχαρίτως γ', ὦ* A. C. *Γ.* Med. 9. et (*γε* pro *γ'*) B. *Δ.* *ἐπιχαρίττω γ', ὦ* R. Bergk. *ἐπιχαρίτως ἄν γ', ὦ* P. Ald. *ἐπιχαρίττως γ', ω* Elmsl. Dind. Bekk. Bl. Mull. Mein. (in Vind.) Hanov. Exerc. crit. p. 134. (Qui hoc dicere Boeotum censet Per Iolaum, jucunde tibiis canebant etc.) Ahrens D. Aeol. p. 177. *ἐπεχαρίξα μῶ* (?) Mein. "*ἐπιχαρίττω* (Boeotica forma, ut *φράττω* pro *φράζω*) Boeoti dixisse videntur, cum gratias agerent et salutarent aliquem." (Bergk.) Schol: *τὸ δὲ ἐπιχαρίτως ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως καὶ κεχαρισμένως· ἡμῖν ἀπόλοιντ' ἄν.* In lectione Elmsleiana *ἐπι-*

Θείβαθε γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.

χαρίττως erit pro *ἐπιχαρίστως*, ut *ἴττω* pro *ἴστω* 860, hoc sensu, "gratum sane mihi facis, hospes, qui in malam rem eos abire jubeas." Sed, quum adverbii ea forma non probabilis sit, reponendum forsan *ἐπιχαρίττη γ', ὦ ξένε.* Scilicet Boeotus Dicaeopolidem gratum sibi facere dicit, quod tibicines istos, qui merces suas flando corrupissent, a foribus arceat et in malam rem abire jubeat (v. 864. 865). Quo facto merces suas venditurus exponit et Dicaeopolidi commendat. Verbum *ἐπιχαρίττομαι* in ejusdem sermone legitur infra v. 884. Sic *κατασκευάττη* pro *κατασκευάζει* legitur in Inscr. Boeot. Clark. IV. p. 169. Conferri etiam potest *ὁ πίττομαι* (*ὀπλίττομαι* Ahrens D. Aeol. p. 176), quod Boeotice dictum pro *οὐ πείθομαι* ex Ecclesiazusis nostri laudat Photius p. 342, 8., memoriae lapsu, nam in ista fabula Boeoticum nihil est. Scribendum tamen potius *ὠ πίττομαι* (fere ut *ὅττινες* pro *οἵτινες* dicebant, teste Ioann. Gramm. 244 B.). Possis etiam *ἐπεχαρίττω γ'* (vel *ἐπεχαρίττα γ'*, ut *ἦρα* 913), *ὦ ξένε.* Quod si *Ἰόλαν*, id quod verisimile videtur, recte se habet, reponendum forsan erit *νεὶ τὸν Ἰόλαν ἐπιχαρίτως τύ γ', ὦ ξένε.* Adverbium *ἐπιχαρίτως* legitur in schol. ad 884. Xen Apol. Socr. 4. *ἐπιχαρίτως εἰπόντας.* Isocr. p. 311. *ἐπιχαρίτως — εἰπεῖν περὶ αὐτῶν.* p. 419 B. *εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς.* Aristaen. Epist. I. 15. *εἶτα ἔφης ἐπιχαρίτως πεφοινιγμένη τὰς παρειάς.* Et *ἀχάριτος.* Xen. Symp. VII. 5. *ἐπιχαριτώτερον.* Oecon. VII. 37. *νὴ Δί', ἔφη, ἐπιχαριτωτάτον.* Alciphr. II. 4. *διαλάμπεις ἐπιχάριτόν τι.* Plut. Sol. 20. V. Lobeck. Paral. p. 242. Ceterum conferendus est locus omnino similis, Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι, | ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου.*

868. *Θήβαθι* B. P. R. *Δ. Θείβαθι* A. C. *Γ.* Ald. Br. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ahrens Dor. p. 525. Lenting. *Θείβαθε* Elmsl. prob. Bergk. Mein. Ribb. Cf. ad 779. Legendum suspiceris *Θείβαθα*, Aeolice pro *Θήβηθεν.* Dorica et Aeolica sunt *ἔμπροσθα, πρόσθα, ἔνερθα, ὕπερθα, ὄπισθα, ἄνωθα, ἔνδοθ', ἄτερθα, πάροιθα, ὔπισθα, ἐτέρωτα*, etc. V. Ahrens Dor. p. 367. Aeol. p. 153. Sed *Θείβαθεν* ante vocalem legitur 862. 911. *φυσᾶντες* B. corr. C. vulg. Ahrens D. Aeol. p. 202. *φυσῶντες* A. B. pr. et (supr. *ᾶ*) *Γ. φύσαντες* R. *φυσάντες* (a *φύσημι*) Mull. V. Ahrens. Aeol. 210. Dor. 524. Qu. *φουσᾶντες.* V. Ahrens Aeol. p. 180—181., qui *ῡ* et breve et longum a Boeotis in *ου* mutari docet. Sic *φοῦσα* (*φῦσα*) in Corinnae loco ap. Apoll. de pron. p. 324. C. et *ἀσουλίαν* in inscr. Boeotica in Clarke's Travels VII. 196. *ἐξόπισθέ μου* libri et vulg. *ἐξύπισθ' ἐμοῦς* conj. Bl. I. prob. Mein. Forma Aeolica *ἐξύπισθα* legitur in Aeolici poetae Fragm. ap. Apollon. de Adv. 563, 19. *ὁ δ' ἐξύπισθα κασταθείς. Ὄπισθα* pro *ὄπισθεν*, et *ἄτερθα* pro *ἄτερθεν* etc. Aeolibus tribuit Etym. M. p. 559, 31. Cf. ad Greg. C. p. 187. 585. ed. Sch. Ahrens D. Aeol. p. 153. Boeoticum vero *ἐμοῦς* ex Corinna affert Apoll. de pron. p. 94. Hic autem postulatur orthotonon potius quam encliticum.

Ἀλλ' εἴ τι βούλει πρίασο τῶν ἰῶν φέρω,
τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
ΔΙ. *Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.*

869. *τάνθεια τᾶς* B. *Δ.* Br. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *τάνθια τᾶς* R. (s. Bekk.) Bergk. (in not.) Ahrens Aeol. p. 179. 205. ("Quod verum esse potest. Vide exempla mutatae a Boeotis *ει* diphthongi in *ι*, quae ex inscriptionibus collegit Boeckh. vol. I. p. 723. Sed probabilius est librarii errore scriptum esse, ut *ταγχέλια* pro *ταγχέλεια* v. 1043. in eodem codice." (Dind.). *τάνθεα τᾶς* A. C. R. *Γ. καὶ τὰ ἄνθεα τᾶς* P. *καὶ τ' ἄνθεα τᾶς* Ald. *καὶ τάνθια* vel *τάνθια γα τᾶς* conj. Mull. Qu. *τάνθια τὰ τᾶς* (ut Pl. 653. *τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης*), vel *τάνθι' ἀπὸ τᾶς*, vel *τὰ ϝία τὰ τᾶς* (Hesych. *ϝια: ἄνθη*). Boeoticum quidem foret *ἄνθια* pro *ἄνθεα*, sed ita corriperetur penultima. Vocalem enim *ε̆* ante sequentem vocalem a Boeotis in *ῐ* mutari testis est Apoll. de pron. 64. V. Ahrens D. Aeol. p. 178—179. *ἰώσας* (*ἐούσης*, Inscr. Boeot. I. Leak.), *ἔτια, ἄστιος* (C. I. 1569), *ἀγωνοθετίοντος* (IV.), *ἀγωνοθετίοντος* (Inscr. Orchom. IV.), *αὐλίοντος, Πολυκράτιος, Ἀλκισθένιος* (VI.), *δοκίει, χοραγίοντος* (VII.), *ϝίο* pro *ἕο* (Hesych.), *ϝίαρος* pro *ἔαρος* (ibid.). Nisi *τάνθια* pro *τάνθεια* esse statuas, si quidem ista forma (quacum cf. *φυλλεῖα, καρπεῖα*) utebantur Boeoti. Sic *ἱράνας* (in inscr. Boeot. ap. Clarke Travel VII. 196.), *κιμένας, Φιδίαν. ἀπέχι, ἄρχι, Ἐλατίη, ἐπιδεὶ, ϝίκατι* (Inscr. Orchom. I.), *ἀσφάλιαν, ἀτέλιαν, ἱράνας* (II.), *Ἀργῖος* (III.), *Καλλιγίτονος, Ἀριστοκλίδαο, Δινίαο* (V.), *Διογίτονος* (VI.), *Ἀμινόκλειος* (Inscr. Boeot. 2. Leak.) *δῖπνον* (Inscr. Boeot. 27), *ἶπον* (Hesych.). *ἀπέκιξαν* libri et vulg. *ἀπέκειξαν* Hesych. (qui *ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν* explicat). Biset. Elmsl. Si verum est *ἀπέκιξαν*, de quo dubito, aoristus videatur esse verbi nescio cujus *ἀποκίκω*, de quo v. Buttm. schol. Od. *λ'*. 579. Simonides corrupte ap. Choerob. Bekk. p. 1185. *ἐπικίκοι δρομέσι.* Simmias Rhodius in Ovo: *τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκιξε κᾶρυξ φύλ' ἐς βροτῶν.* Sed latet, ni fallor, aliud quid verbum Boeotice expressum. Qu. *ἀπέσισαν* (pro *ἀπέσεισαν*, decusserunt, ut *λέγις* pro *λέγεις, ἢἱ* pro *αἰεὶ, ῖμι* pro *εἶμι*, v. Ahrens D. Aeol. p. 189), vel *ἀπέαξαν* (*ἀπέϝαξαν* effregerunt, ut *κατέαξαν*, etc), vel denique *ἀπέϝιξαν* (i. e. *ἀπέβαλον*, ab antiquo verbo *ϝίκω*, unde Latina ico, ictus, jacio. Hesych: *ϝίξαι. χωρῆσαι*). Cf. Hom. Od. *ή*. 125. *ὄμφακες — ἄνθος ἀφιεῖσαι.* *χαμαὶ* B. C. R. vulg. *χαμοὺς* A. (In quo Boeoticam latere formam suspicatur Mein.) *χαμοὶς* conj. Ahrens Dor. p. 525. Qu. *χαμοῖ*?

870. *εἴ τι* libri et vulg. Mein. Mull. Ribb. *αἴ τι* Bl. I. Dind. prob. Mein. Sic Sapph. Fr. I. 5. *αἴ ποτα*. Nisi corrigendum potius *ἴ* aut *ῖ*. V. Ahrens. Aeol. p. 189. *τῶν* notandum pro *ὧν* dictum. V. Ahrens. Aeol. p. 208. Cf. ad 762. Qu. *πρίασ' ὅσων* etc. *ἐγὼ* vulg. Dind. Mein. Mull. Ribb. *ἰὼ* Elmsl. *ἰὼν* Bl. I. prob. Mein. An *ἰών*? Cf. ad 898. 899.

872. *χαῖρε* bis B. *Δ.* non A. C. R. *κολλικοφάγε* A. R. Med. 9. *κολικοφάγε* B. *Γ. Δ. κολλιφάγε* C.

Τί φέρεις; BO. *Ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,*
ὀρίγανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιὼς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. *Ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα*
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
BO. *Καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας,*
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,

873. *ἐστὶν* A. R. Pors. Adv. p. 225. *ἔστ' ἂν* B. C. P. *Δ*. Ald. Vide an legendum sit *ὅσ' ἀγαθά γ'* (vel *ὅσα γ' ἀγάθ'*) *ἐν Βοιωτοῖς ἐστ' ἁπλῶς*. Recte desiderari praepositionem monuit Elmsl. Cf. e. g. 900. Eq. 480.

874. *γλαχώ*] *γλάχω* Elmsl. *ψιάθους* libri et Athen. IX. 395 E. Ald. Mull. *ψιαθοὺς* Bergk. *ψιάθως* Bentl. Br. Elmsl. Dind. Mein. Ribb. Ahrens D. Aeol. p. 201. Cf. ad 879.

875. *κολοιοὺς* libri et Athen. Ald. Bergk. Mull. *κολοιὼς* Bentl. Br. etc. Cf. ad 879. *ἀτταγὰς* A. B. C. *Γ*. *Δ*.

876. *τροχίλους, κολύμβους* libri et Athen. Ald. Bergk. Mull. *τροχίλως, κολύμβως* Bentl. Br. Elmsl. Dind. Mein. Mull. Cf. ad 879. Vide an legendum sit *κολυμβίδας*. Cf. Av. 304. *Κολυμβὶς* (*κόλυμβος* P.) est Arist. H. A. I. 1. 14. VIII. 3. 15. *ὡσπερεὶ — ἐλήλυθας* om. R. *ὡσπερεὶ χειμὼν ἦλθες ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν φέρων* schol. ad Pac. 1003. Qui legisse videatur *ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα | ὄρνιθας* (v. *ὀρνίθι'*) *εἰς ἀγορὰν ἐλήλυθας φέρων*. Paullo aliter Dobraeus.

877. *ἐς* A. R. *Γ*. *εἰς* B. *Δ*. Phryn. Bekk. p. 55, 30. et schol. Pac. 1003. *ἐλήλυθας*] Fort. *κατήγισας*. Cf. Alex. Com. III. 403. *καταιγίσας — ἐς τὴν ἀγοράν*. 497. *ἐς τοὔψον καταιγίζοντα*. Aesch. Sept. 63. *πρὶν καταιγίσαι πνοὰς | Ἄρεως*.

878. *καί*] Qu. *κὴ*, quod saepius legitur in Inscr. Boeot. I. Leak. Vide etiam C. I. 1562. 1569. et Ahrens Aeol. p. 188. *λαγὼς* A. B. etc. *λαγῶς* R.

879. *ἐχίνως* A. B. C. R. etc. vulg. Terminationem Boeoticam hic servarunt libri. Sic *τῶδε* 910. *ἐσγόνως* et *ἰώσας* in Inscr. Boeot. I. II. Leak. *θυνάρχω, Εὐβώλυ, τῶ δάμω, πράτω, τῶ χρόνω, καττὼς — νόμως*, in Inscr. Orch. I. V. Ahrens D. Aeol. p. 201. *αἰελούρως* A. B. C. R. etc. vulg. Ahrens D. Aeol. l. l. *αἰολούρους* juxta analogiam requirit Dawes. M. C. p. 261. *αἰελούρως* prob. Piers. ad Moer. p. 36. qui duos emendatos apponit locos, Anaxandr. Athen. p. 299 F. *σὺ μὲν, αἰέλουρον* (*αἴλουρον* C. P. V. L.) *ἢν κακῶς ἔχοντ' ἴδῃς, | κλαίεις*. et Timocl. com. III. 590. *τίν' αἰελούρου* (*αἰλούρου* P. V. L.) *βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;* Cf. Herod. II. 66. *αἰελούρους* (al. *αἰλούρους*). *πικτίδας* A. C. R. *Γ*. Dind. Mein. Mull. Ribb. *πυκτίδας* B. *Δ*. Med. 9. Ald. Br. Bekk. Elmsl. tuetur Walsh, qui *πυκτὶς* idem animal arbitratur esse quod nobis est a broch or badger, et Latinis taxus, proprie a female boxer. Quae interpretatio ei eo videtur confirmari quod nullum aliud istius animalis nomen Graecum exstare videatur. "De hoc animale altum apud grammaticos est silentium." (Elmsl.)

ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγχέλιας Κωπαΐδας.

ΔΙ. Ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις, τὰς ἐγχέλεις.

ΒΟ. Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορᾶν,

Aut corrupta est haec vox, aut excidit vera: nam πικτίδας ἰκτίδας conjunctim posuisse comicum nequaquam est probabile. Qu. δίκτυας, animal ignotum Herodoto (IV. 192.) commemoratum. Vel ὕστριχας (Herod. l. l.). Vel μυγαλᾶς. Vel κοσσύφους. Vel ἰκτίδας, | κάστορας (conjunguntur enim ἐνύδριες et κάστορες Herod. IV. 109. κάστωρ et λάταξ et ἔνυδρις Arist. H. A. 8, 4, 8). Vel ἰκτίδας, | λάτακας. Vel ἰκτίδας, | ἀσπάλακας. Vel δασύποδας, | ἰκτίδας (Plautus Capt. 1, 2, 81. I modo venare leporem: nunc ictim tenes). Vel ἰκτίδας, | νάσσας (v. φάσσας, v. τροχίλως), ἐνύδριας. (Cf. Pac. 1003. κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν | χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους.)

880. ἰκτίδας A. B. R. (s. Bekk.) Ald. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Ribb. ἴκτιδας R. Γ. Δ. Med. 9. lemma schol. Mull. (coll. Has. ad Steph. Thes. IV. 578). ἰκτῖδας Br. Bekk. ἰκτῖδας ἐνύδρως (aquatic weasels, or otters) malit Walsh. ἴκτιδας ἐνύδρους conjunctim lutras exponit Muller. "Est autem ἔνυδρις sive ἐνυδρὶς (accentus enim incertus est) Latinis lutra, nostratibus an otter. Hesychius, Ἔνυδρος (sic): ζῷον ποτάμιον ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι. Ad hunc locum pertinere videntur scholiastae verba a Suida descripta, Ἴκτιδας (sic): εἶδος ζῴου, ὡς οἱ κάστορές· ἢ ἔνυδρον. ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον. Legerim ἔστι δὲ ἔνυδρον καὶ ἰχθυοφάγον. Ἰκτὶς autem sive ἴκτις mustelae genus est. Viverram vocant interpretes." (Elmsl.). De accentu vocis ἴκτις (seu ἰκτὶς) v. Arcad. p. 35, 6. et Eust. p. 809. extr. ἐνύδρους libri et Ald. Dind. (ed. Ox.) Mull. ἐνύδριας Dobr. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Ribb. ἐνύδρεις Scal. ἐνύδρως Br. ἐνύδρις conj. Mein. Ἐνύδριες legitur Herod. II. 72. IV. 109. ἐγχέλεις vulg. Ahrens Dor. p. 519. Mull. ἐγχέλιας (ut ἐνύδριας) Bl. Mein. ἐγχέλεας Dind. ἐγχέλις conj. Mein. V. schol. ad 889. Ἀττικῶς ἔγχελυν· Βοιωτοὶ ἔγχελιν. Idem docent Philemon p. 46. et Grammat. in Mingarelli Codd. Nann. p. 492. Boeoti ε ante vocalem in ι mutabant. V. Ahrens Aeol. p. 178.

882. εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις] Post φέρεις virgula distinguit Walsh. Malim ἂς φέρεις τὰς ἐγχέλεις. Sic Lys. 834. ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. Sed scripserat, opinor, comicus εἴπερ (vel ἅσπερ) ἐγχέλεις φέρεις. Articulo non opus est.

883. πεντήκοντα] Non magis Boeoticum hoc sonat, quam ἐκεῖ 902. Analogia postulare videtur πεντείκοντα (ut in Corinnae Fr. 7) aut πεμπείκοντα, et illic τηνεῖ. Κωπᾴδων] Κωπαΐδων vulgo, et Κωπαΐδ' inferius v. 962. In hujusmodi vocibus vel produci debet vocalis ante ι, vel crasis adhiberi. Noster Pac. 1005. καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας. Apud Sophoclem Trach. 74. 237. 401. pro Εὐβοΐδα, Εὐβοῒς, reponi debet Εὐβῴδα, Εὐβωΐς. Geminatum ἰῶτα nunquam usurpant Attici, nisi utrumque extra diphthongum sit, ut in Διὶ, περίιθι. ELMSL. Κωπᾴδων, ut

ἔκβαθι τυῖδε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.
ΔΙ. *Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,*

Νηρῄδων, ἠρῴνη, etc. Cf. Antiphan. Athen. 303 F. *Κωπᾷδας λέγεις.* Qu. *πεντείκοντα κορᾶν Κωπαΐδων*, syllaba penultima soluta, ut in 880.

884. *τῷδε* Ald. Br. Dind. Bergk. *τῶνδε* A. *τῶδε* B. C. P. R. *Δ.* Med. 9. conj. Br. (sc. *τοῦ σπυριδίου*). *τῶ . . δε* (erasa una litera) *Γ.* *τῶδε* ("hinc") Ahrens Dor. p. 525. Mull. *τᾷδε* Elmsl. (Doricum? pro *δεῦρο*, coll. tamen Sapphûs illo *ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ'* etc.) *τυίδε* vel *τεῖδε* suadet Meinek. ad Theocr. I. 12. (quem confer ad Fr. Com. IV. 436. V. 113). *τεῖδε* Mein. *τυῖδε* Bl. Bergk. (inter *τυῖδε* et *τεῖδε* haesitans). *τυΐδε* vel *τῶδε* Koen. ad Greg. Cor. p. 396. *τῶδε* (pro *ὧδε*) Fritzsch. in Jahn. Ann. 1829. p. 13. *τῷδε — τῷ ξένῳ* tuetur Dind. (coll. 892. *τῆσδε τῆς ξένης.* et similiter poetas Latinos particulam et interdum postponere admonens). Idem: "*τῷδε* (*τῶνδε* A.) *κἠπιχαρίττα τῷ ξένῳ* dictum pro *καὶ τῷδ' ἐπιχαρίττα τῷ ξένῳ*, rariore collocatione verborum, ut in Nub. 745, *κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν | κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.* Pac. 417. *ξύλλαβε | ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.* et apud Aesch. Prom. 51. *ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω* (*ἔγνωκα καὶ τοῖσδ' οὐδὲν*, vel *ἔγνωκα τοῖσδέ τ'* —?)" Mihi quidem nulla in his locis transpositio videtur esse, neque hujusmodi particulae *καὶ* collocationis exemplum sincerum apud antiquos comicos Atticos reperiri posse credo: quae et Meinekii sententia est Fr. Com. IV. p. 436. Apte monet Koenius ad Greg. C. p. 169, si *τῷδε τῷ ξένῳ* jungi voluisset Comicus, alia collocatione usurum fuisse eum. In librorum scriptura vix dubitari potest quin lateat forma Boeotica pro *ὧδε* huc; ut supra dixerat Megarensis, *ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε* v. 745. Qualis ea fuerit non omnino liquet, sed reponenda videtur forma Aeolia *τυῖδε* seu *τυΐδε* seu *τυῖδε*, quae legitur in Sapph. Fr. 1, 5. *ἀλλὰ τυῖδ'* (*τυίδ'* Dionys. Hal. *τυΐδ'* Hephaest. p. 79. et Priscian.) *ἔνθ', αἴ ποτα κἀτέρωτα.* Eandem formam pro *τᾷδε* reposuerim etiam infra v. 903. Corrupte Hesychius, *Τυΐ: ὧδε. Κρῆτες. Τύδαι: ἐνταῦθα. Αἰολεῖς.* Forma Dorica videtur fuisse *τεῖδε* (ut *εἰ* pro *ῃ̃* Sophron. Fr. CXVII. *πεῖ* pro *πῇ* Fr. XXXVI. *ὅπει* pro *ὅπη* Decret. Corcyr. Rose p. 210), restituenda Theocrito I. 12. (ubi *τῷδε*, ut hic, K. *τεῖδε* al.). II. 101. V. 30. 32. 67. 118 VIII. 40. XXVIII. 5. In quibus locis variant plerumque libri inter *τῇδε τεῖδε* et *τεῖνδε.* Theognostus Bekk. p. 1425. *τυΐ: τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαροῦ τοῦ ι ἐκφερόμενα βαρύνεται. — καὶ τοπικὴν σχέσιν δηλοῖ, οἷον πηλύϊ, ἀλύϊ* (leg. *ἀλλύϊ*), *ἀτερύϊ, τὸ τυΐ* (leg. *τουτυΐ*). Sic *μεσυΐ* in glossa Hesychii. Unde scribendum foret *τυΐδε*; sed disyllabum est in Sapphûs l. l. ut et *πήλυι* in ejusd. Od. V. 6. a Bergkio pro *πολὺ* restitutum. Scripturam *τῦδε* pro *ὧδε* commendat analogia. Nam *οι* et *ῳ* in *υ* (*υι* fortasse pronuntiatum) mutabant Boeoti. V. Ahrens Dial. Aeol. p 191. Sic *ἐμὺ* pro *ἐμοὶ* (Apoll. de pron. p. 104), *καλὺ* pro *καλοὶ* (ibid.), et in inscriptionibus Boeoticis *τῦ δάμυ, αὐτῦς, Ϝυκίας, τῦς ἄλλυς, προξένυς, Βοιωτῦς, Ἐρχομενίυς. τῦς πολεμάρχυς, τὺ*

ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. Δμῶες, ἐξενέγκατε

(οἱ), *τύδε* (*οἵδε*), *τὺ θύοντες*, *ἐν τῇ ὁδῦ*, *τὺ ἔχοντες*, *ἥγυς* (*αἴγοις*), *προβάτυς*, *ἵππος*, *ῥαψαϝυδὸς*, *αὐλαϝυδὸς*, *κιθαραϝυδὸς*, *τραγαϝυδὸς*, *κωμαϝυδὸς*, *Μύριχος*, *Διὶ Μειλιχίυ*, *αὐτῦ*, *θυνάρχω*, *λυπὸν*, *τῦ ἱαρῶ*, *Εὐβώλυ*, *ϝελατιήυ*, etc. Cf. Theocr. V. 30. *τυίδ'* (*τὺ ἴδ'* mss.) *ὁ τράγος οὗτος*. I. 12. *τᾷδε* (*τῇδε* vulg. *τῷδε* vel *τεῖδε* al. mss. *τεῖδε* vel *τυίδε* conj. Mein.) *καθίξας*. XXVIII. 5. *τῇδε* (*τὺ δὲ* duo libri, unde *τυῖδε* Seidl. Bergk. Ahrens D. Aeol. p. 155). Sapph. Fr. I. 5. *ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴ ποτα κἀτέρωτα* —. Simile adverbium *πῦ* vel *πυῖ* pro *ποῖ* restituendum videtur Sophroni Fr. 91. *πῦς εἰς μυχὸν καταδύῃ;* Υ autem sic positum pro *οι* aut *ῳ* pronuntiatum esse *υι* constat vel ex Aeolico *ϝῦκος* (i. e. *οἶκος*), unde Lat. vicus, Angl. wick; et *ϝῦνος* (*οἶνος*), unde Lat. vinum, Angl. wine. De variis hujus formae adverbiorum scripturis agit Ahrens D. Aeol. p. 154—155. *κἠπιχαρίτται* R. *κἠπιχάριττα* P. Med. 9. Ald. schol. Etym. M. p. 367, 19. *κἠπιχαρίττα* A. C. Br. Elmsl. Dind. olim. Bl. *κἠπιχα..ρίτα* (erasione facta post *χα*) Γ. *κἠπιχαρίτως* B. Δ. *κἠπιχάριττε* Bergk. *κἠπιχάριτται* (i. e. *καὶ ἐπιχάρισαι*) Ahrens Aeol. p. 177. Mein. Mull. Dind. Ribb. *κἠπιχαρίττη* (pro *ἐπιχάρισαι*) Boeckh. C. I. 724. *κἠπιχάριται* Both. *κή τι χαρίδδω* (*καί τι χαρίζου*) Blomf. in Mus. Crit. II. 582. *κἠπιχαρίττευ* (vel *χἤτι χ.*) Eldik. Susp. Spec. p. 19. prob. Koen. ad Greg. C. p. 89. "Verbum esse videtur, neque tamen Etymologo assentiri possum, qui pro *κἀπιχαρίζου* dictum putat." (Elmsl.) Schol: *κἠπιχάριττα: ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίτως ἔκβηθι τῷ ξένῳ.* Etym. M. p. 367, 19. *ἐπιχαρίττα: ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει.* *Ἐπιχάριτται* pro *ἐπιχάρισαι*, ut *κατασκευάττη* pro infinitivo *κατασκευάσαι* (C. I. 1568), positum existimat Ahrens. D. Aeol. p. 177. et 212. (Sunt qui *κατασκευάττη* pro *κατεσκευάσθαι* potius positum existiment, ut *ἴττω* pro *ἴστω* supra. Sic *μέμψατται* pro *μέμψασθαι* in decreto Lacon. p. 362 Rose.) Sed *κἠπιχαρίττη* vel *κἠπιχάριττη* potius scribendum erat, nam *αι* in *η* ab Boeotis mutari docent grammatici Eust. 365, 27. Choerob. Bekk. 1215. Etym. M. 32, 6. alii, quos vide ap. Ahrens D. Aeol. p. 186—188. Exempla, inquit, traduntur *λεγομένη*, *τύπτομη*, *πάληὸς*, *ἀρχῆος*, *Ἀχηὸς*, *πῆς*, *δῆς*, *πήω*, *παλήω*, *ἡΐ* (*ἀεὶ*), *βανῆκας* (*γυναῖκας*). In inscriptionibus Boeotis exstant *δεδόχθη*, *κεκόμιστη*, *χῆρε*, *Ἠσχίνας*, *ὀφείλετη*, *ἀπογράφεσθη*, *Ἠσχρίωνος*, *Ταναγρήω*, *Θειβήω*, *τῆς χαρίτεσσι*, *Χηρώνεια*, *ἧγυς*. *Ἠλεῖα*, *εὐεργέτης*, *Λαμήνετος*, etc. Aeoles autem duplex *σσ* pro simplici *σ* posuisse constat: v. Ahrens p. 65. Porro Boeotos *σσ* in *ττ* mutasse, ut *θάλασσαν* in *θάλατταν*, testatur Aelius Dionysius ap. Eustath. 813, 45. Cf. Eust. ad Il. κ'. 572. *Φράζω*, *φράσσω*, *ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει Βοιωτικῶς.* Cf. ad Il. κ'. 192. et Schol. Il. κ'. 572. Ahrens. Aeol. p. 176. Quare *κἠπιχαρίττη* hic reponendum putem, quod pro *ἐπιχάρισαι* positum sit. Tentabam praeterea *κὴ χαρίττη* (*χάρισαι*. ut in Pac. 391. Th. 938). Vel *κἠπιχαρίττευ* (ut *ἐπαινεῦντες* in Alcaei Fr. XXIII. *βέλευς* XXIV. 12. *μαρτυρεῦν*-

τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
Σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἔγχελυν
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην.
Προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλιωμένης.
ΒΟ. *Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;*

τας XLIII. *ὠρχεῦντο* Sappho Fr. LXXXIII. *καθίζεν* Theocrit. XV. 3. *ἀφίκεν* XI. 42. *βιάζεν* XV. 76. *ποτέρχεν* Ep. XXI. 2.). Vel *κἠπιχαρίδδω* (pro *ἐπιχαρίζου*). Sic *θερίδδεν* est 947. *ἱαρειάδδοντος* Inscr. Clark. IV. 169. *γραμματίδδοντος* Inscr. Boeot. V. Leak. *ἐπεψάφιδδε* Inscr. Boeot. I. Leak. Quod ad verbum *ἐπιχαρίζεσθαι*, cf. Xen. Eq. VI. 12. *ἐπιχαρίσηται*. Ceterum *χαρίζεσθαι*, ut satis notum est, dicuntur mulieres, quae amatoribus sui copiam faciunt. V. Eq. 517. Eccl. 629.

886. *τρυγῳδικοῖς* B. C. R. *τραγῳδικοῖς* A. Qu. *τρυγῳδοῖς καὶ χοροῖς*. Cf. Th. 391. *τρυγῳδοὶ καὶ χοροί*. Sed reponendum potius ibi *τρυγῳδικοὶ χοροί*. Cf. supra 628. *χοροῖσιν — τρυγικοῖς*.

887. *δὲ* B. R. om. A. C.

888. *μοι* om. R.

889. *ἔγχελυν*] *ἐγχέλυν* R.

893. *ἔσφερ'* A. B. *Γ. Δ.* vulg. *ἔκφερ'* R. *μὴ δὲ Γ. Δ.*

894. *ἐντετευτλανωμένης* libri et vulg. Dind. Ribb. *ἐντετευτλιωμένης* conj. Bl. ed. Mull. *ἐντετευτλιδωμένης* conj. Bl. ed. Mein. Quasi *ἐντετυλιγμένης*. Forma *τευτλίον* occurrit Ran. 942. *τευτλίοισι λευκοῖς*. Fr. 110. Alexid. Athen. p. 621 D. Euphron. ibid. p. 503 A. etc. Alibi *τεῦτλον*, ut Pac. 1014. De forma *τευτλὶς* v. Mein. ad Diph. com. IV. 398. Formae solennes sunt *τεῦτλον τευτλίον*. Dores dicebant *σεῦτλον* et *σευτλίον*. V. Meinek. Fr. Com. III. 448. Vulgata certe mendosa videtur: non liquet enim quomodo deduci possit verbum *τευτλανόω* a *τεῦτλον*. Similia composita apud nostrum sunt *ἐντεθριῶσθαι* Lys. 663. *ἐγκεκορδυλημένος* Nub. 10. *ἐγκεκοισυρωμένη* 48. Ut *ἐνθριοῦν* ab *θρῖον*, sic *ἐντευτλιοῦν* ab *τευτλίον* formatum. *Τευτλιοῦν* autem, ut *σιλφιοῦν* (Fr. 180. *ὀξωτὰ, σιλφιωτά*). Athen. 300. *ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.*

895. *ἐμοὶ* vulg. Reponenda videtur forma Boeotica *ἐμὺ* (Apollon. de Pron. p. 364). Aeoles enim *οι* et *ῳ* in *υ* mutabant (cf. ad 884). *τιμὰ τᾶσδε*] *τιμᾶι τᾶισδε* (sic) R. *πᾶι* A. R. *πᾶ* B. C. Ald. Dind. Bl. Bergk. *πα Γ. πᾷ* Elmsl. Mein. Mull. Ribb. Ahrens Dor. p. 525. *πεῖ* Br. Bekk. Quomodo. I. q. *πῶς* aut *πῇ*, ut supra 875. Lys. 171. Sed, quum in h. l. postuletur non tam *πῶς* quam *πόθεν*, nescio an scribi debeat *πῶ*, quod pro *πόθεν* dixisse saltem Dorienses, ut *τουτῶ* pro *τουτόθεν*, *αὐτῶ* pro *αὐτόθεν*, testis est Apollonius de pron. in Bekk. Anecd. p. 623, qui laudat Sophro-

ΔΙ. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
Ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
ΒΟ. Ἱώνγα ταῦτα πάντα. *ΔΙ.* Φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; *ΒΟ.* Ἱώνγ'
ὅ τι ἔστ' ἐν Ἀθάνης, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

nis fragmenta, *πῶ τις ὄνον ὠνασεῖται; τουτῶ θάμεθα. αὐτῶ ὁρῆς, Φύσκα.* Hinc corrigenda Hesychii glossa, *τοῦτο: ἐντεῦθεν. Λάκωνες.* Scribendum *τουτῶ.* *γενήσεται* vulg. Malim ex indole dialecti Boeoticae *γενείσεται.* Idem suadet Boeckh. C. I. 721. Cf. 828. 834. 877. 881. et ad 861. 862. 868. 871. 902. 903.

898. *ἰώγα* B. C. P. R. *Γ. Δ.* Med. 9. Ald. Elmsl. Bergk. Mull. Ahrens D. Aeol. p. 206. *ἰώγε* A. *ἰῶγα* schol. *ἰώνγα* Br. Bekk. *ἱώνγα* Dind. Bl. Mein. Ribb. *Ἱὼν* et *ἱώνγα* Boeotica esse testatur Apollonius de Pron. p. 324. ed. Bekk. (ubi *ἱώνγα* ex Corinna affertur). *ἰὼν* et *ἰώνγα* Etym. M. p. 315, 17. *ἰώγα* Hesych. De aspero spiritu dubitat Ahrens Aeol. p. 207.

899. *ἐνθένδ' ἐκεῖσ'* C. *ἐνθένδε κεῖσ'* A. B. *Γ. Δ.* Ald. *ἐντεῦθεν ἐκεῖσ'* R. (?) Bekk. *ἄξεις ἰών;* (*ἄξεις ἰών Γ. ἄξεις ἰὼν* — Med. 9.) *ΒΟ. ὅ τι γ'* A. C. P. R. *Γ.* Med. 9. Ald. Br. Bekk. Dind. (Ox.) *ἄξεις; — ἰώ; ὅ τι γ' Δ. ἄξεις; ΒΟ. ἰὼ* (*ν* add. a m. rec. in B.) *ὅ τι γ'* B. *Δ. ἄξεις; ΒΟ. ἰώ· ὅ τι γ'* Elmsl. Mull. Cobet. Ahrens Aeol. p. 206. *ἄξεις; Βοι. ἰώ, ὅ τι γ'* Bergk. *ἄξεις; ΒΟ. ἱώνγ', ὅ τι* Bl. *ἄξεις; ΒΟ. ἱὼν ὅ τι γ'* Mein. Dind. Ribb. Corrigebam olim *ἱώνγ' ὅ τι* etc. In responsionibus enim poni solet non *ἐγὼ,* sed *ἔγωγε.* Cf. modo Eq. 33. *ἡγεῖ γὰρ θεούς; Β. ἔγωγε* etc. 172. Nub. 826. 1409. Eccl. 60. 91. 805. 815. Pl. 374. etc. Et sic *ἱώνγα* respondet Boeotus in v. praec. Particulam vero *γε* saepissime transposuerunt librarii. Sed veram lectionem servavit scholiasta, *γράφεται καὶ ἰὼ ἀντὶ τοῦ ἐγώ. καὶ δύο στιγμαὶ ἐν τῷ ἄξεις: εἶτα τὸ ἰώ.* Scilicet ista locutione *δύο στίζειν, δύο ποιεῖν,* personarum mutationes indicabant grammatici. Cf. scholia ad Ran. 28. *τινὲς δὲ εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν.* 51. 314. 891. Boeoticum esse *ἱὼν* tradit Apollonius de pron. p. 64. Id in participium *ἰὼν* facile mutare potuit librarius aliquis imperitus. Veram rationem hujus loci primus intellexit Elmsleius.

900. *ἔστ'* A. R. Med. 9. Kust. Br. Bekk. Elmsl. Mull. Ribb. *ἔσθ'* C. Ald. *ἔντ'* B. *Δ.* Dind. *ἔθ' Γ.* pr. (ut vid.) *ἐν* Mein. Recte, ni fallor. *ἔντ'* illatum videtur e v. 902. *ἐστὶν* enim legitur 873, *'στὶ* 903. Cf. ad 738. *Ἀθάναις Δ.* Med. 9. vulg. Dind. Mein. *Ἀθάνας Γ.* lemma schol. *ἐν Ἀθήναις* R. *ἐν Ἀθάναις* Bekk. *Ἀθάνασ'* Elmsl. Mull. Ribb. Ahrens Aeol. p. 525. *Ἀθάνης* Blomf. (Mus. Crit. II. 584.) Vera scriptura videtur *ὅ τι ἔστ' ἐν Ἀθάνης* (Boeotice pro *ἐν Ἀθήναις,* cf. ad 884), aut *ὅ τι ἔστ' Ἀθάνασ'*: nam simpliciter *Ἀθήναις* vix dixisse videntur, quamquam *Μυκήναις* est in tragoedia, Eur. Phoen. 608. *Μυκήναις, μὴ 'νθάδ', ἀνακάλει θεούς.* Nisi quidem repetendum *ἐν* ex seq. *ἐν Βοιωτοῖσιν,* ut in Eq. 567. *πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ.* 610. *μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ.* Cf. 729. *ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις.* 829. *ἐν ταῖς Ἀθάναις.* Eq. 1037. *ἱεραῖς ἐν Ἀθή-*

ΔΙ. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. ΒΟ. Ἀφύας ἢ κέραμον; Ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ.
Ἀλλ' ὅ τι παρ' ἁμῖν μή 'στι, τᾶδε δ' αὖ πολύ.
ΔΙ. Ἐγῷδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. Νεὶ τὼ θιὼ

ναις. Dionys. com. III. 553. *Κηφισόδωρον — τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι.* Philem. IV. 31. *ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ.* Eubul. III. 241. *ἐν ταῖς Ἀθήναις.* Alex. III. 386. 485. Hom. Il. *β'*. 550. *ἐν Ἀθήνῃς.* Herod. V. 61. *ἐν Ἀθήνῃσι.* VI. 85. VIII. 79. Plut. Cic. 45. *ἐν Ἀθήναις διατρίβοντα.* Cf. Thom. Mag: *Ἀθήνησιν, οὐκ ἐν Ἀθήναις.* Greg. de dial. Att. p. 71. *Βοιωτοῖσιν* B. R. Kust. *Βοιωτοῖσι* A. C. P. *Γ*. Med. 9. Ald. Qu. *ἐν δὲ Βοιωτοῖσι μή.* Nisi reponenda forma Boeotica *ἐν Βοωτοῖσιν δὲ μή,* ut *ἐπόεισε* legitur in inscr. Boeot. I. Leake. Cf. Eq. 480. *ἐν Βοιωτοῖς.*

902. *ἢ*] *εἶ* malit Boeckh. C. I. 721. Cf. ad 867. 905. Ahrens Aeol. p. 182 sq. *Εἶ* pro *ἢ* est in tit. 1568. *ἐντ'* Aeolicum idemque Doricum pro *εἰσί.* V. Ahrens D. Aeol. p. 208. Dor. p. 320. Epich. Fr. 23. 27. 32. 92. 94. 110. Sophr. Fr. 52. 54. Timoc. 3. Thuc. V. 77. Theocrit. IV. 52. v. 109. XI. 45. etc.

903. *παρ'*] *περ* R. *πὰρ* aut *περ* malit Mein. *ἁμῖν* R. vulg. Dind. etc. Ahrens D. Aeol. p. 208. *ἅμιν* A. B. C. *Δ*. *ἁμὶ* Elmsl. Both. Nil mutandum. Boeoticae hujus pronominis formae fuerant *ἁμὲς ἁμίων ἁμῖν ἁμέ*, ut *οὐμὲς οὐμίων οὐμῖν οὐμέ.* V. Ahrens Aeol. p. 208. *μή*] *μεὶ* malit Boeckh. C. I. 721. Cf. ad 867. 905. Ahrens Aeol. p. 184 *Μεὶ* est in tit. 1569. *εἶ* in 1568. *ἐπιδεὶ* in 1569. *μή 'στι* A. B. R. Bentl. Kust. *μή* Ald. *μὴ ἐστὶ* P. *τᾶδε* A. B. R. *Γ*. vulg. *τάδε* *Δ*. "vix ferri potest," Ahrens Dor. p. 525. *τῖδε* Ahrens Aeol. p. 189. Mull. *αὖ* A. C. R. *Γ*. *οὖν* B. *Δ*.

904. *ἐγῷδα τοίνυν συκ.* Ald. Br. *ἐγῷδα τοίνυν· συκ.* Elmsl. etc. Recte. Cf. Vesp. 1181. 1205. Similis error erat supra 430. *ἐγ' ὦδα* *Δ*.

905. Hunc versum, Dobraeo jam suspectum, ejicit Mein. Absque causa, opinor. *νὴ* B. C. R. Ald. Bergk. *νεῖ* A. *νεὶ* Br. etc. Cf. ad 862. 867. Sic *εἶ* pro *ἢ* (C. I. 1568) *μεὶ* et *ἐπιδεὶ* 1569. *σιὼ* libri et vulg. Ribb. *θιὼ* Bl. I. Mein. Mull. Dind. Ahrens Aeol. p. 173. (qui *τὼ σιὼ* hic merito suspectum habet, quum ubique in titulis Boeotis legatur aut *θιὸς* aut *θεός*). In Boeoti sermone non ferendum esse *σιὼ* jampridem monueram in prima hujus fabulae editione. Purum enim Laconicum est *σιὸς* pro *θεός.* V. Pac. 214. Lys. 84. 90. 142. 983. et praeterea Lys. 94. 105. 118. 170. 980. 981. 995. 1004. 1076. 1080. 1081. 1244. 1250. 1257. 1262. 1263. 1272. 1300. 1301. Ahrens D. Dor. p. 66—70. Neque usquam traditur Boeotos *θ* in *σ* mutasse. Boeoti *ε* sequente vocali in *ι* mutabant, teste Apoll. de pron. 64. Et *θιὸς* pro *θεὸς* Boeoticum esse diserte tradit Apoll. Dysc. p. 395. *Θιὸς* legitur in Keil. Syll. n. 1. et Rang. 1303. *τῦς θιῦς* Keil. n. 9. Idem testantur nomina Boeotica *Θιόδωρος* (C. I. 1563), *Θιόμναστος* (1593), *Δωρόθιος* (1562), *Τιμάσθιος* (1575), *Θιογνειτίδας* (Curt. VIII), *Θιοκούδης* (ibid.), *Θιογενίδης* (Rang. 1304). Similis mutationis *ε* in *ι* exempla sunt *ἰώσας*

λάβοιμι μέντἂν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,
ᾇπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
ΔΙ. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ΒΟ. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. ΔΙ. Ἀλλ' ἅπαν κακόν.
ΝΙ. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟ. Τῶδ' ἐμὰ

pro ἐούσης Leak. I. II. Σωκράτιος et Κλίωνος III. ἔτια Inscr. Clark. θιοπροπίων C. I. 1593. χρίος C. I. 1569. ϝάστιος 1569. ἀνέθιαν (ἀνέθεαν ἀνέθεσαν) 1588. βασιλίος Choerob. Bekk. 1194. ϝίαρος pro ἔαρος. ϝίο pro ἕο Hesychii glossae. ἱὼν pro ἐγὼν, τιοῦς pro τεοῦς, ἁμίων pro ἡμέων, οὐμίων pro ὑμέων, τιὸς pro τεὸς, ἰὼν pro ἐών etc. Cf. Hesych. θιάρατος: εὔητος (εὐκτὸς Valck. ad Theocr. p. 282). Hesych. θιός: θεός. Κρῆτες. Plura dat Ahrens D. Aeol. p. 179. Σιοὺς pro θεοὺς Aeolico sermoni tribuit per errorem, ut videtur, Lactantius I. 6. 7. Non minus Boeoto convenit forma θιὸς quam Laconi σιὸς (Lys. 1263 etc.).

906. λάβοιμι μέντἂν A. B. λάβοιμι μέντ' ἂν Γ. Δ. Ald. Br. λάβοιμ' ἂν P. λάβοι μέντ' ἂν R. λάβοιμι μέν τἂν Elmsl. Non placet ἂν in Boeoti sermone. Quare scribendum suspicabar λάβοιμι μέντοι κέρδος ἀγαγών κα πολύ. Cf. ad 799. Et κα verbo postpositum legitur Epicharm. Fr. 94. v. 16. ἅτερον εἴη κ' αὐτὸ δήπου τοῦ παρεξεστακότος. (Sic enim locum corrigo.) Fr. 146. εὐσεβὴς νόῳ πεφυκὼς οὐ πάθοις κ' οὐδὲν κακόν etc. Et fortasse Fr. 118. Nunc malim λάβοιμι τοί κα κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ. Facile autem excidere potuisst κα ante κε (in κερδος), qua voce omissa metri ruentis causa invectum fuerit μέν. Sed nil temere mutandum, nam e vulgari sermone μέντἂν adscisci potuisset. ἀγαγὼ (sic) A. καὶ πολύ] πάμπολυ conj. Ribbeck. Qu. κὴ πολύ (cf. ad 878.); vel νιν (qu.) πολύ.

907. ἅπερ A. B. et (corr. ᾶ) C. ἄπερ Ald. ᾇπερ R. (s. Bekk.) Br. etc. V. Ahrens Dor. p. 525. πολλᾶς A. B. Bentl. Bergl. Br. etc. πολλὰς R. Ald. πλέων] πλέον Br. Male.

908. ἔρχεται] ἐξέρχεται R.

909. μικκός B. C. R. μικός A. Aeolice et Dorice pro μικρὸς, ut ap. Theocritum persaepe. γα A. B. C. vulg. γε R. ἀλλ' ἅπαν libri et vulg. ἀλλὰ πᾶν Suid. in μικρός. Quod praeferendum videtur. Sic e. g. Thesm. 787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις. Cf. ad Vesp. 422. Th. 528.

910. ἐστί A. C. R. ἐστίν B. Γ. Δ. τῶδ' A. B. R. τώδ' C. τῷδ' Ald. τῶδ' ἐμά] Hujus hominis mea. Cui proximo versu regerit sycophanta, ἐγὼ τοίνυν ὁδί. Unde pronomen personale hic requiri putabat Brunckius, qui τῶδ' ἐμοῦς corrigebat. Sic ἥδ' ἐγὼ Lys. 94, ut monuit Elmsleius, qui addit, "Nullus dubito quin sub ἐμὰ lateat Dorica [Boeotica?] forma genitivi ἐμοῦ tam in h. v. quam in 775. Donec vero res ad liquidum perducta sit, nolim receptam scripturam cum Brunckio mutare. Magnum corruptelae locum dederunt pronominum formae Doricae." Satis probabilis conjectura, sed fortasse nulla mutatione opus est. In utroque loco

Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. ΝΙ. Ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια τάδε. ΒΟ. Τί δαὶ κακὸν παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

ἐμὰ possessivum videtur esse, non personale. Cf. Nub. 1202. *ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν.* Supra 93. *τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.* Hom. Il. *γ.* 180. *δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. ο'.* 39. *νωΐτερον λέχος αὐτῶν.* Soph. Oed. C. 344. *τἀμὰ δυστήνου κακά.* Cicer. Planc. 10, 26. nomen meum absentis, meas praesentis preces. Cf. etiam 774. *ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα | ἐμά γα.* Pl. 33. Schol. R.: *τῶδ' ἐμά: δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ τοῦδ' ἐμά.* Vereor ut recta sit haec explicatio. Dicebant quidem *ἐμὰ τοῦδε*, non item, opinor, *τοῦδε ἐμά.* Qu. *τῶδ' ἐμοῦς.* Vel *τῶδέ γα.* Vel *ταῦτ'; ἐμὰ (ἐμοῦς).*

911. *Θήβαθεν* B. C. P. *Δ.* Med. 9. *Θείβαθεν* A. R. *Γ.* vulg. Ahrens Dor. p. 525. Cf. ad 862. *ἴτω* A. *Δεὺς* R. Med. 9. et lemma schol. Elmsl. Dind. Bekk. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Ahrens Aeol. p. 175. *Ζεὺς* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Br. "*Δεὺς* formam Boeoticam annotarunt Herodianus *π. μ. λ.* p. 6, 17. Choerob. in Bekk. Anecd. p. 1194. Etym. M. p. 409, 2. *Ἴττω Δεὺς* pro *ἴττω Ζεὺς* restituendum Platoni Phaedon. p. 62 a. et epist. 7. p. 345 a. Attice *ἴστω Ζεὺς* apud Sophoclem et Euripidem." (Dind.) *Δεύξιππος* legitur in Inscr. Orchom. Curtii VIII. *Δυγὸς δωμὸς* pro *ζυγὸς ζωμὸς* formae Doricae memorantur ap. Etym. M. p. 316, 56. *δᾶλον δατεῖν (δατῆν?) δάγκλον* pro *ζῆλον ζητεῖν ζάγκλον* ap. Hesych. Quae formae etiam Aeolensibus in usu fuisse videntur. Adde *Δὰν* pro *Ζὴν* Boeoticum, et *Δάγκλη* pro *Ζάγκλη* in numis. *τοίνυν* A. B. C. R. *Γ. Δ. τοίνυν γ'* Ald. P.

912. *φαίνω* A. C. R. *Γ.* Med. 9. vulg. *φανῶ* B. pr. *Δ.* Praestat hic fortasse *φανῶ* propter id quod mox sequitur, *καὶ σέ γε φανῶ* etc. Cf. 819. *τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω ταδὶ | πολέμια καὶ σέ.* Cf. et ad Eq. 300. *ταῦτα. ΒΟ. τί δαὶ κακὸν* libri et vulg. Bergk. *ταῦτα. ΒΟ. τί δὲ κακὸν* Bentl. Herm. (ad Vig. p. 848.) Bo. Mein. Mull. Dind. Ribb. *ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ* (om. *κακὸν*) conj. Elmsl. ed. Dind. olim. Bl. I. Enger. (Praef. Lys. p. XX.) Quam correctionem non debebam recipere. Alienum enim ab hoc loco est emphaticum *ταυταγὶ*, neque satis causae est cur expungatur *κακὸν* omnium librorum auctoritate confirmatum. Qu. *ταῦτα. ΒΟ. τί κακὸν δαὶ* (vel potius *τί τὸ κακὸν*) *παθών.* (Scilicet quum *τὸ* post *τί* propter vocum similitudinem excidisset, infertum videtur *δαὶ* metri supplendi causa.) Vel *ταῦτα. ΒΟ. διὰ τί; τί τὸ παθών.* Vel potius *τάδε. ΒΟ. τί δαὶ κακὸν παθὼν* etc. Cf. 819. *τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ* (l. *φαίνω*) *τ α δ ὶ | πολέμια καὶ σέ.* Nisi excusari potest in vulgata anapaesti caesura minus elegans propter personae mutationem. Cf. ad 800. Boeotus autem dicturus erat *τί δεὶ* (pro *δὴ*) potius quam *τί δαί.* Saepe legitur *τί παθὼν* in comicis, ut 826. Nub. 340. 402. 1506. Vesp. 251. Pl. 908. Lys. 599. Pac. 700. *τί μαθὼν* Pl. 909. et alibi saepe. *Κακὸν* defendit Dobraeus, coll. Porson. ad Herod. III. 62.

913. *ἦρα* A. *Γ.* pr. Br. Elmsl. Dind. etc. *ἤιρω* R. *ἤρω* B. R. *Γ.* corr.

ΝΙ. Καί σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. Τί ἀδικειμένος;
ΝΙ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
ΔΙ. Ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;

Δ. Bl. I. *ἥρω* C. P. Ald. Cf. 868. *φυσᾶντες.* Theocr. IV. 28. *ἐπάξα* (i. e. *ἐπήξω.* confert ibi scholiasta *ἐνοήσα* pro *ἐνοήσω, ἐγράψα* pro *ἐγράψω*). V. 6. *ἐκτάσα* (al. *ἐκτάσω*) *σύριγγα.* XV. 8. *πάραρος* (*παράορος*). Sapph. Fr. 57. *ἀρᾶντο* (*ἠρῶντο*). Alcae. ap. Athen. p. 430 B. *ἀσάμενοι* (pro *ἀσώμενοι*). Apud Etym. M. p. 579, 19. *ἐλέξα, ἐπρία, ἐπαιδεύσα.* In Dorico sermone supra 751. *διαπειρᾶμες.* Lys. 1005. *ἑῶντι* (*ἑᾶντι* Elmsl.). Epich. ap. Athen. p. 309 F. *ὀπτᾶντες.* Terminatio — *αο* est Theocr. XXVII. 47. *ἅψαο.* IV. 27. *ἠράσσαο.* et alibi. Nescio vero an hic praestet *ἅρω* vel *ἅρα*, ut *ἀνίασεν* (*ᾱ*) in Theocr. II. 23. *ἅφθη* II. 25. *ἅψαο* XXVII 47. quamquam *ἥρπασε* est XXVII. 1. et *ἤνσει* Lys. 1257. Debetur fortasse lectio *ἥρα* librarii alicujus inscitiae, qui correctionem *α* non ad finem sed ad initium vocis *ἥρω* pertinere minus intelligeret. *καί*] Qu. *κή.* Cf. ad 878. *μάχαν* A. B. vulg. *μάχην* R.

914. *καὶ σὲ φανῶ* R. *τοῖσδε* A. B. etc. *τοῖσι* R. *ἀδικειμένος* vulg. Ribb. *ἀδικημένος* C. P. *αδικημενος* (sic) R. *ἀδικούμενος Δ.* et (supr. *η*) B. *ἀδικείμενος* A. *Γ.* Elmsl. (in not.) Mein. Mull. Dind. prob. Bergk. Ahrens I. 210. II. 524. Boeckh. C. I. 721. Enger. Praef. Lys. p. XIX. *αδικειμενος* (sic) Med. 9. *ἀδικευμένος* Fritzsch. (Jahn. Ann. 1829. p. 16.) Elmsleius: „*ἀδικειμένος* pro *ἠδικημένος* Boeotice dictum statuunt grammatici: quod si verum est, eodem jure pro *αὐληταὶ* v. 862. et *γενήσεται* v. 895. scribendum erit *αὐλειταὶ* et *γενείσεται.* Aliquanto numerosius esset *ἀδικείμενος* prima brevi, pro *ἀδικούμενος*, si modo constaret eam participii formam in hujusmodi verbis a Boeotis usurpatum esse." Mullerus, post Ahrens D. Aeol. p. 210, *ἀδικείμενος* participium praesentis esse putat, formatum ad similitudinem verborum in *μι* exeuntium, et significatione perfecti praeditum (coll. 314): sic enim legi in titulo Arcadico *ἀδικήμενος τὸν ἀδικέντα.* Elmsleius ex Alcaeo *φορήμεθα* confert. De *ει* pro *η* ab Boeotis usurpato cf. ad 862. Aut *ἀδικειμένος* pro *ἠδικημένος* (de numeris cf. ad 800), aut *ἀδικεύμενος* verum videtur. Cf. Nub. 576. *ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' —.* Pl. 428. *ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.* Eur. Med. 223. *οὐδὲν ἠδικημένος.* Iph. A. 1138. *τί δ' ἠδίκησαι;* Arist. Pl. 457. *οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη.*

916. *γ'* add. A. C. R. *Γ. Δ.* Elmsl. Bl. Bergk. om. B. P. Suid. in *θρυαλλίς.* Ald. Br. Mein. Mull. Dind. Ribb. Vix postulari videtur particula. *θρυαλλίδας* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Ald. Br. Bl. Bergk. *θριαλλίθας* P. *θρυαλλίδα* Suid. Elmsl. Dind. Mein. Mull. Praestat, ni fallor, plurale. Cf. 874.

917. Hunc versum om. R. *διὰ θρυαλλίδας* B P. *Γ. Δ.* Med. 9. Ald. Br. *θρυαλλίδας* (om. *διὰ*) A. C. *διὰ θρυαλλίδος* Bentl. Bergk. I. Thiersch. Arist. p. 692. ("Ambiguitate illa, quam locus requirit. Potes enim ad *φαίνεις* intelligere *αὐτὸν*, hoc sensu: Tu igitur, cum denuncias, ellychnio

ΝΙ. *Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.*
ΔΙ. *Νεώριον θρυαλλίς; Οἴμοι, τίνι τρόπῳ;*
ΝΙ. *Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος*

uteris ad denuntiationem tuam? Contra, si *φαίνειν* lucem facere est, sententia erit: Tu igitur lucem facis ope ellychnii?" Similis jocus ex ambiguo sensu verbi *φαίνειν* erat v. 823—826. *φαντάζομαι* — *Δι. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; — τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;* Opponuntur scilicet sic inter se *διὰ θρυαλλίδος* et *ἄνευ θρυαλλίδος φαίνειν.*) *διὰ θρυαλλίδα* Bl. I. Bergk. II. Mein. Mull. Ribb. *τὰς θρυαλλίδας* conj. Br. *καὶ θρυαλλίδα* Elmsl Dind. (Non male: *θρυαλλίδα* enim in *θρυαλλίδας* corruptum fuerit propter vicinum *θρυαλλίδας* in v. praec.) Tentabam ipse *τὰς θρυαλλίδας* (facile enim excidere potuisset *τὰς* post *-τα*). Sed ex praecedentibus patet non tam de ellychnio quam de ipso Boeoto propter importata ellychnia deferendo nunc agi. Primum quidem merces Boeoti ut illicitas delaturum se minatus erat sycophanta (*φαίνω πολέμια ταῦτα*); deinde ipsum Boeotum praeterea (*καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε*), quod ellychnia importasset. Unde rogat Dicaeopolis indignabundus, Etiamne ob ellychnium (si quis importaverit) defers? Non *θρυαλλὶς*, sed ipse Boeotus ob eam importatam, *φαίνεται*. Dicebant autem et *φαίνειν τινὰ* (820. 914. 938) et *φαίνειν τι* (542. 819. 912. Isocr. 367 B. *ὁλκάδα γὰρ — ἔφηνέ τις ὡς οὖσαν ἀνδρὸς Δηλίου*). Singularem hoc loco confirmat sequens *αὕτη γὰρ* (sc. *ἡ θρυαλλὶς*) —.

918. *τὸ νεώριον*] Qu. *τὰ νεώρια*, dein *ΔΙ. τὰ νεώρι' ἡ θρυαλλίς; Τὰ νεώρια* in *τὸ νεώριον* mutaverit forsan librarius aliquis ob sequens *νεώριον θρυαλλίς*. Cf. Dem. p. 184. *φημὶ τοὺς στρατηγοὺς δεῖν διανεῖμαι τόπους δέκα τῶν νεωρίων, σκεψαμένους ὅπως ὡς ἐγγύτατ' ἀλλήλων κατὰ τριάκοντ' ὦσι νεώσοικοι* (sheds) etc.

919. *νεώριον θρυαλλίς; ΝΙ. οἶμαι. ΔΙ. τίνι τρόπῳ;* Ald. Br. Elmsl. Bergk. Ribb. *νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τίνι τρόπῳ;* Elmsl. (in not.) Dind. Bl. Mein. Mull. *Οἴμοι* in *οἶμαι* mutatum ab librariis supra 590. et alibi. *Οἴμοι* hic indignantis est, ut in Eq. 183. *οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῄς ἄξιον;* *τίνι τρόπῳ;*] An *τῷ τρόπῳ*?

920. *ἐς τίφην*] *ἐς σίλφην* ex glossemate Suidas in *θρυαλλὶς*, qui vulgatam habet in *Νεώρια*. Phrynichus p. 132 (p. 300. ed. Lob.) *Σίλφην, καὶ τοῦτο διεφθαρμένον· τίλφην* (l. *τίφην*) *γὰρ οἱ παλαιοὶ λέγουσι* Sensus hujus loci latuit interpretes, qui *τίφην* male pro animalculo quodam accipiunt. Est autem *τίφη* frumenti genus, in palustribus, ut opinor, locis habitans, qualis est Boeotia: *τῖφος* enim palus est. An diversum fuerit ab eo quod hodie oryza dicitur viderint hujus rei peritiores. Quod autem dicit Nicarchus hoc fere videtur, periculum esse ne *ἐλλύχνιον* accensum per cavum et fistulosum *τίφης* culmum spiritu oris in navale propellat Boeotus. Similia ex Anna Comnena Alex. p. 383. protulit Gibbonius 52, 20. *Τοῦτο μετὰ θείου τριβόμενον ἐμβάλλεται εἰς αὐλίσκου κάλαμον* [*αὐλίσκον καλάμου*?] *καὶ ἐμφυσᾶται παρὰ τοῦ*

ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν·
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. ΔΙ. Ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

παίζοντος λάβρῳ καὶ συνεχεῖ πνεύματι. ELMSL. Cum haec scriberem, nondum Suidae verba animadverteram, Σίλφη: ὄνομα ζωυφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκατίων. Quo auctore haec dixerit grammaticus nondum mihi compertum est. Si vera sunt, τίφην apud nostrum pro navicula accipiendam censeo. ELMSL. (in Add.) De animalculo accipit scholiasta: ἔστι δὲ ζῷον κανθαρῶδες· λέγει δὲ ὅτι ἐκ ταύτης δήσας τις τὴν θρυαλλίδα ἡμμένην εἰσπέμπει εἰς τὰ νεώρια. Quam interpretationem confirmat quod apud Suidam in νεώρια additur, τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. Quae verba etsi ab melioribus absunt Suidae codicibus, tamen non possunt esse de nihilo ficta. Cf. Lucian. Somm. 31., σίλφην ἢ ἐμπίδα. Et simul commemorantur σίλφη, ἐμπὶς, et κάνθαρος ab Arist. H. A. VIII. 17. 8. Sed verissima est quam ex Suida affert Elmsleius interpretatio de navicula, quam non ab Suida esse excogitatam documento est antiqui scholiastae annotatio ad Pac. 142. in cod. Ven. ad verba Ναξιουργὴς κάνθαρος: στοχάσασθαι ἔστιν οὐδὲν πλέον ἢ ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων εἴδη. Quae ipsa quoque Suidas repetiit in Ναξιουργής. DIND. "Vix satisfacit Elmsleii explicatio. An hoc vult? Ellychnium in straminis fasciculo illigatum, et per canalem, aquae scilicet innatando, navali illapsum." DOBR. "Scilicet periculum erat ne ellychnium accensum τίφης culmo fistuloso infixum per cloacam in navale immitteret Boeotus, servato vento secundo vehementiori, quo incendium naves facilius corriperet. Conferri apte possunt quae de Delii expugnatione ab Boeotis anno sequenti facta narrat Thucydides IV. 100." BL. ed. I. Cf. Pherecr. Athen. 699 F. καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον. Frumenti genus est tiphe Plinio XVIII. 20, 4. Τίφην de navicula accipiunt Elmsl. Dind. Mein. Mull. (hic male, opinor, de navicula, quales pueri ludi causa exsculpere solent). Navigium ita dictum ab similitudine formae cum τίφη intelligit Mein. Cf. v. κάνθαρος Pac. 143. Hamakerus ἐς σκάφην (et σκάφης v. 925) conjicit. Non male: cf. Eq. 1315. Lys. 193. Eccl. 742.

921. ἐσπέμψειεν C. R. Γ. Δ. vulg. εἰσπέμψειεν B. ἐμπέψειεν (sic) A. ἐκπέμψειεν Med. 9. ἐς A. R. Med. 9. εἰς B. Γ. Δ.

922. ὑδρορρόας A. C. R. Γ. pr. Med. 9. ὑδρορόας B. Γ. corr. Δ. Cf. ad 1186. Vesp. 126. Eubul. Athen. 557 F. ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι (-ορόαι B.) δύο | ῥέουσι μέλανος. Sic καταράκτην pro καταρράκτην libri aliquot Soph. Oed. C. 1590. Simile vocabulum est παλιρροία (Soph. Fr. 716). De forma vocis et accentu v. Lob. ad Phryn. p. 492.

924. ἂν αἱ νηῦς A. B. Δ. Ald. ἂν αἱ νῆς C. Γ. ἂν αἱ νῆες P. R. Med. 9. ἂν εὐθύς Pierson. ad Moerin. p. 266. (ex schol.) Br. Elmsl. Dind. Bergk.

σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. Μαρτύρομαι. ΔΙ. Ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα.
Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσω φέρων

Mein. Mull. *ἄν. ΔΙ. αἱ νῆς;* Bl. I. *ἄν. ΔΙ. αἱ νῆς*, Fritzsch. ad Thesm. p. 611. (alterum tamen contractae hujus formae exemplum requirens). Ribb. prob. Mein. *ἂν αἰνῶς* Both. Scholia sunt: *κεἴπερ λάβοιτο: ἐὰν ἅψηται, φησὶ, μόνον, εὐθὺς καίονται. σελαγοῖντ' ἄν: αἱ ναῦς δηλονότι. ταῦτα δὲ λέγει ἐκπληττόμενος ὁ Δικαιόπολις τὸν συκοφάντην.* Correctionem nostram fere occupaverat Fritzschius ad Thesm. p. 611., ubi scribendum censet *σελαγοῖντ' ἄν. Δι. αἱ νῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,* | *σελαγοῖντ' ἂν* etc. Sed signum interrogationis post *αἱ νῆς* aptius convenit indignationi senis. Quod ad crasin in *νῆς* pro *νῆες*, exemplum quidem alterum non novi, sed conferri potest *ἥρως* pro *ἥρωες* positum Fr. 283. V. Phryn. p. 158. ed. Lob. *ἅπαξ βιασθεὶς Ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρως εἶπε. τῷ δ' ἠναγκασμένῳ οὐ χρηστέον.* Simile etiam est *δῆ* pro *δέῃ* Ran. 265. (*δῆ* R. V. *δέῃ* A. *δεῖ* vulgo), ubi alia exempla attulit Dind. Addi denique possunt *νῆς* (pro *νεάς* in hex., Fr. 123.), *ναυκὸς, νοττίον, θᾶσθαι, ἆ, ἐλεινὸς, ἔλει* (? Vesp. 967), *βωσάτω*, quae apud nostrum leguntur, *αἰκῶς* Plat. com. II. 694. et Soph. El. 216. *ῥήτερον* Theogn. 1370. Cf. etiam ad Av. 547. Quod si plene scribatur *αἱ νῆες*, synizesin esse statuendum erit. Nisi forte praestat *αἱ ναῦς*, cui adscriptum fuerit glossema *αἱ νῆες*. Moeris p. 266. *Νῆες, ὡς Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. ναῦς, Ἑλληνικῶς.* Forma usitata est *νῆες*, ut in Thuc. II. 84. 90. 94. Andocid. II. 21. etc. Phot. p. 298, 4. *νῆες: τὰ πλοῖα.* Si verum est *εὐθὺς*, glossema interlineare genuinae scripturae locum occupasse judicandum erit, ut Piersono videbatur. Ita pervetusta fuerit hujus loci depravatio. Multo majorem vim habere Dicaeopolidis orationem monet Muellerus, si incipiat a verbis *ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε* (Vesp. 412. Pac. 2. Ach. 778). Hodie nullus dubito quin vera scriptura sit *εὐθὺς*, ut *ἐξαίφνης* de simili re apud Homerum legitur. Glossema est *αἱ νῆες* (*νηῦς, νῆς*).

925. Hunc versum deleverit Hamaker.

927. *ΒΟ.* huic versui praefixum primum in B. *ἐνδήσας φέρω* (supr. *η* in B.) libri. Ald. Elmsl. Dind. Bergk Mein. Mull. Ribb. *ἐνδήσω φέρων* conj. Dind. ed. Bl. *ἐνδήσω φέρειν* conj. Elmsl. Mein. *ἐνδήσας φέρῃς* Bergk. *ἐνδήσω· φέρε* tentat Mein. Nihil frequentius hujusmodi inversionibus. Cf. 91. *ἄγοντες ἥκομεν* (*ἥκοντες ἄγομεν* R.). Vesp. 577. *ἄγων φάσκεις* (*ἄγεις φάσκων* libri). Cf. etiam ad 487 supra. Scriptura *ἐνδήσας φέρῃ* ideo vera esse nequit quod Boeotus, qui ipse sibi colligaret, *ἐνδησάμενος* (ut in v. 905) dicturus fuisset. Contra Dicaeopolis, qui non sibi sed hospiti colligat, activa voce utitur 929. 952. Dindorfii correctio confirmatur Chori exhortatione, *ἔνδησον* etc. 929. Infra Dicaeopolis ait v. 952. *μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.* Cf. 949. *πρόσβαλλ' — φέρων.* 991. 1068. 1140. Lys. 705. *πρὶν ἂν — ἐκτραχηλίσῃ φέρων.* Pac. 888. *παραδώσω φέρων.* 959. *ἐμβάψω λαβών.* Ran. 617. *ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.* Th. 930. *δῆσον αὐτὸν*

ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
ΧΟ. Ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ Στρ.
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν
οὕτως ὅπως
μὴ καὶ φέρων κατάξει.
ΔΙ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ

εἰσάγων. Lucian. de m. Per. 25. ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ. V. A. 9 τὰ δὲ χρήματα — ἐς τὴν θάλατταν φέρων ἐμβαλεῖς. Icar. 34. ἐμὲ — κατέθηκε φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν. D. D. XXI. 2. ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες. Similis corruptata est Vesp. 577. ἄγων φάσκεις (ἄγεις φάσκων libri et vulg.).

928. Hunc v., ut male concinnatum e vv. 905. et 931, aut ejiciunt aut uncinis includunt Pors. Dobr. Bo. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Herm. (sec. Reis. Conj. p. 14). Sincerum recte, opinor, habent Hanov. (Ex. Crit. p. 101. 106.) et Klotz. (Jahn. Ann. 1849. p. 245.) Cf. 953. "Fortasse nihil mutandum, nisi ut v. 927 φέρῃς pro φέρω scribatur." (Bergk.) Legitur inomnibus libris, agnoscitque eum Suid. in φορυτός. ἵνα μὴ καταγῇ libri et vulg. καὶ μὴ καταγῇ Elmsl. (Ed. Rev. XXXVII. 68.) Malim μὴ καὶ καταγῇ. Exciderat, ni fallor, καὶ ante καταγῇ, dein invectum ἵνα ante μή. De anapaesto post tribrachyn cf. ad 47. Mediam in καταγῇ brevem esse verissime monet Muller. "Indicativus ἐάγην, qui duplex augmentum habet, mediam producit; reliqui modi corripiunt." Sic ἑάλων (ᾱ), sed ἁλοὺς (ᾰ). Cf. Fr. 502. ἵνα μὴ καταγῇς (καταγῇς σύ?) τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ. φορούμενος libri et Suid. Ald. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. φερόμενος Br. Elmsl. Rossbach. III. 193. Reis. Conj. p. 14. Hanov. Ex. Crit. p. 101. Herm. El. D. M. p. 138.

929. ὦ βέλτιστε] ὦ λῷστε lemma schol. Unde ἔνδησον οὖν, ὦ λῷστε conj. Elmsl. τῷ ξένῳ] τῶν ξένων conj. Bergk. I. Male. Cf. 948. ὦ ξένων (non τῶν ξένων) βέλτιστε. Sc. Boeoto.

930. τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως] τὴν ἐμπολήν· οὕτω δ' ὅπως — Elmsl., coll. Ran. 905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον | ἀστεῖα —. οὕτως om. libri nonnulli Moeridis p. 155.

931. ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ libri et vulg. ὅπως μὴ καὶ φέρων κατάξει duo libri Moeridis p. 155. (ὅπως μὲν φέρων κατάξει alii). Elmsl. Legendum suspicor ὅπως μὴ αὐτὴν φέρων κατάξει. Anglice, so as he shall not break it in the carriage. Vulgata certe soloeca est. Post οὕτως ὅπως postulatur omnino futuri indicativus.

932. ταῦτ'] Fort. τοῦτ'.

933. λάλον] Qu. σαθρόν. Plat. Theaet. 179 D. εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται. Plutarch. de Adul. p. 64 D. ἂν διαπειρώμενος κρούσῃς (τὸν κόλακα), σαθρὸν ὑπηχεῖ καὶ ἀγεννές. Lucian. in Paras. καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρουόμεναι, μὴ σαθρὸν ἀποφθέγγηται. Schol. h. l. ὁ δὲ

πυρορραγὲς
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. *Τί χρήσεταί ποτ᾽ αὐτῷ;*
ΔΙ. *Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,*
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-
χος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ᾽ ἐγκυκᾶσθαι.
ΧΟ. *Πῶς δ᾽ ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-* *Ἀντ.*
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
κατ᾽ οἰκίαν
τοσόνδ᾽ ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙ. *Ἰσχυρόν ἐστιν, ὠγάθ᾽, ὥστ᾽*
οὐκ ἂν καταγείη ποτ᾽, εἴ-
περ ἐκ ποδῶν

κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ. Schol. Nub. 317. *τι* A. C. R. *τε* B. in ras. *πυρορραγὲς* A. C. R. vulg. Suid. in h. v. et *ψόφου πλέων. περιρραγὲς* B. *Δ. πυριρραγὲς* libri Pollucis VII. 164. Cratinus ap. Suid. h. v. *Ἴσως* (*ἴδ᾽ ὡς* Pors.) *πυρορραγὲς κακῶς τ᾽ ὠπτημένον.* Anglice, cracked. Schol: *πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται εἰς τὸ ὀπτᾶσθαι* (*ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτ.* Suidas III. 245). *ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ.* Cf. Etym. M. p. 697. Similis vox est *αἱμορραγὴς* Soph. Phil. 825. Similiter fere Phryn. Bekk. p. 39, 5. *Ἐρρωγότας λέγειν λόγους. — ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερρωγότων ὀργάνων. καὶ γὰρ ταῦτα ἀνάρμοστον καὶ ἀηδὲς φθέγγονται.*

936. *πάγχρηστον* A. R. *παγχρύσειον* B. *πάγχρυσον* C. *ἄγγος ἔσται* om. B.

939. Lacunam dipodiae iambicae post *κύλιξ* indicat Mein., excidisse fortasse ratus *ἅπαντα κακά.* *τὰ* vulg. *καὶ* R. Mein.

940. *πεποιθοίη*] *πεποιθείη* P. Ald. *γεγηθοίη* Herwerden. "Similia sunt *ἐκπεφευγοίην* Soph. Oed. Tyr. 840. *προεληλυθοίης* Xenoph. Paed. 2, 4, 17. Nullus dubito quin hanc formam semper usurpaverint Attici. Cratinus Athen. p. 305 B. *τρίγλη δ᾽ εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.* Similes versus habet Pherecrates apud Athen. p. 685 A." (Elmsl.)

941. *χρώμενος* om. A.

943. *ἐστιν* Ald. *ἐστ᾽* B. C. R. *Δ. δ᾽ ἔστ᾽* A. *Γ.*

944. *καταγείη* vulg. *κατεαγοίη* Cobet. prob. Mein. Ribb. *κατάξειας* recte, ut videtur, Muller., coll. 1166. *κατάξειε.* 931. *κατάξῃ.* Vesp. 1436. *κατέαξ᾽.* Nimirum *ᾰ* in *καταγείη* corripitur, ut in *καταγῇ* supra 928. Producitur eadem syllaba in *κατεάγη* Vesp. 1428. *κατέαγε* Th. 403. *κατεαγότος* Pl. 545. Cf. Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς* (*καταγῇς σύ?*) *τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.* *ἐκ*] *κἀκ* malit Bergk.

κατωκάρα κρέμαιτο.

ΧΟ. Ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟ. Μέλλω γα συνθερίδδεν.

ΧΟ. Ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-

945. *κατωκάρα* C. R. vulg. Mein. Mull. *κάτω κάρα* B. pr. *κατωκαρα* (sine acc.) A. *κάτω κάρα* Dind. Bergk. Ribb. prob. Mein. *κατωκάρα* Attice *οὐ διῃρημένως*, sed *ἐφ' ἕν* scribendum docent Schol. et Greg. Cor. de Dial. Att. § 60. Cf. Schol. Pac. 153. Suid. s. h. v. Eust. p. 1960, 39. Schol: *οὕτως ἐφ' ἕν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.* Contra, ut videtur, Photius p. 151, 4. *κάτω κάρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.* Cf. Pindar. Fr. 134. *οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται.* *κρέμαιτο* A. C. R. *Γ.* et Suid. in *κατωκάρα.* Elmsl. Dind. etc. *κρέμαιτό γε* B. vulg.

946. *ἔχει* A. C. R. vulg. *ἔχει γέ* B.

947. *μέλλω γά τοι θερίδδεν*] Sensus hujus loci paullo obscurior est. "Haec verba non satis intelligo. Grammaticorum interpretationes parum ad rem sunt. *Θερίδδεν* pro *εὖ πράττειν* dictum videtur." (Elmsl.) "Verbum non satis perspicue explicant scholiastae. Manifestum est convasandi significatione dictum esse." (Dind.) Sensus hic videtur esse, tempus nunc est ut merces meas colligam. Intelligit autem sycophantam Atticum; nam merces, quas secum portaverat e Boeotia, vendiderat omnes Dicaeopolidi pro hoc sycophanta (v. 897—907). In v. 930. *ἡ ἐμπολή* ejus sycophanta dicitur. Facete autem verbo *θερίδδεν* de mercimonio suo utitur Boeotus, tanquam si faustum id et valde quaestuosum evasurum sit. Nam verbum *θερίζειν* metere in bonam partem plerumque usurpatur, ut in Pl. 515. *καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι.* Nisi hic potius sensus est, lucrum profecto hinc faciam, Anglice, I am going to make a harvest, I shall make a good thing of this. Cf. 905. *νεὶ τὼ σιὼ | λάβοιμι μέντἂν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ.* Ad quae Boeoti verba respicit Dicaeopolis 957. *γέ τοι* A. C. R. vulg. *δέ τοι* B. *Δ. γά τοι* Bl. I. Cf. 860. et ad 909. 998. *θερίδδειν* A. C. R. vulg. Bergk. Mull. Ribb. *θερίσδειν* B. (supr. rubr. *δ*) *Δ. θερίδδεν* Br. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Cf. Etym. M. p. 447, 41. *θερίδδειν: ἀντὶ τοῦ θερίζειν Βοιωτικῶς παρὰ Ἀριστ.* Sic *ἐπεψάφιδδε* C. I. 1562—1563. *γραμματίδδοντος* 1573—1574. *ἱαρειάδδοντος* 1568. *χριδδέμεν* (cf. Lat. ridere) ap. Strattid. Athen. p. 622 A. *σφάδδω, σαλπίδδω* (Anecd. Ox. IV. 325), *ῥέδδω* (Eust. p. 984, 1). V. Ahrens D. Aeol. pp. 175. 210. Dor. p. 524. Qu. *μέλλω γα πολύ* (vel *πολύ τι*) *θερίδδεν.* Vel *θεριδδέμεν γα μέλλω* (ut *χριδδέμεν* in Strattidis l. l.). Sed praestat, ni fallor, *γα συνθερίδδεν* (convasare) pro vulgato *γέ τοι θερίδδειν.*

948. *συνθέριζε καὶ τοῦτον* libri et vulg. Ribb. *καὶ τοῦτον* Elmsl. Dind. *τουτονὶ* Dobr. Bl. I. *σὺ, θέριζε καὶ τοῦτον* Mein. *νῦν* (vel *σύ γε*) — conj. id. *νῦν θέριζε καὶ* (del. *τοῦτον λαβών*) Mull. Rossbach. II. 208. *συνθέριζε καὶ* [*τοῦτον λαβών*] Bergk. Inutile videtur *καὶ*: cf. ad 947. Qu. *κεὖ θέριζε καὶ* —.

θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν
πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων,
πρὸς πάντα συκοφάντην.
ΔΙ. Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
Αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε, —
ΒΟ. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν λαβὼν, Ἰσμήνιχε.
ΔΙ. Χὤπως μάλ' οἴσεις αὐτὸν εὐλαβουμένως.

949. *πρόσβαλλ'* A. B. P. R. *Γ.* Med. 9. Dobr. Elmsl. Bo. Dind. Bl. Mein. Mull. Ribb. *πρόσβαλ' Δ. πρόβαλλ'* Ald. Br. Bergk. Redde, "take and turn (apply) him to what use you please." I. e. *χρῶ εἰς ὅ τι ἂν θέλῃς*, ut loquitur Alciphr. III. 41. Cf. Thesm. 212. *ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.* Eur. Tro. 491. *τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν | κλῇδας φυλάσσειν, — ἢ σιτοποιεῖν* etc. Soph. Phil. 481. *ἐμβαλοῦ μ' ὅποι θέλεις ἄγων.* Aj. 1308. *τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που.* Julian. Or. VII. 232. *χρῆσθέ μοι πρὸς ὅ τι βούλεσθε.* V. Elmsl. ad Heracl. 19. Post *πρόσβαλλ'* deleatur virgula, et construe *πρόσβαλλε φέρων.* Cf. ad 927.

950. *ὅπου* libri et Ald. Br. Elmsl. Dind. *ὅποι* Fritzsch. (in Jahn. Ann. 1829. p. 17) Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Fritzsch.

954. *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν* R. Elmsl. Dind. recc. *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ὦ* A. C. P. *Γ.* Med. 9. Ald. *ἴθι δὴ ὑπόκυπτε τὰν τύλαν* (om. *ὦ*) B. *Δ.* *ἴθι δῆθ'* — Br. Weis. Si vera est Ravennatis scriptura, sensus erit Anglice, go and stoop your shoulder. Sed corruptum forsan est *ἰὼν* ex *ὦ*, quod ante vocativos inserere solent librarii, aut ex *Ἰσμ* —. Vix tamen placet *ἰὼν*, neque transitivo sensu usurpari solet *ὑποκύπτειν.* Ipse tentabam *ἴθι νυν* (i. q. *δὴ*) *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν.* (Sic Eq. 152. *ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν* etc. Eccl. 121. *ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ.* Pac. 405. *ἴθι δὴ κάτειπ'.* Ran. 891. *ἴθι δὴ προσεύχου* etc. 1224: *ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον.* 1284. *ἴθι δὴ πέραινε.* Plat. Prot. 332 D. *ἴθι δὴ — ἀναλογισώμεθα.* Phaedr. 262 D. *ἴθι δή μοι ἀνάγνωθι* etc. Vel *ὑπόκυπτέ νυν* (*δὴ*) *τὺ τὰν τύλαν.* Vel *ὑπόκυπτε τῦδε* (vel *τυῒδε*, i. e. *ὧδε*, cf. ad 884) *τὰν τύλαν.* (Facile excidisset *τῦδε* post *-κυπτε.*) Nunc mihi corrigendum videtur *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν λαβών* Exciderat, opinor, *λαβ* post *λαν*, et deinde *ὼν* in *ὦ* corruptum. Vel — *ἔχων.* Ceterum hunc versum *διὰ μέσου* esse recte monuit Elmsleius. Nisi transponendus potius est post v. 958. *Ἰσμήνιχε*] Qu. *Ἰσμείνιχε* hic, et *Ἰσμεινία* 861. *Ἰσμεινῆος* legitur C. I. 1578. Cf. ad 861. 862.

955—958. Boeoto continuant P. Ald. Dicaeopolidi tribuunt Reisk. Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Ribb. Versum 955 Boeoto continuant B. Br. Inv. Bekk. Mull. 956—958. Dicaeopolidi tribuunt iidem.

955. post 953 transposuit Hirschig. prob. Mein. "Propter particulam *καὶ* hunc versum Boeoto tribui. Cf. Ran. 627. *κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς | ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος.* Eq. 222. 456. 497." (Mull.)

χὤπως A. B. etc. *χῶς πως* P. *χὤπως* Ald. Elmsl. *χὤπως* Dind. etc.

Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' ὅμως·
κἢν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' εἵνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαιόπολι. ΔΙ. *Τί ἔστι; τί με βωστρεῖς;* ΘΕ. *Ὅ τι;*
ἐκέλευε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾷδ' ἔγχελυν.
ΔΙ. *Ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;*
ΘΕ. *Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα*

κατοίσεις libri et vulg. *μάλ' οἴσεις* Bl. I. (*μάλα* ad *εὐλαβούμενος* relato). *Οἴσεις* est v. prox. Cf. 253. *ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς | οἴσεις.* Possis etiam *φορήσεις* (928. *φορούμενος*). "*κατοίσεις*, sc. Thebas, quae in regione depressa sitae sunt." (Mull.) *εὐλαβούμενος* vulg. Malim *εὐλαβουμένως*, caute, i. q. *εὐλαβῶς* (v. schol.). Idem suadet Bergk.

957. *κἂν* libri et vulg. Dedi *κἢν.* *κερδαίνῃς* vel *κερδήνῃς* malit Elmsl. *ἄγων* A. C. R. *ἄγαν* B. *ἀγαγὼν* conj. Mein., coll. 906. Praestat forsan *λαβών.* Cf. 969.

958. *οὕνεκα* vulg. Imo *εἵνεκα.*

959—965. *ἄγγελος* libri et Ald. *Θεράπων Λαμάχου* Br.

959. *τίς ἐστι* libri et vulg. *τί ἔστι* Elmsl. etc. Cf. ad 702. *ὅτι* — libri et vulg. om. A. *ὅ τι;* (aut *ὅτι;*) Reisk. Elmsl. etc. Cf. ad 106.

960. *ἐκέλευσε* libri et vulg. Bergk. *ἐκέλευε* Elmsl. Bl. Mein. Mull. Dind. Ribb. Cf. 962. 1051. 1073 Eq. 514. 1049. 1181. Eccl. 1137. *ἐκέλευε* pro *ἐκέλευσε* restituendum videtur etiam in Eq. 903. 1047. Pac. 693. *ταύτης τῆς* A. B. C. etc. vulg. Elmsl. *ταυτησὶ* R. Dobr. Dind. etc. Cf. Elmsl. ad 1049. "*ταυτησὶ δραχμῆς*] Recte articulus omittitur, quum praesentes res significantur. V. Ach. 130. 187. 585. 1049. Eq. 1177. 1181. Vesp. 262. 1132. Ran. 170. Pl. 227. Exempla, ubi *ὅδε* eodem modo articulo caret, sunt 336. 454. 763. 810. 985. 1191. Eq. 1166. Lys. 1072. Eccl. 27." (Mull.).

961. *εἰς* libri et vulg. *ἐς* Dind. etc. *αὐτῷ* A. B. R. vulg. Dind. Ribb. *αὐτοῦ* P. *αὐτῷ* Mein. Mull.

962. *ἐκέλευε* A. B. R. vulg. *ἐκέλευσε* P. Cf. ad 960. *Κωπᾷδ'*] *κωπαΐδ'* (*κωπαίδ'* C.) libri. Correxit Elmsleius. Cf. ad 883.

963. *ὁποῖος* vulg. *ὁ ποῖος* Pors. ad Phoen. 892. Elmsl. etc. Gallice, lequel? Cf. 418. *τὰ ποῖα τρύχη;* Nub. 1270. *τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';* Eccl. 646. *τὸ ποῖον;* Soph. Oed. C. 893. *τὰ ποῖα ταῦτα;* Oed. R. 120. *τὸ ποῖον;* 291. 935. *τὰ ποῖα ταῦτα;* Tr. 78. *τὰ ποῖα;* Phil. 1229. *τὸν ποῖον;* Eur. Phoen. 707. *τὰ ποῖα ταῦτα;* 1718. *ὁ ποῖος;* Similiter Pac. 696. *τὸ τί;* 693. *τὰ τί;* Pherecr. Χειρ. Fr. I. *ποῖος οὑτοσὶ | ὁ Τιμόθεος;*

964. *ὃς τὴν* A. B. etc. vulg. *ὅς γε τὴν* R.

πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λό-
φους.
ΔΙ. *Οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα,*
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.
ΧΟ. *Εἶδες ὦ εἶδες, ὦ πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον*
ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον, Στρ.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,

965. *τρεῖς κατασκίους λόφους* vulg. *τρεῖς κατασκίοις λόφοις* A. *τρισὶ κατασκίοις λόφοις* B. C. R. *Γ. Δ.* et lemm. schol. Notabilis discrepantia lectionis. Unde conjiciebam legendum *ὃς τὴν Γοργόνα | πάλλει κραδαίνων, τρισὶ κατάσκιος λόφοις.* Cf. Hesiod. Op. 511. *λάχνῃ δέρμα κατάσκιον.* Stesich. Ger. Fr. 1. *ἄλσος — δάφναισι κατάσκιον.* Sed obstat Pac. 1178. *τοὺς λόφους σείων.* et Aesch. Sept. 390. *τοιαῦτ' ἀΰτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους | σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.* *Κατάσκιος* legitur praeterea Aesch. Ag. 502. Suppl. 359. Virg. Aen. VIII. 6, 9. "Miraturque interque manus et brachia versat | terribilem cristis galeam."

967. *ταρίχῃ* A. B. P. R. *Γ.* pr. *Δ.* Med. 9. vulg. *ταρίχει Γ.* corr. Reisk. Dobr. Dind. Mein. etc.

968. *ἢν*] *ἂν* lemma scholii. *ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ*] Quod si vociferetur, alta voce clamet. Qu. *ἢν δέ τι λιγαίνῃ.* Hom. Il. λ'. 684. *κήρυκες δ' ἐλίγαινον.* Anacreon Fr. 51, 3. *τότ' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθὲν | λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.* Mosch. III. 121. *Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἁδύ τι βωκολιάσδευ.* III. 82. *Πᾶνα δ' ἔμελπεν, καὶ βώτας ἐλίγαινε.* Aesch. Sept. 873. Hesychius, *Ἀπολιγαίνειν: ἀφηδύνειν, ἀποφθέγγεσθαι· ἢ ὀξέως ἀποτρέχειν.* Idem, *Λιγαίνει: τέρπει, ᾄδει, μαστιγοῖ, κηρύττει, κλαίει· ἢ ὀξέως ἀφορμᾷ.* Etymologus, *Ἀπολιγαίνειν: ἀφηδύνειν, ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βάζεσθαι.*

970. *ὑπαὶ* libri et vulg. *ὑπὸ* Pors. Cf. ad Vesp. 1487. Soph. Oed. C. 900. *σπεύδειν ἀπὸ* (*ἀπαὶ* male libri Triclin.) *ῥυτῆρος.* *κιχλᾶν* A. B. Col. vulg. *κιχλῶν* R. "Quod schol. tradit, alludi h. l. ad carmen aliquod populare, verum esse videtur; nam sic forma *κιχλᾶν* explicationem habet." (Müll.) Nicostratus etiam Athen. II. 65 D. *κίχλας καὶ κοψίχους* conjungit.

971. *εἶδες ὦ* semel Suid. in *ἀνθηρά.* Qu. *εἶδες ἄρ' εἶδες, —;*

972. *πόλι*] *πόλις* R. Cf. ad Ran. 893.

973. *οἷ' ἔχει* add. A. B. R. *Δ.* (extra lineam in A. B.) Br. om. C. P. Ald. *οἷον ἔχει* Suid. l. l. "Ceterum R. inverso ordine praebet *σπεισάμενος οἷ' ἔχει,* librario, ut videtur, verba *οἷ' ἔχει* margini adscripta in locum alienum inferente." (Dind.). *σπεισάμενον* Ald.

ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει
χλιαρὰ κατεσθίειν.
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
Οὐδέποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
ξυγκατακλινείς, ὅτι παροινικὸς ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτρεπε κἀξέχει
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
"Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν",

979. *πόλεμον* Ald. Br. Elmsl. Dind. *Πόλεμον* Bergl. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Fritzsch. "Tanquam de homine aliquo loquitur de Bello. Etiam in Pace v. 205. fingit personam Belli. Ceterum iste versus cum octo sequentibus est parenthesis." *Πόλεμος* persona est etiam in Nub. 6. *ἀπόλοιο δῆτ', ὦ Πόλεμε.* Soph. Phil. 436. Fr. 498. Opponitur mox persona *Διαλλαγή* 989.

981. *ξυγκ.* B. R. Br. *συγκ.* A. C. P. Ald. *συγκ.* (supr. *ξ*) *Γ.* Una accumbens in convivio. Nub. 49. *παροίνιος* libri et vulg. Dind. Bergk. Mull. *παροινικὸς* Elmsl. Bl. Mein. Ribb. "Aut hic *παροινικὸς* legendum est, aut *παροινιώτατος* Vesp. 1300. Vulgatam utriusque loci scripturam agnoscit Suidas in ipsis vocibus. Vocem *παροινικῶς* usurpat Cicero Epist. ad Atticum 10, 10." (Elmsl.) Unice verum est *παροινικός*. Cf. Vesp. 1300. *καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος*. Aliud est *παροίνιος* (*παρ' οἴνῳ ὤν*). Anacr. 2, 8. *τὸ παροίνιον βοήσω*. Lucian. pro L. 2. *ἐς λόγους ἤδη παροινίους τρεπόμενοι*. Id. de Salt. 34. *τὸ παροίνιον καὶ συμποτικὸν* (*εἶδος ὀρχήσεως*). Xen. Hier. 6, 2. *παροίνιοι ὀρχήσεις*. Vesp. 20. *γρίφου* (schol: *παροινίου ζητήματος*). Et Praxillae cantica *παροίνια* memorat Schol. Vesp. 1240. Similiter inter se differunt *βάκχιος* (ad Bacchum seu vinum pertinens) et *βακχικὸς* (temulentus), *ἵππιος* et *ἱππικὸς*, *πάτριος* et *πατρικὸς*, *δούλιος* et *δουλικὸς*, etc. Verbum *παροινεῖν* est Eccl. 143.

982. *ἔχοντας*] *ἔχοντά μ'* conj. Bl. Hamak. "Non male." (Mull.) Praecesserat certe *ἐγὼ* v. 979. *ἐμοὶ* v. 980. et mox sequitur *προκαλουμένου*. Sed plurale *ἡμῶν* est 987. Cf. ad 984.

983. *κἀνέτραπε* libri et vulg. Ribb. *κἀνέτρεπε* Elmsl. Dind. Bl. Mein. Mull. "*κἀνέτραπε* vulgo, qui aoristus neque Atticis in usu est, neque huic loco convenit aoristus." (Elmsl.) Cf. ad 1025.

984. *προκαλουμένου* R. Ald. *προσκαλουμένου* C. *προσκαλουμένους* A. B. *Δ.* *προσκαλουμένα Γ.* Subaudi *ἐμοῦ.* Schol: *ἐν τῷ πίνειν πολλὰ ἐμοῦ προκαλουμένου αὐτὸν καὶ λέγοντος, πῖνε κἀνάκεισο* (sic), etc. Qu. *προκαλουμένοις* (sc. *ἡμῖν*, vel *προκαλουμένων*).

985. *πῖνε*] *πῖθι* Hamak. Sed cf. Eq. 406.

τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
Οὑτοσὶ δ' ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ
μεγάλα δὴ φρονεῖ, Ἀντ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ
τῶν θυρῶν.

986. πολὺ B. R. vulg. πολλῷ A. C. ἐν libri et vulg. Elmsl. Bl. I. Mein. Mull. Dind. olim. ἔτι Herm. (El. D. M. p. 509.) Dind. Bergk. Reisig. (Conj. p. 192). Recte Hermannus. Accuratissime enim sibi respondent hujus carminis strophae (cf. ad 998). Muellerus confert Eq. 617. ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων | ἐργασάμεν'. Thuc. I. 137. πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθά. Adde Soph. El. 1266. ἔφρασας ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος. De locutione ἅπτειν πυρὶ cf. Soph. Ant. 200. ἠθέλησε μὲν πυρὶ | πρῆσαι κατάκρας, etc. "Aesch. Ag. 286. ἐρείκης θῶμον ἅψαντες πυρί. Sept. 204. στράτευμ' ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ. Antiphan. Athen. XV. 686 B. δᾶδα ἡμμένην χρηστῷ πυρί." (Mull.). Sed Hom. Od. ι. 378. ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν | ἅψεσθαι.

987. ἡμῶν] ἡβῶν (!) Hamaker. ἡμῶν cum τὸν οἶνον, non cum βίᾳ, construendum monet Muller. Tetrametro trochaico claudi duo systemata versuum paeonicorum Vesp. 1275—1284 monet Brunck.

988. ταί τ' R. pr. (ut vid. τάί corr.) Dind. olim. Bl. Bergk. Mein. Mull. ταὶ δ' Γ. (τάί pr.) Med. 9. τῶδ' A. τῷδ' Br. Elmsl. τάδ' B. C. Δ. τὰ δ' P. lemma schol. τᾷδ' Ald. καί τ' Inv. ἐπτέρται R. (literis prope evanidis, sec. Herw. Ex. Crit. p. VII, qui codicem denuo excussit: unde ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον reposuerit, quod recepit Dind.). εἶδες ὦ τόνδ'; ἐπείγει (vel οἷ' ἐπείγει) περὶ τὸ δεῖπνον conj. Bergk. (altero εἶδες ὦ deleto in v. 971). οὑτοσὶ δ' ἐπτόηταί τ' — conj. Mein. "Ante has literas indicavi lacunam. Exciderunt enim pedes cretici duo, ad metrum explendum non minus quam sensum necessarii. Nam debuit aliquid intercedere quo Dicaeopolidis persona designaretur. ται autem terminatio verbi esse videtur." (Dind.) "Ante ἐπτέρωται exciderunt syllabae tres ⏗ ⏑ ⏤, nisi in v. stroph. 971. delendum alterum εἶδες ὦ." (Dind. ed. 1869.) Unius pedis lacunam indicat Elmsleius. Terminatio ται videtur esse verbi, quod per ἐπείγει, σπεύδει explicat Schol., qui in fine addit, ὁ δὲ λόγος, Δικαιόπολις σπουδάζει περὶ τὸ δεῖπνον. Scripserat forsan Comicus ἀλλ' ὅδ' ἡμῖν ἐπείγει περὶ τὸ δεῖπνον etc. Vel οὑτοσὶ δ' ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ (vel περὶ) τὸ δεῖπνον etc. Vel ἀλλὰ νῦν ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ (vel περὶ) τὸ δεῖπνον ὅδε etc. ἐπι (sic) R. δεῖπνον θ' (δειπνονθ' s. Bekk.) ἅμα R. om. Δ. Qu. δεῖπνον ὅδε. Languet enim ἅμα. δὴ A. B. R. Γ. Δ. Br. γε P. Ald. om. C. Qu. καὶ μέγα τι δὴ (vel τι νῦν, vel τὰ νῦν) φρονεῖ. Dicebant enim non μεγάλα φρονεῖν, sed μέγα φρονεῖν. V. Lex. com. p. 1134.

988 bis. τοῦ — θυρῶν om. R. (s. Bekk.) δ' libri et vulg. Malim τ'.

Ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε Διαλλαγή,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ᾽ ἐλάνθανες.
Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
Ἦ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ·
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ᾽ ἂν ἔτι προσβαλεῖν,

ἐξέβαλε B. C. Med. 9. *ἐξέβαλλε* A. R. (s. Inv.). *τάδε* (om. in libris) add. Br. Elmsl. Dind. etc.

989. *ΔΙ. ὦ* — praef. Ald. Br. Choro continuant Elmsl. Dind. etc. Intro ingressus erat Dicaeopolis supra v. 970. *καὶ* om. C. *Χάρισι* A. C. R. *ταῖς Χάρισι* B.

991. *ἐμὲ* Ald. vulg. *ἐμέ τε* A. B. C. R. *Γ. Δ.* *ξυναγάγοι* A. C. R. *ξυναγάγῃ* B.

993. *ἦ — σύ;* vulg. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *ἦ — σύ.* Kust. Elmsl. Recte, opinor, ut ostendit vel sequens *ἴσως*.

994. *τρία δοκῶ γ᾽ ἂν ἔτι προσβαλεῖν* B. (*γ᾽* om. primum). C. R. *Γ.* corr. *Δ.* Med. 9. corr. vulg. *τρία ἂν ἔτι δοκῶ προσβαλεῖν* A. *τρία ἂν ἔτι δοκῶ γ᾽* (*γε* Med. 9.) *προσβαλεῖν* *Γ.* pr. Med. 9. pr. Locus mendosus, ut ostendit inepta particula *γε* et, ni fallor, pronominis *μοι* omissio, quod in hujusmodi locutionibus addi solet. Cf. Eq. 620. *ὡς ἐγώ μοι δοκῶ κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὥστ᾽ ἀκοῦσαι.* Pac. 306. *οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι* (?) *τήμερον.* Av. 671. *ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ* (scribendum *κἂν φιλῆσαι*). Lys. 115. *ἐγὼ δέ γ᾽ ἄν, κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ | δοῦναν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θήμισυ* (?). Antiphan. Athen. p. 60. *ἐγὼ γάρ, εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι, | μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ.* Plat. Pol. 336 D. *καί μοι δοκῶ — ἄφωνος ἂν γενέσθαι.* Alc. II. 150 D. *ἥδιστα γὰρ ἄν μοι δοκῶ ἰδεῖν τοῦτον τὸν ἄνθρωπον.* Xen. Cyr. IV. 6. 7. *ἀνηβῆσαι ἂν πάλιν δοκῶ μοι.* V. 1. 1. *στρατεύεσθαι ἄν μοι δοκῶ ἥδιον ἢ οἴκοι μένειν.* VIII. 7, 25. *ἡδέως δ᾽ ἄν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι.* Isae. II. 26. *ἡδέως δ᾽ ἄν μοι δοκῶ* (*ποθῶ* codd.) *τούτου πυθέσθαι* —. Isocr. p. 393. *οὐ μέντἂν μοι δοκῶ φυγεῖν.* Lucian. D. D. XX. 8. *δοκῶ δ᾽ ἄν μοι καλῶς δικάσαι.* Saepe etiam post *μοι δοκῶ* sequitur futuri infinitivus, quando de consilio aut re certa agitur. Vesp. 177. *ἀλλ᾽ εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν* (scrib. *ἐξάξειν*) *δοκῶ.* 250. *τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.* Th. 508. *ἤδη — μοι δοκῶ τέξειν.* Ran. 1421. *τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.* Eccl. 170. *αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ᾽ ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ.* Pl. 1186. *τὸν οὖν Δία τὸν Σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ | χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ καταμενεῖν.* Plat. Theaet. 183 D. *ἀλλά μοι δοκῶ — οὐ πείσεσθαι αὐτῷ.* Phaedr. 230. *ἐγὼ μέν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι* (reponendum, ni fallor, *κατακείσεσθαι*). Plut. Comp. Dem. c. Cic. 1. *ἐκεῖνό μοι δοκῶ μὴ παρήκειν* (l. *παρήσειν*) *ἄρρητον.* Lucian. Dial. X. 4. *ἐπιγράψειν μοι δοκῶ.* Lex. 16. *κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ.* Cat. 26. *παραλείψειν μοι δοκῶ.* Tim. 6. *τοῦτο γοῦν μοι δοκῶ κερδανεῖν.* 34. *τουτονὶ* —

πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὁδὶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾶδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,

ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ. 42. *τὸν αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανὼν ἕξειν μοι δοκῶ.* Rhet. praec. 8. *τοσοῦτον προσθήσειν μοι δοκῶ.* De m. Per. 10. *ταῦτα — ἐάσειν μοι δοκῶ.* Pisc. 39. *τραγίκωτερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ.* Nonnunquam tamen, quamquam raro, omittitur pronomen. Vesp. 1198. *ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς — ἔργον ἀνδρικώτατον;* Pac. 306. *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι (δοκοίην?) τήμερον.* Menand. com. IV. 435. *ἅπαντα μᾶλλον, εὐθὺς εἰπεῖν ἂν δοκῶ.* Soph. Aj. 263. *κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.* In hoc loco legendum forsan *τρί' ἔτι μοι δοκῶ ἂν ἐμβαλεῖν* (cf. Av. 1256. *οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.* Fr. 301.). Vel *τρία δοκῶ μοι ἔτ'* (vel *τρί' ἔτι μοι δοκῶ*) *ἂν ἐμβαλεῖν.* Vel *ἔτι δοκῶ τρία γ' ἂν ἐμβαλεῖν.* Metrum enim hoc postulari videtur: –́ ⏑⏑⏑, –́ ⏑⏑⏑, –́ ⏑⏑⏑, –́ ⏑ –. Alioqui non male legeretur *δοκῶ κἂν τρί' ἔτι προσβαλεῖν.* Vel *δοκῶ μοι τρί' ἔτι προσβαλεῖν* (vel *ἔτ' ἂν ἐμβαλεῖν*). Vel *τρί' ἔτ' ἂν ἐμβαλεῖν μοι δοκῶ.* Sensus loci, fateor, *προσβαλεῖν* potius quam *ἐμβαλεῖν* postulare videtur. Cf. Eq. 815. *ἀριστώσῃ (τῇ πόλει) τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν* (Themistocles). *προσβαλεῖν*] *προσλαβεῖν* Reisk. prob. Walsh. Male. *ἀλλά σε* vulg. Mein. Mull. Ribb. *ἀλλὰ σὲ* Dind.

995. *πρῶτα μὲν ἂν* C. *πρῶτον μὲν ἂν* B. *πρῶτα μὲν* (om. *ἂν*) R. *πρῶτον* A. *ἐλάσαι* A. C. R *ἐλάσω* B.

996. *συκίδων* A. B. vulg. *συκιδίων* R.

997. *τὸ* add. A. C. R. om. B. *Δ.* Qu. *κᾆτα τρίτον*, vel *καὶ τρίτον ἔθ'* —.

κλάδον A. B. C. R. *Γ.* corr. *Δ.* Med. 9. et lemma schol. *κάδον Γ.* pr. *ὄρχον* P. Ald. Bl. Mein. Mull. Ribb. *ὄσχον* Br. Elmsl. Dind. *ὄζον* Bergk. *ἂν κλάδ'* conj. Both. "Brunckii emendationem confirmare videtur Etym. M. p. 619, 33. *οἰσχός* (scr. *ὄσχος*): *κλῆμα βότρυας φέρον ὀργῶντας καὶ γενναίους, καὶ ὀσχοφόρια τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα περιέχοντα βότρυας, παρὰ Ἀριστοφάνει*, ubi Aristophanis nomen non ad *ὀσχοφόρια*, sed ad *ὄσχος* referendum puto." (Dind.) *Ὄσχον* huic loco non convenit. Quis enim unquam *ἡμερίδος ὄσχον ἐλάσαι* aut *φυτεῦσαι* dixit? Contra recte dicitur *ἡμερίδος ὄρχον ἐλάσαι*, ut supra *ἀμπελίδος ὄρχον.* Itaque *ὄρχον* recepi, securus de eo quod idem vocabulum repetiverit noster, quum aptius non haberet. Vide tamen an *ἄλλον* potius reponendum sit, subaudito *ὄρχον*; quod facile in *κλάδον* depravari potuisset. Scilicet *τὰ τρία*, quae senex *Διαλλαγῇ* recuperatae se applicaturum profitetur, sunt *ὄρχοι* tres, *ἀμπελίδος*, *συκίδων*, et *ἡμερίδος.* Quae omnia in sensum alium et nequam facile detorqueri possunt. Tentabam praeterea *ἄλσος* (a plantation, cf. Platonis locum mox conferendum, Legg. 947 E.). Non conveniret *ὄζον* (Vesp. 1377), quia non de uno stirpite sed de stirpitum ordine (*ὄρχῳ*) agitur.

998. *ἐλαΐδες* (aut *ἐλαίδας*) *ἅπαν ἐν κύκλῳ* R. *Γ.* Med. 9. *ἐλαίδος ἅπαν ἐν*

ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νου-
μηνίαις.
ΚΗ. Ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας

κύκλῳ *Δ*. ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ A. B. C. P. Ald. Br. ἐλᾶδας ἅπαν ἐν κύκλῳ Herm. (El. D. M. p. 509.) Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb. ἅπαν ἐλᾶδας κύκλῳ Bentl. Dind. (in annot.) Both. Bl. I. ἅπαν γ' ἐλᾶδας κύκλῳ Elmsl. ἐλαΐδας ἅπαν κύκλῳ Reisig. Conj. p. 192. Lob. ad Phryn. p. 39. Postulantur certe tres paeones et creticus, ut in reliquis vv. 990—997. Cf. ad v. stroph. 986. Saepissime autem legitur κύκλῳ, non minus quam ἐν κύκλῳ. Formatum ἐλαῒς ab ἐλάα, ut συκὶς a συκῆ, ἀμπελὶς ab ἄμπελος, ἡμερὶς, κληματὶς, etc. Olivas intelligit περιστοίχους vel στοιχάδας dictas, quas circa praedium disponere mos videtur fuisse. Cf. Dem. p. 1251. φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν. Harpocrat. in Περίστοιχοι. Plat. Legg. 947 E. πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύουσι. Correpta ultima legitur ἅπαν in tetrametro anapaestico Pl. 493. Producitur contra in senario Menandri ap. Athen. p. 146 F. ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν. Recte de hac re praeceperunt Grammaticus Bekkeri p. 416, 11. Meinekius ad Menandr. p. 51. Ahlwardt ad Pind. Ol. 2, 81. Spitzner Prosod. Graec. § 23. Ellendt in Lex. Soph. Cf. etiam Pors. Adv. p. 70 Blomf. ad Pers. 42. Lex. Seguer. p. 416, 11. Ἅπαν. οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι καὶ οἱ ποιηταί, οἷον "τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον (Il. ύ. 156.)," καὶ οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. Producitur scilicet in arsi. Ἐπίπαν producta ultima legitur Aeschyl. Pers. 42. παράπαν ultimam corripit, vel in senariis, ut in Pl. 961. et Anaxandr. Stob. 68, 1. πρόπαν (in v. dact.) Eur. Phoen. 1505. et πάμπαν (in trimetro) Achaeo ap. Athen. XIV. 641 D. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας. Ceterum etiam huic versui inesse ambiguitatem suspicor.

999. ἀλείφεσθαι Suid. in Νουμ., ἀλείψασθαι idem in Ἀλείψας. Rursus in hoc versu latere obscoenitatem monet Muller. Cf. 1066.

1000. λεῴ] λεώς Ammonius in χόας p. 148. τοὺς χόας A. B. R. (ut vid.) *Γ*. *Δ*. Suid. (in ἀσκὸς Κτησ. cod. Ox.) Bergl. Br. etc. τὰς χοὰς C. P. Ald. Suid. (ed. Med.) τῆς χόας Ammon. v. χόας. τοὺς χοᾶς Br. in not. "Nugantur grammatici, qui discrimen statuunt inter χόας et χοᾶς. Χοεὺς, unde χοῦς contractum volunt, veteribus ignotum erat. Producuntur accusativi χόα et χόας eodem jure quo βασιλέα et βασιλέας. Genitivus χοῶς, ut νεὼς, est apud nostrum in Pac. 537. Thesm. 347. Dativum χοῒ habet Anaxandrides apud Athen. p. 131. ἐν χοῒ χρυσῇ. Plurale χόες, congii, usurpatur a Platone Theaet. p. 127. Accentum accusativi singularis saepius in hac fabula non monito lectore mutavi." (Elmsl.) "In Thesm. 347. libri non χοῶς prebent, sed χοὸς, quod Pacis quoque v. 537. restitui." (Dind.) χόας est Plat. Hipp. M. 288 D. V. Ammon. p. 148. ibique Valck. p. 233 sq. Hic malim τοὺς Χόας cf. 961.

πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
ΔΙ. Ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε; Τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
Ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῷα ταχέως· τοὺς στεφάνους ἀνείρετε·
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
ΧΟ. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, Στρ.
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ὤνθρωπε, τῆς παρούσης.
ΔΙ. Τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;
ΧΟ. Οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙ. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
ΧΟ. Ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς

1003. *οὐκ ἠκούσατε;*] *οὔκουν ἀνύσετε;* Dobraeus, ut in Ran. 649, ob *οὐκ ἀκούετε* in fine versus proximi. Idem non immerito interpolationem hic suspicatur. Correctionem ejus probat Mein. Qu. *οὐκ ἀνύσετέ* (vel *οὐχ ἀν.*) *τι;*

1006. *τὰ λαγῷα, τάχέως* — Ald. vulg. *τὰ λαγῷα ταχέως,* — Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *στεφάνους ἀνείρετε*] Plato com. ap. Etym. M. 106, 33. *σχοίνους λαβὼν ἀνεῖρε τὰ κρέα.* Herod. III. 118. *ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου.* Qu. *στεφάνους ἐξαίρετε* (efferte).

1007. *ἵν' ἀναπείρω* vulgo, consentiente Suida in *Ἀναπείρατε.* Verbum *πείρω* rarissime ab Atticis poetis usurpatur. *Ἀναπείρας* habet Eurip. Phoen. 26. *ἐμπείρας* tragicus incertus Rhes. 514. *ἀναπαρῶ* Macho apud Athenaeum p. 319 C., qui inter Atticos minime est habendus. Doricum est *ἀμπεπαρμένον,* quod legitur superius v. 796. In hoc versu *ἵνα πήξω* laudat Pollux 10, 95 unde Bentleius (in Epist. ad Hemst. p. 303.) fecit *ἵν' ἀναπήξω.* Noster Eccl. 843. *λαγῷ' ἀναπηγνύασι.* ELMSL. Qui Bentleii conjecturam sine caussa recepit. Cf. Hom. Il. β'. 426. *σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες.* Herod. IV. 94. *ἢν μὲν δὴ ἀποθάνῃ ἀναπαρείς.* 103. *ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας.* Eur. Rhes. 514. *ἀμπείρας ῥάχιν.* Glossema videtur *πήξω.*

1010. *ἄνθρωπε* libri et Suid. in *ζηλῶ.* Dind. Mein. Ribb. *ὤνθρωπε* Elmsl. *ὦνθρωπε* Bl. I. Mull. Cf. ad 1108.

1012. *ὠπτημένας Δ.*

1015. *ἤκουσας*] Chorus se ipsum alloquitur, ut in 836. 1042. Qu. *ἠκούσαθ'.*

αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

Οἴμοι τάλας. ΔΙ. Ὦ Ἡράκλεις, τίς οὑτοσί;
ΓΕ. Ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. Κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
ΓΕ. Ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
ΔΙ. Τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. Ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
ΔΙ. Πόθεν; ΓΕ. Ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

1017. *αὐτῷ* A. B. C. (*γε* add. supr. in B.) om. A. *αὐτὰ* R. *αὐτῷ γε* Ald. *αὐτῷ* Bentl. Pors. Br. etc.

1018. *ὦ* supr. in B.

1019. *σεαυτὸν* A. B. *σαυτὸν* C. R. *νυν*] *νῦν* A. B. C. R. Ald.

1021. *κἂν πέντ' ἔτη*] *κὰς πέντ' ἔτη* Scal. (cf. schol.) *κεἰς πέντ' ἔτη* Elmsl. *κἂν πεντέτες* Bentl. (coll. 188.) Non opus mutatione. Comica licentia *ἔτη* ponitur, quasi mensura aliqua liquida. Loquitur enim de Pace (*σπονδαῖς*) sub vini figura. Schol: *ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη*. Reddas Anglice, though it be but five years. Pl. 126. *ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον*. 946. *ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ | κἂν* (vulgo *καὶ*) *σύκινον*. Vesp. 92. *ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην*. Nub. 1130. *κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὤν*. Lys. 671. *εἰ γὰρ ἐνδώσει τις κἂν σμικρὰν λαβήν*. Theocr. XXIII. 35. *ἀλλὰ τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον*. Plat. com. ap. Schol. Vesp. 1312. *ἅψαι μόνον σὺ κἂν ἄκρου τοῦ Μορσίμου*. Alexis Athen. p. 28 F. *κἂν κύαθον*. Menand. Mis. Fr. 13. *εἴσελθε κἂν νῦν, ὦ μακάριε*. Soph. El. 1482. *ἀλλά μοι πάρες | κἂν σμικρὸν εἰπεῖν*. Aj. 1078. *κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ*. Lucian. Bis accus. 15. *πολλοὶ γὰρ οἱ κἂν ἐπὶ τριωβόλῳ διαρραγῆναι ἕτοιμοι*. Rhet. praec. 9. *εἰ δὲ κἂν μικρόν τι παραβαίης*. D. Mort. XXIII. 1. *βούλομαι κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ καταβῆναι πάλιν*. De m. c. 13. *παιδείᾳ κἂν ἐπ' ἐλάχιστον ὡμιληκώς*. Fug. 21. *κἂν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι*. S. Marc. Ev. VI. 56. *ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται*. Cf. etiam ad Av. 671. Ran. 81. Eccl. 920.

1022. *τί δ'* libri. Kust. Br. etc. *τί* Ald. Elmsl. *ἐπετρίβην* A. B. C. P. *Γ. Δ.* Scal. Bentl. Kust. etc. *ἐπετριβόμην* R. *ἐπετρίβειν* Ald. *συνετρίβην* lemma schol.

1023. *πόθεν* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Steph. Byz. in *Φυλή*. Br. Elmsl. etc. *πόθεν γ'* P. Ald. *πόθεν δ'* Elmsl. ad Oed. Col. 13. Add. Proprio sensu accipit alter. Sic luditur in *ποῖ* Pl. 1055. Ceterum notanda in hoc loco ictus duritas, qui in ultimam vocabuli *πόθεν* syllabam cadit. Sic Plut. 838. *καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι*. B. *κομιδῇ μὲν οὖν*. Eccl. 1037. *ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ;* B. *τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω*. (Qui tres versus sine causa vitiosi videntur Engero Praef. Lys. p. XXVII.) Hermipp. *Στρατ.* Fr. VIII. *τίς ἐσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ';* B. *ὅδ' ἐγὼ πάρα*. Mnesimach. Athen. 359 C. *ἰχθύδιον* (*ἰχθύδι'* recte Dawes.). *ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον* etc. Nub. 29. *ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους*. Vesp. 967. *ὦ δαιμόνι',*

ΔΙ. Ὦ τρισκακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
ΓΕ. Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. Εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
ΓΕ. Ἀπόλωλα τὠφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙ. Ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
ΓΕ. Ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
ΔΙ. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
ΓΕ. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ἐλέει ταλαιπωρουμένους. Av. 1523. *εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα.* Leucon ap. Hesych. s. v. *Παᾶπις*: *Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν* (l. *κατ. τἀκπ.*). Menand. Sent. Mon. 22. *ἅπαντας αὐτῶν κρείσσονας ἀνάγκη ποιεῖ.* Eupol. com. II. 498. *τὰ συκάρι'* (?) *ἐποίησε μυττωτὸν πολύν.* Eur. El. 324. *οὐπώποτε χοὰς* (*οὔπω χοάς ποτ'*?) *οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης* | *ἔλαβε.* Exempla, in quibus nulla intervenit interpunctio, habes Ach. 1000. *ἀκούετε λεῴ* etc. Nub. 817. *οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.* Lys. 24. *καὶ νὴ Δία παχύ.* B. *κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομες;* (Quos locos sanissimos temere tentarunt viri docti.) Vesp. 767. *ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.* Lys. 102. *ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ* etc. 739. *αὐτίκα μάλ' ἐπανέρχομαι* (l. *ἀνέρχ.*). Nullam omnino in hac re offensionem habent vocabula disyllaba. De trisyllabis dicam ad Nub. 884.

1024. *τρισκακοδαίμων* A. B. P. vulg. *τρὶς κακοδαίμων* Elmsl. *τρισκακόδαιμον* R. Dind. Mull. Mein. Ribb. *κακόδαιμον* Suid. in *ἀμπεχόμενος.* Qu. *εἶτα δὴ λεύκ' ἀμπέχει;* Cf. Pl. 1199.

1025. *ὥπερ* B. C. Bentl. Reisk. Br. *ὅπερ* (sic) R. *ὥσπερ* A. Ald. Kust. *ἐτρεφέτην* B. C. R. *ἐτραφέτην* A. Cf. ad 983.

1028. *κήδει* C. R. *κήδῃ* A. B. *Δερκέτου*] Ab nominativo *Δέρκετος.* Quod nomen militis est in monumento Attico apud Boeckh. I. 295. DIND. *Δερκέτης* habet Schol. ad 1018. Qu. *Δερκύλου*, ut in Vesp. 78.

1029. *τὼ 'φθαλμὼ* B. C. R. *τὼ ὀφθαλμὼ* A.

1032. *οὐκ ἔστιν, ἀλλά*] *ἄπελθε* Suid. in *Σπίτταλος.* *κλᾶε* C. R. *Γ.* *κλάε* A. B. *Δ.* *τοὺς Πιττάλου* A. B. (acc. in ras.) C. P. *Γ.* pr. *Δ.* vulg. Dind. Mein. Mull. Ribb. *τοῦ Πιττάλου* R. *Γ.* corr. Med. 9. Bentl. Bergk. *τοῦ Σπιττάλου* Suid. in *Σπίτταλος* (ed. Med. *τοὺς σπιττάλους* cod. Ox.) *τὰ Πιττάλου* Fritzsch. (Jahn. Ann. 1829. p. 19.) Subaudiendum *μαθητάς.* Cf. 1222. Vesp. 1432. Videndum autem an *τοὺς Σπιττάλου* potius legendum sit. Publice medicinam exercebat Athenis hic Pittalus sive Spittalus.

1034. *ἐς* A. B. (ni fallor) Dind. *εἰς* R. vulg. *ἐνστάλαξον* A. C. *ἔνσταξον* (supr. *λα*) B. I. q. *ἔνσταξον* (Vesp. 702).

ΔΙ. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
ΓΕ. Οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.
ΧΟ. Ἀνὴρ ἐνηύρηκέν τι ταῖς ᾽Αντ.
σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙ. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
τὰς σηπίας στάθευε.
ΧΟ. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
ΔΙ. Ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
ΧΟ. Ἀποκτενεῖς λιμῷ 'μὲ καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
ΔΙ. Ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

1035. *στριβιλικὶγξ* A. B. C. vulg. *στριβίκίγξ* R. *στριβιλίκιγγ'* (guttulam) conj. Mein. Redde, ne tantillum quidem. Schol: *ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ῥανίδα. στρίβος δὲ καλεῖται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα βοή. λίκιγξ δὲ ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου.* Cf. Vesp. 213. *ὅσον στίλην.* Praestat forsan *στριβιλικίξ.* V. ad Av. 267. *ἀλλὰ πιὼν* R. *ποι* A. C. P. Ald. Br. Elmsl. Dind. Bl. Mein. *που* B. R. m. rec. *Δ.* Bergk. Mull. Ribb. *μου* R. m. pr. Praestat omnino *ποι*, quod pendeat ex *ἀπιών.* Cf. ad 949.

1036. *βοιδίοιν* C. R. Elmsl. etc. *βοϊδίοιν* A. B. vulg. *Βοίδιον*, ut *νοίδιον ῥοίδιον, προχοίδιον, γράδιον, διπλοίδιον, ἡμιδιπλοίδιον, οἰζυρὸς* etc. V. Pierson. ad Moerin p. 276. Etiam *βούδια* (ut al. *προχούδιον*) dixit Hermippus, si fides habenda est Antiatticistae p. 85, 29. Cf. Mein. Fr. Com. II. 393. *βοιδάριον* est Fr. 52.

1037. *ἀνὴρ* libri et vulg. *ἁνὴρ* Elmsl. etc. *ἀνεύρηκέ τι* libri et Ald. *ἀνεύρηκέν τι* Br. Ribb. *ἀνηύρηκέν τι* Elmsl. *ἐνεύρηκέν τι* Dobr. Bl. Bergk. Mull. *ἐνηύρηκέν τι* Mein. Dind. Exemplum hujus compositi desiderat Dobraeus.

1039. *οὐδενὶ* libri et vulg. *οὐδ' ἑνὶ* Pors. (Praef. Hec. p. XXXV.) Elmsl. (qui, "Hinc manifestum est veteres dixisse *οὐδ' ἑνὶ* divisim, ut monuit Porson. Praef. ad Hec. p. 34.") "*οὐδ' ἑνὶ* Porsonus, ne ictus in ultimam syllabam vocis trisyllabae cadat: quae nimia fuit Porsoni subtilitas. Vide exempla ad Soph. Oed. T. 867. ab me allata." (Dind.) Cf. Herm. El. D. M. p. 101. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 76.

1040. *κατάχεε* P. *σὺ* om. P.

1041. *στάθευε* B. R. *τάθευε* A. C.

1043. *ὀπτᾶτε*] An *ὄπτα σύ* (cf. 1040). Sed obstat v. 1047.

1044. *λιμῷ με* vulg. *λιμῶ 'μὲ* Mein. Mull. Dind. Recte, opinor.

1045. *τοὺς* B. C. R. *τὰς* A. *κνίσσῃ* A. Ald. Br. *κνίσῃ* B. C. *Γ.* conj. Elmsl. Dind. etc. *κνήσῃ* P. R. "De scriptura hujus vocis certant grammatici. Si *κνίσσα* dixissent veteres, in *κνίττα* mutassent Attici." (Elmsl.)

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιόπολι Δικαιόπολι. ΔΙ. Τίς οὑτοσί;
ΠΑ. *Ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα*
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. Καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑ. *Ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,*
ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

1048. *Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί; τίς οὑτοσί;* vulg. Mull. *Δικαιόπολι Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί;* Dobr. Dind. Bl. Bergk. (in not.) Mein. Ribb. prob. Mull. in not. Recte: cf. 823. *Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φαντάδδομαι.* "Parum apte illud *τίς οὑτοσί* repetit Dicaeopolis, cujus non multum refert cognoscere quis advenerit. Recte Dobraeus." (Dind.)

1049. *ταυτὶ κρέα* C. R. vulg. *ταυτὶ τὰ κρέα* A. B. *Γ. Δ. ἔπεμψέ τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος* Br. (Cf. Pac. 192. *ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.*) "Recte abest articulus. Ita saepe solent Attici, quando *δεικτικῶς* loquuntur. Dixit noster *ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς* superius v. 130. *τρία γε ταυτὶ γεύματα* 187. *τουτὶ πτίλον σοι* 585. *τήνδε μαζίσκην* Eq. 1166. *τουτὶ τέμαχος* 1177. *τουτουὶ φαγεῖν ἐλατῆρος* 1181. *οὑτοιὶ μύκητες* Vesp. 262. *τηνδὶ δὲ χλαῖναν* 1132. *οἱδὶ πρέσβεις* Lys. 1072. *τουτονὶ νεκρὸν* Ran. 170. *τονδὶ λύχνον* Eccl. 27. Ita Callias apud Athen. p. 487 A. *καὶ δέξαι· τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας.*" (Elmsl.) Adde Ach. 985. *τήνδε φιλοτησίαν.* 960. *ταυτησὶ δραχμῆς.* Eccl. 1150. *δᾷδα ταυτηνί.* Av. 17. *τουτονὶ κολοιόν.* Pl. 227. *τουτοδὶ κρεάδιον* 999. *ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.* Eubul. ap. Athen. 369 E. *ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.* Cf. ad 960. Pl. 227. Elmsl. ad Heracl. 81. Reisig. Conj. p. 178.

1050. *γε* om. C. P. Ald. non A. B. R. *ὅστις περ ἦν* P. Ald.

1051. *ἐκέλευε*] Hic nescio an praestet *ἐκέλευσε*, quum modo praecesserit *ἔπεμψε* 1049. Cf. ad 960. Sed cf. Plat. Phaedr. p. 228 B. *ἥσθη — καὶ προάγειν ἐκέλευε.* et ad Nub. 1457.

1052. *στρατευόιτ'* B. (in ras.) C. R. *στρατεύηται* A. *στρατεύητ' Γ.* Qu. *ἵνα μὴ στρατεύητ', ἀλλὰ βινῇ καταμένων.* *βινοίη* A. B. vulg. *κινοίη* R. "Hac significatione *κινεῖν* nusquam videtur dictum esse." (Dind.) *βινήσομεν* reposuerim etiam Lys. 1166. Cf. ad Eq. 877. Nub. 1101. 1371. Pac. 341. Ran. 148. etc. Saepe permutantur in libris *β* et *κ*. Sic *κοιδαρίῳ* pro *βοιδαρίῳ* S. in Av. 585. Corruptela orta est haud dubie ex similitudine literarum *β* et *κ*, ut scribi solent in libris.

1053. *ἀλάβαστον* A. C. R. et Suidas s. v. *ἀλαβαστοθήκας.* *ἀλάβαστρον* B. Schol: *ἔστι δὲ λήκυθος ἡ ὦτα μὴ ἔχουσα, ἧς οὐκ ἔστι λαβέσθαι.* Cf. Fr. 463. *ἀλαβαστροθήκας.* Cratet. Athen. 267 E. *εἶθ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου.* Dem. p. 415. *τὰς ἀλαβαστροθήκας* (ita libri). Theocr. XV. 114. *Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.* Herod. III. 20. S. Matth. Ev. XXVI. 6. *ἀλά-*

ΔΙ. Ἀπόφερ᾽ ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλιῶν δραχμῶν.
Ἀλλ᾽ αὑτηὶ τίς ἐστιν; ΠΑ. Ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.
ΔΙ. Φέρε δή, τί σὺ λέγεις; Ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
Φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν᾽ αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή ᾽στι τοῦ πολέμου τ᾽ οὐκ αἰτία.
Ὕπεχ᾽ ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι.
Οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖται τοῦτο; Τῇ νύμφῃ φράσον,

βαστρον μύρου — *βαρυτίμου*. *Ἀλάβαστος* forma Attica est, *ἀλάβαστρος* vulgaris. V. Maussac. ad Harpocrat. in *ἀλαβαστοθῆκαι*. Thom. M. in *ἀλάβαστον*. Eust. p. 1161, 29. Cf. ad Lys. 947. *κύαθον*] *κύσθον* P.

1054. *καὶ μή*] Fort. *μηδέ*.

1055. *οὐκ*] Fort. *οὐδ᾽*. *χιλίων* A. B. C. vulg. *μυρίων* R. *χιλιῶν* Dind. Bergk. Mull. Ribb. prob. Mein. Cf. ad Pac. 1237.

1057. *τι σοὶ* vulg. Bergk. Mein. Mull. Dind. Ribb. *τί σοι* Dind. olim.

1062. *τ᾽* A. B. vulg. *δ᾽* R. *ἀξία* vulg. *αἰτία* Bl. I. Mein. Mull. Dind. Ribb. Cobet. Madvig. Sensus *αἰτία* postulat. Cf. ad 633. 641.

1063. *τοὐξάλειπτρον*] Qu. *τἀλάβαστρον*.

1064. *οἶσθ᾽* B. C. R. vulg. *ἴσθ᾽* A. *οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖτε τοῦτο* R. (alt. ε in ras., ut vid.) Δ. Dind. Bekk. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖτε; τοῦτο* B. *οἶσθ᾽* (*ἴσθ᾽* A.) *ὡς ποιεῖται τοῦτο* A. C. P. et (*ποεῖται*) Γ. Med. 9. Ald. Br. Elmsl. *οἶσθ᾽ ὡς ποιείσθω τοῦτο* conj. Elmsl. *οἶσθ᾽ ὡς ποιείτω· τοῦτο* — Reisig. ad Oed. Col. 75. et Comm. Crit. p. 189. *οἶσθ᾽ ὡς ποιῆσαι τοῦτο* — *φράσον*; Bl. I. (*ποιεῖσθαι* pro *ποιῆσαι* exhibet R. v. 58.) Versum ut ineptum ejicit Mein. Quid reponendum sit nondum pro certo perspectum habeo. Qu. *οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖτε τοῦτο;* (Do this, do you know how? do you know how to do this?) Vel *οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖται* (vel *ποιεῖν δεῖ*) *τοῦτο;* Vel *οἶσθ᾽ ὡς ποιείτω τοῦτο;* Vel *οἶσθ᾽ ὡς ποιεῖσθαι* (vel *ποιεῖν δεῖν*) *τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον;* Ut *οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον*, etc. Post *φράσον* plene interpungendum aut interrogandum videtur, ut ostendit imperativus *ἀλειφέτω* (inungat). Vulgo post *τοῦτο* interpungitur. Alioqui enim post *φράσον* sequi oporteret non *ἀλειφέτω*, sed *ἀλείφειν*. Versum eliminandum, et *χὤταν* pro *ὅταν* reponendum, censet Mein. Est vero interdum *ποιεῖν*, ut Lat. facere, vox rei medicae propria, significans Anglice to take effect. Plat. Phaed. 117 B. *καὶ οὕτως αὐτὸ* (*τὸ φάρμακον*) *ποιήσει* (Anglice, and so the medicine will act, will take effect). ubi consulendus Heind. Dioscor. I. 6. *ποιοῦσι* (*αἱ νάρδοι*) *καὶ πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς μυδήσεις τῶν βλεφάρων*. Theophan. Nonn. Epit. 245. *ποιεῖ*

ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
Ἀπόφερε τὰς σπονδάς. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
ΧΟ. Καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ΚΗΡΥΞ.

Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΛΑ. Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
ΚΗ. Ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς ἐσβολάς.
Ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

(ὠφελεῖ cod. E.) δὲ καὶ ἡ τετραφάρμακος. 8. 36. Latet fortasse hic etiam obscoeni aliquid in v. ποιεῖν. Lucian. dial. mer. V. 4. ἡ δὲ ἐφίλει τε καὶ ἐποίει. Recte praesens hic de re non semel tantum sed saepius facienda adhibetur. Ceterum de hac formula locutionis cf. Soph. Oed. R. 543. οἶσθ' ὡς ποίησον; Menand. com. IV. 297. οἶσθ' ὅ τι ποίησον; Eur. Iph. T. 1203. οἶσθά νυν ἅ μοι γενέσθω; Lucian. Herm. 63. οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις (δρᾶσον?); etiam Plat. Rep. 461 E. 530 D. ἢ πῶς ποιοῦμεν;

1065. ὅτ' ἂν R. τουτῳὶ A. C. R. vulg. τῳδεὶ B. Cf. ad 20. Sc. τῷ ἀλείμματι vel μύρῳ. Loquitur enim δεικτικῶς.

1066. ἀλειφέτω B. ἄλειφε C. R. ἄλειψε A. ἄλειφέ γε P. (subducta linea). Exciderat fortasse τω propter simile vicinum τό. Qu. ἄλειφε σύ. De re cf. Pac. 526. ἀστρατείας καὶ μύρου.

1067. οἰνήρυσιν] Schol: τὴν τοῦ οἴνου κοτύλην ᾗ ἀρύονται. Hesychius: ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη, μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν. Similia sunt ἐτνήρυσις supra 245, ζωμήρυσις in comico ap. Athen. p. 169, et ἐπίχυσις.

1068. ἐς A. B. R. vulg. εἰς Δ.

1069. τις A. C. R. vulg. γε B.

1070. ἀγγελῶν] ἀγγέλων R.

1071. et 1073. Ἄγγελος praef. libri et vulg. Ἀγγ. ά. Bergk. Κῆρυξ Elmsl. (coll. 1083) Dind. Bl. Mein. Mull. Ribb.

1071. Λάμαχοι] λάμαχαι P.

1072. ἀμφιχαλκ. libri. Etym. M. p. 95, 15. Ald. Elmsl. ἀμφὶ χαλκ. Suid. in τίς ἀμφί. Reisk. Br. etc.

1073. ἰέναι B. R. ἰέμβι A. C.

1075. εἰσβολὰς libri et vulg. ἐσβολὰς Dind. etc.

1076. χύτρους B. C. R. χύτρας A. Cf. Ran. 218. τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι.

1077. ἐμβαλεῖν libri et vulg. ἐσβαλεῖν Bl. I. Utrumque probum est.

ΔΙ. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
ΛΑ. Οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναι 'μὲ μηδ' ἑορτάσαι;
ΔΙ. Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
ΛΑ. Οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου.
ΔΙ. Βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑ. Αἰαῖ,
οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. Αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

1078. *ΛΑ.* vulg. om. P. *ΔΙ.* 1078—1080. Bo. Equidem sic distribuerim, *ΔΙ.* 1078. *ΛΑ.* 1079. *ΔΙ.* 1080. *Στρατηγοὺς* vix irrideret Lamachus, qui ipse *στράτηγὸς* esset. Cfr. etiam Dicaeopolis exclamatio 1080. *ἰὼ στράτευμα πολ.* *πλείονες*] *πλέονες* Bentleius et Elmsleius, qui ex Telepho Euripidis hunc versum desumptum putat. Cui merito non assentitur Dindorfius. Formam *πλέονες* raro usurpant tragici: nunquam, opinor, comici. Saepe tamen variant libri inter *πλείονες* et *πλέονες*. E. g. in Isocr. p. 160. *τοῦ πλείονος* (*πλέονος* G. Bekk.) *ὀρεγόμενοι*. p. 163. p. 288. *πλέον* (sic G. *πλεῖον* vulg.). p. 293. *πλέονος* (sic duo libri. *πλείονος* vulg.). p. 302. *πλεόνων* (sic G. *πλειόνων* vulg.). Or. XV. § 300. *πλείοσιν* (*πλέοσιν* duo libri et Bekk.). Thuc. VIII. 76. *τῶν πλεόνων.* Cf. ad Soph. Trach. 944. Quomodo numeri hujus versus defendi queant dixi ad v. 107. Cf. Alex. com. III. 455. *τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.*

1079. *ΔΙ.* praef. libri et Schol. Ald. Br. Lamacho continuant Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Praefigendum *ΔΙ.* Cf. 961. et ad 1078. *μὴ 'ξεῖναί με* vulg. *μὴ 'ξεῖναι 'μὲ* Hanov. Exerc. Crit. p. 129. Recte.

1080. *πολεμολαμαχαϊκὸν* C. R. et (*-χαιϊκὸν*) B. *πολεμολαχαϊκὸν* A.

1081. *ἤδη*] *ἀεὶ* malit Elmsl. Quae scripturae diversitas est 608. Quod Muellero arridet. Nihil opus. *καταγελᾷς*] *καταγελᾶι* R. Idem vitium in eodem libro Eq. 161. DIND.

1082. *μάχεσθαι*] *διαμάχεσθαι* Suidas in *βούλει* et *Γηρυόνης*. *Γηρυόνη* Suid. in *βούλει*. Sed *Γηρυόνῃ* idem in *Γηρυόνης*. Nominis hujus formas esse *Γηρυὼν, Γηρυόνης, Γηρυονεὺς* monet Muller. Qu. *Γηρυονεῖ*. Nominativus enim est *Γηρυονεύς*. Apud Hesiodum dativus est *Γηρυονῆϊ* Th. 309, accusativus *Γηρυονῆα* 287.

1083. 1084. *αἶ αἶ* A. C. P. R. Ald. Br. Elmsl. *αἶ αἶ* B. *Δ.* Med. 9. lemma schol. *αἰαῖ* Dind. etc. *ἆ ἆ* malit Dobr. (coll. schol.). "Altero loco a quibusdam lectum esse *ἆ ἆ* (vel *ἀᾶ*) annotat scholiasta. Priorem enim interjectionem dolentis esse, alteram mirantis. Nihil mutandum. Sic infra *ἀτταταῖ* dolentis est Lamachi v. 1190, Dicaeopolidis vero gaudentis v. 1198." (Dind.) Irridet Lamachum Dicaeopolis, ut infra 1198. *αἰαῖ,* | *οἵαν τιν' ὁ κῆρυξ* — conj. Mein., ut exaequentur haec cum Dicaeopolidis exclamatione. Nihil opus. *κήρυξ* A. B. *κῆρυξ* C. R.?

1084. *προστρέχει τις*] *προστρέχεις* R. Sic *εἴ τις* in *εἰς* corruptum Th. 248.

ΚΗ. Δικαιόπολι. ΔΙ. Τί ἔστιν; ΚΗ. Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
Ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
Ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,

1085. *Ἀγγ.* aut *Ἀγγ. Β.* praef. P. R.? Ald. Br. Elmsl. Bergk. Mull. Ribb. *Κῆρ.* A.? B.? Dind. Bl. Mein. Cf. Eccl. 834.

1086. *κίστην* A. B. C. R. *Γ. Δ.* *κίστιν* Ald. lemma schol. schol. ad v. 960. et Suidas in *χοᾶ*. "Pollux 10, 136. *Κίσται, καὶ κιστίδες, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφάνης.* Respexit grammaticus ad v. 1137, ubi *κιστίδος* non nisi per jocum dicitur. In aliis locis semper exhibetur *κίστη*. V. 1098. Eq. 1211. 1216. Vesp. 529. Pac. 666. Lys. 1184. Thesm. 284." (Elmsl.) *χόα* R. Elmsl. Dind. etc. *χοα* (sic) A. *χοᾶ* B. C. Med. 9. Ald. Br.

1087. *σ'* add A. C. R. supr. in B.

1088. *δειπνεῖν* (*δειπνῆν* A.) *κατακωλύεις* A. C. R. vulg. *δειπνεῖν γὰρ κατακωλύεις* B. *Δ.* Malim *δειπνεῖν δὲ* (unde gl. *γὰρ* in B. *Δ.*) *κωλύεις*, vel *δειπνεῖν σὺ κωλύεις*. Cf. Lys. 607. *ὁ Χάρων σε καλεῖ, σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.* Legitur tamen *κατακωλύειν* Pherecr. II. 335. *ἄχθεται — τῷ κατακωλύοντι.*

1089—1093. Versus fortasse delendi.

1089. *ἐστὶ* A. B. C. P. R. *Γ. Δ.* Suid. in *ἰτρία*. *ἐστὶν·* Ald.

1091. *στέφανοι*] *στέφος* Suid. in *Ἰτρία*. ELMSL. *αἱ πόρναι πάρα* vulg. Haec verba semper mihi offensioni fuerunt. Quid enim sibi vult articulus? quid *πάρα* post *ἐστὶν παρεσκευασμένα*? quid denique *πόρναι* inter *τραγήματα* et *ἄμυλοι* positum? Vide an legendum sit *αἱ μυροπώλιδες*. (Eccl. 841. *αἱ μυροπώλιδες | ἑστᾶσ' ἐφεξῆς*.) Vel *στέφανοι, μυροπώλιδες* (Eccl. 841), *πόπανα* (ibid. 843), *τραγήματα* (ibid. 844). Vel *αὐλητρίδες, στέφανοι, μύρον, τραγήματα.* Vel, quia nulla hoc loco vini mentio fit (ut in Eccl. 841. *κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν*), *τραγήματ', οἶνος γλυκύτατος* (vel simile quid). Vel — *τραγήμαθ' οἷα γλυκύτατα.* Vel — *τραγήματ', αὐλητρὶς καλή.* Vel *τραγήμαθ', αὐλητρὶς πάρα.* (Cf. Vesp. 1219. *αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν.* Amph. com. III. 303. *μύρον, στέφανος, αὐλητρίς.* Nicostrat. III. 287. *μύρον, στεφάνους, λιβανωτὸν, αὐλητρίδα λαβέ.*) Vel *τραγήματ', ἐπιφορήματα.* (Fr. 610. Archipp. com. II. 717. *ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἄλλοις.* Philyll. II. 864. *καρύδι', ἐπιφορήματα.*) Vel *τραγήματ' εὖ πεφρυγμένα.* (Cf. Eccl. 844. *φρύγεται τραγήματα.* Ran. 510. *τραγήματα | ἔφρυγεν.*) Vel denique *τραγημάτων χύτραι πλέαι.* Requiri videtur cibi alicujus nomen.

1092. *ἰτρία* A. B. C. *Γ. Δ.* Etym. M. 479, 40. Ald. Br. Elmsl. *ἴτρια* R. (ni fallor). Athen. XIV. 646 C. Suid. in *ἰτρία*. Arcad. de accent. 119, 18. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. "Athenaeus p. 646 C. *Ἴτριον.*

ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. Κακοδαίμων ἐγώ,

πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γενόμενον. — Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια. Accentus incertus est." (Elmsl.) Scribendum videtur ἴτρια, ut ἴκρια, ὄσπρια, etc. Natura autem producitur prima in ἴτρια, ut in ἴκρια Thesm. 395. Soph. Fr. 199. ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

1093. ὀρχηστρίδες. τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαὶ vulg. Nulla virgula est post Ἁρμοδίου in R. Γ. Med. 9. τὰ φίλταθ' Ἁρμόδι'· οὐ καλά; conj. Mein. et Velsen in Mus. Rhen. XVIII. 129. "Utitur in hac periphrasi Scoliorum voce φίλτατα, quia illa vox in ipso scolio, quod de Harmodio canebatur, extat: nam initium illius est Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔτι που τέθνηκας. V. schol. ad 980." (Bergk.) "Ἁρμοδίου hic positum pro festo convivio, cujus sub finem cani solebant scolia: simulque alludit ad notissimum Harmodii scolium, φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔτι που τέθνηκας." (Br.) Qui inepte explicat, αἵ εἰσι τὰ φίλτατα τοῦ δείπνου. "Ἁρμόδιος h. l. pro fine convivii dicitur." (Muller.) Ineptam esse vulgatam quis non dimidio oculo videat? Qui enim, quaeso, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, Harmodii deliciae, dici possunt saltatrices? De locutione τὰ φίλτατα cf. ad Aesch. Pers. 851. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' (filium) ἐν κακοῖς προδώσομεν. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα. El. 1208. μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα. Eur. Herc. 514. λεύσσω τἀμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ; Eur. Cresph. Fr. 12. τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα. Lucian. Nigr. 16. μεσταὶ γὰρ αὐτοῖς τῶν φιλτάτων πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δὲ ἀγοραί. Monk. ad Hippol. 969. In priori editione dabam ὀρχηστρίδες, τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδι'" ᾄδεται, i. e. Harmodii scolium canitur. Cf. 980. οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται. Librarius aliquis, qui locum non intelligebat, τὸ in τὰ mutaverat; deinde reliqua facile corrupta. Cf. scolion ap. Athen. 695 B. ἀεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν, | φίλταθ' Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην | ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην. Locus similis est Fr. 377. ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, | ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος. Ubi ad scolii celeberrimi exordium respicitur, Ἀδμήτου λόγον, ὦταιρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς σέβου, etc. Apte etiam conferas Plat. com. ap. Athen. p. 665: καὶ δὴ κέκρανται. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἶπε (— καὶ πάλαι, λιβανωτὸς ἐπιτέθειται?), | σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω. | καὶ σκόλιον ᾖσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε. | αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος τι | μελίζεται τοῖς συμπόταις, κἄλλην τρίγωνον εἶδον | ἔχουσαν, εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι. Ubi σκόλιον ᾖσται eodem fere modo dicitur quo hic τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδι'" ᾄδεται. Qu. τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδιε," κίχλαι. Cf. Pac. 1195. ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς (τὰς) ἀμύλους (cf. v. 1092.) καὶ τὰς κίχλας. Vel τὰ φιλταθαρμόδια μέλη (ut ᾠδὴ φιληλιὰς dicebatur canticum ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε ap. Athen. 619 B.). Vel τὸ (τὰ) "Φίλταθ' Ἁρμόδιε," μύρα (v. Athen. p. 364, ut corruptum habeatur μύρον 1091). Cf.

ΔΙ. *Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγέγραψαι Γοργόνα.*
Ξύγκλῃε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκεύαζέ μοι.

Theocr. XIV. 30. *ᾆδεν — Θεσσαλικόν τι μέλισμα, "Κακαὶ φρένες."* Quod ad articulum, cf. Nub. 1174. *καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ "Τί λέγεις σύ;"* Av. 1530. *τοὐπιτριβείης.* Vesp. 666. *τοὺς "Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν."* Lysiam VI. 31. *τοῦτ' ἐστὶ τὸ "Τὸν βίον ἀβίωτον."* Pind. Fr. 235. *τὸ "Μηδὲν ἄγαν" ἔπος.* Dem. de Cor. p. 277. *τὸ δὲ "ὑμεῖς" ὅταν λέγω.* De corruptione *τὸ φίλταθ'* — in *τὰ φίλταθ'* (quasi *φίλτατα*) cf. Nub. 819. *τὸ* (*τὸν* libri) *Δία νομίζειν* etc. Soph. Oed. C. 1514. *αἱ πολλὰ* (*πολλαὶ* plures libri) *διατελεῖς βρονταί.* Scilicet coena ex omni parte integra hic describitur, tanquam si revera jam accubuissent convivae omniaque rite procederent, haud aliter ac in consimili loco Vesp. 1216. *ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν· | δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν. | ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἑστιώμεθα; | ΒΔ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ ξυμπόται | εἰσὶν Θέωρος —. | τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς. — ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.* Cf. etiam Av. 463. *φέρε, παῖ, στέφανον· κατάκεισθαι· | κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥ. δειπνήσειν μέλλομεν ἢ τί;* Non erat igitur cur damnaretur haec mea emendatio propterea quod revera nondum ne coepisset quidem convivium haberi, multo minus ad finem perductum esset. Secundum hanc rationem ne tibicinae quidem aut saltatrices adesse possent dici: sub finem enim tantum convivii intrare istae solebant. Tenendum nempe est descriptionem tantum hanc esse convivii, non ipsam celebrationem. Alias aliquot in hunc locum obscurum conjecturas apponere libet, *τὰ Φίλταθ' Ἁρμόδιε μέλη* (ut allusio sit ad duo celeberrima *φιλτάτου Ἁρμοδίου* scolia). Vel *τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδιε" μέλος.* Vel *τὰ φιλτάθ' Ἁρμοδίου μέλη.* (I. e. *τὰ φιλτάτου Ἁρμοδίου μέλη.* Cf. Fr. 377. *Ἁρμοδίου μέλος.* Vesp. 1225. *ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου,* sc. *μέλος.* Eadem crasis in *τἀδελφοῦ* Nub. 536.) Vel *τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που.* (sc. *τέθνηκας,* cf. schol. ad 977.)" Vel *τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδιε," πάλαι* (*πάλαι παρεσκευασμένα* 1089). Vel *ὀρχηστρίδες τ', ὦ φίλταθ' Ἁρμόδι'* (ut alibi *ὦ Ζεῦ,* etc.), *ὡς καλαί.* Vel *ὀρχηστρίδες τε, φίλταθ' Ἁρμόδιε, καλαί.* Suspicio aliquando mihi oborta est spurios esse versus 1088—1093. Graviter enim in pluribus locis interpolata et corrupta est haec fabula.

1094. *τάχιστα*] *τάχος* Suid. l. c.

1095. *καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα* vulg. Miror neminem interpretum in hoc loco haesisse, cujus vulgata scriptura soloeca est. Scribendum saltem erat *καὶ γὰρ σὺ τὴν μεγάλην ἐπεγράφου Γοργόνα.* Quamquam praestaret *τί γὰρ σὺ τὴν —;* Sed reponendum suspicor *τί γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγέγραψαι* (sensu medio) *Γοργόνα;* Vide tamen an sic potius legendum sit, *τί γὰρ σὺ προστάτην ἐπεγράφου* (vel potius *ἐπεγράψω*) *Γοργόνα;* Vel *τί προστάτην γὰρ ἐπιγέγραψαι Γοργόνα;* Quae correctio confirmatur Pacis v. 684. *αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.* Soph. Oed. R. 411. *ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι*

ΛΑ. Παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλιὸν ἐμοί.
ΔΙ. Παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

(ʼπιγράψομαι?). Hesych. s. v. *Προστάτου*: — *ἔνεμον* (?) *γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἐπιγραφόμενοι τοῦτον ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον* (*ὦφλον* aut *ὠφλίσκανον*?). Cf. etiam Lucian. Herm. 14. *οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι*. Id. Fug. 4. *τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται*. Fug. 16. *τῶν Διογένη καὶ Ἀντισθένη καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων*. Vulgata nihil aliud quam hoc significare potest. For the Gorgon you have adopted is a great one. Neque hic convenit imperfectum *ἐπεγράφου*.

1096. *συγκλεῖε καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω* libri et vulg. *σὺ δ' ἐγκόνει· δεῖπνόν* — Sch. "Ad quemnam pertinet *σύγκλειε*?" (Reisk.) In priori editione correxi *συγκλεῖε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκεύαζέ μοι*. Causa turbarum, opinor, fuit *παῖ* in *καὶ*, ut alibi, depravatum. Dicaeopolis, in convivium abiturus, aedes occludi, et interea apparatum sibi coenatorium efferri jubet. V. ad 1086. Vulgata plane mendosa videtur: nam, ut alia mittam, non *ἐνσκευάζειν* sed *συσκευάζειν δεῖπνον* hoc sensu dicitur. Cf. Vesp. 1250. *ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἴμεν. | Παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν*. Pherecrat. ap. Athen. p. 365 A. *συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον, | ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην* (*τὸν Ὀφέλαν* Porsonus, collato Apollodori loco Athen. p. 243. Praestat, opinor, *ἐβάδιζεν εἰς Ὀφέλου*, ut *εἰς Φιλοκτήμονος* supra). De verbo *συσκευάζειν* convasare, Anglice to pack up, cf. Plat. Theaet. p. 128 E. *στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι*. Lys. XXXI. 10. *συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε — ἐξῴκησε*. Lycurg. § 17. *συσκευασάμενος ἃ εἶχε χρήματα*. Xen. Ages. I. 14. *τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν*. Symp. I. 11. *συνεσκευασμένος δὲ παρεῖναι ἔφη πάντα τὰ ἐπιτήδεια*. Lac. VI. 4. *ὅπου γὰρ ἂν ὀψισθέντες* (benighted) *δεηθῶσι τῶν ἐπιτηδείων, ἢν μὴ συνεσκευασμένοι τύχωσι —*. Cyr. I. 5. *ὅσῳ δ' ἂν κουφότερον συσκευαζώμεθα καὶ εὐτελέστερον, τόσῳ* etc. Anab. III. 4. 36. *ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι συσκευάσασθαι*. I. 3. 14. II. 1. 2. II. 3. 29. VII. 1. 7. Plut. Mar. 18. *συσκευασάμενοι παρήμειβον τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων*. Lucian. Tox. 28. *ἅπαντα ἐκ τῆς οἰκίας συσκευασάμενοι ᾤχοντο φεύγοντες*. In *συγκλεῖε* suspicabar aliquando latere *σὺ κλᾶε* (*κλαῖε*), et in *ἐνσκευαζέτω* aut *ἐκκομιζέτω* aut *ἐκκόμιζέ μοι*. Sed placet magis altera mea emendatio. *σύγκλειε* vulg. Mull. Ribb. *σύγκληε* Dind. Mein. Formam per *ει*, non *η*, apud nostrum ubique fere commendant libri in hoc verbo et cognatis vocabulis. Sic *κλεῖε* supra 479. *κλείειν* Eq. 1316. *συγκλείειν* 1317. *κατακλεισθῇ* Nub. 404. *κατακλεῖδος* Vesp. 154. *κεκλεισμένης* 198. *κἀποκλείων* 334. *ἀποκλείεις* 601. *ἀπέκλειον* 719. *ἀποκλείσει* 775. *κλῇθρα* 1484. *ἐπικλείειν* Pac. 101. *ἀποκεκλῄκαμεν* Av. 1262. *κλῄθροισι* Lys. 264. *ἀποκέκλεισμαι* (*ἀποκέκλισμαι* R. *ἀποκέκλειμαι* Voss.) 423. *ἀπεκλείσατε* 487. *κεκλείσεται* 1072. *συγκλείσας* Th. 40. *κλειδία* 421. *κλῇδας* 976 (chor.). *κλῃδοῦχος* 1142 (chor.) *ἐγκλείσασ'* Eccl. 355. *ἀποκλείῃ* 420. *κατακεκλεισμένα* (*κατακεκλειμένα* R.) Pl. 206

ΛΑ. Ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
ΔΙ. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
ΛΑ. Θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
ΔΙ. Κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

Denique *κλειδίον* ex Aeolosicone laudat Pollux X. 24. Etiam apud Platonem *συγκλείουσα* 71 C. 76 A. *σύγκλεισις* 81 B. *ἀποκλείει* 251 D. *κλείσας* 348 A. *κλεισίν* 371 B. *ἀποκλεισθῶσιν* 473 D. *ἀποκλείονται* 487 C. *κλείσαντες* (*κλήσ.* Par. A.) 560 C. Cf. etiam ad Aeschyl. Suppl. 934. 957. Soph. Aj. 1253. Trach. 576. Fr. 635. Eurip. Hec. 482. Androm. 495. Hel. 977. Dem. Philipp. p. 22 Bekk. Consulendus de hac re Ellendt Lex. Soph. I. p. 964. Ipse de scriptura incertus haereo, sed in comicis praeferenda mihi videtur forma *κλείειν*, et *εἰς* potius quae *ἐς*.

1097. Hunc v. om. A. C. P. R. *Γ.* non B. *τὸν γύλιον* B. in rasura.

1099. *θυμίτας* C. R. schol. ad 772. et Suid. in *ἅλας*. *θυμοίτας* B. *Γ. Δ.* *θουμοίτας* A. *θυμητίδας* Suid. in *περίδου*. Cf. ad 772. *οἶσε, παῖ*] *δοὺς ἐμοὶ* schol. ad v. 772. et Suidas in *περίδου*. *οἶσ' ἐμοὶ* (vel *οἶσέ μοι*) conj. Ribb. "Moeris p. 285: *οἶσε Ἀττικῶς. φέρε Ἑλληνικῶς καὶ κοινῶς.* Cf. 1101. 1121. Ran. 482. Alex. ap. Athen. III. 114 D. *οἶσε δεῦρό μοι.* Anaxipp. ibid. IV. 169 B. *οἶσ' ὀβελίσκους δώδεκα.* Menand. ibid. XV. 700 B. Apud Comicos alibi non legitur, omnino apud Atticos rarissime invenitur hic imperativus, apud Homerum saepius." (Mull.) Hom. Od. *γ'*. 429. *δαῖτα πένεσθαι — καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ. χ'*. 106. 481. Antim. Fr. 10.

παῖ pro *καὶ* A. C. (qu.). *κρόμμα* R.

1101. *θρῖον* R. (ut vid.) Br. *θρίον* A. B. C. Ald. Quum nusquam alibi, opinor, memoretur *θρῖον ταρίχους*, vide an legendum sit *θρῖον τάριχός τ' — σαπρόν.* Cf. ad v. prox. Sed fingitur forsan ex occasione *ταρίχους θρῖον*, ut Lamacho ad bellum proficiscenti idoneum. Cf. 967.

οἶσε δεῦρο παῖ σαπροῦ A. B. R. *Γ. Δ.* Suid. in *θρία*. Pors. Br. etc. *οἶσε παῖ σαπροῦ δεῦρο* C. *οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι* P. (subducta lin.) Ald.

1102. *κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ, παῖ* P. Ald. *κἀμοὶ δὲ δὴ, παῖ* Bentl. *κἀμοὶ σὺ δὴ, παῖ* A. B. *Γ. Δ.* Br. *κἀμοὶ δὴ σὺ, παῖ* C. Med. 9. *καί μοι σὺ δὴ, παῖ* R. *κἀμοὶ σὺ δημοῦ* Elmsl. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. Scilicet *δημοῦ θρῖον* et *ταρίχους θρῖον* sibi invicem opponuntur. "Cum complura *θρίων* essent genera, verisimile est Dicaeopolidem non minus quam Lamachum id nominasse quod sibi afferri vellet. Itaque pro Brunckiano *δὴ, παῖ,* levi mutatione dedi *δημοῦ*, ex Eq. 954. *δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.* Verba Pollucis 6. 57. de hoc cibi genere, nonnihil emendatiora quam vulgo leguntur, apponam: *τὸ δὲ θρῖον ὧδε ἐσκεύαζε· στέαρ ὕειον ἑφθὸν λαβὼν μετὰ γάλακτος ἐμίγνυ χονδροπαχῆ* [*-παγῆ?*], *συμφυράσας δ' αὐτὰ χλωρῷ τυρῷ καὶ λεκίθοις ᾠῶν καὶ ἐγκεφάλοις, περιβαλὼν συκῆς φύλλῳ εὐώδει, ζωμῷ ὀρνιθείῳ ἢ ἐριφείῳ ἐνῆψεν· ἔπειτα ἐξαιρῶν ἀφήρει τὸ φύλλον, καὶ ἐνέβαλεν εἰς ἀγγεῖον μέλιτος ζέοντος. καὶ τὸ μὲν ὄνομα τῷ ἐδέσματι προσέθηκε τὸ φύλλον· ἡ δὲ μίξις πάντα ἐξ ἴσων δέχεται·*

ΛΑ. Ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
ΔΙ. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
ΛΑ. Καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
ΔΙ. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΛΑ. Ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
ΔΙ. Ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
ΛΑ. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. Κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
ΛΑ. Ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

τῶν δὲ λεκίθων πλεῖον· ἐπεὶ πηγνύουσι καὶ συνιστάσι. Abest a lexicis *χονδροπαχής.*" (Elmsl.) "Recte Elmsleius *δημοῦ* corrigere videtur." (Dind.) Vulgatam *σὺ δὴ παῖ* tuetur Fritzsch. ad Ran. 134, qui *ἐγκεφάλου θρῖον* Dicaeopolin sibi afferri jubere putat, quum *ὀπτᾶσθαι* solitum esse constet illud genus, senex autem Atticus dicat *ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.* Eundem ille cibum memorari censet Eq. 954 Quoties autem *θρῖα* simpliciter memorantur, semper *ῳῶν θρῖα*, quae coqui non assari solerent, intelligi debere docet. Cf. Fr. 180. *ὑπότριμμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.* Plura de hoc condimenti genere habet Fritzsch. l. l. *ὀπτήσω*] Qu. *ἑψήσω.* Hoc enim condimentum *ἧψον*, ut docet Pollux l. l. Sed cf. Eq. 954. *δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.*

1103. *τὼ 'κ τοῦ* B. C. Med. 9. *τὼκ τοῦ* A. *τὸ τοῦ* R. *τὼ τοῦ* Bekk. Unius tantum alae mentio fit supra v. 584. *φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.* Unde hic suspiceris scribendum, *τὸ πτερὸν τοὐκ* (vel *τὸ*) *τοῦ κράνους.* "Ex hoc loco colligere possumus Lamachum praeter cristas (*λόφους*) duas pennas in galea habuisse. Eas veteres ad utriumque galeae latus affixisse docent imagines antiquae." (Mull.).

1105. *στρουθοῦ* vulg. Mull. *στρούθου* Mein. (in not.) Dind. Ribb. *στρούθῳ* legitur Av. 874.

1107—1108. Hos vv. post 1112 transponunt Boisson. (in Wolf. Anal. III. 79.) Mein. Mull. Scilicet in vulgata distributione displicet istud *προσαγορεύειν ἐμὲ* (1113), quum in praecedentibus nulla *προσαγόρευσις* fuerit. Magis probabiliter vv. 1107 et 1114 sedem permutasse existimant Dobraeus et Lenting, ita ut post Lamachum Dicaeopolis irridens dicat *ὦνθρωπε, βούλει —;* Sed nil temere mutandum.

1107. Hunc versum intra lineas exhibet B. om. A. *ὤνθρωπε* R. vulg. *ἄνθρωπε* B. C. Δ.

1108. *ὤνθρωπε* A. R. vulg. *ἄνθρωπε* B. C. Γ. Δ. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. etc.

1110. *κἀμοί* A. B. vulg. *καί μοι* R.

1111. *ἀλλ' ἦ —.* A. B. C. Ald. Br. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Ribb. *ἀλλ' ἡ —.* Mull. (sec. Kühn. Gr. maj. § 799. n.) *ἀλλ' ἦ —;* Sch. Bergk. Hartung. Klotz. (Jahn. Ann. 1829. p. 251. et ad Devar. II. 54.) *ἀλλ' αἱ* Plut. Mor. p. 8 3 C. "Dubitant grammatici hujusmodi in locis utrum *ἀλλ' ἦ* an

ΔΙ. *Ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.*
ΛΑ. *Ὤνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;*
ΔΙ. *Οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.*
Βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
ΛΑ. *Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. Τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.*
ΛΑ. *Παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.*
ΔΙ. *Παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.*
ΛΑ. *Φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.*
Ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. Καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΛΑ. *Τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.*

ἀλλ' ἦ scribendum sit. Scribendum *ἀλλ' ἤ*, quod eodem modo dictum quo *ἀλλὰ γὰρ*, duabus sententiis, quarum ad alteram *ἀλλά*, ad alteram *ἤ* refertur, in unam contractis." (Dind.) Recte, opinor. Si *ἀλλ' ἦ* scribatur, nota interrogationis addenda erit. Cf. ad Vesp. 8. Redde u t i q u e, p r o f e c t o. Cf. Eq. 953. Lys. 749. etc. *τριχόβρωτες* C. R. vulg. Mein. Mull. Ribb. *τριχοβρῶτες* A. Poll. II. 24. Suid. h. v. Elmsl. Dind. agnoscit etiam schol. *τριχίβρωπες* B. *Δ. τριχοβόστρυχες* Plutarchi libri. Photius p. 606, 7. *τριχόβρως* (*ὁ* codex in litura): *θηρίον ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.* Hesych: *Τρίχοβρος* (sic).

1112. *ἀλλ' ἢ* B. C. R. *ἀλλ' ἦ* A. *μίμαρκον* A. C. P. Br. (in not.) Inv. etc. *μίρμακυν* B. R. *Δ. μίμαρκιν* schol. Ald. Br.

1113. *ὤνθρωπε* B. *ὤνθρωπε* C. *ὦ 'νθρωπε* A.

1115. *περιδόσθαι* C. R. *περιδέσθαι* A. B. *κἀπιτρέψαι* B. R. *κἀπιστέψαι* C. *κἀπιστρέψαι* A. Sc. *τὴν κρίσιν*, ut arbitro. Cf. Vesp. 521. 1423. Lys. 1110. Ran. 529. 810.

1117. *οἴμ' ὡς ὑβρίζεις*] Cf. Nub. 1238. *οἴμ' ὡς καταγελᾷς.* 773. Vesp. 1449. Pac. 173. 421. Lys. 463. Th. 1212. Pl. 900. Notanda insolens diphthongi caesura. Fort. *ἀνὴρ ὑβρίζει*, ut in 479.

1119. om. A. non B. C. R.

1120. *ἀφελκύσωμαι* A. C. *ἐφελκύσωμαι* B. *ἀφελκύσομαι* R.

1121. *ἔχ', ἀντέχου*] Qu. *τοῦδ' ἀντέχου.*

1122. *τοὺς κιλλίβαντας* B. vulg. *τοὺς σκιλίβαντας* R. *τοὺς κυλλίβαντας* A. *τοὺς κῖτας* C. "Versum allegat Pollux 10, 146. qui *κιλλίβαντας* inter *σκεύη στρατιωτικὰ* recenset. Scholiastae nostro sunt *τρισκελῆ τινα σκευάσματα, ἐφ' ὧν ἐπιτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες.* Ultima verba ex mera conjectura adjecit grammaticus, cum non videret ideo a Lamacho posci *τοὺς κιλλίβαντας*, ut clypeum iis innixum emundaret. Inde est quod tum demum terribilem illum clypeum afferri jubet, cum *τοὺς κιλλίβαντας* in conspectu spectatorum rite collocarit. Tali instrumento utebantur pictores teste Polluce 7, 129. *ἐφ' οὗ δὲ οἱ πίνακες ἐρείδονται, ὅταν γράφωνται, ξύλον ἐστὶ τρισκελές· καλεῖται δὲ*

ΔΙ. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΛΑ. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. Κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
ΛΑ. Ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙ. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΛΑ. Κατάχει σὺ, παῖ, τοὔλαιον. Ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
ΔΙ. Κατάχει σὺ τὸ μέλι. Κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΛΑ. Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ὀκρίβας καὶ κιλλίβας. Verum notissimus usus, ut opinor, erat ad mensam sustentandam. Hesychius: *κιλλίβαντες· τραπεζῶν βάσεις καὶ ὑποθέματα· ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι.*" ELMSL.

1123. Qu. *παῖ* (1118), *τῆς ἐμῆς* —. Vel *τοὺς τῆς ἐμῆς, παῖ, κριβανίτας* etc.

1124. *γοργόνωτον*] *γοργόνωπον* Herw. Ex. Crit. p. VII.

1125. *τυρόνωτον*] *γυρόνωτον* Plut. Mor. p. 853 C. prob. Kust.. Mein.

1126. Qu. *ταῦτ' οὐ γέλως δῆτ'* —; ut exaequetur hic versus cum proxime sequenti. *πλατὺς* A. B. vulg. *πολὺς* R. Fortasse recte, nisi *πολὺς* error librarii est aut glossema. Cf. Soph. Aj. 303. *λόγους ἀνέσπα — ξυντιθεὶς γέλων πολύν.* Eur. Tro. 983. *ταῦτα γὰρ γέλως πολύς.* Orest..1560. Incert. Stob. Fl. 74, 27. *καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως.*

1128. *παῖ* supr. in B. *τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.* vulg. *τοὔλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.* Poll. X. 92. Elmsl. *τοὔλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ* — Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. "*τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ* vulgo, quod post *κατάχει* minime Graecum est, licet diserte a schol. agnoscatur, quem describit Suidas in *Κατάχει. ἐκ τοῦ χαλκίου* optime Pollux 10, 92. Hesychius ex Eupolide: *Χαλκίον μακρόν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.* Satis ridicule sistitur in scena Lamachus scutum oleo detergens, donec Dicaeopolidis imaginem reddat." (Elmsl.) "Non debebat Pollucis lectio recipi, quae vel memoriae errori debetur vel brevitatis caussa posita est, ne proximum versum addi opus esset. Vulgatae scripturae vitium correxi interpunctione post *τοὔλαιον* posita, sublata autem post *χαλκίῳ.*" (Dind.) Recte, ut vel sequens *κἀνθάδ'* — ostendit.

1129. *ἐνορῶ* A. C. R. vulg. *ὁρῶ* A.

1130. *κἀνθάδ'* B. R. *κἀνθάνδ'* C. *κἀνθένδ'* A. *εὔδηλος* libri et vulg. *ἔνδηλος* conj. Bl. I. ed. Mein. Scribendum forsan *ἔνδηλος.* Cf. Eq. 1277. Soph. Fr. 155 D. *ὁ Σίσυφος πολὺς | ἔνδηλος ἔν σοι.* Sed cf. Dem. p. 204. *τότε δ' εὔδηλοι πᾶσιν ἔσεσθε* etc.

1131. *κλάειν* A. B. C. R. etc. *κελεύων* B. R. *Γ. Δ.* Bentl. Reisk. Br. etc. *κελεύω* A. C. P. Ald. cum plena distinctione post *γέρων.* Cf. ad 200.

1132. *δεῦρο, παῖ* A. B. *παῖ δεῦρο* R. *Γ.* *φέρε δεῦρό μοι* malit Elmsl.

ΔΙ. Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χόα.
ΛΑ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.
ΛΑ. Τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
ΛΑ. Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γυλιὸν οἴσω λαβών.
ΔΙ. Ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
ΛΑ. Τὴν ἀσπίδ' αἴρου καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
Νίφει. Βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
ΔΙ. Αἴρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.

1133. Hunc v. om. R. *χοᾶ* B. vulg. *χόᾶ* C. *χοα* (sic, ut vid.) A. *χόα* Elmsl. etc. Cf. ad 1086.

1135. Hunc v. add. R. om. A. *Γ.* inter lineas habet B. *συμπότας* vulg.

1136—1140. *ΛΑ.* 1136. 1138. *ΔΙ.* 1137. 1139. *ΛΑ.* 1140. P. Ald. Br. Elmsl. *ΛΑ.* 1136. 1138. *ΔΙ.* 1137. *ΛΑ.* 1140. *ΔΙ.* 1139. Bekk. prob. Walsh. Ravennatis libri dispositionem exhibent Inv. Dind. Bergk. Mein. Mull. Ribb.

1137. 1138. Hoc ordine R. inverso ordine libri vulgati. Ambo versus om. A. *Γ.* DIND. Ambo vv. inter lineas habet B.

1137. *τὸ δεῖπνον*] Corruptum hoc videtur. Vocem desidero poculum aut simile quid significantem. De epulis, ad quas hospites cibos secum afferre solebant, v. Beck. Char. I. 420 sq. Vocabantur *δεῖπνα ἀπὸ σπυρίδος*. MULL. V. Athen. 365. Xen. Mem. III. 14. 1. *κίστιδος* libri. Ald. Br. *κιστίδος* Poll. X. 136. Suid. s. v. *κιστίς*. Elmsl. Dind. etc. "Ita *κλίνη κλινὶς, τήθη τηθὶς*, quae Elmsleius comparavit. De *κιστίς* ficto propter praecedens *ἀσπίδος* dictum ad v. 1086." (Dind.)

1138. *γύλιον* libri et vulg. Scribendum *γυλιόν*. V. Dind. ad Pac. 527.

1139. *δὲ* B. pr. C. R. om. A. P. *Γ.*

1141. Hunc versum om. R., loco vacuo relicto. DIND.

1142. Om. A. *Γ.* Lamachi versibus duobus unum opponit Dicaeopolis. Similis inaequalitas v. 1121. et 1206. DIND. Muellero (ut etiam Klotzio in Jahn. Ann. 1856. p. 551) hic versus ex duobus versibus, qui duobus praecedentibus Lamachi respondebant, concinnatus videtur, quum in hac scena versus versui accuratissime (sed v. 1121) respondeat. Supplet igitur sic: *αἴρου τὸ δεῖπνον καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.* | *ἰού, παπαιάξ* (*κνισᾷ, βαβαιάξ* Klotz.)· *συμποτικὰ τὰ πράγματα.* Similiter fere Herwerden Ex. Crit. p. VII: *τὸ δεῖπνον αἴρου καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών·* | *σίζει. βαβαίαξ· συμποτικὰ τὰ πράγματα.* Bergkio etiam temere e duobus versibus conglutinatus videtur hic versus. "Uterque discedit, Lamachus in sinistram, Dicaeopolis in dextram proscenii partem. Servi dominos sequuntur, alter coenam, alter clypeum portans." (Mull.)

ΧΟ. *Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.*
Ὡς δ' ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,

αἶρου τὸ δεῖπνον] *τὸ δεῖπνον αἶρου* conj. Mein. Cf. 1140. *τὴν ἀσπίδ' αἶρου.* *συμποτικὰ* vulg. *γὰρ* pro *τὰ* P.

1144. *ὡς ἀνομοίαν* vulg. *ὡς ἀνομοίαν δ'* Mein. Equidem malim *ὡς δ' ἀνομοίαν*.

1145. *τῷ μὲν πίνειν* [*παίζειν τ' ἔσται*] | *στεφανωσαμένῳ* conj. Mein., ut habeant unde pendeant dativi *τῷ μὲν* et *τῷ δέ*. "*Παίζειν καὶ πίνειν* conjunxit etiam Ion Chius ap. Athen. XII. 604 D." Cf. ad Nub. 649. Probabilis conjectura. Excidisse videtur *ἔσται* propter simile vicinum *στεφ*.

1146. *σοὶ δὲ ῥιγῶν*] *σοὶ δ' αὖ* — primum, postea *σοὶ δὲ* conj. Bentl. Nulla opus mutatione. Notum est praeceptum doctorum, vocalem brevem in fine vocabuli ante *ῥ* inchoativam alterius vocis produci, si in eam arsis cadat; corripi, si thesis. Et hanc legem non modo apud tragicos, sed etiam apud comicos, valere arbitror: quamquam fatendum est pauciora apud hos quam illos correptionis ejus exempla reperiri. Temere de hac re judicasse videtur Meinekius Fr. Com. II. p. 303. 304, qui docet "antiquorum comicorum usui prorsus repugnare correptionem syllabae literam *ρ* praecedentis." Ut ad liquidum perducatur haec quaestio, exempla quot offendi in utramque partem afferam. Productionis in arsi, praeter h. l., haec sunt, Ach. 412. *ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις;* Eq. 546. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον* etc. Nub. 344. *κοὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ* (*δέ γε* R. V. alii) *ῥῖνας ἔχουσιν.* Nub. 416. *μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν* etc. 647. *ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.* Vesp. 982. *ἐς κόρακας· ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.* 981. *οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς* (*τι*?) *ῥαφανῖδος.* Vesp. 1487. *πλεύραν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης.* Pac. 699. *κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.* 1186. *οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.* Th. 781. *τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν.* 740. *ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ* etc. Ran. 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος* etc. 406. *καὶ τὸ ῥάκος, κἀξηῦρες ὥστ'* etc. 495. *σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβών.* 1059. *μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ* (*τά γε* Ald.) *ῥήματα τίκτειν.* Pl. 51. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει.* 1065 *ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.* Fr. 445. *ὅταν γὰρ ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον* | *κάτω βαδίζει.* Eupolis II. 529. *νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως.* Idem II. 551. *ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον* | *τοῦδ' εἶδες;* Theopompus Phot. p. 484. *τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.* Nicochares Athen. p. 34. *εἰς αὔριον δ' ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν.* Antiphanes Athen. p. 22. *ὁρᾷς, παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα.* Antiphanes Athen. p. 623. *σίζει κεκραγὼς, παῖς δ' ἐφέστηκε* (-*εν* vulg.) *ῥαφανῶν.* Idem ibid. p. 449 A. *ἦν ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.* Alexis Athen. 107. *κρεάδια* (*κρεάδι' ἄττα* Dobr. ad Pl. 228), *ποδάρια, ῥύγχη τινά.* Alexis Apost. XIII. 16 b. *οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς* |

τῷ δὲ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης,

δέξαιτ' ἄν. Eriphus Athen. p. 84 B. τίθημι· λογιοῦμαι γάρ. αὗται δὲ ῥόαι. Epigenes Athen. p. 502. ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα. Diphil. Athen. 55 D. ῥόδα, ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα. Menand. Heaut. Fr. 3. αὕτη συνύφαινε ῥυπαρῶς διακειμένη. Id. Sent. 671. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Simonid. Stob. Fl. 73, 61. λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον. Aeschyl. Prom. 1025. σώματος μέγα ῥάκος. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. Sept 92. τίς ἄρα ῥύσεται; (dochm.). Soph. Oed. R. 847. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον. Oed. C. 904. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. 1250. αἱ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν. Trach. 787. χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν. Ant. 318. τί δὲ (vulg. δαὶ) ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; 712. ὁρᾷς, παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα | δένδρων ὑπείκει, etc. Fr. 21. κατὰ ῥάχιν | ἤλαυνε παίων. 499. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν. 781. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις. Eurip. Ion. 522. παῖε, μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερί. El. 772. ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου —; Iph. T. 258. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου. Hel. 492. ἵνα (ἵν' αἱ?) ῥοαὶ | τοῦ καλλιδόνακος — Εὐρώτα. ibid. 1090. μέγας γὰρ ἀγών, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς. Suppl. 94. γυναῖκας οὐχ ἕνα ῥυθμόν | κακῶν ἐχούσας. Hipp. 459. σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα etc. Rhes. 919. ποταμίους διὰ ῥοάς. Cycl. 398. δύο | ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν. ΧΟ. τίνι ῥυθμῷ; (Ita enim legendum —.) Erechth. Fr. 17, 15. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα. Trag. incert. ap. Plut. Mor. p. 632 E. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε (ἠμπέσχε?) κἀξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι. Dubiae auctoritatis est Archippi locus ap. Poll. X. 136. ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν | τόδε ῥῆγμα σύρραψον. (Ubi corrigendum videtur, ῥαφίδα καὶ λίνον | λαβὼν τοδὶ τὸ ῥῆγμα σύρραψον. Cf. Theocr. XV. 38. XXVII. 48. Ep. I. 1. etc.) Correptionis in thesi haec sunt exempla. Vesp. 1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην (troch.). Plato comicus Eustath. p. 1403, 32. ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος (troch.). Pherecrates Athen. p. 268. ἠβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι. Macho Athen. p. 579. τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε ῥίψασπίν τ' ἔφη. Simylus Stob. Flor. p. 231. κριτὴν τὸ ῥηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι. Hermippus Athen. p. 29. ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου. Pherecrates Athen. p. 364. ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει. Timon Athen. p. 445. ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν, ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας. Amphis. Athen. 224 D. κοὐ λαλῶν ὅλα ῥήματ', ἀλλὰ — (qu. κου λαλῶν ὅλα | τὰ ῥήματ' etc.). Aeschyl. Prom. 714. χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα. 992. πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω —. Sept. 105. τί ῥέξεις; (bacch.) 824. τούσδε ῥύεσθε. Choëph. 315. φάμενος ἢ τί ῥέξας; (ithyph.) Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι. 789. τί ῥέξω; (bacch.) Fr. 117. αὐτορέγμονος πότμου. Soph. Oed. R. 1289. αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι. 72. τήνδε ῥυσαίμην πόλιν. Oed. C. 1725. ὡς τί ῥέξομεν; Phil. 1191. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ. (glycon.) 1206. ὡς τίνα ῥέξῃς παλάμαν πότε; Fr. 938. ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός. Eurip. Bacch. 59. τύμπανα Ῥέας

ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.
Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος, τὸν μέλεον τῶν μελέων
ποιητήν, *Στρ.*

τε μητρὸς ἐμά θ' εὑρήματα. 1338. σχήσουσί σε δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται. Hel. 1118. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πριαμίδαις ἄγων. 1126. ἀμφὶ ῥυτὰν | Εὔβοιαν. (dactyl.) Thes. Fr. 1. αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω. Simonides Fr. 5. ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς. In compositis quando corripitur syllaba ante ῥ, semel tantum hoc ponitur. Sic φυλλοροήσει Pherecrat. ap. Athen. p. 269 (sed φυλλορροεῖν Av. 1481. etc.), αἱμορυγχιᾶν Hermipp. ap. gramm. Bekk. p. 362, 15. ὀξυρεπεῖ δόλῳ Pind. Ol. IX. 98. ἀπορίπτονται μέριμναι Anacr. 39, 6. Hoc tantum interest inter simplicia vocabula et composita, quod in his scribendum, ubi arsis cadit, duplex ρ; in illis pronuntiandum. Quare in nostro loco pronuntiandum fere quasi scriberetur σοὶ δερριγῶν. Cf. Aeolica βράκος, βρήτωρ, et Latinum frango (ῥήγνυμι). De vi metrica τοῦ ῥ v. Dawes. p. 159—161. ibique Kidd. Herm. ad Soph. Oed. T. 72. Dind. ad Plut. 51. Mitchell. ad Eq. p. 112—113. Gaisford. ad Hephaest. p. 219—220. Thiersch. ad Pl. 1062. "Causam hujus productionis in pronuntiatione positam esse puto. quippe ex qua litera ῥ vocali praecedente attraheretur et quasi duplicaretur: id quod re vera fieri videmus, si verbis ab ῥ incipientibus augmentum additur. Pronuntiabant igitur τὰῤῥάκη etc." Cf. ad Vesp. 982.

ῥιγῶν B. R. Γ. Δ. ῥιγοῦν A. ῥιοῦγνῶν C. ῥιγῶντι προφ. P. Ald. Forma Dorica ῥιγῶν (Ahrens D. Dor. 204) obtinuit apud Atticos, ut πεινῆν, διψῆν, χρῆσθαι. Quas formas saepe permutant librarii. Cf. Nub. 416. Vesp. 446. Av. 712. 935.

Hic versus post 1148 transponendus videtur, id quod suadere video Meinekium. Cf. ad 1147. Sic omnia rite et convenienter procedent.

1147. τῷ δὲ A. B. R. ὧδε C. χὧδε conj. Mein. Malim κᾆτα. Cf. ad 1146. "In rerum diversarum collatione post transitum a priore ad posteriorem saepe redit oratio ad priorem. Exemplo erunt tres primi versus hujus fabulae et Plut. 751—759." (Elmsl.) Locum corruptum (1147—1149) sic explere conatur Porsonus: τῷ μὲν ὅλην τὴν νύκτα καθεύδειν | μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης· | σοὶ δὲ στύσαντ' αἰθριοκοιτεῖν | ἀνατριβόμενόν τε τὸ δεῖνα. Ad quae Dobraeus: "Nullus dubito poëtae mentem hic assecutum esse Porsonum, sed verba non praestiterim. Quid si σοὶ δ' ἐστυκότι φρουρᾶς ᾄδειν, | ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα? De isto γε v. Porson. ad Pl. 893."

1149. ἀνατριβομένῳ] ἅμα τριβομένῳ malit Mein. "Simplici constanter in hac re uti solet noster, neque aliter Amphis Athen. II. 69 C." τε A. B. C. P. R. Ald. Dind. Mein. Mull. Ribb. γε Reisk. Elmsl. Bl. Bergk. Cf. Av. 1327. τύπτων γε τοῦτον ὡδί. Qu. ἀνατρίβεσθαί τε τὸ δεῖνα. Sed corrigdndum suspicor ἀνατριβομενῳ 'στι τὸ δεῖνα.

1150. ψακάδος A. C. P. R. Γ. (supr. ε) Med. 9. Ald. Br. Elmsl. Dind. Bl. Mein. Mull. Ribb. ψεκάδος B. Δ. Suid. in Ἀντίμαχος. ψεκάδα Suid.

ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς,
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
ἄδειπνον·

in τευθίδες et ψεκάς. ψακάδα legisse videtur Schol. (qui: Ψακὰς δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο ὅτι etc.) Cf. Schol. ad Nub. 1022. (Ἀντίμαχος) ὁ τρίτος Ψακάδος λεγόμενος. Moeris: ψακὰς Ἀττικῶς, ψεκὰς Ἑλληνικῶς. Phryn. App. Soph. p. 73. ψακάζειν διὰ τοῦ ᾱ, οὐ διὰ τοῦ ε̄. Blomf. ad Aesch. Ag. 1512. Cf. ad Nub. 580. Pac. 121. Th. 856. Vox ψακὰς (a shower) exstat Herod. III. 10. ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι (al. ψεκ.). Soph. Fr. 563. ὑπὸ στέγῃ | πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος (ψεκάδος Cic. ad Att. II. 7.) εὑδούσῃ φρενί. Diogen. VIII. 71. Ψεκάς.

1151. τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητὴν A. B. C. Γ. Δ. Med. 9. Bentl. Br. Dind. (Ox.) Bergk. Mein. τὸν ξυγγραφῆ τῶν μελέων ποιητὴν P. R. Reisk. Inv. Mein. τὸν ξυγγραφῆ τὸν μελέων τὸν ποιητὴν Ald. τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μέλεον ποιητὴν conj. Kust. Dobr. Ἀντίμαχον τὸν Ψακαδᾶ, τὸν ξυγγραφῆ τῶν μελέων ποιητῶν Fritzsch. Qu. Arist. p. 306. (de forensi sensu vocis συγγραφεὺς legato lectore ad Thesm. 432.) τὸν μέλεον τῶν μελέων ποιητὴν Elmsl. Dobr. Dind. Mull. Ribb. τῶν μελέων τὸν μέλεον malit Dobraeus. τὸν ξυρίαν, τὸν μέλεον ποιητὴν tentat Mein. "Fuerit igitur hic Antimachus idem quem ut effeminatum ridet poeta Nub. 1022." Nauckius τὸν ξυγγραφῆ (et νυκτερινὸν in v. ant) delet. "Recte haec correxisse videtur Elmsleius. Vulgata quidem scriptura tanto suspectior est quod dipodiae iambicae τὸν ξυγγραφῆ in antistropho choriambus est oppositus." (Dind.). In scholiis legitur τὸν συγγραφέα, scilicet ex interpretatione, unde in textum irrepsit. Satis probabilis videtur Elmsleii correctio, quamquam offendere nonnihil videtur τῶν μελέων pro μελέων positum. Sic Eur. Alc. 466. μελέων ἀοιδοῖς. Tentabam igitur τὸν μέλεον δὴ μελέων ποιητήν. Cf. tamen Machon. Athen. p. 341. Φιλόξενον | τῶν διθυράμβων τὸν ποιητήν. Legendum suspicabar etiam τὸν μέλεον ξυγγραφέα ποιητήν θ'. Vel τὸν μελέων ἠπίαλον (incubum, Vesp. 1038) ποιητῶν Quod sensui optime conveniret. De repetitione articuli τὸν cf. 850. Κρατῖνος — ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν etc. "Ex tanta diversitate eam retinui scripturam quam repraesentant Vaticanus et Ravennas, mutato ξυγγραφῆ, quod ex glossemate irrepsisse videtur, in μέλεον. Ludit poeta in similitudine vocum μέλος et μέλεος. Trisyllabum μελέων in chori carmine usurpatur Av. 744. 750. Conferendus Antiphanes apud Athen. p. 643 E. οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ | ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασι | ποιοῦσιν, ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη." (Elmsl.) Adde Soph. Oed. R. 479. μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων. Ant. 979. μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον. Eur. Suppl. 598. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν. Confer. etiam Eur. Alc. 454. τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς.

1155. ἀπέλυσ' ἄδειπνον P. Ald. Br. Dobr. Dind. Bl. Bergk. Mein.

ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη

Ribb. *ἀπέλυσεν ἄδειπνον* A. B. C. *Δ*. Med. 9. lemm. schol. *ἀπέλυσαν* (supr. *ε*) *ἄδειπνον Δ*. *ἄδειπνον ἀπέλυσεν* Suid. in *τευθίδες*. *ἀπέκλεισε δειπνῶν* (*δείπνων* pr.) R. *ἀπέκλεισε δείπνων* v. l. ap. schol. *ἀπέκλεισ' ἄδειπνον* Elmsl. Bekk. Bo. Mull. Qu. *ἀπέπεμψ' ἄδειπνον*.

1156. *ὃν ἔτ'* A. B. C. R. *Γ*. *Δ*. Suid. in *τευθίδες* et *ψεκάς*. Inv. Elmsl. etc. *ὅν γ' ἔτ'* P. Ald. *ὅν ποτ'* Br. Reis. Conj. p. 123. Sic Eur. Med. 164. *ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'* (*ἐπ.*?) *αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους*. Aeschyl. Cho. 261. *οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε* | *θανόντας* etc. *Ἔτι* vertas Anglice yet. Pac. 1187. *ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ* | *δώσουσιν*. Utrumque *ποτὲ* et *ἔτι* conjunguntur in Pac. 1087. *ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;* *τευθίδα κατεδόμενον* Hamaker. Male.

1158. *παρ' ἁλὸς* Thiersch. Arist. p. 693. conj. Mein. *λιπαρά τ'* Hamaker. prob. Mein. (qui *λιπαρὸς* malit). *τραπέζῃ* P. R. Ald. Br. Bergk. Mull. Ribb. *τραπέζη* (sic) A'. C. *τραπέζης* B. *Γ*. *Δ*. Suid. ll. cc. Elmsl. Dind. Bl. Mein. *ταγήνου* conj. Bergk. I. Dativus est in Eq. 783. *ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως*. Thesm. 1182. *καθεζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου*. Teleclid. ap. Athen. VI. 268 B. *οἱ δ' ἰχθύες — ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις*. Adde Philem. com. IV. 8. *ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον* etc. Plut. Alex. 28. *ταῖς τραπέζαις ἰχθύας ὁρᾷς ἐπικειμένους*. Genitivus contra est Eq. 754. *ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας*. Vesp. 332. *λίθον — ἐφ' οὗ τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν*. Alex. com. III. 502. *τὴν τράπεζαν ἧκ' ἔχων*, | *ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς*, etc. Alex. Athen. 324 B. *δειπνούντων ἅμα* | *ἐπὶ τὸ τάγηνον* (*τοῦ ταγήνου*?) *σίζον ἐπισείων φέρω*. De sepiis agitur. In hoc loco lectio *τραπέζης* orta videtur ex scriptura *τραπέζηι*.

κειμένη] *κειμένῃ* (i. e. in mensa extensa, ad dapes recipiendas proposita, coll. Hom. Il. *ω*. 475. *παρέκειτο τράπεζα*. Xen. An. 7. 3, 11. *καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο*) conj. Thiersch. Arist. p. 693. ed. Bo. Mull. Scilicet non intelligit Thierschius quomodo ad mensam appellere possit quae jam in illa mensa jacet. Mullerus etiam repugnare inter se notiones verborum *κειμένη* et *ὀκέλλοι* contendit. Nimirum non ipse piscis, ut opinatur ille, *ὀκέλλει*, sed mensa in qua piscis apportatur. Sic qui in nave sunt *ὀκέλλειν* ad terram dicuntur, quanquam revera ipsa tantum navis appellit. Portabiles autem mensae erant apud antiquos, quas cibis jam instructas singulis saepe convivis apponere (*εἰσφέρειν*) et rursus tollere (*ἀφαιρεῖν*) mos erat. Unde in Vesp. 1216. *τὰς τραπέζας εἰσφέρειν*. Ran. 518. *ἡ τράπεζ' εἰσήρετο*. Philyllius Athen. 408 E. *ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας*. Menand. com. IV. 147. *τὰς τραπέζας αἴρετε*. Alex. com. III. 498. *ἄρτέον* | *τράπεζαν*. Et Pollux (VI. 83) per *τραπέζας* repositoria (Anglice trays) intelligit, in quibus dapes apponerentur. Cf. etiam supra 670. *ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι*.

ὀκέλλοι, κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἁρπάσασα φεύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν· κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο. *Ἀντ.*
Ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης

1159. *ὀκέλλοι*] *εἰσέλθοι* (vel *ἐσέλθοι*) Hamaker. Idem conjicit Mein. I. e. appellat. Perstat in metaphora, quia modo dixerat *πάραλος*: nam *ὀκέλλειν* proprie dicuntur naves. Eodem fere sensu *ἐφεστάναι* Eq. 929. *τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων* | *ἐφεστάναι σίζον* —, ubi similis imprecatio est. Unde hic etiam reponendum suspiceris *ταγήνῳ* pro *τραπέζῃ*.

1160. *λαβεῖν αὐτοῦ* C. R. *αὐτοῦ λαβεῖν* A. B.

1165. *βαδίζων* libri. *βαδίζει* Suid. in *Ἠπίαλος*. Unde *βαδίζοι* conj. Bentl. et Elmsl. Fortasse recte. Ita mox *κᾆτα* pro *εἶτα* legendum erit, ut monuit Elmsleius. Sed nominativum hic pro genitivo positum diserte tuetur schol. Cf. schol. ad 1182. Similia mutatae constructionis exempla sunt infra 1182. Pl. 277. Pac. 932. (?) 1242. Ran. 1437. Fr. 509. De hac figura *σολοικοφανεῖ* v. Valck. ad Phoen. 292.

1166. *κατάξειε* libri et Suid. in *Ὀρέστης*. vulg. Elmsl. Ribb. *πατάξειε* Dind. Bl. I. Mein. Mull. Vera videtur vulgata. Dicebant Graeci *κατέαξα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν*, sed *ἐπάταξα αὐτὸν τὴν κεφαλήν*. Cf. Fr. 488. *κάταξον τὴν κεφαλὴν σαυτοῦ λίθῳ*. Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς* (add. *σὺ*?) *τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ*. Lysias III. 40. *καταγεὶς τὴν κεφαλήν*. Contra cf. Lys. 657 *τῷδέ σ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον*. Ran. 149. *ἢ πατρὸς γνάθον* | *ἐπάταξεν*. Vesp. 1254. *πατάξαι καὶ βαλεῖν*. 1422. Eur. Phoen. 1477. *πατάξαι — δορί*. Dem. p. 645, 16. *λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ*. Plat. Legg. IX. 879 E. *τὸν ἐπιχώριον — πατάξαι*. Lucian. Demon. 16. *ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ*.

1167. *αὐτοῦ*] *αὐτὸν* Suid. "non displiceret," Elmsl. *μεθύων* A. C. R. *μεθύοντος* B. pr. *τὴν κεφαλὴν* R. Inv. Bekk. Dind. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *τῆς κεφαλῆς* A. C. P. Schol. Suid. Ald. Br. Elmsl. Quod defendi potest. Sic 1180. *κατέαγε τῆς κεφαλῆς*. "*τῆς κεφαλῆς*] *τὴν κεφαλὴν* Rav. *τῆς κεφαλῆς*, ut vulgo, schol. diserte, quae scriptura repraesentatur inferius v. 1180. Vesp. 1428. Pac. 71. et subinde apud alios scriptores. Nempe subauditur *τὸ ὀστοῦν*: quod enim dixit Lucianus Timone p. 161. *κατέαγα τοῦ κρανίου*, non magis Atticum est quam *ἵπτατο, ἀπαντώμενος, καθεσθεὶς*, et reliqua portenta, quae Lexiphani suo exprobrat. Cum vero dixerit Plato Gorgia p. 520 D. *κἄν τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι δεῖν*, in hoc nostri loco pro *αὐτοῦ* non mihi displiceret *αὐτόν*. Lucianum et Platonem allegavit Thomas Mag. in *καταγῆναι*." (Elmsl.) *αὐτὸν* scriptum apud Suidam est in *Ὀρέστης*.

μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·
ἐπάξειεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρτὼν
βάλοι Κρατῖνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὦ δμῶες, οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισε,

Sed locorum ab Elmsleio allatorum ratio longe alia est. Recte codex Ravennas τὴν κεφαλήν: quo restituto κατάξειε in πατάξειε est mutandum. κατάξειε fortasse ex v. 1180. invectum. Eadem verba permutata in Vesp. 1254. Lys. 657. (Dind.)

1168. λαβεῖν A. B. R. Γ. Δ. Elmsl. Bekk. Dind. etc. βαλεῖν A. (s. Br.) C. vulg. Cf. Lysiam Fr. 51. λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.

1170. πέλεθον B. σπέλεθον A. C. R. πελεθὸν (sic) Ald. Cf. Eccl. 596. ubi hunc locum adducit schol. Atticum πέλεθος, vulgare σπέλεθος esse docet Moeris p. 310. Hegemon Thasius ap. Athen. p. 695 D. ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μέγα κράζοντες ἔβαλλον | πολλοῖσι σπελέθοισι (βώλοις ἠδὲ λίθοισι conj. Jacobs. Anim. in Eur. p. 111), καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς. κεχεσμένον B. C. R. κατεχεσμένον A.

1171. ἐπαΐξειεν A. B. C. Pro δ' malim τ'. Cf. ad 988.

1172. τὸν B. C. R. τὸ A. τὸν μάρμαρον] τὸν βόρβορον Herm. Mein.

1174. Θερ. A. B. R. etc. vulg. Mein. Mull. Ribb. Ἀγγ. P. Ald. Elmsl. Dind.

1175. χυτρίῳ A. B. C. etc. Ald. χυτριδίῳ R. et sic Dawes. M. C. p. 204. (coll. 463. Pac. 201. Eccl. 745.) Br. etc.

1177. Hunc versum om. R., vacuo spatio relicto. DIND. ἔρι' lemma schol. Poll. VII. 28. Suid. in οἰσύπη. Kust. ἔργ' A. B. C. Γ. Δ. Med. 9. Ald.

1178. ἀνὴρ libri et vulg. ἁνὴρ Dind. etc. χάρακι] An κάμακι? Cf. 1226. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι etc.

1179. παλίνορον B. C. Suid. h. v. vulg. παλίνορρον A. Elmsl. Bergk. Dind. Mein. Mull. Ribb. παλίνωρον R. Hesych. h. v. Bentl. Bekk. conj. Elmsl. παλλίνορον Med. 9. παλίνορος Sch. Redde, malleolum retrorsum luxavit. Hesychius. Παλίνωρον [ἐξεκόκκισεν]: εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν· ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν. Hom. Il. γ'. 33. ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη. Aesch. Ag. 149. Philetaerus com. ap. Suid. s. v. ἀμπαλίνωρος: οἴκαδ', ὦ κόρη, | ἄπιθ' ἀμπαλί-

καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθῳ πεσὼν,
[καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδησ' ἔπος,

νωρος (sic codd. supr. ὁ). Hesychii etiam glossa est *Ἀμπαλίνωρος* (*Ἀμπαλίνορρος* corr. Meinek. Fr. Com. III. 296). Cf. v. *ἄψορρος*. Soph. Aj. 362. *οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;* *ἐξεκόκκισεν* P. Suid. h. v. Ald. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *ἐξεκόμισεν* Δ. *ἐξεκόκκισε* A. C. Br. Elmsl. Dind. Bl. *ἐξεκόμισε* B. (supr. κ). Suid. in *παλίνορον*. "Scholiastam, qui interpretetur *ἐκτραπὲν τῆς ἁρμονίας ἤχησεν*, legisse *ἐξεκόκκισεν* conjecit Berglerus." (Dind.) Cf. Pac. 63. *τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας*. Lys. 364. *σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας*. 448. *ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας*. Nicomach. Athen. 58 A. *οὐσίδιον — ἐξεκόκκισα | ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν.*

1180. *κατέαγε*] Qu. *κατέαξε*, aoristus ut *ἐξεκόκκισε* et *ἐξήγειρεν*. Cf. Vesp. 1436. *κατέαξ' ἐχῖνον.* *περὶ λίθον* A. B. etc. vulg. *περὶ λίθῳ* R. Bekk. Recte, opinor. Cf. Pac. 904. *περὶ ταῖσι καμπαῖς — πεπτωκότες*. Soph. Aj. 828. *πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει*. Ant. 1240. Redde, in lapidem impingens.

1181. *καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος*] Dele, ex v. 574. repetitum, *τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;* Tolerari posset si *ἐξήλειψε*, *ἐξέτριψε* etc. restitueres: sed, cum *πτίλον δὲ* ad *τῆς κεφαλῆς* pertineant, recte statui haec delenda. DOBRAEUS. Conjectura speciosa magis quam vera. De Gorgone loquitur ut de monstro in clypeo dormiente, quod infelici casu Lamachi excitatum fuerit. DIND. Versum uncinis includit Bergk. Mihi quidem totus hic locus (v. 1181—1188.) a grammatico aliquo imperito interpolatus videtur. Ut enim alia mittam, minime probabile est *κομπολακύθου* (nomen a Dicaeopolide in derisionem Lamachi excogitatum) pro *στρουθοῦ* dicturum fuisse servum. Quare locum uncinis inclusi. Ejusdem sententiae est Meinekius. *ἐξήγειρεν* vulg. *ἐξέγειρεν* R. *ἐξήραξεν* (effregit) conj. Brunck. (Recte, opinor.) *ἐξήρειξεν* Seager. Tentabam etiam *ἐξέθρανσεν*. Redde: excitavit, Anglice aroused. De Gorgone enim, si vera est vulgata, tanquam de vivo animali loquitur.

1182. *πεσόν*] *λιπὼν* conj. Bergk.

1183. Post *πέτραισι* virgula recte distinguunt Br. Elmsl. Bergk. Mull. virgulam om. Dind. Ribb. Cf. Aesch. Suppl 446. *καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, | γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος*. Eur. Cycl. 330. *δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει*. Phoen. 283. *μέλλων δὲ πέμπειν μ' — ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν*. Ion. 927. *κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, | πρύμνηθεν αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο*. Pal. Fr. 4. *πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπεῖργε*. Aesch. Suppl. 742. Pers. 128. Sept. 678. Ag. 952. 967. 979. Ch. 513. 746. 988. 1046. Eum. 100. 455. Soph. Oed. C. 1119. Ant. 259. Eur. Bacch. 1129. Her. 39. Hipp. 23. Hec. 957. Iph. T. 695.

Ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
Τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέτης

947. Herc. 183. Hel. 1557. V. Mitch. ad. Ran. 1437. p. 335. *Σχῆμα σολοικοφανὲς* hoc dicitur. *δεινὸν ἐξηύδα μέλος* vulg. Malim *δεινὸν ἐξηύδησ' ἔπος*. Vel fortasse *δεινὸν ἐξήϋσ'* (*ἐξήπυσ'*) *ἔπος* Cf. Eur. Hipp. 1239. *δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν*. Pind. N. X. 149. *Ζεὺς — τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος*.

1184. *νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν* | *λείπω φάος γε τοὐμόν*] Qu. *νῦν πανύστατ' εἰσιδὼν* | *λείπω φάος σε τοὐμόν*. Idem proposuisse video Dobraeum. Cf. Soph. Aj. 856. *σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,* | *καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,* | *πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον*. Eur. Hipp. 57. *οὐ γὰρ οἶδ' — φάος τε λοίσθιον βλέπων τόδε;* Hec. 411. *νῦν πανύστατον* | *ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι*. Herc. 457. *τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι*. Tragicum sermonem hic imitatur Comicus.

1185. *φάος γε* (*γε* om. R.) *τοὐμόν· οὐκέτ' εἰμ' ἐγὼ* libri et vulg. *φάος ποθεινόν* — Dobr. *φάος τόδ' ἁμὸν* — (ex tragoedia sumptum) conj. Lenting. *φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγὼ* Nauck. Cobet. *φάος τοῦτ'· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγὼ* Mein. Mull. "Non *γε* solum, sed etiam *τοὐμὸν* ab librario adjectum videtur lacunam explente. Aliud quid scripserat poeta, velut *λείπω φάος ποθεινόν*." (Dind.) Probabilis est Nauckii conjectura. Cf. Eq. 1243. *οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ*. Eur. Alc. 387. *ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ*. Hec. 683. *ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή*. Hipp. 57. *οὐ γὰρ οἶδ' — φάος τε λοίσθιον βλέπων τόδε;* Qu. *φάος τόδ'· ὄλλυμ', οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ*.

1186—1188. Hos vv. uncinis includunt Helbig. Mull. "Quid haec faciunt de *ὑδρορρόᾳ*? Quomodo *ἐλαύνειν* potuit hostes, qui *τὸ σφυρὸν ἐξεκόκκισεν*? Sic haec sana sunt, forsan ridet aliquam Euripidis *ἀσυστασίαν*." DOBR.

1186. *ὑδρορρόαν* A. B. C. etc. *ὑδρορόαν* R. Redde, a water-course, gully, dyke, drain. Alciphr. III. 47. *εὑρὼν οὖν ὑδρορρόον ἀνεῳγότα οὐκ εἰς βάθος ἀλλ' ἐπιπολῆς, καὶ ὑποδὺς εἰς τοῦτον κατεκρύβην*.

1187. *δραπέταις λῃστὰς* vulg. *δραπέταις λῃσταῖς* Elmsl. Bekk. Walsh. *δραπέτης λῃστὴς* conj. Sch. Sed ne sic quidem integer sensus est: nam, ut alia praeteream, quomodo alios persequi poterat Lamachus, qui ipse malleolum sibi luxavisset? Adde quod verba *ἐλαύνων — δορὶ* non ad Lamachum referri possunt, sed ad praedonem hostem. Itaque, v. 1181 huc transposito, scribendum suspicabar *τοσαῦτα — πεσὼν* | *τὴν Γοργόν' ἐξήγειρεν* (?) *ἐκ τῆς ἀσπίδος*. | *Ἀνισταμένῳ δέ τις ξυναντᾷ δραπέτης λῃστὴς κ. τ. λ.* Videbatur enim librarii oculus ad eandem terminationem *πεσὼν* in v. 1180 aberrasse, et inde transpositio versus ex suo in alienum locum facta; postea facilis mutatio erat *τὴν* in *καὶ*, ad sensum accommodata. Totius certe loci prava et omnino inexplicabilis scriptura vulgata est:

ληστὴς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.]
Ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ΛΑ. *Ἀτταταῖ ἀτταταῖ,*
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
Ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,

neque scholiastae lucem afferunt. Nunc multis de causis nullus dubito quin locus interpolatus sit. Cf. ad 1181. "Videtur scripsisse *δραπέταις· ληστὰς δ' ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορὶ — ὁδὶ δὲ καὐτὸς*, ut adventu Lamachi impeditus sit quominus pergat. Nisi forte unus alterve versus excidit." (Bergk.)

1188. *ληστὰς* A. B. etc. vulg. Dind. etc. *λησταῖς* R. Elmsl. Bekk. *ληστὴς* conj. Sch. ed. Bl. I. Cf. Pac. 447—449. *κεἴ τις — ἐπιθυμεῖ μαχῶν, | ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας. Λησταὶ* Boeoti erant, in quos missus erat Lamachus. V. 1077. *κατασπέρχων*] Urgens, propellens. Thuc. IV. 126. Oppian. Hal. IV. 90. Simplex *σπέρχειν* est Hom. Il. *ν'*. 334. *τ'*. 317. Od. *γ'*. 283. *ν'*. 22. Herod. I. 32. III. 72. V. 33. Cf. v. *ἐπισπέρχειν*, Lucian. Lex. 2. *ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε.*

1189. *ὁδὶ δὲ καὐτός*] Ita Vesp. 1360. *ὁδὶ δὲ καὐτός· ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.* Av. 1718. *ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν· ἀλλὰ —*. ELMSL.

1190—1197. His Lamachi versibus credas respondisse totidem Dicaeopolidis versus 1198—1202, sed responsio non potest restitui nisi audacioribus adhibitis mutationibus. DIND.

1190. *ἀτταπατταττὰ* A. B. C. P. *Γ. Δ.* (*ἀττὰ π.*) Med. 9. Ald. Br. *ἀτταπαττᾶ* lemma schol. *ἀττατατατταὶ* Suid. in *ἐποποῖ*. *ἀτταταῖ ἀτταταῖ* R. Inv. Dind. etc. *ἆ παπαῖ ἆ παπαῖ* conj. Bergk. Eadem exclamatio dolentis Nub. 707. *ἀτταταῖ ἀτταταῖ.* Cf. Ran. 57. *ἀτταταῖ.* 649. *οὐκοῦν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ.* B. *τί τἀτταταῖ;* (Ita enim scribendum videtur.) Thesm. 223. 1005. *ἀτταταῖ ἰατταταῖ* (ut *ἰαιβοῖ αἰβοῖ* Vesp. 1338). Eq. I. *ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.* Soph. Phil. 743. *ἀτταταῖ· διέρχεται.* Schol: *θρηνῶν παρατραγῳδεῖ.* Numeri quibus utitur Lamachus proprii threnorum tragicorum sunt. Imitatur eos Dicaeopolis in ridiculum detorquens.

1191. *τάδε γε* A. B. vulg. *τάδε* C. R. Dind. *γε τάδε* malit Bergk. II. *στυγερὰ κρυερὰ τάδε τὰ πάθεα* conj. Mein. "*τάδε* R. metro parum probabili. Ab hac parte melior est vulgata scriptura *τάδε γε*, sed suspecta propter *γε* particulam." (Dind.) Trimeter iambicus hic versus debet esse, ut videtur, ut in responsione v. 1199.

1195. *ἐκεῖνο δ' οὖν* B. P. *Δ.* Ald. Br. Pors. *ἐκεῖνο δ'* A. C. R. (erasis postea duabus aut tribus literis). *Γ.* Med. 9. Dobr. Elmsl. etc. *αἰακτὸν οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι* A. C. R. *Γ.* Med. 9. Inv. Elmsl. Bekk. Bo. *αἰακτὸν οἰμωκτὸν γένοιτ' ἄν μοι* B. *Δ.* *αἰακτὸν ἂν οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό*

Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
ΔΙ. *Ἀτταταῖ ἀτταταῖ*
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν καὶ τὸ μανδαλωτόν.

μοι P. Ald. Br. *αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι* Pors. Dobr. Dind. Bl. Bergk. Ribb. *αἰακτὸν ἂν γένοιτο* Dind. ed. 1825. Bergk. in not. Mein. Mull. Qu. *ἐκεῖνο δ' ἂν δεινὸν ἂν γένοιτό μοι.* "Versus hic et proximus ex penthemimere iambico et tripodia iambica compositi, quod usitatissimum tragicis metrum est." (Dind.)

1196. *Δικαιόπολις ἄν μ' ἴδοι* R. Bekk. Dind. Ribb. *Δικαιόπολις ἂν εἴ μ' ἴδοι* A. C. *Γ.* Med. 9. Bergk. Mull. *Δικαιόπολις γὰρ εἴ μ' ἴδοι* A. B. C. P. Ald. Br. *Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι* B. *Δ.* Elmsl. Dobr. Bo. Bl. Mein. Ejusdem metri generis sunt versus Nub. 1154—1155. Qu. *Δικαιόπολις ὅδ' εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον.* Postulatur hic senarius, qualis est 1202. Ferri non potest *Δικαιόπολις ἄν, εἰ* etc. Soloecum vero est *ἄν μ' ἴδοι* pro *εἴ μ' ἴδοι* positum.

1197. *κᾆτ' ἐγχάνοι* B. *Δ.* Dobr. Elmsl. Bo. Bl. Bergk. Mein. Mull. Ribb. *κατεγχάνοι* A. C. *Γ.* Med. 9. *κατεγχάνοι γε* P. Ald. Br. *κᾆτ'* (*κἆτ'*) *ἐγχανεῖται* R. Dind. Bekk. Scholiasta per *καταγελάσοι* explicat. Cf. ad Eq. 25. Metrum est ut in 1161. 1172. 1202. *ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Med. 9. Dobr. Elmsl. Dind. etc. *ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις* vulg.

1198—1203. Hi versus respondent versibus 1190—1197, sed quomodo responsio restituenda sit valde incertum est.

1198. *ἀτταταῖ ἀτταταῖ* R. *ἀτταλαττατά* A. B. C. P. *Γ. Δ.* vulg. *ἀτταπατταττά* Med. 9. Cf. ad 1190.

1201. *κἀπιμανδαλωτὸν* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Elmsl. Dind. Bekk. Bo. Bergk. Ribb. *κἀπιμανδαλωτὸν ἂν* Ald. Kust. *κἀναπιμανδαλωτὸν ἂν* P. *κἀπιμανδαλωτὸν αὖ* Reisk. Br. *καὶ τὸ μανδαλωτὸν αὖ* Bentl. *καὶ τὸ μανδαλωτὸν* Elmsl. (in not.) Bl. I. Mein. *καὶ μανδαλωτὸν* conj. Bergk. I. *τὸ μανδαλωτὸν* conj. Bergk. II. ed. Mull. Male. Verum videtur aut *καὶ τὸ μανδαλωτὸν*, aut *καὶ μανδαλωτόν.* Hesychius, *μανδαλωτόν: φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται.* Phot. p. 245, 22. *Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος, ὡς γιγγλιμωτὸν καὶ δραπετὸν* (l. *δρεπτὸν* ex Hesych. h. v.) *καὶ ἕτερα.* Alia osculorum nomina erant *ἁρπαστὸν, χύτρα.* V. Suid. in *μανδαλωτόν.* (Qui tamen vulgatam habet in *Περιπεταστόν.*) Idem metrum est Ran. 397. 398. 404. 405. 409. 410.

1202—1205. *τὸν γὰρ —. ΛΑ. ὦ — ἐπωδύνων* vulg. [*ΔΙ.*] *ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.* | *τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.* | *ΛΑ. ἰὼ — ἐπωδύνων* conj. Bergk. ed. Mull., ut per ironiam ista dicat Lamachum irridens Dicaeopolis. Fortasse recte.

Τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.
ΛΑ. *Ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.*
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
ΔΙ. * * * * * *
Ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.
ΛΑ. *Στυγερὸς ἐγώ.*
ΔΙ. *Τί με σὺ κυνεῖς;*
ΛΑ. *Μογερὸς ἐγώ.*
ΔΙ. *Τί με σὺ δάκνεις;*

1202. *χοᾶ* A. C. R. *Γ.* pr. *χόα νῦν* B. Med. 9. (qu.) *χόα γοῦν Δ. χοᾶ νῦν* Ald. *χόα* Med. 9. (ni fallor). Elmsl. etc. *πρῶτος* A. R. *Γ. Δ. πρῶτον* B. Cf. 1002. *ἐκπέπωκα* A. B. C. R. *Γ. Δ.* Br. etc. *ἐκπέπωκά γε* P. Ald.

1204. *συμφορὰ* vulg. Dedi *ξυμφορά.*

1205. *ἰὼ ἰὼ* A. R. vulg. *ἰὼ ἰὼ ὤ* B. *ἰὼ ἰὼ ὦ* P. *ἰὼ ἰώ μοι* conj. Pors. *τῶν* (pro *ἰὼ ἰὼ*) Bentl. Vulgatam habet Suidas in *ἰὼ* et *συμφορά.*

1206. *ἰὴ ἰὴ* A. C. R. *Γ.* Elmsl. etc. *ἰὴ ἰὴ ὦ* B. P. vulg. Qu. *ὦ* —. Cf. Vesp. 1335. *Λαμαχίππιον*] *λαμαχιππίδιον* R. *Λαμαχίσκιον* probabiliter conj. Mein. Cum equis enim equitibusque nihil rei fuisse Lamacho. Pro *Λαμαχίδιον* positum, cum allusione etiam ad v. *ἱππεὺς*, quasi Lamache eques. Ante hunc versum senarium excidisse statuunt, ideoque lacunam indicant, Both. Bergk. Mein. Ejusdem sententiae est Dind. Repetendum forsan *ὦ ξυμφορὰ — κακῶν.*

1207—1209. *ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ. ΔΙ. μογερὸς ἐγώ.* | *ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς;* (*ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς;* | *ΔΙ. μογερὸς ἐγὼ* inverso ordine in uno libro, *Γ.*, ni fallor.) *ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;* libri et vulg. Dind. Ribb. *ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ. ΔΙ. τί με σὺ κυνεῖς;* | *ΛΑ. μογερὸς ἐγώ. ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;* conj. Lenting. Bergk. II. ed. Mein. Mull. Recte, opinor. Alteram distributionem minus probabilem proponunt Lenting et Madvig: *ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ, μογερὸς ἐγώ.* | *ΔΙ. τί με σὺ κυνεῖς; τί με σὺ δάκνεις;* Scilicet Dicaeopolis, Lamachum deridens, haec ad meretrices osculis et morsiunculis os ejus vellicantes dicit.

1208. 1209. *τί με σὺ*] *τί σύ με* malit Elmsl. Quart. Rev. XIV. 449.

1208. *κυνεῖς* C. R. *κινεῖς* A. B. et v. l. ap. schol. Eadem confusio in Pherecr. Pers. Fr. II. 3. *προσκινῶν* (l. *προσκυνῶν*) *δὲ σέλινα.* Berglerus cum scholiasta *κυνεῖς* explicat per *σαίνεις, καταπαίζεις, λυπεῖς*, Cur mihi illudis? "Male vertit Brunckius, blande compellas. Dicaeopolis Lamachum osculatur, qui eum indignabundus remordet." (Elmsl.) Imo morsiunculas meretricis osculantis dicit. Cf. Lucian. Luc. 32. *δάκνει ἐν φιλήματος σχήματι.* Ipse tentabam *τί με προσκυνεῖς;* quia alter modo dixerat *ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.* *μογερὸς* B. C. R. *μογερὸς δ'* A.

ΛΑ. Τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙ. Τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑ. Ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

ΔΙ. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε τήμερον Παιώνια.

ΛΑ. Λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαῖ·

1210. *τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς* A. C. R. *Γ.* Med. 9. Br. *τῆς ἐν μάχῃ νῦν ξυμβολῆς* B. P. *Δ.* Ald. *τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς* Br. Elmsl. Bekk. *τῆς ξυμβολῆς* Bo. Fritzsch. (Jahn. Ann. 1829. p. 23.) Enger. (ibid. 1853. p. 264.). *ξυμβολῆς* Dind. Bl. I. Bergk. Mein. Mull. Ribb. "Legebatur *ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ*, quo perit jocus quem ex ambiguitate vocabuli *ξυμβολῆς* capit Dicaeopolis. *ἐν μάχῃ* delevit Bothius. Sed articulus quoque ejiciendus fuit. Versus ex duplici penthemimere iambico compositus." (Dind.) Ludere poetam monet Muellerus in ambigua significatione vocis *ξυμβολῆς*, quae et casus et stips valet; qui jocus ineptus foret, si diserte adderet Lamachus *τῆς ἐν μάχῃ*. "Similes sunt versus Vesp. 248—272. Eq. 757. 758. 837. 838. Lys. 256 258. 271. 273. Ran. 395. 396. Nub. 1212." (Elmsl.)

1211. *τοῖς Χουσὶ τίς ξυμβολάς σ' ἔπραττεν;* conj. Bergk. I. ed. Mull. Malc. Rarius hoc sensu legi activum *πράττειν* monet Muller, Xen. Anab. VII. 6. 17. *ἐὰν πράττητε.* ibid. 40. Plat. Legg. VI. 774 D. Pind. Ol. III. 10. Pyth. IX. 103.

1212. *ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιὰν* vulg. *ἰὼ Παιὰν* A. B. C. R. *Γ. Δ.* *ἰὼ ἰὼ Παιάν, ἰὼ Παιὰν ἰὼ* conj. Dind. ed. 1825. Bergk. ed. Mull. An legendum *ἰὼ Παιάν, ἰὼ Παιάν*? Vel *ἰὼ ἰὼ Παιάν, ἰὼ ἰὼ Παιάν* (v. dochm.)? Sed v. not. prox. seq. De correpta diphthongo in *Παιὰν* v. Dind. ad Soph. Tr. 221. Tragicum videtur *ἰὼ Παιάν*, comicum *ἰὴ Παιών*. Cf. Thesm. 311. *ἰὴ παιών, ἰὴ Παιών.* Eq. 408. *ἰηπαιωνίσαι.* Pac. 453. *ἰὴ Παιὼν, ἰή.* Av. 1762. *ἰὴ Παιήων* (malim *Παιών*). De scripturis *παιὰν* et *παιὼν* disserit Meinekius Fr. Com. III. 47. qui, si quid intersit, *παιὰν* antiquius fuisse censet. "*ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν*] Cf. Soph. Trach. 221. *ἰὼ ἰὼ Παιάν.* | *ἴδε ἴδ', ὦ φίλα γύναι,* | *τάδ' ἀντίπρῳρα δή σοι* | *βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.* (Scribendum, *ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.* | *ἴδ', ὦ φίλα γυναικῶν*, etc.) Ajac. 694. *ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν* Aesch. Agam. 410. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι.* 1489. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ.*" (Dind.) *Παιὰν Παιάν*] *Παιὼν Παιών* corrigebat Elmsleius, quia formam alteram non usurpare videantur comici. Exemplis ab eo allatis (Ach. 1223. Eq. 408. 1318. Pac. 453. 454. 555. Av. 1763. Th. 311. 1035. Pl. 636.) adde Antiphanem Athen. p. 503. *μηδὲ τὸν* | *παιῶνα μηδ' Ἁρμόδιον.* Quanquam in altero ejusdem loco Athen. p. 692. altera forma legitur, *Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο.* Sed sermonem tragicum imitari hic nostrum recte monuit Dind.

1213. *νυνὶ τήμερον* B. C. vulg. Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Mull. *νῦν γε σήμερον* R. *τήμερον* (om. *νυνὶ*) A. *νῦν γε τήμερον* Ribb.

1214. *παπαὶ* A. B. C. R. vulg. *παπαῖ* Dind. etc. Exclamatio doloris.

προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.
ΔΙ. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσον
προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.
ΛΑ. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
καὶ σκοτοδινιῶ.
ΔΙ. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι
καὶ σκοτοβινιῶ.
ΛΑ. Θύραζέ μ' ἐξενέγκαθ' ὡς τοὺς Πιττάλου

Alii aliter ante et post *παπαῖ* distingiunt. Ipse sequor fere Elmsl. Mein. Ribb.

1215. *προσλάβεσθ'* A. B. R. *Γ. Δ.* Br. etc. *προσλάβεσθέ μ'* C. P. Ald. E v. 1217. Pac. 9. *ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν.* Lys. 202. *καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.* *φίλοι*] *φίλαι* R. E v. 1217.

1218. *ἰλιγγιῶ* A. B. C. *Γ. Δ.* Med. 9. vulg. Dind. Bergk. *εἰλιγγιῶ* R. Bl. Mein. Mull. Ribb. Cf. ad 581. et v. Piers. ad Moerin. p. 106 sq.

1220—1221. *κἀγὼ — σκοτοβινιῶ* om. A.

1220. *κἀγὼ καθεύδειν*] *κἀγώ γ' ὀπυίειν* Bentl. Sed cf. 1147.

1221. *σκοτοβινιῶ* C. R. *Γ.* Br. etc. *σκοτοδινιῶ* B. P. Ald.

1222. *ἐς τοῦ Πιττάλου* R. (*του*) Bentl. Reisk. Inv. Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Mull. *εἰς τοῦ Πεττάλου Δ.* *εἰς* (*ἐς* Med. 9.) *τὸν Πίτταλου* A. P. Med. 9. Ald. Kust. Br. *ἐς τὸν Πεττάλου* B. *Δ.* *εἰς* (*ἐς Γ.*) *τὸν Πίτταλον* C. *Γ.* *ὡς τοὺς Πιττάλου* Elmsl. (in not.) Bl. *ἐς τὰ Πιττάλου* conj. Elmsl. (coll. Vesp. 1432.) Veram scripturam hic esse *ὡς τοὺς Πιττάλου* ostendunt sequentia *ὡς τοὺς κριτάς μ'* etc. Cf. ad 1032. Vesp. 1432. *οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου* (ubi item reponendum, ni fallor, *ὡς τοὺς Πιττάλου*). Lys. 746. *ὡς τὴν μαῖαν — ἀπόπεμψον.* Saepe in libris confunduntur *ὡς* et *ἐς*. "*ἐς τοῦ Πιττάλου* Rav., in qua scriptura abundare videtur articulus. Conferenda *εἰς Φιλοκτήμονος* Vesp. 1250. *εἰς Κλεισθένους* Lys. 622. *εἰς Ὀρσιλόχου* 725. *εἰς Φαινεστίου* Antiphanis ap. Athen. p. 15 A. *ἐξ Αἰσχινάδου* Pac. 1154. *ἐκ Πατροκλέους* Plut. 84. *ἐν Κρατίνου* Eq. 400. *ἐν Καλλιππίδου* nostri apud Poll. X. 29. [Com. II. 1145.] *ἐν Φαίακος* Eupol. ap. Athen. p. 106 B. Ita semper Attici, si bene memini. Alii omnes [?] hoc loco habent *ἐς τὸν Πιττάλου*, ubi perperam *ἐς* de persona dicitur. Brunckius quidem *οἶκον* subaudiri censet: sed aedes Atticis sunt *οἰκία*. *Οἶκος* conclave est in quo coenabant veteres: verum hanc distinctionem neglexerunt recentiores. His animo perpensis induxi scripturam quae vulgo repraesentatur in Vesp. 1432. Erunt qui malint utroque loco *ὡς τοὺς Πιττάλου*. V. v. 1032." (Elmsl.) "In Vespis legitur *παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου*. Non improbabiles sunt Elmsleii conjecturae. Retinui tamen Ravennatis libri scripturam. Plato Rep. I. p. 328 b. *ἦμεν οὖν οἴκαδε ἐς τοῦ Πολεμάρχου.* Alia additi arti-

παιωνίαισι χερσίν.

*Δ*Ι. Ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε. Ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;

culi exempla vide apud Lob. ad Phryn. p. 100 extr. *Τὰ Πιττάλου* autem dictum ut *τὰ Λύκωνος* apud Theocritum 2, 76. *ἤδη δ' εὖσα μέσα κατ' ἀμαξιτὸν, ᾇ τὰ Λύκωνος, | εἶδον Δέλφιν.* quod *τὰ οἰκήματα* interpretatur scholiasta." (Dind.) In Platonis loco ab Dindorfio allato delendus videtur articulus, ab librario fortasse additus, qui *τοῦ Πολεμάρχου* in proxime sequentibus videret. Exempla locutionis *ἐς τὰ Πιττάλου* habes etiam Demosth. p. 1071. *εἰς τὰ τοῦ ἀποθανόντος.* p. 1258. *ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.* Lysiam p. 392. *ὅδ' ἔφασκε βαδίζειν εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται.* Eund. XII. 13. *εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ (βαδίζομεν)* Isae. IV. 12. *οἵ — ἐπὶ τὰ* (*τοῦ Ζ.* et pr. A.) *Νικοστράτου ᾄξαντες οὗτοί εἰσι.* Cf. IV. 33.) Theocr. IV. 23. *καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἔς τε τὰ Φύσκω.* Herod. VI. 67. *ἤϊε ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑωϋτοῦ οἰκία.* Schol. Lys. 407. *εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν.* S. Paul. Epist. Rom. XVI. 10. *ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.* 11. *τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου.* Alterius usus exempla sunt Herod. V. 51. *ἤϊε ἐς τοῦ (τὰ?) Κλεομένεος.* I. 113. *ἐλθὼν ἐς τοῦ (τὰ?) Ἁρπάγου.* I. 92. *ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε.* Lucian. D. D. M. XIV. 3. *γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως.* Id. Dem. enc. 26. *ᾔειμεν εἰς τοῦ Θερσαγόρου.* Conferri non debent hujusmodi loci, Lys. 407. *ἐν τῶν δημιουργῶν.* Eccl. 420. *ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.* Thuc. VIII. 92. *ἐς τοῦ περιπολάρχου.* In Platonis comici loco Athen. p. 441 E. pro *ἐν τῷ καπήλῳ* malim *ἐν τοῦ καπήλου.* Exemplis ab Elmsleio allatis adde Ran. 1362. *ἐς Γλύκης.* Pl. 406. *εἰς Ἀσκληπιοῦ.* Lys. 2. *ἐς Πανὸς — ἐς Γενετυλλίδος.* Nub. 508. *ἐς Τροφωνίου.* Cratet. Athen. VI. 247 E. *ἐν Μεγαβύζου.* Dem. p. 552. *ἐξεληλυθὼς — παρ' Ἀριστάρχου.* Herod. I. 35. *ἐν Κροίσου.* Lys. XII. 13. *εἰς Δαμνίππου.* Platon. Phaedr. p. 227. *παρὰ Λυσίου (ἔρχομαι).* Eund. Prot. p. 320. *ἐν Ἀρίφρονος.* Plut. Them. 28. *ἐν Νικογένους.* Lucian. Philops. 14. *ἐν Γλαυκίου.* 38. *ἐν Ἀμφιλόχου.* 40. *ἐν Εὐκράτους.* Eund. Conv. 1. *ἐν Ἀρισταινέτου.* Eund. de Sacr. 1. *ἐς Οἰνέως.* Eund. Herm. 32. *ἐς Πλάτωνος.* Alciphr. III. 66. *εἰς Πασίωνος.* Zenob. II. 42. *Ἀεί τις ἐν Κύδωνος.* Eadem fere ellipsi nos dicimus "to call at a person's." Tentabam praeterea *ἐς τῶν Πιττάλου*, ut *ἐς τῶν σκυλοδεψῶν* Eccl. 420. etc. Vel *ἐς τὸ Πιττάλου.* (Sc. *ἰατρεῖον*, Aeschin. I. 40. *ἐκάθητο — ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου.* Dem. p. 419. *πρὸς τῷ τοῦ Ἥρω τοῦ ἰατροῦ.*)

1223. *παιωνίαισι*] *παιωνείαισι* A. Schol. R: *ταῖς θεραπευτικαῖς.* Aesch. Suppl. 1066. *ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών.* Ag. 848. *φαρμάκων παιωνίων.* Fr. 135. *εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.* Soph. Phil. 1345. *παιωνίας | εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.* Trach. 1208. *παιώνιον | καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.* *Παιωνεῖον* etiam pro *ἰατρεῖον* Phot. p. 370, 22. Claudian. Bell. Get. 121. Paeoniae — solertia curae. Tib. IV. 4. 4. medicas applicuisse manus. V. Blomf. Gloss. Aesch. Ag. 98.

1224. *μ' ἐκφέρετε* C. vulg. *με φέρετε* A. B. R. *Γ. Δ.* Med. 9.

Ἀπόδοτέ μοι τον ἀσκόν.

ΛΑ. *Λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.*

ΔΙ. *Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. Τήνελλα καλλίνικος.*

ΧΟ. *Τήνελλα δῆτ', εἴπερ κρατεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.*

ΔΙ. *Καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.*

ΧΟ. *Τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.*

ΔΙ. *Ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες, "Ὦ τήνελλα καλλίνικος."*

1226. *ὀδυρτὰ* C. R. *Γ.* pr. (ut vid.) Med. 9. Elmsl. Dind. etc. *ὀδύρτα* B. P. *Γ. Δ.* Ald. *ὀδυρ* (sic) A. *ὀδυρτή* Suid. in *ὀδύρση*. Kust. Br. (I. e. *ὀδυρμὸν ἐμποιοῦσα.*) Ipse conjiciebam *ὀδυρτὶ* (ut *ἐγερτὶ*, *ἀστακτὶ*, *ἀστενακτὶ*, *ἀκλητὶ*, *ἀνοιμωκτὶ*, *ἀνωμοτὶ*, *ἀκλαυτὶ*, *ἀμογητὶ*, *ἀμαχητὶ*, *ἐγρηγορτὶ* (Hom.), etc. V. Blomf. Gl. Prom. 216.) Si verum est *ὀδυρτὰ*, adjectivum erit adverbii vice fungens. Incertus ap. Anton. Comm. VII. 51. *καμάτοις ἀνοδύρτοις*. Scholiasta inepte pro *Ὀδύρση* (*Θρᾳκικῇ*) positum existimat. Qu. *διαμπάξ*.

1228. Hunc v. post 1230 habet B. post 1231 *Δ.* *καλεῖς γ'* R. Elmsl. Bekk. Bergk. Reisig. Conj. p. 239. Mein. Mull. Reis. Conj. p. 239. *καλεῖς* A. B. P. *Γ. Δ.* Med. 9. Ald. Dind. *καλεῖς μ'* conj. Bergk. *καλεῖ σύ, πρέσβυ* conj. Kust. *κρατεῖς γ'* Bl. I. Mein. (in notis) *κρατεῖς* Hamaker (coll. Vesp. 1515. *ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ*). Contra *κάλει* pro *κράτει* Machoni (Athen. 577 D) restituit Porsonus ad Lys. 231. Qu. *εἴπερ καλεῖς μ'* si quidem me vocas. Muellerus explicat: quandoquidem carmen illud canere nos jubes. Quo sensu *ἐπεὶ καλεῖς γ'* requiretur. *Εἴπερ — γε* (aut *εἴπερ γε*) valet siquidem, dubitatione nonnulla significata, ut in 307. *εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ*. Eq. 1310. Nub. 341. Aesch. Cho. 499. *εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις*. Verbis *εἴπερ κρατεῖς γ'* (si quidem victor es) victoriam magistro suo, ni fallor, in certamine dramatico auguratur chorus. Cf. Vesp. 1515. et ad 1224. infra. Aristophani enim aeque convenit appellatio *ὦ πρέσβυ* atque Dicaeopolidi. V. Eq. 550. Pac. 769—774. Neque dubito quin sub senis Dicaeopolidis persona in hac fabula lateat ipse comicus. V. 594. *ὦ πρέσβυ* A. B. C. R. *Γ. Δ.* et lemma schol. Bentl. Br. om. Ald.

1230. *τήνελλα νῦν* A. C. Ald. Br. *τήνελλα νῦν γ'* B. R. *Δ.* *τήνελλά νυν* Elmsl. etc.

1231. *ἕπεσθε νῦν* A. B. C. R. *Γ. Δ.* vulg. *ἕπεσθέ νυν* Elmsl. etc. Cf. Av. 1755. *Νυν* encliticum nunquam ab nostro corripi recte monuit Elmsleius. *ὦ τήνελλα καλλίνικος*] Legendum suspicabar *ᾄδοντες ἐμὲ τήνελλα καλλίνικον*, quam lectionem suadent verba respondentia chori. "Nom. pro voc., ut in Nub. 1168. *ὦ φίλος*." (Berg.) Anglice reddas, Hurrah for the victor (the winner)!

ΧΟ. *Ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν*
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

1232—1234. Duos tetrametros fecit Elmsleius, *ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν,* [*τήνελλα καλλίνικος,*] | *τήνελλα καλλίνικον ᾄδοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.* DIND. Uno versu *ἀλλ' — ἀσκόν* Dind. *ἀλλ' — χάριν* | *τήνελλα — ἀσκόν* Ribb.

1232. Post *χάριν* virgula interpungitur in B. Cf. 892.

1233. *καλλίνικον* R. vulg. *καλλίνικος* A. B. C *Δ*. Fortasse e v. 1231. *ᾄδοντες* om. *Γ*.

1234. *ᾄδοντές σε* vulg. Bekk. *ᾄδοντες σὲ* A. B. R. Elmsl. Dind. Mein. Mull. Ribb.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

(Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς περιόδου καὶ ἑξῆς ἐκ προσώπων ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σα', ὧν τελευταῖος "Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας." ὁ μέντοι μγ' κομμάτιον ἀπ' ἐλάσσονος καὶ ρκα' πενθημιμερής. ὁ δὲ ξ' ἑφθημιμερής. ἐξαιρείσθωσαν καὶ αἱ παρεπιγραφαί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνίς.)

I. Dicaeopolis, senex agrestis et pacis cupidus, in Pnycem, concionis locum, summo mane advenit: quum autem neminem praeter se ipsum adesse videt, malam urbis fortunam et miserias suas cum indignatione enumerare incipit.

1 sq. Cf. Phalar. Epist. 4. οὔτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν ἐμαυτῷ σύνοιδα — οὔτε πλέον ἡσθεὶς —. ἠνιάθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν — ἥσθην δὲ ὅτε etc.

δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν] Imitari videtur Synesius a Berglero comparatus epist. 7. πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι τὴν καρδίαν. et encom. calvit. p. 63. μέσην αὐτὴν δέδηγμαι τὴν καρδίαν. DIND. Cf. 18. Vesp. 253. οὐ γάρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ —. 374. τοῦτον — ποιήσω δακεῖν τὴν καρδίαν. Eq. 1372. Nub. 12. Com. anon. IV. 653. ἡ μνᾶ δ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας. Hom. Il. ε. 493. δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος. Od. θ'. 185. θυμοδακὴς μῦθος. Hesiod. Op. 451. κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω. Theogn. 910. καὶ δάκνομαι ψυχήν. Aesch. Pers. 846. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει. Soph. Ant. 317. ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; Tr. 254. ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών. Phil. 1358. οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει. 706. δακέθυμος ἄτα. Eur. Med. 110. ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν. 1370. οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται. 799. Alc. 1119. καὶ δρῶν γε λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι. Rhes. 596. λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι. Bacch. 351. μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε. Hipp. 1314. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος. Phoen. 383. μή τι σὴν δάκω φρένα. Hec. 235. μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτήρια. Her. 483. προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα. Herc. 94. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος. El. 242. 291. Plat. Conv. 218 A. τὴν καρδίαν — πληχθείς τε καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων. Xen. Cyr. IV. 3. 3. δακνόμενος δὴ ὁ Κῦρος ἐπὶ τούτοις etc. Lucian. Jup. Trag. 1. τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν; Philopatr. 27. ἐδήχθην γὰρ τοῖς παρὰ σοῦ λόγοις ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. Long. I. Δάφνις δὲ, ὥσπερ οὐ φιληθεὶς ἀλλὰ δηχθεὶς, σκυθρωπός τις ἦν. Julian. Or. VIII. p. 243 C. εἰκότως δάκνομαί τε καὶ

δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Synes. de regno I. 2. *ἀπειλοῦσι δήξεσθαι τὴν καρδίαν οὐκ ἐν χρῷ μόνον.* Confer etiam v. *καρδιόδηκτος* Aesch. Ag. 1471.

Schol. *Ὅσα δὴ δέδηγμαι: Θαυμαστικὸν τὸ ὅσα, ἀντὶ τοῦ πολλά. ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὔξησιν δηλοῖ. (ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ* [I. 1.] "*κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη.*") *δύναται δὲ λείπειν ἡ κατά πρόθεσις, ἵν' ᾖ, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν· ὃ καὶ βέλτιον. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τοῦ βίου ἐπὶ τὴν καρδίαν. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ ζωὴν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν φησί. δέδηγμαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἠνίαμαι, λελύπημαι. καὶ Ὅμηρος* [Il. E. 593.] "*δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος.*" *καὶ θυμοδακὴς μῦθος* [Od. Θ. 185.]. *Ἄλλως. καλῶς ἔφη δέδηγμαι τὴν καρδίαν. παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς θυμούμενος κατὰ τῶν μνηστήρων* [Od. Y, 17.]

"*στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·*
τέτλαθι δή, κραδίη"

φάσκων. — δέδηγμαι τὴν: Κατὰ τήν. Vict.

2. *ἥσθην δὲ βαιὰ* —] Quae vero me delectarunt pauca sunt, perpauca, quattuor omnino. Additur *τέτταρα* eodem fere modo quo *ἀπέραντον* in Nub. 1. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον,* | *ἀπέραντον.* i. e. Satin' magna res est noctium! plane infinita. Cf. Pac. 525. 526. Quod ad locutionem *ἥδεσθαί τι*, cf. 4. *τί δ' ἥσθην* —; 3. *ἃ δ' ὠδυνήθην.* 7. *ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.* 13. *ἕτερον ἥσθην.* Cratin. II. 106. *γέγηθα τὸν ἄνδρα.* Hermipp. II. 415. *ἃ (γὰρ) τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀφήδομαι.* Soph. Oed. R. 785. *κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην.* 936. *τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχ' ἂν* | *ἥδοιο μέν*, etc. Phil. 906. *τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλιν.* 1021. *ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι τοῦτ'.* Aj. 790. *πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.* Eur. Ion. 541. *τερφθεὶς τοῦτο.* Eur. Fr. 287, 13. *ἓν δ' ἀλγύνεται.* Hom. Il. *ι.* 77. *τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;* Lucian. Nigr. 37. *τοῦτό τοι καὶ ἥδονται.* Tox. 46. *τὰ αὐτὰ ἀνιώμενοι καὶ τὰ αὐτὰ χαίροντες.* Plut. Pelop. 30. *ταῦτ' οὖν ὁ Ἀρταξέρξης ἔχαιρε.* Sic *ἄχθεσθαί τι* Xen. An. III. 2. 20.

βαιά] Pauca. Cf. Aesch. Pers. 982. *βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.* Soph. Phil. 274. *ῥάκια — βαιά.* Oed. C. 1199. *βαιὰ τἀνθυμήματα.* Aj. 292. *ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα.* Polioch. IV. 590. *σῦκα βαιά.* Ananius Athen. 78 F. *σῦκα βαιά.* Pind. Pyth. IX. 133. *βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς.* Singulare *βαιὸς* valet parvus. Nub. 1013. *γλῶτταν βαιάν.* Antiph. III. 17. *βαιὰ τράπεζα.* Aesch. Pers. 448. *νῆσος — βαιά.* Soph. Oed. C. 395. *βαιοῦ — χρόνου.* Tr. 44. *χρόνον — βαιόν.* Solon El. 8, 1. *βαιὸς χρόνας.* Similiter *ὀλίγος* parvus, *ὀλίγοι* pauci.

τέτταρα] Numerus finitus pro indefinito, ut nos dicere solemus two or three. Numerum enim quattuor adamant scriptores Graeci non minus quam Latini sexcenti. Sic Eq. 442. *φεύξει γραφὰς — τέτταρας.* Vesp. 260. *ἡμερῶν τεττάρων.* 1391. *τέτταρας (ἄρτους).* 440. *κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα.* Pac. 1150. *λαγῷα τέτταρα.* Ran. 914. *ὁρμαθοὺς — τέτταρας.* Eccl. 1031. *κλήμαθ' — τέτταρα.* Pl. 986. *μεδίμνων τεττάρων.* Fr. 293.

ὀβολῶν — τεττάρων. 109. *ἀκροκώλια — τέτταρα.* 722. *γυναῖκες τέτταρες.* Antiph. com. III. 94. *τέτταρα — κρέα.* III. 44. *καταβεβρωκὼς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.* III. 62. *σικύους τέτταρας.* Alex. com. III. 410. *τέτταρας περιστεράς.* Epigen. III. 539. *ῥυτὰ τέτταρα.* Menand. IV. 242. *ἡμερῶν — τεττάρων.* IV. 88. *ἀνίσταμαι — τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.* Damox. com. IV. 530. *τάλαντα — τέτταρα.* Anaxipp. IV. 465. *κοπίδας τέτταρας.* Pherecr. II. 349. *ἡμερῶν γε τεττάρων.* Antiph. III. 44. *ἐλεφάντων τεττάρων.* Alex. III. 514. *κοτύλας τέτταρας.* III. 410. *τέτταρας περιστεράς.* III. 494. *τέτταρα | χυτρίδι᾽ (χοιδάρι᾽?) ἀκράτου.* Timocl. III. 598. *τέτταρας χαλκοῦς.* Theophil. III. 629. *πόδας | τέτταρας ὑείους.* Euangel. IV. 572. *τέτταρας — τραπέζας.* Menand. IV. 81. *τεττάρων ᾠῶν.* Epich. Fr. 100, 3. *τέτορας ἔχει γα μὰν πόδας.* Lucian. Tim. 6. *ἐργάζομαι — ὀβολῶν τεσσάρων.* Jup. Trag. 15. *λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας.* Icar. VII. p. 27, 8. *δακτύλων — τεττάρων.* ibid. *φιάλας τέτταρας.* Plura exempla suppeditabit Lexicon Fr. Com. p. 1017.

3. *ψαμμακοσιογάργαρα*] Vox ab Aristophane lepide ficta ad numerum infinitum significandum. Est autem composita ex duobus vocabulis, quorum utrumque multitudinem exprimit, *ψαμμακόσιος* as the sand in number (ut *τριακόσιος*, *ἑξακόσιος*, *ὀκτακόσιος*, etc.) et *γάργαρα* acervi (a verbo *γαργαίρειν* plenum esse). Eupolis ap. schol. (II. 543.) *ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους* (*ψαμμο.* mss.). "Athen. 113 D. *οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητὰς ὁ θαυμάσιος Βλεψίας.* 230 D. *ὀνόμασι χρώμενον ψαμμακοσίοις.* 671 A. *ὅτι δ᾽ ἡμεῖς ψαμμακόσιοι ἐσμὲν δῆλον.*" (Dobr.) Hesych. *Ψαμμακόσια· πολλά, ἀναρίθμητα, ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν Γαργάρων.* Cf. Lys. 1261. *οὐκ ἐλάσσους τᾶς ψάμμας* (*ψάμμω*?). Hom. Il. β΄. 800. *φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν.* ι. 385. *οὐδ᾽ εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε.* Pind. Ol. II. 178. *ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν.* P. IX. 82. Hor. Od. I. 28. 1. 'Numeroque carentis arenae.' Virg. G. I. 103. 'Ipsa suas mirantur Gargara messes.' Ovid. A. A. I. 57. 'Gargara quot segetes, quot habet Methymna racemos.' Quod ad verbum *γαργαίρειν*, cf. Fr. 327. *ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ᾽ ἐγάργαιρ᾽ ἑστία.* Cratin. ap. schol. (II. 221.) *ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.* Sophron apud schol. et Athen. 229 F. *τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐγάργαιρεν ἁ οἰκία.* Aristomenes ibid.: *ἔνδον γὰρ ἡμῖν* (add. *ἐστιν ἀνδρῶν* e Macr.) *γάργαρα.* Incert. ibid.: *χρημάτων τε γάργαρα.* Alcaeus com. II. 830. *ὁρῶ δ᾽ ἄνωθεν γάργαρ᾽ ἀνθρώπων κύκλῳ.* Arist. Fr. 19. *δικῶν — γύργαθος.*

Schol. (*ψαμμακοσιογάργαρα: Οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα· τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ᾽ ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους." παρὰ τὸ ἑξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους, ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· ὡς ἐν Λημνίαις*

"*ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ᾽ ἐγάργαιρ᾽ ἑστία.*"

καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς "ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα." καὶ παρὰ Σώφρονι "ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε." καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ

"χρημάτων τε γάργαρα." θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ [Il. Υ. 157.] "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι" τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον γάργαιρε, καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. Ἄλλως.) ἀπὸ δύο λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος [ἡ Πυθίη, Herodot. I. 47.] νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι αὐχῶν ἐν οἷς λέγει

"οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης."

(καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν εἰπὼν "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους.") δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια, ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμῶν μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικὸς, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ. (εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι." μέμνηται δὲ καὶ Κρατῖνος

"ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις."

οἷον πλήθει.)

4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην;] Cf. Av. 812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει; Vesp. 524. εἰπέ μοι, τί δ', ἢν — τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς; 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι —; Pl. 1106. εἰπέ μοι, τί δ' ἔστιν; Th. 603. 630. Nub. 21. φέρ' ἴδω, τί (τί δ' ?) ὀφείλω; Eq. 1002. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε; Hom. Il. ζ. 429. Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ etc. Epich. Fr. 95, 3. φέρ' ἴδω, τί δ' αὐλητάς; Eur. Hel. 1043. φέρε, τί δ', εἰ —; 832. φέρ', ἢν δὲ δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγους. El. 122. ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Ἅιδᾳ δὴ κεῖσαι. Dem. p. 661. φέρ', ἐὰν δὲ δὴ — ἀξιοῖ etc. p. 997. φέρε, εἰ δὲ κριτὴς καλοῖτο —; p. 999. φέρε, εἰ δὲ δίκην ἀστρατείας φεύγοι —; Andoc. I. 117. φέρε δὴ τοίνυν — ὁ δὲ Καλλίας τί βουλόμενος etc. Soph. Phil. 433. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν. ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι | Πάτροκλος —;

τί δ' ἥσθην;] Cf. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην. Ran. 748. καὶ τοῦθ' (ita R. τότ' al.) ἥδομαι. Nub. 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; Hom. Il. ι. 77. τίς ἂν τάδε γηθήσειε; et ad 2 supra.

χαιρηδόνος] Vox comice ficta χαιρηδὼν ut ἀλγηδών. Huc respicere videtur Hesychius, χαιρηδόνα: τὴν χαράν.

Schol. ἄξιον χαιρηδόνος: Ἀντὶ τοῦ χαρᾶς. (τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος.) ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδών ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρηδών χαιρηδόνος.

5. ἐγῷδ'] Cf. Th. 502. Eccl. 797. Eadem crasis est ἐγᾦμαι Th. 442.

τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών] Cf. Aesch. Prom. 253. εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. Vox rara κέαρ apud comicos. Usus est ea etiam Eupolis II. 457. τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ. Versus tragoediam spirans.

ηὐφράνθην ἰδών] Cf. 15. διεστράφην ἰδών. Pac. 703. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδὼν etc.

Schol. (*τὸ κέαρ ηὐφράνθην*: *Σαφῶς Ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. ἄνω γὰρ εἰπὼν*

"*ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν*"

νῦν φησιν "*ἐφ' ᾧ τὸ κέαρ εὐφράνθην.*")

6. *τοῖς πέντε ταλάντοις*] I. e. *ἐπὶ τοῖς —*. Notandus dativus per appositionem positus post *ἐφ' ᾧ*. Cf. ad Pl. 400.

τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν] Duplex de hac re narratio scholiastae est, altera ab ipso conficta, punitum Cleonem esse propter injurias equitibus illatas, altera ex Theopompo repetita, quinque talenta ab insulanis accepisse Cleonem, qui Atheniensibus persuaderet ut tributa illis imposita minuerent. *αἰσθόμενοι δὲ*, pergit scholiasta, *οἱ ἱππεῖς ἀντέλεγον καὶ ἀπήτησαν αὐτόν*. Ex quo tantum videtur colligi posse, equitum studiis factum esse ut Cleo acceptam ab insulanis pecuniae summam redderet vel sponte vel *γραφῇ δώρων* petitus, quae ab heliastis judicanda fuit: nam quod grammaticus in argumento Equitum scriptorque vitae Aristophanis p. XIII. ed. Kust. autumant, damnatum ab equitibus Cleonem esse (*καταδικασθῆναι*), ipsorum est commentum non cogitantium judiciariam potestatem equitibus Atticis nullam unquam fuisse. Gravem autem cum equitibus inimicitiam exercuisse Cleonem documento est Equitum fabula. Quinque talentorum numerum in medio relinquimus utrum proprie intelligi voluerit Aristophanes an numeri rotundi instar posuerit, quoniam multarum hoc caussarum *τίμημα* fuit, ut in Pace v. 171. *πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων | διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.* et Nub. v. 759. *εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη.* Ceterum equites non ordinem equestrem sed equitatum Atticum intelligi liquet ex iis quae in prooemio Equitum dicemus. DIND. Quinque talentorum summae mentio fit praeterea Dem. p. 676. *πέντε ταλάντοις δ' ἐζημιώσατε.* p. 751. p. 790. p. 1015. p. 1124. p. 1481. Lys. XXXII. 18. Isae. VII. 24. 38. 54. Dinarch. 106, 27. *ὥσθ' ὑμᾶς — πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον* (*τούτῳ* Steph.). Isocr. p. 356. *νυνὶ πέντε ταλάντων φεύγω δίκην.* Plut. Dem. 23. *ὁ Δημάδης λαβὼν πέντε τάλαντα παρὰ τῶν ἀνδρῶν ὡμολόγησε πρεσβεύσειν* etc. S. Matth. Ev. XXV. 15—20. *πέντε τάλαντα.* *οἷς* per attractionem pro *ἃ* positum: cf. ad 677.

ἐξήμεσε] Cf. Eq. 1148. *ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου.* 404. *εἴθε φαύλως, ὥσπερ ηὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.* Ran. 578. Fr. 515. *τὴν φάρυγα μηλώσας δύ' ἐξεμέσει δραχμάς.* (Ita enim istum locum emendaverim.) Plaut. Curcul. 5, 3, 10. 'atque argentum propere propera vomere.'

Schol. *τοῖς πέντε ταλάντοις*: *Ἀπλήστως ἀλλότρια καταφαγὼν ἐξήμεσεν αὐτά.* (*ἀντὶ τοῦ κλέψας καὶ καταπιὼν ἀπέδωκεν.*) *ἐζημιώθη γὰρ ὁ Κλέων πέντε τάλαντα διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἱππέας. παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλαβε πέντε τάλαντα ὁ Κλέων, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους κουφίσαι αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ἱππεῖς ἀντέλεγον καὶ ἀπήτησαν αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος.*

7. *ταῦθ' ὡς ἐγανώθην*] Quanto ob hanc rem delibutus fui gaudio! Elmsleius *τούτοις ἐγανώθην* malit, collato Vesp. 612. *τούτοισιν*

ἐγὼ γάνυμαι. Sed cf. ad 2. Aesch. Eum. 968. *τάδε τοι — γάνυμαι.* Plat. Phaedr. 234 D. *γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου.* Rep. III. 411 A. *γεγανωμένος.* Hom. Il. *ν'*. 265. *τ'*. 359.

τοὺς ἱππέας] Qui Cleonis in ista re accusatores fuerant.

Schol. *ταῦθ' ὡς ἐγανώθην*: *Ἀντὶ τοῦ ἐχάρην, ἐφαιδρύνθην. ἀπὸ τοῦ γάνυμαι. Ὅμηρος* [Il. N. 493.] "*γάνυται δέ* (*δ' ἄρα* edd.) *τε φρένα ποιμήν.*" *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων.*

8. *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι*] Euripides in Telepho apud scholiastam *Κακῶς ὄλοιτ' ἄν* (*ὀλοίτην* Elmsl. *ὀλοίατ'* Dobr. *ὄλοιτ' ἄρ* Walsh.)· *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.* Redde, Interest enim Graeciae. Cf. 205. *τῇ πόλει γὰρ ἄξιον | ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον.* Eq. 616. *νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.* Pl. 877. *πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ* etc. Nub. 473. *πράγματα — ἄξια σῇ φρενὶ* etc. Eur. Hec. 408. *μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.* Xen. An. II. 3. 25. *πολλῶν ἀντιλεγόντων ὡς οὐκ ἄξιον εἴη βασιλεῖ ἀφεῖναι τοὺς* etc. Lysias 196, 11. *ὥστ' ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι.* Aristid. vol. I. p. 543, 11. *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι ἀνακαλέσαι.* Telephum Euripidis ridet Comicus in hac fabula etiam 439. 445. 453. 470. 496. 539. 542. 554. et in Nub. 888. Eq. 810. Pac. 527. Lys. 707. Th. 517. Ran. 1400.

Schol. (*ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι*: *Τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ* (*λόγος εἰς κωμῳδίαν* addendum censet Bakhuyzen ex Suida s. v. *παρῳδούμενος*, aut *ὅ τι ἂν* pro *ὅτ' ἄν*). *ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως*

"*κακῶς ὄλοιτ' ἂν* (*ὀλοίατ'* Dobr. Dind.)· *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.*"

εἰς τὸ δρᾶμα οὖν τῶν ἱππέων ἀποτείνεται· διὰ τούτου γὰρ φαίνεται καταδικασθεὶς ὁ Κλέων τάλαντα ε'.) *ἄξιον οὖν φησιν Ἑλλάδος* (*Ἑλλάδι?*) *τὸ καταδικασθῆναι τὸν Κλέωνα.*

9. *Schol.* *τραγῳδικόν*: (*Ἀντὶ τοῦ ἐμπαθές.*) *ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική.* (*ἢ ἐπεὶ περὶ τραγῳδιῶν μέλλει λέγειν.*)

10. *ὅτε δή*] I. q. *ἐπειδή.* Cf. 16. Eq. 658. *ὅτε δὴ 'γνων.* Eccl. 195 etc.

Αἰσχύλον] Aeschyli aliquod drama; nam ipse mortuus erat. BE. Scriptor vitae Aeschyli: *Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν.* Quinctilianus X. 1. 66. Correctas ejus fabulas in certamen deferre posterioribus poetis Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati. Suidas: *Εὐφορίων· υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρός, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν· ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα.* Ad hunc fortasse respexit noster. Ante sexennium, olympiadis 87. anno primo, primum praemium obtinuerat Euphorio, secundum Sophocles, tertium Euripides. ELM. Ipse Aeschylus dicit Ran. 868. *ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.*

Schol. *ὅτε δὴ κεχήνη*: *Ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική· τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν. Εἰς τὸ αὐτό. συναλοιφή, ἀντὶ τοῦ κεχήνεα. ἔστι δὲ*

τὸ κεχήνη Ἰακόν· οἱ γὰρ Ἴωνες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἔτι νεοττῶν τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. (οἷον τροφή μοι ἦν τῶν Αἰσχύλου τραγῳδιῶν ἀκοῦσαι.)

προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον: Ἀντὶ τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἔχοντες τὰ Αἰσχύλου Αἰσχύλον λέγομεν ἔχειν. (οὐ γὰρ ἔζη κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον· ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον τούτων πρότερον ἐνιαυτῷ λ'.) τιμῆς δὲ μεγίστης ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίοις ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνου αὐτοῦ τὰ δράματα ψηφίσματι κοινῷ καὶ μετὰ θάνατον ἐδιδάσκετο.

11. ὁ δ' ἀνεῖπεν] Sc. ὁ κῆρυξ. Thuc. II. 2. καὶ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ, εἴ τις βούλεται etc. Andoc. de myst. 6, 4. ὥστ', ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ ἀνείποι ἰέναι etc. Eccl. 685. καὶ κηρύξει (sc. ὁ κῆρυξ) — ἀκολουθεῖν. Ergo mos erat in certaminibus dramaticis poetae cujusque qui fabulam docturus esset nomen praedicari a praecone.

Θέογνι] Notatur ut malus poeta infra 140. et Thesm. 170. KUST. Χιόνα esse vocatum, quod poesis ejus frigida nivis instar esset, perhibet scholiasta: quod quodammodo confirmatur versibus 138—140. Ceterum fuit unus ex triginta tyrannis, ut testantur scholiasta, Harpocratio, Suidas, Xenophon Hellen. II. 3. 2.

Schol. ὁ δ' ἀνεῖπ' εἴσαγε: Ἀνηγόρευσεν. ὁ κῆρυξ δὲ δηλονότι. Θέογνις δὲ οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς πάνυ ψυχρὸς, ἐκ τῶν τριάκοντα, ὃς καὶ Χιὼν ἐλέγετο.

12. Cf. 24. Plut. 742. οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς | τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο. Ran. 54. πόθος | τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα. Nub. 881. κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς. 1368. Pac. 704. Eccl. 399. κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς. Eubul. III. 244. ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ | οἴεσθε μέγεθος (κάνθαρον). Ararot. III. 275. ἁρπάσας (qu. ἀναρπάσας, vel ὁ δ' ἁρπ.) μόναυλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς | κούφως ἀνήλλετ'. Theophil. com. III. 627. κύλικα — τῶν θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραννύει | καλῶς ἀφρῷ ζέουσαν. Diphil. IV. 419. δειπνεῖ τε καταδὺς πῶς δοκεῖς Λακωνικῶς. Eur. Hec. 1142. κᾆτ' ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς προσφθεγμάτων etc. Iph. A. 1562. κἂν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη etc. Hipp. 445. τοῦτον λαβοῦσα πῶς δοκεῖς καθύβρισε. Synes. Epist. 7. πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι τὴν καρδίαν. Anacreon XL. fin. πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις. Plat. Conv. 216 D. ἔνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε γέμει σωφροσύνης. Rep. VI. 492 C. ἐν δὴ τῷ τοιούτῳ τὸν νέον, τὸ λεγόμενον, τίνα οἴει καρδίαν ἴσχειν; Theophr. Char. 8. ταῦτα διεξιὼν πῶς οἴεσθε πιθανῶς σχετλιάζει λέγων etc. Lucian. Fug. 19. καὶ ταῦτα ποιοῦσι πῶς οἴει κατηγοροῦντες etc. Alciphr. II. 2. ποίοις δοκεῖς αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν. Id. Fr. 6. ἡλίκα δοκεῖς θρυδακῖνα. Plura dabunt Hemst. ad Lucian. I. 475. Valck. ad Hipp. 446. "Notanda autem trajectio verborum πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν pro τοῦτ' ἔσεισέ μου πῶς δοκεῖς τὴν καρδίαν." (Dind.) Anglice diceremus, you can't think how.

ἔσεισε — τὴν καρδίαν] Cf. Theogn. 913. *καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν.*

Schol. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου: εὔσειστον οὖσαν τῇ φύσει μᾶλλον ἐπέσεισε. (κέχρηται δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῇ ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ Θουκυδίδης τὸ ὄνομα φράζων.)

13. *ἐπὶ Μόσχῳ*] Post Moschum, quem peritum tibicinem fuisse hinc suspicari licet. Cf. Vit. Aesch. *πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μέγεθος τὴν τραγῳδίαν προσαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ ἐπιόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. Μοσχίων φίλαυλος* commemoratur Axionico com. III. 532.

Schol. ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτέ: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν Μόσχον· ἦν δὲ οὗτος φαῦλος κιθαρῳδὸς, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων. (Εἰς τὸ αὐτό. ὁ Μόσχος κιθαρῳδὸς Ἀκραγαντῖνος. τινὲς οὕτως, ὅτι ὁ νικήσας ἆθλον ἐλάμβανε μόσχον. τὸ δὲ Βοιώτιον μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ εὗρε Τέρπανδρος ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.) ὁ δὲ Δεξίθεος ἄριστος κιθαρῳδὸς καὶ πυθιονίκης· οἱ δὲ ψυχρὸν αὐτὸν εἶναί φασιν.

14. *Δεξίθεος*] Nomen *Δεξίθεος* legitur Dem. p. 1310. Similia sunt *Δεξίνικος, Δεξίμαχος, Δέξιππος* (Xen. An. v. 2. 15.), *Δεξίοχος, Δεξικράτης* (Inscr. Coisl. I.), *Εὐξίθεος* (Dem. p. 1260. 1311.). Bonum citharoedum fuisse Dexitheum testatur schol.

ᾀσόμενος] Sc. *τῷ αὐλῷ* vel *τοῖς αὐλοῖς.*

Βοιώτιον] Sc. *μέλος.* Anglice, a Boeotian air (tune). Schol: *μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ εὗρε Τέρπανδρος ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.* Soph. Fr. 858. *ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.* Zenob. II. 65. *Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων.* Cf. Greg. Cypr. I. 92. Apost. V. 70. Plutarch. I. 77. Suid. v. *Βοιωτία.* Fuit modus initio quidem lentus ac quietus, postea concitatior ac clarior. Quum inter se opponantur *νόμος Βοιώτιος* et *ὄρθιος*, et bellicus hic fuerit (Hom. Il. *λ'*. 11.), rusticum fuisse alterum ideoque magis Dicaeopolidi placuisse non immerito suspicatur Wieland. Allusio fortasse inest etiam ad nomen *βοῦς* (cf. 1022—1026). Cf. 261. *ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.* Th. 1175. *σὺ δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.* Ach. 980. *τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται.* Xen. Anab. II. 1. 6. *ἐξῄει ᾄδων τὸν Σιτάλκαν.*

15. *τῆτες*] Hoc anno. Compositum ex (*τοῦτο*) *τὸ ἔτος*, ut *τήμερον* hodie (hoc die) ex (*τοῦτο*) *τὸ ἦμαρ.* Cf. Nub. 624. Vesp. 400. Fr. 196. Dorice *σᾶτες* et *σάμερον.*

ἀπέθανον — ἰδὼν ὅτε δὴ —] Hoc autem anno taedio me enecavit et oculos mihi distorsit spectaculum illud dirum, quum prodiit etc. Cf. Fr. 514. *ὥστ' ἔγωγ' ηὑαινόμην | θεώμενος.* Ran. 1089. *ἐπαφηυάνθην | Παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ | βραδύς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας.* 16. *μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος, | ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, | πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.* Phryn. II. 601. *λάρους* (*καὶ ῥυγλάρους* Bergk. Comm. p. 375.) | *θαμνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν.* Antiph. III. 103. *ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι.* Menand. IV. 153. *γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἐκθανούμενος.*

Eur. Cycl. 575. *συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.* Soph. Tr. 957. *ἵνα μὴ ταρβαλέα θάνοιμι.* Epicharm. Athen. p. 411 B. *πρῶτον μὲν αἰ Ϝέσθοντ' ἴδοις νιν, κ' ἀποθάνοις.* (Ita enim legerim.) Lucian. Macr. 25. *ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος.* Hom. Od. σ'. 100. *χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον.* Xen. Cyr. VI. 1. 2. *γιγνώσκων ὅτι ὁ Γαδάτας πάλαι ἀπωλώλει τῷ φόβῳ.* Alciphr. III. 66. *οἱ συμπόται δὲ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι.* Redde *ἰδὼν* Anglice at the sight. Cf. 706. *ἀπεμορξάμην ἰδών.* Similiter fere Pac. 702. *ἀπέθανεν — ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ὁρῶν* (al. *ἰδὼν*) *πίθον καταγνύμενον* etc.

διεστράφην] Eq. 175. *εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι* (sc. *τοὺς ὀφθαλμούς*); Av. 177. *νὴ Δία· | ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι* (sc. *τὸν τράχηλον*); Hippocr. Aphor. 1251. Plat. Gorg. 524 C. *μέλη — διεστραμμένα.* De oculis aut collo aut alio quovis membro usurpatur *διαστρέφεσθαι.*

Schol. τῆτές δ' ἀπέθανον: Ἐπὶ ἔτος, ὅπερ οἱ Δωριεῖς τᾶτες (*σᾶτες*?) *λέγουσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔτος. οἱ Δωριεῖς δὲ διὰ τοῦ δ'* (*σ* aut *α*?) *λέγουσι τῆδες* (*σᾶτες*? sed concinit Suidas v. *τῆτες*.).

16. *παρέκυψε*] Prodiit. Anglice, peeped forth. Cf. Vesp. 178. Pac. 982. 985. Eccl. 202. 884. 924. Th. 797. Dem. 46. 27.

Χαῖρις] Chaeris malus tibicen notatur infra 866. et Pac. 951. Av. 858. 866. *ξυναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.* Duos hujus nominis fuisse colligimus ex schol. Pacis et Avium. DIND.

ἐπὶ τὸν ὄρθιον] Ad Orthium modum canendum. Hunc modum invenit Terpander, auxerunt deinceps Arion, Phrynis, Timotheus. V. schol. Procl. Chrest. p. 382. et 436. ed. Gaisford. Poll. IV. 65—84. Plut. de Mus. p. 1132. Phot. p. 302, 15. *Νόμος ὁ κιθαρῳδικός: τρόπος τῆς μελῳδίας ἁρμονίαν ἔχων ταύτην* (*τινὰ*?) *καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἷς ὄρθιος, τετράδιος* (?), *ὀξύς.* Unde Aesch. Sept. 952. *ἐπηλάλαξαν — τὸν ὀξὺν* (i. q. *ὄρθιον*) *νόμον.* V. Blomf. Gl. Pers. 395. Cf. Eq. 1279. *τὸν ὄρθιον νόμον.* Herod. I. 24. *τὸν δὲ* (Ariona) — *λαβόντα τὴν κιθάρην — διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον.* Sopatr. Stob. XLIV. p. 311. *τὸν ὄρθιον τῆς ἀρετῆς ᾄδειν νόμον.* Lucian. Bacch. 4. *καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπηύλει τὸ* (*τὸν*?) *ὄρθιον.* Aesch. Ag. 1152. *ὀρθίοις ἐν νόμοις.* Soph. Ant. 1206. *ὀρθίων κωκυμάτων.* Infra 1042. Sueton. Ner. 20. Horat. Carm. III. 4. 3.

Schol. ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις: (Καλῶς τὸ παρέκυψεν.) ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ αὐλῳδὸς φαῦλος. ὁ δὲ ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν, ὡς δηλοῖ καὶ Ὅμηρος [Il. *Λ.* 10.]

"ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι'· Ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ."

17. *ἐξ ὅτου*] Ex quo tempore. Cf. 596—597. Av. 322. *ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ.* 334.

ῥύπτομαι] Sordibus me purgo. Phot. p. 492, 16. *ῥύπτομαι, σμήχομαι.* Antiph. com. III. 81. *ῥύπτεται — σμῆται.* Lucian. Somn. 9. *ἐμαυτόν.*

ἀπορρύψας. Philon. p. 156. *τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρύπτονται.* Aelian. N. A. IX. 62. *μηδὲ ἀπορρυψάμενος.* Empedocl. 442. *ἀπορρύπτεσθε | κρηνάων ἀπὸ πεντ' ἀνιμῶντες ἀτειρέϊ χαλκῷ.* Unde *ῥύμμα* (i. e. *σμῆγμα*) Lys. 377. *εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.* Comice dictum pro *ζῶ.* Cf. Av. 322. *ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ.*

Schol. ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι: Ἀντὶ τοῦ σμήχομαι, τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. (ῥύμματα γὰρ τὰ σμήγματα. καὶ Ὅμηρος [Il. *Ξ.* 171.] *"ῥύμματα πάντα κάθηρεν." ῥύπτεσθαι οὖν τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτώσει τοῦ τ, τὸ ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ, χρύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὼν σπίλος.)*

18. *κονίας*] Latine lixivium. Anglice, lye, pearl-ash. Cf. Lys. 469. *αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι — καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.* Ran. 711. *ψευδολίτρου κονίας.* Plat. Rep. 430 B. *καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλῦναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα, δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν, ἥ τε ἡδονή, πάντος χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, πάντος ἄλλου ῥύμματος.* Pollux VII. 39. *ἔστι δὲ (ἡ κονία) τὸ ἐκ τέφρας καθιστάμενον ὑγρόν.*

Schol. ὑπὸ κονίας: Παρ' ὑπόνοιαν· δέον γὰρ εἰπεῖν (ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς εἶπεν), ὅτι καὶ οἱ κονίαν (ἤτοι ἄσβεστον) σμώμενοι δάκνονται τὴν ὀφρῦν. (Ἄλλως. ὑπερβατόν.

"ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς".)

19. *κυρίας ἐκκλησίας*] *κυρία ἐκκλησία* quae dicatur explicat Pollux VIII. 95. *τῶν ἐκκλησιῶν ἡ μὲν κυρία ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν, εἴπερ καλῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀποχειροτονοῦσιν· ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλει καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκουσιν οἱ πρὸς ταῖς δίκαις καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων.* Similiter Harpocratio ex Aristotele aliique grammatici, de quibus dixit Schoemannus in libro de comitiis p. 29—33. DIND. Conciones apud Athenienses aut ordinariae erant (*κύριαι*, quae singulis mensibus ternae), aut extraordinariae (*σύγκλητοι, αἱ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι*, ut ait schol.). Anecd. Bekk. 274, 19. *Κυρία ἐκκλησία: ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν, οἷον στρατηγούς, ἱππάρχους, καὶ ὅσους τοιούτους.*

Schol. κυρίας ἐκκλησίας: Ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι συναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι κύριαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι.

20. *ἑωθινῆς*] Cf. Eccl. 84. *ἡκκλησία — ἐξ ἕω γενήσεται.* 20. *καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία | αὐτίκα μάλ' ἔσται.*

ἔρημος] Bello hoc durante discimus ex Thuc. VIII. 72. *οὐπώποτε Ἀθηναίους διὰ τὰς στρατείας — ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν.*

ἡ πνύξ] *παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα* ita appellata. V. Schoem. de Com. p. 54. 56.

Schol. ἡ πνὺξ αὐτηΐ: Ἡ ἐκκλησία· παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. (ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς αὐτὸς ἐν Σφηξὶν [31] "ἔδοξέ μοι παραποιῶν τὴν ὥραν ἐν τῇ πυκνί.")

21 sq. Ex Pnyce igitur in forum subjacens despicit Dicaeopolis.

21. ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι] Nub. 1003. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν etc. Notat Athenienses ut ἀγοραίους rerumque novarum audiendarum studiosos. De qua re locus luculentus est in Actis Apost. XVII. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον. Adde Demosth. p. 43. ἢ βούλεσθε περιιόντες αὐτοῦ πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγοράν, Λέγεταί τι καινόν;

ἐν ἀγορᾷ] Legitur sine articulo praeterea 533. Eq. 293. 1009. 1245. 1373. Vesp. 492. 1372. Nub. 1055. Pl. 787. Sed ἐν τἀγορᾷ Ach. 728. 855. Eq. 677. 1258. Cf. ad Th. 495.

Schol. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι: Διάφορα δηλοῖ ἡ λέξις, νῦν δὲ τὴν ἐκκλησίαν, ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής· καὶ τὸν τόπον ἔνθα πιπράσκεται τὰ ὤνια καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια σημαίνει.

22. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον] In foro, ut populum cogerent in unum locum, extendebant funem miniatum: maculabantur autem vestes illorum qui erant extremi contactu funis illius, et sic necesse erat ulterius procedere. De isto fune loquitur in Eccl. 378. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε, | γέλων παρέσχεν ἣν προσέρραινον κύκλῳ. BE. Hesychius, Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον: ἔρραινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὁπόταν βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Corrupta sunt haec, sententia vero satis expedita est. Cf. Eccl. 378. Pollux VIII. 104. inter τῶν ληξιάρχων munera, καὶ σχοινίον μιλτώσαντες διὰ τῶν τοξοτῶν συνήλαυνον τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Hinc fortasse Hesychii glossa ita constituenda est: Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον· ὃ ἔρραινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὁπότε βραδύνοιεν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Usitatius esset ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὸ πλῆθος. ELM. In glossa Hesychii nihil mutandum praeter ὁπόταν in ὁπότε: nam recte dicitur βραδύνειν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Illi autem σοβῆσαι τὴν ἀγοράν simile est τύπτειν τοὺς τῆς ἀγορᾶς, quod dixit schol. v. 724. Rem ipsam copiosius explicat scholiasta. Themistius Or. 26. p. 320 D. διὰ τοῦτο αὐτῇ (τῇ φιλοσοφίᾳ) ῥᾳστώνη πλείων συναγαγούσαν εἰς ἐκκλησίαν ἄνευ σχοινίου μεμιλτωμένου ἀναβῆναι ἐπὶ βῆμα ὑψηλόν. DIND. Recte, opinor, Elmsleius. V. schol. Poll. VIII. 104. οἱ ληξίαρχοι — τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν — καὶ σχοινίον μιλτώσαντες διὰ τῶν τοξοτῶν συνήλαυνον τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. VIII. 20. περισχοινίσαντας δέ τι τῆς ἀγορᾶς μέρος ἔδει φέρειν εἰς τὸν περιορισθέντα τόπον etc. Eustath. p. 342, 12. στάθμην, ἥτις, φασίν, ἐστὶ σχοινίον λεπτὸν χριόμενον μίλτῳ ἢ μέλανι, ᾧ συνηγούμενοι (σημειούμενοι conj. Pflugk.) ἀπορθοῦσι τὰ ξύλα. Schol. Od. ε. 245. στάθμην, κανόνα, ὑπομεμιλτωμένον σχοινίον ἢ τεκτονικὸν σπάρτον. Phot. p. 562, 20. Herod. IV. 194. μιλτοῦνται πάντες οὗτοι. Eubul. III. 250. ἱδρὼς — ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ. Similiter, quum Philippus Elateam expugnasset, venditores omnes ex tentoriis in foro sitis expulsi sunt ut in Pnycem citius congregarentur.

Schol. *τὸ σχοινίον φεύγουσιν*: (*Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας συνιέναι τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ*) *μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο ζημίαν ἐξέτινον.* (*Ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον* [*τουτέστι μίλτῳ ἤτοι βάμματι κοκκίνῳ*] *σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο ἐξέτινον ζημίαν.*)

23. *ἀωρίαν*] Intempestive. I. e. *παρὰ τὴν δέουσαν ὥραν*, ut explicat Phrynichus Bekk. p. 4, 22. Herod. VIII. 113. *ἔδοξε αὐτῷ ἀωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν.* Conferri potest locutio *τὴν ὥραν*, Lucian. Nav. 22. Somn. 7. Arat. 1075. *ὥριον ἐρχομένη*. Aristid. I. 280. *ὄρθριον ἥκων*. Accusativus *ἀώριαν* positus videtur ut *καιρὸν*, Soph. Aj. 34. *καιρὸν δ' ἐφήκεις*. 1316. Eur. Hel. 479. *καιρὸν οὐδέν' ἦλθες*. Contrarium est *ἐν ὥρᾳ*. Vesp. 242. *ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ* | *ἥκειν* etc. 689. *πρῴ κἀν ὥρᾳ*.

Schol. *ἀλλ' ἀωρίαν ἥκοντες*: (*Ἀντὶ τοῦ*) *ἀωρίᾳ* (*καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ἐπὶ τοιούτῳ. ὁ δὲ νοῦς,*) *ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν* (*δέοντα*) *καιρόν. ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα.*

24. *ὠστιοῦνται — ἀλλήλοισι*] Anglice, will jostle one another. Cf. 844. *οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ*. 42. Lys. 330. *δούλαισιν ὠστιζομένη*. Pl. 329. *δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα* | *ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ*, etc. Telecl. II. 362. *πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός*. Theocr. XV. 72. *ἀθρόος ὄχλος·* | *ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.* Sophron. Fr. 99. *δειπνήσας ὠστίζεται τοῖς τρημματιζόντεσσι.* Hesychius. *Ὠστιοῦνται· ὠσθήσονται.* Cognata videntur nostra to oust, to jostle. Similiter *τυρβάζεσθαί τινι*, Pac. 1007. *καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους* | *ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι* | *Μορύχῳ*, etc. Cf. etiam Ach. 42.

πῶς δοκεῖς] Cf. ad 12.

Schol. *ὠστιοῦνται*: *Διωθήσονται. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινα ἐστὶ λεγόμενος, ὡς καὶ Ὅμηρος* [Il. O. 697.] "*φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας.*" (*καὶ* [Il. Δ. 223.] "*ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.*")

25. *περὶ πρώτου ξύλου*] (Cf. 42. *εἰς προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.* Sed ex hoc loco, ut e Vesp. v. 90. *στένει,* | *ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου*, constat in Pnyce praeter saxea subsellia (quae hodieque videre licet ex utraque rostri parte e vivo saxo exsculpta) etiam mobilia ex ligno fuisse infra ex advorso rostri posita. Idem colligit Schoemann. de Com. p. 56. Ad hunc versum et 42. respicit Pollux VIII. 133. de Pnyce agens, *ἐκάλουν δέ τινα προεδρίαν καὶ πρῶτον ξύλον*. ELM. Idem IV. 121. *πρῶτον δὲ ξύλον ἡ προεδρία, μάλιστα μὲν δικαστῶν.* Photius lex. p. 469, 10. DIND. Hesychius. *Ξύλον· πρῶτον βάθρον τὸ ἐν τῇ προεδρίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ δικαστηρίῳ* (qu. *ξύλον πρῶτον· τὸ βάθρον, ἡ προεδρία καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ δικ.*). Hermipp. II. 384. *ὥσπερ*

Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων —. Confer v. *πρωτοκλισία*, S. Matth. Ev. XXIII. 6. Cf. ad Vesp. 90.

Schol. *ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου*: *Περὶ τῆς προεδρίας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν.* (*ὅτι δὲ ἐκ λίθων πανταχόθεν δῆλον, ὅταν* (*ὡς ὅταν?*) *λέγῃ* [Eq. 754. 783.], "*ἐπὶ τῆς πέτρας κάθηνται.*")

26. *ἀθρόοι*] Vox rarior. Cf. Eccl. 384. *πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος, | ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.* Nub. 965. *ἀθρόους.* Vesp. 1334. *ἀθρόοι.* Pac. 1006. *ἀθρόους.* Av. 529. *ἀθρόους.* Fr. 531. *ἄθρους.* Eubul. III. 207. *καταπιεῖν | ἄθρους* (*ἀθρόους?*) *τεμαχίτας.* Posidipp. IV. 523. *ἀθρόος* (*ὄχλος*).

Schol. *ἄθροοι καταρρέοντες*: (*Ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ*) *ἀντὶ τοῦ ἀθρόως ἐπερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. καὶ Ὅμηρος* [Il. *Λ.* 724.] "*τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.*"

27. *προτιμῶσ'*] Curant. Ran. 655. *ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν;* 638. Pl. 883. *οὐδὲν προτιμῶ σου.* Aesch. Ag. 1415. *οὐ προτιμῶν ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα.*

ὦ πόλις πόλις] Anglice, O Athens Athens! Emphatice iteratur nomen, ut in v. 271. *ὦ Φαλῆς Φαλῆς.* Vesp. 248. *ὦ πάτερ πάτερ.* 1403. *ὦ κύον κύον.* Pac. 131. *ὦ πάτερ πάτερ.* Thesm. 146. *ὦ πρέσβυ πρέσβυ.* Eupol. II. 510. *ὦ πόλις πόλις, | ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.* Alex. III. 394. *ὦ Σίκων Σίκων.* Menand. IV. 315. *ὦ Λάχης Λάχης.* S. Matth. Ev. XXIII. 37. *Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ*, etc. Hor. Epist. I. 1. 53. 'o cives cives,' etc. Neophron. Stob. XX. p. 172. *ὦ χέρες χέρες.* Soph. Oed. R. 629. *ὦ πόλις πόλις.* 1403. *ὦ γάμοι γάμοι.* Tr. 1089. *ὦ χέρες χέρες.* El. 1410. *ὦ τέκνον τέκνον.* Eur. Hipp. 884. *ὦ πόλις πόλις.* El. 137. *ὦ Ζεῦ Ζεῦ.*

28. *πρώτιστος*] Longe primus. Anglice, the very first. Duplex superlativus. Sic *τὰ κυντατώτατα* dixit Eubulus III. 246. *ἐσχατώτατος* Xenophon Hell. II. 3. 49. *ἐλαχιστότατος* Sextus Empir. IX. p. 627. Apud Plautum postremissumus. Similia fere sunt *αὐτότατος, μονώτατος, προτεραίτερος* (Eq. 1165.), *κυντερώτερος* (Pher. II. 297).

29. *νοστῶν*] Vox rara in comoedia. Legitur etiam Av. 1270. Pl. 610. Pher. II. 292. *περινοστεῖν* est Pac. 762. Th. 796. Pl. 121. 494. *νόστος* (iter) Eur. Iph. A. 127. 971. Hom. Od. *ε.* 344.

κάθημαι] Sedebant ergo in concione. Cf. Pac. 932. Eccl. 21. etc.

Schol. (*νοστῶν κάθημαι*: *Ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐρχόμενος καὶ ἐπανερχόμενος.*)

30. *σκορδινῶμαι*] Pandiculor. Anglice, I stretch myself and yawn. Cf. Ran. 922. *τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;* Vesp. 642. Hesychius, *Σκορδινᾶσθαι· τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρόμενους ἐξ ὕπνου, ὅτε χασμώδεις ὄντες ἐκτείνουσι τὰς χεῖρας.* Similiter Photius p. 524, 21.

Schol. *στένω, κέχηνα*: (*Πάλιν τὸ κέχηνα ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι τῆς εἰρήνης· ὥσπερ οἱ νεοσσοὶ κεχήνασι δεόμενοι τῆς τροφῆς. τὸ δὲ σκορδινῶμαι ἀντὶ τοῦ κλῶμαι καὶ σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ*

πληθώρας σκορόδων ἐμοῦντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι. σκορδινᾶσθαί φασι) κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς (imo *αὑτοὺς*) *διατείνωσι. σκορδινᾶσθαι οὖν ἐστι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.*

31. Notanda in hoc versu caesurae omissio, quae tamen in hujusmodi loco vim sententiae auget. Cf. Eq. 10. 100. Vesp. 979. Ran. 184. 271. Pac. 291.

γράφω] Scribillo. Anglice, I scribble. Sc. *τῇ βακτηρίᾳ*. I. e. solum baculo conscribillo. Quod facere solent qui impatienter aliquid exspectant taedii diminuendi causa. Baculum enim incurvum (*καμπύλην*) gestabant Athenis homines tenuiores, praesertim senes et rustici (Plut. Mor. 790 B. Vesp. 33. *ἔδοξέ μοι — ἐκκλησιάζειν πρόβατα — βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια*). Cf. ad Eccl. 74. Herod. VIII. 137. *περιγράφει τῇ μαχαίρᾳ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον.* Schol. Eur. Orest. 631. *ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ καὶ διστατικῶς ἔχοντος* (i. e. *ἀποροῦντος*) *καὶ ἀναλογιζομένου εἰ δέοι ταῦτα ποιεῖν· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι.* Xen. Mem. IV. 2. 13. *βούλει οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, γράψωμεν ἐνταυθοῖ μὲν δέλτα, ἐνταυθοῖ δὲ ἄλφα; — καὶ ὁ Σωκράτης γράψας* (sc. baculo) *ὥσπερ εἶπεν —.* S. Joann. Ev. VIII. 6. *ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.* et ad Pac. 879.

παρατίλλομαι] Cf. Pac. 545. *ἐκεινονὶ — οὐχ ὁρᾷς | τίλλονθ' ἑαυτόν;* Lys. 89. 151. Ran. 516. Pl. 168. Eq. 373. Antiph. com. III. 81. *ῥύπτεται, προσέρχεται* (*παρατίλλεται?*), *| σμῆται.*

Schol. γράφω, παρατίλλομαι: (*Γράφω μέν, καταγράφω, ἢ*) *ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξύων τῷ δακτύλῳ* (*ἤ τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας.*) *παρατίλλομαι δέ, τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι καὶ τὸν χρόνον δαπανῶντες ὑπὸ ἀδημονίας* (Ald. *εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύοντες ἐπὶ γῆς διαγράφουσιν*).

32. *ἀποβλέπων*] Cf. 291. Ran. 1171. *σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.* Eccl. 726. Demetr. com. II. 878. *εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' ἀεί.* Philem. IV. 23. *οὐ προσέχει — οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα.* Plat. Alc. I. 120. *πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγοτρόφον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιούτους.* Xen. An. VII. 2. 33. *εἰς τὴν ἐκείνου τράπεζαν ἀποβλέπων ὥσπερ κύων.* Theophr. Char. *Κολ. καὶ εἰς ἐκεῖνον* (patronum) *ἀποβλέπων τοῖς ἄλλοις λαλεῖν.* Lucian. Pisc. 30. *ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας* etc. Alciphr. III. 72. *εἰς αὐτὸν ὁ Ἄρειος πάγος ἀποβλέπουσιν.* Aesch. I. 178. *πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον — ἀποβλέποντες.* Plut. V. Dem. 26. *πρὸς τὴν Ἀττικὴν ἀποβλέπων δεδακρυμένος.* Antiph. III. 134. *πρὸς τὰ δεῖπνα — ἀφορῶσι.*

τὸν ἀγρὸν] Nam ex agris in urbem commigraverant initio belli Peloponnesiaci. V. Thuc. II. 14. et 17. BE. Cf. Eq. 805. *ἢν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ* etc.

Schol. ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν: Οἱ γὰρ (πολιορκούμενοι καὶ) πολεμούμενοι ἀεὶ εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν (ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι).

33. "Tragicum esse indicat verbum στυγεῖν. Unde desumtum sit nescimus." (Bakh.) Dicaeopolis, ut infra v. 406. patebit, Χολλείδης erat.

Schol. (στυγῶν μὲν ἄστυ: Ὁ στίχος ἐκ τραγῳδίας.)

34. πρίω] Pro πρίασο, ut ἵστω (Eccl. 737.) pro ἵστασο. ἐπίστω pro ἐπίστασο, etc. Corrupte Photius p. 448, 22. Πριῶ: ἀγοράσω. Pollux IX. 78. ὥστε ἀντὶ τοῦ "πρίω μοι τριῶν χαλκῶν" λέγειν "πρίω μοι τριῶν σιδαρέων." Cephisodor. II. 883. πρίω (bis).

Schol. ἄνθρακας πρίω: Τοῦτο Ἀχαρνέων ἴδιον. οὗτοι δὲ πολυάνθρακες καὶ οὐ δεόμενοι παρ' ἄλλων πρίασθαι.

35. οὐδ' ᾔδει πρίω] Cf. 617. οἷς — ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι. Alex. III. 437. καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι μηδ' "οὐκ ἔχω." Theogn. 315. σὺ δ' Ἔγχεε τοῦτο μάταιον | κωτίλλεις αἰεί. Ter. Eun. I. 2. 78. 'Namque omnia haec nunc verba huc redeunt denique, Excludor.' Prop. I. 18. 31. 'Resonent mihi Cynthia silvae.' De re cf. Hor. Epod. II. 48. 'Dapes inemptas apparet' (de vita rustica).

Schol. οὐδ' ᾔδει πρίω: Οὐδὲ ἐγίνωσκε τὸ πρίω ῥῆμα. οὐ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι ἔχων οἴκοι.

36. χὼ πρίων ἀπῆν] Ab imperativo πρίω finxit participium πρίων, quasi ὁ πρίω λέγων. Sic alibi apud nostrum πατερίζειν, καρδαμίζειν, τίζειν, i. e. voces πατήρ, κάρδαμον, τί saepius iterare. Sed ὁ πρίων significare potest etiam qui dissecat (animum meum cruciat vocem πρίω occinendo), sive pro participio habeas, sive pro nomine πρίων serra aut serrator (Vesp. 694.). Ludit igitur in ambiguo.

Schol. χὼ πρίων ἀπῆν: τοῦτο παιδιὰ καλεῖται. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρίω ῥήματος ὄνομα τὸ πρίων. R.

37. *Schol.* ἀτεχνῶς: ἀφελῶς. R.

38. ὑποκρούειν] Interpellare, interrumpere. Cf. Eccl. 588. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ. 596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας. 256. Phryn. Bekk. p. 68, 10. ὑποκρούειν τοὺς ῥήτορας: τὸ μεταξὺ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν. Plat. Eryx. 395 E. ἔτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένου λέγειν ὑποκρούσας ὁ Κριτίας, etc. Aeschin. I. 35. ἐάν τις — λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινά, ἢ ὑποκρούῃ. Polyb. XVII. 4. ὑποκρούει· ἀντιλέγει. Lucian. Tox. 38. ὑποκρούων μεταξὺ καὶ διαφθείρων μου τὸν λόγον. Id. de dom. 14. μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε.

Schol. ὑποκρούειν: Βοᾶν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε· τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, (ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. τὸ δὲ λοιδορεῖν, ἄμφω ῥητέον καὶ λοιδορεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι.)

40. μεσημβρινοί] Quum jam meridies est. Mane autem adesse debebant. Cf. Vesp. 774. κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς, | οὐδείς σ' ἀποκλῄσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. Eccl. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα, Lys. 60.

Schol. οὑτοιί: Δεικτικῶς. (μεσημβρινοὶ δὲ,) οὐκ ὀρθρίσαντες.

41. *τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον*] Cf. Lys. 240. *τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον.* Pac. 64. *τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' οὑγὼ 'λεγον.* 516. *ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.* Ran. 318. *τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι* etc. Nub. 26. Av. 354. Soph. El. 1115. *τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς | πρόχειρον ἄχθος — δέρκομαι.* 1178. Eur. Ion. 554. Or. 804. Hel. 622. 788. Med. 98. Plat. Apol. p. 20 D. *τοῦτο μὲν δῆλον ἤδη ἐστὶν οὑγὼ ἔλεγον.*

οὐκ ἠγόρευον;] Cf. Pl. 102. Fr. 284. Soph. Oed. C. 838. *οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;*

42. *ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται*] Aristides vol. II. p. 95, 15. fortasse ex hoc loco, *οὐδὲ εἰς τὴν προεδρίαν ὠθίζονται.* Qui vulgarem formam Atticae *ὠστίζεσθαι* substituit. DIND.

Schol. ὠστίζεται: συνωθεῖ, συνθλίβεται. R. *θλίβεται.* Vict.

43 sq. Cf. 242. Eccl. 128. *ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.* | *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν — πάριτε. τίς ἀγορεύειν βούλεται;* (Ita enim locum restituerim.) Eq. 751. *ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.* Dem. de Cor. 191. *ἐγὼ παριὼν ἔλεγον.* Herod. III. 77. *ἐς τὸ πρόσω παριέναι.* V. 72. *παρῆν ἐς τὰς Ἀθήνας.* 108. *παρῆσαν ἐς τὴν Κύπρον.* Lys. 185. *θὲς ἐς τὸ πρόσθεν.* Thesm. 645. Pl. 1209. *ἐς τοὔπισθεν.* Eupol. II. 247. *σὺ δ' ὕπαγ' ἐς τοὔμπροσθεν.* Antiphan. III. 7. *ἐς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας.*

44. *τοῦ καθάρματος*] Hesychius: *Κάθαρμα· τὸ χοιρίδιον ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπίαις· ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο.* (*ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* et *δημόσιος* corrigunt interpretes.) *Καθάρσιον* vocant Aeschines in Timarchum p. 48. et ex eo Harpocratio in ipsa voce, et Pollux VIII. 104. Mustelam pro porcello ludens adhibet noster Eccl. 128. ELM. Alia de hoc ritu comitiorum collegit Schoemannus p. 91. Cf. Aeschin. I. 21. *μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορεύεσθαι.*

Schol. ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε: Εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι θύειν δέλφακα καὶ ῥαίνειν τὰς καθέδρας τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἐπειδὴ τοὺς καρποὺς αὐτῆς βλάπτει. Ἄλλως. ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρου σφαζομένου καὶ ὁ ῥήτωρ μαρτυρεῖ [Aeschin. p. 4, 10.] "(*ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν.*") *τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ περικαθαίρων καθαρτής.* (*Καὶ παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς κάθαρμα καλεῖται. Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου* [l. c.] *καθάρσιον καλεῖ.*)

45. *ἤδη*] Anglice yet. Av. 1669. *ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;* Infra 610. etc.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;] Cf. Eccl. 130. "Praeconis vox solennis in democratia, ubi vigebat *ἰσηγορία.*" BERG. De hac praeconum formula cf. Thesm. 379. Eccl. 130. Aesch. c. Ctes. 4. *τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων;* Dem. p. 285, 1. *ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ "τίς ἀγορεύειν βούλεται;" παρῄει δ' οὐδείς.* Lucian. Jup. Trag. 18. *ἄκουε, σίγα, μὴ τάραττε· τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν οἷς ἔξεστι;*

46. *τίς ὤν;*] Cf. Nub. 893. *ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΔΔ. λόγος. ΑΙ. ἥττων γ' ὤν* (*γε?*). Hinc colligit Schoemannus, si quis ignotus concionari vellet, morem fuisse ut nomen suum ac demum praeconi dare cogeretur.

Ἀμφίθεος] Intelligit alter tanquam si dixisset ille *ἀμφίθεος*, i. e. ex utraque parte deus, sive patrem sive matrem respicias. Sic *ἀμφιθαλὴς* dicitur qui utrumque parentem vivum habet. Vide schol. ad Av. 1737. De etymologia in propriis nominibus v. ad Soph. Oed. R. 1036.

οὐκ ἄνθρωπος;] Quia vox *Ἀμφίθεος* componitur ex *θεὸς*, deus. Jocatur autem in hac genealogia.

47 sq. "Ridet Aristophanes prologos tragoediarum Euripidis, quem dicentem facit Ran. 946. *ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς τοῦ δράματος.* Confer prologos Hecubae, Orestis, Phoenissarum, Herc. fur., Helenae, Ionis, Electrae, Baccharum, Iph. Taur., Aeoli fr. 14., Meleagri fr. 519., Phrixi fr. 816., et, qui in Ach. prae aliis ridetur, Telephi fr. 697." (Bakh.)

ἀθάνατος] Producta prima ut in *ἀκάματος, ἀνέφελος* (Hom. Od. ζ'. 45.), etc. Cf. Av. 1224. *ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'.* etc. Ran. 631. *ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός.* Excusandus autem hic anapaestus post tribrachyn propter interpunctionem. Cf. ad 928. *ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ* (fort. *μὴ καὶ*) *καταγῇ φορούμενος.* Kidd. ad Dawes. p. 253. Herm. D. M. pp. 126—139. Reisig. Conj. pp. 11—86. Dobr. Add. pp. 111—115. Hanov. Exerc. p. 90—152.

ὁ γὰρ Ἀμφίθεος —] Euripidem videtur irridere, qui in genealogiis enarrandis multus est. Cf. prologos ejus Bacch. Hec. Herc. Ion. Phoen. Iph. T.

Schol. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν: Ἱερεὺς (*υἱὸς?*) *Δήμητρος καὶ Τριπτολέμου ὁ Ἀμφίθεος. πέπαικται κωμικῶς ταῦτα· Κελεοῦ γὰρ Τριπτόλεμος. ταῦτα δὲ λέγει ἐν παιδιᾷ σκώπτων τὸν Εὐριπίδην ἀεὶ ἡδέως ἀπαγγέλλοντα τὰ γένη* (*ἐν ἄλλοις τε καὶ καταρχὰς τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενείας·*

"Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ."

τοῦ δὲ Κελεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὕμνων. Ἄλλως.) *τὸν πρόπαππον ἑαυτοῦ λέγει, ὃς Ἀμφίθεος ὁμωνύμως ἐκαλεῖτο.*

48. *Κελεός*] Hom. H. Cer. 96. *Κελεοῖο δαΐφρονος — ὅς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.* 474. *Τριπτολέμῳ τε — Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν.* 105. *Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο.* Celeus Eleusinis rex fuit eo tempore quo primum illuc advenit Ceres. Filium ejus terrae culturam docuit Ceres. Paus. I. 14. Apollod. I. 5. Virg. G. I. 165. Cererem Celeum visitasse narrat Paus. I. 38. De Celeo v. Athenag. suppl. pro Christ. c. 12. *Ἀθηναῖοι μὲν Κελεὸν καὶ Μετάνειραν ἵδρυνται θεούς.* et schol. Eq. 698. MULL. Phot. p. 154, 1. *Κελεός: οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν Ἐλευσῖνι.*

49. *τήθην*] Vox *τήθη* legitur Lys. 549. Men. IV. 228. et 238.

Φαιναρέτην] Hoc nomen Socratis matris fuit. V. Diog. L. II. 18. Cf. Plat. Theaet. 149 A. Confer nomen *Κλειναρέτη* Eccl. 41. et *Κλειταρέτη* Isae. III. 39.

Schol. τήθην ἐμήν: Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, (καὶ τηθελὰς τὰς μαμμοθρέπτους).

50. *Λυκῖνος*] Confer nomen *Φιλῖνος*.

52. *σπονδὰς ποιεῖσθαι*] Cf. Pac. 1065. Av. 1599. Lys. 951. 1006. Th. 1161. Forma activa legitur 58. 131. Pac. 212. 1199. De re cf. Thuc. V. 17—49.

Schol. σπονδὰς ποιεῖσθαι: Οὗτος γὰρ ὁ σκοπὸς τοῦ δράματος, ὥστε σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους.

53. *ἀθάνατος ὤν*] Cf. Ran. 629. *ἀγορεύω τινὶ | ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'*. Av. 1224.

ἐφόδι'] Viatica, quibus ei opus erat Lacedaemona induciarum causa eunti. Illa subministrare Prytanum erat, qui quum dare recusarent, ipse mox Dicaeopolis suppeditat infra v. 130. Cf. Pl. 1024. Plat. 350 B. *ἐφόδια δούς*. Herod. IV. 203. *Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι*. VI. 70. *ἐπόδια λαβών*. Dem. p. 787. *δοῦσα δραχμὰς ὀκτὼ ἐφόδιον*. p. 1248. *δι' ἀπορίαν ἐφοδίων*. ibid. *δοὺς ἐφόδιον αὐτῷ τριακοσίας δραχμάς*. ibid. *τὰ ἐφόδια*. p. 1249. *ἐφόδια* (al. *ἐφόδιον*). p. 1204. *ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά*. Theophr. Char. 30. *καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι*. Marcellin. in Hermog. *νόμος τὸν πρεσβευτὴν λαβόντα παρὰ τοῦ ταμίου τὰ ἐφόδια ἄχρι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν.*

Schol. ἐφόδι' οὐκ ἔχω: Ὅτι ἐκ τοῦ πολέμου πένης εἰμὶ (καὶ ἐφόδια οὐκ ἔχω).

διὸ εἰρήνης ἐπιθυμῶ. R. Vict.

54. *οἱ τοξόται*] De his (the city-guard or police) v. Boeckh. Oecon. I. 276—278. Nominativus pro vocativo, ut alibi saepe. Cf. 824. *ἀγορανόμοι*. 243. *ὁ Ξανθίας*. Vesp. 935. *ὁ θεσμοθέτης*. Ran. 521. *ὁ παῖς*. 521. Eccl. 833. 128. *ὁ περιστίαρχος*. 734. *ἡ χύτρα*. 737. *ἡ κομμώτρια*. 739. *ἡ κιθαρῳδός*. 833. *ὁ παῖς*. Menand. IV. 160. *ἡ ζάκορος*. Amips. II. 701. *ἡ Μανία*. De re cf. Eq. 665. *κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται*.

Schol. οἱ τοξόται: Τοῦτό φησιν εἷς τῶν πρυτάνεων κελεύων ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον ὡς ὑβριστήν. (Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τῶν πρυτάνεων τίς φησι κελεύων ἀπελαύνειν τὸν Ἀμφίθεον. εἰσὶ δὲ οἱ τοξόται δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Πευσίνιοι, Πευσῖνος τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.)

55. *περιόψεσθέ με*] Post *περιορᾶν* participium aliquod subjungi solet. Cf. ad Nub. 125. *ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' — ἄνιππον ὄντ'*. Ran. 508. 1476. Lys. 1019. Th. 698. Sermo igitur Amphithei interrumpi existimandus est.

Schol. ὦ Τριπτόλεμε: Τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐπικούρους ὥσπερ καὶ συμμάχους ἐπικαλεῖται. Ἀπάγοντες δὲ ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες.

57. ἀπάγοντες] Qui abduci jubeatis.

58. σπονδὰς ποιῆσαι] Pac. 1199. ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ | δέδρακας εἰρήνην ποιήσας. Lys. 1290. ἣν (ἡσυχίαν) ἐποίησε θεὰ Κύπρις.

κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας] Quod in Pace fieri solet. Cf. 279. ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ (ἐν τὠπιστάτῳ?) κρεμήσεται. Av. 434. "Eodem sensu Libanius vol. I. p. 159, 15. τοῦτον δὴ τὸν χρόνον τὰ μὲν [τῶν?] εἰωθότων ἡμῖν πολεμεῖν τόξα ἦν ἐν παττάλοις." (Dind.)

Schol. καὶ κρεμάσαι: Ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες.

59. κάθησο σῖγα] Cf. Vesp. 905. σίγα, κάθιζε.

60. *Schol.* ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύσητε: (Ἀντὶ τοῦ χρηματίσητε,) σκέψησθε, πράξητε. πάντα γὰρ ἀπὸ (ὑπὸ?) τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. (ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης [p. 191, 15.].)

61. Schol: πρέσβεις δὲ οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον ἐμπλησθέντες τρυφῆς. Ad hanc legationem, cujus princeps Morychus videtur fuisse, respicitur forsan in Vesp. 1133—1144., qui locus hunc egregie illustrat. Cf. infra 614. "Circa belli Peloponnesiaci initium Athenienses legationem, cui intererat Morychus, videntur ad regem Persarum misisse, ut ejus amicitiam sibi conciliarent. Scholiasta sane Thucydidis II. 7. dicit Athenienses ad Thraces, Lacedaemonios ad Persas legatos misisse, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας, at multo magis consentaneum est utrosque Persarum auxilium ambitiose petivisse. At Morychi legationem satis illustrat Aristophanes in Vespis v. 1136. ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν; | ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην. | ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾤόμην Θυμοιτάδα. | ΒΔ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας. | ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ; | μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι | ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. | ΒΔ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται. | ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ; | ΒΔ. πόθεν, ὦ 'γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις | ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις κτλ. Scholiastae sane ad hunc locum non explanant quid Morychus ille et Ecbatana sibi velint, at commode scholiasta Acharn. v. 61. dicit: πρέσβεις δὲ οὗτοί εἰσιν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον ἐμπλησθέντες τρυφῆς. Omnino autem totus ille Acharnensium locus inde a v. 61. usque ad v. 128., qui scriptus est in legatos recens reversos, egregie rem illustrat. Et ad eandem legationem spectat poeta infra quoque v. 612. τί δαὶ Δράκυλλος κεὐφορίδης καὶ Πρινίδης; | εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας; Sequuntur haec, οὔ φασιν· ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος, | κτλ. Apparet ex hoc loco Megaclem, Coesyrae filium, et Lamachum legatorum munere functos esse; et Lamachum quidem coniicio ad Chaonas missum fuisse, Megaclem autem, de quo dicetur alias, illi ipsi legationi cujus Morychus erat, ut videtur, princeps interfuisse." *BE.* ad Arist. Fr. II. 970.

βασιλέως] *βασιλεὺς* rex Persarum *κατ' ἐξοχὴν* appellatur: unde tanquam nomen proprium sine articulo usurpari solet. Cf. 647. Thuc. VIII. 12. *καὶ βασιλέα ξύμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις.* Dem. p. 1185. *παρὰ βασιλέως.* 1191. *ὡς βασιλέα.* 1192. *παρὰ βασιλεῖ.* Xen. Anab. III. 5. 26. IV. 2. 33. Symp. IV. 11. etc.

Schol. οἱ παρὰ βασιλέως: οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς κατ' ἐξοχήν· τοὺς δὲ ἄλλους ἔλεγον προστιθέντες τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, βασιλεὺς Μακεδόνων. (διαφορὰ δέ ἐστι βασιλέως καὶ τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐκ προγόνων κατὰ διαδοχὴν ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέρασι, τύραννος δὲ τὸ ἄρχειν βιαίως σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἔνιοι τοῖς ὀνόμασι. Ἱέρωνα μὲν βασιλέα Πίνδαρος [Ol. I. 34.] *καλεῖ τὸν Συρακουσίων τύραννον. Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισίστρατον βασιλέα. ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς πολλάκις τυράννους λέγουσι. πρέσβεις δὲ οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον ἐμπλησθέντες τρυφῆς.*)

62. *ποίου βασιλέως*] Anglice dicas, King indeed! Per contemptum et cum indignatione quadam dictum. Cf. Ach. 109. 157. 761. Eq. 164. *ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας;* Vesp. 1202. *ποίας χάρακας;* 1378. *ποῖος ὄζος;* Ran. 529. *καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;* Eq. 32. Nub. 367. 1338. Av. 1346. 1235. Lys. 730. 923. 1179. Th. 874. Pl. 1074. Soph. Trach. 427. *δόκησιν —. ποίαν δόκησιν;* Eur. Iph. A. 837. *ποίους γάμους φής;* Plat. Gorg. 490 D. *ἀλλ' ἴσως ἱματίων. — ποίων ἱματίων;* ibid. mox, *ἀλλ' εἰς ὑποδήματα δηλονότι δεῖ πλεονεκτεῖν. — ποῖα ὑποδήματα; φλυαρεῖς ἔχων.* Euthyd. 304 E. *ἀλλὰ μέντοι, ἔφην, χαρίεν γέ τι πρᾶγμά ἐστιν ἡ φιλοσοφία. — ποῖον, ἔφη, χαρίεν, ὦ μακάριε; οὐδενὸς μὲν οὖν ἄξιον.* Theaet. 180 B. *ποίοις μαθηταῖς, ὦ δαιμόνιε;* Erast. 132 B. *ἦ που μέγα τι καὶ καλόν ἐστι* etc. *ὁ δ' εἶπε, Ποῖον, ἔφη, μέγα καὶ καλόν;* Alciphr. II. 3. *ποῖον περισχοίνισμα;*

ἄχθομαι — πρέσβεσι] Cf. Pac. 119. *ἄχθομαι ὑμῖν.* Arg. Vesp. I. *Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.*

63. *τοῖς ταῶσι*] Cf. Av. 885. *ταῶνι.* 102. 270. Notat jactantiam legatorum, qui Persarum more superbe ornati incedunt pavonum instar. Philostr. Icon. c. 11. *ὁ βασιλεὺς* (Persarum) *ἐπὶ θρόνου χρυσοῦ στικτὸς οἷον ταώς.* Eupol. II. 437. *μήποτε θρέψω — τοιόνδε ταών.* Alex. III. 429. *ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.* Eubul. III. 259. *καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.* Antiph. III. 96. *τὸ χρυσοῦν — ὀρνίθων γένος, | τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταώς.* 117. Stratt. II. 774. Alex. III. 436. Anaxand. III. 173. Anaxil. III. 351. Com. anon. IV. 678. Lucian. Nigr. 13. *πόθεν ὁ ταὼς οὗτος;* Hemst. ad Lucian. I. 247.

Schol. καὶ τοῖς ταῶσι: Τοῖς κόλποις (?) *τοῖς πεποικιλμένοις· ἐπεὶ ὁ ταὼς ποικίλος. (ἢ ὅτι πορφύρας ἔχουσι καὶ τιάρας, ὡς αὐτός φησι. τιάραι δέ εἰσι περικεφαλαῖαι Περσικαὶ ταῶνος πτερὰ ἔχουσαι.) ἢ ὅτι ἥκοντες ἀπὸ Περσίδος ταὼς ἔχοντες ἐληλύθασιν.*

64. *βαβαιάξ*] Papae! Exclamatio admirationis. Cf. 1141. Lys. 312. *φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.* Pac. 248. Ran. 63. Timocl. III. 607. Lucian. III. 179.

βαβαὶ τῆς εὐαγρίας. V. A. 18. *βαβαὶ τῆς φιλοδωρίας.* Eur. Cycl. 153. *παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.* Similia sunt *παπαιάξ, ἰατταταιάξ.*

ὠκβάτανα] Anglice vertit Mitchell, In the name of all that's strange and foreign! Scilicet legati, ab Ecbatanis reduces, prodeunt Persico vestitu ornati. Cf. 614. Aesch. Pers. 535. *Ἀγβατάνων.* Herod. I. 98. *Ἀγβάτανα* (al. *Ἐκβ.*). I. 153. *Ἀγβάτανα* (al. *Ἀκβ.* et *Ἐκβ.*). III. 92. *Ἀγβατάνων* (sic libri plurimi et optimi. *Ἀκβ.* alii pauci). Dem. p. 140. *ἐν Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις* (sic libri). Xen. An. II. 4. 25. *Ἐκβατάνων.* De orthographia hujus vocis consulatur Blomfield. ad Pers. 16.

Schol. ὦ 'κβάτανα: Ἐξίασι γὰρ οἱ πρέσβεις κεκαλλωπισμένοι (ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων), ἥτις ἐστὶ Περσικὴ πόλις.

65. *Schol. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς: Διὰ τούτων παρίστησι τὴν τῶν Ἀθηναίων μαλακίαν ἄλλως ἀναλισκόντων τοὺς χρόνους ἕνεκα κέρδους. Πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης Ἀθήνησι. καθάπτεται γὰρ τῶν πρεσβευτῶν ὡς ἐπίτηδες χρονοτριβούντων ἐν ταῖς πρεσβείαις ὑπὲρ τοῦ πλείονα μισθὸν λαμβάνειν.*

66. *φέροντας*] Cf. 90. 137. 159. 602. Vesp. 691. *αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμήν.* 701. *ὃ φέρεις.* 1121. *μὴ φέρειν τριώβολον.* Eccl. 306. Archipp. II. 722. *ἕπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.* Rhes. 161. *ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι.* Thuc. III. 17. *πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον.* VIII. 97. *μισθὸν μηδένα φέρειν.* Menand. IV. 177. *μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας | ὀβολοὺς φέρων.*

δύο δραχμάς] Erat hoc multum tunc temporis. Hinc infra v. 137. ad legatum qui a Sitalce redierat et sine dubio non plus mercedis acceperat, *εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.* BE. Usitata legatorum merces erat *δύ' ὀβολώ.* Vide ad Vesp. 1189.

67. *ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος*] Olymp. 85, 4., duodecimo ante hanc fabulam actam anno. V. schol. "Undecim annos in legatione obeunda positos fingit poeta." ELMSL. De comoediae licentia legibus coercita et postea concessa (v. schol. h. l.) dixit Meinekius Hist. Crit. p. 39—43.

οἴμοι τῶν δραχμῶν] Cf. Pl. 1126. 1128. 1132. Eq. 1218.

Schol. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος: Οὗτος ὁ ἄρχων ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ κωμῳδεῖν, γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου. ἴσχυσε δὲ (ἐκεῖνόν τε τὸν ἐνιαυτὸν καὶ δύο τοὺς ἑξῆς) ἐπὶ Γλαυκίνου τε καὶ Θεοδώρου, μεθ' οὓς ἐπ' Εὐθυμένους κατελύθη.

68 sq. Cf. Plut. Anton. 9. *ἐλύπουν δὲ καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων ὥσπερ ἐν πομπαῖς ταῖς ἀποδημίαις διαφερομένων ὄψεις καὶ στάσεις ἐνόδιοι σκηνῶν, καὶ πρὸς ἄλσεσι καὶ ποταμοῖς ἀρίστων πολυτελῶν διαθέσεις,* etc. Salsa subest ironia in *ἐτρυχόμεσθα* et mox in *ἀπολλύμενοι.* Revera enim quid jucundius quam in hunc modum otiose et molliter iter facere?

καὶ δῆτ'] Et profecto. Cf. 142. Av. 511. Ran. 52. Eccl. 378. 385. Dem. p. 1441. *καὶ δῆτα θαυμάζω πότερα —.*

Schol. διὰ τῶν Καϋστρίων: Καΰστριος ποταμὸς τῆς Λυδίας περὶ

Μίλητον, πλησίον Λυδίας, παρ' ᾧ καὶ ὁ Ἄσιος λειμών, ἔνθα καὶ χῆνες εἰσὶ πολλοὶ διαιτώμενοι. καὶ Ὅμηρος [Il. B. 460.]

"*χηνῶν ἢ γεράνων (ἢ κύκνων δουλιχοδείρων*
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα."

γενικὴ δέ ἐστι τὸ Ἀσίῳ.)

69. *ὀδοιπλανοῦντες*] Anglice, loitering on the road. Lepide pro *ὀδοιποροῦντες* positum. Indicatur enim socordia legatorum et avaritia, qui tempus in via terant, quo majorem mercedem capiant. Cf. 67. 80.

ἐσκηνημένοι] Sc. in rhedis coopertis, opinor, quales hodie videre licet in istis regionibus, arabas appellatas. Arcte autem cohaerent participia *ὀδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι.*

Schol. ἐσκηνημένοι: Κέκλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς τρίτης, ἦν ἂν διὰ τοῦ ω ὡς κεχρυσωμένοι.

70. *ἐφ' ἁρμαμαξῶν* —] Cf. Aesch. Pers. 994. *ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν* etc. Herod. VII. 41. *ἐξήλασε μὲν οὕτω ἐκ Σαρδίων Ξέρξης, μετεκβαίνεσκε δὲ ὅκως μιν λόγος αἱρέοι ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν.* Plut. Them. 26. *ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις ὑπὸ σκηνὰς κύκλῳ περιπεφραγμένας ἐπὶ τῶν ἁρμαμαξῶν ὀχεῖσθαι* (feminas apud Persas). Lucian. Icar. 16. *πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἦν ἴδεῖν (τοὺς Σκύθας).*

μαλθακῶς] Ridiculus est legatus labores memorans quos in itinere exhausit molliter cubans in carpento, eumque sic ridicule loquentem de industria inducit comicus. BR. Anglice diceremus, comfortably. Cf. Eq. 785. *κᾆτα καθίζου μαλακῶς.* Av. 122. *ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.* Theopomp. com. II. 816. *ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα — κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ.* Antiph. com. III. 102. *μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.* Eubul. III. 257. *ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον.* III. 249. *οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί.* Xen. Mem. II. 1. 24. *πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις;* Cyr. VIII. 8. 19. *τοῦ μαλακῶς καθῆσθαι.* Hell. IV. 1. 30. *ῥαπτά, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς.* Plut. Alc. 16. *ὅπως μαλακώτερον ἐγκαθεύδοι.* Plut. Mor. p. 789 F. *μαλθακώτερον καθεύδειν.* Incert. Phryn. Bekk. p. 4. *μαλθακευνίαις ἁβροί.* Hom. Od. γ'. 350. *μαλακῶς — ἐνεύδειν.* Theocr. VII. 69. *καὶ πίομαι μαλακῶς.* XV. 28. *αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄσδοντι καθεύδειν.* Contrarium est *σκληρῶς κατακεῖσθαι*, etc. Sic Eq. 783. *ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.* Timocl. com. III. 603. *σκληρῶς καθηῦδον.*

71. *ἀπολλύμενοι*] Cf. Pac. 355. *ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι.* Soph. Phil. 311. *ἀπόλλυμαι τάλας | ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ* etc. 232. *οἷς ἐγὼ διωλλύμην (κακοῖς).* Tr. 1013. *οὓς — καθαίρων ὠλεκόμαν ὁ τάλας.* Xen. An. V. 8. 2. *ὅπου καὶ τῷ ῥίγει ἀπωλλύμεθα* etc.

σφόδρα γάρ —] Ironiae inservit particula *γάρ.* Cf. Av. 1358. *ἀπολαύσομαι γὰρ νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί, | εἴπερ γε* etc. (Ita enim legerim.) 177. Nub. 1366. *ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς.* Soph. El. 392. *βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; | ΗΛ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.*

ἐσωζόμην] Ironice, quia alter dixerat *ἀπολλύμενοι*. Suam conditionem multo duriorem fuisse significat quam eorum qui vitam adeo mollem belli laborumque expertes agunt.

Schol. *σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην*: *Ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπήντησεν ἀγανακτῶν. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἀπόλλυσθε οὕτω διάγοντες, ἐσωζόμην ἄρα ἐγὼ πολιορκούμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, κατακείμενος καὶ καθεύδων ἐν τῷ τείχει ἐπὶ φρυγάνων καὶ καλάμης καὶ συρφετῶν. τὸ οὖν ἐσωζόμην ἐν εἰρωνείᾳ λέγει.*

72. *παρὰ τὴν ἔπαλξιν*] Qui in moenibus excubant dicuntur esse *παρ' ἔπαλξιν*. Thucyd. II. 13. *ὁπλίτας δὲ τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις, καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν — ἀπό τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεωτάτων καὶ μετοίκων ὅσοι ὁπλῖται ἦσαν*. BE. Cf. VII. 28.

ἐν φορυτῷ κατακείμενος] Chionides apud Poll. X. 43. *πολλοὺς ἐγῷδα κοὐ κατὰ σὲ νεανίας | φρουροῦντας ἀτεχνῶς* (*ἀλύχνους* Bentl.) *κἀν σάμακι κοιμωμένους.*

ἐν φορυτῷ] Anglice, on rubbish. Cf. 927. Alciphr. III. 7. A *φορύσσειν* (Hom. Od. *σ'*. 336. Hipp. Vet. Med. 9.). Cf. etiam *φορύνειν* (Hom. Od. *χ'*. 21. Quint. Smyrn. II. 356. III. 604.) et v. *συρφετός*.

Schol. *ἔπαλξιν*: *Προμαχῶνα τῶν τειχῶν. φορυτῷ*: *Φορυτὸς φρύγανα, ἄχυρα, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος.* Vict. *φορυτὸς ψιαθῶδές τι πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ φορυτῷ τῇ ἐκ φρυγάνων στρωμνῇ.* (74.) *χρυσίδων, χρυσῶν φιαλῶν.* R.

73. *πρὸς βίαν ἐπίνομεν*] Cf. Soph. Fr. 701. *τὸ πίνειν πρὸς βίαν | ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.* Alcaeus ap. Athen. 430 A. *νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν | πίνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.* Lucian. Cron. 18. *μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἣν τις μη δύνηται.* Plat. Symp. 176. Plaut. Rud. II. 3, 33.

Schol. (*ξενιζόμενοι δέ*: *Προτρεπόμενοι εἰς τὰ ξένα βρώματα τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν.*)

74. *ὑαλίνων*] Non *ὑελίνων*: cf. ad Nub. 768. Corripitur prima. Prima haec, ut videtur, vitri (*ὑάλου*) mentio. Cf. Herod. II. 69.

χρυσίδων] Cf. Pac. 425. Herm. II. 393. *χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὠφείλετο.* Pher. II. 320. *χὠμφαλωτὰς χρυσίδας.* Cratin. II. 90. *χρυσίδι σπένδων.*

75. *ὦ Κραναὰ πόλις*] Cf. Lys. 480. *τὴν Κραναάν* (sc. *πόλιν*). Av. 123. *ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν* (sc. *Ἀθηνῶν*) *ζητεῖς πόλιν;* Hom. H. Cer. 357. *Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον.* Pind. Ol. VII. 151. *κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.* XIII. 53. Nem. VIII. 19. Herod. VIII. 44. *Ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ μὲν Πελασγῶν ἐχόντων τὴν νῦν Ἑλλάδα καλεομένην ἦσαν Πελασγοὶ, οὐνομαζόμενοι Κραναοὶ, ἐπὶ δὲ Κέκροπος βασιλέος ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, ἐκδεξαμένου δὲ Ἐρεχθέος τὴν ἀρχὴν Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν.* Paus. I. 2. *τὴν ἀρχὴν τοῦ Κέκροπος Κραναὸς ἐδέξατο Ἀθηναίων δυνάμει προύχων.* Unde Athenienses *παῖδες Κραναοῦ* dicuntur Aesch. Eum. 1011. Hesychius, *Κραναόν· ὑψηλὸν, τραχύ.*

Schol. *ὦ Κραναὰ πόλις*: (*Τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.*) *λέγει δὲ Κραναὰς τὰς*

Ἀθήνας ἤτοι τὰς τραχείας· (λεπτόγεως γὰρ ἡ Ἀττική· ἢ ἀπὸ Κραναοῦ τινός, (ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς).

76. *καταγέλων*] Cf. 1126. Menand. IV. 115. *οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται.* IV. 40. *ὄργανα — εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ πεπλασμένα.* IV. 274. *γέλωτος — κατάγελως.* Plat. Crit. 45 E. *ὥσπερ κατάγελως τῆς πράξεως.* Aesch. Ag. 1264.

77. *ἄνδρας*] Viros. Emphatice. Cf. Eq. 392. 1255. Dem. 425, 26. *τοὺς ταῦτα ποιοῦντας — ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο.*

Schol. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας· Ἄνδρας νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρείους καὶ γεννάδας.

78. Cf. Alex. III. 518. *τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν.* Pher. II. 299. *ὅ τι φάγοι τις ἢ πίοι.* Eur. Cycl. 339. *ὡς τοὐμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν* etc. *Καταφαγεῖν* valet devorare (Th. 570.), ut *καταπίνειν* deglutire. Nonnunquam tamen idem fere videtur quod simplex *φαγεῖν*, ut in Pl. 1174. *ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.* V. annot. crit.

Schol. (καταφαγεῖν: Ἐμφαντικῶς ἡ κατά ὥσπερ καὶ τὸ ἐμφαγεῖν. (λαικαστὰς δὲ τοὺς πόρνους. καὶ ἀλλαχοῦ [Thesm. 53.] "*κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν, | γογγυλίζει καὶ λαικάζει.*" *καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη.)*

79. *λαικαστάς*] Scortatores. Schol: *πόρνους.* De re cf. Nub. 1089—1094. Verbum *λαικάζειν* legitur Eq. 167. Th. 57. *λαικάστρια* infra 529.

καταπύγονας] Cf. Nub. 529. 909. Eq. 639. Vesp. 84. 687. Lys. 137. Th. 200. Lys. 776. *καταπυγωνέστερον.* Nub. 1023. *καταπυγοσύνης.* Lucian. Lex. 12. *τὸν καταπύγωνα* (sic, cf. ad Lys. 776.).

80. *ἔτει τετάρτῳ δ'*] Hanc moram consulto fecerant legati mercedis continuandae gratia: nisi quidem hyperbole comica est (cf. ad 2). Eadem de re queritur Demosthenes p. 235, 20. *βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θρᾴκης πάντα καταστρεψάμενος τάκεῖ.* Itineris ab Asia minore ad magnum regem et reditus duratio trium tantum mensium statuitur ab Agesilao Xen. Ages. I. 10.

81. *εἰς ἀπόπατον ᾤχετο*] Ventris exonerandi gratia profectus erat. Sc. *ὁ βασιλεύς*, ex *τὰ βασίλεια* supplendum. Jocus est praeter expectationem, nam expectabas *ἐπὶ πόλεμον* aut simile aliquid. Vocem *ἀπόπατος* (cf. *ἄφοδος*) bene exprimunt Germani per abtritt.

Schol. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον: Ἀπόπατος λέγεται τῆς ἐκδεδιῃτημένης τροφῆς ἡ ἄφοδος, παρὰ τὸ παρεκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ· πάτος γὰρ ἡ κοινὴ ὁδός. Καὶ Ὅμηρος [Il. Z. 202.] "*πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.*" *ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ πόλεμον ᾤχετο ἔφη εἰς ἀπόπατον ᾤχετο.*

82. Jocus erat hac de re, ut videtur. Demetr. de eloc. 126. *ὥσπερ ἐπὶ τῶν Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὅλα.* Cf. Eccl. 808. *χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.*

ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν] Cf. Lucian. Herm. 72. *ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὑρίσκειν.* Plaut. Stich. I. 1. 22. 'Neque ille mereat Persarum sibi montes, qui esse perhibentur aurei.' *Ὀρῶν* pro *λασάνων* joco inexpectato positum, ut videtur. Cf. ad Ran. 483. *ὦ χρυσοῖ θεοί.* et Eccl. 329. 1061. Eq. 900. Berglero

ludere videtur Comicus in vv. ὄρος et ὄρρος culus. Quod parum credibile videtur.

Schol. ἐπὶ χρυσῶν ὄρων: Παρόσον ἱστόρηται ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὸ χρυσῆν πλάτανον καθεζόμενος, ἔπαιξεν εἰπὼν ἐπὶ χρυσῶν ὄρων· ὄρος δὲ ἡ ἀμίς. ἢ διὰ τὰ ἐν Περσίδι χρυσοῦ μέταλλα. (Ἄλλως. δύο ταῦτα ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, τά τε οὐροδόχα ἀγγεῖα, ἃ φασὶν ἀμίδας, καὶ τὰ τῆς Περσίδος ὄρια, ἐν οἷς φασι γίγνεσθαι τὸν χρυσόν. ὅθεν ἱστοροῦσι τὸν Ξέρξην ὑπὸ χρυσῆν πλάτανον καθεύδειν ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσεν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πόσου χρόνου συνήγαγε τὸν στρατὸν τὸν πρωκτὸν εἶπε.)

83. πόσου δὲ — ξυνήγαγε;] Post quantum autem tempus podicem contraxit? I. e. quanto tempore opus ei fuit ad podicem contrahendum, si octo menses continuos cacabat? Anglice, And how long was he in etc.? Similiter Muller: Quanto tempore? Minus accurate Elmsleius πόσου χρόνου per πότε explicat, et Fritzsch. ad Thesm. 806. per quando? Respondet praeter expectationem legatus, τῇ πανσελήνῳ, plenilunio, i. e. proximo plenilunio contractum eum habuit. Quo dum notatur Persarum in negotiis peragendis tarditas atque oscitantia, salse simul reprehenditur Lacedaemoniorum superstitiosa mora in copiis adversum Persam ingruentem mittendis. Vide ad seq. versum. Ceterum, ut hic πόσου χρόνου, sic infra 782. πέντ' ἐτῶν, quinquennio. Vesp. 260. ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον, quatriduo ad summum. Soph. Oed. Col. 398. βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου. 825. οὐ μακροῦ χρόνου. Eur. Orest. 1211. ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου; Hel. 111. πόσον χρόνον (πόσου χρόνου?) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; Iph. A. 815. Herod. IX. 26. ἑκατόν τε ἐτέων μὴ ζητῆσαι κάτοδον. Dem. p. 1432. τριῶν ἡμερῶν ἢ πέντε (post tres quattuorve dies) — οὐκέτι καιρὸν εἶναι πράττειν ὑπολήψεσθε. Sed πόσου χρόνου significat aliquando etiam ex quanto tempore? Anglice, how long since? Sic Eupolis II. 500. πόσου χρόνου γὰρ ξυγγεγένησαι Νικίᾳ; Aesch. Ag. 269. ποίου (πόσου?) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Pro quo ἀπὸ πόσου χρόνου est Av. 920. Similiter πολλοῦ χρόνου Th. 806. Pl. 98. Deinde τὸν πρωκτὸν pro τὸν στρατὸν joci causa positum: saepe enim dicitur ξυνάγειν στρατὸν, contrahere exercitum.

Schol. ξυνήγαγεν: Συνήρμοσεν. R. Vict.

84. τῇ πανσελήνῳ] Cf. Aesch. Sept. 389. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος — πρέσβιστον ἄστρων. Thuc. VII. 50. ἡ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὖσα. Aesch. c. Ctes. 98. εἰς τὴν πανσέληνον (sc. σελήνην). Herod. II. 47. ἐν τῇ πανσελήνῳ. VI. 106. ἔμενον τὴν πανσέληνον. VI. 120. μετὰ τὴν πανσέληνον. Lunam autem Graecos in rebus periculosis attendisse satis notum est. Sensus hic videtur esse, Proximum plenilunium exspectavit, quo id faceret; vel Plenilunium totum id faciens consumpsit. Itaque hoc dicit: "Octo menses cacabat, plenilunium autem unum integrum culum contrahebat." Vide schol., cujus explicatio confirmatur sequentibus κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε: id quod fecerunt Lacedaemonii praelio jam depugnato.

Schol. οἱ γὰρ Ἕλληνες πάντα ἔπραττον πρὸς τὴν σελήνην ἀποβλέποντες καὶ μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταφέρνους τῶν στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. πρὶν οὖν ἐκείνους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν πρὸς τὸ τοιοῦτον ἔθος.

85. παρετίθει] Cf. Eq. 1223. αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα. Nub. 63. προσετίθει. Infra 532. ἐτίθει. Ran. 1284. προστίθει. Lys. 243. τίθει. Eubul. III. 210. παρατίθει. Alex. III. 440. παρατίθει. 520. τίθει. Clearch. IV. 563. ἐπιτίθει. Aesch. Ag. 922. τίθει.

ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς] Cf. Ran. 506. βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον. Herod. I. 133. ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν (τῶν Περσέων) βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται (l. παρατιθέαται) ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις. Antiphan. com. III. 94. παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους | βοῦς ὤπτων, ὗς, ἐλάφους, ἄρνας· | τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον | τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ | θερμὴν παρέθηκε κάμηλον. Lucian. Lex. 6. καὶ ὄϊν δὲ ὅλον ἰπνοκαῆ εἴχομεν. Demetr. de eloc. c. 126. ὥσπερ ἐπὶ τῶν Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενος τις ἔφη ὅτι — βοῦς ἐν ταῖς γνάθοις ἔφερον. Id. 161. ἐπὶ δὲ τῶν Θρᾳκῶν ἕτερος ὅτι Μηδόκης ὁ βασιλεὺς βοῦν ἔφερεν ὅλον ἐν γνάθῳ.

86. ἐκ κριβάνου βοῦς] Cf. Aesch. Fr. 321. ἐγὼ δὲ χοῖρον — ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω.

Schol. ἐκ κριβάνου: Οὐδετέρως λέγεται τὸ κρίβανον, (ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης "τουτὶ τί ἐστιν; ὡς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον." οὕτω δὲ λέγεται) οἱονεὶ κρίβαννον, ἐν ᾧ αἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. βαύνους δὲ ἔλεγον τὰς καμίνους. (Ἀρριανὸς "οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύννους ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς." καὶ κριβανίτης ἄρτος ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. τὴν δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὄπτησιν Ἄννος Αἰγύπτιος ἐπενόησεν· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἄννος κρίβανον, ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων.)

καὶ τίς εἶδε πώποτε: Λείπει τὸ οὐδείς. ὡς καὶ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ [Od. M. 88.] "τίς ἂν τάδε γηθήσειεν ἰδών;" προσυπακούεται τὸ οὐδείς.

87. βοῦς κριβανίτας] Quia Graeci tantum ἄρτους κριβανίτας norant. BERG. Cf. 1123. τοὺς κριβανίτας. Plut. 765. κριβανωτῶν (l. κριβανιτῶν) ὁρμαθῷ.

τῶν ἀλαζονευμάτων] Hunc genitivi usum notavit Gregorius Cor. p. 58. Cf. Nub. 153. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. 818. τῆς μωρίας. Eccl. 787. Av. 61. Pac. 238. Eq. 350. Xen. Cyr. II. p. 45. τῆς τύχης. Theocr. XV. 75. χρηστῶ κὠκτίρμονος ἀνδρός. Eur. Tro. 579. τῶνδ' ἀλγέων — καὶ συμφορᾶς. Bacch. 263. τῆς δυσσεβείας. Philostr. Icon. I. p. 847. ἀλλὰ τοῦ θράσους. Prop. IV. 7. 23. 'Foederis heu taciti!'

88. ναὶ μὰ Δί'] Cf. Eq. 280. Vesp. 181. 592. Pac. 416. 930. Lys. 1181. Eccl. 551. 786. Pl. 187. Eupol. II. 449. ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

τριπλάσιον Κλεωνύμου] Cleonymi proceritas memoratur etiam in Vesp. 592. χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής. Av. 1476. χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα. ELM. Cf. Eq. 285. τριπλάσιον

κεκράξομαί σου. 718. *αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.* Plat. Rep. IV. 422 C. *διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται.* 423 B. Legg. V. 744 E. *διπλάσιον ἐάσει τούτου κτᾶσθαι καὶ τριπλάσιον.*

Schol. *τριπλάσιον Κλεωνύμου*: *Ὅτι ὡς μέγα ἔχων σῶμα καὶ δειλὸς διεβάλλετο ὁ Κλεώνυμος. ἑτέρωθι δὲ καὶ ἀδηφάγος εἴρηται. νῦν δὲ καὶ φενακιστὴν αὐτὸν κωμῳδεῖ χαριεντιζόμενος.*

90. *ταῦτ' ἄρ'*] I. e. *διὰ ταῦτα ἄρα.* (Av. 486. *διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων* etc. Cf. Pac. 892. *διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'.* Nub. 856. *διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;* Plat. Gorg. 520. *διὰ ταῦτ' ἄρα, ὡς ἔοικε,* etc. Crat. 403 D. *διὰ ταῦτ' ἄρα φῶμεν* etc. Polit. 305. *διὰ ταῦτ' ἄρα* etc. Lys. 210. *διὰ ταῦτά τοι καὶ βούλομαί σε* etc.) Cf. Th. 649. *ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου | ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.* Nub. 319. Pac. 414. 617. Av. 120. *ταῦτ' οὖν.* Eur. Andr. 212. *ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.* Theocr. XV. 8. *ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος —.* XIV. 3. *ταῦτ' ἄρα λεπτὸς* etc. Xen. Symp. IV. 28. *ταῦτ' ἄρα* etc. Iph. T. 932. *ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς.* Ion. 346. *ταῦτα καὶ μαντεύομαι.* Plat. Prot. 310 E. *ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα νῦν ἥκω παρά σε.* Symp. p. 168. *ταῦτα δ' ἐκαλλωπισάμην, ἵνα —.* Aesch. Pers. 159. *ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω* etc.

ἐφενάκιζες] Absolute positum, ut in Pl. 280. *ὅστις φενακίζεις* etc. Sed Pac. 1087. *ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;* Ran. 921. Pl. 271. Dem. p. 20. *ὅλως δὲ οὐδείς ἐστιν ὅντιν' οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος.* p. 73. *αἰσθόμενος φενακιζομένην τὴν πόλιν.* p. 350. *ἐξαπατᾶν ὑμᾶς καὶ φενακίζειν.* p. 354. *φενακισθῆναι τὴν πόλιν.* p. 656. *ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε.* p. 682. *οἱ δ' ἄλλοι πεφενακισμένοι κάθησθε.* p. 764. *φενακίσας καὶ παρακρουσάμενος ὑμᾶς.* p. 781. *παρακρούσασθαι καὶ φενακίσαι ὑμᾶς.*

Schol. (*ταῦτ' ἄρ'*: *Ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. φέρων δὲ, τουτέστι*) *λαμβάνων, κομιζόμενος.*

91. Cf. Eur. Her. 929. *Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν.*

Ψευδαρτάβαν] Nomen comice fictum ad aliorum Persicorum exemplum, cum allusione ad v. *ψευδής.* Similiter ludit in voce *ψευδατράφαξυς* Eq. 630. et *ψευδαμάμαξυς* Vesp. 326.

Schol. *Ψευδαρτάβαν*: (*Γελοίως ἔπαιξε.*) *παίζει δὲ ὡς τοιούτων ὄντων ὀνομάτων παρὰ Πέρσαις, Ἀρταβάζου καὶ Ἀρταξέρξου. καὶ τὸ Ψευδαρτάβαν ἐποίησε παρὰ τὴν ἀρτάβην, τὸ μέτρον· Περσικὸν δὲ καὶ Αἰγύπτιον τὸ ὄνομα.*

92. Hesychius: *Βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ* [*τὸν?*] *βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν.* ELM. Plurima collegit Stanleius ad Aeschyli Pers. 985. Nos satis habemus Herod. I. 114. *τὸν δέ κού τινα αὐτῶν ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι.* et Xen. Cyrop. VIII. 2. 10. locos memorasse. DIND. Adde Herod. V. 24. Lucian. de m. c. 29. *ὦτα γὰρ καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοί.* Dion. Chrys. Orat. III. *ὁ μὲν Πέρσης ἕνα τινὰ ἔσχεν, ὀφθαλμὸν βασιλέως λεγόμενον.* Philostr. V. Apoll. I. 15. *σατράπης δὲ τῇ φρουρᾷ ταύτῃ ἐτέτακτο, βασιλέως τις, οἶμαι, ὀφθαλμός.* Heliod. Aeth. VIII. 17. Themist. Or. 255 D. Milton

Par. Lost III. 650. 'Who in God's presence, nearest to his throne, | stand ready to command, and are his eyes | that run through all the heavens etc.'

ἐκκόψειε] Cf. Nub. 24. *εἶθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.* Av. 583. *τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων.* 1613. *ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα | προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.* 342. *ἤν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς.* Similiter fere Plut. 180. *ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος —. ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι.* Plat. com. II. 673. *σκορπίος αὖ — Β. παίσειέ γε σοῦ τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.* Anaxandr. com. III. 182. *πελεκᾶν, κίγκλοι, γέρανος* — (B.?) *τουδὶ | τοῦ χάσκοντος διατειναμένη | διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν | διακόψειεν τὸ μέτωπον.*

Schol. τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν: Ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ, ὡς βασιλέως ὦτα οἱ ὠτακουσταί, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

93. *τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως*] Sic Nub. 1202. *ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν.* Pl. 33. Soph. Oed. C. 344. *τἀμὰ δυστήνου κακά.* Eur. El. 366. *πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.* Suppl. 921. *Ἅιδας τὸν ἐμὸν ἔχει | μόχθον ἀθλίας.* S. Paul. II. Ep. Thess. 3, 17. *τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.* Hom. Il. *γ'.* 180.

πρέσβεως ludens dixit noster. *Πρέσβυς* de sene, *πρέσβεις* de legatis dicebatur. *Πρέσβεως* vel *πρέσβει* ne de sene quidem usurpatum est. ELM. Usurpatur tamen *πρέσβυς* de legato Aesch. Suppl. 708. *πρέσβεις* de senibus Pers. 845. Nominativus dualis *πρέσβη* (legati) occurrit Fr. 495. dativus *πρέσβεσι* supra v. 62.

Schol. τοῦ πρέσβεως: Προπαροξυτόνως ὡς μάντεως, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρέσβις. οἱ δὲ παροξυτόνως ὡς χαλκέως, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρεσβεύς· οἵτινες ἁμαρτάνουσιν· οὐ γάρ ἐστιν ὁ πρεσβεύς.

94. *ὁ βασιλέως ὀφθαλμός*] I. e. secundum orientalem modum loquendi *ἐπίσκοπος* (Av. 1022). Cf. Xen. Cyr. VIII. 6. 16. *ὅτι βασιλέως υἱὸς καταβαίνει, βασιλέως ἀδελφὸς, βασιλέως ὀφθαλμός.*

ὦναξ Ἡράκλεις] Cf. Pac. 180. Av. 277. Ran. 298. Lys. 296. *ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις* Ach. 807.

Schol. ὁ βασιλέως: Οὕτως ἐκάλουν οἱ κήρυκες ἐξ ὀνόματος.

95. *ναύφαρκτον βλέπεις*] Redde, Num praelium navale meditaris? App. Prov. IV. 2. *Ναύφρακτον βλέπει* (sic): *ἐπὶ τῶν ὀργίλως καὶ πολεμικῶς προσχόντων.* Schol: *ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται.* Qui recte addit: *ἔξεισι τερατώδης τις γελοίως ἐσκευασμένος καὶ ὀφθαλμὸν ἔχων ἕνα ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου.* Cf. Eq. 567. *πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ.* Eur. Iph. A. 1259. *ὁρᾶθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε.* Aesch. Pers. 943. *ναύφρακτος Ἄρης.* 1029. *ναύφρακτον — ὅμιλον.* "Male Hesychius, *Ναύφρακτος· ναύσταθμος, λιμήν.* In hoc nostri loco dictum videtur pro *εἰς ναυμαχίαν παρεσκευασμένος.* Immensum oculum in media fronte depictum habebat Pseudartabas, quem cum oculo navis comparat Dicaeopolis. Pollux I. 86. *τὸ δ' ὑπὲρ τὸ προὖχον ἀκροστόλιον ἢ πτυχὶς ὀνομάζεται καὶ ὀφθαλμὸς, ὅπου καὶ τοὔνομα τῆς νεὼς γράφουσι.*" ELM.

Recte forsan interpungit Richter (Prol. ad Vesp. p. 121) sic: *πρὸς τῶν — βλέπεις!* | *ἦ — σκοπεῖς;* Quod ad locutionem *ναύφρακτον βλέπειν*, cf. 234. *δεῖ — βλέπειν Βαλλήναδε.* 254. *βλέπουσα θυμβροφάγον.* 376. *οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν.* 566. *ὦ βλέπων ἀστραπάς.* Eq. 631. *ἔβλεψε νᾶπυ.* 855. *εἰ σὺ — βλέψειας ὀστρακίνδα.* Vesp. 455. *ἀνδρῶν — βλεπόντων κάρδαμα.* 643. *σκύτη βλέπειν.* 847. *τιμᾶν βλέπω.* 900. *ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.* Pac. 1184. *βλέπων ὀπόν.* Av. 1169. *πυρρίχην βλέπων.* 1671. *αἰκίαν βλέπων.* Lys. 886. *ἀγανώτερον βλέπειν.* Ran. 562. *ἔβλεψεν εἴς με δριμύ.* 593. *βλέπειν — τὸ (τι?) δεινόν.* 603. *βλέποντ' ὀρίγανον.* 804. *ἔβλεψε — ταυρηδόν.* 1336. *φόνια δερκόμενον* (Eur.). Eccl. 291. *βλέπων ὑπότριμμα.* Pl. 328. *βλέπειν — Ἄρη.* 424. *βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.* Fr. 393. *ἔρημον ἐμβλέπειν* (*ἐρημίαν βλέπειν?*). Nub. 1176. *Ἀττικὸν βλέπος.* Eupol. II. 541. *σκύτη βλέπει.* Pherecr. II. 318. *ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν* (qu. *ἐξορῶν*). Timocl. III. 598. *μισῶν λόγους ἄνθρωπος — Ἄρη βλέπων.* Euphron. IV. 493. *ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.* Alex. III. 425. *ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες.* Straton. com. IV. 546. *προσβλέψας μέγα.* Eupol. II. 557. *ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν.* Com. incert. ap. Phryn. Appar. Soph. p. 53, 9. *ὄμφακας βλέπει.* Aesch. Sept. 53. *λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.* 498. *φόνον βλέπων.* Eum. 34. *δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν.* Eur. Alc. 773. *οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;* Or. 389. *δεινὸν δὲ λεύσσεις.* Iph. A. 644. *ὡς οὐ βλέπεις ἕκηλον.* Ion. 1282. *δράκων ἀναβλέπων φονίαν φλόγα.* Cycl. 553. *καλὸν βλέπω.* 515. *καλὸν ὄμμασιν δεδορκώς.* Hom. Il. γ'. 342. *δεινὸν δερκόμενοι.* β'. 269. *ἀχρεῖον ἰδών.* λ'. 37. *δεινὸν δερκομένη.* χ'. 95. *σμερδαλέον δὲ δέδορκεν.* α'. 105. *κάκ' ὀσσόμενος.* Hom. Od. τ'. 446. *πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς.* β'. 152. *ὄσσοντο δ' ὄλεθρον.* Hesiod. Scut. 145. *σμερδαλέον δὲ δέδορκε.* 236. *ἄγρια δερκομένω.* 160. 243. 426. 430. 445. Pind. Ol. IX. 165. *ἀνέρα — ὁρῶντ' ἀλκάν* (schol: *βλέποντα ἀνδρεῖον*). Nem. IV. 64. *φονερὰ — βλέπων.* Simonid. apud Poll. II. 65. *μέγα βλέπων.* Ibyc. Fr. 2. *τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος.* Anacreont. Fr. 4. *παρθένιον βλέπων.* 75. *λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα.* Theocr. XIII. 45. *ἔαρ θ' ὁρόωσα Νυχεία.* XXV. 137. *φόνον λεύσσοντε.* Meleag. Epigr. 44. *χεῖμα δεδορκώς.* Plat. Charm. 155 D. *ἐνέβλεψέ τέ μοι — ἀμήχανόν τι οἷον.* Rep. VII. p. 695 B. *δριμὺ μὲν βλέπει τὸ ψυχάριον* etc. Lucian. Fug. 19. *ἰταμόν τι καὶ παράφορον δεδορκότες.* Herm. 1. *ἀτενὲς ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπῃ ἐς αὐτήν.* Philopatr. 2. *τὸ ταυρηδὸν ἐπιβλέπειν.* 22. *δριμὺ καὶ τιτανῶδες ἐνιδών.* Amor. 24. *τυραννίδα βλέποντος.* 29. *δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπων.* Conv. 16. *δριμὺ καὶ παράφορον βλέπων.* Catapl. 22. *φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα.* D. Mort. XXVII. 7. *ἀμυδρὸν βλέπων.* Tim. 54. *τιτανῶδες βλέπων.* Vit. auct. 7. *ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει.* Icar. 14. *εἰ — ἀετῶδες βλέποι.* 23. *μάλα φοβερῶς δριμύ τε (τι?) καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδών.* Bis accus. 20. *ἀρρενωπὸν βλέπω.* Lex. 4. *διερὸν βλέπειν.* Pseudol. 32. *εἰ — δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν.* Philops. 30. *δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ.* Men. 15. *φοβερόν τι καὶ διάκενον δεδορκότων.* Luc. 6. *ἀκριβῆ βλέπεις ἀνθρωπομάγειρον.* 21. *φοβερὸν ἔβλεπε.* Id. T. IV. p. 2. *γοργὸν ἀποβλέπῃ.* Plut. Pomp. 76. *ἐσκόπει*

καταφυγὴν ἐπὶ τῷ παρόντι καὶ ἀναχώρησιν. Aelian. V. H. II. 44. *φονῶντι ἐοικὼς καὶ σφάττειν βλέπων.* XII. 21. *σεμνὸν καὶ βλοσυρὸν ὁρῶσαι.* XIV. 22. *ἐνεώρων δριμὺ καὶ αὖ πάλιν γαληναῖον καὶ φαιδρόν.* Aristaen. Epist. I. 27. *ὑποβλέπουσα λοξόν.* II. 18. *στενὸν ὑποβλέπουσα.* Alciphr. I. 28. *ταχερὸν βλέπεις βλέμμα.* II. 1. *βλέπεις — πικρὸν καὶ πολεμικόν.* III. 21. *βλέπων φονῶδές τι καὶ αἱμοβόρον.* III. 38. *ῥωμαλέον καὶ ἐγρηγορὸς βλέποντα.* III. 55. *ταχερὸν καὶ ὑγρὸν προσβλέπων.* Dio Chrys. IV. p. 177. *ὑγροῖς τοῖς ὄμμασι μάχλον ὑποβλέπων.* Philostr. Icon. 2. *ἐλεεινὸν βλέπουσα.* Philon. p. 667. *θάρσος μέτ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπουσα.* Phot. 557, 17. *Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.* App. Prov. III. 66. *Λήμνιον βλέπει.* IV. 21. *Ὄμφακας βλέπει: ἐπὶ τῶν δριμὺ βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.* Apostol. V. 57. *Γόργειον βλέπει* (Hom. Il. θ'. 349). Suid. v. *Κύκλωπες: Κυκλώπειον βλέμμα.* Virg. Aen. VI. 467. 'torva tuentem.' Lucret. V. 34. 'acerba tuens.' Sic nos dicimus to look daggers, sly, fierce, sour, sheepish, etc. V. Blomf. ad Aesch. Sept. 53. Monk. ad Alc. 789.

Schol. πρὸς τῶν θεῶν: (*Ἐξεπίτηδες μέγαν ὀφθαλμὸν ἐσκεύασται ἔχων ὁ πρεσβευτής.*) *ναύφρακτον δὲ ἤτοι ναύσταθμον, ὡς περιβλέποντος ἐν κύκλῳ τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ ἀξιωματικῶς εἰσιόντος· τινὲς δὲ ναύφρακτον τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν. οἷον οὖν στρατιὰν βλέπεις ὅλην·* (*ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ἐφράττοντο δὲ καὶ δερματίνοις τροποῖς πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι τὰ σανιδώματα. Ἄλλως. ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται. σκώπτων οὖν αὐτὸν διὰ τὸ σοβαρῶς καὶ μόλις προσιέναι ταῦτά φησι, πότερον ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ ναυτικὸν ἔχων οὕτω βαδίζεις,*) *ἢ ναῦν ἀκρωτήριον κάμπτουσαν; ἐπειδὴ δεδοικότες οἱ ἐμπλέοντες, ὅταν ὦσι πλησίον τῆς γῆς, ἠρέμα καὶ ἐπιστημόνως ἰθύνουσι, μὴ προσπταίσωσι τῇ γῇ.* (*ἐσκευασμένος δὲ ἦν ὁ Πέρσης, δέρμα ἔχων καθειμένον εἰς τόπον τοῦ τε πώγωνος καὶ τοῦ στόματος ὡς ἂν προσωπεῖον. Ἄλλως.*) *ἔξεισι τερατώδης τις γελοίως ἐσκευασμένος καὶ ὀφθαλμὸν ἔχων ἕνα ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου.*

96. *νεώσοικον*] Navale. Anglice ship-shed. Aliud est *νεώριον* seu *νεώρια* (Angl. dock-yard). Cf. Dem. p. 184. *φημὶ τοὺς στρατηγοὺς δεῖν διανεῖμαι τόπους δέκα τῶν νεωρίων σκεψαμένους ὅπως ὡς ἐγγύτατ' ἀλλήλων κατὰ τριάκοντ' ὦσι νεώσοικοι.*

περὶ ἄκραν κάμπτων] Schol: *τηνικαῦτα γὰρ μάλιστα εἰώθασι προορᾶν καὶ φυλάττειν τὴν ναῦν ὁπόταν ἄκραν τινὰ κάμπτωσι.* Anglice, doubling a cape. Cf. Herod. VII. 122. *κάμπτων δὲ Ἄμπελον τὴν Τορωναίην ἄκρην.* VII. 193. IV. 42. 43. Aeschrion. ap. Athen. 335 C. *τὴν ἄκραν κάμπτων.* Menand. IV. 76. *ὡς δὲ τὴν ἄκραν | κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ | ἀνηγάγοντ'.* Theocr. XXIV. 117. *περὶ νύσσαν | ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι.* Apoll. Rhod. II. 562. *ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἵδοντο.* Tenendum autem est apud Comicum ridiculi causa huic regis oculo circumligatam esse larvam cum ingenti oculo, quem Comicus comparat cum foramine navis per quod remus exeritur [imo cum oculo navis: cf. ad 97]. Hinc dicit eum inde prospicere, tanquam navigantem, quo cursum flectere debeat et dirigere. BE.

σκοπεῖς] *σκοπεῖν* hic valet to look out for, ut alibi *ὁρᾶν*. Cf. Lys. 426. *ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις | οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;* Isae. II. 22. *πραχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναῖκά μοι καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι.* Soph. Phil. 467. *πλοῦν — ἐγγύθεν σκοπεῖν.* Aj. 1165. *καπετόν τιν' ἰδεῖν.* Aesch. Suppl. 716. *καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδὸν* etc. Eur. Hec. 891. *μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντας ἡσυχῇ.* Theocr. XIII. 12. *οὐδ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν.* XV. 2. *ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ.* Plut. Pomp. 76. *ἐσκόπει καταφυγήν.* Lucian. Cont. 2. *ὥρα ἡμῖν ὑψηλόν τι ὄρος περισκοπεῖν.* Nav. 13. *ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι.* Plin. Epist. IV. 13. 'Rogo ut — circumspicias praeceptores.'

Schol. (*ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων: Τηνικαῦτα γὰρ μάλιστα εἰώθασι προορᾶν καὶ φυλάττειν τὴν ναῦν ὁπόταν ἄκραν τινὰ κάμπτωσι. νεώριον οὖν, φησί, περιβλέπεις, ἐν ᾧ νεωλκήσεις. οἶκον δὲ νεὼς, ὃ καλοῦσιν ἀγκῶνα. ἢ μᾶλλον ὑποκρύφους τόπους διὰ τὸν ἄνεμον, ἔνθα ὑπὸ σκέπην εἰσίν.*)

97. *ἄσκωμα* lorum est (*τροπωτήρ*) quo remus circumligatur, ne loco suo moveatur. Hic autem Persa barbae loco *δέρμα καθειμένον* habet risus excitandi causa. Etym. M. 155, 17. *ἀσκώματα καλοῦνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιρραπτόμενα ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι διὰ τὸ μὴ εἰσφέρειν* (*εἰσφρεῖν* aut *εἰσρεῖν*?) *τὸ θαλάσσιον ὕδωρ.* Pollux X. 134. *σκαλμοί, τροπωτῆρες, ὑπηρέσια, ἀσκώματα, κοντοί, κάλοι,* etc. Cf. Ran. 364. *ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον.*

τὸν ὀφθαλμόν] Cf. ad 95. Schol. Apoll. Rh. I. 1089. *πτυχὶς λέγεται ὅπου τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα.* Poll. I. 86. *τὸ δ' ὑπὲρ τὸ προῦχον ἀκροστόλιον ἢ πτυχὶς ὀνομάζεται καὶ ὀφθαλμός, ὅπου καὶ τοὔνομα τῆς νεὼς ἐπιγράφουσι.* Eust. alicubi, *πτυχὴ* (*πτυχὶς*?) *δέ ἐστιν ὅπου οἵ τε ὀφθαλμοὶ ζωγραφοῦνται.* Quoniam autem rotunda erat et in fronte navis sita, propterea ob similitudinem *ὀφθαλμὸς* vocabatur. Hujusmodi *ὀφθαλμοὺς* albos numero navis nigro insignitos in navigiis piscatoriis Gallicis vidi.

Schol. *ἄσκωμ' ἔχεις: Ὡς* (*τοῦ*) *δέρματος ἐξηρτημένου τοῦ μύστακος αὐτοῦ καὶ τῆς ῥινὸς καὶ οὕτως ἐσκευασμένου γέλωτος χάριν. ἄσκωμα δὲ ὁ ἱμὰς ὁ συνέχων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.* (*Ἄλλως. ὁ τῆς κώπης ὀφθαλμὸς ἔχει τὸ ἄσκωμα.*) *κώπης δὲ ὀφθαλμὸς τὸ τρῆμά ἐστιν.*

100. Jocatur quasi Persice loquens. BE. Graece barbarizans loquitur, ut Triballus ille in Avibus, et Scytha in Thesm. Semibarbare enim eum loqui, non Persice, docet versus 104. Porro ea loqui illum credibile est quae Atheniensium auribus haud ita grata futura sint. Bothius sic explicat: Ego nuper quidem coepi pice denuo inducere patria, i. e. reflorescunt denuo res Persarum concussae olim cladibus Marathone, Plataeis, et Salamine acceptis. Quid lateat in *ἰαρταμὰν* non liquet. Tentabam *ἀπαρτὶ μὰν ἔξαρξ' ἀναπισσοῦν ναῦ* (vel *αὖ*) *σατρά.* Cf. 190. *ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.* Ceterum barbarorum more *σατρὰ* pro *σαθρὰ* pronuntiat, ut Scytha ille in Thesm. 1114. *πόστη* pro *πόσθη*, *παίνεται* pro *φαίνεται.* 1179. *ὀρχῆσι* pro *ὀρχήσει.* etc.

Schol. *Ἀπισσονασάτρα: Παίζει ὡς τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ χρώμενος.*

101. *ξυνήκαθ' ὃ λέγει;*] Cf. Av. 945. *ξύνες ὅ τοι λέγω.*

Schol. *ξυνήκαθ': Ἐνοήσατε.* Vict.

102. Thuc. VIII. 48. *φανερῶς ἔλεγον ὅτι βασιλεὺς σφίσι φίλος ἔσοιτο καὶ χρήματα παρέξοι.* Lys. XIV. 37. *ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα.*

Schol. *πέμψειν βασιλέα: Τοῦτό φησιν ὁ κῆρυξ ἢ οἱ πρέσβεις.*

103. *μεῖζον*] Altiori voce. Anglice louder.

104. Clarius hoc jam dicit, sed barbarizans, pro *οὐ λήψει χρυσὸν, χαυνόπρωκτε Ἴον, οὔ.* Iones proprie Athenienses dicuntur et *Ἰάονες* per dialectum quamdam. BE. Cf. Aeschin. 87, 42. *ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς — κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ "ἐγὼ, φησὶν, ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λήψεσθε."* Cf. Thuc. II. 7. 67. IV. 50. Isocr. de Pace 172 E. 179 A.

χαυνόπρωκτ'] Formatum ut *εὐρύπρωκτος, λακκόπρωκτος* (Nub. 1330). Pro simplici *χαῦνε.* Anglice vain. Sic designat Athenienses quasi cuilibet lucri spei inhiantes. Unde *χαυνοπολίτας* eos et *κεχηναίους* alibi dicit noster (infra 635. Eq. 1213.). Ridicule admiscetur *πρωκτοῦ* mentio, fortasse ad *εὐρυπρωκτίαν* obiter eorum notandam (v. Nub. 1089—1101.). Cf. Pind. Nem. VIII. 45. *κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.* Babr. Fab. 95, 36. *τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη | λόγοισι ποιητοῖσιν.* et ad Eq. 78.

Ἰαοναῦ] Barbarum Graecum, ut *βασιλιναῦ* Av. 1678. Barbare enim loquitur legatus Persicus ut Scytha in Thesm. et Triballus deus in Avibus. Barbari autem Athenienses, imo omnes Graecos, *Ἰάονας* appellabant. V. schol. h. l. et schol. ad Aesch. Pers. 176. *Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.* Theocr. XVI. 57. *Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.*

Schol. *χρυσοχαυνόπρωκτοι: (Ἀντὶ τοῦ ἔκλυτοι.) Ἰαοναῦ δὲ ἀντὶ τοῦ Ἀθηναῖοι. Ἴωνες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. (ὡς βάρβαρος δὲ τὸ αὖ ἔφη, Δωρικὸν ἀντὶ ἑλληνιζομένου.)*

106. "Videtur scholiasta perditae alicujus fabulae [fort. Babyloniorum] locum spectare." (Bergk. ad Arist. Fr. II. 1211.)

Schol. *ὅτι χαυνοπρώκτους: Ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας ἐκάλουν οἱ βάρβαροι προείρηται. (καὶ Ὅμηρος* [Il. N. 685.] *"Ἰάονας ἑλκεχίτωνας." τὸ δὲ αὖ ἀντὶ τοῦ οὐ βαρβαρίζων ἔφη.)*

108. *ἀχάνας*] Mensurae modus Persicus, medimnos Atticos 45 continens, sec. Aristotelem apud schol.; Orchomeniorum modus, 40 medimnos continens, sec. eundem apud Poll. X. 164. Cf. Hesych. h. v. Poll. l. l.

Schol. *Ἀχάνη μέτρον ἐστὶ Περσικὸν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς μέ, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι κίστις ἐστὶν εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι.*

109. *ἀλαζὼν — μέγας*] Anglice, a big impostor. Sic *μέγας φίλος*, 'magnus nebulo' (Cic.), etc.

110. Cf. Thesm. 626. *ἄπελθ'· ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην — σὺ δ' ἀπόστηθί μοι —· σὺ δ' εἰπέ μοι.*

μόνον] Solum. Cf. Pac. 660.

111. *φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί*] Post *ἐμοὶ* mutata constructione intulit *πρὸς τουτονὶ*, quod tantundem valet quantum simplex dativus *τουτῳί*, quemadmodum v. 722. *πρὸς ἐμὲ* oppositum habet dativum *Λαμάχῳ, ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.* DIND. Adde Eur. Iph. T. 525. *ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.* Et sic accipit schol. Cf. Pl. 868. *πρὸς ἐμὲ τουτονί.* Aeque enim bene Graecum est *λέγειν τινὶ* et *πρός τινα.* Cf. Nub. 1245. *ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.* Soph. Oed. R. 1121. *οὗτος σὺ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων | ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ.* Eur. Med. 57. *γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι.* Accusativus est infra 311. *ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν — πρὸς ἡμᾶς;* 690. *λέγει πρὸς τοὺς φίλους*, etc. Nub. 517. *κατερῶ πρὸς ὑμᾶς.* Eccl. 168. *πρὸς γυναῖκας ᾤόμην λέγειν.* 931. *ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.* Pac. 658. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους.* 660. *πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω.* 661. *εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.* Av. 397. *φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς — ἀποθανεῖν* etc. Eur. Ion. 1520. *τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.* Iph. T. 41. *λέξω πρὸς αἰθέρ'.* Soph. Phil. 580. *δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν | ἐς φῶς ὃ λέξει πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.* Trach. 369. *ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν.* El. 520. *πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ | ἐξεῖπας, ὡς* etc. Aj. 292. *ὁ δ' εἶπε πρός με βαί'*, etc. Herod. IV. 113. *ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς.* Xen. Mem. IV. 2. 36. *πρὸς τοὺς θεοὺς εὔχεσθαι* (i. q. *τοῖς θεοῖς*). Hom. Od. τ'. 288. *ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν.* Lys. XIX. 34. *πρὸς τοὺς συνδίκους — ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι.* Hyperid. in Dem. p. 34. *ἐγὼ γὰρ ἔλεγον ἔμπροσθεν πρὸς πάντας ὅτι* etc. Elmsleius et Schutzius *πρὸς τουτονὶ* reddunt coram hoc, sc. legato, ita ut te exaudire possit. Fritzschius: coram hac scutica (sc. *τὸν ἱμάντα*). Cf. Soph. El. 1204. *πρὸς* (coram fidis) *πιστὰς χερεῖς* (*ἐμοί*). Eur. Hel. 1604. *ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος; | δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους.* Reiskius conjicit *πρὸς τουτουὶ* (ego te adjuro per hanc scuticam), scuticam ostendere minitantem Dicaeopolin existimans. Quod probat Muller.

Schol. ἄγε δὴ σὺ φράσον: *Ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐμαυτόν· Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. ὡς μὴ συνιέντος δὲ αὐτοῦ δείκνυσι τῷ δακτύλῳ, ἐμοὶ λέγων καὶ τουτονί.*

112. *ἵνα μή σε βάψω —*] Ne te tingam tinctura Sardianica, i. e. ne te rubrum verberibus reddam. Schol: *ἵνα μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας, οἱονεὶ ἵνα μή σε φοινίξω.* Cf. 320. *μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς* (*τουτονὶ?*) *φοινικίδα.* Plaut. Rud. IV. 3. 61. 'fiet tibi puniceum corium.' Pseud. I. 2. fin.

βάψω βάμμα] Thesm. 793. *μανίας μαίνεσθαι.* Pl. 10. *μέμψιν μέμφομαι.* 419. *τόλμημα τολμᾶτον.* 517. *λῆρον ληρεῖς.* Av. 31. *νόσον νοσοῦμεν.* 42. *βάδον βαδίζομεν.* 508. *ἦρχον ἀρχήν.* 849. *πέμπειν πομπήν.* Pac. 150. *πόνους πονῶ.* MITCH. Adde Eq. 487. *κράγον κεκράξεται.*

βάμμα Σαρδιανικὸν] Purpurae tingendae artificium Lydis Sardes habitantibus tribuitur a Plinio H. N. VII. 56. Hesych.: *βάμμα Σαρδιανικόν. τὸ φοινικοῦν· διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδεσι βάμματα.* PALMER. Cf. Pac. 1174. *βάμμα Σαρδιανικόν.* 1176. *τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν.* Ion. ap. Athen. XV. 690 B. *καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροός.* Aelian. V. H. IV. 46. *τῶν Σαρδιανικῶν — ὀξυτέρα (ἐσθής).* Varron. ap. Non. Marcell. p. 539. 542. in omnibus rebus bonis quotidiana cubo in Sardianis tapetibus. Aesch. Eum. 1028. *φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.* Athen. II. 48 B. Act. Apost. XVI. Clem. Alex. Paed. II. 10. 108. *βάμμα γοῦν Σαρδηνιακὸν* (sic), *καὶ ἄλλο ὀμφάκινον, καὶ χλωρὸν ἕτερον, ῥοδομιγὲς καὶ κοκκοβαφὲς* etc. Salmas. ad Tertull. de pall. 182. Ab *Σάρδεις* autem fit appellativum *Σαρδιανὸς*, et ab eo *Σαρδιανικὸς*, ut *Φασιανικὸς* a *Φασιανὸς* (Ach. 726.) Av. 68., *Λακωνικὸς* a *Λάκων*, etc. Pollux VII. 77. *καὶ Σαρδιανικὸς δὲ χιτών τις ἐκαλεῖτο.* Heraclid. apud Athen. p. 514 C. *διῄει — πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων (-ήτων?) Σαρδιανῶν.* Nomen gentile est *Σαρδιανὸς*, Eur. Fr. 631. Alia forma, ut videtur, est *Σαρδιακός.* V. ad Plat. com. II. 683.

Schol. βάμμα Σαρδιανικόν: *Ἵνα μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας, οἱονεὶ ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ περὶ Ἰταλίαν· γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρίψω.* R. (*ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν. Σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτὰ, σταδίους ἑξήκοντα Κύπρου διέχουσα* (*ἀπ.*?). *ἐν ταύτῃ δὲ γίγνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὼ τῆς Λυδίας πυρρὰ βάμματα γίνεται. βούλεται οὖν δηλοῦν ὅτι, εἰ μὴ εἴποις τἀληθὲς, μαστίζων σε ἐρυθρὸν ποιήσω τοῖς αἵμασι* [*στίγμασι*?]). *τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφὴ, ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν ἀνένευσεν, ὁμολογῶν δὲ κατένευσεν.*

113. (*ἀνανεύει.*)] Cf. Lys. 126.

114. *ἄλλως*] Temere. Anglice, to no purpose. Cf. ad Av. 265. Eur. Med. 1029. *ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην.* Plat. Phaed. p. 384 A. *ἄλλως ἂν ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη.* Sic *μάτην ἄρα, διὰ κενῆς ἄρα.* V. Elmsl. ad Med. 1229.

Schol. ἄλλως ἄρ' ἐξηπατώμεθα: *Ἠλιθίως καὶ ματαίως, ὡς καὶ Ὅμηρος* [Il. Ψ. 144] "*Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς.*" *οἱ δὲ Ἀττικοὶ εἰώθασι προστιθέναι τὴν την, λέγοντες τηνάλλως.*

115. *Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν*] Cf. Eur. Iph. T. 645. *τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς | ἀνήρεθ' ἡμᾶς* etc. Orest. 278. *σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ'.* Subaudiendum fortasse *νεῦμα.* Redde, Graeco utique more adnuunt isti viri, i. e. Pseudartabas duoque comites eunuchi. Hoc facete dicit senex Atticus, quia revera actores isti Graeci sunt; sed innuit etiam legatos istos falsos et subornatos esse, neque revera Persas, a quibus Athenienses monet ne decipi se patiantur. Sic v. 157. Odomantas a Theoro subornatos, tanquam a Sitalce missos, non revera esse Odomantas (quae gens Thraciae maxime bellicosa erat, v. 153), sed homines aliquos imbelles et effeminatos ostendit. Quibus salse perstringitur Athe-

niensium stolida credulitas et simplicitas, qui legatorum mendaciis tam faciles praebeant aures. Cf. ad 120.

Schol. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν: Τοῦτο εἶπεν ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ. ἐπένευσε δὲ μετὰ τὸ περιάγειν τὴν κεφαλήν. χρὴ μέντοι εἰδέναι ὅτι ἕνα καλέσας μικρῷ πρότερον νῦν ὡς περὶ δύο τὸν λόγον ποιεῖται. δῆλον οὖν ὅτι δι' ἑνὸς τοῦ ἐνδοξοτέρου τοὺς δύο καλεῖ. (116.) αὐτόθεν δὲ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐντεῦθεν.

116. ἐνθένδ' αὐτόθεν] Hoc ipso e loco. Similiter ἐνθάδ' αὐτοῦ, hoc ipso in loco, Vesp. 765. Pl. 1187.

118. ἐγῷδ' ὅς ἐστι] Cf. 5. ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε (f. 'γὼ) τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών, | τοῖς πέντε ταλάντοις, etc. 442.

Κλεισθένης —] Subaudias ἐστὶ vel δηλονότι. Nominativus ponitur per attractionem qualis est in V. 430.

ὁ Σιβυρτίου] Sibyrtii palaestra memoratur a Plutarcho in vit. Alcib. c. 3. Fortasse mollem atque effeminatum hominem et a corporis exercitatione alienum παιδοτρίβου filium jocose vocat noster. ELMSL. Clisthenem saepius ut mollem notat comicus. Conjungitur cum Stratone (v. 122.), ut in Eq. 1373. οὐδ' ἀγοράσει 'τ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. | ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων; Fr. 361. παῖδες ἀγένειοι Στράτων καὶ Κλεισθένης (Κλεισθένης τε καὶ Στράτων?).

Schol. ἐγ' ᾦδ' ὅς ἐστι: Τὸ ἐγ' ᾦδα ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. οὗτος δὲ ὁ Κλεισθένης ἀεὶ τὸ γένειον ἐξυρᾶτο πρὸς τὸ ἀεὶ φαίνεσθαι νέος· διὸ εὐνούχῳ αὐτὸν εἰκάζει.

119. ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν] ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον ex Euripidis Medea comparavit scholiasta: quae verba hodie in illa fabula non leguntur. DIND. Ex Aegeo ejus aut Peliasin sumpta esse ea suspicatur Elmsleius in Mus. Crit. II. 2. Medeae enim personam in Aegeo fuisse clare docere schol. Eur. Med. 168. Ad Peliadas probabiliter ea refert Nauck.: in eo enim dramate Medeae fuisse partes.

ἐξυρημένε] Cf. Th. 191. σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος, etc. Athen XII. 528 F. γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ κατεξυρημένον τὸν πώγωνα καὶ κατακεκνισσηρισμένον. IV. 176. ξυρούμενοι καὶ λειαινόμενοι. Nicol. Dam. Hist. κατεξυρημένον εὖ μάλα γυναικώδη τε καὶ ἄναλκιν. Plat. Pol. I. 341 C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα.

Schol. ὦ θερμόβουλον: Παρῳδίᾳ χρῆται· ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ [?] Εὐριπίδου "ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον." οὗτος οὖν σκώπτων Εὐριπίδην προσέθηκε πρωκτὸν παρὰ προσδοκίαν.

120. Cf. Aesop. Fab. 44. ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύσεις; Haec dicit senex Atticus quia actor ille qui eunuchi partes sustinet barbam risus excitandi causa larvae adligatam gerit. Parodia autem haec sunt versus Archilochei ab scholiasta servati, τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων. "Immo non parodia sed vera lectio est τοιάνδε — πυγήν". (Bentl.). Panaetius πίθηκος audiebat: v. Fr. 347.

Schol. (*τοιόνδ', ὦ πίθηκε*: *Καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῶν* (*ἐπῳδῶν* Huschk. Bergk.)

"*τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.*")

121. *ἐσκευασμένος*] Ornatus, Anglice got up. Cf. 739. *χοίρους γάρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.* Th. 591. *αὐτὸν — ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.*

122. Verba *οὐ δήπου Στράτων* sine interrogationis nota repraesentari debebant. Usurpatur *οὐ δήπου* vel *οὔτι που* eodem fere sensu quo dicerent nostrates, Surely it cannot be Strato. V. Nub. 1260. Pac. 1211. Av. 269. 442. Lys. 354. Ran. 522. 526. Eccl. 327. 329. 756. Soph. Phil. 1233. *ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔτι που δοῦναι νοεῖς.* ELM. Recte Elmsleius. Adde Eq. 900. Soph. Ant. 380. *οὐ δή πού σέ γ'* etc. Oed. R. 1472. *οὐ δὴ κλύω που* etc. Eur. Hel. 95. 475. 541. Plat. Rep. II. 362 D. *οὔτι που οἴει, ἔφη — ἤδη ἱκανῶς εἰρῆσθαι.* Symp. 194 B. Alc. I. 113 E. Lys. 208 D. Theaet. 146 A. "Hoc differunt quod *οὔτι που* levem tantum nulloque nixam certo judicio conjecturam expromit, *οὐ δήπου* vero in re satis probabili gravem continet interrogationem." (Fritzsch. ad. Ran. 526.)

Στράτων] De eo vide ad 118.

Schol. *οὐ δή που Στράτων*: *Καὶ οὗτος κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λειαίνων τὸ σῶμα ὡς Κλεισθένης· ὥς φησιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ὁλκάσι "παῖδες ἀγένειοι Στράτων."*

123. *κάθιζε, σίγα*] Formula solemnis in concionibus. Cf. 59. *κάθησο σῖγα* (al. *σίγα*). Vesp. 905. *σίγα, κάθιζε.* Eccl. 130. *παῦσαι λαλῶν, κάθιζε.* Th. 381. *σίγα, σιώπα* (*κάθιζε*?).

124. *ἡ βουλὴ καλεῖ* —] Solebant enim Athenis legati publici in Prytaneo *ξενίζεσθαι*. V. Poll. VIII. 138. KUST. Cf. Eq. 1404. *καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ.* 281. 709. Pac. 1084. Ran. 764. Dem. p. 350. *ἡ βουλὴ δὲ ἡ μὴ κωλυθεῖσα ἀκοῦσαι τἀληθῆ παρ' ἐμοῦ οὔτ' ἐπῄνεσε τούτους οὔτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι. καίτοι τοῦτ' ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις.* Aesch. II. 56. *καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον.* Arg. Dem. Or. XIX. *ἔθος γὰρ ἦν τοὺς καλῶς πρεσβευσαμένους εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι.*

125. *ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;*] I. e. *ἀγχόνης ἄξια.* Nonne haec suspendio digna sunt? Eur. Bacch. 246. *ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐπάξια* (*ἔστ' ἄξια*?) —; Her. 246. *καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας.* Alc. 231. Aesch. Eum. 696. *νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.* Soph. Oed. R. 1374. *ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.* Aeschin. p. 33, 18. *ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ.* Lucian. Timon. 45. *ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς.* Diod. Sic. XXV. p. 512. *ἑαυτὰς δι' ἀγχόνης ἀπέπνιξαν.* Vesp. 686. *ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει.* Nub. 988. *ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν —.* Terent. Phorm. IV. 4. 5. 'Ad restim mihi quidem res rediit planissume.' V. Monk. ad Alc. 233. Pflugk. ad Her. 247.

Schol. *εἰς τὸ πρυτανεῖον*: *Ὥστε ἐκεῖ εἶναι τοὺς πρέσβεις παρὰ Ἀθηναίοις.*

ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη: Ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ τὸ εἶδος τοῦ πάθους, βαρυτόνως δὲ τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος.

126. *κἄπειτ' — δῆτ'*] Cf. Av. 1217. 911. Eur. Alc. 838. Vesp. 1133. *ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν —;*

στραγγεύομαι] I. q. *διατρίβω*. Moror. Derivatum a *στράγξ* gutta, quae lente (guttatim) cadit. Cf. Nub. 131. *τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, | ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν;* Machon. apud Athen. 580 E. *στραγγευόμενον* (vulgo *στρατ.*) *ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς.* Telet. apud Stob. Fl. XCVII. *ἐπιθυμῶν στραγγεύεται.*

127. Cum hoc loco cf. Eccl. 11. *ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.* Pherecrat. in Bekk. Anecd. p. 399. *οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ' οὐδ' ἀνέῳγέ μοι θύραν.* Eupol. II. 487. *οὓς οὐ πῦρ οὐ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς ἀπείργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον.* Pind. N. IX. 2. *ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι.* Isthm. II. 59. *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν.* Solon. ap. Dem. p. 422. *οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ, | αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν* (arcere, an *εἴργειν*?) *οὐκ ἐθέλουσι θύραι.* Aesch. Ag. 1332. *δακτυλόδεικτον δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, "Μηκέτ' εἰσέλθῃς τάδε" φωνῶν.* Soph. Oed. C. 1570. *ἐν πύλαισι — πολυξένοις* (*Ἅιδου*). Eur. Iph. A. 340. *καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν.* Alc. 582. *τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται | μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.* 613. *δόμον ἀμπετάσας δέξατο ξεῖνον.* Hel. 295. *κλῄθροις ἂν εἰργόμεσθα* (i. e. objectis claustris domo exclusi essemus). El. 357. *οὔκουν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.* Eur. Fr. 364, 19. *τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ* (*λέγοντας*) | *τῇ σῇ* (*σῆς ὡς*?) *πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.* Isocr. Or. XV. § 134. *ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις.* Proverbium *Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι* memoratur Zenob. I. 89. Aliud *Ἀεί τις ἐν Κύδωνος* (*ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων*) ibid. II. 42. De constructione *ξενίζειν — ἴσχει* cf. Herod. III. 77. *ἴσχον τε βουλομένους τοὺς ἑπτὰ ἐς τὸ πρόσω παριέναι.* V. 91. *καὶ τὸν, φρασθέντα τοῦτο, οἶκτός τις ἴσχει ἀποκτεῖναι.* Theogn. 815. *βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ — ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.* Eur. Iph. A. 661. *καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δή τι μὴ στέλλειν στρατόν.* Aelian. H. A. V. 39. *αἰδὼς δὲ ἴσχει αὐτὸν φρουρεῖν.* Soph. Oed. R. 129. *κακὸν δὲ ποῖον — εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;* Phil. 1408. *εἴρξω πελάζειν.* Eur. Hec. 867. *εἴργουσι χρῆσθαι.* Andr. 811. *μόλις δέ νιν — ἀρτῆσαι δέρην εἴργουσι.* Dem. p. 349. *ἐξέκλειον λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους.*

τούσδε ξενίζειν] Cf. 161. Vesp. 835. *τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.* Eccl. 530.

ἴσχει] Vox rarior apud comicos. Cf. Pac. 949. *οὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.* Lys. 505. *χαλεπὸν — ἴσχειν αὐτάς* (*τὰς χεῖρας*). Eq. 724. *μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.* Vesp. 1264. Nub. 983. Eupol. II. 537. *ἴσχε δή.* Antiph. com. III. 46. *ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.*

Schol. τούσδε ξενίζειν: Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων, (Οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις

"νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα."

καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ [Fr. 41]

"*τῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται*
ἦρα φιλοξενίης· ἔχε γὰρ τέγος ἀκλήϊστον."

καὶ Πίνδαρος [Nem. IX. 4]

"*ἔνθ' ἄρα πεπταμέναιν ξείνων ἔνεκεν ταῖν θύραιν.*"

λέγει δὲ περὶ τῶν πρυτάνεων, διότι αὐτὸν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατευόμενον καὶ πονοῦντα οὐ δέχονται, τοὺς δὲ πρέσβεις ξένους ὄντας καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ. ἴσχει δὲ ἀντὶ τοῦ κωλύει ἢ ἀποκλείει. Ἄλλως. οὐδέποτε ἐκώλυσεν ἢ ἀπέκλεισεν. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν πρυτάνεων, καθὸ ἐπὶ ξενίαν καλοῦσι τοὺς ἀφικνουμένους.)

128. Cf. Soph. Aj. 466. *ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν — καὶ δρῶν τι χρηστὸν εἶτα λοίσθιον θάνω;* Eur. Med. 1121. *ὦ δεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰργασμένη —.* Av. 1175. *ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.* Pl. 445. Andocid. p. 19, 43.

δεινὸν καὶ μέγα] Cf. Th. 581. *πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.* Pac. 403. *καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.*

129. *Ἀμφίθεος*] Hujus opera uti vult in paranda Pace, quia scit pacis eum studiosum esse, ut patet e v. 46.

130. *ταυτασὶ — ὀκτὼ δραχμάς*] *δεικτικῶς.* Cf. 960. *ταυτησὶ δραχμῆς.* 985. *ταυτασὶ* est etiam Lys. 603. Viatica (*ἐφόδια*) ei dat, quae suppeditare noluerant Prytanes. Vide v. 53.

ὀκτὼ δραχμάς] Hanc mercedem ei ut legato dat, nempe pro singulis diebus binas drachmas (cf. 66). Bidui enim iter ab Athenis ad Lacedaemona, et vice versa, fuit. V. Herod. VI. 120. Dem. p. 390. *τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες* (legati) *καὶ χιλίας λαβόντες δραχμὰς ἐφόδιον* (f. *ἐφόδια*) *παρ' ὑμῶν.*

132. *τῇ πλάτιδι*] Uxori. Cf. Dem. p. 1016. *Πλαγγὼν — ἐπλησίαζεν αὐτῷ.* Eur. Andr. 24. *κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον | πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί.* Aesch. Prom. 904. *μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.* Soph. Tr. 17. Phil. 677. Oed. R. 1100. Ejusdem originis voce *ἐμπελάτειρα* (cf. Soph. Tr. 16. *πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε*) usus est Callimachus, *τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν.* Cf. Blomf. ad Prom. 927.

Schol. καὶ τῇ πλάτιδι: Τῇ γυναικὶ, παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

133. *κεχήνετε*] Cf. ad Eq. 1263. *τῇ κεχηναίων πόλει.* Fr. 49. *ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα | ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.*

Schol. (*πρεσβεύεσθε: Ἀντὶ τοῦ πρέσβεις πέμπετε. τὸ δὲ κεχήνατε*) *ἐξαπατᾶσθε καὶ ἐνεοί ἐστε.*

134. *Θέωρος*] Hunc in Nub. 399. notat tanquam perjurum, in Vesp. 42. 416. 596. 1236. tanquam adulatorem. Hoc loco reddit rationem legationis qua defunctus fuerat apud Sitalcem Thracum regem, Atheniensium amicum, a quo copias auxiliares adducit. BE. Producitur prima in *Σιτάλκους*, ut apud Herm. II. 407.

Schol. προσίτω Θέωρος: (Οὗτος ἐπὶ κολακείᾳ κωμῳδεῖται.) ὁ κῆρυξ καλεῖ ἄλλον πρεσβευτὴν ἐλθόντα παρὰ Σιτάλκους τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, πρὸς ὃν ἦσαν ἀποστείλαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι· οὗτος δὲ ἐκαλεῖτο Θέωρος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ποτὲ μὲν ὡς ἐπιόρκου, ὡς ἐν Νεφέλαις [399]· (φησὶ γὰρ "εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν | οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.") ποτὲ δὲ ὡς ἐν τοῖς Σφηξίν [20]. (εἰσκηρύττεται δὲ ἀντὶ τοῦ καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος.)

135. εἰσκηρύττεται] Soph. El. 690. ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς | δρόμων διαύλων ἆθλ' etc.

137. *Schol.* οὐκ ἄν γ' εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες: Τοῦτο διὰ μέσου ὁ Δικαιόπολις. οὐκ ἂν ἔτριψας τὸν χρόνον, εἰ μὴ πολὺν μισθὸν ἐλάμβανες· τὸ γὰρ ἔφερες ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανες, ἐβάσταζες.

138. κατένιψε — ἔπηξ'] Sc. ὁ Ζεὺς aut ὁ θεός. Sic νίφειν, ὕειν, χαλαζᾶν, βροντᾶν, ἀστράπτειν, χιονίζειν, etc. Cf. Nub. 965. κεἰ κριμνώδη κατανίφοι. Similiter Herod. II. 22. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὅσον ὦν ταύτην τὴν χώρην. Frigida autem Thracia, ut omnibus notum est. Eur. Hec. 81. τὴν χιονώδη Θρῄκην. Andr. 215. Θρῄκην χιόνι τὴν κατάρρυτον. Cycl. 332. ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρῄκιος χέῃ. Hom. Il. ξ. 227. Hor. Od. III. 25. 10. 'Et nive candidam Thracen.' Sat. II. 5. 41. 'Furius hibernas cana nive conspuet Alpes.'

140. Θέογνις] Hunc tanquam frigidum poëtam perstringit in Thesm. 170. ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. Hoc autem loco facete significat tantarum nivium et tanti frigoris in Thracia causam fuisse quia Theognis tunc Athenis docuerit frigidas suas tragoedias. BE.

ἠγωνίζετο] Certabat in certamine dramatico. Cf. Vesp. 1479.

Schol. ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις: Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν (παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα.) τὸν ψυχρὸν οὖν τῷ ψυχρῷ παρέβαλεν. πάνυ δὲ χαριέντως ἔσκωψε.

141. De Sitalce Diodorus Siculus, Σιτάλκης ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς παρειλήφει μὲν βασιλείαν ὀλίγης χώρας, διὰ δὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ πολὺ τὴν δυναστείαν ηὔξησεν, ἐπιεικῶς μὲν ἄρχων τῶν ὑποτεταγμένων, ἀνδρεῖος δ' ὢν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατηγικὸς, ἔτι δὲ τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπιμέλειαν. Cf. Thuc. II. 95—100. Mortuum eum esse paullo post annum A. C. 424, hiemis initio (Ol. 89, 1), narrat Thucydides IV. 101. Socius autem Atheniensium factus erat anno A. C. 431. (Thuc. IV. 29).

142. καὶ δῆτα] Cf. Vesp. 13. Av. 511. Eccl. 378. 385. etc.

φιλαθήναιος —] Cf. Vesp. 282. Cf. Eq. 732. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός. 1341. ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε. Dem. p. 439. εἶναί τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν — φιλαθηναιότατον. Lucian. Dem. enc. 42. οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. Dem. p. 1459, 21. φασὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δ' οὐχ ὑμᾶς ἀλλ' αὑτούς. Dinarch. III. 22. φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν.

Schol. Pac. 289. *Δᾶτις — πρεσβευόμενος εἰς Ἀθήνας ἠράσθη τῆς αὐτῶν πολιτείας.* Anaxippi fabula *Φιλαθήναιος* inscripta fuit. Contra Dem. p. 439, 27. *μισαθήναιος.* 687. ult.

ὑπερφυῶς] Supra modum. Cf. Eccl. 386. Blomf. Gl. Pers. 825.

Schol. (*καὶ δῆτα φιλαθήναιος: Τὸ φιλαθήναιος προπαροξύνειν δεῖ, ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα προπερισπώμενα ἁπλᾶ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον δῆμος Ἀριστόδημος, πῶλος ἐχέπωλος· καὶ Ὅμηρος* [Il. *Δ.* 458] "*Θαλυσιάδην ἐχέπωλον*"· *κνεφαῖος ἀκροκνέφαιος, ὀμφαῖος πανόμφαιος, ἀρχαῖος φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος.*)

143. *ἐραστής*] *φιλεῖν* et *ἐρᾶν* eodem modo conjungit noster in Eq. 732. *ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.* 1341. *ὦ δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε.* ELM. Adde Anaxil. com. III. 348. *ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.* Xen. Hier. XI. 11. *ὥστε οὐ μόνον φιλοῖο ἂν ἀλλὰ καὶ ἐρῷο.* Plut. Brut. 29. *Βροῦτον δὲ λέγουσι δι' ἀρετὴν φιλεῖσθαι μὲν* (diligi) *ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἐρᾶσθαι δ'* (amari) *ὑπὸ τῶν φίλων.* Av. 1279. *ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.* Plat. Gorg. 481 D. *ἐρῶντε — ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδου — σὺ δὲ τοῦ τε Ἀθηναίων δήμου* etc. Id. Alc. I. 132. *δημεραστής.* Schol. ad Plut. 550. *Θρασύβουλος ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας.*

ἐραστὴς — ἀληθής] Cf. Eur. Suppl. 870. *φίλοις τ' ἀληθὴς ἦν φίλος.* Orest. 418. *οὐ σοφὸς, ἀληθὴς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος.* Suppl. 877. *φίλοις ἀληθὴς ἦν φίλος.*

ὥστε καὶ —] Cf. Av. 1290. *ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ | πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.* Eq. 319. Nub. 613.

144. *ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ'*] De more veterum nomina formosorum puerorum et puellarum inscribendi parietibus, januis, corticibus arborum, diximus ad Suidam s. v. *καλοί.* KUST. Ut amatores deliciarum suarum nomina solent passim inscribere. Cf. Vesp. 97. *καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον | τὸν τοῦ Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν, | ἰὼν παρέγραψε πλησίον "Κημὸς καλός."* Callimach. apud Laërtium in Diodoro: *αὐτὸς ὁ Μῶμος | ἔγραφεν ἐν τοίχοις, Ὁ Κρόνος ἐστὶ σοφός.* BE. Schol: *ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις οὕτως, ὁ δεῖνα καλός.* Lucian. Amor. 16. *ἤδη δὲ πλέον αὐτῷ τοῦ πάθους ἐρεθιζομένου, τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο, καὶ πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσσεν.* Id. Dial. mer. X. 4. *ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου — Ἀρισταίνετος διαφθείρει Κλεινίαν.* Id. Quom. h. s. c. 29. *ὅτι μηδὲ κατὰ τοίχου γεγραμμένον πόλεμον ἑωράκει.* Theocr. XXIII. 46. *γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω· | Τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.*

Schol. ἐν τοῖς τοίχοις: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις, (*οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ* [Fr. 101]

"*ἀλλ' ἔνι δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φέροιτε*
γράμματα Κυδίππην ὅσσ' ἐρέουσι καλήν."

καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν [99] "*ἰὼν παρέγραψε κημὸς καλός.*" *καὶ Λιβάνιος* "*φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι.*"

145. *ὁ δ' υἱός*] Sadocus vocatur apud Thucydidem Lib. II., ubi refertur cur Athenienses cum Sitalce societatem inierint ejusque filium civem fecerint. Hunc dicit Comicus intercessisse pro Atheniensibus apud patrem de auxilio mittendo. De Sitalce et filio Sadoco consulendus Thuc. II. 29. *ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον.* 67. *πείθουσι τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλκου υἱὸν*, etc. 95—101. IV. 101. ELM.

ἐπεποιήμεθα] Forma passiva sensu medio usurpata. Cf. ad Eq. 63. *τέχνην πεποίηται.* Pac. 1065. *συνθήκας πεποίησθ'.* [Dem.] p. 173, 15. *νῦν δὲ φθόρους ἀνθρώπους — ποιεῖσθε πολίτας.* p. 19, 280. *τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου — σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε.* Xen. Cyr. I. 5. 2. *ὑπήκοον δὲ πεποιημένος τὸν Ἀραβίων βασιλέα.* Sic *ποιεῖσθαί τινας ξυμμάχους* Thuc. V. 46. Isocr. p. 199. *τὸν δὲ διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας νόμῳ πολίτην ἐπεποίηντο.* Lys. VIII. 76. *οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο.* Cf. etiam Alex. III. 413. *τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι | εἰσήγαγεν τάριχος.* Ubi subaudiendum *ἐποιησάμεθα* aut aliquid simile.

Schol. ὁ δ' υἱὸς ὃν Ἀθηναῖον: Τοῦτον πολίτην ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, (*τοῦ πατρὸς στρατιὰν αὐτοῖς παραπέμποντος. ἐλέγετο δὲ οὗτος Τήρης. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ὁμώνυμος ἦν τῷ πατρὶ Σιτάλκει, σύμμαχος Ἀθηναίοις. μέμνηται Θουκυδίδης* [II. 19. coll. 67.], *προστίθησι δὲ καὶ τὸ ὄνομα λέγων οὕτως* "*καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον.*")

146. *ἤρα φαγεῖν —*] Cf. Av. 76. *τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς.*

ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων] Sic. 724. *ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.* Eccl. 1057. *ἐξ αἵματος φλύκταιναν.* Thesm. 558. *τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων.* Cf. ad 439.

Ἀπατουρίων] Schol: *χαριέντως, ὡς ἐξαπατωμένων τῶν Ἀθηναίων.* Similis videtur locus Hermippi apud Athen. I. 27 E. *καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν, | καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς* (Angl. many ship-loads or cargoes of lies). Festum autem Apaturia mense Pyanepsione per tres dies agebatur, quorum primus *Δόρπεια*, secundus *Ἀνάρρυσις*, tertius *Κουρεῶτις* vocabatur. Hoc ultimo die juvenes *εἰς τὰς φρατρίας* inscribi mos erat: unde nomen. V. Muller. Dor. I. 95. Herod. I. 147. *εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγόνασι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ὁρτήν.* Dem. p. 995. *ἐγγράφει τοῖς Ἀπατουρίοις τουτονὶ μὲν Βοιωτὸν εἰς τοὺς φράτερας, τὸν δ' ἕτερον Πάμφιλον.* Andoc. I. 126. *λαβόντες δὲ — τὸ παιδίον ἧκον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατουρίοις* etc. Xen. Hell. I. p. 43. *μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἵ τε φράτερες* (*πατέρες* vulg.) *καὶ οἱ ξυγγενεῖς ξύνεισι σφίσιν αὐτοῖς.* Th. 558. *ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι* etc. Theophr. Char. III. *καὶ* (*λέγειν*) *ὡς — Πυανεψιῶνος Ἀπατούρια, Ποσειδεῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια* (202).

Schol. (*ἤρα φαγεῖν: Χαριέντως, ὡς ἐξαπατωμένων τῶν Ἀθηναίων. λέγει δὲ νῦν περὶ Ἀπατουρίων, ἑορτῆς ἐπισήμου δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ*

τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δόρπειαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ ἀναρρύειν, τοῦ θύειν· ἔθυον δε Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας· ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθος δὲ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου, τραγῆν, τουτέστιν αἰγίδα μέλαιναν, ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα· ὁ δὲ ἐπεστράφη· ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια καὶ Διονύσου μελαναίγιδος βωμὸν ἐδωμήσαντο. οἱ δέ φασιν ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν. ὁποίῳ τρόπῳ λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν ὁμόκοιτον, οὕτω καὶ Ὁμοπατόρια Ἀπατόρια.)

147. *τῇ πάτρᾳ*] Ambigue, nam Sitalcis etiam patria intelligi potest Thracia, quam adjuturus sit copias inde mercenarias Atheniensibus mittendo.

150. Cf. Nub. 2. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον.* Eq. 1219. *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.* Pac. 1192. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.* Vesp. 1513. *ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.* Ran. 1278. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.* Fr. 57. *ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.* Lys. 1031. *ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς (τοῦτ'?) ἐμπίδος ἔνεστί σοι.* 1085. Av. 826. Thesm. 281. Pl. 158. et ad Lys. 83. Teleclid. II. 362. *μέγα χρῆμα γιγάντων.* Xen. Cyr. II. init. *σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα.* De re cf. Thuc. II. 29. *ἐλθών τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον, τόν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν· πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψαι στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις ἱππέων τε καὶ πελταστῶν.*

παρνόπων] Locustarum genus in Attica frequens, ut docet schol. Cf. Vesp. 1311. Av. 185. 588. Nicophont. com. II. 848. *σέρφους — σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.* Paus. I. 24. 8. *παρνόπων βλαπτόντων τὴν γῆν.*

Schol. ὅσον τὸ χρῆμα: *Ὡς πολλῶν ὄντων παρνόπων ἐν τῇ Ἀττικῇ. βούλεται δὲ πολὺ πλῆθος σημᾶναι. εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ πάρνοπες. (εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀττέλαβοι Ἀττικοὶ πάρνοπες.)*

152. Significat se nihil eorum quae Theorus narraverat credere praeter hoc, Thraces, si venturi essent, locustis similis fore. SCHUTZ.

154. Cf. Soph. El. 1115. *τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.*

Schol. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές: *Τοῦτο ψεύδεται, ὡς ἀσθενῶν ἢ ὀλίγων ὄντων.*

155. Prodeunt pauci homines, qui phallum glande nudata gerebant. MULLER.

156. *τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;*] Cf. Pac 181. Av. 1207. *τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;* Vesp. 1136.

'Οδομάντων] Cf. Herod. V. 16. *'Οδομάντους* (al. *'Οδομάντας*). VII. 112. Non tamen Odomantum sed Odrysarum rex fuit Sitalces, teste Thucyd. II. 101. Odomantum rex Polles memoratur Thuc. V. 6. *πέμψας* (Cleon) — *παρὰ Πολλῆν τὸν 'Οδομάντων βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ Θρᾷκας ὡς πλείστους.*

Schol. 'Οδομάντων: 'Οδόμαντες ἔθνος Θρᾳκικόν. φασὶ δὲ αὐτοὺς 'Ιουδαίους εἶναι.

157. *ποίων 'Οδομάντων*] Cf. ad 63. Sensum hujus loci unus perspexit Schutzius: "Dicaeopolis, sicut antea non veros eunuchos legatis Persarum adductos esse significabat, hoc loco suspicatur Odomantos illos esse homines quosdam Athenienses, quos Theorus Odomantos esse per fraudem et fallaciam Prytanibus persuadere cupiat. Hos itaque cinaedos esse criminaturus quaerit *τίς τῶν 'Οδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;*"

158. *ἀποτεθρίακεν*] Compositum ex *ἀπὸ* et *θρῖον*. Confer *ἀποσυκάζειν* et *ἀποσκολύπτειν*. *'Αποθριάζειν* tralate hoc loco significat praeputium circumcidere, veretrum denudare. *Σῦκον* enim *τὰ αἰδοῖα*, *θρῖον* praeputium (ideo quod *θρῖα* vulgo pro involucris adhibebantur) nonnunquam dicebantur. Cf. Eccl. 707. *ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας διφόρου συκῆς* etc. Pac. 1349. *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.* Idem valet atque *ἀποψωλεῖν* 161. Pl. 295. Simplex *θριάζειν* (i. e. *φυλλολογεῖν*) occurrit apud Hesych. et diverso sensu Soph. Fr. 415. unde *ἐνθρίακτος* Soph. Fr. 489. Utitur autem verbo *ἀποθριάζειν* pro *ἀποθερίζειν*, ut allusio sit ad vocem *θρῖον*. Soph. Aj. 238. *γλῶσσαν ἄκραν | ῥίπτει θερίσας.* Eur. Hel. 1188. *ἔκ τε κρατὸς εὐγενοῦς | κόμας — ἀπέθρισας.* Apoll. Rh. II. 603. *παρέθρισεν ἄκρα κόρυμβα.* Aelian. de N. A. II. 10. *ἀποθρίσαντες τῆς ἵππου τὴν χαίτην.* Allusionem praeterea huic verbo inesse ad voc. *Θρᾷκες* suspicatur Berglerus, qui similiter ludi monet in vocibus *Θρᾷξ* et *θράττειν* ab Theodoro apud Arist. Rhet. III. 11. Ceterum verpos fuisse Odomantas, et reliquos fortasse Thracas, ex hoc loco suspicari licet, nisi jocatur tantum Comicus (cf. ad 157.).

Schol. ἀποτέθρακεν: 'Απέτιλε. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἐλειαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θρᾷκες τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά.

159. *δύο δραχμάς*] Sc. *τῆς ἡμέρας.* Unam tantum drachmam accipere debebant Thraces qui Siculo bello ob inopiam pecuniae domum remissi sunt. V. Boeckh. Oecon. I. 363.

160. *καταπελτάσονται*] Schol: *καταπολεμήσουσι.* Thraces, ut notum est, in usu *πέλτης* et *ἀκοντίου* excellebant. Hesychius, *Καταπελτάσονται· καταδραμοῦνται, ἀπὸ τῶν πελταστῶν.* Thuc. II. 29. *πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψαι στρατιὰν Θρᾳκικὴν 'Αθηναίοις ἱππέων τε καὶ πελταστῶν.* Lys. 563. *ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς.* Xen. Mem. III. 9. 2. *δῆλον μὲν γὰρ ὅτι Σκύθαι καὶ Θρᾷκες οὐκ ἂν τολμήσειαν ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες Λακεδαιμονίοις διαμάχεσθαι* (*μάχεσθαι* al.), *φανερὸν δὲ ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι οὔτ' ἂν Θρᾳξὶν ἐν*

πέλταις καὶ ἀκοντίοις οὔτε Σκύθαις ἐν τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι." ELM.

Schol. *καταπελτάσονται: Κατακοντίσουσι, καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ (μὴ ἔχουσα ἱμάντα. ἐχθροὶ δὲ ἦσαν καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Ἀθηναίοις.)*

161. *ἀπεψωλημένοις*] Verpis, degluptis. De libidinosis saepe adhibetur. Cf. 592. Pac. 903. Lys. 1136. Pl. 295.

162. Cf. Thuc. VI. 31. *ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις.* ubi schol. *οἱ θρανῖται μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις ἐπιδόσεις ἐποιοῦντο οἱ τριηράρχαι, οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις.* DIND. Cf. Eur. Cycl. 198. *ἐπεὶ τὰν μεγάλ' ἂν ἡ Τροία στένοι.* V. Duker. ad Thuc. IV. 35. De *θρανιτικαῖς κώπαις* v. Athen. lib. V.

θρανίτης λεώς] Cf. Pac. 632. *οὑργάτης λεώς.* Pac. 921. *τὸν δημότην καὶ τὸν γεωργικὸν λεών.* Eq. 224. *ὅ τε πένης — λεώς.* Aesch. Pers. 375. *πάντα ναυτικὸν λεών.* Sept. 80. *λεὼς — ἱππότας.* Soph. Oed. C. 898. *λεὼν — ἱππόταν.* Aj. 565. *ἐνάλιος λεώς.* Eur. Iph. A. 295. *ναυβάταν — λεών.* Eq. 567. *ναυφάρκτῳ στρατῷ.* Eccl. 574. *πολίτην δῆμον.* Hec. 921. *ναύταν — ὅμιλον.*

Schol. *ὁ θρανίτης λεώς: Ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες θρανῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θαλάμιοι. ὁ δὲ λόγος, εἰ οἱ Ὀδόμαντες τοσαῦτα λαμβάνουσι, πᾶν τὸ παρ' ἡμῖν ναυτικὸν πλῆθος ἀγανακτήσει, πολλὰ μὲν ἐν ταῖς τριήρεσι κάμνοντες, ὀλίγα δὲ λαμβάνοντες.*

163. *σωσίπολις*] Cf. v. *ῥυσίπολις* Aesch. Sept. 121.

οἴμοι τάλας] Saepe hoc legitur, ut *οἴμοι κακοδαίμων, οἴμοι δείλαιος, αἰβοῖ τάλας* (957), etc. Cf. Eq. 858. 887.

τάλας] Producitur ultima. Cf. 1018. 1192. 1210. Pac. 79. 280. Av. 1494. Pl. 930. Sed ultima in *τάλαν* corripitur, Eccl. 658. 1005.

Schol. *οἴμοι τάλας: Δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ὁ Δικαιόπολις ἔχων φορτίον σκορόδων καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων, ὡς ἐκείνων λιμωττόντων καὶ ἁρπαζόντων τὰ σκόροδα. (τοῦτο δὲ εἶπε πορθούμενος, παρόσον καὶ οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται.) ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως· θερμὰ γὰρ τὰ σκόροδα φυσικῶς, οἱ δὲ Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν νέμονται.*

164. *τὰ σκόροδα*] Cibaria secum in concionem attulerat Dicaeopolis, de quo more noster Eccl. 306. ELM.

πορθούμενος] Ridicule de se loquitur Dicaeopolis tanquam de regione quae vastatur, rapacitatem Thracum notans: proprie enim *γῆ πορθεῖσθαι* aut *πέρθεσθαι* dicitur. Cf. Th. 243. *καταπεπυρπολημένος.*

165. *Schol.* *οὐ καταβαλεῖτε: Ὁ Θέωρος δὲ ἐπιπλήττει τοῖς βαρβάροις ἁρπάζουσι τὰ σκόροδα.* (166.) *καὶ τῷ Δικαιοπόλιδι ὁμοίως ἐπιπλήττει ἐρεθίζοντι αὐτούς. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ σφοδροῖς οὖσι καὶ πικροῖς γενομένοις, μετειληφόσι τῶν σκορόδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων.*

τούτοις γὰρ, ὅτε μέλλουσι μάχεσθαι, σκόροδα δίδοται ἐσθίειν, ἵνα θερμανθέντες ὀξύτεροι γένωνται, ὡς καὶ ἐν Ἱππεῦσί φησιν [494.]
"*ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.*"

166. *οὐ μὴ πρόσει —;*] Noli accedere. Cf. Ran. 607. *ἐς κόρακας. οὐ μὴ πρόσιτον; AI. εἶεν· καὶ μάχει;* Nub. 367. *οὐ μὴ ληρήσεις;* 296. *οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ —;* 505. *οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί;* Vesp. 397. *οὐ μὴ καταβήσει;* Th. 1108. Ran. 298. 462. 524. Eur. Hipp. 607. *οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἅψει πέπλων;* Andr. 757. *οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον;* V. Elmsl. ad Med. p. 251. In fine versus male signum interrogationis omittit Muller.

ἐσκοροδισμένοις] Propterea vetat aliquem accedere ad Odomantos quia devorato allio acriores sint facti et pugnaciores, nempe ut galli acrius pugnant gustato allio. Eq. 494. *ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.* Ex scholiis. BE. "Hesychius: *Ἐσκοροδισμένος· σκόροδα βεβρωκώς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι παίζει ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσι οἱ Θρᾷκες, ἅμα δὲ ὅτι παροξύνονται οἱ ἀλέκτορες πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάγωσι τῶν σκορόδων.* V. Eq. 494. Activum *ἐσκορόδισας* est in ejusdem fabulae v. 946." ELM. Xen. Symp. IV. 9. *εἰς μὲν γὰρ μάχην ὁρμωμένῳ καλῶς ἔχει κρόμμυον ὑποτρώγειν, ὥσπερ ἔνιοι τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα σιτίσαντες συμβάλλουσιν.*

167. Cf. Ran. 1476. *ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;* 508. Th. 698. *τοῦ μόνου | τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;* Lys. 1019. *οὔ σε περιόψομαι | γυμνὸν ὄνθ'.* Nub. 124. *ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης | ἄνιππον ὄντ'.* Pac. 10. *εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.* Eccl. 1054. *μηδαμῶς με περιίδῃς | ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ'.* 369. Herod. VIII. 75. *ἢν μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς.*

οἱ πρυτάνεις] Ut *οἱ τοξόται* 54, *ἀγορανόμοι* 824. *ὁ περιστίαρχος* Eccl. 128. *ἡ κιθαρῳδὸς* 739. *ὁ μηχανοποιὸς* Fr. 234. *ἡ Μαρία* Amips. II. 701.

168. *ἐν τῇ πατρίδι — βαρβάρων* sine distinctione malit Dobraeus ad Pl. 546. Recte, opinor. Non enim minus ad *ἐν τῇ πατρίδι* quam ad *ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων* pertinere videtur *καὶ ταῦτα.* Cf. Ran. 704. *τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Lys. 469. *οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι | ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;* Pac. 541. Vesp. 252. 551. 943. 1184. 1189. Eccl. 401. Pl. 272. 546. Aesch. Eum. 575. *οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν — καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός.* Soph. Oed. R. 37. El. 613.

168. *ἀνδρῶν βαρβάρων*] Plerique enim lictores Scythae erant. V. schol. et Phot. p. 595, 5. *Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνῃσιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.* Cf. Lys. 451. 455. Th. 1017. 1026. 1112. 1116. 1121. 1186. Primo quidem, i. e. post Persica, numero 300 erant (Aesch. de F. l. 173. *καὶ τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα*): postea (circ. Ol. 83, 3.) auctus numerus illorum ad 1200. (Aesch. ibid.).

169. *ποιεῖν ἐκκλησίαν*] Cf. Eq. 746. Th. 375. Aeschin. 59, 13.

171. *διοσημία*] Ostentum. Schol: *ὁ παρὰ καιρὸν χειμών*. Cf. Diod. Sic. II. 19. Plut. etc. Confer voc. *εὐσημία*. Hoc loco ingruens pluvia pro ostento habetur. Solebat autem concio dimitti, si tale quid fieret: quin et alia negotia tunc solebant suspendi et ob alia ostenta. Eccl. 791. *σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις | ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ, | παύσαιντ' ἄν*. "Congregato in concione populo si tempestas subito ingrueret vel omen aliquod inauspicatum se offerret, solvebatur illico concio et in alium diem indicebatur." BR. Cf. Nub. 583. Eccl. 791. Plut. Nic. 10. Hom. Il. *μ'*. 209. *Διὸς τέρας αἰγιόχοιο*. *β'*. 308. *ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δράκων*. Schoemann. de comit. p. 148.

ῥανίς] I. q. *ψιάς* (Il. *π'*. 459. Hes. Scut. 384.) aut *ψεκάς*. Cf. Ran. 1312. Eur. Andr. 227. *οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου*. Ion. 106. *ὑγραῖς ῥανίσιν*. Iph. T. 643. Iph. A. 1515.

βέβληκέ με] Cf. Pl. 1053. *ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ βάλῃ*, etc.

Schol. *διοσημί' ἐστί*: *Παρεφυλάττοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τοῦ Διὸς ἡμέρας, καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνύειν. διοσημία δέ ἐστιν ὁ παρὰ καιρὸν χειμών.*

ῥανίς: *Σταλαγμὸς, σταγών*. Vict.

172. *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι*] Cf. 1000. Pac. 551. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι — εἰς ἀγρόν*. Av. 448. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας ἀπιέναι*. Vesp. 937. *Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι*. Eupol. II. 566. *τοὺς περιπόλους* (adde *νῦν* aut *τάχ'*?) *ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια*.

εἰς ἕνην] Perendie. I. q. *ἐς τρίτην ἡμέραν* (Lucian. D. D. X. 1.). Per *εἰς τρίτην* explicat schol., allato Hesiod. Op. 408.

Schol. *παρεῖναι δ' εἰς ἕνην*: *Οἷον εἰς τρίτην*. [Hesiod. Op. 408.] "*μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι*." *τινὲς δὲ εἰς τριακάδα. διαλυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας συνήγοντο πάλιν βουλευόμενοι* (*βουλευσόμενοι*?) *περὶ τῶν αὐτῶν. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἕνην καὶ τὴν παλαιάν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος* [p. 775, 25.] "*τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι*."

173. Meminerint tirones *λύεσθαι μὲν τὴν ἐκκλησίαν, ἀφίεσθαι δὲ τὴν βουλὴν καὶ τὰ δικαστήρια*. Vide Eq. 674. Vesp. 595. Eccl. 377. ELM.

174. *μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα*] Quantum moretum perdidi. Quia personati illi Thraces allia quae secum adtulerat abripuerant et comederant. Alliorum autem praecipuus usus in moreti confectione, ut ostendit Virgilii carmen. BRUNCK.

Schol. *μυττωτόν*: *Ἀντὶ τοῦ σκόροδα, ἐξ ὧν ὁ μυττωτὸς γίνεται. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τουτέστι τὰ σκόροδα.*

176. *μήπω πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων*] Cf. Ach. 296. *μηδαμῶς πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'*. Eq. 961. *μὴ δῆτά πώ γ' — πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν*. Vesp. 920. *μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ, | πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων*. Ran. 78. *οὐ πρίν γ' ἂν — κωδωνίσω*. 845. *οὐ δῆτα πρίν γ' ἂν — ἀποφήνω*. 1281. *μὴ πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς*. Av. 585. *μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ — ἀποδῶμαι*. Eccl. 857. *οὐ δῆτ' — πρὶν ἄν γ' ἀπενέγκῃς*.

770. *φυλάξομαι | πρὶν ἄν γ' ἴδω* etc. 695. *οὐκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς.* Eur. Her. 966. *οὐχ ὅντιν' ἄν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ.* Cycl. 562: *ναὶ* (l. *οὐ*) *μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γε σε | στέφανον ἴδω λαβόντα.*

πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων] Anglice, until I stop running. Cf. Dem. p. 134, 3. *οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν.*

Schol. μήπωγε: Γελοίου χάριν εἶπε πρὸς τὸ χαίρειν τὸ μήπω.

177. *φεύγοντ' ἐκφυγεῖν*] Cf. Nub. 167. *ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.* Eur. Phoen. 1231. *ἢν μή με φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.* Xen. An. II. 5. 7. *τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι* etc. Hom. Il. ξ. 81. *βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ.* Herod. V. 95. *αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει.* VI. 82. *ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας.* IV. 23. *ὃς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέεται.* Plat. Hipp. Maj. 292 A. *ἂν μὴ ἐκφύγω φεύγων αὐτόν.* Legg. 762 B. *εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον φεύγοντες ἀποφευξεῖσθαι.* Plut. Anton. 64. *λέγων ὅτι δεῖ μηδένα φεύγοντα τῶν πολεμίων διαφυγεῖν.*

Ἀχαρνέας] Acharnenses persequuntur Amphitheum quod sensissent eum pacem ferre; adversantur autem paci prae ceteris Atheniensibus, quia eorum pagus Acharnae erat maximus et praecipue augebat militiam Atheniensium, teste Thucydide II. 19. Hinc sperabant fore ut adhuc ulciscantur Lacedaemonios, qui ipsorum agros vastaverant. BE. Maximus et praecipuus Atticorum demorum fuit Acharnae, hodie Menidki, cujus vestigia nonnulla hodieque restant. Sexaginta stadia ab urbe distabat (Thuc. II. 21.). Pluribus idem templis ornatum fuit. Hic unus pagus tria hoplitarum millia in usum reipublicae praebeat, ut ex Thucydide discimus. Virtutem eorum praedicat Pindarus N. II. 24. *Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον εὐάνορες.* Hinc Lacedaemoniorum gravis ira et acre odium in incolas ejus. "Praeter hanc fabulam memorantur Eupolidis *Προσπάλτιοι*, Strattidis *Ποτάμιοι*, Antiphanis *Φρεάρριος*, Menandri *Ἁλαιεὺς*, Philippidis *Λακιάδαι*, et aliae fortasse, quae nomina a pagis Atticis acceperunt. De nostri *Ἀναγύρῳ* dubitandi locus est." ELM.

178. Cf. Pac. 666. *σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.*

179. *ὤσφροντο*] Hesychius, *Ὠσφρῶντο: σύνηκαν, ᾔσθοντο, ἔγνωσαν.* Huc sine dubio respexit grammaticus, sed depravatam scripturam secutus est. Eodem vitio laborat Antiphanes apud Athen. p. 299 E., ubi pro *ὀσφρᾶσθαι* reponendum *ὀσφρέσθαι.* Sincera forma *ὀσφρόμενος* legitur in Vesp. 792. In Thesm. 495. fere cum Dawesio (p. 320.) scribendum *ἵν' ὀσφρόμενος ἁνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιών.* Maluit Dawesius *ἀπὸ τοῦ τείχους ἰὼν*, sed articulus recte abest, ut in Av. 497. *ἔξω τείχους.* Praeterea *ὀσφραίνεσθαι* male tribuitur Eupolidi apud Priscianum p. 1193. Legendum *προσένεγκέ μοὐγγὺς τὸ στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν.* Recentiores formam prorsus diversam usurparunt. *Ὀσφρανθῶσι* habet Philemo apud Athen. p. 289 A. *ὀσφράνθητι* Macho apud eundem p. 577 F. Futurum *ὀσφρήσεται* habet noster Pac. 152. Cum recte dicatur *τεῖχος* sine articulo, malim in Av. 1119. *ἀλλ' ὡς ἀπὸ τείχους οὐ πάρεστιν ἄγγελος* |

οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα. Vulgo paullo minus recte omittitur particula negans ante verbum. ELM. Adde Philonidem Athen. p. 228. *ὀσφρομένην τῶν τηγάνων.* Herod. I. 80. *ὤσφραντο* (*ὠσφραντο* al. qu. *ὤσφροντο* aut *ὀσφραίνοντο*).

Schol. (*ὤσφροντο*: *Ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο εἶπε τὸ ὤσφροντο ὅτι δι' οἴνου εἰσὶν αἱ σπονδαὶ, ὡς ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα δῆλον. δι' ὀσφρήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῆς ἀναφορᾶς τοῦ οἴνου.*)

180. *Ἀχαρνικοί*] Pro *Ἀχαρνῆς.* Cf. 324. 329. Th. 563. Formatum ut *Λακωνικοὶ* Nub. 186. etc. Timocles com. III. 594. *ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος* etc. Sed idem III. 603. *Τηλέμαχον δ' Ἀχαρνέα.* Sic *Λάκων* et *Λακωνικὸς* (Nub. 186. Lys. 628. etc.), *Αἰξωνεὺς* (Menand. IV. 144.) et *Αἰξωνικὸς* (Nausicr. IV. 575.), etc.

στιπτοί] *ἄνθρακες στιπτοὶ* memorantur Theophr. Ign. 37.: quo aptius *στιπτοὶ* hic dicuntur carbonarii.

πρίνινοι] Iligni. Anglice, hard as oak. *Πρῖνος* est quercus coccifera, cujus lignum admodum durum est. Etiam hodie in Attica ex illo manubria ligonibus aliisque instrumentis rusticis fabricantur et carbones fiunt. Cf. 668. *ἀνθράκων πρινίνων.* Vesp. 877. *στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.* 383. *ἀμυνούμεν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.* Hesiod. Op. 429. *πρίνινον (γύην)· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν.* 434. *δρυὸς ἔλυμα, πρίνου δὲ γύην.* Lucian. Quom. h. s. c. 9. *ἀθλητὴν τῶν καρτερῶν τούτων καὶ κομιδῇ πρινίνων.* "Julian. Misopog. p. 350 D. *οἵ σε ἐπαιδοτρίβησαν καθ' ἡμῶν πρίνινον, σφενδάμνινον, οὐκέτι μέντοι καὶ Μαραθωνομάχην, ἀλλ' Ἀχαρνέα μὲν ἐξ ἡμισείας, ἀηδῆ δ' ἄνδρα παντάπασι καὶ ἄνθρωπον ἄχαριν.* Simili sensu ab alio comico dictum *δρυαχαρνεῦ* memorant Hesychius et Etym. M. s. h. v." (Dind.) Theophrast. H. Pl. V. 4. 8. *καὶ τὸ τῆς μυρίκης ξύλον ἰσχυρὸν ὥσπερ πρίνινον.* Virg. Aen. VIII. 315. 'gensque virum truncis et duro robore nata.'

Schol. *στιπτοὶ γέροντες*: *Ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνάπτονται* (*συμπατοῦνται* Elmsl. ex Poll. VII. 38.) (*ἢ ἀντὶ τοῦ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι, ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὅ ἐστι πατεῖν.*)

πρίνινοι: *Στερεοὶ καὶ σκληροί.* (*ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. καὶ*) *Ἡσίοδος* [Op. 434.] "*πρίνου δὲ γύην.*" *καὶ πάλιν* [427.]

"*πρίνινον, ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν.*".

ἀτεράμονες δὲ λίαν σκληροὶ, μὴ τειρόμενοι, ἀνένδοτοι. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγεται, (*οἷον οὐχ ἁπαλά*).

181. *ἀτεράμονες*] Inflexibiles, immites. Metaphorice. Schol: *κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγεται, οἷον οὐχ ἁπαλά.* Zonaras Lex p. 914. *ἀτέραμνον τὸ δυσέψατον. οὕτως Πλάτων.* Cf. Vesp. 730. *μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.* Aristaen. II. 20. *ὡς φιλόνεικος — ὡς ἀτεράμων, ὦ γῆ καὶ θεοί.* Plat. Legg. IX. 652 A. *ὃς ἀτεράμων εἰς τοσοῦτον φύσει γίγνοιτ' ἂν ὥστε μὴ τήκεσθαι καθάπερ ἐκεῖνα τὰ σπέρματα πυρί.* Legg. IX. 663 C. *ἀτεράμονι χρωμένων τινὶ φύσει καὶ μηδὲν τεγχθέντων.* Philostr. V. Apoll. III. p. 111. *ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι.*

Damascium ap. Phot. p. 1036. *οὐδεὶς οὕτως ἦν τὴν ψυχὴν ἀτεράμων καὶ βάρβαρος.* Aesch. Prom. 198. *τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.* Polyb. IV. 21. 4. *τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν.* Eust. p. 1043, 2. *πέτραις ὅμοιος εἶ τὴν σκληρότητα ὡς ἀτεράμων* etc. Theocr. X. 7. *πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω* (ᾰ). V. Blomf. Gl. Prom. 198. 1098.

Schol. ἀτεράμονες: Ἀκαμπεῖς. Vict.

μαραθωνομάχαι] Cf. Nub. 986. *ἄνδρας μαραθωνομάχας* (-*ους* libri). Similiter nos dicimus Waterloo-men, Peninsula-men. Cf. Pind. Ol. VII. 15. *εὐθυμάχαν — ἄνδρα.* Notandae autem in h. v. tres disjunctae dipodiae.

σφενδάμνινοι] Acerni. Anglice, tough as maple. Cf. Cratin. II. 177. *τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.* Synesium Epist. 56. *καὶ τοῦ λοιποῦ σφενδαμνίνῳ μοι καὶ ἀκλινεστέρῳ συνέσεσθαι.* Virg. Aen. VIII. 315. 'Gensque virum truncis et duro robore nata.' *Σφένδαμνος* est acer. Theophr. H. Pl. III. 3. 1. Apte dictum de Acharnensibus, qui carbonarii erant.

Schol. σφενδάμνινοι: Ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. (*Ἄλλως. τὸ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ἰσχυροῦ ξύλου. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος· ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.*)

183. *σπονδὰς φέρεις*] Cf. 186. 1053. Pac. 666. *σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.*

τῶν ἀμπέλων τετμημένων] Vites enim eorum maxime a Peloponnesiis vastatae erant. Cf. 512. *κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.* Pac. 628. *ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου | ἐξέκοψαν.*

Schol. (*τῶν ἀμπέλων τετμημένων: Οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔτεμνον τὴν γῆν τῶν Ἀχαρνέων.*

184. *Schol. κὰς τοὺς τρίβωνας: Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἀντὶ τοῦ ἐς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τοὺς λίθους.*

186. *οἱ δ' οὖν βοώντων*] Cf. Lys. 491. *οἱ δ' οὖν — δρώντων ὅ τι βούλονται.* Vesp. 6. *σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ'.* 765. *σὺ δ' οὖν — βάδιζ'.* Th. 612. *σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'.* Av. 56. *σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.* Nub. 39. *σὺ δ' οὖν κάθευδε.* Ran. 31. *σὺ δ' οὖν — τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.* Soph. Aj. 961. *οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς.* Oed. R. 669. *ὁ δ' οὖν ἴτω.* Tr. 329. *ἡ δ' οὖν ἐάσθω.* Aesch. Prom. 935. *ὁ δ' οὖν ποιείτω.* Eum. 217. *σὺ δ' οὖν δίωκε.* 848. Eur. Andr. 258. *σὺ δ' οὖν κάταιθε.* Herc. 726. *σὺ δ' οὖν ἴθ'.* Rhes. 868. *σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοι δοκεῖ.* Herod. IX. 48. *οἱ δ' ὦν μετέπειτα μαχέσθων ὕστεροι.*

βοώντων] Cf. Nub. 453. *δρώντων.* 456. *παραθέντων.* 196. *ἐπιμεινάντων.* Soph. Aj. 660. *σῳζόντων* (imper.). 961. *γελώντων.* Dem. p. 746. *δησάντων* (imper.).

τὰς σπονδὰς φέρεις;] Cf. 186. 1053. Pac. 666. *σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.*

187. *γεύματα*] Angl. samples. Ephipp. III. 337. *γεύματ' οἴνων.* Diph. IV. 376. *βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ'.* Plut. Nic. 29. *τῶν ἀφικνουμένων ἑκά-*

στοτε δείγματα καὶ γεύματα κομιζόντων (sc. Euripidis poesis). Plat. Hipparch. 228. γεῦμα λαμβάνοντες αὐτοῦ τῆς σοφίας. Fr. 285. γευστήριον. Antiph. com. III. 46. οἰνογευστεῖν.

Schol. τρία γε ταυτί: Ἔπαιξε παρὰ τὰς σπονδὰς, ἐπεὶ οἴνῳ γίνονται αἱ δι' ὅρκων συνθῆκαι. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἀνάγνωθι εἶπεν γεῦσαι.

189. αἰβοῖ] Indignantis exclamatio. Cf. Av. 610. Nub. 102. 829. 906. Eq. 891. 957. Vesp. 37. 973. 1338. Pac. 15. 544. 1066. 1291. Av. 1055. 1341.

οὐκ ἀρέσκουσίν μ'] Cf. Ran. 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Plat. Crat. 391 D. εἰ μὴ αὖ σε ταῦτα ἀρέσκει. Rep. VIII. 557 B. Legg. III. 702 C. etc.

190. ὄζουσι πίττης] Picem enim aliquando cum vino miscebant servandi ejus causa. Schol: κοινὸν ἐπὶ οἴνου καὶ νεὼς τὸ πίσσης ὄζειν· ἔστι γὰρ πισσίζων οἶνος. Cf. 100. 196. Eq. 1332. οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν. Nub. 1007. Pac. 526. 529.

πίττης] Ran. 364. ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον.

Schol. ὄζουσι πίττης: Κοινὸν ἐπὶ οἴνου καὶ νεὼς τὸ πίσσης ὄζειν. (ἔστι γὰρ πισσίζων οἶνος.) ὁ δὲ λόγος, ὄζουσιν αἱ σπονδαὶ αὗται κατασκευῆς τριήρων διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν. (192.) (εἰς τὰς πόλεις δὲ τὰς τῶν συμμάχων.)

191. σὺ δ' ἀλλὰ] Cf. 1033. Nub. 1364. 1369. Lys. 904. Pac. 660. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σε μικρὸν εἰπάτω μόνον. Eur. Her. 565. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῇζε. Med. 912. Rhes. 167. Elmsl. ad Eur. 565. Antiph. III. 88. σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι.

192. χαὗται] Eadem crasis est Eccl. 503.

ἐς τὰς πόλεις] Schol: τὰς τῶν συμμάχων.

193. ὀξύτατον] Perquem acerbe. Schol: ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τραπέντος οἴνου εἰς ὄξος. Alex. III. 447. καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν. Cf. Pac. 526. οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ, κατὰ τῆς καρδίας, | γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου. Ach. 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Th. 254. ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου. Ran. 338. ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. Pac. 87. καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'. Eq. 892. βύρσης κάκιστον ὄζων. Vesp. 38. ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς. 913. τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. Pherecr. Athen. p. 269 A. ἥδιστον ἀπαταμίζοντα. Id. p. 159 F. τοῦ στόματος ὄζει κακόν. Cratet. p. 690 D. γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου. Cf. ad Pl. 1020. Similiter Lys. 943. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογὶ, | εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοὐκ ὄζον γάμων.

Schol. ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς: Ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς. (ἢ ἀντὶ τοῦ μόναι πρεσβεῖαι ἔσονται περὶ τῶν συμμάχων, ὥστε μένειν αὐτοὺς καὶ μὴ μεθίστασθαι, ἀλλὰ συμμαχεῖν τῇ πόλει. Ἄλλως. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τραπέντος οἴνου εἰς ὄξος. καὶ τῶν οἴνων τὸ ὀξύτατον.

194. τριακοντούτιδες] Cf. 252. Eq. 1388. τὰς τριακοντούτιδας σπονδάς. 1391. κατατριακοντουτίσαι. Thuc. I. 23. ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς, αἳ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν. 115. (coll. 87).

195. ὦ Διονύσια] Hujus festi meminit quia in pace deinceps libere poterit celebrare Dionysia. BE.

Schol. ὦ Διονύσια: Θαυμάζων ταῦτα λέγει, προσδοκῶν εἰρήνης οὔσης τὴν τῶν Διονυσίων πανήγυριν ἔσεσθαι. (εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. ἀντὶ τοῦ ἥδισται, ἄξιαι τῶν Διονυσίων. Διονύσια δὲ ἑορτὴ Διονύσου, ἣν ἦγον Ναυπάκτιοι.)

196. Cf. Hom. Od. ι. 359. ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

197. σιτί' ἡμερῶν τριῶν] Scilicet jubebantur milites in expeditionem bellicam profecturi cibaria sibi in triduum comparare. Cf. Pac. 312. οὐ γὰρ ἦν (sc. τὸ κήρυγμα) ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Thuc. I. 47. λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. Xen. An. VI. 2. 4. τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν σιτία. Joseph. B. J. V. § 47. κελεύων εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφὴν — παραγενέσθαι. Eubul. III. 215. λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα | καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν. Dem. de Cor. 157. ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα. Alludit comicus etiam Eq. 1079. ἐγὼποριῶ καὶ τοῦτον (sc. τὸν μισθὸν) ἡμερῶν τριῶν. Vesp. 243. ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν. Pac. 716. ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.

Schol. (καὶ μὴ ἐπιτηρεῖν: Εἴ ποτε γὰρ ἔξοδος ἐπὶ στρατὸν ἐγένετο, εἰώθεσαν οἱ στρατηγοὶ προλέγειν τοῖς στρατιώταις ὥστε τριῶν ἡμερῶν παρασκευάζεσθαι σιτία. σκώπτει οὖν τοῦτο τὸ στρατηγικὸν παράγγελμα ὡς ἀηδὲς καὶ βαρὺ τοῖς εἰρήνης ἐπιθυμοῦσι.)

198. κἂν τῷ στόματι λέγουσι] Cf. 1134. Hom. Od. θ'. 459. Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα. Il. ά. 587. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. γ'. 306. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι. Dem. 234, 25. ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. 628, 1. τὴν τοῦ δήμου δωρεὰν, ἐν ᾗ πολίτης γέγονε. S. Paul. Ep. ad Rom. X. 9. ἐὰν ὁμολογῇς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν etc. Prosopopoeia hic est, eo aptior quia respicitur ad os amphorae seu vasculi in quo induciae istae ferebantur. Nisi ad gustum sive τόνον vini potius (Anglice the flavour) in ore bibentis alluditur. (Cf. Hesych. Γλύξις: ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄγονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἁπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν. Cf. Hermipp. Athen. 29 E. (II. 410.) ἔστι δέ τις οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν, | οὗ καὶ ἀπὸ στόματος, στάμνων ὑπανοιγνυμενάων, | ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου. Similis lusus est in Fr. 231., ubi Σοφοκλέους et καδίσκου στόμα inter se componuntur. Confer etiam jactabundum illud Capanei dictum in Aeschyli Sept. 430. χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "Πρήσω πόλιν."

βαῖν' ὅποι θέλεις] Cf. Vesp. 1009. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'. Nub. 891. ἴθ' ὅποι χρῄζεις. Eur. Fr. 721. ἴθ' ὅποι χρῄζεις. Thuc. V. 18. ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται.

Schol. κἂν τῷ στόματι: Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ τὰς σπονδάς. στόμα γοῦν αὐταῖς προστίθησιν. (ἢ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στόματι, γευσαμένων ἡμῶν, μονονουχὶ φωνὴν ἀφιᾶσιν. Ἄλλως. λέγουσι, φησὶν, αἱ σπονδαὶ, Ἄπιθι ὅπου θέλεις. εἰκότως· ἐν γὰρ πολέμῳ διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων καὶ τῆς πολιορκίας οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν ὅπου τις βούλεται.)

199. *κἀκπίομαι*] Futurum, ut *κατέδομαι* 1112. Moeris, *Πίομαι Ἀττικῶς· πιοῦμαι Ἑλληνικῶς.* Cf. Phryn. Lob. p. 30. Ut de vino loquitur.

200. *χαίρειν κελεύων πολλά*] Cf. 1131. Eq. 433. *κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.* Nub. 609. Pl. 322. 1187. Soph. El. 1456. *ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.* Eur. Hipp. 112. *τὴν σὴν δὲ κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.* Sapph. Fr. 13. *πόλλα μοι τὰν Πολυανακτίδαο παῖδα χαίρην.*

Schol. (*χαίρειν κελεύων: Κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν κελεύων τὸν Ἀμφίθεον οἴονταί τινες, ἵνα γραφῇ τὸ κελεύω χωρὶς τοῦ ν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγὼ δὲ πολέμου τὸν Δικαιόπολιν.*)

201 sq. Dicaeopolis demum relinquit domumque suum introit, ex qua praeparatis quibus opus est egreditur cum uxore et filia duobusque servis *θαλλοφόροις* v. 237, Dionysia *τὰ κατ' ἀγροὺς* celebraturus.

201. *ἐγὼ δὲ* —] Oppositum hoc praecedenti *τοὺς Ἀχαρνέας.* Cf. 251. Fr. 269. 344. *ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων.* Herod. V. 4. *ὅσων κακῶν ἐξαπαλλαχθεὶς* etc. Aeschin. 29, 41. *ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου.* Isocr. 163 B. *ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων.*

202. *ἄξω*] Celebrabo. Cf. 250. Pac. 418. Th. 835. Herod. I. 147.

τὰ κατ' ἀγροὺς — Διονύσια] Agebatur hoc festum, diversum ab Lenaeis, per omnes Atticae pagos hiberno mense *Ποσειδεῶνι.* Cf. Aeschin. c. Tim. p. 22, 25. *ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ.* Isae. VIII. 21. *εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ἡμᾶς.* Theophr. Char. III. *ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν οἷος — λέγειν — ὡς — Ποσειδεῶνός ἐστι τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.* Hesychium, *Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ Διονύσῳ ἤγετο· τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος* (*Ἀνθεστηριῶνος* corr. Ruhnk.), *τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος.* De quattuor Bacchi festis, *τοῖς κατ' ἀγρούς, τοῖς κατ' ἄστυ* seu *μεγάλοις, τοῖς Ληναίοις,* et *τοῖς Ἀνθεστηρίοις* egerunt post Boeckhium Thirlwall (Mus. Philol. II. p. 273—307.), et Buttmann. in excursu ad Dem. Orat. in Mid. Secundum alios tria tantum Dionysi festa erant. Eadem atque *τὰ Λήναια* fuisse Dionysia *τὰ ἐν Πειραιεῖ* ostendere videatur locus Demosthenis c. Mid. p. 517. Cui sententiae repugnat Ruhnken. de Fest. Dionys. p. 42.

κατ' ἀγρούς] Cratin. II. 232. *κατ' ἀγρούς.* Amph. III. 305. *κατ' ἀγρόν.*

εἰσιών] Sc. *εἰς ἐμαυτοῦ.* Domum intrans. Cf. 970. Pac. 288. *ἔξω δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.* 49. Lys. 636. etc.

Schol. *ἄξω κατ' ἀγρούς: Τὰ Λήναια λεγόμενα. ἔνθεν τὰ Λήναια καὶ ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ. Λήναιον γάρ ἐστιν ἐν ἀγροῖς ἱερὸν τοῦ Διονύσου διὰ τὸ πλεκτοὺς ἐνταῦθα γεγονέναι, ἢ διὰ τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ λήναιον τεθῆναι. Μένανδρος "τραγῳδὸς ἦν ἀγὼν Διονύσια."*)

203. "Fortasse hic versus alludit ad fr. adesp. ap. Athen. XIV. p. 658. *ἐγὼ δὲ φεύξομαί γ' ἐλεύθερος γεγώς.*" (Müll.). Hic scenam relinquit Amphitheus alius personae (uxoris Dicaeopolidis) partes acturus.

204. Cf. Vesp. 422. *πᾶς ἐπιστρέφου.* Pac. 301. *δεῦρο πᾶς χώρει.* 458. *ὑπότεινε δὴ πᾶς.* 555. *ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον.* Rhes. 685. *παῖε πᾶς.* Ran. 372. *χωρεῖ νῦν πᾶς ἀνδρείως.*

Schol. τῇδε πᾶς ἕπου: (Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ χοροῦ, ὃν συμπληροῦσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. παράγονται δὲ συντόνως μετὰ σπουδῆς διώκοντες τὸν Ἀμφίθεον σπονδὰς ποιησάμενον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. γέγραπται δὲ τὸ μέτρον τροχαϊκὸν, πρόσφορον τῇ τῶν διωκόντων γερόντων σπουδῇ. ταῦτα δὲ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τῶν δραμάτων ποιηταὶ κωμικοὶ καὶ τραγικοὶ ἐπειδὰν δρομαίως εἰσάγωσι τοὺς χοροὺς, ἵνα ὁ λόγος συντρέχῃ τῷ δράματι.) τὸ δὲ τῇδε τοπικόν ἐστιν ἐπίρρημα καὶ κεῖται ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. (καὶ ἔχει παρὰ τοῦ ποιητοῦ [Il. O. 46.]

"τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύεις."

σημαίνει δέ ποτε καὶ ῥῆμα προστακτικόν [Od. I. 347.] "Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον." ἐχρήσατο δὲ τῷ ληθυντικῷ ὁ Σώφρων εἰπὼν "τῆτέ τοι κορῶναί εἰσιν." Ἄλλως. κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς διώκων τὸν Ἀμφίθεον, καὶ ἔστι μεταβολικὸν μέλος ἐκ δύο μονάδων μονοστροφικῶν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ιδ' κώλων ἔχει τὰς περιόδους· ὧν δ' μὲν ἐν εἰσθέσει εἰσὶ τροχαϊκαὶ καὶ καταληκτικαὶ τετράμετροι. εἶτα ἐν ἐκθέσει κῶλα παιωνικὰ ἕνδεκα κρητικοῖς ἐπιμεμιγμένα, καὶ τὸ ϛ' καὶ τὸ ὄγδοον καὶ δέκατον δίρρυθμα, τὰ δ' ἄλλα τρίρρυθμα.)

καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου: Ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀνδρός. ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ "ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα."

205. τῇ πόλει γὰρ ἄξιον] Cf. 8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.

206. *Schol.* ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα: Διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὥσπερ καὶ νῦν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου [?] "οὐχὶ συλληψόμεθα·" ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν [p. 2 C.] "ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν," ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν "καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον." καὶ Δημοσθένης ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν.)

207. ὅποι τέτραπται] Cf. Eur. Cycl. 308. ποῖ τρέψεταί τις;

Schol. εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται: Ἀστεία καὶ καθαρὰ εἰς ὑπερβολὴν ἡ σύνταξις τὸ λέγειν οὐκ εἰς ποίαν γῆν πέφευγεν, ἀλλὰ ποῦ γῆς. δόξαν γὰρ πεπαιδευμένου καρπώσαιτο ἄν τις οὕτως εἰπών.

210. *Schol.* τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν: Οὐκ ἀπόβλητον οὐδὲ τοῦτό μοι δοκεῖ. σφόδρα γὰρ Ἀττικὴ ἡ φράσις. λείπει γὰρ τὸ ἕνεκα. τὸ κατ' ἔλλειψιν οὖν ῥηθὲν κοινὸν αὐτῷ πεποίηκε. λέγοις ἂν καὶ σὺ παραπλησίως· οἴμοι τῆς τύχης, μακάριος τῆς ἐμῆς παιδείας.

211. 226. Paeones tres, et totidem cretici: quo metri genere usum Aristophanem docet Marius Victor. p. 2543. "Hexametrum autem Aristophanes composuit tale ut sint paeones primi tres, et insequantur totidem cretici, tanquam, 'Ver agere purpurea te Venus amoribus diva pollens jubet.' "Ita solent senes. Sic senum Chorus apud Eurip. in Herc. Fur. 312. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων | ἦν τίς μ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἄν· | νῦν δ' οὐδέν ἐσμέν. Virg. Aen. v. 397. 'Si mihi

quae quondam fuerat — nunc foret illa juventas, | Haud equidem — venissem'." BE. · Soph. Phil. 947. *οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε | εἷλέν μ'.*

ἐπ' ἐμῆς — νεότητος] Cf. Eq. 524. *ἐφ' ἥβης*. Vesp. 1199. *ἐπὶ νεότητος*.

Schol. *οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς νεότητος: Ὁ μὲν χορὸς συνέστηκεν ἐξ κδ' ἀνδρῶν. ἔστι δὲ νῦν γεροντικός. πάνυ δὲ ἐμμελῶς καὶ μετὰ πάσης ἀρετῆς ὁ ποιητὴς ἐμιμήσατο γερόντων τρόπους καὶ λόγους· τρόπους μὲν ἐκ τῆς ἀκροχολίας, λόγους δὲ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν ἔργων ὑπολήψεως. τοιοῦτος ἡμῖν καὶ ὁ Νέστωρ δοκεῖ λέγων* [Il. H. 133.] *"ἡβῷμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ." καὶ πάλιν* [157.] *"εἴθ' ὡς ἡβώοιμι· τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ." ὁ μὲν οὖν Ὅμηρος ἡρωϊκὸς ὢν ἡρωϊκῶν πράξεων μέμνηται, Ἀριστοφάνης δὲ ὡς μετρίοις ἀνδράσι καὶ βαναύσοις περιέθηκεν ἄνθρακας καὶ φορτία βασταζόμενα.*

213. *ἀνθράκων*] Quos e vicino monte Parnethe (cf. 348.) comportabant, ut faciunt hodie regionis ejus incolae. Distabat ab Athenis 60 stadios septentrionem versus demus Acharnae, hodie (ut videtur) Menidki. V. Leake on the Demi of Attica p. 21.

ἀνθράκων φορτίον] De Acharnensibus passim in hac comoedia tanquam de carbonariis loquitur, nempe quia illi praecipue facerent et venderent carbones. Nimis autem jactanter dicit senex juvenem se cum onere secutum esse currendo Phayllum cursorem praestantissimum; nempe ut Milo cum bove in humeris cucurrit stadium.

214. *ἠκολούθουν*] Assequebar, Anglice, I used to keep up with. Ut in illo versu, Nascetur qui te possit, Homere, sequi.

Φαΰλλῳ] Phayllus Crotoniata, cursor pernicitate celeberrimus, de quo v. schol. Herod. VIII. 47. *τῆς ἦρχε ἀνὴρ τρὶς πυθιονίκης Φάϋλλος.* Paus. X. 9. 2. Memoratur etiam Vesp. 1206. *ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι εἷλον διώκων.* DIND. Ter fuit Pythionices teste Herod. l. l. Extat de eo epigramma apud schol.: *πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, | δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.*

Schol. *Φαΰλλῳ: Ὁ Φάϋλλος δρομεὺς ἄριστος (ὀλυμπιονίκης, ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν ὁδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος.) ἐφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα τοιόνδε,*

"πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος,
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων."

(ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς ὀγδόην ὀλυμπιάδα νικήσας, καὶ τρίτος λωποδύτης.)

215. *φαύλως*] Facile. I. q. *ῥᾳδίως*. Cf. Eccl. 666. *οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως.* Vesp. 461. *ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως αὐτοὺς ἂν διέφυγες.* Eq. 509. Nub. 778. Vesp. 634. 656. Av. 961. Lys. 566.

Schol. *ὧδε φαύλως ἄν: Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥᾳστώνης. (δηλοῦται δὲ ἐκ τῆς λέξεως καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ κακόν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ ἂν ὧδε φαύλως.)*

217. *ἐλαφρῶς*] Anglice nimbly. Aesch. Prom. 279. *ἐλαφρῷ ποδὶ — προλιποῦσ'* etc. Tyrtaeus Eleg. Fr. 19. *τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ* etc. Pind. N. V. 20. *γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν.*

ἀπεπλίξατο] Anglice stepped off. Schol: *ἀπεσείσατο* (?), *ἀπέφυγεν. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα.* Qui *ἀμφιπλὶξ* ex Sophocle laudat pro *περιβάδην* dictum, et Homeri illud Od. ζ. 318. *εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν*, ubi de mularum incessu agitur. Cf. Stratt. com. II. 788. *τὰ θυγάτρια | περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα* (i. e. *διασχόντα τὰ σκέλη*, ut explicat Pollux II. 173). Similiter Hesychius, *περιπεπλίχθαι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.* Id. *πλίγμα· βῆμα.* Etym. M. *ἀμφιπλίξ: περιβάδην.* Archiloch. Fr. 60. *οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον | οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον.* Theocr. XVIII. 8. *ποσσὶ περιπλίκτοις.* Arist. Fr. 2. *καταπλαγήσει* (*καταπλιγήσει* Dind. in Steph. Thes. v. *καταπλίσσω*). Foes. ad Hippocratem in *Πληχαί.* Cobet. V. L. p. 135.

Schol. (*ἀπεπλίξατο: Ἀπεσείσατο* (?), *ἀπέφυγεν. πλίξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος* [Od. Z. 318.]

"*αἵδ' εὖ μὲν τρώχων, αἵδ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.*"

ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.)

219. *στερρόν*] Rigidum senecta. Cf. Plat. Phaed. § 108. *τὰ μὲν ὀστᾶ ἐστι στερρά.*

ἀντικνήμιον] Cf. Eq. 907. Pl. 784. Ran. 126.

Schol. νῦν δ', ἐπειδὴ στερρόν: (*Σκληρόν.*) *ἀντὶ τοῦ γεγηρακὸς καὶ αὖον.* (*ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων χλωρόν. Θεόκριτος* [XIV. 70. corrupte] "*ποιηταὶ δὲ λόγων χλωρῶν*" *ἀντὶ τοῦ ἀκμαίων, νέων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ ἁπαλοί εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε στερρὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.*)

220. *τῷ παλαιῷ Λακρατείδῃ*] Hesychius, *Λακρατίδης· Ἀριστοφάνης φησὶ παλαιὸν Λακρατίδην, τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν· ψυχροὶ γὰρ οἱ γέροντες.* Antiquum aliquem archontem fuisse eum Darii tempore narrat scholiasta ex Philochoro. *Λακρατίδης* quidam hierophanta memoratur ab Isaeo p. 64, 18. Alius, *Λακρατίδας* scriptus, apud Plutarch. Pericl. c. 35. et Lysand. c. 30. Sed, quum non intelligatur [v. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 72.] quomodo hoc nomen producta syllaba penultima poni potuerit, recte Bentleius *Λακρατείδῃ* correxisse videtur: quod non patronymicum est ab *Λακράτης* derivatum, sed patronymici simile, de quo genere dixit Etym. M. p. 166, 3. DIND. Juxta quam interpretationem *τῷ παλαιῷ Λακρατίδῃ* valebit tantum frigore seu rigore. Quod ineptum omnino ac improbabile est. Partem veri vidit Berglerus, qui: "Se dicit Chorus Lacratidem, i. e. grandaevum. Ita v. 180. Amphitheus Acharnenses istos dicebat *μαραθωνομάχας*, quod idem est, nam praelium Marathonium contigit sub Dario." Scilicet hic Lacratides unus est e choreutis, ut Strymodorus ille in Vesp. 233, ubi item nugatur schol. Cf. omnino Vesp. 230—234. et 401.

τῷ παλαιῷ Λακρατείδῃ] Soph. Phil. 425. *τί δ' αὖ παλαιὸς — Νέστωρ —;* Ach. 676. *οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ* etc.

τὸ σκέλος βαρύνεται] Cf. Plat. Phaed. 117 E. *ἐπειδή οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη.* Soph. Oed. R. 17. *οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς.* Aj. 1017. *ἐν γήρᾳ βαρύς.* Theocr. XXIV. 100. *Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.* Hor. Sat. I. 1. 4. 'Gravis annis.' Lucian. Tim. 26. *ὠχρὸς καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν.*

Schol. *Λακρατίδῃ*: *Λακρατίδης ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδου ἐκάλουν. (δηλοῦνται δὲ καὶ νῦν τῷ ψυχρῷ καὶ γεροντικῷ. λέγει οὖν ὅτι διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θᾶττον βαδίζειν.)*

221. *διωκτέος*] Cf. Herod. IX. 58. *διωκτέοι εἰσὶ ἐς ὃ* etc.

μὴ γὰρ ἐγχάνοι —] Cf. Eq. 1313. *οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει.* Vesp. 1007. *κοὐκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν* (*σοὐξ.*?) *Ὑπέρβολος.* 1349. *ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.* De constructione *ἐγχάνοι — ἐκφυγὼν* cf. Vesp. 1007.

222. *μηδέ περ γέροντας ὄντας*] Cf. Aesch. Suppl. 399. *οὐκ ἄνευ δήμου τάδε | πράξαιμ' ἂν οὐδέ περ κρατῶν.* Sept. 1029. *κατασκαφὰς ἐγὼ | γυνή περ οὖσα τῷδε μηχανήσομαι.*

γέροντας ὄντας] Multus est noster in hac *παρηχήσει.* Cf. Eq. 533. *ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει.* Vesp. 278. *τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος.* 1192. *ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός.* 1384. *ἤδη γέρων ὤν.* 383. *ἅπαντες καλέσαντες.* Pac. 698. *γέρων ὤν.* Av. 1256. *οὕτω γέρων ὤν.* Eccl. 323. *ὅτι γέρων ὢν* etc. Adde Xenarch. Athen. 569 C. *τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι.* Aesch. Ag. 1619. *γνώσει γέρων ὢν* etc. Lys. XX. 38. *ἐλεήσατε — τὸν πατέρα γέροντα ὄντα.* Menand. IV. 220. *γέρων ἐρῶν.* Herod. I. 168. *πάντες βάντες.* Thuc. VIII. 16. *Σαμίαν μίαν.* Hom. Il. β'. 758. *Πρόθοος θεός.*

223. *ὦ Ζεῦ — καὶ θεοί*] Cf. ad Pl. 1.

227. *πόλεμος — αὔξεται*] Corrigendum suspicor *αἴρεται.* Cf. Ran. 1099. *μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται* (*αἴρεται*?).

ἐχθοδοπός] Hostilis, infensus, sensu activo, ut in Soph. Aj. 950. *τοῖα — ἀνεστέναξες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις.* Phil. 1132. Plat. com. ap. Poll. VI. 25. Passivo tamen sensu Plat. Legg. VII., ubi inter se opponuntur *ὁδοῦ ἐχθοδοποῦ* et *προσφιλοῦς.* Similem vocem *χαροπὸς* componit Buttmann. Lex. § 57. qui utramque ab *ὄπτω* derivat, coll. Apoll. Rh. IV. 1670. *ἐχθοδοποῖσιν | ὄμμασι* etc.

τῶν ἐμῶν χωρίων] Ob mea praedia. Subaudias *ἕνεκα* vel simile quid. Genitivum *τῶν ἐμῶν χωρίων* ab *πόλεμος* pendere statuit Muller. Equidem ad *αὔξεται* (*αἴρ.*) potius retulerim. Cf. Vesp. 1424. *ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος.* Sunt autem *χωρία* praedia. V. Eq. 1077. Nub. 1123. Vesp. 850. Pac. 562. 1146.

Schol. (*τῶν ἐμῶν χωρίων*: *Κἀνταῦθα λείπει τὸ ἕνεκα.*)

229. *κοὐκ ἀνήσω*] Sc. *διώκων σε*, quod supplendum ex praec. *διωκτέος δὲ* v. 221. Cf. 347. Pac. 318. *εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.*

σχοῖνος — ὀξύς] J u n c u s a c u t u s. I. q. *ὀξύσχοινος* (Dioscor.). Cf. Hom. Batr. 256. *καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ.* 247. *πᾶς δέ οἱ εἴσω | ὀξύσχοινος ἔδυνε.* Il. *δ'*. 185. *οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος.* Lucian. V. Hist. I. 30. *ὀξεῖς δὲ πάντας ὥσπερ σκόλοπας.* Subaudiendum autem *ὡς.* Cf. Lys. 695. *ἀετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.*

Schol. πρὶν ἂν σχοῖνος: Εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος καὶ πληκτικοῦ, προσεοικότος βελόνῃ. παρατηρεῖν δὲ δεῖ ὅτι ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν σχοῖνον. ὁ δὲ λόγος, πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

230. *αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ*] Cf. 1226. *λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.* Vesp. 437. *εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τι σοι παγήσεται.* Pind. P. II. 168. *ἐνέπαξεν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ.* Incertus apud Suidam in *σκῶλος: τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι | σκώλους ὀφθαλμοῖσι.*

231. *ἀνιαρός*] Cf. Pl. 561. *ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.* Theogn. 872. *τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.* Theocr. XXII. 134. *ξείνοισιν — ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.*

ἐπίκωπος] I. q. *ἐπήρετμος, κωπήρης* (Eur. Tro. 161). Bekk. Anecd. p. 254, 14. *Ἐπίκωποι: οἱ πρὸς ταῖς κώπαις, οἱ ἐρέσσειν εἰωθότες.* Hesych.: *ἐπίκωπα· ἐπήρετμα.* Id: *ἐπήρετμοι· ἐπίκωποι. Ἐπίκωπος* r e m e x valet apud Josephum. Cf. Ran. 199. *κάθιζ' ἐπὶ κώπην.* 199. *ἵζω 'πὶ κώπην.* Moschion. ap. Athen. 208 F. *πᾶς δ' ἦν οὗτος (κέρκουρος) — ἐπίκωπος* (r e m i g i b u s i n s t r u c t u s). Cf. Dion. Hal. III. 44. Aristiam trag. apud Athen. XV. 686 A. *σύνδειπνος ἢ 'πίκωπος ἢ μαζαγρέτας.* Nescio an hunc locum illustret glossa Photii p. 198, 11. *Κωπαῖσι: σφῆκες. οὕτως Ἀριστ.* (Fr. 635.). *Πρόσκωπος* legitur Thuc. I. 10. 5. *τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους.* Redde r e m o a s s i d e n s, r e m i g a n s (navigans, classe infestans). Anglice, a t t h e o a r. Valebant enim Athenienses re navali. Sic recte explicat schol: *ἀντὶ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὢν ἐπίω αὐτοῖς· ναυτικοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ προσέχοντες τῷ ναυτικῷ.* Qui alteram interpretationem minus probabilem addit *ξιφήρης*, i. e. g l a d i o i n s t r u c t u s. Alii denique explicant ad manubrium usque penetrans (Angl. u p t o t h e h i l t, deeply fixed) tanquam gladius: *κώπη* enim manubrium est gladii. Mihi quidem noster non nisi primum sensum respexisse videtur.

Schol. ἐπίκωπος: Ἀντὶ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὢν ἐπίω αὐτοῖς· ναυτικοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι (καὶ προσέχοντες τῷ ναυτικῷ. ἡ δὲ ὁμώνυμος λέξις ἐστὶ καὶ παρ' Ὁμήρῳ [Od. *Δ*. 559] "*οὐ γάρ μοι νέες εἰσὶν ἐπήρετμοι.*" *ἐπίκωπος οὖν ἤτοι ὅπερ ἔφην ναυτικὸς ἢ ξιφήρης· κώπη γὰρ τοῦ ξίφους ἡ λαβὴ, ἡ κόπτειν δυναμένη, ἤγουν κωπήεις.*)

232. *ἵνα μή ποτε πατῶσιν ἔτι*] Cf. Pac. 221. *οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι — ὄψεσθ'.* 1084. *οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ.* 1087. *ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;* Av. 627. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.* Pl. 1000. *ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι.* Soph. Oed. R. 1412. *ἔξω μέ ποι — ἐκρίψατ' ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.* Aj. 98. *ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ'*

ἔτι. Tr. 921. *ὡς ἔμ' οὔποτε | δέξεσθ' ἔτ'* Oed. R. 892. Oed. C. 848. Xen. An. I. 6. 8. (*οὐ*) *σοί γ' ἂν ποτε ἔτι δόξαιμι.* Theocr. XXII. 134. *ὄμοσσε — μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.*

Schol. ἵνα μήποτε πατῶσιν: Εἰώθασι γὰρ σκόλοπάς τινας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, σκόλοψ καὶ σχοῖνος αὐτοῖς ἄτ' ἐμπαγῶ, εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.)

233. *ἀμπέλους*] Cf. 183. *τῶν ἀμπέλων τετμημένων.* Aliquoties Lacedaemonii irruptione facta in Atticam vastarunt agros et vineas.

234. *Βαλλήναδε*] Ludit in nomine pagi Attici tribus Antiochidis *Παλλήνη*, qui inter Athenas et Marathonem situs erat, ut patet ex Herodoto I. 62. *ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν.* Eur. Her. 849. *Παλληνίδος — σεμνὸν — πάγον.* Dem. p. 1223. *Λυκῖνον τὸν Παλληνέα.* Hyperid. c. 44. *Ἐπικράτους — τοῦ Παλληνέως.* Harp. et Phot. v. *Παλληνεύς.* Wordsworth. Athens etc. p. 236. ed. sec. Vici nomen non *Παλλήνη* sed *Πάλληνον* fuisse ex adverbio *Παλλήναδε* suspicatur Elmsl. ad Eur. Her. l. l. Sic *Κλωπιδῶν* pro *Κρωπιδῶν* Eq. 79. *Ἀχραδούσιος* pro *Ἀχερδούσιος* Eccl. 362. *Κομπασεὺς* pro *Κονθυλεὺς* Av. 1126. *Ἱπποβίνου* pro *Ἱππονίκου* Ran. 429. *Κολακώνυμος* pro *Κλεώνυμος* Vesp. 592. *βυρσίνην* pro *μυρσινήν* Eq. 59. *Πελαργικὸν* pro *Πελασγικὸν* Av. 832. *Σουνιέρακε* pro *Σουνιάρατε* Av. 869. *Κρεκοπίδα* pro *Κεκροπίδα* Av. 1407. (v. not.) *βομβαύλιοι* pro *βομβύλιοι* Ach. 866. *κόνδυλον* pro *κάνδυλον* Pac. 123. *πεφυσιγγωμένοι* pro *πεφυσιωμένοι* Ach. 526. *ἁρματωλίας* pro *ἁμαρτωλίας* (?) Pac. 415. *φρυγίλῳ* pro *Φρυγίῳ* Av. 875. *Σελαρτίου* (s. *Σελλ.*) pro *Σέλλου* Vesp. 459. Hujusmodi *παραγραμματισμοὶ* frequentes sunt apud comicos. Sensus autem est *βάλλειν βλέπειν* (cf. 376) 'to look as if we should pelt him with stones'. Similiter fere *ὀστρακίνδα βλέπειν* Eq. 855.

Schol. Παλλήναδε: Οἱ Παλληνεῖς δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις ἀμυνομένοις αὐτὸν συνέστη πόλεμος. (συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις· τὸ γὰρ ὁλόκληρόν ἐστι Παλληναίαδε. ὑπήλλακται δὲ ἡ κυριότης τῆς διανοίας.) δέον γὰρ εἰπεῖν ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Παλληνικὸν, τουτέστι γενναῖον, εἶπε Παλλήναδε. ὃ δὲ εἰπεῖν βούλεται τοῦτό ἐστιν· ὠμῶς διακεῖσθαι· καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν σπεισάμενον Λακεδαιμονίοις, ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. (μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἀνδροτίων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἄλλως. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.)

235. *γῆν πρὸ γῆς*] Cf. Aesch. Prom. 685. *μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.* Lucian. Alex. 46. *ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσεβῆ.* Cic. ad Attic. XIV. 10. 'Itaque *γῆν πρὸ γῆς* cogito.' Alciphr. II. 2. *γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι.* Ran. 657. *πληγὴν παρὰ πληγήν.* Dem. p. 1360. *συνεῖναι δ' ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν.* Soph. Ant. 340. *ἔτος εἰς ἔτος* (year

after year). Theocr. XI. 69. ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ. XV. 122. πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω. XV. 20. ἔργον ἐπ' ἔργῳ. (Eur.) Rhes. 445. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Menioch. Stob. Flor. 43, 27. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. S. Petr. II. Epist. 2, 8. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Incert. apud Suid. in ἴτω: Ἀλλ' ἴτω, χαιρέτω, γῆν πρὸ γῆς ὅποι βούλοιτο (βούλεται?). Aristid. II. p. 320. Blomf. Gl. Prom. 703.

236. *βάλλων — ἐμπλήμην*] Cf. Vesp. 603. ἔμπλησο λέγων. et ad Vesp. 1127. Eubul. com. III. 224. ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίμπλαται. Eur. Hipp. 660. μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι | γυναῖκας. Ion. 934. οὗτοι σὸν βλέπων | ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον. Fr. 688, 1. ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἷμα. Dem. p. 1265. ἐπειδὴ — ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες. Plat. Prot. 346 C. ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνους μεμφόμενος. Xen. Cyr. I. 4. 14. πρὶν Κῦρος ἐμπλησθείη βάλλων. Soph. Oed. C. 768. ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος. Dem. p. 1175. ἐπειδὴ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν. Herod. VII. 146. ἐπεὰν δὲ ταῦτα θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες.

ἐμπλήμην] Cf. Lys. 235. ἐμπλῆθ'. Vesp. 1304. ἐνέπλητο. Hesiod. Scut. 146. ἐπλῆτο. Infra 424. ἐμπλήμενος.

Schol. ἐμπλείμην λίθοις: Κορεσθείην. εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκε τὸ ἐμπλείμην. (ἔστι γὰρ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται, ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ [Il. Φ. 23] "πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου." τὸ δὲ ἑτέρᾳ παραγωγῇ, ἀφ' οὗ τὸ πλήθω, ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὴ τοῦ) πλῶ πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην, (οὗ τὸ δεύτερον [Il. N. 288] "εἴπερ γάρ κε βλεῖο".

237. *εὐφημεῖτε*] Hoc Dicaeopolis dicit sacrificans: nam Dionysia celebrat. BE. Εὐφημεῖν significat aut bona verba dare aut (ne qua forte mala effugiant) silentium religiosum servare. Cf. 241. Pac. 434. Eq. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν. Th. 39. εὔφημος πᾶς ἔστω λαὸς | στόμα συγκλείσας. Nub. 263. Eur. Iph. A. 1564. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ. Soph. Tr. 178. Hor. Od. III. 1. 2. 'Favete linguis'.

Schol. εὐφημεῖτε: Τοῦτο ὁ Δικαιόπολις μέλλων ποιεῖν θυσίαν φησί. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος.

238. *ἠκούσατ' — ἆρα* etc.] Raro post verbum postponitur interrogativum ἆρα. Cf. Pl. 579. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ δίκαιον; Eccl. 672. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι; Eur. Or. 1512. ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἆρα παῖς διώλετο; Her. 640. ὦ φίλταθ', ἥκεις ἆρα νῷν σωτὴρ βλάβης; El. 1229. φονέας ἔτικτες ἆρά σοι; Soph. Oed. C. 409. ἔσται πότ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος; "ἆρα interrogativum verbo suo subjectum in tragicorum scriptis non reperi". (Elmsl. ad Her. 640).

σῖγα πᾶς] Sub ἴσθι aut ἔχε. Cf. Th. 1006. σῖγα, κακόδαιμον γέρον. Eur. Hec. 532. σιγᾶτ', Ἀχαιοί, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς· | σίγα, σιώπα. Suppl. 669. σιγᾶτε, λαοί· σῖγα, Καδμείων στίχες, | ἀκούσαθ'.

Schol. (σίγα πᾶς: Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δυσχεραίνουσι καὶ διάκεινται χαλεπῶς ὅτι οὐ μόνον εἰρήνην ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ θυσίας ἐπιτελεῖ.)

239. *οὗτος αὐτός*] Ut ἐκεῖνος αὐτὸς Pl. 83. etc.

Schol. (*οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν*: *Τὸ δὶς τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιφθέγξασθαι παρίστησιν ἐκ μετατροπῆς ἀλήθειαν βεβαιούμενος.*)

ἀλλὰ δεῦρο πᾶς: *Πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστείλασθαι βούλονται, ἵνα μὴ προϊδόμενος ὁ σπονδοφόρος φύγῃ*, (*ἀλλὰ δυνηθῶσιν αὐτὸν χειρώσασθαι. τοιαῦται ἦσαν καὶ αἱ Ὀδυσσέως πρὸς Διομήδη παρακελεύσεις* [Il. *K.* 344]

"*ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο*
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν.)"

240. *θύσων — ἐξέρχεται*] Cf. Thesm. 36. *ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται — προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς ποιήσεως.* Lys. 1107.

241. Sequitur festi *τῶν κατ' ἀγροὺς Διονυσίων* specimen. Celebrabatur autem illud festum per omnes Atticae pagos mense Posideone (Dec. — Jan.), ut docet Theophrastus Char. 3. Idem forsan festum fuit *Ἀσκώλια* et *Θεοίνια*. Satis autem grande spectaculum id fuisse constat ex Isaei loco p. 70, 23. *καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ἡμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν* etc. Unde *θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους* 262.

242. Cf. Eccl. 742. *ὁ τὴν σκάφην λαχὼν προΐτω.*

προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν] Plat. Gorg. 497 A. *πρόϊθί γε ἔτι εἰς τοὔμπροσθεν.* Symp. 174 D. *προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν.* Pol. IV. 437 A. Xen. Cyn. III. 7. VIII. 4. Anab. II. 1. 12.

ἡ κανηφόρος] Virgines, et quidem, ut scholiastes ait, nobiliores, gestabant canistra in Dionysiis. Thuc. VI. 56. *ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην ἐπαγγείλαντες ἥκειν κανοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινι ἀπήλασαν λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι.* BE.

Schol. *πρόϊθ' ὡς τὸ πρόσθεν*: *Κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις αἱ εὐγενεῖς παρθένοι ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς ἁπάντων ἐτίθεσαν.* (*διπλῆ δὲ μετὰ κορωνίδος, ὅτι εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί, καὶ εἰσὶν ἰαμβεῖα.*)

243. *ὁ Ξανθίας*] Cf. Ran. 271. Sic *ἡ Θρᾶττα* Ach. 273. Vesp. 828. *ἡ Σύρα* Pac. 1146. *ὁ Μανῆς* Lys. 1213. Ran. 965. Pac. 1146. *ὁ Καρίων* Pl. 1100. *ἡ Μανία* Amips. II. 701. *Ξανθίας* nomen servi a flavis capillis ductum, ut a rubris sive fulvis *Πυρρίας.*

τὸν φαλλὸν —] Schol: *φαλλὸς ξύλον ἐπίμηκες ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον.* ubi vide plura. "Penis est coriaceus aut pertica appensum habens eiusmodi penem. Adhibebantur autem phalli in Bacchi sacris et originem traxerunt ex Aegypto, ut alia pleraque religionis Graecanicae. Herod. II. 49. *τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὁρτὴν τῷ Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι πλὴν χορῶν κατὰ ταὐτὰ σχεδὸν πάντα τοῖς Ἕλλησι· ἀντὶ δὲ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ τὰς κώμας ταὶ γυναῖκες, νεῦον* (imo *νεύοντα*) *τὸ αἰδοῖον οὐ πολλῷ τέῳ ἔλασσον ἐὸν τοῦ ἄλλου σώματος· προηγέεται δὲ αὐλός· αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματος ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ἱρὸς λεγόμενος. ἤδη ὦν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυθέωνος τῆς*

θυσίης ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαὴς ἀλλ' ἔμπειρος· Ἕλλησι γὰρ δὴ Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην καὶ τὴν πομπὴν τοῦ φαλλοῦ. Talia fere erant simulacra Priapi." BE. Lucian. de S. D. 28. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ ἐγείρουσι. In carmine ithyphallico apud Athen. 622 B. ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς (Phallus) ὀρθὸς ἐσφυρωμένος | διὰ μέσου βαδίζειν.

Schol. ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν: Φαλλός ξύλον ἐπίμηκες ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἵστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν, αἱ δὲ Ἐλευθεραὶ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας, λαβὼν τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν, ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δὲ ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης ἀνθρωπείας μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς· οἳ δὴ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν ταύτην εἶναι μόνην, εἰ διὰ τιμῆς ἁπάσης ἄγοιεν τὸν θεόν. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεὸν ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως δὲ καὶ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἡδονὴν γὰρ καὶ ἀφροδίσια μέθη ἐξανίστησι. τοιγαροῦν καὶ ὁ Λάϊος ἐκδοὺς ἑαυτὸν μέθῃ [Eurip. Phoen. 21] "εἴς τε βακχεῖον πεσὼν" ἐφύτευσε (παῖδα. φαλλός δὲ τὸ πέος. παίζει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην· Ξανθίας γὰρ οἰκετικὸν ὄνομα. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Βατράχοις [271] "ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας;" εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οἰκέται Ξανθίας, Τίβιος, Σωσίας, Λᾶος, Γέτας.)

244. τὸ κανοῦν] Canistrum, in quo portabantur instrumenta ad sacrum peragendum necessaria. Cf. Pac. 948. 956. Av. 42. Hom. Od. γ'. 442. δ'. 761.

ἀπαρξώμεθα] Cf. Pac. 1056. ἄγε νυν ἀπάρχου κᾆτα δὸς τἀπάργματα. Hom. Il. τ'. 254. Od. γ'. 446. ξ'. 421.

245. ἀνάδος] Cf. ad 732. Eq. 149. ἀνάβαινε. Vesp. 1341. 1514. Eccl. 1152.

τὴν ἐτνήρυσιν] Schol: ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται. Cf. Fr. 612. Bekk. Anecd. p. 39, 15. Ariston. in Anthol. VI. 17. καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν. Similia sunt οἰνήρυσις infra 1067. ζωμήρυσις Antiph. III. 146. Philem. jun. IV. 68. ἐπίχυσις (χαλκίου) Fr. 12. Cf. ad Lys. 1060.

Schol. (τὴν ἐτνήρυσιν: Τὴν ζωμάρυστρον, ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται. καθάριον δὲ εἰς ὑπερβολὴν τὸ ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀστεῖον καὶ πεπαιδευμένῳ ἁρμόζον, μηδὲ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν τῆς καθημερινῆς χρείας ἀγνοεῖν τὰ ὀνόματα. ἐτνήρυσιν οὖν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀρύεσθαι τὸ ἔτνος. λέγομεν δὲ ἐτνήρυσιν πᾶν τὸ ταράσσον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν καὶ τὸ πίσινον ἀφέψημα, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις [62] "ἤδη πότ' ἐπεθύμησας ἔτνους".)

246. ἔτνος] Inest ambiguitas nonnulla. Cf. Eccl. 845. χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώτεραι. Lys. 1060. Similis ambiguitas est in voce ζωμὸς Pac. 885.

τοὐλατῆρος] V. schol. Cf. Eq. 1181. Fr. 249. *ἔτνος, πῦρ (πυριάτης?), γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπετεῖς, ἐλατῆρες.*

Schol. *τοῦ 'λατῆρος: Ἐλατήρ ἐστι πλακουντῶδες πέμμα πλατύ. (ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἐλατῆρος οὖν τοῦ πέμματος. ἔστι δὲ ἄρτος πλατὺς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τῷ βωμῷ. ἐλατὴρ δὲ πᾶν τὸ πλατύ. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ.)*

247. *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'*] I. q. *πάντα καλῶς ἔχει*, ni fallor. Redde, Atqui bene sic est, i. e. bene omnia praeparata sunt.

ὦ Διόνυσε —] Cf. 435. *ὦ Ζεῦ διόπτα — ἐνσκευάσασθαί μ'* etc. 816. *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν | οὕτω μ' ἀποδόσθαι* etc. Vesp. 869. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον — τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται — ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι* etc. Ran. 886. *Δήμητερ, ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, | εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.* 892. *αἰθὴρ — ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.* 387. *Δήμητερ — σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν· καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον παῖσαι* etc. Th. 286. *δέσποινα πολυτίμητε — πολλὰ πολλάκις μέ σοι | θύειν ἔχουσαν.* 289—291. Lys. 317. *Δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν — θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.* Aesch. Sept. 233. *θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.* Eur. Suppl. 3. *Δήμητερ — εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν* etc. Eur. El. 805. *νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν.* Herod. V. 105. *ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι.* Trag. Fr. Adesp. 127. *ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.* Hom. Od. ρ'. 354. *Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι, | καί οἱ πάντα γένοιτο.* Il. β'. 412. *Ζεῦ κύδιστε — μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι* etc.

248. *κεχαρισμένως σοι*] Grate tibi. Cf. ad Pac. 386. *χοῖρον κεχαρισμένον.* Formatum ut *ἐντεταμένως, κατεβλακευμένως*, etc.

πομπὴν — πέμψαντα] Cf. Av. 849. Eccl. 756. Dem. 47, 9. *τὰς πομπὰς πέμπουσιν.* 522, 4. *πομπεῦσαι τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν.* Herod. II. 49. *ἡ πομπὴ τοῦ φαλλοῦ.* V. 56. Lys. 137, 22.

250. *τυχηρῶς*] Feliciter. Cf. Th. 305. Vox rarior. *Τυχηρὸς* felix legitur Ag. 464.

251. *στρατιᾶς*] *στρατιὰ* apud nostrum et exercitum et militiam significat. Priori significatione legitur supra 81. 149. Pac. 747. Lys. 1141. posteriori infra 1143. Eq. 587. Vesp. 354. 557. Thesm. 828. 1169. Lys. 100. 592.

ἀπαλλαχθέντα] Eadem forma est Vesp. 484. 504. Av. 940. Pl. 66. Theopomp. com. II. 794. Altera *ἀπαλλαγέντα* Ach. 201. 270. Pac. 352. 303. 293. Eccl. 1082. 1100. Pl. 263. 271. 316. Fr. 344. et sexies apud reliquos comicos.

τὰς σπονδάς δέ μοι καλῶς ξυνενεγκεῖν] Cf. Nub. 594. *αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν — ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.* Eccl. 475. *ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.* Eur. Iph. A. 724. *συνενέγκοι δ' ὅμως.* Plutarch. Ag. et Cleom. p. 804 D. *μόνον, ἔφη, συνενέγκαι ταῦτα τῇ Σπάρτῃ.* Demosth. p. 130, 20. *ὅ τι δ' ὑμῖν δόξειε, τοῦτ', ὦ πάντες θεοὶ, συνενέγκοι.*

253. *ὅπως — οἴσεις*] Structura ab Atticis maxime usitata, saepe tamen ab librariis male habita. Cf. 955. Eq. 222. 760. 1011. Nub. 489. 1464. Vesp. 288. Pac. 76. 1017. 1330. Av. 131. 1333. Th. 267. 1204. Ran. 8. 377. Eccl. 149. 953. Pl. 326.

καλὴ καλῶς] Cf. Eccl. 730. *χώρει σὺ δεῦρ', ἡ κιναχύρα, καλὴ καλῶς.* Pac. 1330. *χὤπως μετ' ἐμοῦ καλὴ | καλῶς κατακείσει.* Pl. 65. *ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.* Ephipp. III. 336. *σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.* Antiph. III. 133. *ἃ δὴ | δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.* Soph. El. 198. *δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες | μορφάν.* Fr. 613. *θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.* Phil. 166. *στυγερὸν στυγερῶς.* Eur. Bacch. 1188. *ὁ Βάκχιος κυναγέτας σοφὸς σοφῶς | ἐνέπηλεν ἐπὶ θήρᾳ | τοῦδε μαινάδας.* 1195. *περισσὰν περισσῶς.* Herod. II. 173. *ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα.* Plaut. Rud. II. 4. 12. 'Non licet te sicce placide bellam belle tangere?' Curc. IV. 2. 'Sequere istum bella belle.' Asin. III. 3. 1. 'I sane bella belle.' Plura dabit Elmsleius ad Med. 787.

254. *βλέπουσα θυμβροφάγον*] Hesychius, *Θυμβροφάγος· ἀντὶ τοῦ δριμυφάγος· ἡ γὰρ θύμβρα δριμύ ἐστι βρῶμα.* (Malim *Θυμβροφάγον· ἀντὶ τοῦ δριμύ.*) Noster Ran. 562. *ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ [ἔς με] δριμύ.* Eodem fere modo dixit *νᾶπυ βλέπειν* Eq. 631. *κάρδαμα* Vesp. 455. *ὀπὸν* Pac. 1184. *ὀρίγανον* Ran. 603. *ὑπότριμμα* Eccl. 291. quae omnia acria sunt. ELM. Phot. p. 96, 25. *Θυμβροφάγον: δριμύ.* Cf. ad 95. et Nub. 421. *τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου.* De herba *θύμβρα* (satureia hortensis, Angl. sage) laudant Dioscor. III. 45. Plin. XIX. 8. Eupol. II. 426. *θύμα, θύμβραν.* Virg. G. IV. 31. 'graviter spirantis copia thymbrae.'

Schol. θυμβροφάγον: Ἤτοι ἀγροικικὸν καὶ (καὶ οὐκ?) ἐλευθέριον· παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀφελέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν. ἢ πικρὸν καὶ δριμὺ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. (δριμὺ γὰρ τὸ φυτόν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δὲ τῷ θύμῳ παραπλήσιον. ἢ ἁπαλὸν, ἡδύ. κωμικῶς δὲ ἔπαιξεν.)

255. *ὀπύσει*] Cf. Fr. 1. *φρασάτω τί καλοῦσιν ὀπυίειν.* Hesiod. Th. 819. *δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν θυγατέρα ἥν.* Scut. 356. *τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα* —. Theocr. XXII. 161. *τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.*

κἀκποιήσεται] Procreabitque ex te mustelas (i. e. puellas) quae non minus quam tu visiant sub lucis exortum. Scilicet mustela *δριμύτατον* visire putabatur. Cf. Plut. 688. *ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.* Simonid. Stob. Flor. 73, 61. *εὐνῆς δ' ἀληνής (ἄπληστος?* i. e. insatiabilis) *ἐστιν ἀφροδισίης* (sc. *ἡ ἐκ γαλῆς γυνή*). Ceterum solenne est *ἐκποιεῖσθαι* de liberis procreandis. Cf. Pac. 708. *ταύτῃ (τῇ Ὀπώρᾳ) ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.* Cf. ad v. prox. seq.

γαλᾶς] Cf. ad Vesp. 1185. Pl. 693.

Schol. γαλᾶς: Ἀντὶ τοῦ παῖδας δριμυτάτους. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρὰ προσδοκίαν· ἔδει γὰρ ἐκφάναι ἐκποιήσεται παῖδας νεανίας.

ὀπύσει: Γαμήσει. Vict.

256. *βδεῖν*] Sc. in coitu. Vide Mulleri notam.

ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ] *Ὄρθρου* mentio hic fit quia id tempus praecipue aphrodisiacum esse existimatur. Cf. Lys. 966. *καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους.* 1089. Eccl. 462.

Schol. ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ: Παρόσον ἐν τῷ ὄρθρῳ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς βδέειν διὰ τὸ τὰς πέψεις τότε γίνεσθαι.

257. *τὤχλῳ*] Eadem crasis est in *τὠφθαλμῷ* Lys. 1026.

φυλάττεσθαι] Infinitivus pro imperativo, ut saepe alias. BE.

Schol. πρόβαινε: Ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευόντων αὐτῶν (λέγει. φυλάττεσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ παρατηρεῖν, φυλάττειν.)

258. *μή τις —*] Cf. Th. 894. *οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε, | ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.* Pac. 729. *ὡς εἰώθασι μάλιστα περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.*

περιτράγῃ] Circumrodat, spoliet. Cf. Vesp. 596. 672. Machon. Athen. 579 D. *ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε | μή μου προπεσούσης τοὔμπλόκιον ὑπεκτράγῃς.*

τὰ χρυσία] Aurea ornamenta gestabant virgines, ut notum est (Av. 670. *ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος*), et praecipue *αἱ κανηφόροι*, qualis nunc fingitur esse Dicaeopolidis filia. Cf. ad Lys. 1190. Eccl. 447. Lycophronidem Athen. 564 B. *παρθένων τῶν χρυσοφόρων.* Pors. ad Hec. 153.

259. *ὦ Ξανθία, σφῷν δ' —*] Alterum duorum servorum alloquitur. Cf. Pl. 788. *ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.* 66. Av. 850. *παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.* Lys. 209. *λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.* Ran. 1479. *χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω.* Soph. Oed. C. 1102. *ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;* 1104. *προσέλθετ', ὦ παῖ.* 1112. *ἐρείσατ', ὦ παῖ.* V. Lobeck. ad Aj. p. 248. Cf. etiam Aesch. Prom. 6. *Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν* etc. Soph. Aj. 1409. *παῖ, σὺ δὲ —.* Diminutivum est *Ξανθίας* a *ξανθὸς* formatum ut *Πυρρίας* (vel *Πύρριχος*) a *πυρρός.*

Schol. (ὀρθὸς ἑκτέος: Ὑμῖν δ' ἐστὶν ὁ φαλλὸς κατασχετέος, βαστακτέος ἑπομένοις τῇ κανηφόρῳ. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κακέμφατόν ἐστιν ὁ φαλλός, τὸ πρὸς μίμησιν τοῦ αἰδοίου. καὶ τοῦτο δὲ παίζει κωμικῶς λέγων τὸν φαλλὸν ὀρθὸν κατέχειν ὄπισθεν τῆς παρθένου.)

261. *ᾄσομαι τὸ φαλλικόν*] Sc. *μέλος, ᾆσμα*, aut *αὔλημα*. Cf. ad 14. *ᾀσόμενος Βοιώτιον.* Phrynich. II. 587. *τερετιῶ τὸ (τι) πτιστικόν.* Plat. com. II. 638. *ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι.* Theocr. XIV. 30. *ᾆδεν — Θεσσαλικόν τι μέλισμα.* Polyb. XXX. 4. 7. *κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες.* XXXI. 20. 1. *μάτην ἐξᾴσας τὸ κύκνειον.* Athen. 535 C. *ηὔλει τὸ τριηρικόν.* Aesch. Pers. 1053. *κἀπιβῶ τὸ Μύσιον.* Anacr. II. 8. *τὸ παροίνιον βοήσω.* Xen. Anab. IV. 3. 29. *ἐπειδὰν — ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικόν.* Vesp. 1524. *τὸ Φρυνίχειον* (sc. *σχῆμα*) *ἐκλακτισάτω τις.*

Schol. ᾄσομαι τὸ φαλλικόν: Ἄισματα λέγεται φαλλικὰ τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον (ἢ εἰς ἄλλον καρπόν [?].)

262. *θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους*] Nempe quia pompam non comitabatur mulier. Mos autem erat ex superioribus aedium partibus spectare, ne via qua pompam ducentes procedebant spectatorum multitudine oppleretur

impedireturque. BR. Uxor propter spectatorum turbam quam Dicaeopolis comice adiisse fingit in tectum jubetur ascendere. Hinc elucet domum Dicaeopolidis in scenae pariete non pictam sed ligno exstructam fuisse, quod saepius in Comici fabulis invenitur. V. Nub. 1488. 1502. Vesp. 139. Richter Proleg. Vesp. p. 40. Talis apparatus scenicus vocabatur *διστεγία*, de qua Pollux IV. 129. *ἡ δὲ διστεγία ποτὲ μὲν ἐν οἴκῳ βασιλείῳ διῆρες δωμάτιον, οἷον ἀφ' οὗ ἐν Φοινίσσαις Ἀντιγόνη βλέπει τὸν στρατὸν, ποτὲ δὲ κέραμος, ἀφ' οὗ καὶ βάλλουσι τῷ κεραμίῳ. ἐν δὲ κωμῳδίᾳ ἀπὸ τῆς διστεγίας πορνόβοσκοί τινες κατοπτεύουσιν ἢ γραΐδια (γράδια?) ἢ γύναια καταβλέπει.* MULLER. Cf. Ran. 131. *ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.* Hinc suspicari licet mulieres plerumque ex aedium tectis hujusmodi pompas spectare esse solitas. Cf. Lys. 395. *ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους* (*ἠπὶ τοῦ τέγους γυνή?*). Plut. Cic. 22. *αἱ δὲ γυναῖκες ἐκ τῶν τεγῶν προὔφαινον ἐπὶ τιμῇ καὶ θέᾳ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ πομπῇ τῶν ἀρίστων μάλα σεμνῶς ἀνιόντος.*

πρόβα] Ad filiam dictum. Sic *κατάβα* Vesp. 979. Ran. 35.

263. Carmen ithyphallicum apud Athen. 622 C. *ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν | τῷ θεῷ ποιεῖτε· | ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος | διὰ μέσου βαδίζειν.* De phallicis carminibus dixit Bergkius. Comm. p. 270 seq.

Schol. (*Φαλῆς ἑταῖρε*: *Διπλῆ καὶ μέλος, οὗ ἡγεῖται περίοδος. ἡ περικοπὴ κώλων ιζ' τοῦ ὑποκριτοῦ, ἧς πρῶτα μέν εἰσιν η'. ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα μὲν β', τὸ δὲ γ' καταληκτικόν. τὰ δὲ ἄλλα ε' καταληκτικά. περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον ὡς Ἑρμῆς. οὕτως δὲ Ἀττικοί· παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως. "ὁ δ' αὖ Φάλης κατακυπτάζει." οὕτω Σώφρων ἐχρήσατο. ὥσπερ δὲ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι* [Il. I. 2] "*θεσπεσίη ἔχε φύζα*" *εἰπὼν* "*φόβου κρυόεντος ἑταίρη,*" *οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσῳ τὸν φαλλὸν ἑταῖρον εἶναι φησίν· ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ ποτῷ τὰ ἀφροδίσια. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ Εὐριπίδης* [Phoen. 21]
"*ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς εἴς τε βακχεῖον πεσών.*"

264. *νυκτοπεριπλάνητε μοιχέ*] I. q. *νυκτίπλαγκτε.* (Aesch. Ag. 12. *νυκτίπλαγκτον — εὐνήν.* 330. *νυκτίπλαγκτος — πόνος.* Cho. 751.) *Πολυπλάνητος* intransitivum est Eur. Hel. 1319. et *πουλυπλάνητος* Herod. I. 56. Cf. Eupol. II. 481. *κεῖνος νυκτερίν' ηὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι γυναῖκας.*

Schol. νυκτοπεριπλάνητε: *Οἰκείας ἐντίθησι φωνὰς ψυχῇ ἀνειμένῃ καὶ ἤδη μεθυούσῃ. ἡδίστην δὲ τὴν σύνθεσιν τὴν τοῦ νυκτοπεριπλάνητε ἡ περί πρόθεσις εἰργάσατο.*

265. *Schol. μοιχέ*: *Διὰ τὸ τοὺς μεθύοντας γίνεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι ταῦτα οὐχ ὡς ἐν βλασφημίᾳ λέγεται τὸ μοιχέ καὶ τὸ παιδεραστά, ἀλλὰ πρὸς διάχυσιν καὶ ἱλαρότητα τοῦ φαλλοῦ.* (*ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ* [Il. E. 31] *πρὸς διάθεσιν ψυχῆς* "*Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ.*")

266. *ἕκτῳ — ἔτει*] Sextus enim erat belli annus. Cf. schol. et 890. *ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην.* Aesch. Ag. 504. *δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτει.* Sic infra 521. *πολλῷ χρόνῳ.* Cf. praeterea Pac. 557. *ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.* 990. *οἵ σου γλι-*

χόμεσθ' (*τρυχόμεθ'* vulg.) *ἤδη τρία καὶ δέκ' ἔτη.* Anno Ol. 87, 1., antequam Thebani Plataeas invasissent, mense Posideone Dionysia rustica in agris postremo egisse Athenienses docet Muller. Praef. p. VI.

ἐς τὸν δῆμον ἐλθών] Ergo in demo suo hoc festum celebrat Dicaeopolis. Cf. 202. Ceterum, quum Lenaeis doceatur haec fabula, non servari veras temporis rationes constat.

Schol. ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον: Ἕκτον γὰρ ἦν λοιπὸν ἔτος ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος Ἀθηναίοις πρὸς Πελοποννησίους συνέστη. δῆμον δὲ ἔφη τὴν κώμην, οὐχ ὡς παρ' Ὁμήρῳ [Il. B. 547] "*δῆμον Ἐρεχθῆος.*"

269. Cf. 757. Pac. 293. *ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν.* 353. *ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.* 347. 1297. Ran. 185. *ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.*

μαχῶν καὶ Λαμάχων] Cf. 1071. *ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.* Sic. Ran. 463. *καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.* Lamachus Xenophanis filius, dux Atheniensium, hic et passim in hac fabula notatur *ὡς φιλοπόλεμος.* Vir fortis et justus fuit, sed egenus (Plut. Nic. 15). In *μονομαχίᾳ* cum Callicrate cecidit (ibid. 18).

270. *Schol. καὶ Λαμάχων: Ὁ Λάμαχος οὗτος Ἀθηναίων στρατηγὸς, υἱὸς Ξενοφάνους, ὅν, ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν. ἦν δὲ μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου, ὡς ἱστορεῖ Θουκυδίδης διὰ τῆς στ'* [c. 8]. *ἦν δὲ φιλοπόλεμος οὗτος.*

272. *ὡρικήν*] Juvenem et venustam. Pl. 963. *πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.* Fr. 40. *ὡρικὴ κόρη* (?) et *ὡρικὸν μειράκιον* (?).

Schol. ὡρικὴν ὑληφόρον: Ἀντὶ τοῦ ὡραίαν (καὶ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ὡραῖόν φασιν οἱ τραγικοὶ τὸ ἀκμαῖον. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ ὡρικῶς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός. ἡ δὲ λέξις ἀπόδεκτος.)

273. *τὴν — Θρᾷτταν*] Thressam, i. e. ancillam. Nomen gentile, ut *ἡ Σύρα* Pac. 1146. Cf. Pac. 1138. *χἄμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν τῆς γυναικὸς λουμένης.* Vesp. 828. Thesm. 279. 280. 284. 293. Plat. Theaet. p. 174 A. *Θρᾷττά τις — χαρίεσσα θεραπαινίς.* Dem. p. 1356. *θεραπαίνας δύο, Θρᾷτταν καὶ Κοκκαλίνην.* Theocr. II. 70. *ἁ Θευμαρίδα Θρᾷσσα τροφός.* Corn. Nep. Iph. III. 4. Contractum ex *Θρῄϊσσα.* Similia sunt *Κίλισσα, Φοίνισσα, Καππαδόκισσα, Λίβυσσα,* etc.

ἐκ τοῦ φελλέως] Cf. Nub. 71. Cratin. II. 69. *ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ φελλέως.* Plat. Criti. 111 C. *τὰ φελλέως νῦν ὀνομασθέντα πεδία.* Alciphr. III. 21. 2. *Χιόνην γὰρ τὴν καλλιστεύουσαν τῶν αἰγῶν ἐκ τοῦ φελλέως ἁρπάσας οἴχεται (ὁ λύκος).* Harpocr. p. 181, 9. *τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν.* Ruhnk. ad Tim. p. 269. Confer nostrum 'fell' et Germanicum 'fels'. Contra Eq. 527. *διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων.* Cf. etiam v. *ἀλίπεδον* (al. *ἁλ.*) Fr. 30. Verba *ἐκ τοῦ φελλέως* ad *τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν* refert Muller, coll. Eupol. II. 514. *Φιλόξενος ἐκ Διομείων.* Anaxandr. III. 174. *τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ'.* Sic supra 192. *πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις.* 412. *τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις;* Pl. 422. *ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.* 439. *τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.*

Schol. τὴν Στρυμοδώρου Θρᾶτταν: Ἤτοι κοινῶς δούλην, ἢ οὕτως καλουμένην, τὴν ἐκ Θράκης· ὡς τὴν ἀπὸ Φρυγίας καὶ Παφλαγονίας. φελλεῖς δὲ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, (οἵτινες κάτωθεν μέν εἰσι πετρώδεις, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν.) οἱ δὲ ὅτι ὄρος Φελλεὺς οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις [71.]

274. *μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα*] Cf. Aelian. Epist. 9. *ἐμέλλησα δ' ἂν τὴν — Θηβαΐδα — ἀράμενος μέσην, εἶτα ῥίψας εἰς τὸ κλινίδιον, ἔχεσθαι τῆς σπονδῆς.* Eccl. 260. *μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. | ΓΥ. ἡμεῖς δέ γ', ἣν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσομεν.* Notanda autem participiorum coacervatio et asyndeton, *εὑρόντα λαβόντα ἄραντα καταβαλόντα.*

Schol. (*μέσην λαβόντ' ἄραντα*: Ἐν εἰσθέσει κῶλα τρία ἰσάριθμα, ὧν τὰ δύο ἰαμβικὰ δίμετρα, τὸ δὲ ἓν μονόμετρον.)

275. *καταγιγαρτίσαι*] I. e. *συνουσιάσαι, διαμηρίσαι* (schol.). A *γίγαρτον*, quod per *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* explicat schol. Cf. Pac. 634. *ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας* (*οὐργάτης λεώς*). Vox comice ficta, ut *κατατριακοντουτίζειν* Eq. 1391. *κατασικελίζειν* Vesp. 911. Phot. p. 135, 6. Scilicet *γίγαρτα* (v. Pac. 634.) sunt *τὰ ἐντὸς τῆς σταφυλῆς ὀστώδη*, acini uvarum. Simonid. Athen. I. 32 B. *οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.* Geopon. VI. 12. *στέμφυλα — καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν γίγαρτα.* Proverbium *Ἀποτίσεις, χοῖρε, γίγαρτα,* Diogen. III. 32. etc. Conjunguntur *γίγαρτα* et *ἰσχάδες* Pac. 634. *γίγαρτον* de virili parte intelligit Mein., de muliebri schol. Cf. ad Hor. Carm. II. 5. 10. 'immitis uvae.' Itaque *καταγιγαρτίσαι* proprie significat acinum excerpere, deacinare; deinde metaphorice et *κακεμφάτως* comprimere, devirginare. Apte autem hoc composito in festo Dionysiaco utitur rusticus. Cf. v. *ἐκγιγαρτίζειν* (*σταφίδα*), Dioscor. Theophan. Nonn. Epit. 248. *σταφὶς ἐκγιγαρτισμένη.* Cum *γιγαρτίζειν* cf. v. *κοκκίζειν.*

Schol. *καταγιγαρτίσαι*: Ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ διαμηρίσαι. γεωργικῶς δὲ παίζει. (ἢ ὅτι τὸ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον.) οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. (γίγαρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σταφυλῆς ὀστώδη. ἢ ἀντὶ τοῦ συνουσιάσαι· γίγαρτον γὰρ τὸ αἰδοῖον. ἢ καταθλῖψαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γιγάρτων.)

277. *ἐκ κραιπάλης*] Post crapulam. Cf. Vesp. 1255. et ad Ran. 304. Antiph. com. III. 386. *προνοούμενος τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | ἐκ κραιπάλης.* Men. IV. 334. *τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω.* Lucian. pro lapsu etc. 1. *χθεσινῆς κραιπάλης ἀνάμεστον.*

Schol. (*ἐκ κραιπάλης*: Ἡ ἐξ ἑωθινοῦ μέθη κραιπάλη καλεῖται. ἢ ἀπὸ χθιζῆς οἰνοποσίας.)

278. *ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον*] Alexis III. 448. *ἐὰν ἐπιχωρίως | ἰατρὸς εἴπῃ "τρύβλιον τούτῳ δότε | πτισάνης ἕωθεν," καταφρονοῦμεν εὐθέως.* Eq. 905. *ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν — μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.* *ῥοφήσει*] Cf. Vesp. 814. *ῥοφήσομαι.* Pac. 716. *ῥοφήσει.*

279. *φεψάλῳ*] *φέψαλος* inferius v. 670. Vesp. 227. pro scintilla usurpatur, qui sensus huic loco parum convenit. Scholiastes *ἐν τῷ καπήλῳ*

interpretatur, quod in *καμίνῳ* mutandum videtur. Neque aliter noster Av. 434. *ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν | ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ | εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου.* Scilicet ne aeruginem capiat. ELM. Cf. 58. *κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.* Simile est illud Fr. 295 Bl. *τὴν δ' ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως* (*ὑπτίαν*?). In schol. alii *καπνείῳ* legunt. Ipse malim *καπνῷ.* Cf. Hesiod. Op. 45. *αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.* 627. *πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.* Hom. Od. *π'.* 288. *ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει.*

Schol. ἐν τῷ φεψάλῳ: Ἐν τῷ καπνείῳ. φέψαλοι γάρ εἰσιν οἱ σπινθῆρες, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ [Lysistr. 107.] *δηλοῖ*

"*ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.*"

(*καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται "πυρὸς δὲ ἦν αὐτῷ φεψάλυξ." διὰ δὲ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀσπίδος εἰρήνης γενομένης ἔφη ἐν φεψάλῳ κρεμήσεται ἡ ἀσπίς, παρὰ τὸ*) *Ἡσιόδειον* [Op. 45.]

"*αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.*"

(*καὶ τί δεῖ περὶ ἀσπίδος καὶ πηδαλίου λέγειν, ὅπου γε καὶ περὶ ἀχρήστων βουλευμάτων ταύτην ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὁ ποιητὴς εἰπὼν* [Il. B. 340.]

"*ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν.*"

περὶ δὲ ὅπλων ἐπιμελείας ἀξιουμένων τοὐναντίον ἔθηκεν [Od. Π. 288.]

"*ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει*").

281. *βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε*] Sic chorus Trojanorum, Ulixem persequens, in Eur. Rhes. 675. *ἔα ἔα· βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε, θεῖνε θεῖνε· τίς ὅδ' ἀνήρ;* 685. 680. Xen. Anab. V. 7. 21. *ἀκούομεν θορύβου πολλοῦ, Παῖε παῖε, βάλλε βάλλε.* V. 7. 16. *βάλλοντες καὶ παίοντες.* Lucian. Pisc. 1. *βάλλε βάλλε τὸν κατάρατον ἀφθόνοις τοῖς λίθοις.* "Dum autem peregit sacra Dicaeopolis continuit se Chorus; nunc eum aggreditur puniturus quod pacem fecit: deinde causam dicit Dicaeopolis." BE. Videntur haec tragici alicujus loci parodia esse.

282. *παῖε πᾶς τὸν μιαρόν*] Cf. Eq. 247. *παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον.* Vesp. 456. *παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας* etc. Pac. 1119. *ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.* Nub. 1508. Av. 365. Eur. Rhes. 675. *παῖε παῖε πᾶς τις.* 685. 680. Ran. 1125. *ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ.*

284. *τὴν χύτραν*] Adhibetur a sacrificantibus olla etiam in Av. 43. *κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας | πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα.* ELM. Herculem invocat *ὡς ἀλεξίκακον.*

Schol. Ἡράκλεις: Βαλλόμενος λίθοις ὁ Δικαιόπολις ὑπὸ τοῦ χοροῦ φησιν Ἡράκλεις. ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ. πάνυ δὲ κινεῖ γέλωτα τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτοῦ ἀφροντιστῶν, τῆς δὲ χύτρας προνοούμενος, ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἦν. (*τῷ δὲ συντρίβειν καὶ Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ καὶ ἐν Ἀσπίδι· "ἔχων τὴν ἀσπίδα ἔκειτο συντετριμμένην." σχετλιαστικὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡράκλεις φωνή· οὗτος γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξίκακος τοῖς δεινὰ πάσχουσιν.*

Ἡράκλεις: Διπλῆ, εἶτα ἕπεται δυὰς μονοστροφικὴ ἀμοιβαία τὰς περιόδους ἔχουσα δεκακώλους ἐκ στίχων δύο τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, καὶ κώλων η', ὧν τοὺς μὲν στίχους ὁ ὑποκριτὴς λέγει, τὰ δὲ κῶλα ὁ χορός. πρῶτος τοίνυν ἐστὶν ἐν ἐκθέσει κατὰ τὸ ἴσον τοῖς χορικοῖς, ἃ ποιεῖ δοχμὸν συζυγίαν καὶ παίωνας τρεῖς καὶ διαίρεσιν. τῷ δὲ δικώλῳ τούτῳ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν

"ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα."

τὸ δὲ τῆς δευτέρας "οὔτοι σοι χαμαί." ἕπεται δὲ τοῖς δυσὶ κώλοις στίχος τροχαῖος ὅδε "ἀντὶ ποίας αἰτίας." καὶ ἐν εἰσθέσει τὰ λοιπὰ κῶλα ς' παιωνικὰ δίρρυθμα.)

285. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή] Idem metrum Av. 456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου. 544.

ὦ μιαρὰ κεφαλή] Sic Hom. Il. θ'. 281. Τεῦκρε, φίλη κεφαλή. π'. 77. σ'. 114. ψ'. 94. Od. α'. 343. Theogn. 535. δουλείη κεφαλή. Herod. III. 29. ὦ κακαὶ κεφαλαί. Dem. p. 559. ὦ μιαρὰ κεφαλή. p. 577. ὦ μιαρὰ κεφαλή. p. 442. ὦ κακὴ κεφαλή. p. 552. καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή. Id. de Cor. 153. ἵν' εἰδῆτε ἡλίκα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα αὕτη δίκην οὐκ ἔδωκε. Plat. Phaedr. 264 A. Φαῖδρε, φίλη κεφαλή. Gorg. 513 D. ὦ φίλη κεφαλή. Ion. 531. ὦ φίλη κεφαλὴ Ἴων. Euthyd. 293. μετὰ Διονυσοδώρου τοῦδε, φίλης κεφαλῆς. Similiter κάρα usurpant tragici, Soph. Oed. C. 526. 783. 1702. 1728. Eur. Tro. 1031. Rhes. 226. Ἄπολλον, ὦ δία κεφαλὰ —. 902. ὦ φιλία φιλία κεφαλά. Or. 481. Μενέλαε — ἀνόσιον κάρα. 1374. Plut. Alex. 9. ἡμεῖς δέ σοι, κακὴ κεφαλή, νόθοι δοκοῦμεν; 51. ὦ κακὴ κεφαλή. Similiter Ran. 571. ὦ μιαρὰ φάρυγξ. Hom. Il. θ'. 164. ἔρρε, κακὴ γλήνη. Od. κ'. 75. Juven. XIII. 174. 'perjuri capitis.' Ter. Adelph. V. 9. 9. 'lepidum caput.' Andr. II. 2. 34. 'ridicula capita.' Plaut. Mil. III. 1. 129. 'caput lepidum.'

Schol. ὦ μιαρὰ κεφαλή: Ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὁμήρῳ [Il. Θ. 281.] "Τεῦκρε, φίλη κεφαλή." καὶ [Od. Α. 343.] "τοίην γὰρ κεφαλήν." καὶ παρὰ Δημοσθένει [p. 552.] "καὶ τοῦτ' ἔλεγες, ὦ μιαρὰ κεφαλή."

288. ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρός] Cf. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ. Pac. 182. Eq. 304. Dem. p. 778. ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπος οὑτοσί.

290. *Schol.* ἡμῶν μόνος: χωρὶς ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων· ἢ μόνος ἐξ ἡμῶν. R.

291. Cf. Ran. 1474. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;

σπεισάμενος εἶτα —] Cf. Nub. 377. 386. 592. Vesp. 379. 423. Ran. 367. Monk. ad Hippol. 700.

294. ἀλλ' ἀκούσατε] Anglice, well then, listen. Cf. 540. ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε. Eupol. com. II. 484. ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ' — λέξομεν, ἀλλ' ἀκούσαθ'.

295. κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις] Cf. Plat. Gorg. 512 B. καταχώσειεν ἂν ὑμᾶς τοῖς λόγοις. Tmesis ut in Vesp. 437. ἔν τί σοι παγήσεται. Ran. 1047. κατ' οὖν ἔβαλεν.

Schol. *χώσομεν τοῖς λίθοις*: *Τοιοῦτο καὶ τὸ Ὁμηρικὸν* [Il. *Γ*. 57.] "*λάϊνον ἕσσο χιτῶνα.*" *ἐν ἤθει γὰρ αὐτὸ μετεποίησεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἄξιος τῶν λίθων Λακεδαιμονίας ἐρασθεὶς γυναικὸς ἐπὶ συμφορᾷ τῆς πατρίδος, οὗτος δὲ εἰρήνης ἐρᾷ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.*

296. *Schol.* *μηδαμῶς πρίν γ' ἀκούσητε*: *Μεγαλοφρόνως καὶ γενναίως οὐ παραιτεῖται τὸν θάνατον, ἀλλὰ πρῶτον εἰπεῖν ἀξιοῖ, καὶ τότε ἀποθανεῖν, ἐὰν ᾖ δίκαιον.*

297. *λέγε — λόγον*] Cf. 303. Eur. Med. 323. *μὴ λόγους λέγε* (*πλέκε* Herw.), | *ὡς ταῦτ' ἄραρε.*

Schol. *οὐκ ἀνασχήσομαι*: *Ὅτι τινὲς τὸ ἀνασχήσομαι ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους* (Suid. *Ἀριστοκράτους*). *οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.*

298. *Schol.* *Κλέωνος*: *Ἐμισεῖτο γὰρ ὁ Κλέων ὡς συνταράττων τὰ κοινά.* R.

300. *μεμίσηκα*] De hoc usu perfecti cf. ad 993. *νενόμικας.* 764. *κεχάρηκας.* Vesp. 591. *ἐψήφισται.* 944. *σεσιώπηκας.* 1129. *πεπειράσθω.* Pac. 820. *πεπόνηκα.* Eq. 63. *πεποίηται.* Lys. 1234. *ὑπονενοήκαμεν.*

ὃν κατατεμῶ —] Haec Chorus ex persona Poetae loquitur. Hinc discimus jam in animo habuisse nostrum Cleonis injuriam ulcisci, eumque in Equitibus fabula mox docenda vellicare. Scriptor Vit. Arist. (XII. § 4. Bergk.) *διήχθρευε δὲ αὐτῷ* (sc. *Κλέωνι*) *ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.* Id. § 6. *δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος.* Cf. 377. 659. "Loquitur quasi coriarius de corio quia Cleo erat coriarius. Dicit autem *τοῖς ἱππεῦσι* quia ordo equestris infensus erat Cleoni. In Eq. 225. *ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες χίλιοι, οἳ μισοῦσιν αὐτόν.*" BE.

κατατεμῶ — καττύματα] Recte abest praepositio, ut in Eq. 768. *κατατμηθείην τε λέπαδνα.* Satis notus est hic Atticismus, qui restituendus videtur Euphroni Athen. I. 7 E. ubi vulgo legitur *θήλειαν λαβὼν | γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμεν εἰς λεπτὰ σφόδρα, | τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος.* (*εἰς* et *σφόδρα* non agnoscunt codices. *ἔτεμεν εἰς λεπτὰ καὶ μακρὰ* habet Suidas in *Ἀφύα ἐς πῦρ*, monente Schweighaeusero. unde legerim *ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά.*) Ephippus Athen. p. 286 E. *πότερον ἐγὼ | τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς; | ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω* [malim, *ποιῶ σοι*]; *Σικελικῶς.* Alexis p. 324 C. *τὸ δὲ ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους.* Sotades p. 293 E. *τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης.* ELM. Cf. ad 320. (ubi praepositio similiter ab librariis inferta est). Eq. 370. *δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.* 768. *διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα* (ubi schol: *εἰς μέρη λωροτμηθείην. — λείπει δὲ ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς λέπαδνα*). Nub. 441. *ἀσκὸν δείρειν.* Theocr. III. 21. *τὸν στέφανον τῖλαί με καταυτίκα* (*παρ.?*) *λεπτὰ ποιησεῖς.* Eur. Fr. 475 a, 4. *ζαθέους ναοὺς — οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκοὺς | στεγανοὺς παρέχει — κυπάρισσος.* Herod. IV. 67. *ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα* (*τρία* plures libri) *σχίσῃ.*

VII. 121. *τρεῖς μοίρας ἐδάσατο τὸν στρατόν.* II. 147. *δυώδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν.* IV. 148. *σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διεῖλον.* Schaefer. ad Plut. Vit. IV. 293. Eodem fere sensu dixit *μυττωτεύσω* Vesp. 62. Sunt autem *καττύματα* coria dura et crassa ex quibus fiunt soleae calceorum; apte autem hoc minatur senex, quia *βυρσοδέψης* fuit Cleon. Cf. Vesp. 1160. *ὑποδήσασθαι — δυσμενῆ καττύματα.* Eq. 315. 869. Cratin II. 244. *οὐρανοῦ καττύματα. Καττύεσθαι* est Eq. 314.

Schol. ὃν ἐγὼ κατατεμῶ: (*Ἐνταῦθα πάλιν περιττεύει τὸ ποτέ διὰ τὴν μετροποιίαν, καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἐξήγησιν, οὐ ποτὲ τέμνει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἀεί. ὡς οὖν ἄνω τὸ νῦν περιττεύει, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ποτέ. ἔστι γὰρ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τὸ κῶλον. καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.*) *οἰκεία δὲ ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Κλέωνος· βυρσοδέψης γὰρ οὗτος. ὅτι δὲ τοῖς ἱππεῦσιν ἦν τις ἔχθρα πρὸς Κλέωνα καὶ διὰ τῆς ἀρχῆς δεδήλωκε* (7) "*καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας διὰ τοῦτο τοὔργον.*" .

302. *λόγους λέγοντος*] Cf. 299. Eur. Med. 315. *ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε.*

303. *Schol. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος:* (*Ἕπεται τῇ δυάδι δίστιχον, ὃ τοῖς μέλεσιν ἐξ ἔθους ὑπάγουσιν, ὅπερ ἐστὶ τετράμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικόν.*) *οὐ λέγει ὅτι τοὺς μὲν μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους, ἀλλ' ὅτι πάντες οἱ λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.*

306. *τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκοῦσαι*] Schol: *λείπει ἡ περί.* Sic Pl. 333. *τοῦ πράγματος | ἀκήκοέν τι.*

Schol. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν: Λείπει ἡ περί. οὐ βούλεται δὲ αὐτοὺς τῶν Λακεδαιμονίων μνημονεύειν διὰ τὸ ἐνθυμουμένους τὰ ὑπ' αὐτῶν γεγενημένα ὀργίλως καθίστασθαι.

307 sq. Cf. Pac. 1063. *ὦ μέλεοι — οἵτινες — συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις. — καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε, | ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες.*

307. Cf. Lys. 912. *καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;*

εἴπερ — γ'] V. Elmsl. ad Med. 805.

ἐσπείσω — οἷσιν] Cf. Eur. Or. 1680. *σπένδομαί τε συμφοραῖς.*

ἅπαξ] Semel, omnino. Cf. Vesp. 1129. Av. 342.

308. *οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει*] *βωμὸς* est jusjurandum per victimas, *ὅρκος* per verba, *πίστις* per dextras. PORS. ad Eur. Med. 21. Notatur perfidia Laconum, ut in Lys. 629. *ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, | οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.* KUST. Euripidis versum Androm. 445. *Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια* memorat scholiasta. DIND. Adde Pac. 623. 1065. 1067. Dem. 659, 5—14. Cf. Eur. Med. 21. *βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς | πίστιν μεγίστην.*

Schol. οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος: (*Ἐπὶ ἀπιστίᾳ γὰρ διεβάλλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ* [445.]

"*Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.*"

τρία δὲ ἐγκλήματα παραβασίας προσέθηκεν αὐτοῖς.) αἱ γὰρ συνθῆκαι διὰ τριῶν τελοῦνται, λόγων ἔργων, χειρῶν· λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκου· ἔργων δὲ, διὰ τῶν ἐν βωμοῖς θυσιῶν· χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ τῶν δεξιῶν γίνονται. καὶ Ὅμηρος [Il. B. 341.] "*καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.*"

309. *οἶδ' — ὄντας*] Cf. 371. *τούς τε γὰρ τρόπους | τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα* etc.

οἷς — ἐγκείμεθα] In quos invehimur. Thuc. II. 59. *πανταχόθεν δὲ τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ.* IV. 22. *Κλέων δὲ — πολὺς ἐνέκειτο.* I. 69. *ἰσχυρῶς ἐγκείσονται.* II. 59. *πανταχόθεν δὲ τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ.* Alio sensu Eur. Andr. 91. *οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ | θρήνοισι.* et Theocr. III. 33. *τὶν ὅλος ἔγκειμαι.*

Schol. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας: Πάνυ δεινῶς καὶ τεθαρρηκότως ἐχρήσατο τῇ ἐπαναλήψει, καὶ οὐ κατέπτηξεν οὐδὲ ηὐλαβήθη ἐν τοσούτοις ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εἰπὼν ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἠδίκησαν κατὰ πάντα ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀδικηθεῖσι ταχθεῖεν ἄν.

313. *ἐγὼ — ὁδί*] Cf. 911. *ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ φαίνω* etc. Pl. 868. *πρὸς ἐμὲ τουτονί.*

314. *πόλλ' —*] Noli *πολλὰ* cum *ἔσθ' ἃ* conjungere. Construendum *ἐγὼ ὁδὶ λέγων πολλὰ*, ut monuit Mein. Nisi sensus est Anglice, on many occasions (*πολλὰ* saepe) I could show them to have been in some respects even injured. Cf. ad Fr. 237. *ἐνίοτε πολλαὶ* etc.

ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους] Nonnullas injurias patientes. Cf. Thuc. I. 65. *καὶ ἔστιν ἃ καὶ πολίσματα εἷλεν.* I. 93. *λίθων — οὐ ξυνειργασμένων ἔστιν ᾗ.* II. 89. *ἔστι δὲ ἃ (ἔπεσε στρατόπεδα) καὶ τῇ ἀτολμίᾳ.* III. 36. *τὸν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν ἔστιν ἃ παρεχόμενον.* I. 25. *ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι.* III. 43. *ἔστιν ὅτε σφαλέντες.* V. 72. *εὐθὺς ἐνδόντας καὶ ἔστιν οὓς καὶ καταπατηθέντας.* VII. 11. *καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν.* V. 102. *ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ —.* VII. 21. *οὐ δυνάμει ἔστιν ὅτε προύχοντες.* VIII. 65. *καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὁπλίτας ἔχοντες.* Herod. II. 123. *εἰσὶ οἳ Ἑλλήνων.* VII. 187. *προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν.* Xen. An. VI. 2. 6. *πρῶτον μὲν Χειρίσοφον — ἔστι δ' οἳ καὶ Ξενοφῶντα.* Eur. Hec. 845. *ἔστιν γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.* Iph. A. 930. *ἔστιν δὲ χὤπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν.* Eur. Fr. 506. *ἔστιν οἷς βίος | ὁ μικρὸς εὐκρὰς ἐγένεθ'.* Fr. 367. *καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν οὗ κακὸν μέγα.* Soph. Aj. 56. *ἔσθ' ὅτε.* Theocr. XXV. 26. *ἔσθ' ὅτε βάλλοντες.* Isocr. p. 283. *ἔστι δ' οὓς καὶ ἐπαινεῖν αὐτούς.*

λέγων] Cave hoc pro *ὁ λέγων* accipias, construendum enim est *λέγων* cum *ἀποφήναιμι*, ut *νικᾶν λέγων* dicitur et similia.

315 sq. Cf. Eur. Ion. 1419. *καὶ τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν; | ΚΡ. κἢν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.*

τοῦτο — δεινὸν ἤδη] Cf. Vesp. 426. *τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα.* Eccl. 645. *τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.* Eq. 609. Lys. 779. Av. 1269. Pl. 329. Xen. Mem. II. 1. 14. *τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.*

ταραξικάρδιον] Cf. Eq. 247. *τὸν ταραξιππόστρατον.* Eur. Bacch. 1322. *τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;* Ion. 1538. *ἐμοῦ ταράσσων — φρένα.* Soph. Ant. 1095. *ταράσσομαι φρένας.* Fr. 607, 3. *ἔρως — καὶ θεῶν ἄνω | ψυχὰς ταράσσει.* Confer etiam *κυκησίτεφρος* Ran. 711. *πλησικάρδιος* (*πληξ.* Schwerdt) Ag. 410. et *κλονοκάρδιος* (Orph. H.).

Schol. *ταραξικάρδιον*: *Αὐξήσει κέχρηται εἰπὼν ταραξικάρδιον· ἔστι γάρ τι δεινὸν ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινὸν ὡς δάκνειν* (*καὶ ταράττειν τὴν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιβόλως δεινότατον νομίζοιτο ἄν*).

317 sq. *κἢν γε μὴ λέγω δίκαια* —] "Cf. Vesp. 522. *καὶ ξίφος γέ μοι δότε· | ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.* Ceterum in hac parte comoediae imitatur Comicus Telephum Euripidis, ut in sequentibus magis patebit. Etiam istud quod Dicaeopolis caput sibi praecidi jubet, nisi justa dicat, inde petitum est; nam ibi aliquis, sine dubio Telephus, dixit se nec capitis periculo deterreri quominus justa dicat, ut ex isto fragmento apparet (706.), *Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων | μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν | σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.*" BE. Cf. 626. Vesp. 522. Eq. 791. *εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμείνων — ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.* Soph. Phil. 1340. *λέγει — ὡς ἔστ' ἀνάγκη — Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἑκὼν | κτείνειν ἑαυτὸν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.* 618 sq. "Saepius hos versus et totam hanc comoediae partem legens haesi et ob alias causas et ob mentionem quae fit *τοῦ ἐπιξήνου.* Truncus, quali lanii utuntur, in scenam affertur v. 366., Dicaeopolis caput imponit et sic Acharnenses alloquitur v. 480 sqq. Quae omnia insulsa potius et *τῆς φορτικῆς κωμῳδίας* propria quam facete ficta mihi videbantur donec incidi in fragmentum Telephi Euripidis 706. *Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων | μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν, | σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.* Quae verba sunt, ut videtur, ipsius Telephi quem impedire volunt Graeci quominus verba faciat. Huc trunci inventum spectare verisimile est, cum saepissime in Acharnensibus drama Telephus perstringatur et inprimis cum Dicaeopolis, caput trunco imponens et orationem habens qualem habuit Telephus, ejusdem Telephi pannos indutus fuerit v. 430 sqq. Fieri potest ut in Euripidis tragoedia Telepho Graecos allocuturo adstiterit miles securim manu tenens, et huc pertineat Fr. Tragic. adesp. 340 Nauck. *δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς*: sed, utut est, nisi huic loco parodiam inesse statuimus, nihil continere videtur quod summi comici ingenio dignum sit. De Euripidis Telepho satis certa adsunt testimonia. Hygini legamus Fabulam 101. 'Telephus Herculis et Auges filius ab Achille in pugna Chironis hasta percussus dicitur. Ex quo vulnere cum in dies tetro cruciatu angeretur petit sortem ab Apolline quod esset remedium. Responsum est ei neminem mederi posse, nisi eandem hastam qua vulneratus erat (suspicatur Schmidt: nisi vulneris auctorem). Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit et monitu Clytaemnestrae Orestem infantem de

cunabulis rapuit, minitans se eum occisurum nisi sibi Achivi mederentur. Achivis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Troiam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt et ab Achille petierunt ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit se artem medicam non nosse. Tum Ulysses ait: Non te dicit Apollo sed auctorem vulneris hastam nominat. Quam cum rasissent remediatus est. A quo cum peterent ut secum ad Troiam expugnandum iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet, sed ob beneficium quod eum sanarunt eos deduxit, locos autem et itinera demonstravit, inde in Mysiam est profectus.' Haec Hyginus, cujus verba si perpendimus, non temere conjicimus non narratiunculam tantum sed fabulae argumentum ea continere. Saepius enim auctor tragoedias respicit, quod hoc quoque loco factum esse indicium fortasse est colloquium Achillis et Ulyssis. Tragoediam Euripideam simile habuisse argumentum apparet e fragmentis, quae omnia cum Hygini fabula consentiunt, imprimis e Fr. 625. Verba enim Hygini 'hastam . . . . quam cum rasissent remediatus est' satis obscura sunt. Lux demum affulget e verbis Euripidis in Fr. all, *πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν.* — Omni veri specie caret Dicaeopolidem v. 325—346. Aeschyleum Telephum expressisse, cum et in iis quae praecedunt 317 et in iis quae sequuntur 359—555. non Aeschylei sed Euripidei Telephi partes agat. — Euripidis fortasse est *κατάθου τὸ βέλος.* Vocabulum *βέλος* bis praeterquam hoc loco in Aristophane legitur, Vesp. 615., ubi Homerum; Av. 1714., ubi Aeschylum, ut videtur, imitatur." (Bakh.)

τῷ πλήθει] Plebi. Vesp. 667. Pl. 570. Aesch. 42, 2. *εἶπε διαῤῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων.* Andoc. 17, 37. *εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων.* Infra 626. *ἀνὴρ — τὸν δῆμον μεταπείθει.*

Schol. (*κἂν γε μὴ λέγω δίκαια: Τοῦτο δεινὸν καὶ προσκρουστικόν, ἐπειδὴ οἱ στρατηγοῦντες καὶ δημαγωγοῦντες κωλυταὶ τῆς εἰρήνης ἐγίνοντο.*)

318. *ὑπὲρ ἐπιξήνου* —] Cf. 468. *κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ | παράσχες εἰποῦσ'* (*εἰπέ θ'*?) *ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.* 492. 355. 358. Aesch. Ag. 1248. Eq. 791. *ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.* S. Paul. Ep. Rom. XVI. 4. *οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν.* Similem Locrorum consuetudinem narrat Dem. p. 744. *ἐάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καί, ἐὰν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται· εἰ δὲ μή, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου.* Plut. Anton. 12. *τὸ ἱμάτιον ἀπάγων ἀπὸ τοῦ τραχήλου τῷ βουλομένῳ παρέχειν τὴν σφαγὴν ἐβόα.*

Schol. ὑπὲρ ἐπιξήνου: Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμὸς ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

319. *εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα* —;] Ad plures dictum. Cf. 328. *εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος, ἄνδρες δημόται;* Pac. 383. *εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες;* 1142. Vesp. 403. Av. 366. *εἰπέ μοι, τί μέλλετ'* —; Plat. Euthyd. § 29. *εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατές τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι.* Prot. 211 D. *εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατές τε καὶ Ἱππόκρατες.* Dem. p. 43, 7. *ἢ βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιιόντες* etc. p. 656, 2.

320. *μὴ οὐ καταξαίνειν*] Cf. Ran. 695. *κοὐδὲ ταῦτ᾽ ἔγωγ᾽ ἔχοιμ᾽ ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.* 68. Av. 37. Lys. 1196. Aesch. Prom. 628. *τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;* Soph. Aj. 540. *τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;* Eur. Med. 1209. *τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ* (*μὴ οὐ* Elmsl.) *πράσσειν κακά;* Hipp. 654. *οὐκ ἄν ποτ᾽ ἔσχον μὴ οὐ τάδ᾽ ἐξειπεῖν πατρί.* Plat. Conv. 197 A. *τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι τὴν σοφίαν;* Phaedr. 240 D. *τὸ γὰρ ἀγνοεῖν — οὐκ ἐκφεύγει — μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι.* ibid. *τῷ δὲ δὴ ἐρωμένῳ — τίνας ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει — μὴ οὐχὶ ἐπ᾽ ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας;* Phaed. 87 A. Lucian. Dial. Mort. (?) *οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι.* Elmsl. ad Eur. Med. 1209.

καταξαίνειν —] Metaphora ab lanificio sumpta. Cf. Fr. 657. *ἔξαινε δὲ τῶν ἐρίων.* Soph. Aj. 728. *ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.* 110. *πρὶν ἂν — μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.* Suppl. 503. *πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.* Phoen. 1145. *κατεξάνθαι βολαῖς.* Med. 1030. *κατεξάνθην πόνοις.* Tro. 755. *κατεξάνθην πόνοις.* 509. *δακρύοις καταξανθεῖσα.* Hippol. 274. *κατέξανται δέμας.* Herc. 285. *μὴ πυρὶ καταξανθέντας.* Ion. 1266. *λάζυσθ᾽, ἵν᾽ αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους | κόμης καταξήνωσι Παρνασσοῦ πλάκες.* Demosth. ap. schol. (p. 403, 3.) *εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης ἐκείνης περιῤῥήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς.* Dion. Hal. IX. *ἐκέλευσαν — ταῖς ῥάβδοις τὸ σῶμα ξαίνειν.* Plut. Alex. 51. *πρὶν ἐπιδεῖν Μηδικαῖς ῥάβδοις ξαινομένους Μακεδόνας.* Oppian. Hal. III. 23. *κρᾶθ᾽ ἑκατὸν πέτρῃσι ξαινόμενον.* Blomf. ad Agam. 190. Elmsl. ad Med. 998. Proverbium *λεπτὰ ξαίνεις* est apud Suid. et *λεπτὴν πλέκειν* App. Prov. III. 59. Cf. etiam ad 112. *ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.* Pac. 303. *κακῶν φοινικικῶν.* Respici simul puto ad *φοινικίδα* Laconicam (Lys. 1140. et cf. Vesp. 473—476.), quum *λακωνίζειν* videatur Dicaeopolis. De praepositionis omissione cf. ad 301. Nub. 442. Eq. 370. Herod. IV. 148. *σφέας αὐτοὺς ἓξ* (*ἐς ἓξ* al. et vulg.) *μοίρας διεῖλον.* II. 147. *δυώδεκα* (*ἐς δυώδεκα* al. et vulg.) *μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον.* Valck. ad Herod. VII. 121.

φοινικίδα] Cf. Pac. 1173. *φοινικίδ᾽ ὀξεῖαν πάνυ.* Xen. Rep. Lac. c. 11. Aesch. Eum. 1028. *φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.*

Schol. μὴ οὐ καταξαίνειν: Μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὥστε φοινικοῦν αὐτῷ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἔθηκε. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. (Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ χρῆσθαι Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικὸν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων ἀπὸ τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι αἱμαχθῆναι δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω ῥῆμα καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας [p. 403, 3.] "*εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης ἐκείνης περιῤῥήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς.*")

καταξαίνειν: Ξαίνει, διαξέει, νήθει, σωρεύει, ἐργάζεται ἔρια, καὶ δέρρειν ἱμάντι. Vict.

321. *οἷον*] Ut! Cf. 447. Eq. 367. Th. 704. etc.

θυμάλωψ] Proprie titio, metaphorice ira, furor, quasi *θυμός*. V. schol. Pollux VII. 110. *οἱ δὲ ἡμίκαυτοι ἄνθρακες θυμάλωπες*. Hesych.: *ἡ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά*. Cf. Thesm. 729. *κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον*. Strattis apud Poll. X. 801. (*λιβανωτὸν ἔνδοθέν τις*) *ἐκκομιζέτω* | *καὶ θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν*. Ita enim sanandus videtur locus corruptus. Bene convenit carbonariis vox *θυμάλωψ*, ut etiam epithetum *μέλας*.

ἐπέζεσεν] Cf. Th. 468. *οὐ θαυμάσιόν ἐστ᾽ — ἐπιζεῖν τὴν χολήν*. Eur. Iph. T. 987. *δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε* etc. Hec. 1046. *θυμῷ ζέοντι*. 581. *δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε*. Cycl. 392. *καὶ χάλκεον λέβητ᾽ ἐπέζεσεν πυρί*. Aesch. Prom. 370. *τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον*. Soph. Oed. C. 434. *ὁπηνίκ᾽ ἔζει θυμός*. Herod. VII. 13. *παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε* (*μοι*), *ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρίψαι ἔπεα* etc. Theocr. XX. 15. *ἐμοὶ δ᾽ ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα*.

Schol. *θυμάλωψ*: *Ὁ διακεκαυμένος ἀναβάτης*. (*ὁ ἀπολελειμμένος τῆς θύψεως ἄνθραξ, ὁ ἡμίκαυτος. ξύλον καὲν, σπινθὴρ, ἢ διακεκαυμένος ἄνθραξ*.) *χαριέντως δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ἀνθρακεῖς εἰσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν οἵως ἐξεκαύθητε* (add. *εἶπε* aut *ἔφη*) *θυμάλωψ ἐπέζεσειν*.

322. *ἐτεόν*] Quaeso. Legitur praeterea modo in extrema modo in media sententia interrogativa Eq. 32. 733. 1246. 1392. Nub. 93. 820. 1502. Vesp. 8. 184. 836. Eccl. 376. in initio sententiae infra 609. Nub. 35. Av. 293.

ὠχαρνηΐδαι] Forma soluta et epica, ad Homericarum exemplum producta, sonans O Acharnensium filii. Pro *ὠχαρνεῖδαι*. *Ἀχαρνηΐδης* (*Ἀχαρνείδης*) formatum ab *Ἀχαρνεὺς*, ut *Πηλείδης* (*Πηληϊάδης*) a *Πηλεύς*. Sic *Θησεῖδαι*, *Φορωνεΐδαι* (Theocr. XXV. 200.), etc. Similiter *Μυκηνηΐδες* pro *Μυκηνίδες* Eur. Phoen. 187.

Schol. *Ἀχαρνηΐδαι*: *Τὴν Ὁμηρικὴν παράφρασιν πολιτικῶς μιμεῖται* "*υἷες Ἀχαιῶν*·" *ἐν μιᾷ λέξει προεισενεγκάμενος τὸ ὄνομα ὅλον, ὦ Ἀχαρνέων παῖδες*.

323. *δεινὰ τἄρα πείσομαι*] Anglice, I shall be badly treated then (it will be hard upon me, if you wont). Cf. Ran. 253. *δεινὰ τἄρα πεισόμεσθα*. Av. 1225. *δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ᾽*. Eccl. 650. *δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη*. Lys. 1098. *δεινὰ τἂν* (*δεινά τοί κ᾽*?) *ἐπεπόνθεμες*. Plat. Gorg. p. 315 C. *δεινὰ μέντἂν πάθοις*.

324. *ὠχαρνικοί*] Cf. 329. 180. Sic *Λακωνικοὶ* pro *Λάκωνες* Nub. 186. Pac. 212. *Μεγαρικὸς* pro *Μεγαρεὺς* infra 830.

325 sq. Et haec tragoediam redolent.

325. *ὡς τεθνήξων ἴσθι*] Cf. Soph. Ant. 1179. *ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα*. Lucian. Dial. Mort. (?) *οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲν παυσομένου μου*.

τεθνήξων ἴσθι] Cf. Aesch. Ag. 1660. *ἴσθι δώσων*. Soph. El. 298. *ἴσθι — τίσουσα*. Ant. 1065. *κάτισθι — τελῶν*. Aj. 1174. *ἴσθι πημανούμενος*. MITCH. Soph. Ant. 460. *θανουμένη γὰρ ἐξῄδη· τί δ᾽ οὔ;*

τεθνήξων] Tanquam a praesenti *τεθνήκω*. Cf. 590. Nub. 1436. Vesp. 654. Aesch. Ag. 1250. *τεθνήξομεν*. Similia sunt *ἑστήξω* Lys. 635. *κεκλάγξομαι* Vesp. 930. *κεκράξομαι* Eq. 285. etc. *δεδοίκω* est Theocr. XV. 58. *τεθνήκωσιν* Thuc. VIII. 74. *πεπλήγη* Av. 1350.

δήξομάρ' ὑμᾶς ἐγώ] Cf. 916. *κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ | ὅστις σ' ἀπάξει.* Nub. 217. *οἰμώξεσθ' ἄρα.* De crasi cf. Th. 248. *οἰμώξετάρ' ὅστις* etc. 916. Pl. 876. *οἰμώξάρα σύ.* Pac. 532. *κλαύσάρα σύ.* Ran. 509. (?) Quod ad *δήξομαι*, cf. Eur. Med. 817. *οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.* et ad 1 supra.

326 sq. Cf. Th. 692 sq. Soph. Oed. C. 819. *παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ | ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα. | ΟΙ. ὤμοι. ΚΡ. τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. | ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.*

Schol. ἀνταποκτενῶ: Ταῦτα λέγει τινὸς τῶν Ἀχαρνέων ἁρπάσας κόφινον γερόντων, ἐν ᾧ τοὺς ἄνθρακας φέρουσιν, ὃν βούλεται ξίφει διαχρήσασθαι. σκώπτει δὲ τοὺς Ἀχαρνέας ὡς ἀνθρακοκαύστας.

327. *ὡς ἔχω γ'* —] Saepe post *ὡς* infertur *γε*, interposito alio vocabulo. Cf. Vesp. 218. Av. 540. 605. 798. Lys. 291. 865. 1029. 1033. Ran. 812. Eccl. 838. Pl. 800. Fr. 307. Soph. Oed. C. 45. Eur. Med. 1278. Ion. 935. 937. Fr. 774. *Παρατραγῳδεῖ* autem Dicaeopolis Euripideum illum Telephum, qui arrepto ab incunabulis infante Oreste, mortem ei minabatur, nisi auscultare vellent Agamemnon et Achivi.

Schol. ὁμήρους: Ὁμήρους ἐκάλουν καὶ ὅμηρα τὰ ἐπὶ συνθήκαις διδόμενα (ἐνέχυρα).

329. *Ἀχαρνικοῖσιν*] Pro *Ἀχαρνεῦσιν*, ut *Λακωνικοὶ* pro *Λάκωνες* Pac. 212., *Ἀττικωνικοὶ* pro *Ἀττικοὶ* Pac. 215. Sic *Μεγαρικὸς* infra 830. *παρθενικὸς*, etc.

330. *ἔνδον εἴρξας*] Cf. Vesp. 70. *ἔνδον καθείρξας.* Av. 1082. *τὰς περιστερὰς — εἴρξας ἔχει.*

ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;] Cf. Vesp. 317. *ἐπὶ τῷ κομᾷς;* Nub. 1349. *ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ (ἔστ' ἐφ' ᾧ?) θρασύνεται.*

Schol. ἔνδον εἴρξας: Ἀποκλείσας. δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί. (τὸ μέντοι παρ' Ὁμήρῳ [Il. Φ. 282] *"ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ" ψιλῶς. τὸ δὲ ἕρξας δασέως ἀναγινώσκομεν ὅταν τὸ πράξας δηλοῖ* [Od. Σ. 197]

"ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἕρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων."

τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς δασέως Ἀττικοί.)

332. *εἴσομαι — τάχ'*] Cf. Soph. Ant. 631. *τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.* Lys. 1114. Eur. Iph. A. 970. *τάχ' εἴσεται σίδηρος.*

ἀνθράκων] Cf. 336. 350. Alex. com. III. 478. *λάρκον — τῶν ἀνθρακηρῶν.* Etym. M. in *Δρυαχαρνεῦ.*

κήδεται] Cf. Nub. 106. *ἀλλ', εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων*, etc.

Schol. εἴσομαι δ' ὑμῶν: Ψίαθον ἀνθράκων προσενήνοχεν, ὅν φησι παῖδα εἶναι τῶν Ἀχαρνέων πάνυ κωμικώτατα. (τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγῳδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιὸν Αἰσχύλον (Εὐριπίδην Vater. Dind.), *ἵνα τύχῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας,*

τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών. παραπλήσιον δέ τι καὶ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. ὁ γὰρ Εὐριπίδου κηδεστὴς Μνησίλοχος ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῶν γυναικῶν ἀσκὸν ἁρπάσας παρά τινος γυναικὸς ὡς ἂν παιδίον ἀποκτεῖναι βούλεται. τὸ δὲ εἴσομαι ἀντὶ τοῦ γνώσομαι· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ [Il. Θ. 532]

"εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.)"

333. ὡς ἀπωλόμεσθ'] Cf. 335. Av. 338. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα. Vesp. 416. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. Nub. 209. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον. Lys. 32. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 499. ὡς σωθήσει, κἢν μὴ βούλῃ. 1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι. Av. 1677. Eur. Hec. 400. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. Med. 609. ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα. Phoen. 720. ὡς οὐ καθέξω τειχέων ἔσω στρατόν. 1664. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν. Andr. 255. ὡς τοῦτ' ἄραρε. 588. ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὔποτ' ἐξ ἐμῆς χερός. Iph. A. 1367. ὡς τοῦδ' εἵνεκ' οὐ σφαγήσεται. Hel. 831. ὡς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν. 126. Soph. Oed. C. 861. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται, | ἢν μὴ —. Aj. 39. 98. Elmsl. ad Med. 596. Post ὡς ἀποκτενῶ pro virgula posuerim aut colon aut plenum punctum. Sic etiam Walsh.

λάρκος] Cophinus carbonarius. Harpocr. in v. λάρκος ἐστὶ φορμὸς εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλλον. Pollux X. 111. Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς οἴσειν ἐξ ὄρους ξύλα. Alexis apud Poll. X. 111. Ἀριστογείτονα | τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον τῶν ἀνθρακηρῶν. Eur. Fr. 285. τοὺς ὄνους | τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα. Confer v. λάρναξ.

δημότης — ἐμός] Popularis meus. Cf. 675. Th. 74. κηδεστὴν ἐμόν. Sic πολίτης, φυλέτης, οἰκέτης, πατριώτης. Similiter Amphis Athen. 30 E. (III. 317.) εἶτα πρὸς θεῶν | οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου (vini Acanthii) στρυφνὸς εἶ —;

Schol. ὁ λάρκος δημότης: Πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἄνθρακας.

334. μὴ δράσῃς — μηδαμῶς] Cf. Nub. 84. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Vesp. 371. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς. Soph. Oed. C. 277.

Schol. μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς: Τοῦτο ἀποσιώπησις καλεῖται. ἔχεις καὶ παρὰ Δημοσθένει [p. 232, 20] τὸ ὅμοιον "ἀλλ', ὦ τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;"

335. ὡς ἀποκτενῶ] Scitote me interfecturum esse illum (utique hunc occidam): ejulate quantum lubet, nam ego non auscultabo. Ὡς fortiter affirmantis est. Cf. ad 333.

κέκραχθ'] Κέκραχθι legitur Th. 692. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς. Vesp. 198. Hic plurale videtur esse, κέκραχθε, contractum ex κεκράγετε, quod legitur Vesp. 415. Sic ἄνωχθι (contractum ex ἀνώγεθι, Hom. Il. κ'. 67. etc.), ἄνωχθε (ἀνώγετε, Hom. Od. χ'. 437. Eur. Herc. 241. Rhes. 987.), ἀνώχθω (ἀνωγέτω, Il. λ'. 189.), ἐγρήγορθε (ἐγρηγόρετε), πεφύλαχθε (πεφυλάσσετε, Hom. H. Apoll. 538.). Similia sunt τερθρεύεσθαι ex τερατεύεσθαι contractum, τερθρεία a τερατεία, ἔοιγμεν ex ἐοίκαμεν,

εἴξασι ex ἐοίκασι, εἰκέναι ex ἐοικέναι. Pro singulari habet Muller, ut ἄνωχθι apud Homerum. Cf. 319.

336. ὁμήλικα τόνδε φιλ.] Sodalem hunc meum carbonarium. Schol: ἤτοι τὸν λάρκον ἢ ἐμὲ τὸν σοῦ αὐτοῦ ἥλικα. Cf. 333. 338. Vesp. 245. ὦνδρες ἥλικες. Soph. Aj. 901. ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας. Eur. Phoen. 635. ἥλικές θ' οὑμοὶ etc. 1761. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς. Hipp. 1098. ἴτ', ὦ νέοι, μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες. Antiph. p. 121, 26. μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν. Aesch. p. 7, 37. ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. Dicit autem τὸν λάρκον, qui non inepte φιλανθρακεὺς appellatur. Cf. 340. Alii ipsum Dicaeopolin intelligunt. Sic Eur. Alc. 1090. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷδε (i. e. mihi) συγκλιθήσεται.

φιλανθρακέα] Quasi φιλάνθρωπον. Xen. Mem. I. 2. 60. δημοτικὸν καὶ φιλάνθρωπον (Socratem). Simplex ἀνθρακεὺς occurrit in proverbio ὁ γναφεὺς ἀνθρακεύς (Cic.) et apud Aesopum.

Schol. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα: Ἤτοι τὸν λάρκον ἢ ἐμὲ τὸν σοῦ αὐτοῦ ἥλικα, διὰ τῆς τοῦ λάρκου σφαγῆς. (διπλαῖ δὲ δύο. ἢ ὅτι ἡ ἑτέρα ἕπεται δυὰς, ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἀποδεδομένῃ, ἧς ἡ ἀρχὴ "ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθε". τέλος δὲ τῆς πρώτης "οὐ προδώσω ποτέ", τῆς δὲ δευτέρας "τῇ στροφῇ γίνεται".)

338 sq. Similiter loquitur mulier Thesm. 751. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει | ὑπέρ γε τούτου, haec ad senem dicens qui infantem ejus (nempe utrem vini) necaturum esse minatus erat. Cf. etiam Thesm. 899. ὁπόσα τοι βούλει λέγε· | οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ etc.

τόν τε —] Supple λέγε. Sed vide annot. crit.

Schol. ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι: Ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ λέγειν, ἵνα μόνον ἀφῇ τὸν λάρκον.

339. ὅτι τῷ τρόπῳ σοὐστὶ φίλος] Animo amicum tibi esse. Cf. Eq. 1132. εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ' ἐν τῷ τρόπῳ. Nub. 478. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον. Eccl. 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι. Ran. 706. βίον ἀνέρος ἢ τρόπον. Alex. III. 499. κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι. Eq. 192. ἀνδρὸς — χρηστοῦ τοὺς τρόπους. Eccl. 214. ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες. Sed vide annot. crit.

Schol. ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στιν: Ἀντὶ τοῦ εἰπὲ καὶ ὅτῳ τρόπῳ ὁ Λακεδαιμόνιός ἐστί σοι φίλος. ἢ οὕτως· εἰπὲ τί (ὅ τι?) σου τῷ τρόπῳ φίλον ἐστὶ περὶ Λακεδαιμονίων. (τὸ δὲ ἑνικὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ προηνέγκατο, ἀντὶ τοῦ περὶ Λακεδαιμονίων. τὸ ὅμοιον καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν [p. 13, 4? ubi ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας legitur] "ἀλλὰ μὲν τόν γε Παίονα καὶ Ἰλλυριόν".)

341. ἐξεράσατε] Effundite. Vesp. 993. φέρ' ἐξεράσω (τὰς ψήφους). Crates II. 237 E. ἀνάβαινε, μᾶζα· τὴν χύτραν χρῆν ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα. Dem. p. 965. ἐξέρα τὸ ὕδωρ. Pherecr. II. 318. ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν (ἐξορῶν?).

Schol. ἐξεράσατε: Ἀντὶ τοῦ ἐκκενώσατε, ἐκβάλετε, ἀπορρίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς.

342. *Schol.* *οὔτοί σοι χαμαί*: *Κωμῳδεῖ καὶ διασύρει τοὺς Ἀθηναίους ὡς καὶ ταχέως θυμουμένους καὶ ταχέως παυομένους.*

343. *ὅπως μὴ — ἐγκάθηνται*] De structura cf. Plat. Phaed. § 58. *ἀλλ' ἔτι ἐνέστηκεν — ὅπως μὴ — διασκεδάννυται ἡ ψυχή.* (Ubi v. Heind.) De re cf. Athen. X. 406 F. *εἰσῆλθέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον* (Hegemon) *διδάσκων κωμῳδίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς.* Alciphr. III. 54. *οἱ δὲ καὶ τὸ προκόλπιον διηρεύνησαν καὶ τὰ ἐν τούτῳ ἐγκείμενα φέροντες ᾤχοντο.*

ἐγκάθηνται] Hoc compositum legitur Vesp. 1114. Th. 600. 688.

Schol. *ἐγκάθηνταί που λίθοι*: *Ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν· οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκάθηνται.*

344. *ἐκσέσεισται*] Sc. *ὁ τρίβων.* Cf. 346. Plut. Anton. 79. *ἅμα δὲ καὶ τὸ ξίφος αὐτῆς παρείλετο καὶ τὴν ἐσθῆτα, μὴ κρύπτοι τι φάρμακον, ἐξέσεισεν.*

σειόμενον] Sub. *αὐτόν.*

Schol. *ἐκσέσεισται*: *Ἢ ὁ κόλπος ἢ ὁ τρίβων.*

345. *μή μοι πρόφασιν*] Angl. no excuse, no shuffling. Vesp. 1179. *μή μοί γε μύθους.* Alex. III. 437. *καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι μηδ' „Οὐκ ἔχω".* Pherecr. II. 280. *μή μοι φακούς.* Dem. p. 45. *μή μοι μυρίους μηδὲ δισμυρίους ξένους* etc. Soph. Ant. 577. *μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν | κομίζετ' εἴσω.* et Av. 581. *ἀλλ' ὄψει τοι προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.* Plat. Crat. 421 D. *οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ὁ ἀγὼν εἰσδέχεσθαι.*

Schol. *ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος*: *Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ ξίφους τὸ βέλος τέθεικε.* (*καὶ Ὅμηρος πᾶν τὸ βαλλόμενον.*)

346. *ὅδε*] Sc. *ὁ τρίβων.*

ἅμα τῇ στροφῇ] I. e. dum saltans in alteram partem convertor. V. schol. Saltare Chorum ostendit metrum paeonicum (v. Rossbach. Metr. III. 546).

Schol. *ὡς ὅδε γε σειστός*: (*Χορεύουσιν ἅμα καὶ κόρδακα ἐνδείκνυνται. τὸ λεγόμενον οὕτως ἐπὶ τῆς κωμικῆς ὀρχήσεως.*) *ἀναστρεφόμενοι δὲ ἀποτινάσσουσι τοὺς χιτῶνας ἀποδεικνύντες ὡς μηδένα τῶν λίθων ἀποκεκρυμμένον ἔχουσι.* (*λέγεται δὲ στροφὴ τῶν κώλων τὸ σύστημα. γράφεται καὶ στρόφιγγι.*)

347. Cf. Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.* Vesp. 460. *ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ;* Nub. 1301. Eur. Cycl. 689. *δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκην.* Med. 1354. *σὺ δ' οὐκ ἔμελλες — τερπνὸν διάξειν βίοτον* etc. Her. 285. *ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ | ἄξειν βίᾳ τούσδ'.* Dem. p. 352. *ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δυνήσεσθαι κολάσαι.* Hom. Il. *κ'.* 337. *οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν | ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.* Synes. Epist. 4. *ἐμέλλομεν δὲ ἄρα ποθήσειν γαλήνην.* etiam Lys. 380. *σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.* 446. *παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.*

πάντως] Omnino, certe. Anglice, assuredly, certainly. Cf. Vesp. 603. *ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ* etc. Pac. 1139. *οὐ γάρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον.*

ἀνήσειν — τῆς βοῆς] Cf. Pac. 318. *ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.* Thuc. V. 32. *ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας.* VII. 43. *ἀνέντων τῆς ἐφόδου.*

Schol. *ἐμέλλετ' ἄρα: Ἠθικώτατα καὶ ἥδιστα πρὸς τοὺς ἐν τῷ λάρκῳ ἄνθρακας διαλέγεται, (λέγων ὅτι ἐμέλλετε μετὰ βοῆς ἀνασείειν, ὡς τῆς τοῦ λάρκου ῥήξεως μετὰ βοῆς μελλούσης γίνεσθαι. — ἐμέλλετ' ἄρα πάντες, ὑφ' ὃ διπλῆ, καὶ ἐν εἰσθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ ια'.)*

348. *ὀλίγου*] Paene. Anglice, within a little, almost. Additur aliquando *δέοντος* aut *λείποντος* (Lys. XIX. 45. *γίγνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα*). I. q. *παρ' ὀλίγον* (Eur. Iph. T. 871. *παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον*). Cf. 381. *ὀλίγου πάνυ | ἀπωλόμην.* Nub. 722. *ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.* Vesp. 829. *ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.* Th. 935. *ὀλίγου μ' ἀφεῖλετ' αὐτόν.* Plat. com. II. 670. *βουλεύειν ὀλίγου 'λαχες πάνυ.* Alex. III. 426. *μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν.* 488. Men. IV. 253. *μικροῦ με | ἔπεισεν.* IV. 161. Xen. Cyr. I. 4. 8. *μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν.* Hom. Od. ξ. 37. *ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο.* Thuc. VIII. 35. *προσβαλόντες τῇ πόλει — ὀλίγου εἷλον.* IV. 124. *ἱππῆς — ὀλίγου ἐς χιλίους.* Plat. Euthyd. 303 B. *γελῶντε — ὀλίγου παρετάθησαν.* Menex. 236 B. *ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον.* Aesop. Fab. 39. *οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν.*

ἄνθρακες Παρνήσιοι] Quasi *ἄνδρες Παρνήσιοι.* Prope montem Parnetha situs fuit pagus Acharnae. Etiam hodie Athenienses ex illa regione carbones sibi procurant.

Schol. *ἄνθρακες Παρνάσσιοι: Ἀντὶ τοῦ μεγάλοι, ἀπὸ Πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς. (Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ἔπαιξεν οὖν Παρνασσίους εἰπὼν, ὡς ἀπὸ τόπου Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παραγαγὼν, ἵνα ὑποδηλώσῃ τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίας ἐστὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. — Παρνάσσιοι ἀντὶ τοῦ μεγάλοι· τὸν γὰρ Παρνασσὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐτίθεσαν. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ Πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς ἄνθρακας.)*

349. *ἀτοπίαν*] Anglice, Strange, odd, extraordinary, conduct. Cf. Ran. 1372. *τέρας — ἀτοπίας πλέων.* Thuc. II. 51. *ἀτοπίας (τοῦ νοσήματος).* III. 82. *τῶν τιμωριῶν ἀτοπίᾳ.* Plat. Conv. 215 A. *οὐ γάρ τι ῥᾴδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν καταριθμῆσαι.* etc.

350. *τῆς μαρίλης*] Cf. Fr. 71. *πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.* Cratin. II. 167. *ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.* Com. anon. IV. 697. *χαλκεὺς οἷά τις | γέμων καπνοῦ τε καὶ μαρίλης.* Soph. Fr. 908. Hipponact. Fr. 59. *πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας θερμαίνων οὐ παύεται.*

τῆς μαρίλης — συχνήν] Sic Pl. 694. *τῆς ἀθάρης πολλήν.* 1051. *τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.* Pac. 167. *τῆς γῆς πολλήν.* 1196. *τῶν λαγῴων πολλά.* 225. *ὅσους — ἐπεφόρησε τῶν λίθων.* Vesp. 199. *πολλοὺς τῶν λίθων.* Thuc. II. 56. *ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν.* Thuc. I. 2. *τῆς γῆς ἡ ἀρίστη.* V. 31. *ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς.* VII. 3. *τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς.* VII. 25. *τῆς σταυρώσεως ἡ κρύφιος.* VIII. 3. *τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβών.* Herod. I. 24. *τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου.* I. 68. *ἡ πολλὴ τῆς Πελο-*

πουνήσου. Plat. Phaed. p. 104 A. ὁ ἥμισυς τοῦ ἀριθμοῦ. Rep. III. p. 416 B. τὴν μεγίστην τῆς εὐλαβείας. Xen. Cyr. III. 2. 2. πολλὴν τῆς χώρας. VI. 2. 26. Dem. p. 124. ἧς (χώρας) ἄγειν καὶ φέρειν ἔστι πολλήν. p. 1040. ὅτι ὁ μὲν πεπραμένος εἴη τοῦ σίτου. p. 1082. ὁ δὲ πολὺς τοῦ λόγου etc. Aesch. II. 8. τῆς κατηγορίας τὴν πλείστην. Isae. II. 23. τὸν πλεῖστον τοῦ λόγου. VI. 23. τοῦ χρόνου τὸν πλεῖστον. Isocr. p. 197. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου. 200. τῆς δυνάμεως τὴν πλείστην. Xen. Cyr. VI. 2. 10. πολλὴ τῆς ὁδοῦ. Plut. Lucull. 25. τῆς στρατιᾶς ἡ μὲν — ἡ δὲ etc. 32. τῆς χώρας ἡ πολλὴ etc. Lucian. Tim. 46. μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χρυσίου. Diod. Sic. XII. 42. τῆς χώρας πολλὴν ἐδήωσε. V. 32. πολλὴν μὲν τῆς Εὐρώπης — φορολογήσαντες. II. 48. πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας — ληστεύουσιν. Dion. Chrys. Or. VII. οἱ τὴν ἀργὴν τῆς χώρας ἐργαζόμενοι.

συχνήν] Cf. Pl. 754. οὐσίαν — συχνήν. Plurale est Av. 1014. Ran. 1237. Eccl. 388.

Schol. ὑπὸ τοῦ δέους τῆς μαρίλης: Ἡ ἐξ ἀνθράκων τέφρα μαρίλη λέγεται. μαρίλης οὖν ἀντὶ τοῦ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ ἡ σηπία τὸ μέλαν. (θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐπαφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσιν.)

351. ἐνετίλησεν] Incacavit. Cf. v. ἐγχέζειν. Κατατιλᾶν est Av. 1054. 1117. Ran. 366.

ὥσπερ σηπία] V. schol.

352. ὀμφακίαν] Ὀμφακίας est vinum ex uvis acerbis et immaturis confectum. Ejusdem formae sunt ἀνθοσμίας, καπνίας, σαπρίας, τροπίας, τρυγίας et alia. Hinc altero abhinc versu ἴσον ἴσῳ usurpat poeta. In Vesp. 1082. θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες habet. ELM. Cf. Fr. 522. ὁρῶ γάρ ὡς ὄμφακα (add. σε?) διασαυλούμενον. Plat. com. II. 626. καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας. Lucian. III. 179. ὀμφακίας ἡμῖν νεκροὺς ἥκεις ἄγων. Aesch. Ag. 970. ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς | οἶνον. Theocrit. XI. 21. μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς. Epicharm. Fr. 163. Σικελὸς ὀμφακίζεται. Nicetas in Andronico: παραγκαλιζόμενος ὁ πέπων τὴν ὀμφακίζουσαν — νεάνιδα. Proverbium ὄμφακας βλέπειν (App. Prov. IV. 21.). Eq. 1304. ἄνδρα — ὀξίνην. De voce ὄμφαξ v. Blomf. Gloss. Ag. 266.

Schol. ὀμφακίαν: Ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. (οὕτως δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πέπανον τὸ ἥμερον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ὄμφακας λέγει. ἔχεις παρὰ Πλάτωνι κωμικῷ ἐν δράματι Ἑορταῖς "καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας").

354. ἴσον ἴσῳ φέρον] Schol: ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου, i. e. justum et aequum. Metaphora a mistura vint cum aequali portione aquae, ut idem ait. Dicitur vinum φέρειν (ferre et admittere) tot vel tot aquae portiones. In Equitibus v. 1182. ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. Deinde alter, ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς. Sic etiam licebit dicere οἶνος τὸ ἴσον φέρων καλῶς, si nempe fit κύλιξ ἴσον ἴσῳ κεκραμένη, de qua in Pl. 1132. BE. Hippocr. Epid. II. p. 1040. οἶνον πίνειν

ἴσον ἴσῳ. et Aphor. 56, 7. *ἀλύκην οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος* [*κεκραμένος*?] *διαλύει.* Ad quem locum Galenus V. p. 325. Bas. *τὴν συμμετρίαν δὲ τῆς κράσεως αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν "οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος."* *ὕδατι γὰρ δηλονότι κεράννυσθαι βούλεται τὸν οἶνον ἴσῳ.* KUST. Cf. Pl. 1132. *οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.* Cratin. II. 118. *τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼ δ' ἐκτήκομαι* (*ἔγωγ' ἐκτ.* aut *ἐγὼ βδελύττομαι*?). II. 179. *ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χόας.* Stratt. II. 788. *μέλας Σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.* II. 771. *Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.* Alex. III. 488. *μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ· κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ* (*μίγνυ, μῖξον, κέρασον*?). *καλῶς.* III. 408. *τρεῖς φιλοτησίας — ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.* III. 495. *ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.* Timocl. III. 292. *πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις | μεγάλοις* etc. Archipp. II. 715. *τίς ἐκέρασε σφῷν, ὦ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ;* Aristophont. III. 363. *ὑπεραφρίζουσαν, τονθρύζουσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην.* Xenarch. III. 623. *μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις* (*πίνεις*?) *ἴσον ἴσῳ.* Philetaer. III. 292. *ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα | μεγάλην.* Sophil. III. 581. *συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσος ἴσῳ.* Com. anon. IV. 605. *ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ* (*προσφέρῃς*?), *μανίαν ποιεῖ.* De mistura *ἴσον ἴσῳ* appellata (nobis 'half and half') disserit Athenaeus X. p. 431. Aliae misturae vini et aquae saepe memorantur. Cf. ad Eq. 1187. *ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.* | *ΔΗ. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.*

Schol. μηδὲν ἴσον ἴσῳ: Ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ ἴσον. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι.

355. *Schol. ἐμοῦ θέλοντος: Τὸ ἑξῆς οὕτως· λέγειν ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου πάντα ὅσ' ἂν λέγω ὑπὲρ Λακεδαιμονίων.*

358 — 361. Versus dochmiaci, cujus metri in comoedia usum satis rarum esse monuit Dindorfius in Metris p. 328., ubi exempla e nostro confert infra 490 — 491. 566 — 571. Nub. 1163 — 1164. Vesp. 730. 733. 736. 873. Av. 230 234. 236. 239. 310. 315. 631. 634. 853. 897. 1188 — 1195. 1262 — 1268. Lys. 1296. Thesm. 676. 684. 700. 715 — 716. 725. Pl. 637. 639 — 640.

358. *Schol.* (*τί οὖν λέγεις: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χορικοῦ πεντάκωλον δοχμίαν· ὧν διπλῶν μὲν τῶν δύο πρῶτον, ἁπλῶν δὲ τριῶν τὸ λοιπόν. Ἄλλως. εἴσθεσις χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν "τί ταῦτα στρέφεις." καὶ ἔστιν ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐξ ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις, ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείων, τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν, τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἐφθημιμερές, τὸ τέταρτον ἡμιόλιον ἤτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ πέμπτον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείου, τὸ ἕκτον ἡμιόλιον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β' ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς ιθ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα.*)

359. *ἐξενεγκὼν θύραζ'*] Cf. Nub. 1384. 1388.

362. *πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει*] Subaudi *μαθεῖν*, *εἰδέναι*, vel aliquid simile. Similis ellipsis est Nub. 1392. *οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ τι λέξει.* Eur. Ion. 572. *τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος | ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὑρήσεις σέθεν* etc. Soph. Oed. R. 73. *καί μ' ἦμαρ — λυπεῖ τί πράσσει.*

Schol. λείπει τὸ μαθεῖν, ἵνα ᾖ πάνυ γὰρ πόθος με ἔχει μαθεῖν ὅ τι φρονεῖς καὶ δικαιολογίζῃ. R.

364. *ἦπερ*] I. q. *ὥσπερ*, *καθάπερ.* Cf. Vesp. 1270. *πεινῇ γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν.* Ran. 301. et ad Eccl. 499. Soph. Tr. 1135. *εἰπὲ δ' ᾗ νοεῖς.*

τὴν δίκην] Justitiam.

Schol. ἀλλ' ἦπερ: Τὸ ἦπερ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, καθάπερ.

366. *ἰδοὺ θέασαι*] Cf. Eq. 997. Eur. Herc. 1131.

Schol. ἰδοῦ θεᾶσθε: Ἐφ' ἑαυτοῦ ταῦτα ὁ Δικαιόπολις λέγει. διὰ δὲ τῶν λελεγμένων ὁ κωμικὸς ἡμᾶς παιδεύει ὡς χρὴ τοὺς λέγοντας οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν σχημάτων σκοπεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνα ἀφ' ὧν λέξειν ἔμελλον. τὸ δὲ τυννουτοσί δεικνὺς τὸν δάκτυλον τὸν μικρὸν λέγει.

367. *τυννουτοσί*] Cf. Ran. 139. *ἐν πλοιαρίῳ τοννουτῳί σ' — διάξει.* Eq. 1220. Nub. 878.

368. *ἀμέλει*] Anglice, don't be afraid, rest assured. Proprie imperativus est verbi *ἀμελεῖν.* Cf. Lys. 172. Ran. 533. etc.

οὐκ ἐνασπιδώσομαι] Nullo clypeo me muniam, i. e. nullis subterfugiis utar quominus palam eloquar quae sentio. Metaphorice. Schol: *βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ παρασκευάσομαι ἐπιπολύ.* Hesychius, *οὐκ ἐνασπιδώσομαι: οὐ καθοπλισθήσομαι.* Fiduciam suam in causa ipsius significat. Cf. Eur. Med. 1242. *ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου, καρδία.*

Schol. οὐκ ἐνασπιδώσομαι: Ἀντὶ τοῦ οὐ καθοπλίσομαι, οὐκ ἀσπίδι περιβαλοῦμαι σεμνυνόμενος, ἢ σκευασθήσομαι, ἐπειδὴ βραχύς εἰμι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ παρασκευάσομαι ἐπιπολύ.

369. Cf. 339. 486.

370. *τούς τε γὰρ τρόπους — οἶδα χαίροντας*] Cf. Eq. 390. *ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι* (*αὐτοῦ*). Eccl. 797. *ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ*, etc. Eupol. II. 485. *οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ — παθόντα.*

371. Cf. Eq. 1116. *θωπευόμενός τε χαίρεις κἀξαπατώμενος.* Quae ad personam Demi dicta sunt.

373. *καὶ δίκαια κἄδικα*] Qua jure, qua injuria. Anglice, right or wrong. Cf. Eq. 256. *οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα.* Nub. 99. *λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.* Pl. 232. *τὴν οἰκίαν δεῖ χρημάτων σε τήμερον | μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.* Aesch. Cho. 71. *δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.* Solon ap. Diogen. II. 99. *ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.* App. Prov. I. 100. Terent. Adelph. 'Quia non justa injusta prorsus omnia omnino obsequor.'

Schol. ἀνὴρ ἀλαζών: Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας.

374. *λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι*] Non sentiunt venire se, i. e. prodi; decipi. Cf. Pac. 633. *τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν.* Soph. Ant. 1063. *ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.*

1036. *ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι* (*κἀμπ.?*) *πάλαι.* Phil. 578. *τί με κατὰ σκότον ποτὲ | διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' —;* 978. *πέπραμαι.* Eur. Tro. 973. *ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα.* Joseph. Ant. II. 2. S. Petr. II. Epist. 2, 3. *πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται* (i. q. *ἐμπολήσουσι*). Plaut. Bacch. IV. 6. 16. 'O stulte stulte, nescis nunc venire te.' Eodem sensu nos dicimus to sell, to be sold.

Schol. ἀπεμπολώμενοι: Πιπρασκόμενοι διὰ τῆς κολακείας. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εὐχερῶς πείθεσθαι τοῖς ῥήτορσι τοὺς Ἀθηναίους ἀπατῶσιν αὐτούς.

375. *γερόντων*] Judices dicit, quos minimum triginta annos natos esse oportebat priusquam munere judiciali fungerentur.

Schol. τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα: Τῆς τῶν γερόντων φιλοδικίας καὶ τῆς περὶ τὸ καταγινώσκειν ἑτοιμότητος ὅλον.

376. *βλέπουσιν — ψήφῳ δάκνειν*] Cf. Vesp. 847. *τιμᾶν βλέπω.* 900. *ὡς δὲ καὶ κλέπτον* (*κλέπτειν?*) *βλέπει.* Lys. 1232. *εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.* Alex. III. 425. *ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον ὀρχεῖσθαι μόνον | βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν.* Dionys. com. III. 554. *ποτήρι' ἡ γραῦς ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει.* Epicrat. III. 365. *τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν | μόνον.* Isocr. p. 272. *βλέπουσι γὰρ εἰς οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὅπως ὡς πλεῖστα τῶν ἀλλοτρίων κατασχήσουσιν.* Plut. Alex. 42. *πρὸς ποτὸν βλέποντας.* Amph. III. 305. *ὦ Πλάτων, | ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον.* Similiter fere Av. 19. *τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.* Pac. 505. *οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.* Ran. 740. *ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.* Perstringit Athenienses ut *φιλοδίκους.*

δάκνειν] Cf. Th. 530. *ὑπὸ λίθῳ γὰρ | παντί που χρὴ | μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.*

Schol. ψήφῳ δακεῖν: Οἷον καταδικάζειν. πανταχοῦ ὡς φιλοδίκους καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἑτοίμους τοὺς Ἀθηναίους κωμῳδεῖ.

377—382. Loquitur ex persona poetae.

377. De structura cf. Eq. 715. *ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.* Nub. 145. 1148. Eccl. 998.

ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον] Sic Vesp. 965. *τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.* 1434. *μέμνησ' οὗτος ἀπεκρίνατο.* Nub. 1071. *σκέψαι — ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα | ἄνεστιν.* et ad Av. 95.

διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν] Sc. fabulam Babylonios, quae edita est Ol. 88, 2. A. C. 426. *ἐν ἄστει διὰ Καλλιστράτου.* Cf. Phot. et Suid. v. *Σαμίων ὁ δῆμος.* Dionysiis magnis actam eam esse colligi potest e v. 502. et schol.

Schol. αὐτός τ' ἐμαυτόν: Ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος.

378—382. "Hinc apparet pessime habitum esse poetam a Cleone irato. Vv. 496—500. et 630 sq. docent ea potissimum de causa poetam accusatum fuisse quod sociis Athenis praesentibus comoediamque spectantibus reipublicae maledixisset ejusque auctoritatem ad ridiculum detorsisset." Muller. praef. p. XI. Cf. 300.

378. Derivatum videtur *πέρυσι* (Dor. *πέρυτι*) ex *πρὸ* et *ἔτος* (*Ϝέτος*). Cf. Sanscr. parut. Contra Doricum est *σᾶτες*, Atticum *τῆτες.*

κωμῳδίαν] A *κῶμος* et *ᾠδή*. Dem. p. 517, 25. *τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις — ὁ κῶμος καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί*. V. Müller. Liter. of Ancient Greece XXI. § 5. XXVII. § 2. Alii a *κώμη* vocem derivabant. V. Arist. Poet. c. 3.

Schol. *διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν: Τοὺς Βαβυλωνίους λέγει. τούτους γὰρ πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν. ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς* (cf. 598.) *καὶ Κλέωνα παρόντων τῶν ξένων.* (*εἶπε* [*ἐδίδαξε* aut *καθῆκε*?] *γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαβυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων ἑορτῇ, ἥτις ἐν τῷ ἔαρι ἐπιτελεῖται, ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι.*) *καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς ὁ Κλέων ἐγράψατο αὐτὸν ἀδικίας εἰς τοὺς πολίτας ὡς εἰς ὕβριν τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ταῦτα πεποιηκότα. καὶ ξενίας δὲ αὐτὸν ἐγράψατο καὶ εἰς ἀγῶνα ἐνέβαλεν.* (*τὰ δὲ Λήναια ἐν τῷ μετοπώρῳ ἤγετο, ἐν οἷς οὐ παρῆσαν οἱ ξένοι, ὅτε τὸ δρᾶμα τοῦτο οἱ Ἀχαρνεῖς ἐδιδάσκετο.*

379. Lex Attica apud Poll. VIII. 51. *περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν δέ τις ἁλίσκεται ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελία δίδοται κατ' αὐτοῦ· κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν· ἢν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. τὸ δὲ τίμημα ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι.* Plura dabit Harpocratio in *εἰσαγγελία*, et Pollux l. l. Fingitur *εἰσαγγελία* Eq. 475. ELMSL.

380. *ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου*] Idem fere quod *κατελάλει*. Hesychius, *κατεγλώττιζε· διέβαλλε, κατηγόρει*. Idem *καταγλωττίζειν* per *βλασφημεῖν* explicat. Anecd. Bekk. p. 46, 12. *Καταγλωττίζειν: καταλαλεῖν καὶ καταφρονεῖν* (?) *πολλοὺς λόγους*. Moeris p. 224. *καταγλωττίζειν, τὸ βλασφημεῖν*. Cf. Eq. 351. *τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ | ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;* (Ubi idem Cleo compellatur.) 63. *τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς | ψευδῆ διαβάλλει.*

381. *κἀκυκλοβόρει*] Hesychius, *Κυκλοβόρος: ποταμός· τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν*. Noster Eq. 137. de Cleone, *ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων*. ELM.

κἄπλυνεν] Pollux VII. 38. *καὶ πλυνέας τοὺς πλυντὰς ἐρεῖς, καὶ τὸν τόπον πλυνούς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν πλύνειν, καὶ "πλυνόν με ποιεῖς" ἡ κωμῳδία φησίν, ἤγουν ἐξονειδίζεις ἢ αἰσχύνεις*. Pl. 1061. *πλυνόν με ποιῶν*. Fr. 21. *οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ | πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά*. Diocl. com. II. 838. *πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς*. Menand. IV. 254. *ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς, | τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ*. Dem. p. 997. *ἀλλήλους δὲ πλυνοῦμεν, καὶ ὁ τῷ λόγῳ κρατήσας ἄρξει*. p. 1335. *λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόρρητα*. Metaphorice usurpatur etiam *καταπλύνειν*. Aeschin. p. 79. *νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε*.

Schol. *κἀκυκλοβόρει: Ἐνταῦθα κατέμιξε τὴν κωμῳδιακὴν χάριν καὶ τὰ δικαστικὰ ῥήματα. τὸ μὲν γὰρ διαβάλλειν καὶ λέγειν ψευδῆ καὶ πλύνειν εἴποι τις ἂν τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ταῦτα λέγειν δεινῶν· τὸ δὲ κυκλοβορεῖν καὶ καταγλωττίζειν χαριεντίσματά ἐστι κωμῳδίας. Κυκλόβορος*

(*Κυκλοβόρος?*) *δὲ ποταμὸς ἐν Ἀθήναις χείμαρρος ἄγαν ἠχῶν ὡς ἐν τοὺς εἰς τοὺς Ἱππεῖς* [137] *εἴρηται.*

382. *μολυνοπραγμ.*] Schol: *αἰσχρῶς καὶ ὑβριστικῶς μεταχειρισθείς.* Mullerus vertit spurcissimis jurgiis implicitus. Cf. Isocr. 98 C. *μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος κυλινδουμένοις.* Artemidor. Onir. II. 4. *πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.* Suid. v. *πλύνεται.* Poll. VII. 10.

383. *πρῶτον πρὶν λέγειν*] Cf. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λαβεῖν.*

384. Schol: *τὰ γὰρ σεμνὰ τῶν σχημάτων καὶ φθόνον ἐπάγει.* Cf. Ran. 1063. *πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ | τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.* "Captat occasionem ridendi Euripidem, dum pannis instar mendici se vult ornare, quos pannos ab illo mutuari vult." BE.

ἐνσκευάσασθαί μ' —] Cf. Herod. V. 12. *σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα;* Joseph. B. J. I. 6. 17. *παρῆν — ὡς οἷόν τε ἦν βασιλικώτατα κεκοσμηκὼς ἑαυτόν.* Plat. Symp. 220 B. *ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου.* Eq. 978. *πρεσβυτέρων τινῶν οἵων ἀργαλεωτάτων.*

ἐνσκεύσασθαι] Cf. Ran. 523. *ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα.* Herod. IX. 22. *ἐνεσκεύαστο γὰρ οὕτω.* Plat. Crit. 53 D. *οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες.* I. q. *ἐνσκευάσαι ἐμαυτόν.* Cf. Nub. 1006. *στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ.* 835. *ὧν — ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο.* Lys. 106. *πορπακισάμενος — ἔβα.* 536. *κᾆτα ξαίνειν ξυζωσάμενος.* Th. 656. *ξυζωσαμένας.* Eccl. 1032. *ταινίωσαι.* Pl. 707. *ἐνεκαλυψάμην.* Plat. com. II. 683. *καὶ φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται.* Eur. Alc. 161. *εὐπρεπῶς ἠσκήσατο* (sc. *ἐσθῆτι*). 1146. *πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις | ἀφαγνίσηται.*

Schol. ἐνσκευάσασθαί με: Ἀντὶ τοῦ πτωχικὴν ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, ὡς ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐλεεινότατόν με καὶ ἀθλιώτατον εἶναι δοκεῖν. τὰ γὰρ σεμνὰ τῶν σχημάτων καὶ φθόνον ἐπάγει.

385. *τί ταῦτα στρέφεις —;*] Quid sic tergiversaris? Cf. Ran. 957. *στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν.* Eur. Hec. 750. *τί στρέφω τάδε; | τολμᾶν ἀνάγκη.* Eccl. 1026. *οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.* Ran. 775. Pl. 1154.

τεχνάζεις] Cf. Th. 94. Ran. 955. Dem. p. 1317. *τεχνάζει βουλόμενος — λαβεῖν ἀργύριον.* Hinc *τεχνάσματα* Th. 198.

πορίζει τριβάς] Cf. Dem. p. 1297. *τοιαύτας προφάσεις πορίζομένους* etc. Thuc. I. 141. *σχολῇ αὐτὰ (τὰ χρήματα) πορίζόμενοι.*

τριβάς] Moras. Cf. Soph. Oed. R. 1160. *ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.* Ant. 577. *μὴ τριβὰς ἔτι.*

Schol. (*τί ταῦτα στρέφει: Ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ, μεταβάλλῃ, καὶ μετὰ τέχνης καὶ ποικιλίας προσέρχῃ.*)

388. *λαβὲ —*] Cf. Eur. Or. 467. *τίνα σκότον | λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος | θῶμαι γερόντων ὀμμάτων φεύγων κόρας;* Iph. T. 1025. *ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν.* El. 546.

ἐμοῦ γ' ἕνεκα] Mea quidem causa. Anglice, for what I care. Cf. Lys. 74. Ran. 189. 1024. 1118. Eccl. 170. 367.

. *παρ' Ἱερωνύμου*] Malus hic dithyrambopoeus erat, Xenophanti filius. Cf. Nub. 348. *ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην | ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου.* ubi schol: *Ἱερώνυμον δὲ λέγει τὸν διθυραμβοποιόν. — λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα.*

Schol. παρ' Ἱερωνύμου: Οὗτος ὁ Ἱερώνυμος μελῶν ἐστι ποιητὴς καὶ τραγῳδοποιὸς ἀνώμαλος (καὶ ἀνοικονόμητος διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις καὶ προσωπείοις χρῆσθαι· ἐδόκει δὲ κροτεῖσθαι. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν. διόπερ Ἄϊδος κυνῆν ἔφη αὐτὸν παίξας κωμῳδικῶς ὡς κουριῶντα.)

390. *σκοτοδασυπυκνότριχα*] Cf. Theocr. VII. 15. *λασίοιο δασύτριχος — τράγοιο.* Confer *ἰθύθριξ*, Herod. VII. 70. *ὀρθόθριξ*, Aesch. Cho. 32. *λευκόθριξ*, Av. 971. *ψαφαρόθριξ*, Hom. H. Pan. 32.

Ἄϊδος κυνῆν] Proverbium est *Ἄϊδος κυνῆ*, et significat *ἀορασίαν*, ut exponit schol. ad Pind. Nem. X., i. e. invisibilitatem. Dicuntur ergo *Ἄϊδος κυνῆν λαβεῖν* sive *προβαλέσθαι* qui videri non volunt. Euripidis schol. ad illud in Orest. 467. *τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;* scribit *ποίαν Ἄϊδος κυνῆν καὶ ποῖον νέφος προβάλωμαι, ἵνα μὴ ὁρῶμαι* etc. Comicus hoc loco dicere vult: Per me licet ita te involvas pannis ut nec videri possis, velut Hieronymi facies prae pilis videri non potest. BERG. Cf. Hom. Il. *ε*. 844. *αὐτὰρ Ἀθήνη | δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.* Hesiod. Scut. 226. *δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος | κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.* Plat. Rep. 612 B. *ἐάν τ' ἔχῃ τὸν Γύγου δακτύλιον ἐάν τε μή, καὶ πρὸς τοιούτῳ δακτυλίῳ τὴν Ἄϊδος κυνῆν.* Lucian. Bis accus. 21. *εἰ γοῦν τις αὐτοῖς τὸν τοῦ Γύγου δακτύλιον ἔδωκεν, ὡς περιθεμένους μὴ ὁρᾶσθαι, ἢ τὴν τοῦ Ἄϊδος κυνέην,* etc. Apollod. Bibl. I. 2. *Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνῆν.* et mox 4. *εἶχε δὲ* (Perseus) *καὶ τὴν Ἄϊδος κυνῆν.* Achill. Tat. III. 7. *ὁ πῖλος δὲ ὑπηνίττετο τὴν Ἄϊδος κυνέην.* Apostol. I. 80. *Ἄϊδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. ταύτῃ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἐδειροτόμησεν.* Simile adagium est *Σφενδόνη Γύγου*, Apost. XV. 85. Cf. etiam ad Fr. 353. *Θύρσου κυνῆ.*

391. *μηχανὰς τὰς Σισύφου*] Cf. Soph. Fr. 155. *ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς | ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ.* Alciphr. III. 3. *ἔδοξεν οὖν Σισύφειόν τί μοι βουλευσαμένῳ βούλευμα ἐλθεῖν* etc. Ovid. Met. XIII. 31. 'sanguine cretus | Sisyphio, furtisque et fraude simillimus illi.'

Schol. τὰς Σισύφου: Δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρου [Il. Z. 153.] *δεδιδαγμένοι "ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν."*

392. Cf. Fr. 318. *ἀγὼν* (l. *ἀγὼν*) *πρόφασιν οὐ δέχεται.* Plat. Crat. 421 D. *οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγὼν δέχεσθαι, ἀλλὰ προθυμητέον ταῦτα διασκέψασθαι.* Legg. VI. 751 D. *ἀγῶνα προφάσεις οὐ πάνυ δέχεσθαι.* Hyperid. c. 22. *ἡ γὰρ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν*

οὐδενὸς οὐδ' ὑπωμοσίαν. Alciphr. I. 39. *καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών.* Eur. Iph. T. 121. *τολμητέον· | μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.* Epist. Socr. 14. Liban. Or. III. 360 R. Zenob. I. 41. (ibique Leutsch.) II. 45. *Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία.* (Qui proverbialem locutionem Ibyco adscribunt.)

Schol. σκῆψιν: *Ἤγουν πρόφασιν.* Vict.

393. Ex Telepho Euripidis (Fr. 715.), *ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.* Cf. Th. 1189. 1228. Philyll. II. 857. *ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας.*

394. *βαδιστέ'*] Verbalia numero plurali frequentant Attici teste Gregor. Cor. p. 53. Cf. 480. *ἐμπορευτέα.* Lys. 122. *ἀφεκτέα.* 412. *πλευστέα.* 450. *ἡττητέα.* Nub. 727. *οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.* Ran. 1180. *ἀκουστέα.* Pl. 1085. *ξυνεκποτέα.* Soph. Oed. C. 1426. *συγχωρητέα.* Ant. 677. *ἀμυντέ' ἐστί.* 678. *ἡσσητέα.* Thuc. I. 79. *πολεμητέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι.* VI. 25. *πλευστέα εἶναι.*

ὡς Εὐριπίδην] Mutata jam scena ostenditur domus Euripidis.

Schol. Καί μοι βαδιστέ ἐστίν: *Μεταβολὴ γέγονε τόπου ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν Εὐριπίδου. βαδιστέα δὲ ἀντὶ τοῦ βαδιστέον. (τὰ δὲ τοιαῦτα σχηματίζουσι καὶ πληθυντικῶς λεγόμενα. καὶ ἐν Πλούτῳ* [1086.] "*συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.*" *ἀντὶ τοῦ συνεκποτέον. καὶ Θουκυδίδης* [I. 79.] "*πολεμητέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι.*")

395. *Schol. τίς οὗτος*: *Τοῦ Δικαιοπόλιδος κρούσαντος τὴν θύραν Κηφισοφῶν ὑπακούει.*

396. *οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν*] Ridet Euripidem, qui saepe hac *ὀξυμώρου* figura utitur, ut in Alcest. 521. *ἔστιν τε κοὐκ ἔτ' ἐστίν.* BERG. Cf. Eur. Hec. 566. *ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων.* Or. 809. *τὸ καλὸν οὐ καλόν.* 902. *Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος.* Phoen. 279. *πέποιθα μέντοι μητρὶ κοὐ πέποιθ' ἅμα.* 357. *φρονῶν εὖ κοὐ φρονῶν ἀφικόμην.* 1510. *σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις.* Troad. 1222. *θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα.* Alcest. 142. *καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι. | ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;* Bacch. 332. *νῦν γὰρ — φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.* Hel. 138. *τεθνᾶσι κοὐ τεθνᾶσι.* Iph. T. 512. *φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν ἑκών.* Ion. 1444. *ὁ κατθανών τε κοὐ θανὼν φαντάζομαι.* Hipp. 612. *ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.* 1034. *ἐσωφρόνησεν οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν.* Andr. 420. *δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.* Aesch. Ag. 1623. *οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε.* Incert. ap. Stob. Fl. 74, 27. *ματαιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ.* Eq. 1120. *ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.* Plat. com. II. 670. *ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς.* Incert. ap. Stob. Fl. 3, 1. *ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.* "Sunt haec *παραπρίσματ' ἐπῶν*, quae carpsit Comicus in Ran. 1443, qualia Agatho quoque adamavit, cujus *πάρεργον ἔργον* notum est." (Bakh.)

γνώμην ἔχεις] I. e. mentem. Anglice understanding, sense. Cf. Vesp. 64. *λογίδιον γνώμην ἔχον.* Eccl. 623.

Schol. οὐκ ἔνδον: *Οἰκείως ἐξομοιοῖ τὸν οἰκέτην τῷ δεσπότῃ. τὸ δὲ εἰ γνώμην ἔχεις ἀντὶ τοῦ εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός.*

398. *ὁ νοῦς μὲν ἔξω*] Cf. Eur. Ion. 251. *οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὖσά που.* Eq. 1119. *ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.* Hor. Epist. I. 12. 13. 'dum peregre est animus sine corpore velox.'

ξυλλέγων ἐπύλλια] Ran. 849. *ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας.* 1297. *πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;* Pac. 830. *ξυνελέγοντ'* (*-γον*?) *ἀναβολὰς ποτώμεναι.* Ridentur Euripidis *ἐπύλλια* seu versiculi iambici (*ἰαμβεῖα* schol. senarioli Cic. Tusc. V.) etiam Pac. 532. Ran. 942. Formatum *ἐπύλλιον* ut *εἰδύλλιον, βρεφύλλιον.*

Schol. *ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων*: (*Σκώπτει πάλιν τὸν Εὐριπίδην διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εἶναι συλλογιστικὸν καὶ οὗ ἂν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα, οἷον* [Hippol. 612.]

"*ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.*")

οἷον αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστὶν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται. (*παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ Εὐριπίδης ἐνταῦθα νοεῖται τὸ αὐτός. ἐπύλλια δὲ ἰαμβεῖα. Ἄλλως. Ὁμηρικῶς· ὁ γὰρ ποιητὴς διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα, εἰπὼν*

"*πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν*
ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν."

οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοφάνης· εἶπε γὰρ "ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δὲ ἔνδον." τὸ δὲ) *ἀναβάδην ἄνω τοὺς πόδας ἔχων ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος.* (*κακοσχόλως δὲ εἶπε. τρυγῳδίαν δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ κωμῳδίαν, διὰ τὸ τοῖς νικῶσι κωμικοῖς τρύγα δίδοσθαι, τουτέστι νέον οἶνον.*)

399. *ἀναβάδην*] Schol. *ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος.* Quasi per machinam ostenditur Euripides, ut Socrates in Nubibus 218. *ἐπὶ κρεμάθρας.* BERG. *ἀναβάδην* non recte interpretatur schol. Vide ad Plut. 1123. DIND. Suidas, *Ἀναβάδην· ἐφ' ὕψους. ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης· Νυνὶ δὲ* (Pl. 1124.) etc. Sensus est, sursum porrectis pedibus, Anglice with legs (feet) up. Cf. Pl. 1123. *νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι* (ubi schol: *ἄνω ἔχω τοὺς πόδας κοιμώμενος*). Plutarch de fort. Alex. *Σαρδανάπαλος δὲ, ἀνὴρ πεφυκὼς, ἔξαινεν οἴκοι πορφύραν ἀναβάδην ἐν ταῖς παλλακαῖς καθήμενος.* Athen. XII. 528 D. *μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν, ἀναβάδην μετ' αὐτῶν καθημένον.* Dion. Chrys. Or. 62. *καθῆστο ἐπὶ χρυσηλάτου κλίνης ἀναβάδην.* Noli igitur de machina theatrali suspensa cogitare, qualis erat *κράδη* (Poll. IV. 129.) aut *κρεμάθρα* Socratis in Nub. 218. Alii (Br. Mull. etc.) minus recte exponunt in superiori parte aedium (Anglice upstairs), ubi degunt infimae sortis homines, coll. vv. 409. *καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.* 411. Confer v. *ἀνακεῖσθαι* (to lie up), quod raro usurpari monet Athenaeus I. p. 23. Eodem sensu *καθημένον ὑψηλῶς* dixit Pherecrates II. 276. Hemsterhusius (ad Hesych. p. 313.) comparat *περιβάδην* (utrimque positis aut circumjectis pedibus), *διαβάδην* (divaricatis pedibus, Angl. astride, i. q. *ἀμφιπλὶξ*, Stratt. II. 788. Plut. Artax. 13.), *καταβάδην* (demissis pedibus), *ἀναβάδην* (leniter porrectis sursum pedibus). Sic *προβάδην* (Angl. stepping forward) Ran. 351. *ὀρθοστάδην* (standing upright) Aesch. Prom. 32. *περιβαίνειν* Plut.

Π. 213 E. *διαβῆναι* (cruribus divaricatis stare) Eq. 77. Hom. Il. *μ'*. 458. Tyrt. 7, 21. Xen. Eq. 1, 14. *συμβαίνειν* (pedibus conjunctis stare) Hipp. Offic. 740. *ἀντιβῆναι* (cruribus obniti) Ran. 202. Vide Kusteri notam et Wyttenb. ad Plut. II. 336 C. Cf. etiam *φοράδην* et simplex *βάδην*. *Περιβάδην* per *ἀμφιπλὶξ* explicat Pollux II. 172. per *τὸ ὑπαλλάξαι τοὺς πόδας* III. 13. Aliud est *ἄνω καθῆσθαι*. Dem. 285, 1. *πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο.* Notatur autem hic supina negligentia Euripidis in tragoediis conscribendis.

400. "Hunc vel ejusmodi locum respexisse videtur Origenes c. Cels. VII. p. 720. ed. de la Rue, cujus verba confert Kusterus, *Εὐριπίδης δὲ ὑπὸ Ἀριστοφάνους κωμῳδεῖται ὡς ἀκαιρορρήμων διὰ τὸ πολλάκις περιτεθεικέναι λόγους δογμάτων ὧν ἀπὸ Ἀναξαγόρου ἤ τινος ἔμαθε τῶν σοφῶν βαρβάροις γυναιξὶν ἢ οἰκέταις.*" (Bakh.)

Schol. ὦ τρισμακάριε: Θαυμάζων τὸν Κηφισοφῶντα ὁ Δικαιόπολις ἐφ' οἷς εἶπε τοῦτό φησι. καὶ Ὅμηρος "τρισμάκαρες [Od. *Ζ.* 155] *Δαναοί.*"

401. *ὅθ' ὁ δοῦλος* —] I. e. *ὅτε* —. Quum servus ejus (cujus servus) etc. Cf. Nub. 7. Carpit Euripidem, qui servos in fabulis doctius et acutius quam pro eorum captu et conditione loquentes induceret. Quo nomine tangitur Euripides etiam Ran. 949.

σοφῶς] I. e. *φιλοσόφως*, philosophice. De re cf. Ran. 949.

Schol. ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτοσί: Διὰ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην, (ὅτι δεινοὺς εἰσάγει τοὺς δούλους ἐν ταῖς τραγῳδίαις.)

402. *ἀλλ' ὅμως*]. Cf. 956. Nub. 1363. Eur. Or. 224. Alc. 363. Hipp. 358. Ph. 448. 1460. Hec. 831. El. 758. Tro. 374. Iph. A. 904.

404. Huic versiculo addendum quod sequitur *ἀλλ' οὐ σχολή*, ut monuit Fritzschius, diverbiorum interpellatione facta qualis fit in Ran. 664—666.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον] Cf. Nub. 80. *Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον.* 354. *ὦ Σώκρατες, ὦ Σωκρατίδιον.* 222. 237. 746. Nub. 132. *παῖ, παιδίον.* Ran. 37. Similia diminutiva *ὑποκοριστικὰ* sunt *Ξανθίδιον* Ran. 582. *Μυρρινίδιον* Lys. 872. *Λαμαχίππιον* Ach. 1206. *Ἑρμείδιον* Pac. 924. *Βοιωτίδιον* Ach. 872. *Πηγάσιον* Pac. 75. *Δημίδιον* Eq. 726. 1199. *Δημακίδιον* Eq. 823.

Schol. (Εὐριπίδιον: Ἐρωτικὰς μιμεῖται φωνάς. οἱ γὰρ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς δι' ὑποκοριστικῶν καλεῖν.)

405. *ὑπάκουσον*] Cf. Lys. 878. Vesp. 273. Plat. Phaed. 59 E. *ὁ θυρωρὸς, ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν.* Xen. Symp. I. 11. *κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι* —. Act. Apost. XII. 13. *κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι.*

Schol. εἴπερ: ὑπήκουσας δηλονότι. R.

406. *Δικαιόπολις*] Cf. Pind. P. VIII. 30. *ἁ δικαιόπολις — νᾶσος* (Aegina).

Χολλείδης] *Χολλεῖδαι* Aegeidis aut Leontidis tribus pagus fuit. V. Steph. Byz. in *Χολλίδαι*. *Χολλείδης* recte legitur Lys. p. 481. Chandler. inscr. CVIII.

Schol. Χολλίδης ἐγώ: Δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ἢ παίζει διὰ τὸ χωλοὺς εἰσάγειν.

407. De monometro v. ad Nub. 1233.

Schol. (*οὐ σχολή*: *Ἐν ἐκθέσει μονόμετρον ἰαμβικόν, μεθ' ὃ ἐκθέσεις εἰς στίχους ἰαμβικοὺς ἀκαταλήκτους τριμέτρους.*)

408. *ἐκκυκλήθητ'*] Pollux IV. 128. *καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα ἐπὶ ξύλων ὑψηλῶν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος· δείκνυσι δὲ τὰ ὑπὸ σκηνὴν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπόρρητα πραχθέντα. καὶ τὸ ῥῆμα* [*ἀπὸ*] *τοῦ ἔργου καλεῖται ἐκκυκλεῖν· ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα εἰσκύκλημα ὀνομάζεται.* Eadem fere tradit schol. Hinc petita metaphora *εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν* Vesp. 1475. In Thesm. 96. 265. *ἐκκυκλεῖται* et *εἰσκυκλεῖται* Agatho, ut monuit Kusterus. ELM. *Ἐκκύκλημα* dicebatur machina quaedam rotas habens, cujus conversione res populo spectandae exhibebantur, teste Polluce IV. 128. Hinc *ἐκκυκλεῖν* absolute interdum ponitur pro in medium proferre. BE. De machina scenica eccyclemate v. Eust. 976, 15. Fritzsch. ad Thesm. p. 93—99. Fiunt autem *ἐκκυκλήσεις* praeterea Nub. 184. 222. Th. 265. 277. Aesch. Cho. 973. (Ubi schol: *ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος ὁρᾶται τὰ σώματα.*) Soph. Aj. 344. (Ubi schol: *ἐνταῦθα ἐγκύκλημά τι γίνεται, ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ Αἴας ποιμνίοις.*) Ant. 1293. *ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.* Eur. Herc. 1029.

Schol. ἀλλ' ἐκκυκλήθητι: *Εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελθεῖν, ἀλλ' ἐκκυκλήθητι, τουτέστι συστράφηθι. ἐκκύκλημα δὲ λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε, λέγω δὴ τοῖς θεαταῖς. βούλεται οὖν εἰπεῖν ὅτι κἂν φανερὸς γενοῦ. διὸ ἐπήνεγκεν*

"*ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.*"

τί λέλακας: *Ἀντὶ τοῦ κέκραγας.* (*λακεῖν γάρ ἐστι τὸ πονεῖν* [*φωνεῖν* Bekk.] *καὶ ὁ ποιητὴς* [Il. Υ. 277] "*λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς·*" [Il. *Ν*. 616] "*λάκε δ' ὀστέα·*" *καὶ* [Od. *Μ*. 85] "*δεινὸν λελακυῖα*". *τραγικὴ δ' ἡ λέξις.*)

409. *καταβαίνειν*] Descendere (sc. de lecto), i. e. de lecto pedes in terram demittere (cf. ad 399; *ἀναβάδην*). Recte vertit Walsh to step down from my couch. Minus recte, opinor, vertunt alii Anglice to go down (downstairs). Quo sensu conferre licet Act. Apost. XX. 10. *καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος* (sc. *ἐκ τοῦ τριστέγου* sive *ὑπερῴου*) *ἐπέπεσεν αὐτῷ —. ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον — οὕτως ἐξῆλθεν.*

410. *λέλακας*] Vox tragica. "*Λακεῖν* non est comicorum. Amat id verbum Euripides Hipp. 55. *κῶμος λέλακεν.* Or. 162. Hec. 678. 1110. El. 1213 et passim. Utitur eo Aristophanes in parodia aut paratragoedia Pac. 380. 381. 383. Ran. 97 et Plut. 39. In colloquio Dicaeopolidis et Euripidis hic plerumque sermone, non metro, tragico utitur, v. c. *τὰ ποῖα τρύχη* v. 418. *δύσποτμος γεραιὸς* v. 419. *λακίδας πέπλων* v. 423. *δυσπινῆ πεπλώματα* v. 426. De aliis postea videbimus." (Bakh.)

ἀναβάδην] Pedibus sursum porrectis Frischlinus, secutus schol. Recte. Cf. ad 399.

ποιεῖς] *ποιεῖν* hic valet componere, quo sensu nostrates aliquando dicunt to make. Spenser Ecl. 6. 'The god of shepherds Tityrus is dead, | Who taught me humbly as I can to make.' Cf. Ran. 1043. *οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας.*

Schol. *ἀναβάδην ποιεῖς: Φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετέωρος.* (*τὸ δὲ ἀναβάδην ἀντὶ τοῦ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων.*)

411. Post *καταβάδην* interrogationis signum posui.

οὐκ ἐτός] N o n t e m e r e, non sine causa. Anglice, no wonder. Cf. 413. Av. 915. Thesm. 921. Eccl. 245. Pl. 404. 1166. Fr. 116. Philetaer. com. III. 293. Anaxil. com. III. 353. Plat. Rep. III. 414 E. *οὐκ ἐτὸς πάλαι ᾐσχύνου τὸ ψεῦδος λέγειν.* VIII. 568 A. *οὐκ ἐτὸς — ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι* etc.

οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς] N o n t e m e r e (non sine causa) c l a u d o s f a c i s i n p o e s i t u a. Hoc dicit quia in lecto claudi et infirmi instar recubat. Noli de heroibus ejus tragicis de lecto ad solum cadentibus et ita claudis factis cogitare. Euripidem in Ran. 845. *χωλοποιὸν* appellat Aeschylus, alludens ad Philoctetam, Telephum, et Bellerophontem, quos ille claudos exhibuerat. Hic autem facete Dicaeopolis ait mirum non esse si fracto crure incedant Euripidis heroes, quum e sublimi machina, in qua ille tragoedias scribit, decidant. BR. Cf. Pac. 146. *ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς | ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ | λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.* Negligentia tantum Euripidis in fabulis conscribendis notari videtur. Cf. ad 399.

Schol. *ἐξόν: Δυνατοῦ ὄντος.* Vict.

412. *τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας*] "Acerbe perstringit Euripidem quod reges hic in scenam induxerat mendicos ac claudos (cf. Ran. 842. 1063.) et laceris vestibus indutos. Si Aristophani credimus (vide Ran. 1063.), ita egit Euripides *ἵν' ἐλεινοὶ τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.* Et, hoc si verum est, quod tamen jure in dubium vocari potest, a verae artis legibus aberravit; sed, quod dolendum, horum dramatum, Oenei, Phoenicis, Philoctetae, Bellerophontis, Cressarum, Inus, nullum servatum est, ita ut e certis documentis judicandi opportunitatem non habeamus. De uno Telepho satis constat, qui in castra Graecorum venit 'mendicus, squalida saeptus stola'. — Eandem quam Aristophanes rem tetigit comicus Timocles in Dionysiazusis III. 593. *τοὺς μὲν τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει | ὡς ὠφελοῦσι πάντας· ὁ μὲν γὰρ ὢν* [*ὢν γὰρ*?] *πένης | πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει κτέ.*" (Bakh.) Cf. Pl. 423. *ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.* Ran. 1063. *πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ | τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.* 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις περιιλάμενος κλάει καί φησι πένεσθαι.* Euripides vestem tritam ac sordidam indutus conspicitur. In Ranis 842. Aeschylus Euripidem sic compellat, *ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη | καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.*

τί τὰ ῥάκι'] Metrum est ◡– ◡◡◡́. Cf. Pac. 740. *ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεί.* Ran. 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις* etc. 406. *καὶ τὸ ῥάκος* etc. Pl. 1065. *ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.* et ad 1146.

Schol. *τὰ ῥάκια: Οὕτως αὐτὸν ἐσκευοποίησεν ἐν ῥακίοις καθεζόμενον καὶ ποιοῦντα τὰς τραγῳδίας. κωμῳδεῖ οὖν αὐτὸν ὡς πτωχοὺς καὶ ταπεινοὺς εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας.*

415. *ῥάκιον*] Observa synonyma, v. 433. *ῥάκη*. v. 412. *ῥάκια*. v. 432. *ῥακώματα*. v. 423. *λακίδες πέπλων*. v. 426. *δυσπινῆ πεπλώματα*. v. 418. *τρύχη*. v. 431. *σπάργανα*. BE.

τοῦ παλαιοῦ δράματος] Anglice reddas, of that old drama. Dicit autem Telephum fabulam (430), quae tertio decimo ante anno docta erat (Ol. 85, 2). Eadem est vis articuli in Vesp. 238. *τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον*. 684. *τοὺς τρεῖς ὀβολούς*. 500. *κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς* etc. 354. 1201. Eccl. 292. *τὸ τριώβολον*. 522. *οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις*. 1017. Pac. 807. *ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν τὸν χορὸν εἶχον* —. 1149. *τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω*. Th. 558. *ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι | ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν* —. 563. *ἀχαρνική*. 89. 499. 560. 562. Nub. 23. *ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν*. 1372. *ἀδελφός*. 1187. *ὁ Σόλων ὁ παλαιός*. 179. 541. *οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη*. Ran. 148. *τἀργύριον*. 558. *τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω*. Plut. 358. *εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία | ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον | παρὰ τοῦ θεοῦ*. Av. 1054. *μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας*; Soph. El. 564. *τὰ πολλὰ πνεύματ'*. 485. *οὐδ' ἁ παλαιὰ — γένυς* (*ἀμναστεῖ*). Eur. Or. 376. *ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά*. Aesch. Ag. 1501. *ὁ παλαιὸς — ἀλάστωρ*. Theocr. V. 134. *ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα*. 135. *ὅκ' αὐτῷ | τὰν σύριγγ' ὤρεξα*. Herod. IV. 35. *τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιοὺς ὕμνους ἐποίησε — τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ*. Plut. Dem. 11. *τῇ τοῦ παλαιοῦ Κλέωνος — βωμολοχίᾳ*.

Schol. παλαιοῦ δράματος: Τοῦ Τηλέφου. (*ἀμφίβολον δὲ τὸ παλαιὸν πῶς ἔφη. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου παρ' Ὁμήρῳ* [Il. *Z*. 215]

"*ἦ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐστὶ παλαιός*."

παλαιὸν δὲ καὶ τὸ διερρυηκός, ὡς τὸ [Od. *Α*. 395]

"*πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ ἠμὲν νέαι ἠδὲ παλαιαί*.")

416. Cf. Nub. 1352. *ἀλλ' ἐξ ὅτου — ἤρξασθ' ἡ μάχη γενέσθαι | χρὴ δὴ λέγειν πρὸς τὸν χορόν*.

ῥῆσιν μακράν] Schol: *ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς προλόγους μακρολογοῦντας εἰσάγει Εὐριπίδης*. Cf. 302. *λόγους μακρούς*. Plat. Phaedr. p. 353 G. *περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις εἰπεῖν*. Rep. X. 515 C. *καὶ μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς*. Soph. Fr. 62. *ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι — πρέπει*.

Schol. ῥῆσιν μακράν: Τὸ μακρὸν οὐκ ἀργῶς αὐτῷ λέλεκται, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς προλόγους μακρολογοῦντας εἰσάγει Εὐριπίδης, πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται.

417. *αὕτη δὲ θάνατον — φέρει*] Sc. quia *ὑπὲρ ἐπιξήνου* dicturus est (318). Cf. Soph. Aj. 802. *καθ' ἡμέραν | τὴν νῦν ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει* (locus nondum persanatus). Incert. ap. Cramer. Anecd. Paris. I. 392, 5. *ἥδ' ἡμέρα* (adde *γάρ, μοι*, aut *σοι*?) *θάνατον ἢ βίον φέρει*.

κακῶς λέξω] I. e. *τὰ μὴ δίκαια* (317).

418. *τὰ ποῖα τρύχη;*] Cf. 963. *ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος —;* et Soph. Phil. 441. *ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς; | ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν, | ὃς* etc.

τρύχη] Posidippus in epigrammate apud Athen. X. p. 414 E. *χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος.* Eur. El. 501. *τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων.* Ceterum ridet Euripidem, quia multos introduxerit pannosos in tragoediis. BE. Cf. Eur. Tro. 496. *τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα | πέπλων λακίσματ'* (423). El. 501. *τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων.* 183. *σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν | καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων.* Soph. Fr. 843. *τρύχει — ἀπληγίδος.*

Οἰνεὺς — ὁ δύσποτμος] Cf. Ran. 1238. 1240. Timocl. com. III. 592. *χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην* (424) *ὁρᾷ· | γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.*

Schol. τὰ ποῖα τρύχη: Γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δρᾶμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιῄει ταπεινὸς ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε. (τρύχη δὲ τὰ ῥάκη τραγικῶς.) ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰνέως. R.

419. *ἠγωνίζετο*] Sc. in certamine dramatico. Cf. 140.

420. Cf. Soph. Phil. 443. *οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν, | ὃς —.*

421. *οὐ Φοίνικος, οὔ, —*] Cf. Nub. 1470. Vesp. 458. Ran. 1308. Cratin. II. 177. *ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοις* (*λαχάνοις, οὔ?*). Menand. IV. 152. *οὐκ ἔλαττον, οὔ, | μὰ τὴν Ἀθηνᾶν.* Soph. Aj. 970. *θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.* Soph. Fr. 726. *οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλῆμον,* etc. Dem. p. 413. *οὐ μόνον κρίνετε τούτους τήμερον, οὔ, ἀλλὰ καὶ* etc. p. 421. *οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρ' ἔχοντ', Αἰσχίνη, οὔ, ἀλλὰ πρεσβεύειν* etc. Plat. p. 292 B. *οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Ἱππία, οὐκ, εἰ ταῦτά γε —.*

Schol. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος: (Φοίνικα λέγει τὸν Ἀμύντορος.) λακίδας δὲ τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

422. *ἕτερος ἦν*] Scilicet quem dico. Cf. 428.

423. *λακίδας — πέπλων*] Cf. Aesch. Cho. 28. *λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες* etc. Eur. Tro. 496. *τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν* (*τὸν πιναρὸν?*) *εἱμένην χρόα | πέπλων λακίσματ'.* Pers. 821. *λακίδες ἀμφὶ σώματι στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.* 125. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.* Suppl. 113. 880.

Schol. λακίδας: Λακὶς, ῥαχὰς, ἐμβολὴν, ῥαφὴ, τραῦμα, σχίσμα. Vict.

424. 426. *ἀλλ' ἦ —;*] Num vero —? Cf. ad 1111. 1112. Fr. 178. *ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς;* Fr. 505. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἦ μέμηνας —;* Aesch. Cho. 762. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;* Eur. Phoen. 1704. *ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;* Hipp. 932. *ἀλλ' ἦ τις — με διαβαλὼν ἔχει;* Bacch. 922. Iph. T. 1171. Ion. 755.

424. *Φιλοκτήτου*] Hinc colligas Philoctetam ab Euripide in scenam inductum esse pannos laceros indutum. Cf. Soph. Phil. 274. Philoctetes Euripidis docta est archonte Pythodoro, a. 432 A. C., ut constat ex Arg. Medeae. Mirum igitur videtur *παλαιὸν* hic vocari illud drama v. 415.

Schol. Φιλοκτήτου: Εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτήτην ἐν τῇ Λήμνῳ πενόμενον.

425. *πτωχιστέρου*] Sic *λαλίστερος* (Ran. 91.), *ψευδίστερος*, *ποτίστατος* (Th. 735.), *λαγνίστατος*, *κλεπτίστατος* (Pl. 27.). Cf. ad Fr. 736.

Schol. (*πτωχιστέρου*: *Συνήθως αὐτὸ παρεσχημάτισεν· ὡς γὰρ λαλίστερον καὶ ψευδίστερον, οὕτω καὶ πτωχίστερον.*)

426. *δυσπινῆ — πεπλώματα*] Cf. Soph. Oed. C. 1597. *εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.* Verba *δυσπινῆ πεπλώματα* Euripidis esse suspicari licet. V. Nauck. Trag. Fr. p. 352.

Schol. τὰ δυσπινῆ: *Τὰ ἐρρυπωμένα, τὰ ῥυπαρά· πίνος γὰρ ὁ ῥύπος. εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα. οὑτοσὶ δ' εἶπεν· ἔκειτο γὰρ καὶ πλησίον τοῦ Βελλεροφόντου.* (*ἐπίτηδες δὲ ταῦτα ἐποίησεν ἵνα διέλθῃ πάντας ὅσους ἐποίησε πτωχοὺς ῥάκια ἐνδεδυμένους.*)

428. *οὐ Βελλεροφόντης*] Sc. *ἦν ὃν λέγω.* Cf. 422.

κἀκεῖνος] Etiam iste (quem dico) non minus quam Bellerophon. Dicitur autem Telephus.

429. *προσαιτῶν*] Mendicans. Cf. 452. Lys. 1141. Herod. III. 14. *ἔχοντα οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιήν.* Eur. Hel. 791. *ἦ που προσῄτεις βίοτον.* Xen. Mem. I. 2. 29. *προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι.* Oecon. XX. 15. *κλέπτων ἢ ἁρπάζων ἢ προσαιτῶν διανοεῖται βιοτεύειν.* S. Marc. Ev. X. 46. *ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.* Proprium est *προσαιτεῖν*, ut *προσδιδόναι*, de mendicis. Haec ultima (*προσαιτῶν — λέγειν*) Telepho conveniunt, non item Bellerophonti, cui solum convenit *χωλός.*

στωμύλος] Garrulus. Ab *στωμύλλω*, ut *ποικίλος* ab *ποικίλλω.*

δεινὸς λέγειν] Cf. Eq. 113. *δεινοτάτους εἶναι λέγειν.* Nub. 243. *νόσος — δεινὴ φαγεῖν.* Aesch. Prom. 59. *δεινὸς γὰρ εὑρεῖν —.* Fr. 312. *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* Eur. Iph. T. 1032. *δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.*

Schol. προσαιτῶν: *Οὐκ εἶπεν αἰτῶν, ἀλλὰ προσαιτῶν· οὕτως γὰρ λέγεται.*

430. *ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον*] Cf. Nub. 922. *καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες, Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων.* BE. Sub. *λέγεις.* Cf. 422. et ad Vesp. 1507. Av. 1461.

ἄνδρα Μυσόν] Cf. 750. *ἀνὴρ Μεγαρικός.* 920. *ἀνὴρ Βοιώτιος.* et ad Soph. El. 45.

ναί] Cf. Pl. 82. 904.

432. *Schol. ῥακώματα*: *Τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ τὰ ῥάκη ὡς ἐπὶ βιβλίων τινῶν ἢ ῥακῶν.* R.

433. *ἄνωθεν — ῥακῶν*] Cf. Av. 1526. *εἰσὶν γὰρ ἕτεροι — ἄνωθεν ὑμῶν.*

τῶν Θυεστείων ῥακῶν] Schol: *ἤτοι τὰ τῶν Κρησσῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου.* Thyestem nondum scripsisse Euripidem monet Bergk. Comm. p. 136.

Schol. (*τῶν Θυεστείων ῥακῶν*: *Ἤτοι τὰ τῶν Κρησσῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου.*)

434. *μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς*] Proxime Inûs pannos (proprie, Inûs pannos inter ac Thyesteos). Similis ellipsis est Av. 187. *ἐν μέσῳ | δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς* (subaudiendum *καὶ οὐρανοῦ*). Aesch. Cho. 61. *ἐν μεταιχμίῳ*

σκότου μένει (sub. *καὶ ἡμέρας*). Thuc. III. 51. *τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου* (sub. *καὶ τῆς Νισαίας*) *ἐλευθερώσας.* Herod. IV. 169. *ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτου χώρῳ* etc. Soph. Oed. C. 290. *τὰ δὲ | μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.* Alioqui non male scriberes *τῶν Θυεστείων ῥακῶν μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς τ'* (vel *τῶν τ' Ἰνοῦς*), ut *ἄνωθεν* adverbium sit.

ἰδού, ταυτὶ λαβέ] Cf. Th. 759. *τουτὶ λαβέ.*

Schol. ἐξήγαγεν ὁ θεράπων τὰ ῥάκη. R.

435. *ὦ Ζεῦ διόπτα*] Schol: *ταῦτά φησιν ἐπεὶ πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκια, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. καὶ ὁ Ζεὺς δὲ παντόπτης λέγεται.* Admirantis exclamatio, non precantis. Similis exclamatio est in Ran. 750. *ὁμόγνιε Ζεῦ.* Nostro obversabatur forsan Sophoclis locus Oed. C. 1086. *ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν παντόπτα, πόροις* etc. Allusio autem est ad v. *ὀπὴ* foramen. Cf. Pl. 715. *διὰ τοῦ τριβωνίου (ἑώρων)· | ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.* Lucian. D. Mort. II. 129. *τριβώνιον πολύθυρον.* Hom. Il. *κ'*. 562. H. Merc. 372.

διόπτα καὶ κατόπτα] Si ita ponas accentum, sunt vocativi a *διόπτης* et *κατόπτης*, et construuntur cum *Ζεῦ.* Si autem ponatur in antepenultima accentus, sunt nominativi plurales neutrius generis a *δίοπτος* et *κάτοπτος*: et sic subintelligitur vox *ῥάκη* aut similis. Est ergo duplex sensus, quem utrunque in versione conatus sum exprimere. BE. "Dicaeopolis scilicet lacera vestimenta admirans hoc *διὰ μέσου* exclamat. V. schol." (Dobr.) "Verba tragica. Ipsa alicuius tragici verba ea esse statuit Meinekius Vind. Arist. p. 8, ad testimonium vocans scriptorem vitae Arati, qui in fine haec memorat, *ὅτι καὶ οἱ ποιηταὶ πανόπτην, καλοῦσι πανταχοῦ· ὦ Ζεῦ παντόπτα· καὶ ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς.* Quae Meinekius sic restituit, *ὅτι καὶ οἱ ποιηταὶ πανόπτην καλοῦσι· ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ.*" (Bakh.) Haec, ut alia multa in hac scena, ex Euripide adumbrata censet Mein., qui verba tragici haec fuisse colligit, *ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ.*

Schol. ὦ Ζεῦ διόπτα: Ταῦτά φησιν, ἐπεὶ πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκια, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. — καὶ ὁ Ζεὺς δὲ παντεπόπτης λέγεται. R.

436. Hunc locum citat Gregorius Cor. p. 54., qui, *λείπει γὰρ τὸ ποίησον*, inquit. Cf. ad 247.

Schol. ἐνσκευάσασθαί με: (Λείπει τὸ ποίησον.) διασύρει δὲ ὅτι οὐκ ἐχρῆν ταῦτα ἐπὶ σκηνῆς ἄγειν.

437. *ἐχαρίσω*] Cf. Eq. 1368. *πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.* Av. 1401. Sed perfectum est Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι*, etc.

439. *τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν*] Sic 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.* Eccl. 1057. *ἐξ αἵματος φλύκταιναν.* Cf. Plat. Rep. III. 406 D. *πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς.* Dem. p. 421, 18. *σὺ δ' — οὐκ οἴει δίκην δώσειν — ἂν πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστῇς καὶ ἐμοὶ λοιδορῇ.* Antiphan. III. 17. *πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία* (cf. 448). Diminutivum a *πῖλος. Πιλίον* est Polyb. XXXV. 6, 4. *πιλίσκος* Diosc. III. 4. A *πιλεῖν* comprimere.

Μύσιον] Telephi. Cf. 430.

Schol. τὸ πιλίδιον: (Πρὸς τοὺς νῦν ὑποκριτάς, ὅτι χωρὶς πίλου εἰσάγουσι τὸν Τήλεφον. τὸ δὲ τοῦ Τηλέφου) πιλίδιον τὸ νῦν καλούμενον καμελαύκιον.

440. 441. Ex Telepho Euripidis, ut docet schol. In qua fabula, ut monet Elmsleius, Telephus *πτωχικὴν στολὴν* indutus, celatoque nomine, Graecorum duces in concione objurgavit: cujus sermonem *παρῳδεῖ* noster infra 491—556.

440. *τήμερον* strictae, *σήμερον* et *σῆτες* cultioris Atthidis, esse docet Pierson. ad Moer. p. 364. Cf. *τῆτες* Ach. 15. Nub. 624. Vesp. 400.

Schol. (δεῖ γάρ με δόξαι: Οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.)

441. *Schol. φαίνεσθαι δὲ μή: Τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν μορφήν.*

442. *εἰδέναι μ' —*] Regis enim Mysiae filius fuit, misericordiae autem conciliandae causa mendici habitum indutus vagabatur. V. Nub. 922—924. De structura cf. Nub. 479. *αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστί.* Soph. Phil. 444. *τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;* Soph. Aj. 1259. *οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν* etc. Oed. R. 1068. *εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.* Eur. Bacch. 859. *γνώσεται δὲ τὸν Διὸς | Διόνυσον ὃς πέφυκεν.* Aesch. II. 76. *Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν οὐδὲ τὴν δύναμιν ἣν ἐξέπεμψαν ὅπου ἔστιν.* S. Joann. Ev. VII. 27. *ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.*

Schol. (τοὺς μὲν θεατάς: Ἵν' εἴπῃ τῶν μὲν θεατῶν τὸ εὐπαίδευτον, τῶν δὲ χορευτῶν τὴν ἀμουσίαν.

443. *Schol. τοὺς δ' αὖ χορευτάς: Καὶ διὰ τούτων τὸν Εὐριπίδην διασύρει. οὗτος γὰρ εἰσάγει τοὺς χοροὺς οὔτε τὰ ἀκόλουθα φθεγγομένους τῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἱστορίας τινὰς ἀπαγγέλλοντας, ὡς ἐν ταῖς Φοινίσσαις, οὔτε ἐμπαθῶς ἀντιλαμβανομένους τῶν ἀδικηθέντων, ἀλλὰ μεταξὺ ἀντιπίπτοντας.)*

444. *ῥηματίοις*] Cf. 447. Eq. 216. *ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.* Nub. 943. *ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν | καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.* Pac. 535. *ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.*

σκιμαλίσω] Ludificer. Cf. Pac. 549. *οὐχ ὁρᾷς — καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;* Diog. L. Vit. Zenon. p. 446. *σκιμαλίζοντος τῷ ποδί.* Photius *σκιμαλίσαι* per *καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως* interpretatur. "Hesychius, *σκιμαλίσαι: καταδακτυλίσαι.* ubi consulendi interpretes. Verbum est obscoenae significationis, quod a nostro usurpatur etiam in Pac. 549." ELM. Proprie significat *τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ᾠοτοκοῦσιν*: unde fluxit obscoena significatio. BR. Cf. ad Eq. 1381. *καταδακτυλικός.* Hesych. v. *Σκινδαρεύεσθαι.*

Schol. σκιμαλίσω: Ἐξουθενίσω. ἢ χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ (ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι (ἅψωμαι?). εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν Εἰρήνῃ [549]. *ἐλέγετο δὲ σκιμαλίζειν τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ᾠοτοκοῦσιν.)*

445 sq. Plura ex his tragoediam spirant, ut vv. 445. 449. 450. 454. 456. 460. 479. Utrum *παρῳδῶν* an tantum *παρατραγῳδῶν* ea scripserit Comicus incertum est.

445. *πυκνῇ — φρενί*] Prudenti, callido, animo. Cf. Eccl. 571. *νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα — ἐγείρειν.* Eq. 1132. *εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ' ἐν τῷ τρόπῳ.* Av. 429. *πυκνότης.* Th. 437. *πυκνῶς.* Amph. III. 316. *λεπτῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν.* Eur. Iph. A. 67. *εὖ πως ὑπῆλθες αὐτοὺς πυκνῇ φρενί.* Pind. Isth. VI. 8. *πυκναῖς βουλαῖς.* P. VI. 73. *πυκινῷ θυμῷ.* 58. *πυκινὰν μῆτιν.* 67. Euripides suo sermone utitur. Cf. ad 410. Cf. ad Nub. 701. Vox Socraticis usitatissima, ut et *λεπτός.*

λεπτά] Subtilia. Nub. 230. 319. 741. 1404.

446. Euripidis ex Telepho versus apud scholiastam ita scriptus *καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.* apud Athenaeum V. p. 186 C. *εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ νοῶ.* DIND. "Quaenam versus allati in tragoedia sententia fuerit non satis certum est. Videtur non ab uno alterove Graecorum profecta esse, qui cur tam tectis verbis uteretur non erat causa, sed ab ipso Telepho, qui, cum suspicio orta esset, cavere vellet ne agnosceretur et ipse de Telepho loquens ancipiti uteretur sermone quo mala ei imprecari videretur." (Bakh.) "In schol. lege *καλῶς ἔχοι μοι.* Et sic, vel *εὖ σοι γένοιτο* reponendum videtur pro *εὐδαιμονοίης,* quod ex 457 ortum." (Dobr.)

εὐδαιμονοίης] Cf. 457. Ran. 1417. Eur. Phoen. 1086. Alc. 1137. El. 231. Cf. Eur. Alc. 627. *εὖ σοι γένοιτο.* Strab. XIV. 2, 21. *εὖ σοι εἴη.* Eur. Hel. 1405. *θεοὶ δέ σοί τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω | καὶ τῷ ξένῳ τῷδ'.* Soph. Oed. C. 1124. *καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς (οἷ'?) ἐγὼ θέλω.* Pind. N. IV. 95. *μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς.* El. 334. *δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.* Pac. 661. *εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι.* Est autem *εὐδαιμονοίης* (Lat. benigne) gratias agentis formula. Cf. 457. Ran. 1417. Eur. El. 230. *ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω. | ΗΛ. εὐδαιμονοίης.* Phoen. 1102. Hipp. 104. Alc. 1156. Ante *Τηλέφῳ* subaudiendum erit *γένοιτο,* vel *οἱ θεοὶ δοῖεν,* vel aliud quid simile.

Schol. (*εὐδαιμονοίης: Παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου*

"*καλῶς ἔχοιμι* [*ἔχοι μοι* Dobr. *ἔχοι' μοὶ* Herw. *ἔχοι σοι?*],

Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.")

447. Quasi simulac istas vestes laceras sordidumque pileum accepisset sententiolis (*ῥηματίων*) impleretur. SCHUTZ.

οἷον] Ut! Cf. 321. 807. Eq. 367. 703. Vesp. 624. 901. 1329. 1488. Pac. 33. 525. Av. 224. 1211. 1646. Th. 704. Fr. 303. Hom. Od. β'. 239. *οἷον ἅπαντες | ἧσθ' ἄνεῳ.*

ῥημάτων] Sententiolarum, dicteriorum. Cf. 444. Vesp. 668. *τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπέφθεις.*

ἐμπίμπλαμαι] Cf. Eur. Ion. 925. Eubul. III. 224. *ἐμπίμπλαται* (*ἐμπίπλ.* vulg.). et ad Av. 1310.

449. *λαΐνων σταθμῶν*] Eur. Herc. 1036. *λαΐνοις — κίοσιν οἴκων.* Verba *ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν,* et quae sequuntur, *ὦ θύμ' — δόμων,* tragica et forsan Euripidea esse suspicatur Nauck.

450. Cf. Eq. 1194. *ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.* Juxta Homeri cum *τέτλαθι δή, κραδίη.*

452. *γλίσχρος*] Importunus, sollicitus. Dem. p. 689. *μικρὰ καὶ γλίσχρα* (sc. *οἰκοδομήματα*). Plat. Tim. 82 D. *τὸ — γλίσχρον καὶ λιπαρόν*. 84 A. *λιπαροῦ — καὶ γλίσχρου*. Crat. 427 B. 435 C. Tim. 74 D. et *γλίσχρως* Crat. 414 C. etc. Theophr. H. Pl. V. 9. *συκῇ μὲν ὅτι γλίσχρον τε καὶ μανόν*. Pac. 482. *γλισχρότατα σαρκάζοντες*. 193. *ὦ γλίσχρων*. Nub. 1004. *περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου*.

λιπαρῶν] Precibus urgens. Vox rarior. Cf. Teleclid. II. 374. *ξυγγενέσθαι — μ' ἐλιπάρει — μάζαις*. Soph. Oed. R. 1435. Oed. C. 776. 1201. Aesch. Prom. 529. *τοῦτ' οὐκ ἔτ' ἂν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει*. 1003. *καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον*. Herod. I. 86. *λιπαρεόντων δὲ αὐτῶν καὶ ὄχλον παρεχόντων*. III. 51. V. 19. VIII. 144. IX. 45. 111. Plat. Crat. 391 C. *λιπαρεῖν χρὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ* etc.

Schol. *γλίσχρος*: *Ἀντὶ τοῦ ταπεινὸς κόλαξ. προσαιτῶν δὲ ἀντὶ τοῦ πολλὰ αἰτῶν.* (*τοῦ δὲ λιπαρεῖν τὸ ι ἐκτείνεται· ἔστι γὰρ τὸ λίαν παρεῖναί τισι.*)

λιπαρῶν: *Παρακαλῶν.* Vict.

453. *σπυρίδιον*] Cf. 469. Fr. 368. *σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς*. I. q. *πλέκος* 454. Pac. 528. Vide Poll. X. 92. "Huc spectat locus ille Laertii in Cratete VI. 5. 87. *θεασάμενον ἔν τινι τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τἄλλα λυπρὸν ἀΐξαι ἐπὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν*." KUST. Qui ad tragoediam Telephum haec spectare recte monuit, quam noster toties in hac fabula deridet.

Schol. *διακεκαυμένον λύχνῳ*: *Ὅτι οἱ πρεσβῦται διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι κρύπτουσι τὸν λύχνον ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.*

454. Parodia versus Euripidei ex Telepho [Fr. 714], *τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις* (*θέλεις* Valck. Br. *με λῇς* Nauck. *σοι τῷδε πείθεσθαι μέλει* Both. qu. *σε τῷδε πείθεσθαι χρέος*);

πλέκους] I. q. *πλέγματος*. Sic *βλέπος* et *βλέμμα* (Pac. 528), *ῥέος* et *ῥεῦμα*, *δέρος* et *δέρμα*, *χρέος* et *χρῆμα*, *στέφος* et *στέμμα*, etc. Cf. Pac. 528. *ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος*. Aesch. Fr. 219. *στέφανος, ἀρχαῖον στέφος* (*πλέκος* Herw.). "Poll. X. 92. *πλέκος εἴρηκε παρατραγῳδῶν*. Locutio *ἔχει σε χρέος* tragica est." (Bakh.)

Schol. *πλέκους χρέος*: *Τοῦ σπυριδίου. τοῦ πλέγματος.* (*καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου*

"*τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις*".)

455. *χρέος — λαβεῖν*] Tangi hic videtur Euripides quasi aliena a proposito saepe fabulis suis immiscens. Similes fere versus sunt Ran. 1425. *σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεταί γε μήν*. Av. 125. *μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν*. Eur. Hipp. 317. *χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι*.

Schol. *βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν*: *Μιμεῖται τὸν Εὐριπίδου χαρακτῆρα τῷ λόγῳ.*

456. Cf. 460. Eur. Hel. 459. *ὀχληρὸς ἴσθ' ὤν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βίᾳ*.

457. *ὥσπερ ἡ μήτηρ*] Schol: *σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μήτερα τὴν Κλειτώ*. Cf. 478. Th. 456. etc.

Schol. *εὐδαιμονοίης: Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μητέρα τὴν Κλειτώ. κυλίσκιον δὲ ποτήριον. (γράφεται δὲ κυλίκειον.) ἀποκεκρουσμένον δὲ ἀποκεκλασμένον.*

458. *μἀλλὰ —*] Non ita, sed da mihi unum modo. Supplere licet *τοῦτο λέξῃς* aut simile quid.

459. *κοτυλίσκιον*] *κοτυλίσκος* erat *σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες ἑδραῖον ἡσυχῇ.* Cf. ad Fr. 377 Bl.

460. Cf. Eur. Hel. 459. *ὀχληρὸς ἴσθ' ὤν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βίᾳ.* 444. *οὐκ ἀπαλλάξει δόμων | καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις;* Soph. Ant. 316. *οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;*

φθείρου] I. q. *ἔρρε.* Angl. begone. Cf. Pl. 598. 610.

461. *οὔπω — κακά*] *κακὰ* non ad taedium sed ad pravos mores Euripidis fabularum spectare putat Mitchell. Quae explicatio minus huic loco convenit. Molestiam suam eo excusat Dicaeopolis quod molestus ipse sit Euripides, i. e., ut opinor, molestos, qualis erat Telephus, in fabulis suis exhibeat. Ceterum pro *οὔπω* legendum forsan *οὔ τοι.* Sic Ran. 42. *οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.* 668. *οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν.* Pl. 364. *οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.*

Schol. (*οὔπω μὰ Δί': Οἷον οὐκ οἶδα (οἶσθα?) ὅπως βαρὺς εἶ ἐν τοῖς δράμασι καὶ ἀποκναίεις τοὺς θεατάς.*

οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά: Ἐργάσῃ κακῶς αὐτὸς σαυτὸν χαριζόμενός μοι ταῦτα δι' ὧν σε κακῶς λέγω.) ἢ λείπει τὸ μὴ δούς.

462. *τουτὶ μόνον*] Sub. *δός.* Cf. 477. et ad Ran. 1367.

463. *χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον*] Ollulam spongia obturatam, qualis pauperibus in usu esse solet, ad sudorem pulveremque abstergendum. Sic Vulcanus apud Hom. Il. σ'. 414. *σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ* etc. Fortasse etiam spongiis ad obturanda vasa utebantur, ut hodie suberis cortice ad eam rem utimur.

βεβυσμένον] Anglice, stuffed, stopped. Cf. Th. 506. *παιδίον — κηρίῳ βεβυσμένον.* Vesp. 128. *ὅσ' ἦν τετρημένα | ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν.* Pac. 645. *χρυσίῳ — ἐβύνουν (ἔβυνον?) τὸ στόμα.* Fr. 85. *βῦσμα.* Nonn. Dion. XIV. 240. *λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου.* Herod. VI. 125. *τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο* (sc. *χρυσῷ*). II. 96. *τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται (διαβυνέεται?).* IV. 71.

Schol. *δός μοι χυτρίδιον: (Ἢ ὅτι χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, καὶ (ὃν?) ἐντιθέασι τῷ στόματι τῶν παιδίων, ὅπως σιωπήσωσι ζητοῦντες τροφὴν, ἢ ὅτι πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι τοῖς σπόγγοις.) ἢ τετρημένον ἁπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι. (καὶ τοῦτο δὲ ὑπερβολὴ πενίας, τὸ κεχρῆσθαι τοῖς τετρημένοις. μιμεῖται δὲ Τήλεφον. βεβυσμένον δὲ κεκλεισμένον.)*

βεβυσμένον: Βυπτεῖν (?), βαπτίζειν· βυννεῖν, τὸ ἐν στόματι κατέχειν τι. Vict.

464. *τὴν τραγῳδίαν*] Schol: *οἷον τὰ σκεύη τῆς τραγῳδίας.* I. e. omnem artem meam, omnem artis meae materiam, aut totam fabulam Telephum.

Salse dictum, quasi ex hujusmodi vili materia constarent fabulae Euripidis. Cf. 470. *φροῦδά μοι τὰ δράματα.* Aelian V. H. XIV. 13. *οὕτως ἐκόμα ἐπὶ τούτοις (τοῖς ἀντιθέτοις) ἐκεῖνος* (Agatho), *καὶ ᾤετο τὴν αὑτοῦ τραγῳδίαν ταῦτ' εἶναι.* Vide totum locum.

Schol. τὴν τραγῳδίαν: Οἷον τὰ σκεύη τῆς τραγῳδίας.

465. Idem versus Avium 948. nisi quod ibi est *τουτονί.* DIND.

ταυτηνί] Sc. *τὴν χύτραν*, ex praec. *χυτρίδιον* subaudiendum. Cf. Av. 948.

Schol. ταυτηνὶ τὴν χύτραν δηλονότι.

469. *ἐς τὸ σπυρίδιον*] Cf. ad 453.

ἰσχνὰ — φυλλεῖα] *φυλλεῖα* per *τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων* explicat Schol. I. e. olerum folia, qui cibus est mendicorum. Tangit Euripidem, cujus mater *λαχανόπωλις* erat. Cf. Pl. 544. *φυλλεῖ' ἰσχνὰ ῥαφανίδων.* Nicand. Alex. 411. *φυλλάδα τ' ἰσχνὴν | πηγάνου.* Plat. com. II. 671. *φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίου.*

Schol. ἰσχνά μοι φυλλεῖα: Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. ἰσχνὰ δὲ οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ τῶν λαχάνων (φύλλα. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. καὶ ἐν Πλούτῳ [554] *"ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων". καλεῖται δὲ φυλλεῖα καὶ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν.)*

470. *ἀπολεῖς μ'*] Cf. Vesp. 1202. Pac. 166. Th. 1073. Agathon. Fr. inc. 8. *ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν.* Aliquando pronomen omittitur, ut Nub. 1499. Eccl. 775. Pl. 390. Vesp. 849.

φροῦδά μοι τὰ δράματα] Cf. Th. 690. *τὸ παιδίον | ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.* Eccl. 311. *ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;* Soph. Phil. 424. *θανὼν | Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος.*

471. *ἀλλ' οὐκέτ'*] Similis ellipsis Pac. 328. *ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι καὶ μηκέτι.* Thesm. 648. *ὁ δ' οὐδέπω.* est Pac. Cf. Eur. Cycl. 688. *οἴμοι, γελῶμαι. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς. | ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι.* Hel. 1231. *ἀλλ' οὐκέτ'· ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.* Or. 1107. *ἀλλ' οὐκέθ', Ἅιδην νυμφίον κεκτημένη.* El. 577.

472. *οὐ δοκῶν —*] Non reputans reges me odisse. "In ea fabula Telephus, *πτωχικὴν στολὴν* indutus, celatoque nomine, Graecorum duces in concione objurgavit: cujus verba *παρῳδεῖ* noster inferius 497—556." (Elmsl.) Cf. Eur. Med. 933. *δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.*

κοιράνους] Aesch. Ag. 549. *ἀπόντων κοιράνων.* Eur. Med. 845. *ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι.* Fr. 343. *μὴ νεῖκος, ὦ γεραιὲ, κοιράνοις τίθου· | σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.*

Schol. (ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους: Τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως, ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.)

473. Cf. Th. 210. *ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'.*

ἐπελαθόμην] Similis exitus versus est Vesp. 1186. *ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; | ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς.* Pac. 1046. *μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.*

474. *ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα —*] Cf. Eur. Med. 228. *ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς — ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις.* Alc. 279. Soph. Oed. C. 392.

ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη. 247. *ἐν ὑμῖν, ὡς θεῷ, | κείμεθα τλάμονες.* Aj. 519. *ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.* Plat. Prot. p. 313 A. *ἐν ᾧ πάντ' ἐστὶ τὰ σὰ ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν.* Av. 1677. *ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα.* Lys. 32. *ἐν ἡμῖν ἐστι τῆς πόλεως τὰ πράγματα.* Plura Valck. ad Phoen. 1256. Similiter Latini. Ter. Adelph. III. 2. 32. 'in quo nostrae spes opesque omnes sitae.'

475. Cf. Eq. 726. *ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατον.* Nub. 746. *ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.* Lys. 872. *ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον.* 889. *ὦ γλυκύτατον σὺ κεκνίδιον κακοῦ πατρός.* Pac. 1198. *ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ'.* Soph. Phil. 799. *ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον.* Eur. Cycl. 266. *ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον.* Eccl. 1129. *ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρὶς ὄλβιε.* Vesp. 1512. *ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.* Pac. 1198. *ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ | δέδρακας.* Thesm. 209. *Εὐριπίδη, | ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.*

476. *κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι*] De constructione cf. Eq. 694. *εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ | ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.* Lys. 235. *εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.* Pac. 1072. *ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.* Vesp. 1431. Hom. Od. α'. 47. *ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.* Theocr. V. 20. *αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφριδος ἄλγε' ἀροίμαν.* V. 149. *ἀλλὰ γενοίμαν, | αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* VII. 109. *εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι | δακνόμενος κνάσαιο.* XV. 94. *μὴ φυίη — ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη | πλὰν ἑνός.* Xen. An. V. 6. 4. *εἰ μὲν ξυμβουλεύοιμι ἃ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, πολλά μοι κἀγαθὰ γένοιτο.* Lucian. II. 270. *μὴ ὡραισιν ἄρα ἱκοίμην, εἴ τι τοιοῦτον ἀνασχοίμην ποτέ.* Epigr. Anth. Pal. XII. 107. *τὸν καλόν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἕλοιτο | τἀμά, καὶ εἰς ὥρας αὖτις ἄγοιτε καλόν· | εἰ δ' ἕτερον στέρξειε, παρεὶς ἐμὲ —.* Aesch. Suppl. 932. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας.* Eur. Or. 1086. *μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον — εἰ — ἀπολίποιμί σε.* Med. 598. *μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος | μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.* Soph. Phil. 943. *ὄλοιο μήπω πρὶν μάθοιμ' εἰ —.* 324. Trach. 655. Oed. R. 505. Aj. 1175. Hom. Od. π'. 102. *αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς, | εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην.* Theogn. 343. *τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων | εὑροίμην, δοίης δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.* Theogn. 885. *εἰρήνη ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων | κωμάζοιμι.* 1119. Mimnerm. Fr. 1, 2. *τεθναίην ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.* Callim. Fr. 219. *τεθναίην ὅτε κεῖνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην.* Aliter in Eq. 324. *ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω.* et Ran. 579. *κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.* ubi de re praesenti, non de futura, agitur.

478. Hesychius, *Σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.* ELM. Cf. ad Eq. 19. *μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς.* Thesm. 387. *Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας.* 456. 910. Ran. 840. *ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;* Gellius Noct. Att. XV. 20. 'Euripidis poetae matrem Theopompus agrestia olera vendentem victum quaesisse dicit.' "Ad hunc locum puto respexisse Plinium H. N. XXII. 22.

ubi ait: Haec est (de scandice loquitur) quam Aristophanes Euripidi Poetae abjicit jculariter; matrem ejus ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem." Cf. Val. Max. III. 4. Diogen. VIII. 20. s. v. *Σκάνδιξ*. Contra nobilissimo genere fuisse Euripidem narrant Philochorus apud Suid. in *Εὐρ.* et Moschopul. in vita Euripidis. Matrem ejus non revera olera venditasse, sed ut *μικρολόγον* et vel e minimi pretii rebus rem familiarem augere studentem notari opinatur Leutsch. ad Diogen. VIII. 20. Quae explicatio parum satisfacit. De herba scandice v. Plin. XXI. 15. XXII. 22. 24. Dioscor. II. 168. Lucian. Lex. 2. *τῶν σκανδίκων καὶ βρακάνων λαχανευσάμενος.* Alciphr. III. 49. *ἢν γὰρ ἀπορία τοῦ καλοῦντος γένηται, ἀνάγκη με σκάνδικας ἐσθίειν.*

μητρόθεν δεδεγμένος] Cf. Aesch. Cho. 748. *ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.* Theocr. XVII. 59. *δεξαμένα παρὰ ματρός.*

Schol. (*σκανδικά μοι δός: Καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι δεδήλωται ὅτι ἡ μήτηρ Εὐριπίδου πωλεῖν ἐλέγετο σκάνδικας.*) *θηλυκῶς δὲ ἡ σκάνδιξ ἐλέγετο. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον εὐτελές.*

479. *πηκτὰ δωμάτων*] Intellige *πηκτὰς θύρας δωμάτων*, forium compages aedium. Cf. Hom. Il. *ί*. 475. *θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. β'.* 661. *ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ.* Arist. Fr. 608. *ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας.* Lys. 264. *μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν | τὰ προπύλαια πακτοῦν.* Vesp. 128. *ἐπακτώσαμεν.* Soph. Aj. 579. *δῶμα πάκτου.* Philodem. Anth. P. V. 4. 4. *πηκτὴν κλεῖε θύρην.* Hesych. *Πακτά· ἡρμοσμένα, πεπορπημένα.* Poll. X. 27. *τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν* [Lys. 265. Vesp. 128.] *καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστὶν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης "λῦε πακτὰ (πηκτά?) δωμάτων." Δώματα* non nisi in parodia usurpant comici. Cf. 1072. Nub. 1159. Pac. 115. Th. 871. Fr. 261. *ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.* Hermipp. II. 407.

Schol. πηκτὰ δωμάτων: Τὰς θύρας. (*Ὅμηρος* [Il. I. 475.] "*θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.*" *Ἄλλως. πρὸς τὰς ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἱσταμένας κιγκλίδας πηκτὰς τὰς θύρας εἶπε, διὰ τὸ δι' ὅλου ἀσφαλίζειν καὶ ἀποκλείειν τὰς ὄψεις καὶ μὴ ὁρᾶν τινα δύνασθαι τἄνδον, ὥσπερ ἀπὸ τῶν κιγκλίδων.*)

480 sq. "Refertos esse vv. 480—489. verbis tragicis nemo non videt. Cf. ridiculum *πρόβαινε νῦν, ὦ θυμὲ* 483, et *καρδία, ἄπελθε — τὴν κεφαλὴν παράσχες εἰποῦσ'* 485. Cf. Eq. 1194. *ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.* In chori carmine (490—495.) poeta tragicos dochmios imitatur." (Bakh.)

480. *ὦ θύμ'*] Cf. 450. 483. Eq. 1194. *ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.* Vesp. 756. *σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;* Eur. Med. 1052. *μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε.* 1209. *ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου, καρδία.* Or. 466. *ὦ τάλαινα καρδία ψυχή τ' ἐμή.* Alc. 853. *ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία.* Sopatr. Athen. p. 160. *θάρσει, θυμέ.* Neophron. apud Stob. Flor. 20, 34. *εἶεν. τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς | πρὶν ἐξαμαρτεῖν.* ibid. *οὐ μὴ προδώσεις, θυμὲ, σαυτὸν ἐν κακοῖς;* Hom. Od. *ύ*. 18. *τέτλαθι δή, κραδίη.* Theogn. 695. *θυμὲ — τέτλαθι.* Pind. Ol. II. 89. *ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμὲ*, etc. Anacreont. 62, 24. *ἄγε, θυμὲ, πῇ μέμηνας;*

483. *γραμμὴ δ' αὐτηί*] Sine articulo. Anglice reddas, and here is a starting-point.

γραμμὴ] Linea. Schol: *ἀρχὴ, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς οὖν τῶν δρομέων.* Hesychius, *γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς.* Cf. Fr. 496. *χώρει 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.* Plat. com. II. 664. *γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες.* Eur. El. 954. *μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς, | νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην πρὶν ἂν πέλας | γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.* Eur. Fr. 169. *ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.* Diogen. II. 83. *ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς: ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.* Macar. II. 18. *Ἀπὸ γραμμῆς: ἤγουν ἐξ ἀρχῆς.* Liban. Ep. 254. *εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἀλγεῖν.* Suidas, *οἷον ἀπ' ἀρχῆς· ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν.* Constant. Man. Chron. 6173. *οὕτως εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς πρώτης κακὸς ἐφάνη.* Hinc locutiones *ἀπὸ γραμμῆς* (ut *ἀπὸ βαλβίδων*, i. e. *ἀπ' ἀρχῆς*), *μὴ κίνει γραμμήν.* Ceterum comicus jam ad institutum redit, et Dicaeopolis cur pacem fecerit rationem redditurus est.

Schol. γραμμὴ δ' αὐτηί: Ἀρχὴ, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς οὖν τῶν δρομέων.

484. *οὐκ εἶ —;*] Nonne ibis? Malo *εἶ* pro verbo substantivo accipit Muller.

καταπιὼν Εὐριπίδην] Similiter Vesp. 380. *τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.* Cf. Lucian. Jup. Trag. 1. *τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν.* Alciphr. III. 32. *ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα.*

Schol. ἕστηκας: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ συννοίᾳ μένεις καὶ οὐκ εἶ ὥσπερ Εὐριπίδην ὅλον μετασχηματισάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἐν σεαυτῷ. (ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ ἐπίξηνον.)

485. *ἐπῄνεσ'*] Anglice, I praise thee, bravo! Cf. Ran. 588. *κάλλιστ', ἐπαινῶ.* Similiter Nub. 1145. *Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.* Lys. 70. *οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην* etc. Th. 1213. Eur. Alc. 1095. *ἐπῄνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὕνεκ' εἶ φίλος.* Soph. Fr. 255. *ἐπῄνεσ'.* Aoristus pro praesenti, ut *ἥσθην* Nub. 174. Av. 570. *ἐπηπείλησα* Av. 629. *εἶπον* Eccl. 255. *ἐχάρην* Av. 1743. *ἀπέπτυσα.* Pac. 528. Cf. etiam Eur. Tro. 53. *ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίους.* 668. 727. Hipp. 610. 1403. Cycl. 81. Alc. 396. 401. Hel. 355. 843. Ion. 1631. Or. 1531. 1688.

ὦ τάλαινα καρδία] Cf. Eur. Iph. T. 336. *ὦ καρδία τάλαινα.* Or. 466. *ὦ τάλαινα καρδία ψυχή τ' ἐμή.* Med. 1242. *ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου, καρδία. — ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λαβὲ ξίφος.*

486. *ἐκεῖσε*] Sc. *ἐς τὴν γραμμήν.*

τὴν κεφαλὴν — λέξον παρασχοῦσ'] Cf. 492. S. Paul. Epist. Rom. XVI. 4. *οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν τράχηλον ἑαυτῶν ὑπέθηκαν.*

487. *Schol. εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι: Εἴ τι δοκεῖ σοι αὐτῇ, ὦ καρδία, εἰπέ, παρασχοῦσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπίξηνον.*

489. *τόλμησον, ἴθι, χώρησον*] Cf. Soph. Tr. 1070. *ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τέ με.* Phil. 481. *τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,*

ἄγαμαι καρδίας] Angl. Bravo, heart! Cf. Av. 1744. *ἄγαμαι δὲ λόγων*. Phrynich. com. II. 584. *ἄγαμαι Διονύσου στόματος· ὡς σεελλίσαι* (l. *σεσέλλισαι*). Rhes. 244. *ἄγαμαι λήματος*. Herod. VI. 76. *ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας*. VIII. 144. *ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην* (*τῆς προνοίης*? coll. Dem. l. l.). IX. 79. *ἄγαμαι σεῦ*. Plat. Gorg. 526 A. *ἄξιον ἄγασθαι τῶν γιγνομένων*. Dem. p. 296, 4. *τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς;*

Schol. (*τί δράσεις: Διπλῆ καὶ τριὰς μεσῳδικὴ, ἧς αἱ μὲν ἑκατέρωθέν εἰσι δίκωλοι διπλῶν δοχμίων, ἡ δὲ μέση δίστιχος ἰαμβικὴ δίμετρος ἀκατάληκτος.*)

490. *ἀλλ' ἴσθι —*] Cf. Ag. 1302. *ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός*. Cf. 588. *τί δράσεις;* Eur. Hel. 780. *πῶς φής; τί λέξεις;*

491. Cf. Hom. Il. *χ'*. 357. *ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός*. Hom. Il. *ω'*. 205. *σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ*. 521. Od. *ψ'*. 172. *ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός*. *μ'*. 280. *ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται*. Hes. Th. 764. *τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ*. Aesch. Sept. 52. *σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς —*. Prom. 242. *σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος*. Eur. Med. 1279. *τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδαρος*. Cycl. 596. *πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν*. Phoen. 421. Hipp. 1169. Aesch. c. Ctes. 166. *ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι;* Lysiam 117, 47. *ἀλλ', εἰ μὴ σιδηροῦς ἐστιν, οἴομαι αὐτὸν ἔννουν γεγονέναι* etc. Mosch. Id. IV. 44. *πέτρης ὅ γ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου | καρτερὸν ἐν στήθεσσι*. Plut. Cic. 26. *σιδηροῦς γέγονας ἄνθρωπος*. Themist. Or. 9. p. 121 B. *οὐδὲ μορμολύττεταί σε ἀνὴρ σιδηροῦς φανταζόμενος*. Tib. I. 10. 2. 'Quam ferus et vere ferreus ille fuit!' Blomf. ad Prom. V. 250.

σιδηροῦς] Ferreus, i. e. durus.

Schol. σιδηροῦς ἀνήρ: Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος.

492. Cf. 486. Eur. Iph. A. 1560. *σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως*. Hec. 549.

493. *ἅπασι*] Pendet hoc ab *τἀναντία*.

Schol. εἰς λέγειν τὰ 'ναντία: Λείπει τὸ ὤν, ἵν' ᾖ εἷς ὤν.

494. *οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'*] Cf. Eq. 265. *τρέμων τὰ πράγματα*.

Schol. αἱρεῖ ἀντὶ τοῦ βούλει. R.

496. Euripidis ex Telepho versus comparavit scholiasta, *μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι, | εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν*. Priori Euripidis versu utitur Alexis ap. Athen. p. 691 F. ab Elmsleio indicatus, *μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι· | ἠλειφόμην νόμενος ἰρίνῳ μύρῳ*. DIND. Exorditur jam orationem Dicaeopolis, qua rationem reddit cur pacem fecerit. Summa huc redit: ex Atheniensibus quosdam movisse bellum levibus de causis; et concludendum relinquitur aequum esse ut primi amplectantur pacem. BERG. "Continent hi versus *ῥῆσιν μακρὰν*, quam Dicaeopolis jam *ῥηματίων ἐμπλημένος* Acharnensibus recitavit." (Bakh.). Cf. Lys. 649. *εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι*. Cum hac *ῥήσει* (496—556) cf. Pac. 603—647. Th. 466—519.

497. *ἐν Ἀθηναίοις λέγειν*] Cf. 630. 645. Nub. 413. Aristid. Or. 46. *Σοφοκλῆς Φιλοκλέους ἡττᾶτο ἐν Ἀθηναίοις τὸν Οἰδίπουν.* Lysiam 898, 16. *εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισται λέγειν ἐν ἀνδράσι.*

Schol. (*μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες*: *Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου*
"*μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,*
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.")

498. Cf. Vesp. 49. *ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.*

499. *τρυγῳδίαν*] I. e. comoediam, sic dictam quod histriones, antequam larvae ab Aeschylo inventae essent, faecibus ora tingere solerent; vel quod praemium in hoc certamine dari mos esset *τρύγα*, i. e. novum vinum; vel potius quod vindemiae (*τρυγητοῦ*) tempore in honorem Dionysi cantilenae ejusmodi jocosae canerentur. Comoediam olim *τρυγῳδίαν* dictam quod *κατὰ τὸν τῆς τρύγης καιρὸν* primum inventa esset testatur Athenaeus I. 40 B. Distinguuntur *τρυγῳδοὶ* et *τραγικοὶ χοροὶ* Fr. 198. *Σαννυρίων* | *ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν* | *Μέλητος.*

Schol. *τρυγῳδίαν ποιῶν*: *Κωμῳδίαν· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον,* (*ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.*)

500. Cf. 655. *κωμῳδήσει τὰ δίκαια.*

τρυγῳδία] Recte abesse articulum monuit jam Elmsleius. Cf. Fr. 313. *τρυγῳδοποιομουσική.* Alex. III. 444. *ἐπὶ τραγῳδίαν* | *ὥρμηκε νῦν.* Sic *μουσικὴ* et *ἱππική.* V. Pors. ad Hec. 788.

501. Cf. Nub. 1462. *ὤμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.* Soph. Trach. 121. *ὧν ἐπιμεμφομένα σ' αἰδοῖα μὲν ἀντία δ' οἴσω.* et Telephi verba Eurip. Fr. 706. *Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων* | *μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν* | *σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.* Cf. 317 sq.

502 sq. "Apparet ex his Cleonem in jus poetam vocavisso quod in Babyloniis nimia dicendi licentia magnis Dionysiis civitatem Atheniensium perstrinxisset. Atqui, cum Callistratus a praetore illius fabulae docendae facultatem impetravisset, in eum quidem proprie deferendum fuit illud crimen. At vero consentaneum est aut Aristophanem ipsum sua sponte quis auctor esset illius comoediae professum esse, aut Cleonem, cum jam tunc percrebuisset Aristophanis nomen, continuo hunc, in quo solo culpa haerebat, petiisse: atque inde ab hac lite, quam Cleo Aristophani intendit, profecto non erat cuiquam obscurum quis auctor esset comoediarum illarum, ita ut, cum Acharnenses doceret, quamvis illa quoque fabula Callistrati nomen prae se ferret, commodo de se ipse loqui posset." (Bergk. Praef. ad Fragm. p. 45.)

502. *Schol.* (*οὐ γάρ με καὶ νῦν*: *Ὡς ἐκ τοῦ ποιητοῦ τοῦτο. προείρηται δὲ τὰ περὶ τούτου.*)

503. *ξένων παρόντων*] Ut Dionysiis magnis, quo tempore Aristophanes fabulam Babylonios docuerat, fuerant, ut hinc discimus. Cf. ad 378.

τὴν πόλιν κακῶς λέγω] Cf. 630. *διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις* | *ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον*

καθυβρίζει. Schol. ad 356. *τούτους γὰρ* (*τοὺς Βαβυλωνίους*) *πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν. ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς καὶ Κλέωνα παρόντων τῶν ξένων.* Aesch. c. Ctes. III. c. 34. *Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ οὐ τοὺς νόμους μόνον ὑπερβὰς — οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν* (cf. de Cor. p. 264. *Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς*), *οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν.* "Xen. de Rep. Athen. II. 18. *κωμῳδεῖν δ' αὖ καὶ κακῶς λέγειν τὸν μὲν δῆμον οὐκ ἐῶσιν, ἵνα μὴ αὐτοὶ ἀκούωσι κακῶς· ἰδίᾳ δὲ κελεύουσιν, εἴ τίς τινα βούλεται· εὖ εἰδότες ὅτι οὐχὶ τοῦ δήμου ἐστὶν οὐδὲ τοῦ πλήθους ὁ κωμῳδούμενος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ἢ πλούσιος ἢ γενναῖος ἢ δυνάμενος.* Divites fuerunt Callias et Nicias; potentes Pericles, Cleon, et Hyperbolus; *γενναῖοι* Euripides et Socrates, cum toto philosophorum grege, inter quos et poetas comicos flagrabat usque *ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος πόλεμος.*" ELM. Conqueritur Isocrates Or. de Pace § 14. *δημοκρατίας οὔσης οὐκ ἔστι παρρησία, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κωμῳδοδιδασκάλοις· ὃ καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὰ τῆς πόλεως ἁμαρτήματα τοσαύτην ἔχετε χάριν ὅσην οὐδὲ τοῖς εὖ ποιοῦσιν.*

Schol. (*ξένων παρόντων*: *Διὰ τὸ ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις πολλῶν παρόντων ξένων εἰρηκέναι κατὰ πολλῶν τὸν Ἀριστοφάνην. διὸ καὶ κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.*)

504. *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν*] Ipsi enim sumus soli. Cf. 507. *ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοί.* Thesm. 472. *ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον· | αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.* Fr. 214. *αὐτοὶ θύομεν.* Plat. Legg. VIII. 836 B. *περὶ δὲ τῶν ἐρώτων, αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, ἐναντιοῦται παντάπασιν.* Parm. 137 A. *δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι, ἐπειδὴ — αὐτοί ἐσμεν.* Lucian. D. D. X. 2. *αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν.* Jup. Trag. 20. *καί μοι ἐνταῦθα, ὦ Ζεῦ,* (*μόνοι γάρ ἐσμεν, καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος πάρεστιν ἐν τῷ ξυλλόγῳ* —), *ἀπόκριναί μοι* etc. Plut. Mor. p. 755 C. *νεανικὸν μὲν, ἔφη, τὸ τόλμημα καὶ Λήμνιον ὡς ἀληθῶς, αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν* (*ἐσμεν* Dind.), *σφόδρα ἐρώσης γυναικός.* Saepe autem *αὐτὸς* significat solus. V. Hom. Il. *θ'.* 99. *Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν* etc. Amphin. apud Athen. 30 E. *τοὔνομ' αὐτὸ* (nomen solum) — *ἔχεις.* Theocr. X. 19. XI. 12. Plat. Phaed. 63 C. S. Marc. Ev. VI. 31. *δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον.* Plaut. Cas. II. 2. 55. 'Nos sumus.' Heindorf. ad Plat. Parm. p. 220. Hemst. ad Lucian. II. 33.

οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών] Sic 510. *οὑπὶ Ταινάρῳ θεός.* "Hesychius, *Ἐπὶ Ληναίῳ ἀγών· ἔστιν ἐν τῷ ἄστει Λήναιον, περίβολον ἔχων* [*ἔχον*?] *μέγαν, καὶ ἐν αὐτῷ Ληναίου Διονύσου ἱερὸν, ἐν ᾧ ἐπετελοῦντο οἱ ἀγῶνες Ἀθηναίων πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι.* Similiter Etym. M. p. 361, 39. Suid. in *ἐπὶ Ληναίῳ.* Phot. in *Λήναιον.* Lex rhetor. Bekkeri p. 278, 8. V. Boeckh. in comm. de Dionysiis p. 69. Imitatur hunc versum Aristides II. 417, 16. *πάντως δὲ οὔτε πανήγυρις τὸ νῦν εἶναι οὔτε*

παρουσία τοσαύτη ξένων, ἐν οἷς ἐξελεγχόμενοι δυσχερῶς οἴσεσθε — λέγω γὰρ οὖν ὡς πρὸς παρόντας τοὺς ἄνδρας — ἀλλ' ἐν ἐλάττοσιν ἢ ἐπὶ Ληναίῳ τὰ τῆς παρρησίας ἔσται." DIND. Cf. Plat. Prot. 327 D. *οὓς πέρυσι — Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίων* (l. *Ληναίῳ*). Dem. p. 517, 26. *ὅταν ᾖ ἐπὶ Ληναίῳ ἡ πομπὴ καὶ οἱ τραγῳδοὶ καὶ οἱ κωμῳδοί.* Didasc. Ran. *ἐδιδάχθη — ἐπὶ Ληναίῳ.* Sic Fr. 533. *ἐπὶ Παλλαδίῳ.* Lys. 1251. *ἐπ' Ἀρταμιτίῳ.* Dem. p. 644, 20. *τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον.* Samnyr. II. 873. *Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν.* Cum articulo Proleg. c. III. *τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ληναίῳ.* Lenaea sive Anthesteria mensis Anthesterionis (Feb. Mar.) diebus 11. 12. et 13. agebantur. V. Thuc. II. 15. Festi partes erant *Πιθοίγια*, *Χόες* (Ach. 1076.), *Χύτροι* (Ach. 1076. Ran. 212.). Multa autem erat eo tempore festivitas, ut colligas ex Ach. 924 sq. 964 sq. 1050 sq. 1171. Cf. Aul. Gell. VIII. 24. Opponitur hoc certamen *τοῖς κατ' ἄστυ Διονυσίοις.*

Schol. αὐτοὶ γάρ ἐσμέν: Οἷον μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι χωρὶς τῶν συμμάχων καὶ ξένων. (χειμῶνος γὰρ λοιπὸν ὄντος εἰς τὰ Λήναια καθῆκε τὸ δρᾶμα. εἰς δὲ τὰ Διονύσια ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.)

οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών: Ὁ τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελεῖτο δὶς τοῦ ἔτους, τὸ μὲν πρῶτον ἔαρος ἐν ἄστει, ὅτε καὶ οἱ φόροι Ἀθήνησιν ἐφέροντο, τὸ δὲ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ὁ ἐπὶ Ληναίῳ λεγόμενος, ὅτε ξένοι οὐ παρῆσαν Ἀθήνησι· χειμὼν γὰρ λοιπὸν ἦν.

505. *ξένοι*] Socii Atheniensium. Eq. 1198. Av. 1431. 1454. 1458. Ran. 458.

οὔτε γὰρ φόροι ἥκουσιν] Schol: *χειμῶνος γὰρ λοιπὸν ὄντος εἰς τὰ Λήναια καθῆκε τὸ δρᾶμα. εἰς δὲ τὰ Διονύσια (τὰ μεγάλα* seu *τὰ κατ' ἄστυ) ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.* Unde *ἠρινὸς πόκος* tonsura verna a comicis, et fortasse ab ipso Eupolide, lepide dicta fuit ista tributi pensio. Photius p. 75, 7. *ἠρινοῦ πόκου: ἐπὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.* Eadem, quanquam corrupta habet Hesychii glossa. Qui fortasse respexerunt ad nostrum in Avib. 714. *ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει, | ἡνίκα πεκτεῖν (πείκειν?) ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.* In quo loco credibile est comicum ad istam tributi pensionem vernam festive alludere.

506. *τῶν πόλεων*] Civitatum sociarum. Cf. 636. 643. Vesp. 657. 670. 707.

507. *ἐσμὲν αὐτοί*] Soli sumus. Cf. ad 504.

περιεπτισμένοι] I. e. *καθαροί.* Perpurgati. Anglice, cleared from the husk (of foreigners). Metaphorice. Schol: *οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη.* Hesychius, *περιεπτισμένη· περιεξεσμένη, περικεκαθαρμένη.* Pollux VII. 24. *ἔστι δ' ὅπου καὶ τὸ πτίσαι. καὶ ἡ πτισάνη τούτοις προσήκει, καὶ τὸ Ἀριστοφάνους δὲ ἐν Ἀχαρνεῦσι "περιεπτισμένοι" ἀπὸ τούτου ἂν εἴη εἰρημένον.* Theophr. H. Pl. IX. 17. *περιπτίσαντες καὶ ἀφελόντες τὸ κέλυφος* (cicutae) *μετὰ ταῦτα κόπτουσιν ἐν τῷ ὅλμῳ.* Tralate Philostr. Her. IV. *περιεπτισμένος*

τὸ εἶδος. Synes. p. 90. *κοῦφον ὄντα καὶ περιεπτισμένον καὶ ἐλαφρὸν τῇ ψυχῇ*. Hinc *περιπτίσματα* uvarum pelliculae (schol. Nub. 45.). Est autem *πτίσσειν* pinsere, deglubere, decorticare, Anglice to husk, to peel. Herod. II. 92. Hipp. Vet. Med. 9. unde *πτισάνη* (peeled barley, barley groats) et *πίτυρα* (furfur). Eust. p. 801. *τὸ πτίσσειν γίνεται ἵνα τὸ πτισσόμενον ἀπολίπῃ τὸ πιτυρῶδες ἄχυρον*. Herod. II. 92. Lobeck. Paral. I. 31. Recte monuit Dobraeus *πτίσσειν* valere *τὰ πίτυρα* eximere, non *τὰ ἄχυρα*, laudato Athen. X. 455 E. *καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης* "*Κριθῆς ἀφλοίου* (i. e. *περιεπτισμένου*) *χυλὸν ὀργάσας πίε*." *πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοὔνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν καὶ ἀνεῖν. Τὰ ἄχυρα* autem eventilare (Anglice, to winnow) *λικμᾶν* dicebatur. V. Hom. Il. *ε'*. 500. *ἀνδρῶν λικμώντων*. Xen. Oecon. 18, 6. Bacchyl. Fr. 46. Tres classes igitur enumerat noster, 1. cives puros putidos vel *ἀστοὺς καθαροὺς* (*τὸ ἄλευρον*), 2. *ξένους*, i. e. *τοὺς συμμάχους τοὺς Ἀθήναζε φοιτῶντας* (*τὰ πίτυρα*), 3. *μετοίκους* (*τὰ ἄχυρα*). Omnium simul mentio fit Thuc. I. 143. Cf. Plut. Vit. p. 90 D. *πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ*. Eur. Ion. 685. *καθαρὸν γὰρ ἥν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος*, etc. Joseph. B. J. II. 16. 4. *τοῦ δήμου τὸ καθαρώτατον καὶ εἰλικρινέστατον*. Lucian. Tim. 52. *οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὤν*. Sic *καθαρὸς σῖτος* Xen. Oecon. 18, 8, 9. *καθαρὸς στρατὸς* Herod. I. 211.

Schol. *περιεπτισμένοι*: *Οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη.*

508. *τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω*] Inquilinos enim (qui nunc adsunt) glumam (Anglice, the chaff, i. e. viliorem partem) civium voco. Schol: *μέρος γάρ ἐστι τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελές, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν*. In eadem perstat metaphora. Plus me torsit hic locus quam ullus alius in nostro, si excipias Nub. v. 995. Tota difficultas versatur in significatione vocum *περιπτίσσειν* et *ἄχυρα*. Loci obscurioris hic videtur sensus esse Anglice: But now at least we are by ourselves, freed of the husk (our foreign allies): for, as to the foreign residents (the metoeci), I consider them the chaff of the citizens, I take no account of them. Recte monet Dobraeus: "Non tanti erant *μέτοικοι* ut coram illis male audire puderet populum Atheniensem." Non satis accurate aut perspicue explicat Muller: "Soli sumus tanquam frumentum gluma purgatum. Hospites quidem adsunt, inquilinos dico, at eorum rationem non habeo, quum quasi gluma civium sint; atque, ut semper eo loco ubi frumentum detritum est gluma in area jacet, ita fieri non potest quin nunc inquilini adsint. At hi multo arctiore vinculo cum civibus conjuncti sunt quam socii, coram quibus reipublicae Atheniensium maledicere non debemus." Immo, ni fallor, multo propinquiores erant socii quam inquilini, ut frumento propius adhaeret cortex quam tenuis levisque gluma. Schol. Eq. 253. *κνήβια δέ εἰσι τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν*. Eust. p. 575. *οὐχ ἁπλῶς ἄχυρον, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἀχύρου λεπτότατον νῦν ἡ ἄχνη δηλοῖ*. Dioscor. III. 90. *τὸ ἀχυρωδέστατον τοῦ ἀλεύρου*. Xen. Oecon. XVIII. 1.

ἀντίον ἀχύρων καὶ ἀθέρων θερίζειν. 2. κάτωθεν ἂν τέμνοιμι, ἵνα ἱκανὰ τὰ ἄχυρα μᾶλλον γίγνηται. Theophr. Char. 9. δανείζεσθαι κριθάς, ποτὲ δὲ ἄχυρον. Antiphan. Athen. 60 C. τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη | ἀχύροις.

μετοίκους] Anglice resident aliens. Hi ξένοι quidem erant, sed quasi tanquam degebant Athenis, μετοικοῦντες sive παροικοῦντες ibi. Modo ξένοι appellantur, modo ab illis distinguuntur. Eq. 347. κατὰ ξένον μετοίκου. Pac. 297. καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι (503. 505.) καὶ νησιῶται. Lys. 580. καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν. Soph. Oed. R. 452. ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς | φανήσεται Θηβαῖος. Eur. Suppl. 892. τοὺς μετοικοῦντας ξένους. Aesch. I. 195. τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους. Thuc. IV. 90. ἀναστήσας Ἀθηναίους πανδημεὶ αὐτούς τε καὶ τοὺς μετοίκους καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν —. I. 43. ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων. Dem. p. 614. ὕβριζεν ὑμοῦ μετοίκους, Ἀθηναίους. p. 752. ἐδεῖτε καὶ ὑβρίζετε πολίτας ἀνθρώπους καὶ τοὺς ταλαιπώρους μετοίκους, οἷς ὑβριστικώτερον ὑμεῖς ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ἐχρῆσθε. Act. Apost. XVII. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι. S. Paul. Epist. Ephes. II. 19. οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι (i. q. μέτοικοι), ἀλλ' ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων.

ἄχυρα] Glumam, acus. Cf. Fr. 59. εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν.

Schol. μέρος γάρ ἐστι τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελὲς ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. R.

509. Cf. Eur. Or. 518. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους — ἀμυνῶ δ' etc. Th. 469. καὐτὴ γάρ ἔγωγ' — μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. Soph. Fr. 543. ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι. Lucian Somn. 5. ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ᾔσθιον etc. Adde Eccl. 173. 728. Soph. Ant. 1196. Aj. 486. 678. El. 951. Eur. Or. 539. 545. Ph. 476. Her. 985.

μισῶ μὲν —] His respondent quae sequuntur v. 513. ἀτάρ, φίλοι γάρ, etc.

510. Cf. Nub. 1489. ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν. Lucian. Jup. Trag. 32. τὴν στοὰν αὐτὴν ἔγωγε, εἰ δοκεῖ, διασείσας ἐμβαλῶ τῷ Δάμιδι.

Ταινάρῳ] Cf. Ran. 188. Pind. P. IV. 44. Ταίναρον εἰς ἱεράν. 174. ἀπ' ἄκρας Ταινάρου. Strab. VIII. 363. τὸ μὲν Ταίναρον ἀκτή ἐστιν — τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ποσειδῶνος.

Schol. οὑπὶ Ταινάρῳ θεός: (Ὁ αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων.) Ταίναρον γάρ ἐστι τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς Ἅιδου. ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ τοὺς εἵλωτας οἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ταιναρίου οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον Λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι.

511. σείσας] Cf. Thuc. I. 128. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἱλώτων ἱκέτας ἀπαγαγόντες διέφθειραν· δι' ὃ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ. Nimirum tanta vi concussa est tellus, ὥστε οἰκίαν μηδεμίαν τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἀντισχεῖν, auctore Pausania

VII. 25. Hunc terrae motum, cujus meminit noster Lys. 1142., Olympiadis 77. anno quarto evenisse narrat Diodorus Siculus XI. 63. Verum eo ipso tempore quo acta est haec fabula magno metu tenebantur Lacedaemonii ne simili clade iterum opprimerentur: proxima enim aestate et superiori hieme frequentes terrae motus per universam fere Graeciam exstitisse scimus ex Thucydide III. 87. 89. Eos in animo habuit poeta. ELM. Cf. Diod. Sic. XV. Plutarch. in Cim. Aelian. V. H. VI. 7. Polyaen. Strat. I. Dobraeus conferri jubet Thuc. I. 23. 70. V. 45. 50. VI. 95. (Dobr.) Tantus fuit ille terrae motus ut ad viginti fere millia hominum interierint et quinque solum tecta in Sparta integra remanserint. Strab. p. 367. *εὔσειστος δ' ἡ Λακωνική.* Lys. 1142. *ἡ δὲ Μεσσήνη τότε | ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς* (schol. *ὁ Ποσειδῶν*) *σείων ἅμα.* Herod. VII. 129. *ὅστις γὰρ νομίζει Ποσειδέωνα τὴν γῆν σείειν, καὶ τὰ διεστεῶτα ὑπὸ σεισμοῦ τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι*, etc. Thuc. IV. 52. *ἔσεισε* (sc. *ὁ Ποσειδῶν*). Neptuni epitheta sunt *σεισίχθων* (Pind.), *ἐννοσίγαιος* et *ἐνοσίχθων* (Hom.), *τινάκτωρ γῆς* (Soph.).

512. *ἀμπέλια κεκ.*] Cf. Pac. 596. *τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια.* 629. *ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γέ μου | ἐξέκοψαν.*

Schol. ὡς καὶ αὐτὸς τοῖς Ἀχαρνεῦσι. R.

513. Cf. Vesp. 147. *ἀτάρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε* (*ἐκφρήσω σε?*), *ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;*

οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Cf. Av. 30. *ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ*, etc. Eur. Rhes. 149. *τίς δῆτα Τρώων οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ | θέλει —;* Xen. Oecon. III. 12. *πάντως δ', ἔφη, — φίλοι γάρ ἐσμεν οἱ παρόντες, ἀπαλήθευσαι πρὸς ἡμᾶς.* Soph. El. 638. *οὐ γὰρ ἐν φίλοις | ὁ μῦθος.*

514. Cf. Th. 473. *τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα;* Duplex accusativus, ut cum verbis *αἰτεῖσθαι, ἀφαιρεῖσθαι*, etc.

515—539. Hoc loco Comicus ex Dicaeopolidis persona ostendere conatur veram causam notissimi plebisciti in Megarenses (530 sq.) Periclis suasu a Charino lati, unde belli hujus origo fluxit, non ad Megarenses, sed ad paucos ex ipsis Atheniensibus referendam esse. Non tamen omnino vera aut justa videtur haec narratio, si vera sunt quae de Anthemocriti caede a Megarensibus patrata traduntur (v. Mull. Praef. p. XVII.), qui legatus de plebiscito supra dicto criminibusque in eo illatis a Pericle, ut par erat, missus fuerat. Cujus caedis, verae hujus belli causae, et ab nostro et a Thucydide mentionem silentio praetermitti satis mirum est. Exprobarunt autem Megarensibus Athenienses in illo plebiscito *ἐπεργασίαν τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων* (cf. 527.), ut narrat Thucydides I. 139. Cf. Plut. Per. 30.

515. *οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω*] Caute hoc spectatorum inculcat memoriae, ne rursus Cleon vel alius quispiam orator aut sycophanta sibi dicam impingat. V. ad 378. BOTH. Cf. 577. 631. Dem. de Cor. p. 277. *ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν λέγω, τὴν πόλιν λέγω.* Eur. Suppl. 878. *τούς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν, | ἤχθαιρ'.*

ἡμῶν — ἄνδρες] Angl. certain of us. Cf. Lys. 1117. *μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων.* Eccl. 348. *γυνή — τῶν φίλων.* Eq. 471. Thuc. III. 65. *εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι.* Soph. Ant. 289. *πόλεως | ἄνδρες — ἐρρόθουν.*

517. *ἀνδράρια*] Homunciones, per contemptum, ut *ἀνθρωπαρίῳ* Pl. 416. Eadem forma restituenda fortasse Pac. 51., ubi legitur *ἀνδρίοισι.* Similia sunt *πλοιάριον* Ran. 139. *γναφάριον* Eq. 793. *κῳδάριον* Ran. 1203. *φιλοττάριον* Eccl. 891. *παιδάριον* Vesp. 568. *ληδάριον* Av. 715. *σκευάριον* Pl. 840. *δουλάριον* Th. 537. *οἰνάριον, δοξάριον, ψυχάριον, κλινάριον, λογάριον, μισθάριον, ἱππάριον, χιτωνάριον, νεανισκάριον, ὁπλάριον, δελτάριον, μυθάριον, ξυλάριον, ᾠάριον, σταμνάριον, δειπνάριον, πωλάριον, κυνάριον, τριβωνάριον, πλακουντάριον, γυναικάριον, παιδισκάριον, ζῳδάριον, μναδάριον, βοιδάριον.*

παρακεκομμένα] Adulterina. Angl. counterfeit. Schol: *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα.* Lucian. adv. ind. 2. *ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα καὶ παρακεκομμένα.* Herm. 68. *κατὰ τοὺς ἀργυρογνώμονας διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἀκίβδηλα καὶ ἃ παρακεκομμένα.* Lexiph. 20. *εἴ τι ξενίζοι καὶ τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι.* De hist. scrib. 10. *ἀργυραμοιβικῶς ἕκαστα ἐξετάζοντας, ὡς τὰ μὲν παρακεκομμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν παραδέχεσθαι δὲ τὰ νόμιμα* etc. Cf. Ran. 725. *τοῖς πονηροῖς χαλκίοις | χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.* Contra *ὀρθῶς κοπεῖσι* Ran. 723.

Schol. παρακεκομμένα: (*Μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα.*) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν παρ' Ἀθηναίοις καὶ παράσημος ῥήτωρ.*

518. *παράσημα*] Pravae notae. Cf. Dem. p. 766. *δεῖν δή — εἴ τις, ὃ τῆς πόλεώς ἐστι νόμισμα, τοῦτο διαφθείρει καὶ παράσημον εἰσφέρει, μισεῖν καὶ κολάζειν.* Dem. de Cor. 242. *παράσημος ῥήτωρ.* Aesch. Ag. 779. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ.* Eur. Hipp. 1115. *δόξα — παράσημος.* Plut. de Adul. et Am. 24. *ὁ δὲ ψευδὴς καὶ νόθος καὶ ὑπόχαλκος ὥσπερ νόμισμα παράσημον.* Plat. com. II. 643. *σημεῖα παρασημεῖα* (*παράσημ' ἄττα?*). Milton Sams. Agon. 189. 'How counterfeit a coin they are who friends | Bear in their superscription etc.' De vv. *ἐπίσημος, ἄσημος, παράσημος* v. schol. ad Hec. 379.

παράξενα] I. e. semi-cives, ut reddit Brunck. "Vix dici potest quam saepe hominibus in civitate potentibus vel alioqui sibi infestis *ξενίαν* exprobrarint comici. Hac suspicione notatur Cephisodemus inferius v. 704. Execestides Av. 11. 764. 1527. Acestor 31. Spintharus 762. Lycurgus 1296. Archedemus Ran. 418. Cleopho 681. 1533. Diitrephes a Platone comico apud schol. ad Av. 798. Cleophontem ab Euripide tangi in Or. 902. censet Graecus ejus interpres, ubi in concione Argivorum inducitur orator *Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος.*" ELM. Imitatur hunc locum Themistius Or. 21. p. 255 D. DIND.

519. ἐσυκοφάντει] Deferebant ut prohibita (ἀπόρρητα), i. q. ἔφαινε. Anglice, informed against. Cf. ad 542. ἀπέδοτο φήρας κυνίδιον (?) etc. 819. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ (φαίνω?) ταδὶ | πολέμια καὶ σέ. 911. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ | φαίνω πολέμια ταυταγί. Plut. Sol. 24. οὐκ ἂν οὖν τις ἡγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνους τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγὴ τὸ παλαιὸν ἀπείρητο καὶ τὸ φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κληθῆναι συκοφαντεῖν. Multo usitatius est συκοφαντεῖν τινα, Vesp. 1096. Av. 1431. Notanda autem constructionis mutatio in ἐσυκοφάντει, nam sententia inchoaverat ab ἄνδρες 515.

Μεγαρέων τὰ χλανίσκια] Haec male acceperunt interpretes. Lanificium lucelli causa exercebant Megarenses. Eos in animo habuit noster Pac. 999. καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν | ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων, | σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν, | δούλοισι χλανισκιδίων σμικρῶν. ELM. Cf. Xen. Mem. II. 7. 6. Μεγαρέων δὲ οἱ πλεῖστοι, ἔφη, ἀπὸ ἐξωμιδοποιίας διατρέφονται.

χλανίσκια] Eadem forma legitur Aeschin. 18, 30. εἰ γάρ τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος καὶ τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους etc. Alciphr. I. 38. 4. Marm. Elg. Tit. IX. 42. χλανίσκιον λευκὸν καρτόν. 41. χλανὶς καρτὴ ἄγραφος. Alia forma χλανισκίδιον est Pac. 1002. χλανιδίσκιον Aristaen. I. 11. χλανίδιον Herod. I. 195. Eur. Or. 42. Soph. Fr. 400.

Schol. Μεγαρέων τὰ χλανίσκια: (Οἱονεὶ ἐξετίνασσον αὐτοὺς παραγενόμενοι. ἢ τοιοῦτό τι λέγει. ἐσυκοφάντουν οὐ μόνον Μεγαρέας, ἀλλὰ καὶ τὰ χλανίσκια αὐτῶν,) ἀντὶ τοῦ, τὴν ὕπαρξιν, τὴν οὐσίαν. (ἢ περιφραστικῶς τοὺς Μεγαρέας.)

520. κεἴ που — ἴδοιεν] Cf. Eq. 423. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν, etc. Soph. Tr. 909. εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας. Thuc. VII. 71. εἰ μέν τινες ἴδοιέν που τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν ἄν.

σίκυον] Anglice, a melon. V. schol. ad Pac. 1001.

ἴδοιεν] Sc. ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες (515).

λαγῴδιον] Confer καλῴδιον, κῴδιον.

Schol. σίκυον: Ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος.

521. χοιρίδιον] Cf. 768.

σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας] Cf. 760 sq. 813 sq. Allii enim ferax erat Megaris. Cf. 761. Pac. 1000. schol. ad Pac. 246. De salinis Megarensium v. Plin. N. H. XXXI. 7. 41.

χόνδρους ἅλας] Anglice lump (rock) — salt. Contra λεπτοὶ ἅλες Fr. 205. Alex. Athen. VII. 324 B. σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί. Archestr. p. 321. ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας. De voce χόνδρος cf. Herod. IV. 181. ἁλός ἐστι τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους. 185. τῶν ἁλίνων χόνδρων. Antiphan. ap. Athen. III. p. 127 B. χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός. Phoenic. ibid. p. 359 E. χἄλα λήψεται χόνδρον. Lucian. Cron. 16. λιβανωτοῦ χόνδρους. Jup. Trag. 15. λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας. Alciphr. III. 53. χόνδρους — λιβανωτοῦ. Choerob. ap. Bekk. Anecd. p. 1316. χόνδρος ἅλς, χόνδρου ἁλὸς, χόνδροι ἅλες. Schol: χόνδρους ἅλας· οὕτως οἱ Ἀττικοί.

Schol. (ἢ χόνδρους ἅλας: Οὕτως οἱ Ἀττικοί. πολλοὶ δὲ ἦσαν παρὰ Μεγαρεῦσιν ἅλες.)

522. κἀπέπρατ'] Et vendita erant. Cf. 542.

αὐθημερόν] Cf. Lys. 114. Th. 820. Forma Homerica est αὐτῆμαρ, Il. α'. 81. σ'. 454. Od. γ'. 311.

Schol. ταῦτ' ἦν Μεγαρικά: Ταῦτα λέγοντες εἶναι Μεγαρικὰ πάντα διήρπαζον ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων καὶ τοῦ μικρολόγου.

523. Etiamsi haec, nempe sycophantiae, levia videantur, tamen inter causas hujus belli ea refert. Infra v. 820. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν | ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ. Nimirum ea res infensas Atheniensibus reddebat urbes socias.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ —] Cf. Pl. 8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα (?).

524. Hunc versum et tres sequentes affert Plutarchus in Pericle c. 30. p. 168 E. Μεγαρεῖς δὲ τὸν Ἀνθεμοκρίτου φόνον ἀπαρνούμενοι τὰς αἰτίας εἰς Ἀσπασίαν καὶ Περικλέα τρέπουσι χρώμενοι τοῖς περιβοήτοις καὶ δημώδεσι τούτοις ἐκ τῶν Ἀχαρνέων στιχιδίοις, Πορνὴν κ. τ. λ. KUST.

πόρνην] Hic propter raptum meretricum dicit Periclem accendisse bellum Peloponnesiacum; at in Pace v. 605. quia timeret ne repetundarum accusaretur quod in fabricatione simulacri Minervae, cui ipse praefuerat, fraus quaedam circa sumptus esset facta. Potuit utraque causa, et fortasse etiam plures, concurrere. V. ad v. 537. BE.

Σιμαίθαν] Cf. Theocr. II. 101. Confer nomen Κισσαίθα Theocr. I. 151. Κυμαίθα IV. 46. Κυναίθα (ῠ) V. 102. Σύμαιθος ποταμὸς memoratur Thuc. VI. 65. Famosae erant meretrices Megaricae. V. Hesych. s. v. Μεγαρικαὶ σφίγγες· αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται.

Schol. πόρνην δὲ Σιμαίθαν: Οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Μεγαρικὴν γυναῖκα ἥρπασαν Σιμαίθαν. (Δωρικώτερον δὲ εἶπε Σιμαίθαν. ταύτης δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἠράσθη, ὅς καὶ δοκεῖ ἀναπεπεικέναι τινὰς ἡρπακέναι τὴν πόρνην.)

525. μεθυσοκότταβοι] Ebrii ex cottabo. De quo ludo ex Sicilia oriundo, cujus novem genera erant, vide schol. ad Pac. 343. Cf. Nub. 1073. παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, καχασμῶν.

Schol. (μεθυσοκότταβοι: Λάταξ, χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς σμικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες ταύτην ἔρριπτον εἰς τὸ ψόφον ἐκτελέσαι, ὅς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν.)

526 sq. Cf. Pac. 500. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; | μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη· | πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.

526. πεφυσιγγωμένοι] Hesychius, Πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριωνῶν. Recte Erotianus, Σκορόδου φύσιγγα· τὸ ἔξωθεν λέμμα. Consulendus Piersonus ad Moerin p. 307. ELM. Theophr. H. Pl. VII. 4. 12. φέρειν δέ φασι καὶ τὸ σκόροδον ἐπὶ τῆς φύσιγγος σκόροδα καὶ τὸ κρόμμυον κρόμμυα. Φῦσιγξ formatum ut λᾶϊγξ, ψᾶφιγξ, κύστιγξ. Comice dictum pro πεφυσιωμένοι, quia allio abundabant Megarenses. Fortasse etiam pro πεφανσιγγωμένοι (v. Fr. 699.). Pro ἐσκοροδισμένοι (cf. ad 166.) positum accipit Bergler.

Schol: *φῦσιγξ λέγεται τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων, ἡ* (f. *ἢ*) *φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν τοῦτο εἰς Μεγαρέας ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι.* Cf. 521. 761. Pac. 246 sq. 502.

Schol. πεφυσιγγωμένοι: (*Φῦσιγξ λέγεται τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων, ἡ* (f. *ἢ*) *φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν τοῦτο εἰς Μεγαρέας ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι,*) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες.*

527. Ad has res gestas spectare videtur plebisciti accusatio, *καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων* (Thuc. I. 139). Mullerus (Praef. p. XVIII.) ad servos Atheniensium respici monet, quos Decelea a Lacedaemoniis obsessa plurimos transfugisse constat, quorum tamen unum alterumve e numero servorum Aspasiae potuisse esse non negat. Puellas autem meretrices aluisse Aspasiam, Periclis familiarem, quas hominibus libidinosis ac divitibus locaret, satis notum est. Athenaeus XIII. 569 F. *καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ Σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθη καλῶν γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῶν ταύτης ἑταιρίδων ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης παρασημαίνεται.* Plut. Pericl. 24. *οὐ κοσμίου προεστῶσαν* (*Ἀσπασίαν*) *ἐργασίας οὐδὲ σεμνῆς, ἀλλὰ παιδίσκας ἑταιρούσας* (l. *ἑταιρευούσας*) *τρέφουσαν.* Mor. p. 855 F. De re cf. Thuc. I. 139. *ἐπικαλοῦντες Μεγαρεῦσι καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων* (sc. *τῆς Ἀσπασίας*).

Ἀσπασίας] Genitivus est non ab *πόρνα* pendens, sed ab *ἀντεξέκλεψαν*. ut verissime monuit Elmsleius. Cujus constructionis, non semper intellectae, exempla abundant. Cf. 1160. *αὐτοῦ κύων ἁρπάσασα φεύγοι.* Eq. 435. *τάλαντα πολλὰ κλέψας Ἀθηναίων.* 1149. *ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου.* Nub. 982. *οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον.* Vesp. 238. *τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.* 1201. *ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.* 1368. *τὴν αὐλητρίδα | τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα.* 1447. *Αἴσωπον — φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.* Pac. 1118. *ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά.* Av. 1460. *ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.* Thesm. 813. *φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ'.* Eccl. 866. *τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.* Pl. 1139. *ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου | ὑφέλοι'.* Soph. Phil. 1271. *χὤτε μου | τὰ τόξ' ἔκλεπτες.* Aeschin. I. 110. *ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως — χιλίας δραχμάς.* et mox, *κλέπτουσιν ὑμῶν — χιλίας δραχμάς.* c. Ctes. 94. *τὰ δέκα τάλαντα — ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι.* Plat. Prot. 321 D. *κλέπτει Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί.* Dem. p. 570. *Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον* (*πλεῖν*?) *ἢ πέντε τάλαντα.* Herod. V. 83. *τὰ ἀγάλματα — ὑπαιρέονται αὐτῶν.* Pind. Ol. I. 60. *ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν.*

Schol. Ἀσπασίας πόρνα δύο: *Τῇ μιᾷ τούτων ἐκέχρητο ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπαγορεῦον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηνῶν προσέφυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἡ δὲ Ἀσπασία Περικλέους ἦν σοφίστρια καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν, ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ γέγονε.*

528. Cf. Plut. Per. 30. *ὑπῆν μὲν οὖν τις, ὡς ἔοικεν, αὐτῷ* (Pericli) *καὶ ἰδία πρὸς τοὺς Μεγαρεῖς ἀπέχθεια.* Cum hac belli Peloponnesiaci originis

expositione conferre juvabit quae narrat Comicus Pac. 603—648, ubi longe aliae causae proferuntur. Cf. 821. Herod. V. 89. *τῆς δὲ ἔχθρης — ἀρχὴ κατὰ τὰ εἴρηται ἐγένετο.*

κατερράγη] Ingruit. Cf. Eq. 644. *ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη.* Herod. I. 87. *χειμῶνά τε καταρραγῆναι.* Lucian. V. H. 2, 35. *βροντῆς μεγάλης καταρραγείσης.* Thuc. I. 66. *οὐ μέντοι ὅ γε πόλεμός πω ξυνερρώγει.*

Schol. κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου: Ἐνταῦθα εἰς τὸν Περικλέα βούλεται ἀγαγεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου, οὐκ εὐπρεπῆ αὐτῷ προσάπτων πρόφασιν.

529. *λαικαστρίας*] Cf. 537. Pherecr. II. 339. *καλόν γε δῶρον ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας.* Forma masculina *λαικαστής* legitur supra v. 79., verbum *λαικάζειν* Eq. 167. *ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.* Th. 57. *καὶ λαικάζει.* Altera forma erat *ληκεῖν* vel potius *ληκᾶν.* Noster Th. 493. *ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα | τὴν νύκτα.* Pherecrates ap. Phot. p. 219, 16. *ληκούμεσθ' ὅλην | τὴν νύκτα.* (malim *ληκώμεσθ'.*)

Schol. λαικαστριῶν: Πορνῶν. Vict.

530 sq. Cf. Pac. 609. Thuc. I. 67. 140.

530. *ὀργῇ*] Cf. Lys. 550. *χωρεῖτ' ὀργῇ.*

Περικλέης οὑλύμπιος] Cratinus apud Plut. Pericl. 13. *ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὁδὶ προσέρχεται, | ὁ Περικλέης.* Idem ibid. 3. *Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον | τίκτετον τύραννον, | ὃν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν.* Athen. X. 446 F. *ἧς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις.* 533 C. 589 D. Lucian. Imag. 17. *Ἀσπασίαν, ᾗ καὶ ὁ Ὀλύμπιος θαυμασιώτατος καὶ αὐτὸς συνῆν.* De hoc Periclis cognomine v. Meinek. Fr. Com. IV. 677. Similiter Aspasia, quasi uxor ejus, *Ἥρα* et *Ὀμφάλη* et *τύραννος* in comicorum scriptis audiebat. Cratinus II. 148. *Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει Καταπυγοσύνη | παλλακὴν κυνώπιδα.* Adde schol. Platonis p. 391. *Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην αὐτὴν* (sc. *Ἀσπασίαν*) *καλεῖ Χείρωσιν, τύραννον δὲ Εὔπολις Φίλοις, ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἥραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος [ὁ Ὀλ.?] προσηγορεύετο.* Ita enim locum emendavit Meinekius Fr. Com. II. 148.

οὑλύμπιος] Jovis solenne epithetum. Nub. 366. *ὁ Ζεὺς — οὑλύμπιος.* Av. 130. *τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου.*

Schol. (*Περικλέης οὑλύμπιος: Πρῶτος Ὀλύμπιος. ὅτι ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος καλεῖται ἐπήγαγε τὸ ἤστραπτεν, ἐβρόντα. Εὔπολις Δήμοις·*

"*κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν.*
ὁπότε παρέλθοι δ', ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς
ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας·
ταχὺς λέγειν μέν, πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν.
οὕτως ἐκήλει καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε [*ἐγκατέλειπε?*] *τοῖς ἀκροωμένοις.*")

531. Ad hunc locum multi antiqui scriptores respiciunt. Plut. Per. 8. *βροντᾶν μὲν αὐτὸν* (Periclem) *καὶ ἀστράπτειν ὅτε δημηγοροίη, δεινὸν δὲ*

κεραυνὸν ἐν γλώσσῃ φέρειν λεγόντων. Dixerat ergo, opinor, comicus nescioquis (IV. 677.) *δεινὸν κεραυνὸν οὗτος ἐν γλώσσῃ φέρει.* Cicero de Orat. 29. 'Istorum enim judicio si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primae sine controversia deferebantur, qui, si tenui genere uteretur, nunquam ab Aristophane poeta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus esset.' Lucian. Dem. enc. 20. *ἐκείνου μέν γε τὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ πειθοῦς τι κέντρον δόξῃ παραλαβόντες.* Anonymus apud Suid. in *Σαλμωνεύς, Διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς.* Quintilian. Inst. Orat. 12, 10. 'Hanc vim et celeritatem in Pericle admiratur Eupolis (quem v. ap. schol. ad 530), hanc fulminibus Aristophanes comparat, haec est vere dicendi facultas.' Aristid. II. 137. 6. Julian. Epist. p. 374 A. Hesych. v. *Ἀστράπη διὰ πυκνός* (de Pericle fortasse dictum). Cf. Vesp. 626. *κἢν ἀστράψω, ποππάζουσιν.* 624. *οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον.* Cf. Vesp. 671. *δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.* 622 sq. Eq. 626. *ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη.* Virg. Aen. XI. 383. 'Proinde tona eloquio.' VI. 843. 'Scipiadas, duo fulmina belli.'

532. *ἐτίθει νόμους*] Cf. Nub. 1424. *θεῖναι νόμον.* Sic *παρετίθει* 85. *προσετίθει* Nub. 63. Cf. Plut. Per. 30. *γράφει ψήφισμα κατ' αὐτῶν Χαρῖνος, ἄσπονδον μὲν εἶναι καὶ ἀκήρυκτον ἔχθραν, ὃς δ' ἂν ἐπιβῇ τῆς Ἀττικῆς Μεγαρέων θανάτῳ ζημιοῦσθαι.* Eund. Reip. ger. praec. p. 258 Ox. *διὰ δὲ Χαρίνου (Περικλῆς) τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα.* 29. *διὸ καὶ μάλιστα πρὸς τοῦτο Περικλῆς ἐναντιωθεὶς καὶ παροξύνας τὸν δῆμον ἐμμεῖναι τῇ πρὸς Μεγαρεῖς φιλονεικίᾳ μόνος ἔσχε τοῦ πολέμου τὴν αἰτίαν.* Ubi de hoc *ψηφίσματι Μεγαρικῷ* plura narrantur.

ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους] Quia psephisma Periclis contra Megarenses simile est scolio Timocreontis Rhodii in Plutum, quod adducit scholiasta ad hunc locum et ad Ran. 1302. Cf. Suid. v. *Σκόλιον.* Cf. Plutarch. Vit. Demosth. *Φίλιππος ᾖδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος πρὸς πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκρούων.* Crimen autem objecerat Pericles Megarensibus quod sacram regionem colendo violassent et transfugas servos recepissent. V. Thuc. I. 139.

Schol. *ἐτίθει νόμους*: (*Μιμούμενος τὸν τῶν σκολιῶν ποιητήν.*) *Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ὤφελές, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, | μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ | μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι, | ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν | κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ | πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά." τούτοις ἔοικε καὶ τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα, ἐπεὶ ὁ Περικλῆς γράφων τὸ ψήφισμα εἶπε Μεγαρέας μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἠπείρου μετέχειν. ἐπεὶ οὖν ὅμοια τοῖς Τιμοκρέοντος ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. (ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν.*

533. Cf. Eq. 610. *δεινά γ' — εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι | μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.* De re cf. Thuc. I. 67. *καὶ ἄλλοι*

τε παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρῆς, δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς. I. 144. Plut. Per. 29. *προσεγένοντο Μεγαρεῖς αἰτιώμενοι πάσης μὲν ἀγορᾶς πάντων δὲ λιμένων ὧν Ἀθηναῖοι κρατοῦσιν εἴργεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι παρὰ τὰ κοινὰ δίκαια* etc.

535. *ὅτε δή*] I. q. *ἐπειδή*. Saepe conjunguntur haec particulae, ut in Eq. 658. *ὅτε δὴ 'γνων.* Vesp. 121. Lys. 523. Eccl. 195. 315.

βάδην] Sensim. De extrema fame Megarensium cf. infra et Pac. 483. *Schol. ὅτε δὴ 'πείνων: Ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον, ὑπὸ λιμοῦ διεφθείροντο. (βάδην δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος.)*

536. Thucydides I. 67. refert, antequam bellum denunciarent Lacedaemonii Atheniensibus, in conventu apud Lacedaemonios inter alios et Megarenses fuisse conquestos de injuriis Atheniensium. *Καὶ ἄλλοι τε,* inquit, *παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρῆς, δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς.* BE.

537. *τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας*] Aliam praeterea et fortasse veram causam quae Periclem ad hoc decretum faciendum impulerit, nempe adversam Phidiae fortunam suamque ipsius in republica conditionem periculosam, ostendit noster in Pac. 605—612., ubi Pericles bellum excitasse arguitur *ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος.* V. Plutarch. Pericl. p. 168 D.

538. *οὐκ ἠθέλομεν δ' —*] Lacedaemonii denunciaverant Atheniensibus ut illud psephisma tollerent, sed frustra. Thucydides I. 139. *καὶ μάλιστά γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προύλεγον τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον, ἐν ᾧ εἴρητο αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὔτε τἆλλα ὑπήκουον οὔτε τὸ ψήφισμα καθῄρουν ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων.* BE.

δεομένων] Sc. *αὐτῶν.* Cf. Lys. 310. *κἢν μὴ καλούντων* (sc. *ἡμῶν*) *τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες*, etc. Vesp. 1375. *καομένης* (*τῆς δᾳδός*).

539. *πάταγος*] Anglice, a clatter, din. Cf. Pac. 155. *πάταγον ψαλίων.* Herod. III. 79. *βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεόμενοι.* Soph. Fr. 516. *ἦν δὲ τόξων πάταγος.* Ant. 125. *πάταγος Ἄρεος.* Eur. Her. 832. *πάταγος ἀσπίδων.*

540. *ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν*] Non oportebat Lacedaemonios bellum incepisse propter Megarenses. Hunc autem versum ex Telepho Euripidis sumptum esse monet scholiasta. Cf. Eur. Bacch. 204. *ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι.* Xen. Cyr. IV. 3. 10. *ἀλλ' ἐρεῖ τις ἴσως ὅτι οὐκ ἐπιστάμεθα.* Eccl. 404. *τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;* Pac. 1071. *ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας —;* Dem. de Cor. 28. *ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν;* Scholiasta verba ad totum versum, non tantum ad verba *ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν*, spectare videntur. V. schol. ad 446. 454. etc.

εἴπατε] Sic, non *εἴπετε*, dicebant Attici quamquam dicebant *εἰπέ*. Cf. Lys. 1075.

Schol. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν: *καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. ἐρεῖ τις ὅτι οὐκ ἐχρῆν πόλεμον κινῆσαι τοὺς Λακεδαιμονίους. τί οὖν ἐχρῆν αὐτοὺς ποιεῖν εἴπατε.*

541 sq. *ἐπιχώριον* hoc est. V. 523.

541. "Ad *ἐκπλεύσας σκάφει* nihil habet schol. Attamen ex tragoedia desumtum est. *Σκάφος* in Aristophane non nisi in parodia, Lys. 139. Th. 877. *ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει*. Ran. 1382. aut in metaphora poetica, Vesp. 29." (Bakh.)

Schol. φέρ' εἰ καὶ Λακεδαιμονίων: *Ὡς γυμνάζων τὸ πρᾶγμά φησιν, εἴ τις τῶν Λακεδαιμονίων πλεύσας εἰς Σέριφον καὶ τὸ τυχὸν αὐτοὺς ἀδικήσας καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν τοῦτο ἀπέδοτο, εἶτα ἐκεῖνοι κατέφυγον πρὸς ὑμᾶς δεόμενοι βοηθείας, ἤγετε ἄρα (ἂν?) ἡσυχίαν; λέγει ὅτι οὐδαμῶς, ἀλλὰ κατὰ τάχος ἐβοηθεῖτε ἄν. ταὐτὸ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐποίησαν ἀδικούντων ἡμῶν Μεγαρέας. (πικρῶς δὲ οὐκ εἶπεν, εἴ τις συκοφαντήσας ἀπέδοτο ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λαβών· τοῦτο γὰρ οὐδὲν μέγα αὐτῶν τινα καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀδικούμενον ἀμύνασθαι· ἀλλά φησιν) ὅτι τῆς Σερίφου, τῆς εὐτελεστάτης νήσου τῶν Ἀθηναίων· καὶ οὐχὶ εἰ ἔλαβέν τι ἄξιον λόγου κτῆμα, ἀλλὰ κυνίδιον, ἠνέσχεσθε ἄν.* (;?)

542. *ἀπέδοτο φήνας*] Ut facere solebant Athenienses Athenis, hostium merces deferentes et vendentes. De hoc loco obscuro consule omnino annotationem meam criticam.

ἀπέδοτο φήνας] Cf. 522. *ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.* 519. *ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.* Isocrat. 367 B. *ὁλκάδα γάρ, ἐφ' ᾗ πολλὰ χρήματα ἦν ἐγὼ δεδωκώς, ἔφηνέ τις ὡς οὖσαν ἀνδρὸς Δηλίου.* Cf. ad 917.

κυνίδιον Σεριφίων] Seriphus erat insula vilissima sub Atheniensium imperio. Dicit autem: Si quis Lacedaemonius vel Seriphius re aliqua levissima privasset, annon Seriphiis opem tulissetis contra Lacedaemonios? Ergo et Lacedaemonios putandum est merito Megarensibus opem ferentes bellum movisse. BE. Adeo parva tenuisque fuit insula Seriphus ut hoc nomine paene in proverbium abierit. Notus est locus Platonis Pol. I. 329 E. *ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους εὖ ἔχει, ὃς τῷ Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ καὶ λέγοντι ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμοῖ ἀπεκρίνατο ὅτι οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὔτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος.* Cf. schol. ad h. l. Strab. II. 5. Plut. Them. 18. Tac. Ann. IV. 21. Juven. X. 170. 'ut Gyarae clausus scopulis parvaque Seripho.' Ovid. Met. V. 242. Hinc famosi fuisse videantur insulae hujus catuli non minus quam Melitenses, sed pro *κυνίδιον* nullus dubito quin reponendum sit *κύθριον* ἢ —. Vide meam annot. crit. Mira est Hesychii glossa *Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον* (Fr. 676.). Cur Seriphum Athenas dixerit comicus docet Photius p. 506, 24., nempe *διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν.*

Schol. (φήνας: Συκοφαντήσας, φενακίσας. ἡ δὲ Σέριφος νῆσός ἐστιν εὐτελεστάτη πρὸς τῇ Θρᾴκῃ.)

543. Senarius Euripideus esse videtur ex verbis scholiastae. ELM. Verba Ulixis esse suspicatur Nauck. ad Eur. Fr. p. 460. Augmentum syllabicum in καθῆσθε omissum, ut in καθῆντο Eccl. 302. καθηῦδεν Av. 495. Th. 479. 'Telephus hoc dicit: Nos in Mysiam incursionem fecimus. At, si quis Mysorum cum exercitu in Graeciam venisset, καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ. Similis demonstratio reperitur Eur. Her. 1005 sq." (Bakh.) Auctor argumenti Graeci haec habet: καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον (sc. Dicaeopolis).

ἢ πολλοῦ γε δεῖ] Multum sane abest (quin hoc fecissetis). Cf. Dem. de Cor. 47. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. p. 1317. πολλοῦ γ' ἔδεον —. Plat. Phaedr. p. 264 A. ἢ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε ὃ ζητοῦμεν. Phaed. 80 D. πολλοῦ γε δεῖ. Gorg. 517 A. ἀλλὰ μέντοι πολλοῦ γε δεῖ, ὦ Σώκρατες. Lucian. de merc. c. 13. πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς, δεῖ. Similiter fere Eur. Andr. 721. εἰ σὺ παῖδα σὴν | δοὺς τῳ πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε, | σιγῇ κάθησ' (καθῆσ'?) ἄν; οὐ δοκῶ.

Schol. (ἢ πολλοῦ γε δεῖ: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.)

544. καὶ κάρτα] Anglice most certainly. Haec arcte cohaerent. καὶ μάλα, καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, καὶ πάνυ (Eccl. 54.), etc. Cf. Soph. Aj. 527. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται. Oed. C. 65. 301. Alibi ἢ κάρτα, ut in Eur. Alc. 811. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραῖος ἦν. Aesch. Ag. 592. ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. 1261.

καθείλκετε] Cf. Eccl. 197. ναῦς δεῖ καθέλκειν; Eq. 1315. Thuc. VIII. 94. οἱ δὲ ἄλλας καθεῖλκον. 44. Xen. Anab. VII. 1. 19. καθεῖλκον τὰς τριήρεις. Hell. I. 1. 4. I. 6. 19. Dem. de Cor. 184. διακοσίας ναῦς καθέλκειν εἰς τὴν θάλατταν. p. 108. οὐ καθέλξετε τὰς ναῦς; p. 1207. ἐκκλησίας γενομένης καὶ εἰσαγγελθέντων ὑμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς καθέλκειν τοὺς τριηράρχους. p. 1432. καθέλκειν τριήρεις, ἐμβαίνειν. Plat. Hipp. min. 370 D. ἐπιχειρήσας καθέλκειν τὰς ναῦς ὡς ἀποπλευσούμενος. Legg. IV. 706 D. τὰς ναῦς εἰς τὴν θάλατταν καθέλκειν. Hipp. min. 370 D. Eur. Hel. 1531. Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν. Herod. VII. 100. τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ἐς θάλασσαν. Eodem fere sensu usurpatur κατασπᾶν, Herod. I. 164. κατασπάσαντες τὰς πεντηκοντόρους. VII. 193. κατασπάσαντες τὰς νέας. Confer Latinum deducere. Contrarium est ἀνέλκειν, Thuc. VIII. 11. τὰς ναῦς — ἀνελκύσαι. Herod. VII. 59. τὰς νέας — ἀνελκύσαντες. Sic κατάγεσθαι et ἀνάγεσθαι. Simplex ἕλκειν est Hesiod. Op. 631. καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν.

545. τριακοσίας ναῦς] Nimirum Athenienses florentibus rebus trecentas naves sive triremes instructas habere solebant. Aeschines p. 51, 32. τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλωΐμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ τριακοσίας. Idem navium numerus traditur a Thucydide, Demosthene, Aristide, et aliis, quorum loca collegit Meursius de Fortuna Athen. c. 7. KUST. Thuc. II. 13. ἀπέφαινε (Pericles) — τριήρεις τὰς πλωΐμους τριακοσίας. Dem. p. 369. τί δ'; οὐ τριήρεις τριακόσιαι καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήμαθ'

ὑμῖν περίεστι —; V. Boeckh. de oecon. civ. Athen. vol. I. p. 279. Cum hac expeditionis nauticae descriptione Dindorfius conferri jubet Hom. Il. β΄. 149—154.

546. *θορύβου στρατιωτῶν* —] Schol: *θορύβου βοώντων περὶ τοῦ δεῖν τριηράρχους εἶναι.* Cf. Eq. 666. *οἱ δ᾽ ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων.* Muellerus clamorem intelligit circa praefectos sublatum, qui stipendia a praetoribus accepta solvebant, unde statim *μισθοῦ διδομένου.* Eligebantur praefecti ineunte anno (Thuc. II. 24.). Xen. R. Ath. III. 4. *καὶ τριήραρχοι καθίστανται τετρακόσιοι ἑκάστου ἐνιαυτοῦ.* Dem. p. 50. *τοιγαροῦν ἅμα ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρχους καθίσταμεν.* Trierarchorum autem munus fuit reipublicae triremes omnibus rebus ad usum bellicum necessariis instruere et praeparare.

Schol. θορύβου στρατιωτῶν: Θορύβου βοώντων περὶ τοῦ δεῖν τριηράρχους εἶναι.

547. *Παλλαδίων*] Erant simulacra [*ἀγάλματα*] Minervae in proris [?] triremium collocari solita. Ista ornabant et deaurabant navigaturi. Ex scholiis. BE. *Παλλάδια* erant *σημεῖα, ἐπίσημα,* sive *παράσημα,* insignia publica Atheniensium, quae puppi, non prorae (ut docet schol.), affixa fuisse videntur. V. Polyaen. Strat. III. 11. 11. Becker Char. VII. p. 94. Cf. Herod. IV. 189. *ἐκ Λιβύης ἥκει ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων.* Plut. Nic. 13. *Παλλάδιον — χρυσοῦν.* Virg. Aen. 10, 171. 'aurato fulgebat Apolline puppis.' Ovid. Trist. I. 10. 1. 'Est mihi sitque, precor, flavae tutela Minervae; | Navis et a picta casside nomen habet.' Hor. Od. I. 3. 2. IV. 8. 31. Act. Apost. XXVIII. 11. *πλοίῳ — Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.* Thuc. VI. 31. *σημείοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων* (*τῶν τριηράρχων*).

Schol. μισθοῦ διδομένου: (Μισθοῦ μὲν τοῦ διδομένου τοῖς ἐμβαίνουσιν εἰς τὰς ναῦς. παλλάδια δὲ) ἐν ταῖς πρῴραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

548. *στοιᾶς στεναχούσης*] Schol: *διὰ τὸ πλῆθος τῶν συναγομένων ἐπισιτισμῶν.* Dicitur hic, ut bene monuit schol., *στοὰ ἀλφιτόπωλις* in Piraeo sita, ab Pericle constructa, cujus mentio fit Eccl. 686. Dem. p. 918. *οἱ δ᾽ ἐν τῷ Πειραιεῖ — ἐπὶ τῆς μακρᾶς στοᾶς τὰ ἄλφιτα καθ᾽ ἡμίεκτον* (*ἡμιεκτέον*?) *μετρούμενοι.* (In ipsa enim urbe superiori in Odeo farinas metiebantur, ut inde liquet). Hesych. *στοαί· τὰ ταμιεῖα.* Schol. ad Eccl. 14.

Schol. (*στοᾶς στεναχούσης: Τῆς λεγομένης ἀλφιτοπώλιδος, ἣν ᾠκοδόμησε Περικλῆς, ὅπου καὶ σῖτος* (*ὁ σῖτος?*) *ἀπέκειτο τῆς πόλεως. ἦν δὲ περὶ τὸν Πειραιᾶ. στεναχούσης δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν συναγομένων ἐπισιτισμῶν.*)

549. *τροπωτήρων*] I. q. *ἀσκωμάτων* (Ran. 364.). *Τροπωτὴρ* seu *τροπὸς* (Latine strupus). erat lorum quo remus ad scalmum sive paxillum alligabatur. Cf. ad 553. Thuc. II. 93. *ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτῆρα πεζῇ ἰέναι ἐκ Κορίνθου.* Hom. Od. δ΄. 782. *ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι.* *ή*. 53.

Xenarch. com. III. 614. *φλεβὸς τροπωτὴρ, πουλύπους.* In Luciano I. 341. Mercurius Charonti *τροπωτῆρα* duobus obolis emptum donat. Liv. Andron. apud Isidor. XIX. 4. 'Tum remos jussit religare struppis.' Curt. IX. 9. 'Hi, dum consident, remos aptari prohibent.' Confer nostrum strap.

κάδους] Cados, ad aquam hauriendam.

Schol. *τροπωτήρων*: *Τῶν ἱμάντων τῶν συνδεόντων πρὸς τὸν πάτταλον, λέγω δὴ* (sic R. Dind. *δὲ* vulg.) *τὸν σκαλμὸν, τὴν κώπην. Ὅμηρος* [Od. Δ. 782] "*τροποῖς ἐν δερματίνοισι*", *τουτέστι τοῖς τροπωτῆρσιν.*

550. Haec omnia in militiam proficiscentes emere solebant. Cf. Eq. 600. *πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα.* Plutarch. de glor. Athen. 6. *καὶ οἱ τριήραρχοι τοῖς ἐλαύνουσιν ἄλφιτα παρασκευάσαντες ὄψον καὶ κρόμμυα τυρὸν* (*καὶ ὄψον κρόμμυα καὶ τυρὸν?*) *ἐνεβίβαζον εἰς τὰς τριήρεις.* Plaut Paen. V. 5. 35. 'Plenior allii ulpicique quam sunt Romani remiges.' Ceterum *ἐν δικτύοις* ad *σκορόδων* et *ἐλαῶν* non minus quam ad *κρομμύων* referendum. Praestat igitur perspicuitatis causa scribi *σκορόδων ἐλαῶν κρομμύων ἐν δικτύοις.* Cf. Eq. 600. *πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα* (*σκόροδ', ἐλάας* Bergk. Mein.) *καὶ κρόμμυα.*

κρομμύων] Cf. 1099 sq. Pac. 1128. *κράνους ἀπηλλαγμένος τυροῦ τε καὶ κρομμύων.* 529. Eq. 609. Lys. 798. Infra 1099—1100.

κρομμύων ἐν δικτύοις] Sic 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν.* 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.*

Schol. *σκορόδων, ἐλαῶν*: *Οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ταῦτα ὠνοῦντο* (*καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον*).

551. *στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων*] Haec ad comissationem pertinent. Cf. 1091. Plat. Symp. 30. *ὡς κωμαστῶν καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν.* Comessationibus interesse solebant *αὐλητρίδες.* Nisi fortasse respicitur ad morem coronas trireriun puppibus imponendi. Virg. Georg. I. 304. 'Puppibus et laeti nautae imposuere coronas'.

τριχίδων] *τριχὶς* est aquarum generis pisciculus, ita dictus ab minutis ossibus. Cf. Eq. 662. Eccl. 56. etc.

ὑπωπίων] Sugillis, ut inter nautas tumultuosos et rixae deditos.

Schol. *στεφάνων, τριχίδων*: (*Ταῦτα μὲν πάντα*) *ὡς εὐωχουμένων τῶν μελλόντων ἐμβαίνειν εἰς τὰς ναῦς. τριχίδες δὲ εἶδος ἰχθύων* (*καὶ ἴσως οὓς ἡμεῖς καλοῦμεν θρίσσας, ἐπεὶ θριξὶν ὅμοια ἔχουσιν ὀστᾶ*).

ὑπωπίων: *Τῶν τύλων τῶν γινομένων ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.*

552. *κωπέων*] *κωπῆς* sunt ligna remis faciundis idonea. Schol: *τῶν εἰς κώπην* (*κώπας?*) *ξύλων ἐπιτηδείων.* Hesychius, *κωπεῖς· τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα.* Cf. Lys. 422. *ἐκπορίσας ὅπως | κωπῆς ἔσονται.* Herodot. V. 23. *ἵνα ἴδη τε ναυπηγήσιμός ἐστι ἄφθονος καὶ πολλοὶ κωπέες.* Andoc. XXI. 11. 28. *εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὖσαν ἐν Σάμῳ κωπέας* (quod male remiges vertit Reisk.) — *καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν*

δέξασθαι etc. Theophr. I. 176. ed. Schn. *οἱ τοὺς κωπέας ξύοντες.* Aristid. 205 Jebb. *τὰ δὲ νήϊα καὶ τοὺς κωπέας* etc. ubi schol. 247 Fr. *νήϊα δὲ τὰ σχοινία, κωπέας δὲ τὰ ξύλα πρὸς κώπας ἐπιτήδεια.* Cf. Suid. s. v. *νήϊα.* Eust. ad Il. *γ'.* 60. Bekk. Anecd. 274. 32. Apostol. XII. 8. Similis formae vox est *νομῆς* costae navis (*ἐγκοίλια πλοίου*, Phot. p. 301, 25). Herod. I. 194. *νομέας ἰτέης ταμόμενοι.* II. 96. Moneo obiter verba postrema scholiastae ad h. v. *καὶ κώπας ἁρμοζόντων, ἵνα ἴδωσιν εἰ ἐντρέχουσι τοῖς τρήμασι*. quae nequaquam cum praecedentibus cohaerent. referenda esse ad *τροπουμένων* in seq. v., quanquam locum male intellexit grammaticus.

Schol. (*κωπέων πλατουμένων*: *Τῶν εἰς κώπην ξύλων ἐπιτηδείων καὶ κώπας ἁρμοζόντων, ἵνα ἴδωσιν εἰ ἐντρέχουσι τοῖς τρήμασι.*

553. *τύλων*] Schol: *τῶν ξυλίνων ἥλων.* Polyb. Fr. 129.

τροπουμένων] Passivo sensu. Cf. Aesch. Pers. 375. *ναυβάτης τ' ἀνὴρ | τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.* ubi consulendus omnino Blomfield. in glossario. *Τροποῦσθαι κώπην* dixit Eubulus III. 229. De voce *τροπωτὴρ* cf. ad 549.

Schol. τύλων: *Τῶν ξυλίνων ἥλων. ἔστι δὲ τύλος νενεκρωμένη σὰρξ. ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. θαλαμίων δὲ τῶν ναυτῶν.*)

554. *αὐλῶν κελευστῶν*] Cf. Pac. 531. *αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.* Long. Past. III. 14. *εἷς μὲν αὐτοῖς κελευστὴς ναυτικὰς ᾖδεν ᾠδάς*, etc. ibid. *σαφῆ δὲ ἐξέπιπτεν εἰς τὴν γῆν τὰ τῶν κελευσμάτων* (*κελευστῶν*?) *ᾄσματα.* Plut. Alc. 32. *αὐλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν Πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην.*

νιγλάρων] Hesychius, *Νίγλαροι· τερετίσματα, περίεργα κρούματα.* V. Poll. IV. 82. et Hesychii interpretes. Pherecrates apud Plut. de Musica p. 1142 A. *ἐς τοὺς κυκλίους χοροὺς γὰρ εἰσηνέγκατο | ἐξαρμονίους ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους | καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην | καμπῶν με κατεμέστωσε.* ELM. Pollux II. 82. *μέλη δὲ αὐλημάτων κρούματα, συρίγματα, τερετίσματα, τερετισμοί, νίγλαροι.* IV. 82. *νίγλαρος δὲ μικρός τις αὐλίσκος Αἰγύπτιος, μοναυλίᾳ πρόσφορος.* Phot. p. 300, 5. *Νίγλαροι: τερετίσματα καὶ περίεργα κρούσματα.* 300. 4. *Νιγλάρους: τερετισμούς.* Phrynichus apud Athen. II. 44 D. *νιγλάρους θρηνεῖν* (ita Bergk.). Unde verbum *νιγλαρεύειν*, i. q. *τερετίζειν.* Eupolis apud Phot. p. 300, 1. *τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα.* Referendum forsan *νιγλάρων* ad *αὐλῶν*, et *συριγμάτων* ad *κελευστῶν.*

Schol. κελευστῶν: *Κελευστὴς, τριήραρχος. πρωρεύς. νιγλάρων*: *Ὁ νίγλαρος κροῦμά ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικόν.*

555. *τὸν δὲ Τήλεφον*] Schol: *καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.* Schol. ad Aristid. II. 19. ad verba Aristidis, *τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἴει τὰ αὐτὰ ταῦτα;* annotat, *τὶς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσέα ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων οὓς πρὸς τὸν Τήλεφον εἶπε.* Sub Telephi persona Laconas dicit. Similiter fere Lys. 763. *ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει | ποθεῖν ἐκείνους;* Nub. 1415. Eur. Hec. 1256. *ἀλγεῖς·*

τί δ'; ἡμᾶς παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; "Sine dubio his tribus verbis conjungendus est sequens versus *οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.* Confer locum Aristidis quem attulit Nauckius ad Fr. 711. *τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἴει τὰ αὐτὰ ταῦτα;* Quaeritur quem locum haec verba in Euripidis dramate habuerint. Nauck, quem sequitur Dindorf, suspicatur Ulyxis fuisse, cui tribuit quoque v. 543. Ribbeck. Ut autem haec exploremus, componenda est cum hac Dicaeopolidis oratione ea quam habet Mnesilochus Thesmoph. 466 sqq. Mnesilochus, pro Euripide verba facere pollicitus, veste mutata in mulierum concionem prodit Euripidem defensurus, quem damnaturae sunt: ubi haec fere dicit, "Non mirum est vos Euripidem odisse, quem ego quoque odi. Attamen ne simus injustae. Libere loqui licet, cum non adsint peregrini. Cur autem Euripidem accusamus aegreque ferimus quod male de nobis locutus sit? Omnes enim multa admittere solemus flagitia, v. 476 — 517. Quid igitur Euripidi irascimur non graviora passae quam fecimus?" Quae si cum verbis Dicaeopolidis comparamus, neminem fugiet consensus. Idem fere est nexus orationis, eadem interdum occurrunt verba. Utriusque orationis initium est captatio benevolentiae. Profitetur Mnesilochus se Euripidem odisse, Dicaeopolis Lacedaemonios. Thesm. 469. *καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' .... | μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.* Ach. 509. *ἐγὼ δὲ μισῶ τοὺς Λακεδαιμονίους σφόδρα.* Veritati tamen plus tribuendum esse quam odio, et nihil impedire quominus aequi sint, nullum enim adesse peregrinum. Th. 471. *ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον· | αὐταὶ γάρ ἐσμεν κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.* Ach. 501. *ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.* 504. *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν ..... κοὔπω ξένοι πάρεισιν ....* 507. *ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοί. .....* Rogat uterque, An aequum est nos in inimicos invehi? Th. 473. *τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα;* Ach. 514. *τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;* Sequitur enumeratio flagitiorum in quibus versantur mulieres, Th. 476 — 516, et facinorum quae patraverunt Athenienses, Ach. 515 — 554. Finem facit sententia e Telepho, Nihil est quod queramur, jure plectimur, Thesm. 518 — 519. Ach. 555 - 556. In multis igitur haec conspirant. Aliam causam agit Dicaeopolis, aliam Mnesilochus, sed utriusque orationis idem est schema. Quae autem hujus consensus causa fuit? Major enim est quam quae casui tribui possit. Quid est quod in oratione quam Mnesilochus habuit imitaretur verba Dicaeopolidis, quin etiam iisdem passim uteretur verbis? Iis enim quae utriusque communia sunt non singularis inest vis comica. Omnia contra plana fiunt, si conjicere licet non sua ipsius verba imitatum esse Aristophanem sed Euripidis, et in versibus quos jam citavimus delitescere concionem quam Telephus habiturus gloriabatur. *οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων | μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν | σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.* Huic conjecturae nihil obstat, favent omnia. Favet Dicaeopolidem verba fecisse pannos Telephi indutum, et Mnesilochi orationem in media Euripidis parodia positam esse. Favet quod aliunde de Telepho nobis compertum est. Ab Apolline ei responsum erat neminem [alium] ei mederi posse quam qui vulnerasset, sed metuebat

ut voti compos fieret, si se Telephum esse profiteretur regem Mysiae, qui cum Graecis bellum gessisset. Itaque artificium excogitat (Fr. 709.), ignotus (Fr. 703.), mendicus (Fr. 698. 699.) castra Graecorum vel potius Agamemnonis domum adit (huc fortasse pertinent Fr. 456. 460). Audit Graecorum reges Telepho maledicentes. Iram sedare, animos verbis mulcere studet. Fit altercatio. Datur ei potestas dicendi. Sed nondum quis sit notum est. Loquitur perinde quasi sit Graecorum aliquis, qui sine ira et studio de hoste indicare velit. — Regi Mysorum vitio verterat quod cum Graecis congressus esset, et probare conatus erat jure Graecos Telephum vulnerasse, ut se defenderent scilicet. Telephus autem eodem argumento utitur probatque, si Graecis licuerit se defendere, summo jure idem licuisse regi cujus fines transiissent." (Bakh.)

Schol. *τὸν δὲ Τήλεφον*: *Καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.*

556. *νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι*] Cf. Lys. 1124. *ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι.* 572. *κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς* etc. Eccl. 856. *ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ.* Eq. 1122. *νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις ὑμῶν.* 1133. *εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ' ἐν τῷ τρόπῳ.* Nub. 487. Eur. Andr. 231. *ὅσοις ἔνεστι νοῦς.* 667. *εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ — σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;* Hipp. 920. Soph. El. 1328. Simonid. Amorg. Fr. 1, 3. *νοῦς δ' οὐκ ἐν ἀνθρώποισιν.* Eur. Fr. 25, 4. *νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.* Confer etiam proverbium *Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις*, Phot. p. 303, 11. Reisig. Conj. p. 249.

557 sq. "Quid e sequentibus e tragoedia manaverit ne conjectura quidem assequi possum. Suspicari tantum in promtu est in tragoedia quoque post Telephi concionem simultatem ortam esse. Carmen choricum 566—571. tragico metro scriptum est. Ad v. 577. *ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ* scholiasta habet *καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.* Est revera *κακορροθεῖν* vocabulum Euripideum, Alc. 707., Hipp. 340. Occurrit quoque Thesm. 896., ubi loquitur Euripides. Apud Soph. El. 597. *κακοστομεῖν.* Erat sine dubio in tragoedia *ὁ κακορροθῶν* ipse Telephus. Etiam v. 577 b (Dind.) *οὗτος σύ, τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;* potest esse versus Euripideus et, sicut *πτωχὸς ὢν* v. 593., in mentem revocat v. 497." (Bakh.)

Cf. Fr. 366. Eupol. II. 493. *πρὸ τοῦ πολέμου — τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ.* Alex. III. 392.

ἄληθες;] Itane vero? Interrogatio ironica. Cf. Eq. 89. Nub. 841. Vesp. 1412. Av. 174. 1606. Lys. 433. Ran. 840. Pl. 123. 429.

ὠπίτριπτε] Cf. Pac. 1236. Pl. 619. Andoc. 13, 24. *ὦ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος.* Lucian. II. 181. *σοφὸς ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὤν;*

Schol. *ἄληθες, ὦ 'πίτριπτε*: *Ἐνταῦθα διαιρεῖται ὁ χορὸς εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν ὀργίζεται ἐφ' οἷς λέγει ὁ Δικαιόπολις, τὸ δὲ καὶ ἀποδέχεται. (ἐν εἰσθέσει δὲ ἰαμβικὴν τὴν "ἄληθες ὦ 'πίτριπτε.")*

558. 559. Tragoediam sapiunt et haec. Cf. 577.

559. *οἴμ' ὡς τεθνήξεις*] Cf. 1117. *οἴμ' ὡς ὑβρίζεις*. Nub. 773. *οἴμ' ὡς ἥδομαι*. 1238. *οἴμ' ὡς καταγελᾷς*.

Schol. καὶ συκοφάντης: *Καὶ εἰ ἐτύγχανέν τις ἡμῶν συκοφάντης ὤν, τοῦτον ἔσκωψας καὶ οὐκ ἀπεκρύψω.* (*τοῦτο οὖν μετὰ ἠθικῆς ἐρωτήσεως. οἷον καὶ τὸ Ὁμηρικὸν* (Il. A. 231.)

"*ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·*
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.")

560. Cf. 798. *νὴ τὸν Ποτειδᾶ, καί κ' ἄνις γα τοῦ πατρός*. Ran. 183. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί*. Thesm. 86. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις*. Eupol. II. 535. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα* (sec. Elmsl.).

562. *Schol. εἶτ', εἰ δίκαια*: (*Κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος· εἰ καὶ*) *δίκαια ἦν, φησὶν, ἐχρῆν τοῦτον αὐτὰ εἰπεῖν;*

563. *ἀλλ' οὔ τι χαίρων*] Cf. Ran. 843. Soph. Oed. R. 363. Phil. 1299. Eur. Or. 1593.

χαίρων] Pro *χαιρήσων* (Vesp. 186. *οὔ τι χαιρήσων γε σύ.*), ut alibi saepe *κλάων* pro *κλαυσόμενος* (Ach. 822. 827. etc.), *οἰμώζων* pro *οἰμωξόμενος* (Ach. 840. Eccl. 942. Fr. 86.).

564. *οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς;*] Cf. Eq. 240. *οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς;* Pl. 417. *ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον;* Th. 689. *ἆ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;* Av. 354. *ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς;* 1199. *αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος.* Th. 610. *αὕτη σὺ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ.*

Schol. τὸ ἡμιχόριον τὸ συναγωνιζόμενον αὐτῷ λέγει ὅτι μὴ ἀναχωρήσῃς, ἀλλ' ἄντειπε· βελτίων γὰρ ἔσῃ. R. *θενεῖς*: *ἀντὶ τοῦ τύψεις.* R. Vict.

565. *ἀρθήσει*] Sublimis rapiere. Plaut. Amph. 205. 'Auferere, non abibis, si ego fustem sumsero.'

Schol. ἀρθήσει: *καταβληθήσῃ.* R. *καταληφθήσῃ.* Ald.

566. *βλέπων ἀστραπάς*] Cf. Soph. Fr. 421. *ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει.* et ad 95. supra.

Schol. ἰὼ Λάμαχ' ἰώ: (*Ὑφ' ὃ διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ὀκτάκωλον, ἧς τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶ δόχμια, ἁπλοῦν δὲ τὸ τέταρτον, διπλοῦν δὲ τὸ ἕκτον. τὸ δὲ πέμπτον ἰαμβινὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. γοργολόφα δὲ,*) *ὦ φοβερώτατε.*

567. *ὦ γοργολόφα*] Hesychius, *Γοργολόφας· ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος· Γοργόνα γὰρ* (*ἣν* vulgo) *ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος· ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ.* Juxta quem sic dicitur Lamachus quia clypeum Gorgone insignitum cristamque ingentem in galea habebat. Cf. Eq. 1181. *ἡ γοργολόφα* (*-φας?* sc. Pallas). Lys. 344. *ὦ χρυσολόφα.* Eur. Phoen. 119. *λευκολόφας.* Simile est *Λευκολόφας* Eccl. 645. Ejusdem formae sunt *Γοργοφόνα* Eur. Ion. 1478. *τειχομάχας* Ach. 570. *ἐνδομάχας* Pind. Ol. XII. 20. et *τεττιγοφόρας* Eq. 1331. De hujus formae nominibus v. Valck. ad Hipp. 1399. Lobeck. ad Aj. 604. Notatur potius tantum crista ingens ac terribilis quam in casside gerebat Lamachus. Cf. 575.

586. 965. 1074. 1109. Pac. 1172. *Γοργὸς* per *φοβερὸς*, *δεινὸς* explicant grammatici. Eur. Andr. 459. *γοργὸς ὁπλίτης*. Cf. Hom. Il. ζ'. 469. *ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην | δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας*.

568. *ὦ φυλέτα*] I. e. ejusdem tribus, tribulis, ut *δημότης* ejusdem populi, popularis. Cf. Av. 368. Revera autem *φυλέτην* non poterant dicere Acharnenses Lamachum, quoniam *Ἀχαρναὶ* Oeneidis tribus pagus erat, Lamachus autem *Κεφαλῆθεν* oriundus erat (v. tit. ap. Boeckh. II. p. 32 b. 28.), qui tribus Acamantidis erat pagus.

570. *βοηθησάτω τις*] Cf. 805. Nub. 1490.

571. *ἀνύσας*] Ocius. Cf. Vesp. 398. 843. 1210. Lys. 438. Th. 255. Eccl. 1058. Pl. 229. 974. etc.

ἔχομαι μέσος] Cf. Eq. 388. *νῦν γὰρ ἔχεται μέσος*. Nub. 1047. *ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον*. Ran. 469. *ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος*. Metaphoram a palaestra petitam esse monet scholiasta. ELM.

Schol. ἔχομαι μέσος: Ἀντὶ τοῦ ἥττημαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων (καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντας).

572. Cf. Pac. 235. *ᾐσθόμην — θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας*. Tangitur Lamachus ut belli fautor, praecipue, opinor, ob nomen ejus: non enim magis ille paci repugnabat quam alii duces, Phormio, Demosthenes etc. Plut. Alc. 21. *ὁ γὰρ Λάμαχος ἦν μὲν πολεμικὸς καὶ ἀνδρώδης, ἀξίωμα δ' οὐ προσῆν οὐδ' ὄγκος αὐτῷ διὰ πενίαν*.

573. *ποῖ χρὴ βοηθεῖν;*] Cf. Pac. 926. *ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ*.

κυδοιμόν] Tumultum. Belli servus est *Κυδοιμὸς* in Pace fabula v. 255. Cf. Hom. Il. ε'. 593. σ'. 218. 535. Theocr. XXII. 73. *ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί*.

574. *Γοργόν'*] I. e. ipsum clypeum, in quo insigne Gorgonis imago (1181) est. Cf. 1181. *καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος*. 965. 1095. 1124. Lys. 560. *ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις —*. Pac. 561. *ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας*. Hom. Il. λ'. 36. *τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο, | δεινὸν δερκομένη*.

ἐξήγειρεν] Excitavit. Cf. 1181.

ἐκ τοῦ σάγματος] I. e. *ἐκ τῆς θήκης*, ut explicat schol. Ex involucro. Hesych: *σάγμα· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος*. Cf. Vesp. 1142. Eur. Andr. 617. *κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι — ἤγαγες*.

Schol. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν: Ὡς τοῦ Λαμάχου ἔχοντος ἐντετυπωμένην τῇ ἀσπίδι Γοργόνα.

(*ἐκ τοῦ σάγματος: Ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖται σάγμα. σάγη γὰρ τὸ ὅπλον· καὶ πανσαγία ἡ πανοπλία. ἀντὶ οὖν* [*ἀντὶ τοῦ* aut *ἀντὶ οὖν τοῦ*?] *τὴν ἀσπίδα. ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι ἐτετύπωτο ἡ Γοργών*.)

575. *ὦ Λάμαχ' ἥρως*] Cf. 578. Ran. 1039. *ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως*.

τῶν λόφων —] Cf. 1074. *ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους*. Pac. 395. *εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς*. Genitivus admirationis. Cf. 87. *τῶν ἀλαζονευμάτων*.

576. *οὐ γὰρ —;*] Cf. Vesp. 836. *τί δ' ἔστιν ἐτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως — τροφαλίδα — κατεδήδοκε;* 1299. *οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν —;* Eq. 1392. *οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν | ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον;* Pl. 856. *οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα —;* 429. *ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατε —;* Soph. Ant. 20. *τί δ' ἔστι —; ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;* Aj. 1320. *οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους — τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;* Xen. Mem. I. 3. 10. *καὶ τί δὴ — ἰδὼν ποιοῦντα τοιαῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ; — Οὐ γὰρ οὗτος, ἔφη, ἐτόλμησε —;*

577. *κακορροθεῖ*] Conviciatur. Vocabulum tragicum. Legitur praeterea cum accusativo Thesm. 896. *ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;* (ubi loquitur Euripides). Eur. Alc. 707. *παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.* Hipp. 340. *συγγόνους κακορροθεῖς.* Similiter *κακοστομεῖν τινα* Soph. El. 597. Schol: *καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.*

Schol. κακορροθεῖ: Κακῶς ἀγορεύει. R. Vict. *καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.* R.

578. *ταδί*] I. e. *τοιαδί*, talia. "Verba *λέγειν τάδε* respicere videntur ad *κακορροθεῖ* in superiore versu." ELM.

579. *Schol. κἀστωμυλάμην: Ἐφλυάρησα, περισσόν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα. ἢ πανούργως ἐφθεγξάμην.*

580. *τί δ' εἶπας ἡμᾶς;*] Cf. Il. ζ'. 479. *καί ποτέ τις εἴπῃσι, Πατρὸς δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων, | ἐκ πολέμου ἀνιόντα.*

οὐκ οἶδά πω] Nondum memini, nondum recordor. Cf. Soph. Phil. 580. *οὐκ οἶδά πω τί φησι.*

581. *ἰλιγγιῶ*] Cf. 1218. Plat. Gorg. 486 B. *ἰλιγγιῴης ἂν καὶ χασμῷο οὐκ ἔχων ὅ τι εἴποις.* 527 A. *χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις.* Plut. Artax. 11. *ἰλιγγιάσας καὶ καρωθεὶς — ἔπεσε.* Lucian. Tox. 30. *πίπτουσιν ἰλιγγιάσαντες ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ θέᾳ.* Dial. D. M. IX. 2. *ἰλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως.*

Schol. ἰλιγγιῶ: Σκοτοδινιῶ, ὑπὸ τῆς γαστρὸς συνέχομαι. τοῦτο δὲ καὶ Συρακόσιοι εἰλεὸν λέγουσιν. (ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον. φασὶ δ' ὅτι τὸ μὲν ῥῆμα διφθογγογραφεῖται, τὸ δ' ὄνομα διὰ τοῦ ἰῶτα ἴλιγγος.)

582. *τὴν μορμόνα*] Quasi *τὴν γοργόνα.* Cf. Pac. 474. *ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος. | οὐδὲν δεόμεθ', ὤνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος* "*Μορμόνα* pro *Γοργόνα.* Est autem *μορμὼ* terricula puerorum, de qua Eq. 691. Aufer clypeum, qui mihi terrorem incutit ut *μορμὼ* infantibus. Et quia simul alludit ad Gorgonis faciem in clypeo, Averte Gorgonem, quia timeo ne in lapidem convertar. Euripides in Oreste v. 1519. *ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον.* Deinde alter "*μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;*" BE. Dicaeopolis ridere videtur tragicum quendam, qui scenam ex Il. ζ'. effecerit, ut Astydamas apud Porson. ad Hec. 533. DOBR. Cf. Xen. Hell. IV. 4. 17. *ὡς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια.* Allusio etiam est ad fabulam de Gorgonis capite (Il. θ'. 349. ε'. 741. Od. λ'. 633).

Schol. *τὴν Μορμόνα*: *Ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ. ἐνταῦθα δὲ Μορμόνος ὡς τρυγόνος. ἀλλαχοῦ δὲ Μορμὼ Μορμοῦς, ὡς Σαπφὼ Σαπφοῦς.*)

583. *παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί*] I. e. Supinam, inversam, ita ut sursum sit facies concava. Cf. Lys. 185. *θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα.* Eccl. 782. *ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν — ὅπως τι λήψεται.* Cf. Fr. 295 Bl. *τὴν δ' ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως* (*ὑπτίαν*?). Aesch. Sept. 459. *πάλος | ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους.* "*ὑπτίαν* intelligebat Lamachus, ne visa Gorgone terrear: sed volebat Dicaeopolis, ut vice *λεκάνης* in eam vomam." (Dobr.) Cf. Nub. 907. *δότε μοι λεκάνην.*

584. *πτερόν*] Cratinus apud Poll. X. 76. *μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; | πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.* Plutarch. de rep. ger. p. 801 B. *Πλάτων ὁ κωμικὸς τὸν δῆμον* (*Δῆμον*?) *αὐτὸν λέγοντα ποιεῖ*

"*λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου·*
μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον"·

καὶ πάλιν αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερὸν, ὅπως ἐμέσῃ, λέγοντα "προσίσταταί μου πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη"· καί "βόσκει δυσώδη Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον." Pro *κεφαλὴν* reposui *Κέφαλον*, oratorem nobilissimum, de quo consulendus Taylorus ad Lysiae vitam p. 103. ELM. Cf. 1103. *ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.* Plat. com. apud Athen. XIII. 485 B. *σπόγγος, λεκάνη, πτερὸν, λεπαστὴ πάνυ συχνή.* Nicand. Alex. 361. Nub. 907. *δότε μοι λεκάνην.*

Schol. *τὸ πτερόν*: *Πτερὸν αἰτεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι.*

585. *τουτὶ πτίλον σοι*] Cf. Pac. 256. *οὑτοσί σοι κόνδυλος.* Totam cristam rogaverat Dicaeopolis; sed unam tantum ex illa, ut pretiosa, pennam ei porrigit Lamachus.

πτίλον] Cf. 1182. Soph. Fr. 708. *ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον.*

τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ] Cf. Vesp. 1237. *Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς.* Plaut. Rud. II. 6. 26. 'Perii, omnino male fit; contine, quaeso, caput.'

586. *Schol.* *βδελύττομαι*: *Ἀλληγορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐξεμούντων διὰ τὰς χολάς. οὗτος δέ φησι διὰ τοὺς λόφους.*

587. *τί δράσεις;*] Quid facere meditaris? Anglice, What are you going to do? Cf. 490. *τί δράσεις; τί φήσεις;* Vesp. 156. *τί δράσετ';* Soph. Phil. 1233. *ὦ Ζεῦ, τί λέξεις;* Eurip. Cycl. 565. *ἆ ἆ, τί δράσεις; ΣΕ. ἡδέως ἠμύστικα.* Andr. 1076. *ἆ ἆ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς.* Hec. 510. *οἴμοι, τί λέξεις;* 1100. Hel. 779. *πῶς φῄς; τί λέξεις;* Hipp. 351. Ion. 1113. Phoen. 1274. Med. 1300. Neophron. Stob. Fl. 20, 34. *εἶεν, τί δράσεις, θυμέ;*

589. *κομπολακύθου*] Fictum avis nomen a *κόμπος* et *λακεῖν*, *διὰ τὸ κομπαστὴν εἶναι τὸν Λάμαχον.* Vide Etym. M. p. 526, 41. Infra 1182. *πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου.* Verbum *κομπολακεῖν* est Ran. 961. *οὐκ ἐκομπολάκουν.* DIND. Allusionem simul esse ad v. *λήκυθος* ampulla

monet Muller. *Οἴμοι* hic est irae aut indignationis exclamatio; gaudii est Nub. 773.

Schol. *ἄρα κομπολακύθου*: *Ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους ἐν τῷ καυχᾶσθαι. παρεποίησε δὲ καὶ παρέπλασεν ὀνόματα ὄρνιθος διὰ τὸ κομπαστὴν εἶναι τὸν Λάμαχον. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ λακεῖν ἐν παραγώγῳ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν. ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύσηται· πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου ὄνομα συνέθηκεν.*

590. *οἴμ' ὡς τεθνήξεις*] Vesp. 1449. *οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ'* (*ἀπολεῖς* libri) *αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις*. Nub. 773. *οἴμ' ὡς ἥδομαι.*

Schol. *οἴμ' ὡς τεθνήσει*: *Τὸ τέλειον ἐστὶν οἴμαι. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ σ φασὶ τεθνήσει.*

591. *οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν*] Non enim vi agitur haec res. Cf. Aesch. Prom. 212. *ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν | χρείη δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.* Eur. Fr. 1035, 4. *ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο.* Eur. Med. 525. *πρὸς ἰσχύος κράτος.* Soph. Phil. 594. *πρὸς ἰσχύος χάριν* (*κράτος*?). Soph. Fr. 514, 2. *κατὰ τὸ καρτερόν.* Herod. I. 76. *ἐπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων.* IV. 201. *μαθὼν — ὡς κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἱρετοὶ* etc. V. 62. IX. 2. Thuc. VIII. 70. *τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν.* IV. 23.

592. *ἀπεψώλησας*] Recutitum fecisti. Participium passivum *ἀπεψωλημένος* occurrit Pac. 903. Pl. 295. Cf. Eq. 964. *κἢν γε τουτῳὶ* (*πίθῃ*), | *ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.*

εὔοπλος] Bene armatus, bene vasatus. Ambigue dictum. Hesychius, *ὅπλον· τὸ αἰδοῖον.*

593. Cf. 558. Eur. Andr. 671. *τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;* Theocr. XV. 11. *μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα.* Xen. Mem. II. 2. 9. *ὅταν ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν.* Pors. ad Phoen. 208.

595. *οὐ σπουδαρχίδης*] Schol: *οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς* (*ἀρχάς*?). Phrynichus Bekkeri p. 63, 18. *Σπουδαρχίδης*: *σημαίνει τὸν σπουδάζοντα ἐπὶ* (*περὶ*?) *τὰς ἀρχάς. καὶ σπουδαρχίας.* Eust. p. 199, 31. *σπουδαρχιδῶν ἀνδρῶν ἐν τοσούτῳ θορύβῳ καθαπτόμενος.* Xen. Symp. I. 4. *στρατηγοῖς καὶ ἱππάρχοις καὶ σπουδάρχαις* [*-χίαις* L. Dind.]. Arist. Pol. V. 5. *οἱ σπουδαρχιῶντες.* Phot. p. 532, 12. *σπουδαρχιάζειν.* Eupol. II. 518. *ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαίου* (*σπουδαρχίδου* Mein.) *κακίων.* Eur. Iph. A. 337. *οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον.* Bergk. Com. Att. Rel. p. 8 sq. Sunt autem *σπουδαρχίδης, στρατωνίδης, μισθαρχίδης* epitheta patronymicorum formam habentia, Aeolorum more, ut docet schol. Sic *Εὐφορίδης* et *Πονηρίδης* Ach. 612. *κλεπτίδης* Pher. II. 357. pultiphagonides Plaut. Poen. Prol. 54., Bombomachides Cluninstaridysarchides Mil. Glor. I. 1. 14.

Schol. *οὐ σπουδαρχίδης*: *Οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς* (f. *ἀρχάς* aut *τὰς ἀρχάς*). *Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν.*

596. 597. *ἐξ ὅτου περ —*] Ex quo ortum est bellum. Cf. Pl. 85. *ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο.*

στρατωνίδης] *Στρατωνίδης* viri proprium nomen est apud schol. Lys. 313. et in Boeckh. C. I. 199. Cf. v. *ἀρχωνίδης* (Plat. com. II. 689.), *λοπαδαρχίδης*, *φιλαρχίδης*, *βοΐδης* (Menand.), *Ἑρμοκοπίδης*, *χρεωκοπίδης*, *βουλοκοπίδης*, *φθειροκομίδης*, *ὀφρυανασπασίδης*, *σταφυλοκλοπίδης*, *δραπετίδης*, *φιλογαστορίδης*, *ἀκμονίδης*, *ἡγεμονίδης*, *εὐφρονίδης*, *κενταυρίδης*, *συκοτραγίδης* (Hippon. Archil.), *ὑπερτονίδης* (Poll. IV. 65), *κραυγασίδης* (Hom. Batr. 246.), etc. V. Lobeck. ad Aj. 880. Confer etiam nomina propria *Στιλβωνίδης* (Av. 139.), *Κωμαρχίδης* (Pac. 1142.), *Γναθωνίδης* (Lucian. Fug. III. 375.), *Ἐπαρχίδης*, et similis formae nomina comice ficta *Μαριλάδης* (Ach. 609.) *στωμυλιοσυλλεκτάδης ῥακιοσυρραπτάδης σαλπιγγολογχυπηνάδης* (Ran. 841. 842. 966.).

Schol. στρατωνίδης: *Ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.*

597. *Schol.* (*μισθαρχίδης*: *Μισθὸν λαμβάνων. ἢ ὅτι τοὺς τῶν στρατιωτῶν μισθοὺς ἤσθιεν.*)

598. *ἐχειροτόνησαν γάρ με*] Cf. 607. Av. 1570. *ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, | εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;* Platon. com. apud Plutarch. Mor. p. 801. *λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου· | μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον.* "Saepius queruntur comici homines stultos ac non idoneos praetores (*στρατηγοὺς*) creari. Eupolis Athen. X. 425 A. *οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, | νυνὶ στρατηγοὺς ἔχομεν.* Id. Stob. 43, 9. Simile quid Aristophanem in Babyloniis tractasse docet schol. ad 502. *ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχάς.*" MULL. Afferri hic meretur locus Diogenis L. VI. 1. 4. *συνεβούλευεν* (*Ἀντισθένης*) *Ἀθηναίοις τοὺς ὄνους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων, Ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοὶ, φησὶ, γίγνονται παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες.* Creabantur quotannis Athenis *χειροτονίᾳ* deni praetores (*στρατηγοί*). Cf. 1078. Itaque qui hoc munus petebant favorem popularem quam maxime captabant.

κόκκυγές γε τρεῖς] Anglice, Yes, two or three simpletons. "Non populus te creavit, sed pauci stulti, qui reliquis persuaserunt ut te crearent." MULL. Nescio an huc respexerit Hesychius, *Κόκκυγες*: *ἐπὶ ὑποτονηθέντων πλειόνων εἶναι καὶ ὀλίγων ὄντων.* ELM. Hesychio fortasse restituendum *κόκκυγες γ'*. DIND. Plat. com. apud Athen. II. 68 C. *οὐχ ὁρᾷς ὅτι | ὁ μὲν Λέαγρος — ἀβελτεροκόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται;* Cf. ad Av. 819. Bekk. Anecd. p. 27, 24. *ἀβελτεροκόκκυξ ἀβέλτερος καὶ κενός· κόκκυγα (γὰρ) λέγουσι τὸν κενὸν καὶ κοῦφον.* Cf. Dem. de Cor. 149. *προβληθεὶς πυλαγόρας οὗτος καὶ τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτὸν ἀνερρήθη.*

Schol. κόκκυγες: *Ἀντὶ τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι· καὶ γὰρ ὁ κόκκυξ τὸ ζῷον ἄμουσόν τι φθέγγεται.*

600. Similiter queritur Andocides 32, 3. *τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ νεώτεροι.*

ἐν ταῖς τάξεσι] Anglice, in the ranks.

Schol. τάξεσιν: *Τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις.* R.

601. *νεανίας*] Fere post decennium, ineunte bello secundo Peloponnesio, *ἡλικίᾳ προήκων* dicitur Lamachus a Plutarcho Alcib. p. 200 B. Ita fere Sallustius Catil. 49. 'Catulus ex petitione pontificatus odio incensus, quod extrema aetate, maxumis honoribus usus, ab adolescentulo Caesare victus discesserat.' Caesarem eo tempore annos sex et triginta natum esse monent interpretes. ELM.

νεανίας δ' οἷος σὺ —] Vulgo *νεανίας δ' οἵους σύ.* De constructione vide annot. crit.

διαδεδρακότας] I. e. munera publica, ut militiam (*τὸ στρατεύεσθαι*), fugientes et evadentes. Notantur adolescentes nobiles, qui, ut militiae pericula et labores effugerent, legationes ad exteras gentes, magnam simul mercedem accipientes, suscipiebant. Cf. Ran. 1065. Heliodor. II. 12. *ὡς διαδράσας τὸν ἐκ τοῦ πολέμου κίνδυνον.* Herod. III. 135. *διαδρήσεται.* Ejusmodi cives *διαδρασιπολίτας* dicit Ran. 1014. *γενναίους — καὶ μὴ διαδρασιπολίτας.*

602. *ἐπὶ Θρᾴκης*] In regionibus Thraciam spectantibus. Cf. Lys. 103. Vesp. 288. *τἀπὶ Θρᾴκης.* Av. 1369. Pac. 283. *τἀπὶ Θρᾴκης χωρία.* Ejusmodi legatos noster *Θρᾳκοφοίτας* facete dicit Fr. 198, 7. *εἰσὶ γάρ τινες | ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾀδοφοῖται; B. νὴ Δία | μάλιστά γ', ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται· πάντ' ἔχεις.* "Post Plataeas captas (a. 431.) legatos ab Atheniensibus missos esse docet Schol. Thuc. II. 7. *οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας.* Cf. ad 134." MULL.

τρεῖς δραχμάς] Magnam pro istis temporibus mercedem. Cf. 134.

603. Tam obscura est horum hominum memoria ut quae de illis tradiderit scholiastes ex ejus ingenio profecta videantur. Quippe nihil facilius erat quam dicere *οὗτος ἐπὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο· οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.* Nostro concinit Eupolis apud schol. ineditum ad Aristid. III. p. 374., cujus testimonium debemus Valckenario Diatrib. p. 252., *καὶ μηκέτ' ἀντὶ* (*ἄναξ* vulg.) *Μιλτιάδου καὶ Περικλέους | ἐάσατ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα, | ἐν τοῖς σφυροῖς ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν.* ELM. Eupolidis locus sic legitur apud Meinekium II. 464. *καὶ μηκέτ', ὦναξ Μιλτιάδη καὶ Περίκλεες, | ἐάσετ' ἄρχειν — | ἐν τοῖν σφυροῖν* etc. Errat schol., qui his nominibus certas personas significari dicit. Nomina potius comice ficta sunt et syllaba *ιππ* ad ordinem equestrem spectant, ut *Φειδιππίδης* in Nubium fabula. MULL. Vellicat comicus obscuros quosdam homines Tisamenum et Phaenippum (quos *πανουργιππαρχίδας* vocat, epitheto comice ficto ut supra *σπουδαρχίδης μισθαρχίδης*: neque enim Hipparchidis nomen hic latere puto, ut suadet scholiasta, unde vulgo *Πανουργιππαρχίδας*) et Gereta et Theodorum Diomenses (*Διομειεῖς*, quod pagi nomen erat), quos ut jactatores notat. Sic *Ἐξηκεστιδαλκεῖδαι* (i. e. *Ἐξηκεστίδης* et *Ἀλκείδης* citharoedi: v. Hesych. h. v. Bergk. Comm. p. 374. vulgo — *ίδαι*) com. anon. IV. 636. Exstat Demosthenis oratio in Phaenippum nescioquem.

πανουργ.] Pro epitheto recte habent Elmsl. Both. Bergk. etc., pro nomine proprio Mullerus, virgula posita post *Τισαμ.* Epithetum est ad *Τισαμεν.*

appositum, ut *Διομειαλ.* ad *Γερητ.* 605. I. e. *πανούργους ἱππάρχους.* Cf. vv. *σπουδαρχίδης, μισθαρχίδης*, fictum nomen *Ἀποδρασιππίδης* Vesp. 185, et *Ἐπαρχίδης* Athen. epit. I. p. 30 B.

Schol. Τισαμενοφαινίππους: Ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος ὡς ὑώδης καὶ ἡταιρηκώς. ὁ δὲ Χάρης ἐπὶ ἀμαθίᾳ διεβάλλετο.

πανουργιππαρχίδας: Τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τόν τε Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ Ἱππαρχίδην καὶ Γέρητα τὸν φαλακρὸν καὶ Θεόδωρον τὸν Διομειᾶ τῶν δήμων (τὸν δῆμον?) ὄντα, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου.

604. *Χάρητι*] De eo nihil constat nisi quod narrat schol: *ἐπὶ ἀμαθίᾳ διεβάλλετο.*

Χαόσι] *Χαόνες* sunt gens Epiri. Cf. 613. Eq. 78. *ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.* Impudicitia hujusmodi adolescentium notatur hac voce, ut mox impudentia voce *Καταγέλᾳ* 606.

Schol. τοὺς δ' ἐν Χαόσι: Χαόνες μὲν ἔθνος ἠπειρωτικόν. πέπαικται δὲ παρὰ τὸ ἐν Ἱππεῦσιν [78.]

"*ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.*"

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο Γέρης καὶ Θεόδωρος καὶ ὅτι ἐκ δούλων.

605. *Γερητοθεοδώρους*] Hesychius, *Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ* (*οἰκονομικοὶ* cod.) *τοὺς πρωκτοὺς* (*πρώτους* cod.) *ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὐκ εὖ τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ* (*τῆς — ὥρας* cod.) *χρησαμένου.* (Correxit Meinekius Fr. Com. IV. 637.) Idem in *Ἀριστόδημος: Ἀριστόδημον οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καὶ Θεόδωρον καὶ Τιμησιάνακτα ἔλεγον ἀπὸ τῶν ἡταιρηκότων, Φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα καὶ Βασιλίδας καὶ Λαχάρας.* Eodem sensu *Ἐξήκεστος* (Hesych. h. v.). Similiter *Φορμίσιος* muliebria dicuntur Eccl. 97. "Carpere videtur ob impudicitiam Geretem quendam, de quo nihil constat. Cf. Eccl. 932. Hesych. in *Θεόδωρος.*" (Mull.)

διομειαλαζόνας] Diomenses jactatores. Cf. Ran. 651. *ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.*

606. *τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ*] Lachetem tangit poeta, quem post triennium in Vespis sub canis persona in scenam produxit. V. Thucyd. III. 86. 88. 90. 99. 103. 115. ELM.

κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ] Imitatur Athenaeus VII. 314 F. *ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας, οὗτος ποιητής.* Comicus incertus (Arist.?) apud Mein. II. 1189. *ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν* (*τὸ γελᾶν* libri) *ἀφίξομαι.* Plaut. Stich. IV. 2. 50. 'Nunc ego nolo e gelasimo mihi te catagelasimum'. DIND. Joco inexspectato *Καταγέλᾳ* positum pro *Κατάνῃ*, cum allusione ad v. *κατάγελως.* Cf. 76. *ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;* Urbs enim Catania est Siciliae, ut Camarina et Gela. V. Bergk. Comm. p. 262.

Schol. κἀν Γέλᾳ: Καμαρίνα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. ἐποίησε δὲ τὸ Καταγέλα ἀπὸ τοῦ καταγελᾶν αὐτῶν τοὺς στρατηγούς.

607. *ἐχειροτονήθησαν γάρ*] Cf. Av. 1570. *ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, | εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;*

608. *ἀμηγέπη*] Aliquo modo. Anglice, in some way or another. *Schol.* (*ἀμηγέπου*: *Ἁπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον.*)

609. *τωνδί*] Acharnenses dicit. Sic *τάσδε* Eccl. 1138. *αὗται* 720.

ἐτεόν] Quaeso. Anglice prythee. Cf. Nub. 35. *ἐτεὸν, ὦ πάτερ, τί —;* Av. 393. *ἐτεὸν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν —;* Aliquando in fine sententiae ponitur *ἐτεὸν*, ut in 322. Eq. 1392. *πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον;*

Μαριλάδη] Nomen carbonario aptum *ἀπὸ τῆς μαρίλης*, ut mox *Πρινίδης*. BERG. Nomen fictum ab *μαρίλη* (350). Quod ad formam vocis, conferas composita *ῥακιοσυρραπτάδης* et *στωμυλιοσυλλεκτάδης* Ran. 839. Eust. p. 211, 2. *ἀρχογλυπτάδης*. et Latina oculicrepida, plagipatida, rapacida, etc.

Schol. *ὦ Μαριλάδη*: *Παρεποίησε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μαρίλης, (ὅτι τὸ ἀμαυρὸν πῦρ δηλοῖ). τουτέστιν ὦ γέρον Ἀχαρνικέ.*

610. *ἤδη πεπρέσβευκας —;*] Cf. Nub. 766. *ἤδη — τὴν λίθον | ταύτην ἑόρακας;* 370. *φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;* 1061. Th. 623. Eupol. II. 551. *ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες;* Plat. Pol. VI. 493 D. *ἤδη πώποτέ του ἤκουσας —;* Magnet. II. 10. *ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαρούς;* Similiter autem queritur senex Philocleo in Vesp. 1188. *ἐγὼ δὲ τεθεώρακα πώποτ' οὐδαμοῖ.*

Schol. (*ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὤν*: *Οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἔνη, ἵνα λέγῃ ἐκ πολλοῦ. Ἀττικοὶ δὲ τὸ ἔνη περιττὸν ἐτίθεσαν, ὡς τὸ ἔχων, "ληρεῖς ἔχων". οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο, ἵνα ἐρωτῶν λέγῃ ἓν ἢ δύο.*)

612. *τί δ' Ἀνθράκυλλος*] Nomen fictum ab *ἄνθρακες*, ut *Μαριλάδης* a *μαρίλη*, *Εὐφορίδης* ab *εὖ φορεῖν* (211. *ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον* etc.), et *Πρινίδης* a *πρῖνος*. Quae nomina omnia carbonariis conveniunt. Sic *Ἐργασίων* a re Vesp. 1201. Confer nomen fictum *Φθίνυλλα* Eccl. 935. Vulgo *τί δαὶ Δράκυλλος*. Vide annot. crit.

Πρινίδης] Hoc etiam nomen carbonario aptum. Cf. 668. *ἀνθράκων πρινίνων*. 180. Etiam hodie in ista regione Atticae ex *πρίνοις* carbones fiunt.

Schol. (*Πρινίδης*: *Ἀπὸ τοῦ πρίνου ἔπλασεν* (*ἔπλασε τὸ?*) *ὄνομα, ἐπειδὴ οἱ Ἀχαρνεῖς ἀνθρακεῖς, ἡ δὲ πρῖνος ἐπιτήδειον ξύλον εἰς ἄνθρακας.*)

613 sq. Hinc colligit Bergkius (ad Fr. Arist. p. 83) Megaclem, Coesyrae filium, et Lamachum legatorum munere functos esse, et Lamachum quidem ad Chaonas missum fuisse (cf. schol. Thuc. II. 7.), Megaclem vero illi ipsi legationi cujus Morychus princeps fuisse videatur interfuisse. Cf. 61—128.

614. Quis fuerit *ὁ Κοισύρας* mihi quidem nondum compertum est. Megacles Coesyrae filius, quem hic tangi arbitrantur schol. et Brunckius, pater fuit Clisthenis, qui rempublicam constituit post ejectos Pisistratidas. Hujus Megaclis ex filio Hippocrate nepos fuit alter Megacles, Periclis avunculus avusque Alcibiadis maternus. Sed *ὁ Κοισύρας*, quem hic irridet noster, manifesto juvenis erat. Neminem Alcmaeonidarum his temporibus clarum invenio praeter Euryptolemum Pisianactis filium,

quem Alcibiadis ἀνεψιὸν diserte vocat Xenophon Hell. I. 4. 19. Ipsum Alcibiadem intelligi suadent maternum genus a Coesyra ductum et auctoritas in republica jam inde a prima juventute concessa, verum ei non conveniunt quae de aere alieno dicuntur. ELM. Megaclem intelligit Bergkius apud Meinek. Fr. Com. II. 971. 991., qui conjicit eum isti Morychi legationi ad Persarum regem interfuisse cujus meminit noster Vesp. 1133. seq. De eo, ut videtur, noster Fr. 177 b. *Λάχητας Μεγακλέας καὶ Λαμάχους.* Leucon. com. II. 749. *ἀτάρ, ὦ Μεγάκλεες,* etc. Mihi quidem *ὁ Κοισύρας* generali significatione pro quovis viro nobili videtur accipiendum. Cf. ad Nub. 46. *ἔπειτ᾽ ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους ἀδελφιδῆν — σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην* (i. e. Coesyrae moribus imbutam). 800. *κἄστ᾽ ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.* Nobilissima enim Athenis erat Alcmaeonidarum gens.

οὔ φασιν] Negant. Anglice, they say no.

Schol. *ὁ Κοισύρας*: (*Ὁ Μεγακλῆς.*) *Κοισύρα δὲ ἐγένετο Ἀθήνησιν εὐγενὴς γυνὴ καὶ πλουσία, μήτηρ τοῦ Μεγακλέους, ὃς καταβεβρωκὼς τὴν οὐσίαν καὶ ὕστερον πεπλουτηκὼς ἐκ τοῦ τὰ κοινὰ πράσσειν λέγεται.*

615. *ἐράνου*] De *ἐράνοις* v. Boeckh. Oecon. Att. I. 328. Ita autem dicebantur pecuniae contributiones quas inopia premente in auxilium alicujus faciebant familiares ejus et amici. Eadem tamen pecunia postea reddenda erat ut alia *χρέα,* sine tamen foenore, opinor. Cf. Theophr. Char. 17. *ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, Ἱλαρὸς ἴσθι* (Gallice, Soyez content), *Καὶ πῶς, εἰπεῖν, ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλειν ὡς εὐηργετημένον;* Char. 15. *καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν εἰπών, ὅτι οὐκ ἂν δοίη,* etc. Char. 22. *καὶ φίλου ἔρανον συλλέγοντος προϊδόμενος ἀποκάμψας ἐκ τῆς ὁδοῦ οἴκαδε πορευθῆναι.* Philem. ap. Stob. T. 30, 4. *ἀλλ᾽ ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις νὴ Δία | ἔρανον εἰσοίσουσιν· εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων.* Plat. Legg. XI. 915 E. *ἐράνων δὲ πέρι, τὸν βουλόμενον ἐρανίζειν φίλον παρὰ φίλοις.* Dem. p. 821. *πονηρότατός τε ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ ἐράνους τε λέλοιπε πλείστους καὶ ὑπέρχρεως γέγονε.* p. 1484. *τοὺς φίλους ἐρανίσας.* Lys. Fr. II. 5. *ὅσους δ᾽ ἐράνους συνείλεκται — οὐ κατατίθησιν.* Antiph. II β. 9. *κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον.* Isae. XI. 60. *πρὸς δὲ τούτοις ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα.* Lucian. Tim. 45. *ὁ πρώην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν βρόχον.* *Οἷς* autem jungendum cum *παρῄνουν.* "De honesta Lamachi paupertate consulendus Plutarchus Alcib. p. 202 C. Nicia p. 533 A. Mor. p. 822 E. Aelian. V. H. II. 43." ELM.

πρώην ποτέ] Cf. Nub. 639. *πρώην — ποτέ.* Aeschin. I. 26. *πρώην ποτὲ — ἐπαγκρατίαζεν.* IV. 33. c. Ctes. 10. Theocr. II. 115. *πράν ποκα.* V. 81. V. 11. *πρότερόν ποκα.* Similiter Pl. 1002. *πάλαι ποτέ.* Vesp. 1060. Nub. 639. *ἔναγχος — ποτέ.* Vesp. 1063. *πρίν ποτε.* Av. 1545. *ἀεί ποτε.*

Schol. *οἷς ὑπὲρ ἐράνου*: *Ἔθος εἶχον τέλεσμά τι εἰς τὸ κοινὸν διδόναι, ὅπερ οἱ μὴ διδόντες καὶ ἄτιμοι ἐνομίζοντο καὶ μετὰ βίας ἀπῃτοῦντο. παρὰ προσδοκίαν δὲ ἐπήγαγε τὸ χρεῶν.*

616. Cf. Fr. 290. *μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.* Juvenal. III. 260. 'nocte patent vigiles te praetereunte fenestrae etc.'

Schol. *ἀπόνιπτρον*: *Ἀπόνιμμα.* Vict.

617. *ἐξίστω*] Abscede. Anglice, stand out of the way. Ita erant obaerati ut dicerent eorum amici *ἐξίστω*, cede bonis sive possessione, ut illi solent clamare qui noctu sordes pedum ablutorum per fenestram effundunt *ἐξίστω* dicentes, decede. BE. Sic in Gallia dicunt 'Garde l'eau'. Simplex *ἴστω* est Cratin. II. 151.

Schol. *ἅπαντες ἐξίστων*: *Εἰώθεσαν, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις βραχῇ τῶν παριόντων ἐξίστω λέγειν. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα ὁμώνυμον ὂν τῷ ἐκχώρησον. Τοῦτο δὲ λέγει διασύρων Μεγακλέα καὶ Λάμαχον ὡς πρότερον μὲν πένητας ὄντας, εἶτα ἐξαίφνης πλουτήσαντας ἀπὸ τῆς πόλεως, (ὅτι αὐτοῖς οἱ φίλοι χθὲς καὶ πρώην συνεβούλευον καταχρέοις οὖσιν ὑπό τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων ἐξίστασθαι τῆς οὐσίας ὡς μὴ δυναμένοις ἀποδοῦναι). ἢ τοῖς δανείζουσι παρῄνουν οἱ φίλοι ἐξίστασθαι τοῦ δανείζειν τοῖς τοιούτοις ὀφείλουσιν ἐράνους καὶ χρέα. οὐ νῦν οὖν αὐτοὺς διαβάλλει ὡς πένητας, ἀλλ' ὡς ποτὲ πένητας.*

618. *ὦ δημοκρατία, —;*] Cf. Av. 1570. *ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε;* Lucian. Tim. 57. *ὦ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει.* Soph. Phil. 986. *ὦ Λημνία χθὼν — ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;* BERG. Pl. 898. *ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, —;*

620. Cf. Av. 1408. *ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι*, etc.

ἐγὼ μέν] Equidem. Anglice, I for my part.

621. *ταράξω*] Sub. *αὐτούς.*

Schol. *πανταχῇ*: *Ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς.* R.

622. *καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι*] Sc. *στρατοῖς.* Cf. Eq. 567. Thuc. VI. 31. *καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς (στόλος).* Herod. IV. 97. VI. 95. VII. 121. in quibus locis distinguuntur *ὁ πεζὸς στρατὸς* et *ὁ ναυτικός.* Dinarch. III. 10. *τὴν πεζικὴν (πεζὴν?) καὶ ναυτικὴν δύναμιν.* Plurale *πεζοῖσι* hic ponitur quia plures expeditiones minatur Lamachus.

κατὰ τὸ καρτερόν] Plat. Symp. 217 C. *ἔδοξέ μοι ἐπιθετέον εἶναι τἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν.* Herod. I. 212. *δολώσας ἐκράτησαν παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν.* III. 65. *σθένεϊ κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώσασθαι.* Xen. Cyr. IV. 2. 21. *ἣν δὲ κατὰ τὸ καρτερὸν ἐμβαλόμενοι* etc. I. 76. *κατὰ τὸ ἰσχυρόν.* IX. 2. Aesch. Prom. 212. *οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν.* Ag. 130. *πρὸς τὸ βίαιον.*

623 sq. Cf. 720. Simul commemorantur Peloponnesii et Boeoti etiam Lys. 33—35.

623. *ἐγὼ δὲ — γε*] Cf. Eq. 1105. *ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε —.* Pac. 50. *ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε —.*

κηρύττω — Πελοποννησίοις — πωλεῖν] Sic Ran. 1172. *κηρύσσω πατρὶ | κλύειν, ἀκούειν.* Simul commemorantur Peloponnesii et Boeoti 720—721. Lys. 33—35.

625. *πωλεῖν, ἀγοράζειν*] Asyndeton quale est in Ran. 157. *ἀνδρῶν, γυναικῶν*. 857. *ἔλεγχ᾽, ἐλέγχου*. 861. *δάκνειν, δάκνεσθαι*. Nub. 241. *ἄγομαι φέρομαι*, etc.

πωλεῖν — πρὸς ἐμέ] I. e. apud me, ad me venientes. Sic Pl. 1055. *βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι;* Thuc. VI. 51. *καὶ ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν*. *Πρὸς ἐμὲ* ad *πωλεῖν* praecipue spectat. Cf. 722. *ἐφ᾽ ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ —*. Sic *κωμάζειν πρός τινα*, etc. Anglice, to sell and traffick with me, but not with Lamachus.

πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή] Cf. 111. *ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί*. Theocrit. V. 136. *οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ᾽ ἀηδόνα κίσσαν ἐρίσδεν, | οὐδ᾽ ἔποπας κύκνοισι*. Infra 722. *ἐφ᾽ ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή*. Cur autem in utroque loco subita haec constructionis mutatio? Idcirco, ni fallor, quod metro non conveniret *ἐμοί*. Cf. 720. *ἐνταῦθ᾽ ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις | ἔξεστι — ἐφ᾽ ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ Λαμάχῳ δὲ μή*. Utrobique *Λάμαχον* pro *Λαμάχῳ* reponendum suspiceris. Utut hoc sit, cave *κηρύττω* subaudias cum *Λαμάχῳ*. Ceterum domum hic intrant et Lamachus et Dicaeopolis.

Λαμάχῳ δὲ μή] Sub. *πωλεῖν ἀγοράζειν*. Cf. 722.

Schol. ἀγοράζειν: Τὸ ἀγοράζειν οὐκ ἴσον (ἐπὶ?) τοῦ ὠνεῖσθαι τέθεικεν ὡς ἡμεῖς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. λείπει δὲ τὸ ἰόντας.

626 sq. Parabasi nostrae deest commatium, cujus locum obtinent duo tetrametri anap. 626—627. Sequuntur *ἀνάπαιστοι* 628—658, deinde *μακρὸν* sive *πνῖγος* 659—664, quod clauditur versu paroemiaco. — Strophae et epirrhemati accuratissime respondent antistropha 692—702 et antepirrhema 703—718. — Chorus ad spectatores se convertit. Singulae hujus parabasis partes praeter commatium, quod supra monuimus, absolutae et perfectae sunt. Solum in Equitibus, Vespis, Avibus parabases inveniuntur quibus nulla pars deest. V. Richter. Prol. Vesp. p. 83—90. MULL. Chorus, jam a Dicaeopolide argumentis victus, usque ad finem fabulae ei favet, et pacem cum Peloponnesiis et Boeotis a sene compositam probat. Eodem modo Chorus a protagonista se victum esse fatetur in Vespis et Avibus. MULL. Versus Aristophanei, ideo sic appellati non quod primus Aristophanes id metrum invenerit, sed quod eo frequentissime usus sit, ut monuit Hephaestion.

626. *τὸν δῆμον μεταπείθει*] Cf. 317.

Schol. (ἀνὴρ νικᾷ: Ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς λέγει τὴν τελείαν παράβασιν. τῆς δὲ παραβάσεως τὸ μὲν κομμάτιόν ἐστι στίχων δύο ἀναπαίστων τετραμέτρων καταληκτικῶν. αὕτη δὲ ἡ παράβασις ἐξ ὁμοίων στίχων λβ΄.)

627. *ἀποδύντες*] Sc. *τὰ ἱμάτια*, ut expeditiores sint. Nos ipsos accingentes. Anglice stripping. V. schol. Id facit chorus senum Lys. 615. *ἀλλ᾽ ἐπαποδυώμεθ᾽, ἄνδρες (ὦνδρες?), τουτῳὶ τῷ πράγματι*. 662. *ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐκδυώμεθ᾽*. mulierum ibid. 686. *ἀλλὰ χἠμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα*. 1173. *ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι*. Av. 839. *πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον*. Nub. 1102. *δέξασθέ μου θοἰμάτιον*.

ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς. Vesp. 408. *ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία, θεῖτε.* Thesm. 730. *σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι.* 656. *ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας.* Pac. 336. *τὸ γῆρας ἐκδύς.* Archipp. apud Athen. XV. 678 E. *ἀθῷος ἀποδὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται.* Com. incert. apud Bekk. Anecd. 427, 26. *ἀπόδυθι ταχέως, Πάμφιλ'· ἡμέτερος ὁ πλοῦς* (ita enim corrigit Meinekius Fr. Com. III. 491). Alex. ap. Athen. 417 E. *γυμνοῦθ' αὑτοὺς θᾶττον ἅπαντες.* Plat. Menex. 236 C. *εἴ με κελεύοις ἀποδύντα* (sc. *τὸ ἱμάτιον*) *ὀρχήσασθαι.* Schol. Pac. 728: *γυμνὸν γὰρ ποιοῦσιν οἱ κωμικοὶ τὸν χορὸν ἀεὶ, ἵνα ὀρχῆται.* Cf. ad Nub. 1103.

τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν] Anapaestos aggrediamur, exordiamur. Cf. Ran. 1106. *ἔπιτον.* Eur. Hel. 165. *τίνα μοῦσαν ἐπέλθω;* Tro. 119. Quod ad *τοὺς ἀναπαίστους*, cf. Eq. 504. Pac. 735. Av. 684.

Schol. ἀλλ' ἀποδύντες: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν, οἳ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν, ἵνα εὐτόνως (l. *ἐντόνως*) *χορεύωσι* (*καὶ εὐστροφώτεροι ὦσι πρὸς τὰ παλαίσματα*).

628. In hac parabasi respondet poeta illis qui ipsum incusaverant quod nimis licenter traduceret civitatem in comoediis suis, dicitque tantum abesse ut id vitio ipsi vertendum sit ut laudem potius maximam etiam apud exteros mereatur.

ἐξ οὗ] Ex quo. Cf. Eq. 4.

χοροῖσιν ἐφέστηκεν] Choris praefuit. Cf. Vesp. 955. *οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.*

τρυγικοῖς] Pro *τρυγῳδικοῖς.* Infra 886. *τρυγῳδικοῖς χοροῖς.* Vesp. 1537. *χορὸν τρυγῳδῶν.* Fr. 198, 9. *ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν | Μέλητος.*

ὁ διδάσκαλος ἡμῶν] Poeta noster. Cf. Pac. 738. Pl. 797. Fr. 314. *ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.* Cratin. II. 163. *τραγῳδίας διδάσκαλος.* Sic *τραγῳδοδιδάσκαλος* Th. 88. *κωμῳδοδιδάσκαλος* Pac. 737. et *διδάσκειν δρᾶμα* fabulam docere significat. Hic quum *ἡμῶν* addatur, intelligendus est poeta ut chori actorumque magister. Cf. Antiphont. 768.

629. *παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων* —] Cf. Eq. 508. *εἰ μέν τις — ἡμᾶς | ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.* Pac. 734. *χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους εἴ τις κωμῳδοποιητὴς | αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.* Th. 785. *ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.* Plat. com. II. 647. *εἰ μὲν μὴ λίαν [ὑπὸ τοῦδ'], ὦνδρες, ἠναγκαζόμην | στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.* Aristid. Orat. vol. II. p. 523. ed. Dind. *καὶ κωμῳδοῖς μὲν καὶ τραγῳδοῖς — ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγωνοθέτας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχωροῦντας μικρόν τι περὶ αὑτῶν παραβῆναι, καὶ πολλάκις ἀφελόντες τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς μούσης ἣν ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι σεμνῶς.* Pollux IV. 111. *τῶν δὲ χορικῶν ᾀσμάτων τῶν κωμικῶν ἕν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἃ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ.* "Verba *πρὸς τὸ θέατρον* vulgo praecedentibus conjunguntur. *Παραβαίνειν* nude dicitur de ea fabulae parte quae *παράβασις*

vocatur." (Elmsl.). Recte Elmsleius. Construendum *πρὸς τὸ θέατρον λέξων*, et similiter in Eq. 508. Pac. 735.

Schol. οὔπω παρέβη: *Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ παραβάσει οὔπω εἶπε.*

630. *ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν*] A Cleone praecipue. V. 377. 502.

ταχυβούλοις] De Atheniensium *δυσβουλίᾳ* cf. Eccl. 797. *ἐγῴδα τούτους χειροτονεῖν ὄντας ταχεῖς, | ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.* 137. 473. Nub. 587. *φασὶ γὰρ δυσβουλίαν | τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι*, etc. Eq. 1055.

Schol. ταχυβούλοις: *Ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, (προπετέσιν, ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.)*

631. *κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν*] Cf. Pac. 751. *οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν.* Xen. Rep. Ath. II. 18. *κωμῳδεῖν δ' αὖ καὶ κακῶς λέγειν τὸν μὲν δῆμον οὐκ ἐῶσιν, ἵνα μὴ αὐτοὶ ἀκούωσι κακῶς· ἰδίᾳ δὲ κελεύουσιν, εἴ τίς τινα βούλεται, εὖ εἰδότες ὅτι οὐχὶ τοῦ δήμου ἐστὶν οὐδὲ τοῦ πλήθους ὁ κωμῳδούμενος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ἢ πλούσιος ἢ γενναῖος ἢ δυνάμενος. Ὀλίγοι δέ τινες τῶν πενήτων καὶ τῶν δημοτικῶν κωμῳδοῦνται, καὶ οὐδὲ οὗτοι, ἐὰν μὴ διὰ πολυπραγμοσύνην καὶ διὰ τὸ ζητεῖν πλέον τι ἔχειν τοῦ δήμου· ὥστε οὐδὲ τοὺς τοιούτους ἄχθονται κωμῳδουμένους.* Lucian. Pisc. 25. *κωμῳδοῦσιν ἀλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ κωμῳδίας.*

632. *ἀποκρίνεσθαι*] I. q. *ἀπολογεῖσθαι.* Cf. Vesp. 951. Th. 186. Eupol. II. 5. 10. *ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ | ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ * * * κατηγορημένα.* Quae verba, metro Eupolideo scripta, ex parabasi desumpta videntur Elmsleio.

633. *πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν*] Anglice, deserving of many good things from you (at your hands). Cf. 641. Pac. 918. *πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος | Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ | δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν — λεών.* 739. *ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης* (sc. *ὑμῖν*) *ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. | πρῶτον μὲν γὰρ* etc. Plut. 877. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεός ἐσθ' ὅτι | τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.* Eq. 509. Soph. Oed. C. 1446. *ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.* Eur. Hec. 309. *ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι, | θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος* etc. Alc. 445. *ἀξία δέ μοι | τιμῆς, ἐπεὶ* etc. Trag. incert. ap. Plut. Mor. p. 791 D. (Fr. adesp. 338.) *πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ.* Aesch. Suppl. 490. *πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.* Herod. VIII. 140. *πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εἰ* etc. Plat. Symp. 186 D. *πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει (τῇ π.?) καὶ ἰδιώταις.* Clitoph. 410. *ὡς πολλοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἄξια.* Alc. I. 105 E. *παντὸς ἄξιός εἰμί σοι.* Xen. Mem. I. 1. 1. *Ἀθηναίους ἔπεισαν — ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει.* I. 2. 64. *ταῦτα δὲ πράττων πῶς οὐ μεγάλης ἄξιος ἦν τιμῆς τῇ πόλει;* Anab. I. 3. 12. *ὁ δ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ.* IV. 2. 28. *ὃς πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.* Dem. de Cor. 180. *σοῦ πλείονος ἄξιος ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι.* Id. p. 1372. *πολλοῦ ἀξία ἐστὶ τῇ πόλει.* Lys. XV. 1. *πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι.* XXIX. 18. *ἄξιοι δ' ὑμῖν*

εἰσὶν ὀργῆς. XII. 21. οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει. Andoc. de Myst. p. 99. ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. Lucian. Bis accus. 17. ἄνδρα — πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἕλλησιν. V. Pors. ad Hec. 309. "Sic saepius se laudat et populo commendat Aristophanes. Pac. 738. Vesp. 1051. Eq. 509." MULL.

634. *παύσας ὑμᾶς — μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι*] Cf. Aesch. Prom. 248. *θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.* Plat. Gorg. 523 D. Particula negativa omittitur Herod. VII. 54. *ἥ μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην.*

ξενικοῖσι λόγοις] Schol: *τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις.* Haec Bergkius (ad Arist. Fr. II. 968) ad Gorgiae legationem spectare suspicatur, quem paucis ante mensibus Leontini Athenas auxilii implorandi causa non frustra miserant. V. Diod. Sic. XIII. 53. *οὗτός νυν καταντήσας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ταραχθεὶς (προαχθεὶς?) εἰς τὸν δῆμον διελέχθη τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τὰς συμμαχίας (τῆς συμμαχίας?), καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως ἐπέπληξε τοὺς Ἀθηναίους, ὄντας εὐφυεῖς καὶ φιλολόγους, διαφέρουσιν ἀντιθέτοις καὶ ἰσοκώλοις καὶ παρίσοις καὶ ὁμοιοτελεύτοις καί τισιν ἑτέροις τοιούτοις, ἃ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς κατασκευῆς ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο* etc. Thuc. III. 86. Plat. Hipp. Maj. p. 282 B. Sane quasi perculsi facundia viri illecebrisque orationis foedus ab eo propositum acceperunt navesque viginti subsidio miserunt Leontinis sub extremam aestatem.

Schol. ξενικοῖσι λόγοις: Ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν. (ὅτι ἀνοίκειον Ἕλλησι τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις.)

635. *ἥδεσθαι θωπευομένους*] Cf. 370 sq. 657. Eq. 1115. *ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ θωπευόμενός τε χαίρεις κἀξαπατώμενος πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ κέχηνας.* (Ad Demum dictum.)

χαυνοπολίτας] I. e. *χαύνους πολίτας.* Anglice, vain citizens or persons. Schol: *κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν.* Eodem sensu ob hanc levitatem *Κεχηναίων πόλιν* Athenas vocat Eq. 1263. et *χαυνοπρώκτους* Athenienses Ach. 106. Apte conferas Lucian. de merc. cond. 3. *ὁπότε οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἤκουες, ἑώρων ὅπως ἐκεχήνεις πρὸς αὐτὰ καὶ πάνυ σφόδρα πρὸς τὸ δέλεαρ ἀναπεπταμένον παρεῖχες τὸ στόμα.* Quod ad vv. *χαῦνος* et *χαυνοῦν*, cf. Solon ap. Plut. Sol. 30. *σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος.* Id. ibid. 16. *χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο.* Plat. Epist. IX. *ἐμπλῆσαι ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος.* Eur. Suppl. 412. *ἐκχαυνῶν λόγοις.* Andr. 931. *αἵ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους.* Plut. Caes. 29. *ἐπὶ τούτοις — ἐχαυνοῦτο.* Ceterum similiter formata sunt *μικροπολίτας* Eq. 817. et *διεδρασιπολίτας* Ran. 1014. Propter eandem causam *ὦτοι* audiebant Athenienses in comoedia. V. Eust. p. 1522, 56. coll. 561, 5.

Schol. χαυνοπολίτας: Κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν.

637. *ἰοστεφάνους*] Alludit poeta ad Pindari verba, *αἵ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι*, monente scholiaste, quo respexit etiam in Eq. 1329.

ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι. 1323. ELM. Sic legitur iste locus apud Bergk. Fr. 54. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι | Ἑλλάδος ἔρεισμα κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον. Cf. Isthm. II. 20. Pyth. VII. 1. Nub. 300. Fr. 162. Solon. Fr. 19, 4. Κύπρις ἰοστέφανος. Theog. 1332. Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου. 1383.

Schol. ἰοστεφάνους: Παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων [Fr. 46] "αἵ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι". διασύρει δὲ ὅτι οἱ προδόται τούτοις χρῶνται τοῖς λόγοις.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε] Allusio est ad proverbium ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, de iis dictum qui superbe incedunt. Soph. Aj. 1229. ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο | ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις (schol: ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν). Eurip. Electr. 845. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς. Ion. 1180. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσί. Cycl. 159. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. Liban. I. 326. ἐπ' ἄκρων πορεύονται δακτύλων. IV. 162. Philon. p. 252 F. ἀκροβατεῖ τε γὰρ καὶ τὸν αὐχένα μετέωρον ἐξαίρει φρυαττόμενος. Lucian. D. D. XI. 2. ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα. Plat. com. II. 645. ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον δίμυξον. Apte reddit Mitchell, you could hardly keep your seats. Scilicet quia Athenienses legatos peregrinos in concione non stantes sed sedentes (unde hic ἐκάθησθε pro ἐβαίνετε) audiebant, πυγιδίων facete dicit comicus pro ὀνύχων. Simul eo respici potest quod solent, ut ait schol., οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινομένων ἀκούοντες τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.

Schol. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων: Παρὰ τὴν παροιμίαν Ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. (οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι. Ἄλλως. παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, ἔπαιξεν οὗτος ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων εἰπών. καὶ Σοφοκλῆς [Aj. 1229]

"ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις."

εἰώθασι γὰρ οἱ ἀλαζόνες ἐπ' ἄκρων ὀνύχων βαδίζειν καὶ οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινομένων ἀκούοντες τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.)

639. εἰ δέ τις] Gorgiam maxime notari putat Bergkius Comm. p. 407.

ὑποθωπεύσας] Vesp. 610. καί τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν etc. Herod. I. 30. οὐδὲν ὑποθωπεύσας.

λιπαρὰς — Ἀθήνας] Cf. Pind. Nem. IV. 29. λιπαρᾶν — ἀπ' Ἀθανᾶν. Isthm. II. 30. ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις. Fragm. Dithyr. 4. αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι. Nub. 299. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος. Eq. 1329. ὦ ταὶ λιπαραὶ — Ἀθῆναι. Fr. 137. ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική, | χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός. Av. 826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως (ubi subindicantur Athenae). Eur. Iph. T. 1130. λιπαρὰν — Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν. Alc. 452. λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις. Tro. 800. λιπαραῖς κόσμον Ἀθήναις. Herod. VIII. 77. λιπαρὰς πέρσαντες Ἀθήνας (in Bacidis orac.). Frequens urbium hoc epithetum λιπαρά in poetis. Pind. Ol. XIII. 157. λιπαρὰ Μαραθών. XIV. 3. λιπαρᾶς — Ὀρχομενοῦ. P. II. 6. λιπαρᾶν

— *Θηβᾶν*. IV. 157. *ἐν Νάξῳ λιπαρᾷ*. Fr. 50. *τὰν λιπαρὰν — Αἴγυπτον*. Fr. 209. *λιπαρᾶν — Θηβᾶν*. 218. *λιπαρῷ Σμυρναίῳ* (*-αίων*?) *ἄστει*. Theogn. 947. *πατρίδα κοσμήσας λιπαρὴν πόλιν*. Theocr. Epigr. IX. 3. *λιπαρὴν Θάσον*.

Schol. (*ὑποθωπεύσας*: *Κολακεύσας. παρὰ τὸ λιπαρὰς Ἀθήνας, τὸ λιπαρὰς ἀφύας*.)

640. *ηὕρετο*] Cf. Aesch. Sept. 876. *μελέους θανάτους ηὕροντο*. Prom. 267. Ag. 1592. Soph. Aj. 1023. *καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην*. Lys. in Agorat. 180. *οἴοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει εὑρήσεσθαι*. Pind. P. I. 48. *ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν*. Lucian. D. D. M. XIV. 3. *ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο*.

πᾶν] Quidvis, quodlibet. Cf. 660. Vesp. 348. *ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην*. Hesychius, *ἀφύων τιμή· τὸ ἔλαιον· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται*. Noster apud Athen. 96 C. (Fr. 421.) *ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων*. ELMSL. Similiter fere Aesch. II. 118. *οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν, σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι*.

ἀφύων τιμὴν περιάψας] Apuarum honore vestram urbem ornans, sc. epitheto *λιπαραί*. Cf. Plut. 590. *πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι*. Plat. Apol. 35 A. *αἰσχύνην τῇ πόλει περιάψας*. Euthyd. 272 C. *μὴ — ὄνειδος τοῖν ξένοιν περιάψω*. Epist. VII. 334 B. *ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει*. Pol. VI. 495 C. *ὀνείδη περιῆψαν*. Demosth. p. 1401, 9. *αἰσχύνην μᾶλλον ἢ τιμὴν περάπτοντα τούτοις περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα*. Xen. Mem. II. *Θεμιστοκλῆς δὲ πῶς ἐποίησε τὴν πόλιν φιλεῖν αὐτόν; μὰ Δί' οὐκ ἐπάδων, ἀλλὰ περιάψας τὶ ἀγαθὸν αὐτῇ*. Lucian. Pseudol. 25. *τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα* (*αὐτῷ*). Somn. 13. *τιμὴν καὶ δόξαν προσάπτων*. Eur. Bacch. 857. *κόσμῳ Πενθεῖ προσάψων*. Sic *περιβάλλειν τινί τι*, Eur. Or. 1031. Phoen. 197. Ion. 829. Herc. 304.

Schol. *εὗρε τὸ πᾶν ἄν*: *Ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα κατορθοῖ*. (*ἀφύων τιμήν*: *Καὶ ἑνικῶς λέγεται, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς*

"*ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων*.")

642. *καὶ τοὺς δήμους — ὡς δημοκρατοῦνται*] Deinde quod ostendit vobis quomodo sociae urbes regantur (sive administrentur). In Babyloniis noster sociorum causam et patrocinium suscepisse videtur et miseram eorum conditionem Atheniensibus ante oculos posuisse, qui a demagogis protervis (qualis praecipue erat Cleo) perpetuo male tractarentur minisque eorum pecuniae extorquendae causa adhibitis vexarentur. V. fr. Babyl. VIII. XIV. Vesp. 669—677. Unde futurum auguratur comicus ut socii, quorum causam egisset, proximis Dionysiis magnis venturi sint videre cupientes poetam nobilem, qui justitiae causam adversus demagogorum dominationem crudelem suscipere ausus esset (643—645). Quum autem iniquam hanc sociorum conditionem Dionysiis magnis adeoque coram legatis eorum palam et audacter reprehendisset, non mirum est Cleonem ira adversum nostrum efferbuisse litemque publicam ei intendisse (v. 377). Sic fere locum intelligit Bergkius in Praef. ad Baby-

lonios. "Hic locus docet Aristophanem Babyloniis fabula demonstrasse, quomodo socii, qui eam fabulam ipsi spectabant (quoniam magnis Dionysiis insularum tributa Athenas afferri solebant), ab Atheniensibus male haberentur. Crudelissime enim cives cum sociis agere solitos esse inter omnes constat, sed tum potissimum poetae verba sociorum iram movere poterant, quum paucis mensibus ante quam acta esset fabula Babylonii, de Lesbi insulae incolis (Mitylenaeis) supplicium crudelissimum sumptum esset." (Mull. Praef. p. XI.) Aliter locum accipit Dobraeus: "Recte, opinor, schol. alter. Lacedaemonii scilicet semper *αὐτονομίαν* clamabant. V. Thuc. I. 144. et alibi. Xen. Hell. VI. 3. 7—9." Quam dura fuerit sociorum vectigalium conditio inde ab initio belli Peloponn. satis notum est. Huc respicit Scriptor Vit. Arist. p. 35 D. *μάλιστα δὲ ἐπῃνέθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέρα τέ ἐστι καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένη, ἀλλ' [οὐδὲ] ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ.*

ὡς δημοκρατοῦνται] Anglice, how they are governed. In quibusdam verbis, quae a substantivis compositis derivantur, interdum vis prioris substantivi plane evanescit, ut bene monuit Mullerus, qui confert Nub. 999. *ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης*. Av. 995. *γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα*. Lys. 956. *πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;* Pl. 819. *βουθυτεῖ ὗν καὶ τράγον* etc. Cf. etiam Ach. 60. *ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι*. 655. *κωμῳδήσει* (i. e. *διδάξει*) *τὰ δίκαια*. Nub. 334. *ταύτας μουσοποιοῦσι*. Xen. An. VII. 6. 4. *ἀλλ' ἢ δημαγωγεῖ ὁ ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας;* Lysiam p. 120, 29. *ἀλλ' οὕτως ᾠκοῦμεν δημοκρατούμενοι ὥστε* etc. Lucian. Phal. II. 7. *εἴ τινες — δικαίως ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται*. Eum. 424. *βροτοκτονοῦντες ἐκ δόμων ἐλαύνομεν*. Isocr. p. 159. *ἥκομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντες περὶ πολέμου*. Aesch. Eum. 221. *οὔ φημ' Ὀρέστην ἐνδίκως σ' ἀνδρηλατεῖν*. Alibi propriam suam vim habet verbum *δημοκρατεῖσθαι*, ut in Plat. Rep. 338 D. *τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται*. Arg. Dem. Or. XV. *συμφέρειν λέγων τοῖς Ἀθηναίοις τὸ δημοκρατεῖσθαι τὰς πόλεις*. Corrigendum suspicor *πῶς δημοκρατοῦνται*. quomodo administrentur (Anglice, how they are governed), sc. saeve ac crudeliter a viris popularibus.

Schol. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν: Ἀντὶ τοῦ τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν ἐπιδείξας ταῖς συμμάχοις πόλεσι. τουτέστι διδάξας τοὺς συμμάχους ὡς χρὴ δημοκρατεῖσθαι, εὔνους ὑμῖν αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἄλλως. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέρους δείξας δήμους ὅτι δημοκρατοῦνται, καὶ (del. aut mox leg. *πείθονται*?) *ἄνευ τυραννίδος ἀλλήλοις πειθόμενοι.*

643. *τοιγάρτοι*] Cf. Plat. Gorg. 471 C. 494 D. Phaed. 82 C. etc. Theocr. X. 14. Confer *τοιγαροῦν* Vesp. 1098.

τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες] Cf. Vesp. 707. *εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.*

644. *τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον*] Aristophanem. Cf. Pac. 773.

Schol. τὸν Ἀριστοφάνην. R.

645. Cf. Eq. 510. *νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς | ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια.*

παρεκινδύνευσ'] Cf. Eq. 1054. *τουτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.* Ran. 99. *ὅστις φθέγξεται | τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον.*

647. *ὅτε καὶ —*] I. q. *ἐπεὶ καὶ —*. Siquidem. Cf. Nub. 34.

βασιλεύς] Rex Persarum.

Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν] Legatos Spartanorum dicit ad regem Persarum missos sub initium belli Pelop. de ineunda cum illis societate adversus Athenienses. BOTH. V. Thuc. II. 7. ibique schol.

βασανίζων] Explorans. Schol: *ἀκριβῶς ἐξετάζων.*

Schol. βασιλεὺς: Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ Περσῶν.

ἐξετάζων: Ἀκριβῶς ἐξετάζων.

648. *Schol. πότεροι ταῖς ναυσί: Ποῖοι αὐτοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατοῦσιν; ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι τὰ τοιαῦτα περιεργάζεσθαι.*

649. *τοῦτον τὸν ποιητήν*] De structura cf. ad Pl. 55.

ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά] Utros multa mala dixisset. Anglice, which of the two it was of whom he had said so many bad things. I. e. *παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ κωμῳδιοποιὸς*, ut loquitur Scriptor. Vit. Arist. p. 35 D. Pro *πολλὰ* reponendum forsan *πλείω.*

Schol. ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά: Ἀντὶ τοῦ περὶ τούτου τοῦ ποιητοῦ ἠρώτα τίνας διαβάλλει καὶ κωμῳδεῖ. ἔφασκε γὰρ (ὁ τῶν πρέσβεων [l. *Περσῶν*] *βασιλεὺς) ὅτι οὓς ἂν οὗτος ὁ ποιητής, τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης, σκώψῃ, τούτους σωφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους. (τοῦτο δὲ χαριεντιζόμενος ψευδῶς λέγει.)*

650. *βελτίους γεγενῆσθαι*] Cf. Pl. 576. *ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ.*

Schol. (τούτους γὰρ ἔφη: Τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι ἐρωτῶν ὁ βασιλεύς. ταῦτα δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.)

651. *πολὺ νικήσειν*] Cf. Nub. 1335. *τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.*

652. *ὑμᾶς — τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται*] Vos ad pacem invitant. Duplicem accusativum, rei et personae, adsciscit verbum *προκαλεῖσθαι*, ut *ἀπαιτεῖν, ἀφαιρεῖσθαι* etc. Eq. 796. *τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις — αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.* Thuc. V. 37. *καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι.* IV. 22. *οὔτε — ποιήσοντας ἃ προυκαλοῦντο.* Plat. Euth. 5 A. *αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν.* Xen. Cyr. I. 4. 4. *ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς ξυνόντας.* Anacreont. 15, 25. *προκαλούμενον φίλημα.* Usitatius est *προκαλεῖσθαι ἔς τι.* Sic Thuc. IV. 19. *Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδάς.* VII. 18. *οὐκ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων.* Unde hic dubitanter Reiskius proponit *ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι 'ς τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται.* De re cf. 538. Eq. 794. Thuc. II. 72. V. 37.

Schol. διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμονίους: Διὰ τὸ ἔχειν ὑμᾶς τὸν Ἀριστοφάνην ποιητὴν ἄριστον.

653. *τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν*] Aeginae occupationem inter praecipuas belli causas memorat Thucydides I. 139. ELM. Insula Aegina ab Athe-

niensibus capta erat a. 457 (cf. Thuc. I. 105. 108). Belli hujus initio Lacedaemonii redditionem ejus ab Atheniensibus postulaverant (Thuc. I. 139).

Schol. *καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης*: *Τῆς νήσου ἐν ᾗ τὰ χωρία Ἀριστοφάνους, λέγω δὴ (δὲ?) τῆς Αἰγίνης.*

654. *ἀλλ' ἵνα —*] Supplendum *ἀπαιτοῦσιν αὐτήν.*

ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται] "Athenienses, expulsis Aeginetis, in eorum insulam colonos miserunt agrosque sorte distribuerunt. Inter eos qui sortitionis essent participes fuisse hunc poetam dicit scholiastes." BE. Praedia in insula Aegina, ut cleruchum, possedisse Comicum testatur Theogenes apud schol. Plat. p. 331 B. *κατεκλήρωσε* (*κατεκληρούχησε* Muller. ipse malim *ἐκληρούχησε*, coll. schol.) *δὲ καὶ τὴν Αἴγιναν, ὡς Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης.* Cf. Scriptor. Vit. Arist. XII. 5. ed. Bergk. *ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε* (*διέβαλε* aut *ἐγράψατο* aut *ἐδίωξε*? sc. Cleon.), *παρόσον οἱ μὲν αὐτόν φασι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι αὐτόθι, ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε, κατά τινας δὲ ὡς* (del.?) *ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης.* Hinc ansam Cleoni datam patet peregrinae originis nostro exprobrandae quod agros in Aegina possideret. Huc etiam respicere videtur nostri aemulus Eupolis II. 546. *πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι, | ὅ τι παθόντες τοὺς* ξένους *μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς, | ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ* (Athenis) *μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν | ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν*, etc. "Ex his verbis scholiasta antiquior recte collegit Aristophanem cleruchum fuisse Aegineticum quod diserte testatur Theogenes ab schol. Clark. Platonis memoratus p. 331. ed. Bekk. Recentioris scholiastae commentum est non Aristophanem sed Callistratum histrionem cleruchum dici Aegineticum: de quo errore dixi in prooemio annotationum." DIND. De Aeginae distributione *κληρουχικῇ* cf. Plut. Per. 34. *καὶ κληρουχίας ἀνέγραψεν* (Pericles)· *Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν.*

τοῦτον τὸν ποιητήν] Ipsum dici constat Aristophanem et spectatoribus indicari, quanquam Callistrati nomine haec fabula doceretur. Adeo fama ejus jam inclaruerat.

Schol. *ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητήν*: *Ἐγγὺς αὐτῶν λάβωσιν.* (*ἐντεῦθεν τινὲς νομίζουσιν ἐν Αἰγίνῃ τὰς κωμῳδίας ποιεῖν τὸν Ἀριστοφάνην διὰ τὸ ἐπενηνοχέναι αὐτὸν "ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται" τὴν Αἴγιναν, οὐχ ὑμᾶς. ταῖς ἀληθείαις εἰς ἣν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κληρουχησάντων. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ ἑτέρωθι συγγράφειν, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίους ἡ νῆσος ἐγεγόνει. Ἄλλως. οὐδεὶς ἱστόρηκεν ὡς ἐν Αἰγίνῃ κέκτηταί τι* (*ἐκέκτητό τι* vel simpl. *ἐκέκτητο?*) *Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἔοικε ταῦτα περὶ Καλλιστράτου λέγεσθαι, ὃς κεκληρούχηκεν ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αἰγινητῶν ὑπὸ Ἀθηναίων.*)

655. *ἀφῇθ'*] Sc. *αὐτόν.*

κωμῳδήσει τὰ δίκαια] Cf. 500. *τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.* Redde autem, j u s t a d o c e b i t, d i c e t. *Κωμῳδήσει* idem fere hic valet

quod *διδάξει* (656. 658.). Cf. ad 642. "Hoc eodem sensu dictum crediderim quo *εἰπεῖν τὰ δίκαια* 645. *λέγειν τὰ δίκαια* Eq. 510." ELM. Lysias 102, 40. *βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια.* 894, 5. *ὑμῶν δέομαι — βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια.*

656. Cf. Ran. 1054. *τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν | ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει (φράζῃ?), τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί. | πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.*

657. *θωπεύων*] Cf. Eq. 48. *ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα.*

ὑποτείνων] I. e. *ὑπισχνούμενος* (Phot. p. 631, 6.). Anglice, holding out, promising. Cf. Herod. VII. 158. *ὑποτείνοντας τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν.* Thuc. VIII. 48. *ὑποτείνοντος αὐτοῦ* (schol: *ὑπισχνουμένου*) *Τισσαφέρνην — φίλον ποιήσειν.* Isocr. p. 159 E. *οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν.*

μισθούς] Mercedes intellige forensem (*ἡλιαστικὴν*) et concionalem (*ἐκκλησιαστικήν*). Cf. schol. ad Eq. 255. Vesp. 684. Ran. 140.

ἐξαπατύλλων] Cf. Eq. 1144. *ἐξαπατύλλειν.* Forma diminutiva comice formata. Sic *μοιμύλλειν* ab *μοιμυᾶν*, *βδύλλειν* a *βδεῖν*, *κοικύλλειν*, *δερκύλλειν*, *ὀγκύλλεσθαι* (Pac. 465.), *δερμύλλειν* (schol. Nub. 732.), *ἡβυλλιᾶν*, *πλανύττειν* (Av. 3.), etc. Confer etiam diminutiva in *υλλος* et *ύλλιον* exeuntia. *Καθάρυλλος* habet Plato comicus apud Athen. 110 D. *καθαρύλλως* Cratinus ibid. 396 B.

Schol. (*οὐ θωπεύων*: *Οὐ κολακεύων, οὐκ ἀπατῶν.*)

οὐθ' ὑποτίνων: (*Φαίνων·*) *οὐδέ τισι μισθὸν διδούς, ἵν' αὐτὸν ἐπαινέσωσιν.*

658. *κατάρδων*] Cf. Eq. 96. *τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω.* Pind. Ol. XI. 103. *μέλιτι πόλιν καταβρέχων.* Isthm. V. 63. *τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων | ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.*

Schol. *οὔτε κατάρδων*: (*Καταχέων ὑποσχέσεις. Ἄλλως. οὐ*) *καταβρέχων ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά.*

659 sq. Euripidis loci imitatio, qui scripserat *πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ (χρῇ?) καὶ παλαμάσθω | καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· | τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον | ξύμμαχον ἔσται, | κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.* Integrum locum, omisso nomine auctoris, citant Suidas v. *παλαμᾶσθαι.* et Clemens Alex. Strom. VI. p. 670 B. Verba *πρὸς ταῦθ' — μετ' ἐμοῦ* citat Cicero Epist. ad Att. VIII. 8., et *τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ* ibid., VI. 1. 'Itaque irascatur qui volet. Patiar: *τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ*', absque nomine auctoris et ille. Ex uno Suida (v. *ἁλωτὸν*) discimus Euripidis haec esse. De Cleonis inimicitia cf. ad 300. Respicit, opinor, ad Cleonis machinationes, qui tanquam peregrinum arguere Comicum vellet, ne postea ei comoedias docere liceret. Cf. schol. Ach. 378. *καὶ ξενίας δὲ αὐτὸν ἐγράψατο καὶ εἰς ἀγῶνα ἐνέβαλεν.*

πρὸς ταῦτα] Proinde. Iisdem verbis incipit *πνῖγος* Pac. 765, ut monuit Muller, *πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ* etc. "Soph. Aj. 971. *πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.* El. 820. *πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται.* Oed. R. 426. *πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα | προπηλάκιζε.* 343. *πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, | θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις*

ἀγριωτάτη. Oed. C. 956. *πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς.*" (Bergl.) Eur. Fr. 688. *πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον.*

παλαμάσθω] Moliatur. Cf. Pac. 94. *τόλμημα νέον παλαμησάμενος.* Vesp. 644. *παντοίας πλέκειν παλάμας.* Xen. Cyr. IV. 3. 17. *ταῖς χερσὶ παλαμᾶσθαι τὸ δέον.*

Schol. (*πρὸς ταῦτα Κλέων: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς τὸ καλούμενον πνῖγος καὶ τὸ μακρὸν, καὶ αὐτὸ ἀναπαιστικὸν, ὥσπερ καὶ ἡ κατακλεὶς, ἐκ διμέτρου μὲν ἑνὸς τοῦ τελευταίου καταληκτικοῦ, ἀκαταλήκτων δὲ ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραβάσεως παράγραφος. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ τοῦ πνίγους.*)

661. *τὸ γὰρ εὖ*] Sc. *ἔχον.* Locutio tragica Aesch. Ag. 159. *τὸ δ' εὖ νικάτω.* 349. *τὸ δ' εὖ κρατοίη.* Eur. Herc. 644. *τὸ γὰρ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει.* Iph. T. 580. *τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ὧδε γίγνεται.* Fr. 287, 15. *τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος | οὐκ οἶδεν.* Soph. Phil. 1149. (locus dubius). Hic versus citatur Antonino Comm. VII. 38.

662. *κοὐ μή ποθ' ἁλῶ*] Angl. and never shall I be found. De constructione cf. Vesp. 394. *κοὐ μή ποτε — ἀποπάρδω.* Pac. 1304. *οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ'.* Av. 461. *τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.* Lys. 363. *κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.* 492. *τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.* 704. *κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων πρὶν ἂν* etc. Pac. 1037. 1226. Th. 1166. Dem. de Cor. 246. *οὐδεὶς μηπόθ' εὕρῃ.* p. 130. *οὐ μὴ ποθ' εὕρῃ τοὺς ποιήσοντας.* Plat. Epin. 985 C. *οὔποτε μὴ τολμήσῃ.* Legg. 942 C. *τούτου γὰρ οὔτ' ἔστιν οὔτε ποτὲ μὴ γένηται κρεῖττον.* Eur. Cycl. 616. *ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε —.* Soph. El. 1029. Oed. C. 408. Plurima ex tragicis exempla congessit Elmsleius ad Soph. Oed. C. 177. Ceterum Euripides dixerat *οὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.* V. Suid. in *ἁλωτόν.*

663. *περὶ τὴν πόλιν — δειλός*] Cf. 696. *ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.* Pl. 568. *περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.* Eq. 764. 812.

664. *λακαταπύγων*] Cf. v. *παγκαταπύγων* Lys. 137. *λάσταυρος* Alc. Fr. 6.

665. *δεῦρο, Μοῦσ' — Ἀχαρνική*] Cf. Ran. 1306. *δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου.* Lys. 1298. *Μῶα μόλε Λάκαινα* etc. Cratin. II. 144. *ἔγειρε — Μοῦσα, Κρητικὸν μέλος.* Construe *δεῦρο ἐλθὲ, Μοῦσ' Ἀχαρνικὴ, φλεγυρὰ,* etc. Musam Acharnensem invocat chorus. Apte autem in his loquuntur ut *ἀνθρακεῖς* Acharnenses.

φλεγυρά] Sc. *οὖσα,* cum *ἐλθὲ* construendum. Anglice, burning, ardent, brisk. Hesychius, *φλεγυρά· ὑβριστικὴ, λαμπρά.* Cratinus apud Athen. VIII. 344 F. *Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν | ψῆφος δύναται φλεγυρὰ | δείπνου φίλων ἀπείργειν. | νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει· | βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρὸν, | τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο.*

Schol. (*δεῦρο Μοῦσα: Διπλῆ καὶ ἐπιρρηματικὴ συζυγία, ἧς αἱ μὲν μελικαί εἰσι κώλων ιά παιωνικῶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα γ' τρίρρυθμα, τὸ δὲ δ' δίρρυθμον. εἶτα ἐν εἰσθέσει τετράρρυθμα δύο. καὶ ἐν ἐκθέσει τρία μὲν δίρρυθμα, ἓν δὲ τρίρρυθμον.*

φλεγυρά: *Λαμπρά, φλέγουσα, λάμπουσα, ἢ θερμὴ διὰ τοὺς ἄνθρακας.*

666. *ἔντονος*] Vehemens. Schol: *ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά.* I. q. *ἐντεταμένος.* Cf. ad 674. Thuc. V. 70. *ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες.* Herod. IV. 11. *γνώμας — ἐντόνους.* Eur. Hipp. 117. *ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων.* Xen. An. VII. 5. 7. *ἐντόνως ἀπῄτουν τὸν μισθόν.* S. Luc. Ev. XXIII. 10. *εὐτόνως* (l. *ἐντόνως*) *κατηγοροῦντες αὐτοῦ.* Plat. Theaet. p. 173 A. *οἱ ἔντονοι καὶ δριμεῖς.* Soph. Fr. 722. *οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι.* Pratinas apud Athen. 624 F. *μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν.* Poll. IV. 102. *ἔντονα ὀρχήματα.* Cf. etiam Nub. 1154. *βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.*

667. *οἷον* —] Tanto impetu veni, Musa Acharnensis, quanto favilla surgit flabello agitata. Loquuntur Acharnenses ut carbonarii.

πρινίνων] Schol: *ἡ γὰρ πρῖνος ξύλον στερεόν.* Cf. ad 180. Ran. 859. *σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.* etiam Vesp. 383. 877.

Schol. πρινίνων: *Ἀντὶ τοῦ ἀγροίκων, στερεῶν. ἡ γὰρ πρῖνος ξύλον στερεόν.*

668. *φέψαλος ἀνήλατ'*] Vesp. 227. *πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.* Lys. 107. *φειψάλυξ.* Archil. Fr. 61. *πυρὸς δ' ἦν αὐτῷ φειψάλυξ.*

Schol. φέψαλος: *Σπινθήρ.* R. *φέψαλος καὶ φειψάλυξ σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.* Vict.

669. *ῥιπίδι*] Flabello. Cf. 887. *ἐξενέγκατε | τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.* Eubul. com. III. 242. *ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας.* Unde verbum *ῥιπίζειν.* Eccl. 841. *τὰ τεμάχη ῥιπίζεται.* et metaphorice Ran. 360. *ἢ στάσιν ἐχθρὰν — ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει.*

Schol. οὐρίᾳ ῥιπίδι: *Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ.* (*λέγει δὲ*) *τὸ πρὸς κίνησιν πνεύματος ἐπιτήδειον, ὃ ἡμεῖς ῥιπίδιον καλοῦμεν.*

670. *ἐπανθρακίδες*] Cf. Vesp. 1127. Fr. 366. *ἐπανθρακίδων ἅλμην.* Utrumque *ἐπανθρακίδες* et *ἀπανθρακίδες* (?) in glossis habet Hesychius. Verbum *ἀπανθρακίζω* legitur Av. 1546. Ran. 506.

Schol. ἐπανθρακίδες: *Λεπτοὶ ἰχθύες ὀπτοί. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθράκων ὀπτώμενα ἀνθρακίδας* (*ἐπανθρ.*?) *ἐκάλουν.*

671. *Θασίαν*] Sc. *ἅλμην.* Cratin. ap. Athen. IV. 164 E. (II. 17.) *εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἄττα βαΰζει* (*παφλάζει*?). Noster Fr. 336. *ὦ κακοδαίμων ὅστις* (immo *ἥτις*) *ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.* Vesp. 1515. *ἅλμην κύκα τούτοισιν* (*τοῖς καρκίνοις*), *ἣν ἐγὼ κρατῶ.* Fr. 205. Hesychius, *Θασία ἅλμη· εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα* (*ὠπτημένα*?) *ἔβαπτον.* Athen. VII. 329 B. *τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἅλμην.*

ἀνακυκῶσι] Cf. Pl. 302. *Κίρκην — φάρμακ' ἀνακυκῶσαν.* Ran. 511. *χῷνον ἀνεκεράννυ* (*ἐνεκεράννυ*?).

λιπαράμπυκα] Facete utitur comicus dithyrambico epitheto, quod nihil aliud illi significat quam *λιπαράν.* *Μναμοσύνας λιπαράμπυκος* dixit Pindarus Nem. VII. 22. BRUNCK. Quasi *χρυσάμπυκα.* Hesiod. Th. 916. *Μοῦσαι χρυσάμπυκες.* Pind. Ol. VII. 64. *χρυσάμπυκα — Λάχεσιν.* Isthm.

II. 1. *χρυσαμπύκων — Μοισᾶν.* Eur. Hec. 466. *χρυσέαν ἄμπυκα.* Loquitur ornate et poetice de Thasia muria per prosopopoeiam quasi de puella Thasia compta et formosa. Cui notio convenit etiam verbum *ἀνακυκᾶν* (v. Eq. 1286.). Ipsi autem insulae Thaso propter fecunditatem tribui epithetum *λιπαρὰ* ab Theocrito Epigr. IX. apte monet Mitchell. Cf. Sotad. com. III. 585. *ἅλμη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.* Axionic. com. III. 532. *ἢ τῆς ἀγρίας | ἅλμης νάματι σῶμα λιπάνας.* Pind. Pyth. III. 89. *χρυσαμπύκων — Μοισᾶν.* Isthm. VI. 106. *χρυσοπέπλου Μναμοσύνας.* Fr. 5. *ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν.* 6. *τὰς χρυσάμπυκας — Ὥρας.* Fr. 45. *Σεμέλαν ἑλικάμπυκα.* Eur. Phoen. 175. *λιπαροζώνου — Ἁλίου.* Aesch. Eum. 806. *λιπαροθρόνοισιν — ἐσχάραις.* Hesiod. Th. 901. *λιπαρὴν Θέμιν.* Hom. Il. σ'. 382. *Χάρις λιπαροκρήδεμνος.* τ'. 126. *κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο.* Incert. Stob. Ecl. I. 6. 12. *λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν καὶ — Εἰράναν.* Pind. Ol. XIII. 157. *λιπαρὰ Μαραθών.* Theocr. XVII. 67. *Δᾶλον — κυανάμπυκα.* Similiter fere Thesm. 855. *καλλιπάρθενοι ῥόαι* (Eur.). Nub. 1025. *καλλίπυργον σοφίαν.* Eq. 528. *Δωροῖ συκοπέδιλε* (quasi *χρυσοπέδιλε*).

Schol. οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκλῶσιν: Οἱ μέν φασι λείπειν τὸ λάγηνον, ἐπεὶ καταχρίονται πίσσῃ τὸ στόμα· οὐ πιθανῶς, οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος ηὐδοκίμει παρὰ Ἀθηναίοις. οἱ δὲ ὅτι Θάσιαι τινὲς ῥαφανῖδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ Θάσιόν φασι βάμμα λέγεσθαι ἐκ (ἐπὶ?) τῶν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ἰδίως Θασίαν ἐκάλουν. Κρατῖνος "εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην." οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα ἢ Θασίαν ζωμάλμην, εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰχθύων.

λιπαράμπυκα: Φιάλην Θασίου οἴνου πεπληρωμένην. (ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον. νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει. καὶ λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ σκεπάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς.)

672. *οὕτω* —] Constructio est *οὕτω σοβαρὸν μέλος — λαβοῦσα ἐλθὲ ὡς ἐμὲ τὸν δημότην.*

673. *σοβαρόν*] Citatum, rapidum. Anglice, brisk. Cf. Pac. 944. *σοβαρὰ — αὔρα.*

674. *ἔντονον*] Vehementem. Cf. 666. Pratinam apud Athen. 624 F. *σύντονον — μοῦσαν.*

ἀγροικότερον] Cf. Eq. 808. *εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος.* 41. *ἄγροικος ὀργήν.* Plat. Euthyd. 283 E. *ἀγροικότερον — εἰπεῖν.* Erast. 136 E. *ἢ ἀγροικότερόν ἐστιν ἐρέσθαι;* Criti. 107 A. *παραίτησιν — τοῦ δέοντος ἀγροικοτέραν.* Gorg. 462 E. *μὴ ἀγροικότερον ᾖ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν.* 486 C. 509 A. Apol. 32 D. Straton. com. IV. 546. *ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου.* Arist. Fr. 552. *διάλεκτον — ὑπαγροικοτέραν.* Scriptura tamen *ἀγροικότονον* defendi posse videatur Nubium versu 1154. *βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.*

Schol. (*ἀγροικότονον: Πρόθυμοι γὰρ οἱ ἄγροικοι εἰς πᾶσαν πρᾶξιν καὶ εὔτονοι.*)

675. *ὡς ἐμὲ — τὸν δημότην*] Cf. 333. *ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.* Ipse enim Chorus ex Acharnensibus carbonariis constat.

676. Chorus ad Populum conversus de se verba facit. BE. In hoc choro poeta causam et patrocinium suscipit civium eorum qui pro patria quondam, praecipue adversus Medos, fortiter pugnaverant, nunc autem stipendia emeriti ob senectutem aut infirmas vires militiae vacationem habebant. Pisistrati quidem lege (Plut. Sol. 31) bene provisum erat ut publico sumptu alerentur qui vulnera pro patria pugnantes accepissent, sed propter rabularum impotentiam et iniquas meritorum investigationes saepe accidebat ut beneficio illo immerito excluderentur veterani milites. Itaque sub persona ipsorum queritur comicus veteres istos reipublicae propugnatores *Μαραθωνομάχας* non modo turpiter negligi et litibus publicis (*γραφαῖς*) implicari, in quibus causa eorum aequo severius investigetur, sed *ξυνηγόροις* etiam adolescentes dicendi copia valentes oppositos sibi habere: unde fieri ut miseris modis vexentur et judicio multati omnino ad desperantiam redigantur.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ] Hom. Od. *ν'*. 432. *παλαιοῦ — γέροντος*. *τ'*. 346. *γρηῦς — παλαιή*.

μεμφόμεσθα τῇ πόλει] Cf. Nub. 576. Vesp. 1016. Pl. 10.

Schol. ἐπίρρημα. R.

677. *ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν*] Constructio satis frequens, quanquam usitatior foret *ἀξίως ἐκείνων ἃ* —, aut *ἀξίως ὧν* —. Sic v. 6. *τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε*. Nub. 942. *ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ*. Vesp. 467. *τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις*. 561. *τούτων ὧν ἂν φάσκω — οὐδὲν πεποίηκα*. 907. *τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν* (al. *ἧς*) *ἐγράψατο* etc. 588. Th. 835. *ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν* (fort. *ἅσπερ*) *ἡμεῖς ἤγομεν*. Pac. 579. *τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν*. Av. 271. *οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί*. Pl. 1044. *τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι*. 1128. *οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον*. 1130. *σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον*. Alex. III. 423. *στηθί' — τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί*. Soph. El. 431. *τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν | τύμβῳ προσάψῃς μηδέν*. El. 763. *μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν*. Oed. Col. 478. *ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;* Dem. p. 231, 4. *οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν ἐν Λεύκτροις οὐ μετρίως ἐκέχρηντο*. p. 1018. *ἀντὶ τοῦ ὀνόματος οὗ ἔθετο* etc. p. 1153. *ἐπιτρέπειν — περὶ τῶν πληγῶν ὧν τότ' ἔλαβον ὑπ' αὐτοῦ*. p. 1208. *τῶν χρημάτων ὧν εἰς τὸν ἔκπλουν ἐψηφίσασθε*. p. 1260. *ὑπὸ τῶν πληγῶν ὧν* (al. *ἃς*) *ἔλαβον*. p. 1351. *πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναλώμασιν οἷς ἀνήλισκεν εἰς αὐτήν*. Aeschin. I. 80. *τῶν ἔργων ὧν σύνιστε αὐτῷ*. Dinarch. I. 22. *ἀπὸ τῶν πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε*. III. 2. *τῶν χρημάτων ὧν Ἅρπαλος — ἐκόμισεν*. Isae. VI. 17. *ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἀποφανῶ ἐκ τούτων πρώτων ὧν αὐτοὶ ἀπεκρίναντο*. VIII. 54. *καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε*. VIII. 63. *τῶν χρημάτων ὧν ὁ πάππος κατέλιπε*. IX. 44. *μάρτυρας ἁπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην*. XI. 58. *χωρὶς ἐκείνης ἧς — ἔδωκεν*. Xen. An. III. 2. 33. *πρὸς τούτοις οἷς λέγει Ξενοφῶν*. Isocr. p. 274. *ἐνέμειναν τοῖς ἤθεσιν οἷς εἶχον*. Theocr. Epigr. XVIII. 4. *ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων | ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν;* Alterius constructionis exempla sunt Dem. p. 205. *προσήκει δήπου πλείω χάριν αὐτοὺς ἔχειν*

ὧν ἐσώθησαν ὑφ' ἡμῶν ἢ ὧν ἀδικεῖν κωλύονται νῦν ὀργίζεσθαι. p. 365. ὧν ὑμᾶς οὗτος ἐξηπάτησε μὴ δότω δίκην. Lucian. Jup. Trag. 37. οὐδὲ σέ πω ἠμύναντο ὧν ἐπιορκεῖς. Pisc. 10. ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ.

678. γηροβοσκούμεσθ'] Secundum legem quam tulerat Pisistratus. V. Plut. Sol. 31. Cf. Monost. 270. γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς. Alex. III. 522. γηροβοσκία. Cf. v. πορνοβοσκεῖν Pac. 849.

δεινὰ πάσχομεν] Anglice, are ill used.' Cf. Eur. Hec. 1080. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.

Schol. ἐν τῷ γήρᾳ πάσχομεν. R.

679. οἵτινες per hyperbaton ad ὑμῶν referendum esse constat.

ἐμβαλόντες ἐς γραφάς] Cf. Nub. 1460. ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν.

Schol. τὸ οἵτινες οἱ νεώτεροι ἢ ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. R.

ἐς γραφὰς: Ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήρια καὶ κατηγορίας. R.

680. ὑπὸ νεανίσκων — ῥητόρων] Cf. 685. De adolescentibus συνηγόροις cf. Vesp. 687—691.

Schol. ὑπὸ νέων ῥητόρων ἐᾶτε ἀπατᾶσθαι καὶ βλάπτεσθαι. R.

681. οὐδὲν ὄντας] I. e. imbecillos, nullius pretii. Anglice, nothing worth, fit for nothing. Cf. Eq. 1243. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Eccl. 144. οὐδὲν γὰρ εἶ. Eupol. II. 517. ὡς μόλις ἀνήρρησ'· οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί. Eur. Herc. 228. πρὸς δ' ἔμ' ἀσθενῆ φίλον | δεδόρκατ' οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον. | ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἣν πρὶν εἴχομεν, | γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα κἀμαυρὸν σθένος. 314. νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. Eur. Fr. 25. γέρον τες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα. Fr. 512. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ. Epich. Fr. 142. πνίγομ', ὅταν εὐγένειαν οὐδὲν ὢν κακῶς | λέγῃ τις.

παρεξηυλημένους] Detritos, decrepitos. Proprie tibiis similes vetustis quarum ligulae usu detritae sunt. Anglice, worn-out, used up, played out. "Hesychius, Παρεξηυλημένος· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρόν (l. τὸν νοῦν ἀμυδρὸν ἔχων). μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατατετρημέναι ἐξηυλίσθαι (κατατετριμμέναι, ἐξηυλῆσθαι corrigunt) λέγονται." ELM. Similiter Phot. p. 395, 27. Cf. Hesych. in διηύληται et ἐξηυλημένον. Suid. in παρεξηυλημένον νοῦν. Diogenian. VII. 44. Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν: οἷον ἀμυδρὸν ἢ ὑπὸ γήρως διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν. Zenob. V. 65. Prov. Bodl. 759. Diogen. Epit. I. 100. Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. — ἔνθεν καὶ Νοῦς παρεξηυλημένος. Zenob. II. 64. Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. etc. Apostol. XIII. 87 A. Etym. M. p. 348, 27. Eust. p. 1330, 11. οἱ πάνυ γέροντες Κρόνοι — Τιθωνοὶ (Ach. 653.) — παρεξημβλημένοι (sic). (Unde suspicetur aliquis reponendum hic παρεξημβλωμένους.) Zonar. I. 780. ἐξηυλημένα καὶ παρηυλημένα. Locutione utitur Synesius Dion. p. 62 B. Proprie ipsae tibiarum γλωσσίδες, quum jam usu detritae sunt, ἐξηυλῆσθαι sive παρεξηυλῆσθαι dicuntur. V. Hesych. h. v. Poll. IV. 73. ὁ δὲ φαῦλος αὐλὸς καὶ ἄγλωττος

καὶ ἄφθογγος — ἔξαυλος· καὶ ἐξηυλημέναι γλῶτται αἱ παλαιαί. Metaphora non valde dissimilis est Soph. Fr. 34. *ὑφηρέθη σου κάλαμος ὥσπερεὶ λύρας.*

Schol. *κωφούς*: *Οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος* [Il. Ξ. 16.] "*κύματι κωφῷ.*"

παρεξηυλημένους: *Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν αὐλῶν καὶ ἀχρείων. κυρίως γὰρ παρεξηυλῆσθαι λέγονται αὐλοὶ οἱ τὰς γλωσσίδας διερρηγμένοι.*

682. *Ποσειδῶν ἀσφάλειος*] Alludit ad voces *ποσὶ* et *ἀσφάλεια.* Quasi dicat *ὧν τοῖς ποσὶν ἀσφάλεια βακτηρία*, quorum pedibus firmamentum est baculus. Dicit autem scholiasta apud Athenienses coli Neptunum *ἀσφάλειον, ἵνα πλέωσιν ἀσφαλῶς.* BERG. Schol. ad 510. *ἐνταῦθα δὲ* (*ἐν Ταινάρῳ*) *ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλείου.* Heliodorus VI. 7. *καὶ Ἑρμῆς μὲν κερδῷος Ποσειδῶν δὲ ἀσφάλειος συνέμποροι καὶ πομποὶ γίγνοιντο.* Inscriptio Aegis reperta (ap. Beaufort Karamania p. 301.), *καὶ Ποσειδῶνι ἀσφαλείῳ καὶ Ἀφροδίτῃ Εὐπλοίᾳ.* Archiloch. Fr. 52. *ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί.*

Schol. *ἀσφάλειός ἐστιν*: *Ἀσφάλειος Ποσειδῶν παρὰ Ἀθηναίοις τιμᾶται. παρὰ τὸ καὶ αὐτὸν τῇ τριαίνῃ χρῆσθαι καὶ τοὺς γέροντας τῇ βακτηρίᾳ τοῦτο ἔφη. παρὰ δὲ τὸ πατεῖν ποσὶ τὸ Ποσειδῶν πεποίηκε. τιμᾶται δὲ Ποσειδῶν ἀσφάλειος παρ' αὐτοῖς, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσι.*

683. *τονθορύζοντες*] Anglice, muttering. Cf. Ran. 747. *τονθορύζων.* Vesp. 614. *τονθορύσας.* Aesch. Fr. 433. *ἐτονθόρυζε ταῦρος ὡς νεοσφαγής.* Lucian. Bis accus. 4. *ὑποτονθορύζουσι δὲ συγκεκυφότες.* Men. 7. *τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνην ὑποτονθορύσας.* Aristid. II. 114. Hesych. *τονθορύζει· ἀτάκτως λαλεῖ, γογγύζει, ψιθυρίζει.*

γήρᾳ] I. q. *ὑπὸ γήρως* 689.

τῷ λίθῳ προσέσταμεν] Cf. Herod. I. 129. *ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς* etc. Aesch. Pers. 203. *βωμῷ προσέστην.* Pac. 1183. *εἶτα προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδρίαντα τὸν Πανδίονος* etc.

τῷ λίθῳ] I. e. *τῷ βήματι.* Pac. 680. *ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί* [l. *πυκνί*]. Eccl. 87. *ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.* Hinc vocatur Cleon in Eq. 956. *λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.* ELM. Sed *βῆμα* potius in senatu aut judicio hic intelligendum monuit Mitchellus; in senatu enim, non in concione, ejusmodi causas judicatas esse patere ex Lysiae oratione *περὶ τοῦ ἀδυνάτου.* De hoc saxo v. Harpocr. Suid. h. v. Phot. p. 223. Schoemann. de Com. Athen. c. 3. p. 55.

προσέσταμεν] Pro *προσεστήκαμεν.* Cf. Eq. 930. *ἐφεστάναι.* Fr. 428. *ἠρίσταμεν.* Fr. 78. et 243. *δεδειπνάναι.* Fr. 406. *ἠριστάναι.* Fr. 153. *ἐλήλυθμεν.* Theopomp. II. 799. *ἠρίσταμεν.* Hermipp. II. 406. *ἠριστάναι.* Similiter *κατένασθεν*, sed in versu anapaestico, Vesp. 662.

Schol. *τονθορύζοντες*: *Λάθρα φθεγγόμενοι, ἢ ὑπότρομοι, τὰ χείλη κινοῦντες. λίθῳ δὲ τῷ βήματι,* (*τῷ ἐν τῇ πνυκὶ δικαστηρίῳ*).

τῷ λίθῳ: *Τῇ πνυκί.* Vict.

684. *τῆς δίκης τὴν ἠλύγην*] Scilicet senes decrepiti nebulosam tantum ucem videre solent; sed hic salse et acerbe *τῆς δίκης* ponitur pro *τῆς*

ἡμέρας, ni fallor, ad judiciorum apud Athenienses obscuritatem et ambages tortuosas significandas. Dicitur autem *τῆς δίκης ἠλύγη* ut alibi *τῆς δίκης φάος*. Eurip. Suppl. 564. *τῆς δίκης σώζων φάος*. Soph. Fr. 11. *δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον* (*θεῖον* Cobet.) *φάος*. Hesychius, *Ἠλυγή· σκιά. καὶ ἐπηλυγισμός· ἐπισκιασμὸς, σκότος*. V. Pierson. ad Moerin p. 163. Ruhnk. ad Tim. p. 117. et Hesychii interpretes. ELM. Vitiosus est Hesychii accentus *ἠλυγή*, corrigendus secundum Arcadium p. 105, 8. ubi in *ἀλέγη* corruptum est. DIND. Cf. Diogen. VI. 99. *Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμίχλην*.

Schol. τῆς δίκης τὴν ἠλύγην: (*Οἱ γέροντες ἡμεῖς δηλονότι οὐδὲν ὁρῶντες ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἰ μὴ*) *τὴν σκιὰν τῆς δίκης. ἠλύγη γὰρ τὸ σκότος· καὶ ἠλυγισμένον τὸ ἐσκοτισμένον. βαρύνεται δέ· παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. παρὰ προσδοκίαν δὲ εἶπε τῆς δίκης δέον ἀνθρώπων εἰπεῖν.*

685. *ὁ δὲ νεανίαν ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν*] Sc. *ὁ κατήγορος* (delator) *συνήγορον*. Cf. 680. Vesp. 691. *αὐτὸς δὲ* (*μειράκιον κατάπυγον*) *φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμὴν, κἢν ὕστερος ἔλθῃ*. 686—694. Nemo salva lege publicus orator seu advocatus eligi (*χειροτονεῖσθαι*) poterat nisi qui quadraginta annos natus esset. Quod ad v. *σπουδάζειν*, cf. Soph. Oed. C. 1143. *τὸν βίον σπουδάζομεν* | *λαμπρὸν ποιεῖσθαι*. Eur. Iph. A. 337. *οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον* —. Hec. 337. *σπούδαζε — μὴ στερηθῆναι βίου*. Aeschin. p. 31. *ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμᾶς ἐσπούδασεν*. Plut. Alc. 35. *ἐσπούδασαν αὐτὸν ἐκπλεῦσαι τὴν ταχίστην*. Aelian. V. H. XIV. 25. *τοὺς σπουδάζοντας τῶν ἑταίρων πάντας ἐκβάλλειν τοὺς ἐναντίους*. S. Pet. Epist. II. 3. 13. *σπουδάσατε — αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ*. Menand. IV. 690. *τυχεῖν — αὐτῶν ἀμφοτέρων σπουδάζομεν*. IV. 241. *πάντες εἰς σὲ δὲ* | *ἐλθεῖν — σπουδάζομεν*. Plat. Alc. II. 141 D. *σπουδάσαντες τοὖτ'* (*τὴν τυραννίδα*) *αὐτοῖς παραγενέσθαι*. Dem. p. 1053. *ἐσπούδαζεν ὅπως — εἰσποιηθῇ* (*-θείη?*) *αὐτῷ υἱὸς* etc. Aesch. II. 20. *ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμᾶς ἐσπούδασεν*. Dinarch. II. 22. *τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλὴν — φαίνεσθε σπουδάζοντες* etc. Plut. Lys. 20. *ἐσπούδασεν εἰς λόγους αὐτῷ συνελθεῖν*. Eodem sensu *σπεύδειν*. Noster Pac. 672. *ἔσπευδεν εἶναι μὴ μάχας*. Eq. 896. *ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι*, | *ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι* etc. Pl. 1167. *σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν*. Aesch. Prom. 203. *σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μή ποτ' ἄρξειεν θεῶν*. Theophr. H. Pl. VI. 7. *σπεύδουσιν ὡς πρῶτα φυτεύειν*. Aelian. V. H. II. 12. *ἑαυτὸν ἔσπευδεν εἶναι πρῶτον*. Herod. I. 92. *συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν*.

νεανίαν] Sc. *συνήγορον*. Cf. 680. *οἵτινες γέροντας ἄνδρας — ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων*.

ξυνηγορεῖν] *Συνηγόρων* fuit accusatorem tum in publicis tum in privatis causis (*τοῖς ἰδιώταις συναγορευόντων*) consilio suo et eloquentia adjuvare partesque ejus suscipere. Sic in Socratis accusatione Meleto *συνήγοροι* sunt Anytus et Lycon: Phanostrato *συγκατηγορεῖ* Demosthenes

(Arg. Or. XXV. p. 768.); Phormioni et aliis *συνήγορος* est idem Demosthenes (v. Arg. Or. XX. p. 451.); Hagnoni et Hagnotheo *συνηγορεῖ* Isaeus Or. IV. (v. Arg.); in Vesp. 907. *συνηγόρου* vice fungitur pro cane accusatore Xanthias. Cf. Vesp. 482. *ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος | ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.* Dinarch. I. 114. *καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τις συνηγορήσων Δημοσθένει, λογίζεσθε ὅτι* etc. Isocr. p. 297. *ἐπειδὴ δ' εἰς τοῦθ' ἥκομεν ἀτυχίας ὥστε μὴ μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα πρὸς τούτους ἀλλὰ καὶ τῶν ῥητόρων πρὸς τοὺς δυνατωτάτους, οὓς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων αὐτοῖς οὗτοι παρεσκευάσαντο συνηγόρους*, etc. Lycurg. § 64. *ἴσως οὖν τῶν συνηγόρων αὐτοῦ τολμήσει τις εἰπεῖν* etc. §. 139. *θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων, διὰ τί* etc. Dem. p. 551. *καὶ μάρτυρές εἰσιν ἕτοιμοι τούτοις καὶ συνήγοροι, πάντες καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς.* p. 1298. *ἐγὼ μὲν οὖν ὅσαπερ οἷός τ' ἦν εἴρηκα, ἀξιῶ δὲ καὶ τῶν φίλων μοί τινα συνειπεῖν. δεῦρο, Δημόσθενες.* Arg. Dem. Or. 59. *τὰ μὲν οὖν πρῶτα τοῦ λόγου Θεόμνηστος λέγει, ἔπειτα συνήγορον Ἀπολλόδωρον καλεῖ κηδεστὴν ὄντα ἑαυτοῦ, κἀκεῖνος τὸν ἀγῶνα ποιεῖται.* Apud Dinarchum adv. Dem. p. 38. 43. et adv. Aristog. p. 79. publicorum accusatorum constitutionis mentio fit. Oratores illos a populo suffragiis electos esse docet Demosthenis locus in Timocr. 36, 2. ut et Harpocratio h. v. Decem eos plerumque fuisse conjicit Schoemann. de Comit. Athen. p. 210. Vide schol. ad Vesp. 691. Cum judices ternos tantum obolos mercedem haberent, istis causarum patronis altero tanto plus sive sex oboli (i. e. drachma) merces dabatur, quae *τὸ συνηγορικὸν* (Vesp. 691.) appellabatur, ut *τὸ δικαστικὸν, τὸ θεωρικὸν, τὸ στρατιωτικὸν*, etc. De iniqua *τῶν συνηγόρων* actione cf. Eq. 1358 sq.

Schol. (*σπουδάσας: Εἰς τὸ βλάψαι τὸν γέροντα.*)

686. *ἐς τάχος*] Idem quod *ταχέως.* Sic *εἰς εὐτέλειαν* idem quod *εὐτελῶς* Av. 805. *εἰς παρασκευὴν* Eur. Bacch. 457.

παίει] Sc. *ὁ νεανίας, ὁ ῥήτωρ, ὁ ξυνήγορος*, publicus advocatus; non accusator (*ὁ διώκων*).

ξυνάπτων] Brunckius vertit copulans; Elmsleius de conciso genere dicendi intelligit, coll. Theopompo apud Athen. 423 A. *ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.* Ego verterim potius congressus, Anglice closing with him. I. q. *συμπλεκόμενος* (704). Sic *ξυνάπτειν μάχην* dicitur Aesch. Pers. 336. *ξυνάπτειν τινὶ ἐς λόγον* Lysistr. 468. *ξυνάπτειν λόγοισι* Soph. Electr. 21, *συνάπτειν ἐν τοῖς λόγοις* Platon. Soph. 252 C, *συνάπτειν χεῖρας* Legg. 698 D. et absolute *συνάπτειν*, Herodot. IV. 80. *μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν.* 108. Vide tamen an forte legendum sit *ξυνείρων* (*αὐτά, τὰ ῥήματα*)? Lucian. Somn. 8. *εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα* etc. Dem. p. 328. *συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους, συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί.* Cf. ad Eq. 1378.

στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι] *στρογγύλα ῥήματα* quae dicantur optime explicuit Schneiderus apud Theophrast. vol. III. p. 63., "Metaphorice Dionysius Halic. vol. V. p. 470, 9. Lysiae in argumentandi ratione esse ait *στρογγύλην λέξιν καὶ πυκνήν.* Ibid. p. 464, 12. *ἡ συστρέφουσα τὸ νόημα*

καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις. quocum Stephanus comparat Juvenalis 'curtum sermone rotato | torqueat enthymema.' Usus metaphorici hujus nec — exemplum antiquissimum habet Aristophanes ubi de oratore ait *ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.* quorum verborum vim scholii auctor vetusti non est assecutus reddens his, *πιθανοῖς, πανούργοις.* Convenit plane nostrum gedrungen. Post Aristophanem Aristoteles Rhetoric. II. 21. *προστιθέντα τὸ διότι στρογγυλώτατα.* Demetrius Phaler. *συνθεῖναι στρογγύλως καὶ δεινῶς* junxit. Dionysius Hal. similiter *συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα* Lysiam ait p. 482, 4. Contra de Isocrate, *στρογγύλη δὲ οὐκ ἔστιν ἡ τούτου λέξις καὶ συγκεκροτημένη, ἀλλ' ὑπτία καὶ κεχυμένη.* Cicero eodem fere sensu oratorem ipsum, verba, et orationem pressam dixit de Orat. II. 23. 13. Brut. 55. Or. 5." Cf. Arist. Fr. 397. *χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ.* Plat. Phaedr. 234 E. *σαφῆ καὶ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.* Dion. Hal. de comp. verb. XIV. 96. *τρίτον δὲ τὸ ω̃. στρογγύλλεταί τε γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ στόμα* etc. Plat. Prot. 343 E. *ῥῆμα — βραχὺ καὶ συνεστραμμένον.* Horat. A. P. 323. 'Graiis dedit ore rotundo | Musa loqui.' Sat. II. 7. 86. 'teres atque rotundus' (sapiens). Cic. Brut. 78. 'rotunda constructio verborum.' Sic nos dicimus well-rounded, terse. Vide Ernesti Lex. Techn. Gr. Rhet. p. 320. Schneider. ad Demetr. de Eloc. 20. Qu. *ξυνάπτων στρογγύλως* (*τὰ ῥήματα*), ut *συνθεῖναι στρογγύλως* in Demetrii l. l.

στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι] Anglice, with well-rounded (fast-rolling) phrases. Cf. Ran. 880. 1059. Sic Thesm. 456. *ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.*

Schol. (*ἐς τάχος παίει*: *Παίειν λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν. στρογγύλοις δὲ πιθανοῖς καὶ πανούργοις. τὸ δὲ ἐς τάχος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις παίδων, ἐφ' ὧν οὕτως ἐλέγετο, ἐς τάχος γράφει, ἐς κάλλος.*)

687. *ἀνελκύσας*] Cf. Vesp. 568. *τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει.*

σκανδάληθρ' ἱστὰς] Cratino haec verba tribuere videtur Photius p. 516, 1. *σκανδάληθρα* (cod. *σκανδαλίθρα*): *καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· σκανδάληθρ' ἱστὰς* (cod. *σκανδαλίθρας τὰς*) *ἐπῶν· Κρατῖνος. σκανδάληθρον* memorat Pollux VII. 114. X. 156. DIND. Scholiasta *σκανδάληθρα* explicat *τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα εἰς ἃ ἐρείδει ὅπερ Ἀρχίλοχος λέγει ῥόπτρον.* Alciphr. III. 22. *κρεάδιον τῆς σκανδάλας* [-*ης*?] *ἀπαρτήσας.* Cf. Etym. M. 715, 44. et Suid. in h. v. Eodem sensu *ῥόπτρον* dixit Archilochus teste Etym. l. l. Quod ad *ἱστὰς* (Angl. setting, laying), cf. Av. 527. *πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς | ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,* etc. Alex. com. III. 409. *τοῖς ἄρτοις ὅσας | ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.* Poll. X. 156. *τὸ μέντοι ἐνιστάμενον ταῖς μυάγραις παττάλιον σκανδάληθρον καλεῖται, ὡς ὁ ἐν ταῖς μείζοσι πάγαις* (*παγίσι*?) *ῥόπτρον.* Herod. II. 121. *πάγας — στῆσαι.*

Schol. σκανδάληθρ' ἱστάς: (*Διχῶς ἀναγινώσκεται· ὑφ' ἕν, ἵν' ᾖ σκανδαληθριστάς. ἡ ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ, ἵν' ᾖ σκανδάληθρα ἱστάς. καὶ ἡ μὲν*

λέξις πεποίηται παρὰ τὰ πέτευρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ὁ δὲ νοῦς, ἀνελκύσας ἀπὸ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς τῶν λόγων ἐρωτᾷ ἡμᾶς. Ἄλλως.) σκανδάληθρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα (εἰς ἃ ἐρείδει ὅπερ Ἀρχίλοχος λέγει ῥόπτρον.) ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη. (τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, κἆτ' ἀνελκύσας σκανδαληθριστὰς ἐρωτᾷ ἡμᾶς.)

688. *ἄνδρα Τιθωνόν*] Nota est fabula de senectute Tithoni. Sic *Ἰαπετὸς* Nub. 998. BERG. l. c. hominem decrepitum. Nicophon apud Poll. III. 18. *νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται.* Lucian. D. M. VII. 1. *ὑπὲρ Τιθωνὸν ἔζη ὁ γέρων.* Hor. Od. II. 16. 30. 'Longa Tithonum minuit senectus.' In proverbium abiit *Τιθωνοῦ γῆρας*, Zenob. VI. 18. Cf. Av. 1009. *ἄνθρωπος Θαλῆς.* Ach. 707. *ἀνδρὸς τοξότου.* 679. *γέροντας ἄνδρας.* 693. et ad Lys. 368.

σπαράττων] Cf. Pac. 641. *εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε.* Dem. p. 785. *τὰς δὲ κληρωτὰς ἀρχὰς σπαράττων, αἰτῶν, εἰσπράττων ἀργύριον.*

ταράττων καὶ κυκῶν] Ita Eq. 251. *ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα.* 692. *ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.* Pac. 320. *ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω.* 654. *καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον.* ELM. Adde Cratin. min. III. 376. *ταράττειν καὶ κυκᾶν | τοῖς ἀντιθέτοις* etc. Aesch. Prom. 993. *βροντήμασι χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω.* Vesp. 1285.

Schol. ἄνδρα Τιθωνόν: Ὑπεράγαν γεγηρακότα, (ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γηράσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα).

689. *μασταρύζει*] Anglice, mumbles (or mutters) his defence. V. schol. Hesych. *μασταρίζειν: μαστιχᾶσθαι καὶ τρέμειν. ἢ σφοδρῶς ἢ κακῶς μασᾶσθαι.* Confer ejusdem glossas *μάσταξ, μάστακα, μαστάζει, μαστάζεται*, ut etiam v. *μαστιχᾶν*. Hes. Scut. 389. *ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι (κάπρῳ) | λείβεται.*

690. *λύζει*] Anglice sobs. Soph. Oed. C. 1621. *λύγδην ἔκλαιον πάντες.*

Schol. λύζει: Ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει· τουτέστιν ἀδημονεῖ. (λύζει, ποιὰν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται.)

691. *σορὸν πρίασθαι*] Cf. Lys. 600. *σορὸν ὠνήσει.* Pl. 556. *εἰ φεισάμενος — καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.* Incert. Stob. Fl. p. 75. *δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει, | ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.*

Schol. ὄφλων: χρεωστῶν. R. Vict. *ἀπέρχομαι*: Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων. Vict.

692. *εἰκότα*] Aequa. Cf. 703. *τῷ γὰρ εἰκὸς —;*

693. *περὶ κλεψύδραν*] I. e. in judiciis. Cf. Xen. R. Athen. I. 16. *τοὺς μὲν τοῦ δήμου σώζουσι, τοὺς δ' ἐναντίους ἀπολλύουσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* Omnibus notum quid sit *πρὸς τῇ κλεψύδρᾳ, πρὸς ὕδωρ, ἀγωνίζεσθαι.* V. Dem. in Macart. etc. Clepsydrae forma accurate describitur Aristot. Probl. XVI. 8. Cf. Vesp. 93. *ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύ-*

δραν. 857. Av. 1695. "Dabatur certum tempus rhetoribus, quo erat perorandum, et id metiebantur effluxu aquae ex vasculo quod clepsydra dicebatur." BE. Connectendum autem *περὶ κλεψύδραν* cum *ἀπολέσαι,* ut jam monuit Bergler.

Schol. κλεψύδραν: *Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἡ γὰρ κλεψύδρα ἀγγεῖόν ἐστιν ἔχον μικροτάτην ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες.*

694. *πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα*] Cf. Ran. 697. *οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ — ἐναυμάχησαν.*

Schol. ὑπομείναντες. R.

695. *ἀπομορξάμενον*] Cf. Vesp. 560. *τὴν ὀργὴν ἀπομορχθείς.* Hom. Od. XVIII. 199. *καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρείας.* Alciphron. I. 34. *τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος.* Plat. Phaedr. § 35. *πόνων μὲν ἀνδρείων καὶ ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρος.* Joseph. Bell. Jud. Prooem. 7. *πολλὰ περὶ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἱδρώσαντες.*

Schol. ἀπομορξάμενον: *Ἀποπαυσάμενον.* Vict.

696. *ἱδρῶτα*] Prima brevi, ut in Pherecr. II. 276. Eubul. III. 250. Soph. Aj. 10. Ion. apud Athen. 451 D. etc. Eadem tamen in verbo *ἰδίειν* producitur.

καὶ πολύν]· Multum. Cf. 906. *κέρδος — καὶ πολύ.* Eur. Med. 871. *οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον.* Particula *δὴ* praecedentium epithetorum *θερμὸν ἀνδρικὸν* vim auget ideoque cum illis arcte conjungendum est. Non erat igitur cur *δὴ* in suspicionem vocaret Fritzsch. (Jahn. Annal. 1829. p. 11).

697. *ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι*] Sic v. seq. *Μαραθῶνι — ἐδιώκομεν.* Eq. 781. *ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι.* Th. 806. *πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι* (*Ἀριστομάχην*). Critias Athen. 28 C. *ἣ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.* Thuc. I. 73. *φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι* etc. Plat. Menex. 245 A. *αἰσχυνομένη τὰ τρόπαιά τε* (ubi malim aut *τό τε* aut *τὰ ἐν*) *Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς.* Similiter Lys. 1299. *τὸν Ἀμύκλαις σιόν.* Eurip. Hipp. 545. *τὰν μὲν* (*δ' ἐν?*) *Οἰχαλίᾳ πῶλον.* Praepositio additur Eq. 1334. *τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν* (*τοῦ* corrigunt) *Μαραθῶνι τροπαίου.* Vesp. 711. *ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν* (*τοῦ* et hic corrigunt) *Μαραθῶνι τροπαίου.* Fr. 363. *καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν* (*γέρουσιν?*) *διὰ τοὺν* (*τοῦ* perperam Elmsl.) *Μαραθῶνι τροπαῖον.* Dem. de Cor. p. 208. *μὰ τοὺς ἐν* (*ἐν* om. cod. opt.) *Μαραθῶνι —.* Lucian. Dem. Enc. c. 49. *τοὺς ἐν Μαραθῶνι.* Athen. 380 C. *μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας.* et mox *ἐν Σαλαμῖνι* et *ἐν Ἀρτεμισίῳ.* Isocrat. 59 B. *τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης.* 112 A. *τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης.* (Praepositionem utrobique delet Bekker.) Ibid. *τῆς Σαλαμῖνι ναυμαχίας.* (Praepositionem idem addit.) Pind. Ol. IX. 95. *ἐν Μαραθῶνι — μένεν ἀγῶνα.* Reitzius (ad Lucian. IX. 426) statuit, ubicunque cum dativo *Μαραθῶνι* conjungitur *μάχη, τροπαῖον,* aut aliud quid nomen, praefigendam esse praepositionem *ἐν;* alioqui omitti posse ad libitum. Sic *τὸ ἐν Μαραθῶνι τροπαῖον* recte dixeris,

sed *ἱστάναι Μαραθῶνι* (vel *ἐν Μ.*) *τροπαῖον*. Non tamen semper servari hanc legem ostendunt loci quales sunt Thesm. v. 806. *πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι*. et Eupol. II. 457. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ*. Pausan. Eliac. 1. *τὸ Μαραθῶνι ἔργον*. Verissime videtur monere Fritzschius (ad Thesm. l. l.) promiscue dici *Μαραθῶνι* et *ἐν Μαραθῶνι*, quamvis saepe *ἐν* inferserint librarii (ut in Eq. 781. et Eupol. II. 516.).

ὄντα] Imperfecti participium. I. q. *ὃς ἦν*.

περὶ τὴν πόλιν] Cf. 663. Eq. 764. 831. Pl. 567. *περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι*.

Schol. (*Μαραθῶνι*: *Λείπει ἡ ἐν, οἷον ἐν Μαραθῶνι*.)

698. *ὅτ' ἦμεν*] Quum vigebamus, ut bene vertit Brunck. prob. Dind. Cf. 708. Lys. 666. *ὅτ' ἦμεν ἔτι*. Eur. Hec. 284. *κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι*. Contra supra 681. *οὐδὲν ὄντας*. Ponenda igitur virgula post *μὲν* cum Elmsleio. Idem jam proposuerat Bergler. Construendum tamen fortasse potius *Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν*, quando quidem marathone eramus, potius quam *Μαραθῶνι μὲν ἐδιώκομεν, ὅτ' ἦμεν* (quando vigebamus). Scribendum enim fuisset *ὅτ' ἦμεν ἔτι*. Cf. 708. *ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης*. Lys. 665. *ὅτ' ἦμεν ἔτι*. Attamen fatendum est satis futurum fuisse *Μαραθῶνι μὲν ἐδιώκομεν* sine istis *ὅτ' ἦμεν*.

ἐδιώκομεν] Sc. *τοὺς πολεμίους*.

ἐδιώκομεν — διωκόμεθα] Priore loco de fugatione hostium, posteriore de litibus forensibus. Dicitur enim v. g. *διώκειν τινὰ ἀσεβείας*, id est impietatis crimen alicui intendere, et de reo *φεύγειν ἀσεβείας*. In Vespis v. 1209. confundit has significationes, *ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον — εἷλον διώκων λοιδορίας*. BE.

Schol. *Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν*: *Περιεγένοντο· γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Περσῶν ὅτ' ἐμαχέσαντο πρὸς αὐτοὺς ἐν Μαραθῶνι*.

699. *Schol.* *ὑπ' ἀνδρῶν*: *Τῶν νέων ῥητόρων. διωκόμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα*.

700. *διωκόμεθα*] Cf. Eq. 969. (ubi eadem est ambiguitas). Vesp. 902. Eccl. 452. Connecte *πονηρῶν σφόδρα*. Cf. Nub. 400. *καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι*. De re cf. 679.

701. *κᾆτα πρὸς —*] Et deinde insuper —. Nisi reponendum *καὶ προσέθ' —*. V. annot. crit.

Schol. (*κᾆτα προσαλισκόμεθα*: *Ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα*.)

702. Cf. Nub. 1079. *τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν*. Pl. 1161. *καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;* 485. Th. 707. *τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε —;*

Μαρψίας] Turbulentum hunc rabulam et rhetorem improbum fuisse tradit schol. Inter Calliae adulatores memoratur ab Aeliano apud Suidam in *βομβοῦσι*. Nisi potius nomen fictum hic est cum allusione ad verbum *μάρπτειν*, rapere, corripere.

Schol. (*Μαρψίας*: *Οὗτος ὁ Μαρψίας φιλόνεικος καὶ φλύαρος καὶ θορυβώδης ῥήτωρ κωμῳδεῖται*.)

703. *τῷ γὰρ εἰκός —;*] Sc. *τεκμηρίῳ.* Cf. Th. 839. *τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις, | τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' —;* Nub. 385. *τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;* Pl. 48. *τῷ τοῦτο κρίνεις;* Dem. p. 873. *τῷ πιστόν;* p. 869. *καίτοι τῷ τοῦτο ὑμῖν πιστὸν —;* p. 873. p. 996. *τῷ δῆλον οὖν ἔσται πότερον —;* p. 1243. *τῷ ταῦτα πιστὰ —;* Isae. XI. 16. *τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦθ', ὅτι —;* Lys. III. 29. *τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν ὡς —;* Hyperid. in Dem. p. 27. *τῷ τοῦτο πιστόν;* Eq. 342. *τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς —;* Tentabam olim *πῶς γὰρ εἰκὸς —;* sed nihil opus mutatione.

ἄνδρα κυφόν] Virum incurvum, sc. senecta. Cf. Pl. 266.

ἄνδρα — ἥλικον Θουκυδίδην] I. e. *τηλικοῦντον ἥλικος ἐστὶ Θουκυδίδης.* Eadem constructio est Eccl. 465. *ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,* pro *τηλικούτοις ἡλίκοι νὼ ἐσμέν.* Nub. 348. *ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην — οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου.* Eccl. 465. Soph. Fr. 444. *πῶς δ' οὐ χἀτέρας οἵας γ' ἐμοῦ (ἄρχει);* Xen. Hist. II. 3. 25. *γνόντες τοῖς οἵοις ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν.* Thuc. VII. 21. *πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς οἵους καὶ (γε?) Ἀθηναίους.* Lucian. Tox. 11. *ἀνδρὶ οἵῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι.* Cf. ad 601. "Thucydidem Melesiae filium, Periclis in republica gerenda adversarium, memorat noster etiam in Vesp. 947. Ex Plutarcho in Pericle p. 161. colligas eum Olympiadis 84. anno primo ἐξοστρακισθῆναι." ELM. Plut. Per. 8. *ἦν μὲν γὰρ ὁ Θουκυδίδης τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ πλεῖστον ἀντεπολιτεύσατο τῷ Περικλεῖ χρόνον.* 6. Nic. 2. Testimonia de eo collegit Bergkius Comm. p. 54—60. Sed bene monuit Mitchellus probabile non esse virum tam celebrem et nobilem inter eos qui publico sumptu alerentur (Angl. state-paupers) ab nostro numerari.

Schol. τῷ γὰρ εἰκός: Τῷ τρόπῳ, πῶς, δίκαιόν ἐστιν ἄνδρα γεγηρακότα, (ἀντιπολιτευσάμενον Περικλεῖ,) ἀπολείπεσθαι συμπλακέντα ἀγριότητι; τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ Σκυθῶν ἐρημία. λέγει δὲ ἀγριότητι, Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ῥήτορι. οὗτος δὲ ὁ Θουκυδίδης Μελησίου παῖς ἦν. γεγόνασι δὲ δ', (ὁ ἱστορικὸς, ὁ Γαργήττιος, ὁ Θετταλὸς, ὁ Μελησίου υἱός).

κυφὸν: Κεκυρτωμένον. Vict.

704. *συμπλακέντα*] Congressum. Soph. Fr. 548. *τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.* Eur. Bacch. 800. *ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ.* Eubul. III. 207. *ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι | μετὰ Καράβου σύνεισιν.* Menand. IV. 341. *ἀδίκοις φίλοισιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκου.* Herod. III. 78. *συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ Μάγῳ.* VIII. 84. *συμπλακείσης δὲ τῆς νεός.* Dem p. 124. *συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι.* Aeschin. II. 162. *συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι καὶ πονηρῷ.* Diodor. Sic. IV. 11. *ὁ δ' Ἡρακλῆς καταντήσας — συνεπλάκη καὶ — ἀπέπνιξε.* IV. 12. *ὁ δ' Ἡρακλῆς παραδόξως συνεπλάκη τοῖς βιαζομένοις.* Plut. Per. 11. *περὶ τὸ βῆμα τῷ Περικλεῖ συμπλεκόμενος.* Pomp. 17. *Μετέλλῳ δὲ Πίῳ τότε συμπεπλεγμένον.* Syll. 15. *πρόθυμον ὄντα συμπλέκεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις.* Lucull. 3. *ἀνδρὶ τολμητῇ — συμπλέκεσθαι.* Alcib. 28. *αὐτοὶ μὲν εὐθὺς ἐξήπτοντο καὶ συνεπλέκοντο.* Aelian. V. H. III. 44. *συνεπλάκη τῷ λοιπῷ τῶν κακούργων.* Lucian. Luc. 5. *ταύτῃ*

συμπλεκόμενος. Anach. 24. *πολεμίῳ ἀνδρὶ ὁ τοιοῦτος συμπλακεὶς καταρρίψει τε θᾶττον ὑποσκελίσας* etc. Conv. 30. *ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς.* 44. *οὐδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες.* Zeux. 9. *συμπλέκεσθαι καὶ εἰς χεῖρας ἰέναι.* Hinc *συμπλοκὴ* certamen, Lucian. D. Mort. XXVII. 3. etc.

τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ] Hesychius, *Σκυθῶν ἐρημία· παροιμία ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες* [*οὐ*] *κατὰ γνώμην ἀπῆλθον. τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων.* Haec vera esse possunt, sed hoc loco *Σκυθῶν ἐρημία* est ipse Cephisodemus, cujus e majoribus aliquis Scythicam uxorem duxisse videtur, id quod postea Demostheni objectum est. Inde est quod eum v. 707. sagittarium sive servum publicum, et inferius v. 712. patris cognatos Scythas appellat poeta. Cephisodemi meminit noster etiam in Holcasin, a schol. ad v. 710. et Suida in *Εὐάθλους δέκα* allegatus, ubi duas voces de meo adjeci, *ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης ξυνήγορος* | [*τοῖς παλαιοῖς*], *ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.* ELM. E versu 712. colligas ipsum Cephisodemi patrem *Σκύθην* sive *τοξότην* fuisse et in civitatem aliquo modo irrepsisse; cujusmodi homines semicives *παραξένους* dicit comicus v. 518. Cf. Hippocr. de aëre etc. § 93. *ἡ δὲ Σκυθέων ἐρημίη καλευμένη πεδιάς ἐστι καὶ λειμακώδης καὶ ψιλὴ καὶ ἔνυδρος μετρίως.* Lucian. Amor. 36. *Χαρικλέους ἄλογα ζῶα καὶ τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν ἐπαινοῦντος.* Liban. IV. 284 R. *τὸ δὲ βῆμά μοι τῆς Σκυθῶν ἐρημίας οὐδὲν διαφέρειν δοκεῖ.* Append. Prov. IV. 75. *Σκυθῶν ἐρημία.* Hesych. h. v. Aesch. Prom. 2. (ubi v. Blomf.). Similiter Av. 1484. *ἐν τῇ λύχνων ἐρημίᾳ.* Plut. Lucull. 14. *Ἀμισὸν πόλιν εὐδαίμονα καὶ πλουσίαν — ἀπολιπόντας ἡμᾶς ἄγει πρὸς τὴν Τιβαρηνῶν καὶ Χαλδαίων ἐρημίαν.* Metaphorice solitudo de homine quocum nulla consuetudo esse potest. Cic. Epist. ad Attic. I. 18. 'Metellus, non homo, sed littus, aër, solitudo.' Similiter fere nescioquis *Θασία ἅλμη* vocatur a Cratino Athen. p. 164 E.

Schol. (*Σκυθῶν ἐρημίᾳ*: *Ἐπεὶ θηριώδεις αἱ ἐρημίαι τῶν Σκυθῶν. ἀντὶ τοῦ ὀλέθρῳ καὶ κακοῖς συμπλακέντα. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι οἱ Σκύθαι ἄοικοι ὄντες καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φερόμενοι αἴτιοι ἑαυτοῖς ὀλέθρου γίνονται. ἔστι δὲ παροιμία ἡ Σκυθῶν ἐρημία. τουτέστιν ἔρημον ὄντα* (-*ῳ ὄντι*?).

705. *ξυνηγόρῳ*] "Deduci in judicium, nisi quid extraordinarii populus statuisset, vulgo solebat ab Thesmothetis: accusari autem praeter ipsum delatorem ab oratoribus, decem plerumque, ad hanc ipsam accusationem a populo creatis, qui *συνήγοροι* aut *κατήγοροι* etiam appellabantur, drachmamque de publico honorarium accipiebant." (Schoemann. p. 209—210.) Cf. Vesp. 482. *ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος* | *ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.* Isae. I. 8. *ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς — ῥήτορας παρασκευασάμενοι.* Cf. ad 685.

Schol. (*Κηφισοδήμῳ*: *Οὗτος θρασὺς καὶ δεινὸς πρὸς τὰς δίκας. Ἀθηναῖος δὲ καὶ οὗτος.*)

706. *κἀπεμορξάμην*] Hesychius, *ἀπεμορξάμην· ἐδάκρυσα.* Anecd. Bekk. p. 421, 9. Pors. Praef. Hec. p. 26. Hom. Il. *β'*. 269. *ἀλγήσας δ' — ἀπο-*

μόρξατο δάκρυ. Od. ρ'. 304. *αὐτὰρ ὃ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.* Euripides in Electra v. 501. *ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας | δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.* Eur. Fr. 695. *ἀπόμορξαι σέθεν | τὰ δάκρυα.* Similiter Eq. 327. *ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.*

Schol. *κἀπεμορξάμην:* *Ἔκλαυσα* R. *ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.* (*παρέπεται γὰρ τοῦτο τοῖς δακρύουσιν.*)

707. *ἀνδρὸς τοξότου*] Cf. Ran. 1008. *ἄνδρα ποιητήν.* 1030. *ἄνδρας — ποιητάς.* 1041. *ἄνδρα πολίτην.* et ad Lys. 368.

κυκώμενον] Conturbatum, vexatum, lacessitum. Angl. harassed, bullied. Cf. 688.

Schol. *ἐπ' ἀνδρὸς τοξότου:* *Ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.*

708. *ἐκεῖνος — Θουκυδίδης*] In nominibus propriis omitti posse articulum monuit Reisig. Conj. p. 184. Sic Eccl. 167. *δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί.* Nub. 534. *Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην.* Construendum autem *ἡνίκα ἦν ἐκεῖνος Θουκυδίδης*, quando erat ille juvenis validus ac vigens (non qui nunc est, senex et imbecillus). Cf. 699. Vesp. 235. *ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστὶν — ἥβης ἐκείνης* etc. Lys. 663. *ὅτ' ἦμεν ἔτι.* Cratin ap. Stob. Flor. 52, 11. *ἥβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν.* Cic. ad Att. 8, 7. 'Sed cum illo Pompeio — cum hoc vero.' Id. de orat. II. 21. Hor. Od. IV. 13. 18. 'Quid habes illius, illius quae spirabat —?' IV. 1. 3.

Schol. *ὃς μὰ τὴν Δήμητρα:* *Ὅστις πρεσβύτης ὑπὸ τοῦ τοξότου βλαπτόμενος οὐδὲ τῆς Δήμητρος ἠνέσχετο, ἡνίκα ἦν νέος. Ἀχαιὰν δὲ τὴν αὐτὴν* (*ἐκάλουν*) *ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τοῦ γενομένου κατὰ ζήτησιν τῆς Κόρης.* (*ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου ὃν παρεῖχε τοῖς περὶ τὴν γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους. ὁ δὲ νοῦς, ἡνίκα ἦν Θουκυδίδης, οὐχ ὅπως τοξότην ἠνέσχετο ἂν καταβοᾶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἀχαιὰν αὐτήν.*)

709. Redde, ne ipsam quidem Achaiam facile tolerasset. Cf. Herod. V. 61. *καὶ Ἀχαιίης Δήμητρος ἱρόν τε καὶ ὄργια.* Hom. Il. ρ'. 399. *περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει | ἄγριος, οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη | τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι.* Simonid. Fr. 191. *οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ.* Xen. Oecon. II. 5. *ἢ οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους οἶμαί σε ἂν ἀνασχέσθαι.* Nicand. Ther. *τὸν μέν τ' ἐρέει φάτις οὕνεκ' Ἀχαιὴ | Δημήτηρ ἔβλαψεν, ὅθ'* etc. Similiter, ut videtur, *ἀνεξικώμη* (*γυνὴ*) dixit Cratinus Fr. Inc. 54. Hesychius, *Ἀνεξικώμη· ἧς οὐκ* [*ἂν*] *ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη.* Quod de muliere quae vel totius pagi impetum et convicia sustineat dictum accipit Bergkius Comm. p. 255.

710. *κατεπάλαισε*] *Καταπαλαίειν* significat luctando superare. Anglice, to wrestle down. Schol: *κατηγωνίσατο, κατεπολέμησε.* Eur. Iph. A. 1013. *ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.* Plat. Pol. II. 362 D. *τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα καταπαλαῖσαι.* Plut. Lyc. 22. *πόνῳ πολλῷ καταπαλαίσαντα τὸν ἀνταγωνιστήν.* Apoph. *μὴ δυνάμενος διαφυγεῖν ἔδακε τὴν χεῖρα τοῦ καταπαλαίοντος.* Lucian. D. D. VII. 3. *τὸν Ἔρωτα κατε-*

πάλαισεν. Cont. 8. *ὑπὸ τοῦ ἀμαχωτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ θανάτου.* Similiter Eq. 286 sq. *καταβοήσομαι βοῶν σε.* | *ΑΛ. κατακεκράξομαί σε κράζων.* Ach. 160. *καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.* Dem. p. 740. *καταθέων — ὑμᾶς.* Dinarch. I. 76. *ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις.* Isocr. p. 73 A. *αὐτοὺς κατεναυμάχησε.* Lucian. de Salt. 22. *φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο.* Sic etiam *καταπολιτεύεσθαί τινα* Dem. p. 102, 22. p. 442, 20. *καθυποκρίνεσθαί τινα* p. 449, 15. *καταστρατηγεῖν τινα* Plut. Lucull. 19. Syll. 29. *καταγωνίζεσθαι τὸ ψεῦδος* (Polyb.).

Εὐάθλους] Improbus rhetor Euathlus fuit. Cf. Vesp. 592. Fr. 362. (ap. schol.) *ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος* | *ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις* (*λαλίστατος* addas: cf. 705.). Plat. com. II. 651. Cratin. II. 67. Aul. Gell. V. 10. 'Euathlum juvenem divitem eloquentiae dicendae causarumque orandi cupientem.' Quinctil. III. 1. 'Abderites Protagoras, a quo decem millibus denariorum didicisse artem quam edidit Euathlus dicitur.' Diog. L. IX. 51. Meinek. Hist. Crit. Com. Gr. p. 180. Bergk. Comm. p. 97—100.

Schol. κατεπάλαισε, κατηγωνίσατο, κατεπολέμησεν. R. *Εὐάθλους δέκα: Οὗτος ὁ Εὔαθλος ῥήτωρ πονηρός.* (*Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν* "*ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος* | *ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις*". *ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγεννής· διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. διεβάλλετο γὰρ ἡ τοξεία ὡς εὐτελής. καὶ Σοφοκλῆς* [Aj. 1120 sq.]

"*ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.*"

ἀλλ' ἔνδοξον ταύτην δεῖξαι βουλόμενός φησιν

"*οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην*".

αὐτοῦ δὲ τοῦ πατρὸς) *τοῦ Εὐάθλου.*

711. *κατεβόησε — τοξότας*] Anglice, would have cried (or shouted) down. Cf. Eq. 286. *καταβοήσομαι βοῶν σε.* 287. *κατακεκράξομαί σε κράζων.* Plat. Prot. 319 C. *ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν καταθορυβηθεὶς* etc.

τοξότας] Cf. 707. Fr. 1.

712. *αὐτοῦ*] Schol: *τοῦ Εὐάθλου.* Cephisodemum dici censet Mullerus. "Non obscure significat patrem Euathli aut ejus consanguineos sagittariorum gregi adscriptos fuisse, qui maximam partem barbari erant." (Bergk. Comm. p. 98.)

τοὺς ξυγγενεῖς] I. e. Scythas, qui sagittarii periti erant.

713 sq. Rogat ut in futurum senibus accusatis senes in judiciis opponantur *ξυνήγοροι*, junioribus juniores.

713. *ὕπνου τυχεῖν*] Cf. Theophr. Char. 18. *καὶ οὕτω μόλις ὕπνου τυγχάνειν.* Com. incert. ap. Plut. de aud. poet. p. 18 B. *τεύξομαι δ' ὕπνου* | *προέμενος* (*αὐτό*). Xen. Cyr. III. 1. 24. *οὔτε σίτου οὔτε ὕπνου δύνανται λαγχάνειν* (*τυγχάνειν* recte unus codex).

714. Brunckius vertit: decreto publico sciscite causarum cognitiones seorsum fieri, ut advorsum senem senex oret edentulusque causidicus, junioribus autem opponatur cinaedus et loquax et Cliniae filius.

χωρὶς εἶναι] Cf. Thesm. 11. *χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.* *Schol. τὰς γραφὰς*: *Τὰς δίκας.* R. *ὅπως ἂν ᾖ τῷ γέροντι*: *Ἵνα παντελῶς οἱ νέοι τῶν γερόντων κεχωρισμένοι ὦσιν.* (*νωδὸς δὲ ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας ὑπὸ γήρως.*)

715. *νωδός*] Edentulus. Cf. Plut. 266. Phrynich. II. 608. Eubul. III. 272. Theocr. IX. 21. Pherecr. II. 285. *ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος.*

ὁ ξυνήγορος] Orator publicus, accusator *τοῦ γέροντος.* Cf. ad 685.

716. *εὐρύπρωκτος*] Cf. Nub. 1089. *ξυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων; | ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων.*

χὼ Κλεινίου] Comicus Phot. p. 192, 12. *κυσολάκων ὁ Κλεινίᾳ.* "Jam ante biennium quam acta est haec fabula inter claros oratores habitus est Alcibiades, qui vix dum e pueritia egressus erat." (Elmsl.) Cf. Fr. Daet. I.

Schol. χὼ Κλεινίου: *Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίου ὡς καταπύγονα κωμῳδοῦσιν.*

717. "Ad verba *ἐξελαύνειν τὸν γέροντα τῷ γέροντι* instar omnium allegandus est Antiphanes apud Athen. II. p. 44 A. (III. 139.) *οἴνῳ* (add. *δὲ δεῖ*) *τὸν οἶνον ἐξελαύνειν, | σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα, | κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην, | αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ, | στάσει στάσιν, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην, | πόνῳ πόνον, δίκῃ δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.*" ELM. Adde Amphin III. 317. *οὕτως ἐξελαύνει* (sc. *μέθην λύπῃ*). Plat. Theaet. 154 E. *συνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν.* Similis fere versus proverbialis est ap. Poll. IX. 120. *ἥλῳ τὸν ἧλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον.* Arist. Pol. V. 9. 6. *ἥλῳ γὰρ ὁ ἧλος, ὥσπερ ἡ παροιμία.* Lucian. Philops. 9. *ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἧλον.* Cic. Tusc. IV. 35. 75. 'clavo clavum ejiciundum.' Ceterum parenthetice accipienda sunt ista *κἢν φύγῃ τις ζημιοῦν.*

κἢν φύγῃ τις] Quod si quis hanc legem evitare conetur. I. q. *κἢν μὴ πίθηται.* Cf. Dem. p. 498. *εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν* etc. Ibid. *κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν.* De Cor. 152. *ζημιοῦν τοὺς μὴ ταῦτα ποιοῦντας.* Andoc. IV. 18. *ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν.* Xen. Lac. III. 3. *ἐπιθεὶς δὲ καὶ εἴ τις ταῦτα φύγοι μηδενὸς ἔτι τῶν καλῶν τυγχάνειν.* Eur. Iph. T. 1004. *οὐ μήν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεών.* Diphil. IV. 389. *ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ', ἐπέβαλον ζημίαν.* Thuc. VIII. 73. *τοὺς αἰτιωτάτους φυγῇ ἐζημίωσαν.* 74. *πληγαῖς — ζημιοῦσι.* Plut. Per. 30. *ὃς δ' ἂν ἐπιβῇ τῆς Ἀττικῆς Μεγαρέων θανάτῳ ζημιοῦσθαι.*

Schol. κἀξελαύνειν χρή: *Κἂν ἐξελαύνειν χρῇ, κἂν φυγῇ ζημιοῦν, ὑπὸ γέροντος τοῦτο πάσχειν τὸν γέροντα.*

718. Cf. com. anon. IV. 668. *γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει.*

719. *ὅροι μὲν* —] Hic jam ostenduntur commoda Pacis. Prodit autem Dicaeopolis, cui pax est cum Lacedaemoniis et eorum sociis. His respondent verba *ἀγορανόμους δὲ* — v. 723.

Schol. (*ὅροι μὲν ἀγορᾶς: Κορωνὶς ὅτι ἐπεισίασι, καὶ εἰσὶ στίχοι ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι ιϛ΄.*)

720. *ἀγοράζειν*] In foro versari. Schol: *ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, Ἀττικῶς.* Cf. 623 sq. Eq. 1373.

Schol. ἀγοράζειν: Ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστὶν, (Ἀττικῶς. ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

722. *ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν*] Cf. Herod. I. 22. *ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους.* et ad Pl. 1141. Ipsa autem lora sunt *ἀγορανόμοι.* V. schol. ad 967.

Λαμάχῳ δὲ μή] Sub. *πωλεῖν.* Cf. 625. Cf. Eur. Hel. 1215. *ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μή.*

723. *ἀγορανόμους*] Cf. Vesp. 1407. *προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ, | πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων.* Lysiam p. 165, 33. *ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε* etc.

Schol. ἀγορανόμους δέ: Οὓς νῦν λογιστὰς καλοῦμεν.

724. *ἐκ Λεπρῶν*] Alludit comicus ad v. *λέπειν*, quod valet *τύπτειν, δέρειν.* Vide schol. Antiatt. p. 106. et Plat. com. ibid. *λέπει τραχεῖαν ἔχων* (*μάστιγα?*). Etiam ad *λεπρὸς* scabiosus (sc. a verberibus infligendis) allusio est, ut et ad oppidum *Λέπρεον* in Elide situm (Strab. VIII. 3. Thuc. V. 31. Av. 149 sq.). Subaudiendum *δερμάτων* aut *κυνῶν*, ut monuit Elmsleius, qui laudat Vesp. 231. *ἱμὰς κύνειος.* et Eq. 289. *κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον* (ubi schol: *κυνείῳ σε δέρματι παίσω*). Fr. 23. *τί δαί; λεπρὸν κυνίδιον ἐπρίω τῇ θεῷ | εἰς τὰς τριόδους;* Ridicule vero ipsa lora finguntur agoranomi quia, ut ait schol., *τὸ παλαιὸν φραγγέλαις* (i. e. flagellis coriaceis) *ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς.* Reliqua inepta sunt, quae ad h. l. protulit scholiasta. "Quinque horum verborum explicationes memorat scholiasta, quarum duae tantum dignae sunt consideratu, altera, *οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν, διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι·* altera, *ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς* (fort. *Λεπροὶ*) *καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν.* Mihi posterior unice probatur, nec mirandum hunc Atticae terrae locum, ut tot alios locos, semel tantum commemorari. Priorem interpretationem parum apte defendit Elmsleius." DIND. Subaudiendum fortasse *κυνῶν.* Cf. Vesp. 231. Aut *ἱμάντων.* Herod. VII. 85. *χρέονται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων.*

Schol. τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν: Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὅ ἐστι τύπτειν, οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολίσματος τῆς Πελοποννήσου, (ἧς μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις [in Jov. 39.],

"*Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται*".)

οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν. φασὶ γὰρ τὰ τῶν λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς (Λεπροὶ?) καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν· οὗ καὶ ἐν Ὄρνισι [149.] *μέμνηται*

"*τί δ' οὐ τὸν Ἠλεῖον Λεπρὸν οἰκίζετε;*"

(*ἱμάντας δὲ λώρους, φραγγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγέλαις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς.*)

726. *Φασιανός*] Proprie ex Phaside oriundus, quae urbs est Colchidis. Steph. Byz. *Φᾶσις. — τὸ ἐθνικὸν — Φασιανὸς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι.* Schol: *ἀντὶ τοῦ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν.* "Hesychius ex comico quodam, *φάσακες· συκοφάνται.*" (Elmsl.) Cf. Nub. 109. Av. 68. Fr. 374.

Schol. φασιανός: Ἀντὶ τοῦ συκοφάντης. παρὰ τὴν φάσιν, ὅ ἐστι φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις τῆς Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

727. *τὴν στήλην*] Qui foedus inissent erigebant columnas, in quibus describebatur formula foederis. Lys. 513. *τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι;* Av. 1050. *ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.* Thuc. V. 18. 33. Isocr. 78 D. Andoc. 25, 1. 26, 14. 27, 44.

728. *μέτειμ'*] Anglice, will go to fetch. Cf. Nub. 801. Eq. 605. Pac. 274. 279. Eccl. 363. *μετέλθοι.*

στήσω φανεράν] Cf. Soph. Tr. 608. *φανερὸς — σταθείς.*

729. *ΜΕΓ.*] Ad indicandam extremam paupertatem Megarensium et miseriam ex bello ortam introducit Megarensem hominem qui venum ducit filias suas, quas ridiculi causa induit specie porcorum. Loquitur autem Dorice, nam Megarenses erant Dorienses. BE. "Constat Megarenses quidquid ad vitam sustentandam pertineret Athenas apportasse, ipsos autem fere tenui victu contentos fuisse." (Meinek. Fr. Com. IV. 444.) "Facile quivis viderit Dorici sermonis leges parum accurate in sequentibus servari. Neque enim revera dixisset Megarensis *γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε* v. 746., neque Boeotus *ἐξόπισθέ μου* 868. Harum diversitatum pars quidem non minima fortasse librariis tribuenda est, sed tamen non dubitandum est quin nonnulla ab ipso poeta profecta sint." ELMSL. Megara colonia fuit Lacedaemoniorum (Herod. V.); *Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι*, ut loquitur Theocritus XV. 93. De Megarensium dialecto praeter ea quae hac in fabula leguntur cognita nonnulla habemus e mediae aetatis titulo (no. 1052.) paucisque aliis colonorum eorum, Byzantiorum, Chalcedonum, Mesembrianorum. V. Ahrens Dor. p. 404.

Schol. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις: Ἔρχεται Μεγαρεύς τις. οἰκεία δὲ πάνυ ἡ ἔννοια καὶ οἴκτου μεστή· πεινῶν γὰρ ἥκει καὶ τὰς θυγατέρας πωλεῖ διὰ τὸν λιμὸν, εἰς χοίρους αὐτὰς μετασχηματίσας.

730. *τυ*] Dor. pro *σε.* Cf. Theocr. I. 60. II. 101. V. 38. 41. 74. 116. 118. 148. 150. X. 15. 26. Sophron. Fr. 74. *τί τυ ἐγὼν ποιέω;* Epich. Fr. 20. *ἐκάλεσε γάρ τύ τις* etc. 147. *τοῦτο γινώσκειν τυ δεῖ.*

ναὶ τὸν φίλιον] Cf. Pherecrat. II. 293. *νὴ τὸν φίλιον.* Menand. IV. 85. *μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ὦ Κράτων, Δία* Plat. Min. p. 321 C. *φέρε δὴ πρὸς Διὸς φιλίου.* Gorg. p. 519 E. *ἀλλ' εἰπὲ πρὸς φιλίου.* p. 500 B. Euth. p. 6 B. Lucian. de dips. 9. *πρὸς φιλίου μὴ δυσχεράνητε* etc. Id. Rhet. praec. 4. *ἀλλὰ πρὸς φιλίου [Διὸς] μὴ ἀπιστήσῃς.* V. Blomf. ad Ag. 165.

Schol. *ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον: Νὴ τὸν φίλιον Δία, ἐπόθουν σε ὥσπερ μητέρα.*

731. Cf. Vesp. 976. *ποῦ τὰ παιδία; | ἀναβαίνετ', ὦ πονηρά, — καὶ δακρύετε.* Eur. Phoen. 1715. *ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.*

732. *ἄμβατε*] Scilicet ex orchestra in pulpitum (*λογεῖον*), quod scenae pars fuit anterior, duodecim pedes alta, propriis actoribus destinata, in quam gradus seu scalae ex orchestra ducebant (Poll. IV. 9.). Vitruv. V. 8. 'Ampliorem habent orchestram Graeci et scenam recessiorem minoreque latitudine pulpitum, quod *λογεῖον* appellant: ideoque apud eos tragici et comici actores in scena peragunt, reliqui autem artifices suas per orchestram praestant actiones, ideoque ex eo scenici et thymelici Graece separatim nominantur.' Quod omnino in scenicis Graecis legendis tenendum. Contra Eccl. 1152. *ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις* etc. Quod ad contractionem *ἀμ-*, cf. 766. *ἄντεινον.* 796. *ἀμπεπαρμένον.* Lys. 106. *ἀμπτάμενος.* 171. *ἀμπείσειεν.* 1002. *ἂν -τάν.* 1096. *ἀμβαλώμεθα.* 1310. *ἀμπάλλοντι.* 1311. *ἀγκονίωαι.* Tab. Heracl. I. 100. *ἂν τάν.* II. 32. *ἂν τώς.* I. 78. *ἀνγράφεν, ἀνγράψαι, ἀνγραψάντων.* I. 8. *ἀγχωρίξαντες.* I. 63. *ἀμμισθωθῇ.* I. 62. *ἀμπώλημα.* Ach. 754. *ἐμπορευόμαν.* Lys. 183. *πάρφαινε.* 174. *πάρ.* At infra v. 791. *κἀναχνοανθῇ.* Lys. 1099. *ἀναπεφλασμένως* (*ἀμπ.*?). V. Ahrens Dial. Dor. p. 354—355.

αἴ χ' εὕρητέ πα] Si modo alicubi eam inveniatis. *Αἴκα* Doricum est pro *ἐάν* (*εἰ ἄν*). Cf. 835. Lys. 105. *κἂν* (l. *καἴκ'*) *ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά.* Tab. Heracl. I. 53. *αἴκ' ἔμπροσθα ἀποδίνωντι.* I. 104. *αἰ δέ χ' ὑπὸ πολέμω ἐγϝηληθίωντι.* Theocr. V. 51. etc. Sed *αἴκᾱ* Epich. Fr. 19. 111. 154. Theocr. I. 4. 5. 9. 61. III. 27. V. 21. XI. 61. Sic *ὅκκᾱ* et *ὅκκᾰ* (*ὅκκ'*), *κᾱ* et *κᾰ* (*κ'*). Rectius autem scribi *αἴκα* quam *αἴ κα*, ut *ὅκκα*, monet Ahrens (dial. Dor. p. 383.), et suadet praeterea collocatio particularum (Theocr. I. 5. *αἴκα δ' αἶγα λάβῃ.* Epich. Fr. 19. *ὅκκα δ' ἐντύχω*). Sed Tit. Cret. 2554, 15. *καἴ τίς κ' ἐμβέῃ —.* ibid. *καὶ δέ κα.* Astyp. 2483. Heracl. I. 104. Doricum autem esse *αἰ* pro *εἰ* omnibus notum est. Cf. 742. 772. 773. 788. Epich. Fr. 44. 94. 96. Sophr. Fr. 65. In foederibus Thuc. V. et plerumque apud Theocritum. Sic *οἱοναὶ* Epich. Fr. 106. *ὡσπεραὶ* 5. *ὥσπερ αἴκ'* Sophr. 51.

πα] Dorice pro *που, πη*, vel *πως* (ut *ἅπερ* pro *ὥσπερ* 730). Cf. Lys. 155. Sic *ὅπα* pro *ὅπου* Lys. 118.

Schol. *ἀμβᾶτε: Ἀνάβητε.* (*ἐμφαντικῶς διὰ τὸν λιμὸν ἐδήλωσεν εἰπὼν ἐμβᾶτε πρὸς τὴν μᾶζαν.*) *οἱ Μεγαρεῖς δὲ τρέπουσι τὸ ζ εἰς δύο δδ.*

733. *ἀκούετον δή*] Cf. Pl. 76. *ἀκούετον δή.* Eq. 1014. *ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.* Eupol. II. 495. *ἄκουε δή.* Plat. II. 674. Eur. Phoen. 1427. *ἄκουε δή νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.*

ἀκούετον] Imperativi secunda persona pluralis, ut *ἕπεσθον* Pac. 727. *παύσασθον* Eur. Androm. 691.

ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα] Lepide positum pro — *τὸν νοῦν.* Cf. Th. 381. *πρόσεχε τὸν νοῦν.* Pac. 174. Pl. 113.

ἐμίν] Legitur Av. 930. Epich. Fr. 94, 9. et saepe apud Theocritum. Hic tamen postulari videtur potius encliticum *μοι*, ut infra 738. 772.

Schol. ἀκούετον δή ποτ': *Παρὰ προσδοκίαν· δέον γὰρ εἰπεῖν προσέχετε ἡμῖν τὸν νοῦν ἔφη τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ ἐπείνων. (ταῦτα δὲ λέγει ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας, ἃς ἤγαγεν ἐπὶ τὸ πωλῆσαι διὰ τὸν λιμόν. μικρὰ δὲ ἡ ἔννοια τῷ ποιητῇ.)*

734. *πεπρᾶσθαι*] Cf. Pac. 1011. Arist. Oecon. II. 9. 2. Ionicum est *πεπρῆσθαι*, Herod. II. 56.

736. *τίς δ' οὕτως ἄνους ὃς —;*] Cf. Soph. Ant. 220. *οὐκ ἔστιν οὕτω μωρὸς, ὃς θανεῖν ἐρᾷ.* 509. Eur. Alc. 192. Liban. p. 203. *τίς γὰρ οὕτως — ἀνόητος ὃς οὐκ ἂν ῥαδίως τοῦτον καταλάβοι τὸν λόγον;* et ad Thesm. 593.

Schol. ἐγώνγα καὐτός φαμι: *Καὶ ἐγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι.*

737. *φανερὰν ζαμίαν*] Cf. Lys. 260. *γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν | κατ' οἶκον, ἐμφανὲς κακόν.* Antiph. com. III. 150. *τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστι φανερὰ ζημία.* Archiloch. Fr. 89. (67.) *φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.* Pind. N. IX. 21. *φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν.* Soph. El. 966. *οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ | Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος | βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.* Herod. II. 161. *ἀποπέμψαι ἐς φαινόμενον κακὸν.* Plat. Men. 91 C. *ἐπεὶ οὗτοί γε φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Alciphr. III. 21. *ὁ δὲ θητεύων παρ' ἡμῖν Παρμενίων ζημία καθαρὰ, ῥάθυμος ἄνθρωπος* etc. III. 38. *ἦν δὲ οὗτος λαμπρὰ ζημία.* Rhes. 744. *φανερὸν Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας.*

ζαμίαν] Cf. 738. *μαχανά.* Lys. 118. *εἰράναν.* 169. 1081. 996. *Πελλάνας.* Ach. 875. *φαλαρίδας* (Boeot.). 906. *πίθακον.*

Schol. φανερὰν ζαμίαν: *Ἐπεὶ κόραι ἦσαν καὶ οὐ χοῖροι. ἡ τούτων δὲ φροντὶς καὶ δαπάνη πολλή ἐστιν.*

738. *ἀλλ' ἔστι γάρ μοι — χοίρους γὰρ —*] Cf. ad Nub. 798. Vesp. 1114. Eq. 1086.

Μεγαρικά τις μαχανά] Schol: *ἀντὶ τοῦ πονηρά, πανοῦργος μηχανή.* Cf. Thuc. IV. 67. Polyaen. Strateg. IV. 6. 3. Male audiebant Megarenses. V. Kruse Hell. II. 352. Wagner ad Alciphr. II. 137. In proverbium abiit eorum mala fides ac simulatio. V. Zenob. V. 8. *Μεγαρέων δάκρυα. — ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων, παρόσον οἱ ἐμπιπλάμενοι τῶν σκορόδων ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος.* Cf. ad Vesp. 57. *γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.*

Schol. Μεγαρικά τις μηχανά: *Ἀντὶ τοῦ πονηρά, πανοῦργος, μηχανή· διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιοῦντες.*

739. *χοίρως — ὑμὲ σκευάσας*] Cf. 121. *εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος.* Th. 591. *καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν* (*αὐτόν*). Herod. V. 12. *σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα.* V. 20. *ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας.* Xen. Anab. IV. 3. 12. *ὀρχηστρίδα εἰσάγει σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα.*

φασῶ φέρεν] Sc. *χοίρως.* Duplex constructio, i. e. vox primum expressa, deinde subaudita. DOBR.

φασῶ] Futura contracta sunt apud Dorienses. Cf. 741. *δοξεῖτ'*. 742. *ἵξεῖτ'*. 743. *πειρασεῖσθε*. 746. *γρυλιξεῖτε*. 747. *ἡσεῖτε*. 748. *καρυξῶ*. 779. *ἀποισῶ*. 750. *ἀγορασοῦντες*. Epich. Fr. 167. *θωσούμεθα* (*θασώμ.*?). Sophr. 19. *νησοῦντι*. Inscr. Ther. 2448. *ἐμβαλοῦμες, ἑξοῦντι, δειξοῦντι, ἐγγραψοῦνται, συναχθησοῦνται*. Corc. 1843. *ἐκδανεισοῦντι, χειριξοῦνται*. Dorica *ποιησοῦντι, ὀρθωσοῦντι, γελασοῦντι, βοασοῦντι* affert Heraclides ap. Eust. p. 1557, 40. Dorica esse tradit *δωσῶ, δωσεῖ, δωσοῦντι*, et similia docet grammaticus Meerm. apud Schaefer. p. 658. V. Ahrens Dial. Dor. p. 217.

Schol. (*χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας: Τοὺς παρ' ἡμῖν νῦν λεγομένους δέλφακας, λέγω δὴ τοὺς μικροὺς σῦς, οὓς οἱ ἀρχαῖοι χοίρους ἐκάλουν. Ὅμηρος* [Od. Ξ. 80.]

"*ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι,*
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν".

ἐκάλουν δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους δέλφακας. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς [786] *φησι*

"*νεαρὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα*
ἕξει μεγάλα".)

740. *ὁπλάς*] *καταχρηστικῶς* positum *ὁπλαὶ* de pedibus porcorum pro *χηλαί*. Etiam Simonides de porco (Fr. 28.), *ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν*. Hesiodus de bove Op. 487. *βοὸς ὁπλήν*. Idem ex contrario *χηλὰς* de equo pro *ὁπλὰς* dixit Scut. 62. *νύσσοντες χηλῇσιν*. Ex schol.

Schol. (*τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων: Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὁπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου*

"*ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν*".

καὶ Ἡσίοδος [Op. 487.] *ἐπὶ βοῶν*

"*μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλήν*".

καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ τοῦ ἵππου [Scut. 62.] "*νύσσοντες χηλῇσιν.*")

741. *ὅπως δὲ δοξεῖτ'*] De constructione cf. 746. Eq. 760. Nub. 257. 824. 882. 1464. Vesp. 289. 1222. 1250. Pac. 77. 562. 1018. Av. 131. 1334. Lys. 950. 1182. Th. 267. 1205. Eccl. 297. 954. Pl. 327.

δοξεῖτ'] Forma Dorica. Cf. ad 739.

Schol. ἐξ ἀγαθᾶς ὑός: Ὓν ἐπὶ θηλείας, σῦν δὲ ἐπὶ ἄρρενος· κέχρηνται δὲ καὶ ἀδιαφόρως.

742. *οἴκαδις*] Cf. 779. Epich. Fr. 19, 13. *ὄκκα δέ γ' ἵκω* (*δὲ ϝίκω*?) *οἴκαδις καταφθαρείς*, etc.

Schol. εἴπερ ἵξετ' οἴκαδες: Ἐκ δευτέρου εἰς τὸν οἶκον εἰ ἀφίξεσθε, τῆς πρώτης πειραθήσεσθε λιμοῦ. Δωριεῖς δὲ θῆλυ λέγουσι τὴν λιμόν.

743. *ἄπρατα*] Non vendita. Vulgata *τὰ πρᾶτα* (ut in Ran. 421. *κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας*), quam legebat etiam schol., defendi nequit. Vide annot. crit. Neutrum autem ponitur quia nunc filias ut *χοιρία* seu *χοιρίδια* compellat. Cf. 799.

τᾶς λιμῶ] Dorice. V. schol. Etym. M. p. 566, 10. Etym. Gud. p. 371, 1.

Schol. τὰ πρῶτα, ἀντὶ τοῦ ἄκρας λιμοῦ πειραθήσεσθε. R.

744. *ῥυγχία*] Cf. Anaxil. III. 343. *ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε.* Id. III. 344. *ἔχονθ' ὑὸς* | *ῥύγχος*.

Schol. ῥυγχία: Τὰ ῥυγχία κυρίως ἔφη· ἐπὶ γὰρ χοίρου λέγεται ῥύγχος. (ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ γράφειν ταδὶ τὰ δή· δωρίζει γάρ. γρυλλιξεῖτε δὲ δίκην χοίρων βοήσετε. κοΐ δὲ ποιὰ τῶν δελφακίων φωνή.

745. κήπειτεν] Dorice pro κἄπειτα. Sic κὴρυθρὰν 787. Sed κἤπειτα est Epich. Fr. 19, 7.

746. γρυλιξεῖτε] Cf. Pl. 307. γρυλίζοντες.

747. χὴσεῖτε φωνάν] I. e. καὶ ἥσετε. Cf. ad Vesp. 562. πάσας φωνὰς ἱέντων.

χοιρίων μυστηρικῶν] Quia Cereri in sacris illis quae mysteria dicebantur immolari solebant. Hinc etiam v. 764. χοῖροι μυστικοὶ dicuntur. V. Muret. V. L. III. 7. KUST. Cf. Pac. 374. Ran. 338. Theopomp. II. 810. καὶ τὴν ἱερὰν ἡμῶν σφάττουσι δέλφακα. P o r c o s s a c r e s ab Latinis appellatos esse monet Brunckius, coll. Plaut Men. II. 2. 15. Rud. IV. 6. init.

Schol. χὴσεῖτε: Ἀντὶ τοῦ ἀφήσετε φωνήν. R.

χοιρίων μυστηρικῶν: Ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος θύεται. (ἀνάκειταί δὲ τὸ ζῷον τῇ θεῷ.) ἕκαστος δὲ τῶν μυουμένων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔθυεν. ταῦτα δὲ καλεῖται μυστηρικά.

748. καρυξῶ Δικαιόπολιν] Cf. Eur. Hec. 146. κήρυσσε θεούς. Hom. Il. β'. 438. κήρυκες — λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας.

ὅπου] Sc. ἐστί. (Eccl. 1125. φράσατέ μοι τὸν δεσπότην | ὅπου 'στίν. Ran. 431.) Cf. Soph. Oed. C. 1219. τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου. Aj. 103. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; 1219. ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 33. Oed. R. 926. Ant. 318. Similis constructio est Pl. 971. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

Schol. καρυξῶ: Ἤγουν κηρύσσω. Vict.

749. *Schol.* ἆρα θέλεις; R.

750. *Schol.* ἀγοράσοντες ἥκομες: Ἐν ἀγορᾷ διατρίψοντες ἤλθομεν, ἢ ὠνησόμενοί τι, ἢ πωλήσοντες.

751. πῶς ἔχετε;] Cf. Eq. 7. Lys. 1002. 1075.

διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ] Praeter exspectationem dictum pro διαπίνομεν. Nam ad ignem compotare solebant veteres. Cf. Pac. 1131. οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων. Plat. Rep. II. p. 372 C. μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες. IV. p. 420 D. πρὸς τὸ πῦρ διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους. DIND. Cf. Fr. 163. διελκύσαι τῆς τρυγός. Theocr. VII. 65. τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ | πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. — αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. Herod. V. 18. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, διαπίνοντες εἶπαν etc. Eur. Cycl. 542. καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν. Amips. apud Athen. XI. 783 E. αὔλει μοι μέλος, | σὺ δ' ᾆδε πρός· τηνδὶ δὲ πίομ' ἐγὼ τέως (ita enim fortasse legendum). De extrema fame Megarensium cf. 534. Pac. 481 sq.

διαπεινᾶμες] Dorice. Sic Epich. Fr. 82. ὀπτᾶντες. Sophr. Fr. 41. ἐπεγγνάμενοι. In proverbio Dorico apud Poll. IX. 74. νικᾶντι. In dicto Leonidae ap. Plut. Apoph. Lac. p. 225. νικᾶμες. Theocr. VI. 41. X. 16. ἁμάντεσσι. XV. 148. πειρᾶντι. I. 86. γελᾶσα (ita Ahrens). I. 90. γελᾶντι (ita Ahrens).

V. 89. παρελᾶντα. (Ahr.) VIII. 73. VII. 97. ἐρᾶντι (Ahr.). Quae attulit Ahrens Dial. Dor. p. 197. Cf. ad Lys. 1005. ἐῶντι (ἐᾶντι?). 1253. ἐνίκων (ἐνίκαν?). Theocr. XV. 22. βᾶμες. Infra 868. φυσᾶντες (Boeot.). βοᾶντι memorat Heraclides apud Eustath. p. 1557, 14. Similia sunt θάμεθα (θαώμεθα) Sophron. Fr. 42. φᾶντι (φῶσι) Heracl. i. 68.

Schol. (διαπεινᾶμες: Πίνομεν ὤφειλεν εἰπεῖν, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενοι· χειμῶνος γὰρ οἱ πότοι πρὸς τὸ πῦρ γίνονται· ὁ δὲ πεινῶμεν εἶπε διὰ τὸν λιμόν. ἢ ἐσχάτως πεινῶμεν, ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδόμενοι καθεζόμεθα πρὸς τῷ πυρὶ διὰ τὸ ψῦχος. ἢ διαπύρως καὶ ἐκτόπως πεινῶμεν, ὃ καὶ βέλτιον.)

752. ἀλλ' ἡδύ τοι —] Cf. Eur. Fr. 131. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων. Hel. 665. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. Praeterea cf. Theogn. 971. χαίρω δ' αὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων. Xen. Cyr. IV. 5. 7. οἱ δὲ Μῆδοι καὶ ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο καὶ ηὐλοῦντο. Virg. Ecl. V. 69. 'Et multo in primis hilarans convivia Baccho, | Ante focum, si frigus erit; si messis, in umbra. | Vina novum fundam calathis Ariusia nectar: | Cantabunt mihi Damoetas et Lyctius Aegon.'

Schol. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῇ: Ὡς ἐπὶ πινόντων καὶ ἀκουόντων αὐλῶν. ὅτι τὸ πῦρ εὐωχίας σημαντικόν. ὥστε ἡδὺ ἦν καθῆσθαι μετὰ αὐλῶν.

753. οἷα δή] Id est πράττομεν οἷα δὴ πράττομεν. Similiter Eurip. Heracl. 632. πάρεσμεν, οἷα δή γ' ἐμοῦ παρουσία. Est igitur οἷα δή idem fere quod Angli et Germani dicunt so so, Galli là là. DIND. Schol. R. οἷα δὴ ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα δή. Cf. Eur. Or. 32. κἀγὼ μετέσχον οἷα δὴ γυνὴ φόνου. El. 870. φέρ' οἷα δὴ 'χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου | κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι. Andr. 911. οἷα δὴ γυνή. Bacch. 291. οἷα δὴ θεός. Thuc. VIII. 84. οἷα δὴ ναῦται. Plat. Criti. p. 113 E. οἷα δὴ θεὸς εὐμαρῶς διεκόσμησεν. Pol. II. 372 C. καὶ λάχανα οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς ἑψήματα, ἑψήσονται. Xen. Hell. IV. 5. 4. ἔχοντες οἷα δὴ θέρους σπειρία. V. 2. 9. οἷα δὴ ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι. Aristoph. Eq. 683. πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα. Eur. Alc. 803. νῦν δὲ πράσσομεν | οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια. Herod. I. 86. ὡς — θησάμενος πάντα τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον οἷα δὴ εἴπας (Angl. having said what one might have expected). 132. ἐπαείδει θεογονίην οἵην δὴ etc. I. 86. θεῶν ὅτεῳ δή. I. 160. ἐπὶ μισθῷ οἵῳ δή. III. 129. τὸν δὲ ἐξεῦρον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ὅκου δή. I. 86. ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεῳ δή. Lucian. Harm. 2. κρίνουσι ἑπτὰ ἢ πέντε ἢ ὅσοι δή. Theocr. XIV. 3. πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα, Θυώνιχε. Antiphan. III. 133. τοιαῦθ' ἃ δὴ | δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις. "Eodem fere sensu vocula sic in Terent. Andr. IV. 5. 9. 'CR. Quid vos? quo pacto hic? satine recte? | M. Nosne? sic ut quimus, aiunt, quando ut volumus non licet.' Phorm. I. 2. 95. 'D. Quid rei gerit? G. Sic, tenuiter." LENTING.

Schol. οἷα δὴ ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα δή. R.

754. ὅκα] Dorice pro ὅτε, ut ποκὰ pro ποτέ. Cf. Lys. 1251.

ἐμπορευόμαν] Cf. Epich. Fr. 26. *οἱ — νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζᾷ δ' ἐμπορεύονται μόνον.* Soph. Oed. R. 455. *ξένην ἐπὶ — γαῖαν ἐμπορεύσεται.* El. 405. *ποῖ δ' ἐμπορεύει;* Fr. 711. *ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται.* Theophylact. arg. Epist. 10. *οὐ γὰρ ἂν πλωτὴρ ἐναντίλλετο, οὐχ ὁδοίπορος ἐνεπορεύετο.* Confer v. *ἔμπορας* viator (Soph. Oed. C. 25. 130. 901.), et *συνέμπορος* i. q. *συνοδοιπόρος* (Tim. gl.). Vulgo *ἐμπορεύεσθαι* significat mercari, ut in Lucian. 7. 25. *καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο.* *Ἐμπορευόμαν* ab *ἔμπορος* compositum, ut *ἀπελευθερῶ* ab *ἀπελεύθερος* (non ab *ἀπὸ* et *ἐλεύθερος*), et cum Atticis *ἐγγύησα, ἐκκλησίαζον* componendum esse monet Ahrens Dial. Dor. p. 300.

Schol. *ὡδοιπόρουν. ἐκεῖθεν ἦλθον.* R.

755. *ἄνδρες πρόβουλοι*] Cf. Lys. 467. *πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς.* Aesch. Sept. 1006. *δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.* Est autem *πρόβουλοι* mitioris Doridis, non *πρόβωλοι.* V. Ahrens Dial. Dor. p. 171. Sophr. Fr. 8. *συμβουλεύω.* Decr. Corc. (Rose p. 280.) *ἀναθέμεν ὅπει* (*ὅπα*?) *κα δοκῇ προβούλοις.*

τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλει —] De hoc sensu verbi *πράσσειν* cf. Av. 1028. Thuc. IV. 128. *ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.* V. 76. *οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πρασσοντες.* V. 83. *ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον.* I. 56. *τῶν Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτούς.* I. 57. *ἔπρασσεν — ὅπως πόλεμος γένηται* (l. *γενήσεται*). I. 58. *ἔπρασσον ὅπως ἑτοιμάσαιντο τιμωρίαν.* Soph. Oed. R. 125. *εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ | ἐπράσσετ' ἐνθένδ'.* Aesch. Ag. 1355. *τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.* Plut. Pomp. 51. *πράττειν μὲν ἑαυτοῖς ἐπαρχιῶν καὶ στρατοπέδων ἡγεμονίας.* Plut. Lys. 21. *ἔπρασσον ὅπως ἀποδώσουσι τοῖς δημόταις τὰ πράγματα.* Soph. Aj. 445. *νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας | ἔπραξαν.* Sic *πράσσειν φόνον τινὶ* Pind. N. III. 81.

Schol. *πρόβουλοι: Οἱ στρατηγοί.* R.

756. Cf. Polyzel. com. II. 867. *προδόντα | τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.*

κάκιστ' ἀπολοίμεθα] Facete et salse praeter exspectationem dictum: exspectabas enim *σωθείημεν* aut aliquid simile.

Schol. *ὅπως τάχιστα: Καὶ τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν πικρῶς ἐπήγαγε, τὸ ἀπολοίμεθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὅτι πῶς σωθῶμεν.*

757. *ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων*] Mors enim finis est molestiarum et miseriarum. Cf. 269. *πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — ἀπαλλαγείς.* Pac. 352. *ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.* Plat. Apol. 41 D. *ἤδη τεθνάναι καὶ ἀπηλλάχθαι πραγμάτων βέλτιον ἦν μοι.* Xen. Cyr. IV. 5. 46. *ἅμα πραγμάτων τε ἀπαλλαξόμεθα καὶ* etc. V. 1. 13. *μυρίων δ' οὐσῶν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τοῦ βίου οὐκ ἀπαλλάττονται.* Lysiam 32, 35. *ἀπηλλαγμένος πολλῶν πραγμάτων.* Alciphr. III. 70. *τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγείς.* Eur. Hipp. 356. *ἀπαλλαχθήσομαι | βίου θανοῦσα.* Aesch. Prom. 773. *ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;* Plat. Rep. 610 D. *ἀπαλλαγὴ — κακῶν.* 584 B. *λυπῶν — ἀπαλλαγαί.*

σά μάν;] Quidni? Dorice pro *τί μήν;* Phot. p. 590, 14. *τί μήν· κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ, διὰ τί γὰρ οὔ.* p. 590, 16. *τί μήν· τί γάρ· τί οὖν* (*οὔ*?). Sed *τί μάν;* legitur Epich. Fr. 100, 1. Sophr. Fr. 8. Conferri aliquatenus potest istud *ποῖ κῆχος;* Fr. 527.

Schol. (*αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε: Πρὸς τὸ ῥηθὲν παρὰ τοῦ Μεγαρέως ἀπήντησεν ὁ Δικαιόπολις ἀστείως· εἰ γὰρ ἀπώλλυσθέ, φησι, ἀπηλλάττεσθε ἂν πραγμάτων.*) *σαμὰν δὲ ἀντὶ τοῦ τί μήν. τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται ἢ τοῦτο;*

758. *Μεγαροῖ*] Contractum, ni fallor, e *Μεγαρόθι*. Sic *Πυθοῖ* (*Πυθόθι*), *Ἰσθμοῖ Φρεαττοῖ, Σφηττοῖ, Πειραιοῖ, Φαληροῖ, ἐνδοῖ, ἐξοῖ*, etc. V. Goettl. ad Theodos: p. 232. Confer *Μεγαρόθεν* Vesp. 57. *Μεγαράδε* Ach. 524.

πῶς — ὤνιος] Quo pretio venit? Cf. Eq. 480. *πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;* Stratt. apud Poll. IV. 169. *τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν;* B. *τεττάρων* | *δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον.* Similiter Macho ap. Athen. p. 580 D. *μειράκιον ὁ καλὸς, φησὶ, πῶς ἵστης; φράσον.* | *ὁ δὲ μειδιάσας, Κύβδ', ἔφη, τριωβόλου.* Aristotelem Oecon. 34, 11. *τοῦ τε σίτου πωλουμένου ἐν τῇ χώρᾳ τετραδράχμου καλέσας τοὺς ἐργαζομένους ἠρώτα πῶς* (*πόσου* Goettling) *βούλονται αὐτῷ ἐργάζεσθαι.* Comicus incertus apud Plut. Symp. p. 676. *τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου* | *ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος.* Lucian. Icarom. 24. *μεταξύ τε προϊὼν ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων, τὰ* (*καὶ*?) *πρῶτα μὲν ἐκεῖνα, πόσου* (*πῶς* Cobet. V. L. p. 110.) *νῦν ὁ πυρός ἐστιν ὤνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος;* Eodem sensu *πόσου* Theophr. Char. 18.

ὤνιος] Moeris p. 423. *ὤνιος Ἀττικῶς· πράσιμος Ἑλληνικῶς.* Attamen *πράσιμος* legitur Xen. Cyr. IV. p. 109 C. Cf. Eq. 1247. *οὐ τὸ τάριχος ὤνιον.* 480. Eupol. II. 550. Com. anon. IV. 673.

Schol. ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. R.

759. *παρ' ἀμέ*] Cf. Fr. 388. *ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ.* Alex. III. 498. *παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ.* *Ἀμὲ* Doricum est pro *ἡμᾶς* (Apoll. de Pron. p. 387.). Cf. Lys. 95. 1099. 1250. 1254. 1265. Sed *παρ' ἀμῖν* est infra 903.

πολυτίματος ἅπερ τοὶ θεοὶ] *πολυτίμητος* alio sensu, multum honoratus, venerandus, deorum est epitheton usitatissimum, ut *ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις* v. 807. Hic autem de grandi pretio dictum est. DIND. Ludit in ambiguo sensu vocis *πολυτίματος*. Cf. 807. *ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.* Nub. 269. *ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι.* 293. Vesp. 1001. *ὦ πολυτίμητοι θεοί.* Av. 667. *ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ'.* Thesm. 594. *ὦ πολυτιμήτω θεώ.* 286. Plat. Euthyd. 396 D. *ὦ πολυτίμητε Εὐθύδημε — ἀτεχνῶς γὰρ ἔγωγε σφὼ ὥσπερ θεὼ προσαγορεύω.* Antiph. III. 80. *πολὺ τῶν θεῶν — ἐστι τιμιωτέρα* (*ἡ ἔγχελυς*). Menand. IV. 101. *πολύτιμοι θεοί.* Quod ad alterum sensum, cf. Arist. Fr. 344, 8. *καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια* | *τριταῖα πολυτίμητα.* Epich. Fr. 48. *τόν τε πολυτίματον ἔλοπα.*

Schol. ἅπερ τοὶ θεοί: Ἀντὶ τοῦ ὥσπερ οἱ θεοὶ πολυτίμητοί εἰσι καὶ τίμιοι, οὕτω καὶ ὁ σῖτος πολλῆς τιμῆς ἐστι. παίζει οὖν.

760. *ἅλας οὐν φέρεις;*] Schol: *ἐν Νισαίᾳ τῆς Μεγαρίδος ἅλες πήγνυνται.* Cf. 521. Quamvis Athenienses nondum Nisaeam haberent, quae octavo demum anno belli Peloponnesii sub eorum imperium venit (Thuc. IV. 69.), tamen non erat liberum Megarensibus salium negotium eo quod Athenienses Minoam insulam Nisaeae vicinam et portui imminentem tenebant praesidio (Thuc. III. 51.). PALM. Insula Minoa occupata est ab Atheniensibus, duce Nicia, quinto hujus belli anno, A. C. 427. In *ὄψων* deliciis erant *ἅλες* (Lucian. Tim. 56.). Est autem usitatius plurale quam singulare, contra quam apud Latinos. Jam Homerus Od. *λ'*. 122. *οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.*

οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;] Vide annotationem ad scholia in ed. Dind.

ὑμές] Cf. 761. Ahrens Dial. Dor. p. 258. Sic *ἁμὲς* Lys. 168. 1162. etc.

Schol. (*ἅλας οὖν φέρεις*: *Ἐν Νισαίᾳ τῆς Μεγαρίδος ἅλες πήγνυνται. ἦν δὲ ὁ τόπος ὑπήκοος τῶν Ἀθηναίων.*)

ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε: *Διὰ τὸ θαλασσοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔφη ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε.*

761. *οὐδὲ σκόροδα;*] Nempe alliis abundabant Megarenses. Cf. 521. Pac. 246—249. (ubi schol: *ἡ γὰρ Μεγαρικὴ γῆ σκοροδοφόρος*). 1000. Plin. N. H. XIX. 5. 93. Hesychius: *Μεγαρέων δάκρυα. δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα, καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων.* Zenob. V. 8.

ποῖα σκόροδ';] Anglice, Garlic indeed! Cf. Vesp. 1202. *ποίας χάρακας;* Lys. 1178. *ποίοισιν — ξυμμάχοις;* Soph. Trach. 427. *ποίαν δόκησιν;* Eur. Hel. 566. *ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.* | *ME. ποίας δάμαρτος;* Plat. Gorg. 490 E. *ποῖα ὑποδήματα; φλυαρεῖς ἔχων.*

762. *ὄκκ' ἐσβάλητε*] Post primam in Megarida irruptionem Pericle duce factam quotannis Athenienses eam regionem invaserunt usque ad urbis Nisaeae expugnationem anno 424 (Thuc. IV. 69.). Ergo post hunc annum non potuit haec fabula doceri. Cf. Thuc. II. 31. *ἐγένοντο δὲ καὶ ὕστερον* (post primam Pericle duce invasionem) *ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα καὶ ἱππέων καὶ πανστρατιᾷ μέχρις οὗ Νίσαια ἑάλω ὑπ' Ἀθηναίων.* IV. 66. *Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει πιεζόμενοι ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐσβαλλόντων πανστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν*, etc. Plut. Pericl. 30. *τοὺς δὲ στρατηγούς, ὅταν ὀμνύωσι τὸν πατρικὸν ὅρκον, ἐπομνύειν ὅτι καὶ δὶς ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβαλοῦσι* (*ἐσβ.*?). Herod. V. 76. *δὶς ἐπὶ πολέμῳ ἐσβαλόντες.* VIII. 144. *ἐσβαλὼν ἐς τὴν ἡμετέρην.* Thuc. IV. 41. *ἦν δ' — ἐς τὴν γῆν ἐσβάλλωσιν.* IV. 95. *οὐ μή ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώραν — ἐσβάλωσιν.* Quod ad *ὄκκα* (*ὄκε κα*, Dor. pro *ὅταν*), cf. Theocr. I. 87. IV. 21. 56. XVI. 144. et *ὄκκα* VIII. 68. XI. 22.

ἀρωραῖοι μύες] Cf. Herod. II. 141. *τοῖσι ἐναντίοισι αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς* (imo *μύας*) *ἀρουραίους κατὰ μὲν φαγέειν τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα.* Synes. Epist. 103. *δίκην ἀρουραίου μυὸς ἐνδεδύκει.* Atticum foret *μῦς*, ut *ἰχθῦς*, *ὀφρῦς*, etc.

Schol. *ὄκκ' ἐσβαλεῖτε: Εἰσβαλεῖν ἐστι τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. λέγει οὖν ὁ Μεγαρικὸς ὅτι ποῖα σκόροδα; ἅτινα ὑμεῖς ἐπελθόντες τοῖς χωρίοις τῆς Μεγαρίδος καθάπερ εἰ γήϊνοι μύες ἐκκόπτετε. ἀπὸ δὲ τῶν σκορόδων ἐσήμανε καὶ τὰ ἄλλα πάντα. τούτων δὲ ἐμνήσθη ὡς μηδὲ τῶν οὕτως εὐτελῶν φειδομένων τῶν Ἀθηναίων.*

763. *πάσσακι*] Forma diminutiva pro *πασσάλῳ* sec. schol. Sed aliud quid requiri videtur. Qu. *κάμαξι*. Vide annot. crit.

ἄγλιθας] Schol: *ἄγλιθας δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.* I. e. alliorum capita seu bulbos. Anglice, cloves vox fortasse cognata. Vesp. 679. *οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.* | *ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου γ' αὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα.* Voces cognatae videntur Doricae *γάθειον* et *γαθυλλίς*. Epich. Fr. 89. *ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.*

Schol. (*πάσσακι: Ὑποκοριστικῶς τῷ πασσάλῳ.*) *ἄγλιθας δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων. φησὶν οὖν ὅτι ὥσπερ ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας.*

764. *χοίρους μυστικάς*] Supra 747. *χοίρων μυστηρικῶν.* Initiandi mysteriis porcum sacrificabant. Pac. 374. *ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν* (*νύν μοι?*) *δάνεισον τρεῖς δραχμάς· δεῖ γάρ μυηθῆναί με* (schol: *ὅτι τοῖς μυουμένοις ἐστὶν ἔθος χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης*). BE.

Schol. *χοίρους ἐγώγα μυστικάς: Διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοίρους θύεσθαι.*

765. *ἀλλὰ μάν*] Cf. 771.

766. *ἄντεινον, αἰ λῇς*] Schol: *ἀνάτεινον, εἰ βούλει, καὶ κρεμάσας ἐπίσκεψαι πόσου βάρους εἰσίν.* Cf. Eur. Cycl. 379. *δισσούς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν* (*τεθοίναμαι*). De apocope in *ἄντεινον* Mullerus confert Ahrens Dial. Dor. p. 353 sq. Rang. 695. 697. 698. *ἀγγράψαι.* 696. 698. *ἀνθέμεν.* 697. *ἀνθήτω.*

αἰ λῇς] Cf. 772. 788. 814. Lys. 1105. *αἰ λῆτε.* Plut. Lyc. p. 53 B. *αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο* (Lacon.).

Schol. *ἄντεινον, αἲ λῇς: Ἀνάτεινον, εἰ βούλει, καὶ κρεμάσας ἐπίσκεψαι, πόσου βάρους εἰσίν.* (*εἰώθασι δ' οἱ τὰς ὄρνεις ὠνούμενοι ἀνατείνειν ταύτας καὶ τὸ βάρος αὐτῶν σκοπεῖν, καὶ οὕτω καταλαμβάνειν εἶναι παχείας. ἀπὸ τούτων οὖν καὶ ἐπὶ τῶν χοίρων τοῦτο ποιῆσαι παρακελεύεται.*)

767. *τουτὶ τί ἦν —;*] Cf. Vesp. 183. 1509. Lys. 445. etc.

χοῖρος] Ludunt in ambiguitate vocis, quae et porcum et *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* significat. BERG. Eandem esse vocis Latinae porcus ambiguitatem ex Varrone constat de Re rust. II. 4. 10. DIND. Cf. Th. 289. 538. Eccl. 724. Eust. p. 1539, 33. Suid. in h. v.

Schol. *τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα: Ὁ Ἀττικὸς κρεμάσας τὴν παῖδα ὁρᾷ τὸ αἰδοῖον αὐτῆς καὶ ἐρωτᾷ περὶ αὐτοῦ ὅ τι ποτέ ἐστιν· οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.*

769. Cf. Epich. Fr. 95, 3. *τίς εἰμέν τοι δοκεῖ;* | *ἄνθρωπος; ἦ οὐ γάρ* (*οὐ γὰρ* aut *ἢ οὐχί?*);

Schol. *ἦ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδε: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι τῆς παιδός.*

24

770. *οὐ δεινά;*] Cf. 1079. Av. 1033. *οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους* etc. Eur. Or. 413. *οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.*

τὰς ἀπιστίας] Anglice the distrust. Cf. Alciphr. II. 4. *τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα.* Anaxil. com. III. 354. *περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.* Eupol. II. 557. *βλέπων ἀπιστίαν.*

Schol. θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας: Ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τοὺς θεατὰς, θεᾶσθε, φησὶ, τοῦ Δικαιοπόλιδος τὰς ἀπιστίας.

771. *φατί*] Doricum pro *φησὶ*, ut apud Theocr. I. 52. Sic *ἴσατι* pro *ἴσησι* XV. 145. *πλατίον* pro *πλησίον* V. 28. X. 3. *τίθητι* III. 48. *ὑφίητι* IV. 4. *προΐητι* XI. 48. *ἐθέλητι* XVI. 28. *βίβατι* in epigr. Dorico apud Polluc. IV. 102. *ἠτὶ* (pro *ἠσὶ*) Alcm. in Anecd. Ox. I. 190, 20. *ἴσατι* et *ἀποδίδωτι* tit. Brutt. *ἀφίητι* Phoc. 73 R. *τίθητι* Delph. 67 R. *δίδωτι* Petil. 4. Corc. 1845. 1850. etc. *τὺ* pro *σὺ*, *Ποτειδᾶ* pro *Ποσειδῶ*, *Ἀρταμίτιον* pro *Ἀρτεμίσιον* (Lys. 1251.), *πέρυτι*, *εἴκατι*, *ἐνιαύτιος*, *τεός*, *τὺκον οἰνάρυτις*, *Ποτιδὰν*, *ἔπετον* etc. V. Greg. Cor. 247. 255. etc. Heraclid. ap. Eust. 1603, 26. Ahrens Dial. Dor. p. 311.

χοῖρον] Cunnum. Cf. Th 289. 538. 540. Eccl. 724. *κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.* Plutarch. I. 92. *Ἀκροκορινθία* (*ἁ Κορινθία γυνὴ* C.) *ἔοικας χοιροπωλήσειν: — οἷον ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ.* Multae enim Corinthi meretrices erant. V. Diogen. L. VII. 16.

Schol. οὔ φατι: Οὐ λέγει. R. (*ἀλλὰ μὰν, αἲ λῇς: Ἀλλὰ μὴν, ἐὰν θέλῃς. τὸ δὲ περιδοῦ μοι Ὅμηρος* [Il. Ψ. 485.] "*δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.*")

772. Sensus loci hic est: Mecum da pignus in salem cum thymo tritum, ni est iste porcus etc. Cf. 1115. *βούλει περιδόσθαι — πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;* Eq. 791. *ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.* Nub. 644. *περίδου νυν ἐμοὶ, | εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.* Hom. Il. *ψ'*. 485. *δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος.* Od. *ψ'*. 78. *αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς, | αἴ κέν σ' ἐξαπάφω.* Plaut. Epid. V. 2. 34. 'Ni ergo matris filia est, | in meum numum, in tuum talentum, pignus da.' Pers. II. 2. 4. 'Da hercle pignus, ni omnia memini et scio.' Phot. p. 416, 9. *περιδοῦ: σύνθου* (scr. *συνθοῦ*)· *λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος.* p. 416, 13. *περιδώμεθα: συνθώμεθα.*

θυμιτέων ἁλῶν] Cf. 1099. *ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.* Athen. IX. 366. *καὶ ἅλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροψίσιν.* Poll. VI. 71. *ἅλας ἡδυντῆρας* memorat. Plin. N. H. XXXI. 7. 'conditur etiam (sal) odoribus additis.' 21. 'tritum cum sale thymum.' Lucian. Tim. 56. *οἶσθα μὲν γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανὸν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἢ, εἴποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν.* Id. de merc. cond. 19. *τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν* (l. *λεπτῶν*) *ἁλῶν ἥδιον.*

Schol. περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν: Εἰ βούλει, φησὶ, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητιδῶν ἁλῶν, οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι [1099] "*ἅλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα.*"

773. *Ἑλλάνων νόμῳ*] Graecorum usu, i. e. communi opinione.

Schol. αἲ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος: Χοῖρον δὲ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. R. τοῦτό φησιν ἐπεὶ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν (οἱ Ἕλληνες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Ἀττικὸς ἐπιφέρει "ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου".)

774. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε] Sic Plat. Charm. 165. ἔστιν, ἔφη, ἑαυτοῦ γε. Sc. χοῖρος. Intelligit senex χοῖρον qualis erat puellarum. De quo sensu cf. Eccl. 724. κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας. Thesm. 538. τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι | ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον. Unde puellae χοῖροι audiebant, et ὑποκοριστικῶς χοιρία et χοιρίδια. Cf. Vesp. 1353. ὦ χοιρίον. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι (φωνῇ πεπιθέσθαι?). Thesm. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν (χοιρίδιον ἀνδρὸς τυχεῖν?) etc. Horat. Sat. I. 2. 69.

ἀνθρώπου] Hominis. Ambigue, hoc loco mulieris. Cf. Lys. 936. Eur. Hipp. 474. ἄνθρωπος οὖσα. ubi Monkius contulit Ciceron. Epist. ad Fam. IV. 5. 'quae si hoc tempore non diem suum obiisset, paucis post annis tamen ei moriundum fuit, quoniam homo nata fuerat.'

Διοκλέα] Heros Megarensium fuit Diocles, ᾧ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὰ Διόκλεια (schol.). Cf. Theocr. XII. 27. apud schol.

Schol. ναὶ τὸν Διοκλέα: Διοκλῆς τις ἥρως ἐτιμᾶτο παρὰ Μεγαρεῦσιν, ᾧ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὰ Διόκλεια. οὗ καὶ Θεόκριτος [XII. 27] μέμνηται

("Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι οἰκείητε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
ξεῖνον τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα."

ὃν δὲ ἐπὶ τῷ Διοκλεῖ ἔθηκεν ἀγῶνα Ἀλκάθους ὁ Πέλοπος ἐπιτελοῦσιν οἱ Μεγαρεῖς.)

775. ἐμά γα] Sc. ἐστίν. Et quidem mea, qui sum homo. Cf. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμά. et ad Ran. 964.

776. φθεγγομένας] Dorice pro φθεγγομένης.

Schol. ἢ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουσῶν; R.

777. τύ] Dorice pro σύ. Cf. Lys. 1188. Theocr. I. 10. 61. 148. II. 79. IV. 27. V. 5. 24. 28. 35. 41. 116. 137. VII. 21. XXIII. 23. etc. Epich. Fr. 18. 20. 94. 95. 154 etc. Sic τύ γα Fr. 125. 130. etc.

778. 779. Haec submissa voce filiae auribus insusurrat Megarensis.

778. Cf. Eur. Hipp. 911. σιγᾷς· σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς.

ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα] Cf. infra 924. Av. 1467. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος. Eccl. 1052. Pac. 2. τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ. Antiph. III. 108. ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις. Alex. III. 391. τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους. Demosth. p. 445, 19. τοιαύταις τέχναις ὑπὸ τῶν κάκιστ' ἀπολουμένων ἀνθρώπων πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλετο. Eccl. 1076. ὦ κακῶς ἀπολούμεναι. Pl. 456. 713. Infra 865. οἱ κακῶς ἀπολούμενοι. 952. τὸν κακῶς ἀπολούμενον. Th. 879. τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ. Pherecrat. II. 263. οἱ κακῶς ἀπολούμενοι etc.

Schol. οὐ χρῆσθα σιγᾶς: Λεληθότως πρὸς τὰ χοιρίδια λέγει τὸ οὐ χρῆσθα σιγᾶν. — τουτέστι φθέγξαι. R.

779. *Schol.* πάλιν τύ γ' ἀποισῶ: Ἐὰν σιωπήσετε, ἀποφέρω πάλιν ὑμᾶς οἴκαδε λιμώξοντας.

780. *κοῒ κοΐ*] Hos grunnitus aut in parascenio aut in hyposcenio editos esse suspicari licet: filiolas enim hominis Megarensis meras pupas fuisse credibile est.

Schol. *κοῒ κοΐ*: *Αἱ παῖδες μιμοῦνται τὴν τῶν χοίρων φωνὴν κοῒ κοΐ λέγουσαι.*

781. *νῦν γε χοῖρος φαίνεται*] E voce demum puellarum cognoscit porcas eas esse. Cf. Vesp. 573. *εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.* BE.

Schol. *νῦν γε χοῖρος φαίνεται*: *Νῦν σαφῶς σημαίνει ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. (ἔτι δὲ καὶ κύσθος.) ποττὰν ματέρα δὲ πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον.*

782. *κύσθος ἔσται*] Sed mox *ὁ κύσθος αὐτῆς* dicitur 789. Sic *χοῖρος* 767. sed *χοῖρος ἀνθρώπου* 774. *κύσθος* idem significat quod *χοῖρος*. Sed hoc, ut e Varronis verbis ad v. 767. citatis colligi potest, proprie puellarum est: illud autem adultarum feminarum. Idcirco comicus in Ranarum v. 430. Calliam dicit non *χοίρου* sed *κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον*. Hanc tamen differentiam non religiose observant, et alibi promiscue fere adhibentur haec nomina. BR. Cf. 789. Lys. 1158. Ran. 430. Hor. Sat. I. 2. 69. 'Numquid ego a te | magno prognatum deposco consule cunnum'?

πέντ' ἐτῶν] Intra quinquennium. Sic Vesp. 260. *ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον* (intra quatriduum ad summum). Plat. Alc. I. 105 B. *τοῦτο δὲ ἔσεσθαι μάλα ὀλίγων ἡμερῶν.* Gorg. 516 D. *δέκα ἐτῶν.* Herod. III. 124. *ταῦτα ὀλίγου χρόνου ἔσται τελεύμενα.* Eur. Or. 1217. *ἥξει — τίνος χρόνου;*

783. *ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται*] Rara constructio. Usitatior foret *τᾷ ματέρι εἰκασθήσεται.*

784. *θύσιμος*] Corripitur prima. Idcirco non ab *θύσω* formatum videtur, sed ab nomine *θύσις*. Confer *βάσιμος, στάσιμος, λύσιμος, φάσιμος, ἐφέσιμος, αἱρέσιμος, κρίσιμος.*

Schol. *θύσιμος*: *Διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν γυναῖκα τοῦτο ἔφη.*

785. *κέρκον οὐκ ἔχει*] Ideoque ad sacrificandum non idonea est. V. schol. Lusus autem est in ambiguo sensu vocabuli *κέρκος* cauda. Cf. Thesm. 239. *τὴν κέρκον φυλάττου τὴν* (*νῦν* libri) *ἄκραν.* Horat. Serm. I. 2. 45. 'testes caudamque salacem.' II. 7. 49. 'quaecunque excepit turgentis verbera caudae.' Eodem sensu usurpatur *οὐρά*. Phot. p. 361, 16. *οὐράν*: *αἰδοῖον. Σοφοκλῆς* (Fr. 925.). Eupol. II. 572. "Ad explicandum h. l. juvat Pac. 1054. *ἡ κέρκος καλῶς ποιεῖ.* ubi schol. *ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει.*" MULL. Confer v. *ὄρρος*. Lys. 964. Pac. 1239. Ran. 222.

Schol. *κέρκον οὐκ ἔχει*: *Τὰ γὰρ κολουρὰ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται, καὶ καθόλου ὅπερ ἂν μὴ ᾖ τέλειον καὶ ὑγιὲς οὐ θύεται τοῖς θεοῖς.*

786. *δελφακουμένα*] I. e. adulta. Schol: *τοὺς γὰρ μείζονας λοιπὸν χοίρους δέλφακας ἐκάλουν.* Suid. in *δέλφακας*. Cratin. ap. Athen. XIV. 657 A. *δέλφακας μεγάλους.* Th. 237. Lys. 1060 legitur *δελφάκιον*. Compluribus locis etiam significat porcellum, ut *δέλφαξ* medium tenere videatur

inter *χοιρίον* et *χοῖρος* (cf. 788). MULL. I. e. *δέλφαξ γιγνομένη*. Cf. v. *ἀνδροῦσθαι*, *ἐξανδροῦσθαι* (Eq. 1241. *ἐξανδρούμενος*). Est autem diminutivum *δέλφαξ*, ut *θύνναξ*, etc. Cratin. II. 20. *ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις*. Euangel. IV. 572. *δέλφακας, χοίρους*.

Schol. νέα γάρ ἐστι: Τὸ νέα ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ αὐξομένη ἕξει παχεῖαν καὶ μεγάλην οὐράν. (τοὺς γὰρ μείζονας λοιπὸν χοίρους δέλφακας ἐκάλουν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ἐπὶ κόρης παίζει ὅτι ἕξει μεγάλην οὐρὰν, τὴν τοῦ ἀνδρὸς πόσθην. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸ κακέμφατον.)

787. *μεγάλαν* —] Sc. *κέρκον* (785). Schol: *αἰνίττεται εἰς τὸ κακέμφατον*. Cf. Pac. 1348. *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ, | τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον*. 927. *ἀλλ' ὑϊ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ* (porco); Nub. 538. *οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον | ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ*. Eccl. 1047. *ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν*. Lys. 23. *μέγα (πρᾶγμα). ΚΛ. μῶν καὶ παχύ;*

κἠρυθράν] Dorice pro *καὶ ἐρυθράν*. Sic *κἠκ* 790. *κἤπειτεν* 745.

788. *τοι*] Doricum pro *σοι*. Cf. Eubul. III. 267. *τρίποδές οὗτοι πέντε σοι*.

789. *θἀτέρᾳ*]. Cf. Av. 1365. I. e. *τῷ τῆς ἑτέρας*. Cf. Av. 31. Hom. Il. *ρ'*. 51. *κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι*. *ά*. 163. *οὐ μέν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας*. Xen. Cyr. VI. 1. 50. *ἅρματα ὅμοια ἐκείνῳ*. Soph. Oed. R. 425.

Schol. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος: Τῇ ἑτέρᾳ κόρῃ, φησὶν, ὅμοιός ἐστι· διὰ τὸ ἀδελφὰς αὐτὰς εἶναι.

790. *ὁμομητρίᾳ*] Cf. Nub. 1372. *ἐβίνει — τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν*. Soph. Ant. 513. *ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός*. Eur. Iph. T. 800. *ὦ συγκασιγνήτη τε κἀκ ταὐτοῦ πατρὸς | Ἀγαμέμνονος γεγῶσα*. Herod. I. 92. *Κροίσου ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος*. VI. 103. *τῷ ὁμομητρίῳ ἀδελφεῷ*. V. 25. *ἀδελφεὸν ἑωυτοῦ ὁμοπάτριον*.

Schol. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. R.

791. *κἀναχνοιανθῇ*] Forma Attica est *χνοάζειν*. Metagenes apud Athen. XIII. 571 B. *ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας*. Soph. Oed. R. 742. *χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα*. Theocr. XXVII. 48. *μάλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω* (l. *πιαξῶ*). Apoll. Rhod. II. 43. *ἔτι χνοάοντας ἰούλους | ἀντέλλων*. Lucian. Bacch. 2. *χνοῶντα τὴν παρειάν*. Et *ἀναχνοᾶν* legitur in Phaniae Epigr. 8. Cf. etiam Nub. 978. *τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει*. Greg. Nyss. de op. hom. c. 25. *νεανίαν ἄρτι τοῖς ἰούλοις ὑποχνοάζοντα*. Hic corrigendum suspicor *κἀναχνοιάδδῃ* (Dorice pro *κἀναχνοιάζῃ*).

Schol. κἀναχνοανθῇ: Ἀντὶ τοῦ δασυνθῇ· χνοῦς γὰρ ἡ πρώτη θρὶξ καὶ λεπτή. τουτέστιν ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ.

792. *Ἀφροδίτᾳ θύεν*] Ambigue dictum, ut quae sequuntur. Cf. Lys. 1060. *καὶ τοῦτο (δελφάκιον) τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά*.

Schol. (κάλλιστός ἐστι χοῖρος: Κοινὴ ἡ ἔννοια ἐπὶ τε τοῦ ζῴου τοῦ χοίρου καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου τῆς κόρης. πάνυ δὲ μετὰ χάριτος ἔφη ἅμα μὲν πρὸς θυσίαν, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν συνουσίαν.) τυθῆναι δὲ λέγει αὐτὴν τῇ Ἀφροδίτῃ τὸ φθαρῆναι αὐτήν.

793. *ἀλλ' οὐχὶ* —] Scilicet quia Veneris amasium Adonin sus vel aper interfecit. V. Athen. p. 95. Bion. Idyll. I. Antiphan. III. 68. *ἔπειτα*

κἀκροκώλιον | ὕειον Ἀφροδίτῃ. B. *γελοῖον.* Diogen. Epit. I. 89. *Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀνεπαφροδίτων, παρόσον Ἀφροδίτῃ ὗς οὐ θύεται.* Cornut. de N. D. 24. *ὗς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν ἀλλοτρία αὐτῆς εἶναι δοκεῖ.* Apud Argivos tamen Veneri immolare morem fuisse sues testatur Callimachus apud Athen. 95 F., ut apud Cyprios Antiphanes ibid. Cf. etiam Strabon. IX. 5. 17. Proverbio ansam dedisse videtur fabula Aesopica 230. ed. Fur.

Schol. (*ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος: Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐ θύουσι χοίρους τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς βδελυττομένῃ διὰ τὸν Ἄδωνιν αὐτόν.*)

794. *Schol. μόνᾳ γε δαιμόνων: Αὐτῇ μόνῃ μάλιστα ὁ χοῖρος θύεται, ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.*

795. Cf. Aesch. Fr. 309. *ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον* (*εὐθηλῆ λαβὼν*?) | *τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ | ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;* Arist. Fr. 379. *ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.* Aelian. N. A. IX. 28. *τὴν ὗν κρέας ἔχειν τῶν ἄλλων κρεῶν ἥδιον ἐκ πολλοῦ πεπίστευται.*

χοίρων] De puellis loquitur.

κρῆς] Doricum pro *κρέας*. Cf. Theocr. I. 6. *χιμάρῳ* (*χιμάρω*?) *δὲ καλὸν κρῆς ἔστε κ' ἀμέλξῃς.* Sophron. Fr. XIII. *τὸ δὲ κρῆς ἑκάστας ἐξέχει.* Epicharm. Fr. 51. *ἔστι δ' ἅδιστον κρέας* (l. *τὸ κρῆς*).

ἅδιστον] Cf. Antiphan. III. 129. *ἥδιστον κρέας.* Plat. com. II. 624. *τὰ γὰρ κρέα | ἥδιστ' ἔχουσι* (sc. *αἱ ὗες*). Epicharm. Fr. 51. *ἔστι δ' ἅδιστον κρέας* (*τὸ κρῆς*?). Aesch. Fr. 309. *τί γὰρ | ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον* (*τοῦδ' ἥδιον ἄν*, sc. *χοίρου*)*;*

796. *ἂν* —] Dorice pro *ἀνὰ*, ut *πὰρ* pro *παρὰ*, etc. Cf. Lys. 1002. *ἂν γὰρ τὰν πόλιν* etc.

ἀμπ.] Cf. 1007. Hesiod. Op. 205. *γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι.* Hom. Il. *β'*. 426. *σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο. ή.* 317. *μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν | ὤπτησάν τε περιφραδέως.* Od. *γ'*. 33.

Schol. τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον: Βοιωτοὶ τὸν ὀβελὸν ὀδελὸν λέγουσι.

798. *καί κ' ἄνις γα*] Dorice pro *κἂν ἄνευ γε.* Cf. Lys. 117. Eccl. 525. *τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;*

Schol. τὸν Ποτείδαν: Ἀντὶ τοῦ τὸν Ποσειδῶ. Vict.

799. *ἐσθίει*] Tanquam praecessisset non *χοῖροι* sed *χοιρία* aut *χοιρίδια*. Contra *τρώξονται* pro *τρώξεται* est 806. *ῥοθιάζουσι* 807. *κατέτραγον* 809. Similiter supra 465. *ταυτηνὶ* (sc. *τὴν χύτραν*), quum praecessisset *χυτρίδιον*. Alioqui facile hoc loco corrigi posset *τί δ' ἐσθίουσ' ἥδιστα;* V. Eq. 707. Nisi forte de uno tantum porco loquitur. Cf. 801. *τρώγοις ἂν* etc.

Schol. πάνθ' ἃ δίδως: Ἅτινα ἂν παραβάλῃς αὐταῖς ἐσθίουσιν.

800. *ἐρώτῃ*] Dorice pro *ἐρώτα*. Sic 734. *πεινῆν.* 778. *σιγῆν.* 834. *πειρῆσθε.* Lys. 171. *πλαδδιῆν.* 990. *πλαδδίῃ.* 1077. *ὁρῆν.* 1303. *ἔμβῃ.* 1316. *πάδῃ.* Epich. Fr. 94, 12. *ὅρῃ.* 117. *ὁρῇ.* 115. *σιγῆν.* Sophr. Fr. 45. *ὁρῇς.* 46. *παδῇ.* 66. *ἐλωβῆτο.* Alcm. Fr. 9. *ποτῆται.* Theocr. V. 108. *ὑπερπα-*

δῆτε. VIII. 50. *ὅρη.* In titulo ant. Lacon. Leakii no. 71 *ἐνίκη.* In epigr. Argivo Rossii 55 *νίκη.* Cf. Ahrens Dial. Dor. p. 195.

χοῖρε. KO. κοΐ —] De hac anapaesti divisione cf. ad Nub. 211. Av. 1495. Pac. 187.

Schol. τὸ ἐρώτη ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον. R.

801. *τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;*] I. e. cicerem. Cf. Pher. II. 341. *τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.* "In istis *τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;* nequitia est, et jocus facetus ex ambiguitate nominis *ἐρέβινθος*, quod penem etiam significat, qua potestate occurrit Ran. 545. *τοὐρεβίνθου 'δραττόμην.*" BR. Schol: *ἔπαιξε πρὸς τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, ἐπεὶ, καὶ ἐρέβινθον αὐτὸ καλοῦσι.* Cf. Eccl. 45.

Schol. τρώγοις ἐρεβίνθους: Ἔπαιξε πρὸς τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐρέβινθον αὐτὸ καλοῦσι.

802. Cf. Ran. 1324. *ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.* | *ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙ. ὁρῶ.*

φιβάλεως ἰσχάδας] Noli de nominativo *φίβαλις* (ut apud schol.) cogitare. Est enim *φιβάλεως* hoc loco accusativus pluralis ab recto *φιβάλεως*, et cum *ἰσχάδας* jungendum est ad earum speciem denotandam. Cf. Hermipp. II. 406. *τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.* Pherecrat. II. 287. *καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους.* Apolloph. II. 880. *τὰς φιβάλεως δὲ πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας.* Hermipp. I. 97. *τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας* (ubi *λευκερίνεως ἰσχάδας* dicitur ut in nostro *φιβάλεως ἰσχάδας*). De ficu *φιβάλεως* appellata v. Athen. III. 75 B. Aliae ficuum species dicebantur *κορώνεως* (Pac. 628.), *δαμαρίππεως* (Eupol. II. 572.), *χελιδώνεως.* Latet autem nequitia in hac voce non minus quam in v. *ἐρεβίνθους.* Cf. ad Pac. 1349. Eccl. 708. Denique cf. Arist. Fr. 76. *ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.* Pherecr. II. 287. *καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους.* Theocr. I. 147. *ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις.*

Schol. τί δαὶ φιβάλεως: γένος συκῆς ἡ φίβαλις. R. (*τόπος Μεγαρίδος, ἄλλοι Ἀττικῆς· ἀμφιβάλλεται γάρ. γένος δὲ συκῆς ἡ φίβαλις ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων φιβάλεις καλοῦσιν. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως, πελέκεως.*)

805. Cf. Lys. 238. *ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.*

806. *τρώξονται*] Quasi praecessisset non *χοιρίδια*, sed *χοῖροι.* Ita mox *ῥοθιάζουσ'* et *κατέτραγον*, sed *φαίνεται* 808. *ἐσθίει* 799. Sic Eur. Herc. 47. *τέκνα μὴ θάνωσι.* Cf. Vesp. 688.

βαβαί] Papae. Exclamatio admirantis. Cf. Pac. 248. Av. 272. Lys. 1078. Alex. III. 477. *τῶν βαβαὶ βαβαί.* Plat. Alcib. I. 118 B. *βαβαὶ — οἷον πάθος πέπονθας.* 119 C. *βαβαὶ, οἷον — τοῦτ' εἴρηκας.* Phaedr. 236 E. Phaed. 84 D. Soph. 249 D. Phil. 23 B. Pol. II. 361 D. V. 459 B. Lys. 218 C. Hipp. maj. 294 E. min. 364 C.

807. *ῥοθιάζουσ'*] Schol: *μετὰ ῥόθου καὶ ψόφου ἐσθίουσιν.* Verbum *ῥοθιάζειν* alibi valet *ἐρέσσειν ἐντόνως*, ut in Fr. 60. *κατάγου ῥοθιάζων.* ibid. *ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.* Hermipp. II. 404. *ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάζῃς.* Cratin. II. 176. Eupol. II. 559. *ἀνωρ-*

ῥοθίᾳ ἢ (ἄνω ῥοθίαζε Runkel. ἀνεῤῥοθίαζε Mein. qu. ἀνὴρ ῥοθιάζει?) περὶ τὰ χείλη τῆς νεώς.

ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις] Cf. Eq. 1390. *ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί.* Av. 667. Invocatur Hercules ut vorax et gulosus.

Schol. οἷον ῥοθιάζουσ': Ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσι. θαυμαστικῶς δὲ τὸ οἷον. (μετὰ ῥόθου καὶ ψόφου ἐσθίουσιν.) ἀντὶ τοῦ τρώγουσι. R.

808. *ὡς*] Ut! Cf. Pac. 1045. *τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.* Nisi fortasse nam potius hic significat.

Τραγασαῖα] Fresslingen vertit Voss., Eat-onions Mitchell. Cf. 853. *πατρὸς Τραγασαίου. Τραγασαὶ* urbs erat Troadis sive Mysiae. V. Steph. Byz. Ludit autem *παρὰ τὸ τραγεῖν* ad voracitatem earum significandam, ut *παρὰ τὸν τράγον* infra 853.

Schol. τραγασαῖα: Ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἔπαιξεν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως.

809. *οὔ τι πάσας*] Cf. Eur. Ion. 1044. *μή τι πᾶσι.*

810. *ἐγὼν — ἀνειλόμαν*] Anglice, picked up, took, helped myself to. Cf. Nub. 981. *οὐδ' ἂν ἑλέσθαι* (lege *ἀνελέσθαι*) *δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς* (?) *ῥαφανῖδος.* Fr. 145. *μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο;* Herod. IV. 128. *σῖτα ἀναιρεομένους.* II. 36. *τὴν κόπρον ἀναιρέονται (τῇσι χερσί).* Theophr. Char. X. *οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι.* Aelian. V. H. XIV. 20. *τοῦ παιδὸς — ἰσχάδι περιτυχόντος καὶ ἀνελομένου ἐπέπληξεν αὐτῷ ἰσχυρότατα.* Notatur extrema Megarensis fames, qui suis ipsius filiabus famelicis caricam surripuerit.

Schol. τὰν δὲ μίαν ἀνειλόμην: Τῶν ἰσχάδων δηλονότι μίαν ἔλαβον.

811. *Schol. ἀστείω γε τὼ βοσκήματε: Ἀνθηρὰ καὶ καλὰ τὰ βοσκήματα. (ἐπὶ χοίρων δὲ καλεῖται τὸ βόσκημα. Ξενοφῶν δὲ ἐν ἑβδόμῳ τῆς Παιδείας* [VIII. 1. 9?] *καὶ ἐπὶ ἵππων τέθεικε τὴν λέξιν.)*

812. *πόσου —*] Cf. 898. Theophr. Char. 4. *ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα πόσου ἦσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος.* Anacreont. X. 4. *πόσου θέλεις, ἔφην, σοι | τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;*

πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια] Cf. 815. *ὠνήσομαί σοι* (sc. *αὐτά*). Pac. 1260. *ἐπεὶ | τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.* Ran. 1229. *ἐγὼ πρίωμαι τῷδ';* Eupol. II. 428. *πρίω μοι σελάχιον.* Phrynich. II. 599. *περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.* Epicharm. ap. Poll. IX. 80. *εὐθὺς πρίω μοι δέκα νόμων μόσχον καλάν.* Anacreont. X. 4. *πόσου θέλεις, ἔφην, σοι | τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι;* Poll. IX. 78. *ὥστε ἀντὶ τοῦ "πρίω μοι τριῶν χαλκῶν" λέγειν "πρίω μοι τριῶν σιδαρέων".* Dinarch. ap. Harpocr. v. *ὀχεῖον.* Similiter *δέχεσθαί τι τινὶ*, Hom. Il. β'. 186. *δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον* etc.

813. 814. Cf. 521. *ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας.*

σκορόδων] Cf. 761 sq. et v. schol.

Schol. σκορόδων τροπαλλίδος: Διαβάλλει τοὺς Μεγαρέας ὅτι εἰς τοσοῦτον ἦλθον πενίας ὡς (ὥστε?) τὰ τέκνα πωλεῖν δεσμοῦ σκορόδων καὶ χοίνικος ἁλῶν. τροπαλλὶς δὲ ἡ δέσμη τῶν σκορόδων. ἀστείως δὲ ὁ Μεγαρεὺς

ἅμα καὶ περιπαθῶς ταῦτα παρὰ τοῦ Δικαιοπόλιδος ζητεῖ ἃ πρότερον οἱ Μεγαρεῖς ἄλλοις παρεῖχον.

815. *ὠνήσομαί σοι*] Cf. ad 812. Pac. 1261. *τούτῳ — τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.*

ταῦτα δή] Subauditur *δράσω*, ut in Vesp. 851. *κάλει νυν. ΒΔ. ταῦτα δή.* Eodem sensu usurpatur *ταῦτά νυν* Vesp. 1008. et *ταῦτα* nude Eq. 111. Vesp. 142. Pac. 275. ELM. Thesm. 1209. *ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.* Eq. 495. *ταῦτα δρῶ* (fort. *δή*). Eccl. 1166. *τοῦτο δρῶ.* Aesch. Pers. 159. *ταῦτα δή.* Plat. Phaed. § 61. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν δή, ἔφη, ὑπάρξει.* Plat. Phaedr. 279. *ταῦτα ἔσται.* Polit. 257. *ταῦτ' ἔσται.* 263.

Schol. τὸ σοί παρέλκεται. R. Vict.

816. *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε*] Idem Mercurii epithetum Pl. 1155. *ἀλλ' ἐμπολαῖον* (sc. *Ἑρμῆν*). Eodem sensu *ἀγοραῖος* Eq. 297.

Schol. Ἑρμ' ἐμπολαῖε: Τὸ πλῆρες Ἑρμᾶ. λείπει δὲ τὸ γένοιτο. ἐμπολαῖε δὲ ἐμπορικέ, πραγματευτικέ. (ὁ Μεγαρικὸς δὲ πάνυ καλῶς ἐμφαίνει τὸν πολὺν λιμόν. ὡς εὐτυχῶς γὰρ πωλήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ καλῶς εὔχεται πάλιν οὕτως ἀποδόσθαι καὶ τὴν μητέρα. ἐμφαίνει δὲ τὸν μέγαν λιμόν.)

817. *οὕτω μ' ἀποδόσθαι*] Suppleas *δός*. Cf. ad 247.

818. *ΣΥΚ.*] Intervenit sycophanta. Sumit autem poeta occasionem perstringendi Athenienses quia multos patiantur esse in civitate sycophantas, ut etiam infra v. 908.

χοιροπώλας Μεγαρικός] Latet, opinor, nonnulla festiva ambiguitas. Multae enim Megaris degebant meretrices (*Μεγαρικαὶ σφίγγες*); *χοιροπωλεῖν* autem dicebantur meretrices (Plutarch. Cent. I. 92). Cf. Fr. 485. *χοιροπῶλαι.*

Schol. συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα. R.

819. *ταῦτ' ἐγὼ φανῶ*] Cf. 823 sq. 938. 914.

Schol. ἐγὼ φανῶ: Ἀποδείξω. ἔστι δὲ καὶ φάσις ὄνομα δίκης οὕτω καλουμένης.

820. *τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει —*] Cf. Plat. Euthyd. 296 B. *τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα.* Lucian. Philops. 29. *τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας.* Plut. Vit. Nic. 21. *καὶ ταῦτ' ἐκεῖνα πάλιν ἥκειν φάσκοντες αὐτοῦ μελλήματα.* Supra v. 41. *τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον.* Pac. 289. *νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος* (scrib. *νῦν τοῦτ' ἐκεῖν', ἥκει* etc.). 516. *ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.* Av. 354. *τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;* 507. *τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς "Κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε".* Ran. 318. *τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι | ἐνταῦθά που παίζουσιν.* 1342. *τοῦτ' ἐκεῖν'.* Eur. Or. 802. *τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.* Hel. 630. *τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο.* Med. 97. *τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μάτηρ | κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.* Aeschin. Epist. X. 684. *ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, Τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι.* Virg. Aen. IV. 675. 'Hoc illud, germana, fuit? me fraude petebas?' De re cf. 515—522.

821. *ὅθενπερ ἀρχὰ —*] Sc. *ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν.* Cf. supra 515—522. 528. Cf. Hom. Il. λ'. 604. *κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχά.* Vesp. 77. Anaxandr. com. III. 195. Athenion. IV. 557.

ἔφυ] Rarum *ἔφυν* apud comicos. Cf. 981. Ran. 1247. Nub. 1207. 1414. Av. 471. 1548. Lys. 1030.

Schol. ὅθενπερ ἀρχά: *Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι.*

822. *κλάων μεγαριεῖς*] Cum magno malo tuo megaricissabis (i. e. dolose ages). Megarenses enim, ut supra dictum ad v. 738. *ἐπὶ πονηρίᾳ διεβάλλοντο.* Simul etiam quod Megarice loquebatur. Similiter fere Plautus Men. Prol. 11. 'atque adeo hoc argumentum graecissat tamen, | verum non atticissat, at sicilissitat'. Cf. 827. Soph. Oed. R. 401. *κλάων δοκεῖς μοι — ἁγηλατήσειν.* Eur. Hipp. 1086. *κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται.* Eccl. 942. *οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.* Fr. 86. Ceterum *μεγαρίζειν* formatum ut *σικελίζειν, ἀττικίζειν, κρητίζειν, καρίζειν, κιλικίζειν, λυδίζειν, μηδίζειν, χαλκιδίζειν,* etc.

σάκον] Sic simplici κ dicebant Attici. Phrynichus p. 257. *σάκκος· Δωριεῖς διὰ τῶν δύο κκ, Ἀττικοὶ δὲ δι' ἑνός.* ubi v. Lob. Phot. p. 497, 10. *Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς κ.* Pollux X. 152. *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον* (al. *σακίον*) —. VII. 191. *καὶ σάκκον μὲν καὶ σακκίον* (*σάκον — σακίον?*) *εἴρηκεν ἡ κωμῳδία.* Cf. Lys. 1211. Eccl. 502. (ubi *σάκον* metrum postulat). *σάκκον* dixit Megarensis supra 745. Tertia forma *σάκτας* legitur Pl. 681. Fit autem *σάκος* a *σάσσω* (*σάττω*), ut *νάκος* ab *νάσσω*, *ῥάκος* ab *ῥάσσω* (Ion. *ῥήσσω*), *θᾶκος* a *θάσσω*, etc.

Schol. κλάων μεγαριεῖς: (*Ἐπειδὴ τῇ Μεγαρέων ἐχρῆτο φωνῇ.*) *ἀντὶ τοῦ λιμώξεις, ἢ εἰς Μέγαρα ἀπελεύσῃ,* (*ἢ τὰ Μεγαρέων φρονήσεις, ἢ τῇ Μεγαρέων διαλέκτῳ χρήσῃ*).

οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον: *Σάκος νῦν δι' ἑνὸς κ· ἀνωτέρω δὲ διὰ δύο.*

823. *φαντάδδομαι ὑπό του*] Dorice pro *φαντάζομαι*, i. q. *φαίνομαι.* Cf. Eur. Andr. 876. *μηδὲ φαντάζου δόμων | πάροιθε.* et Dem. p. 795. *τοὺς ὑπὸ τούτου συκοφαντουμένους.* p. 968. *σεσυκοφάντηται — ἐκεῖνος.*

Schol. φαντάζομαι: *Ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦμαι. καλεῖ δὲ τὸν Δικαιόπολιν πρὸς τὸ συμμαχῆσαι αὐτῷ.*

824. *ἀγορανόμοι*] I. e. *οἱ ἀγορανόμοι.* Sic *οἱ τοξόται* 54. *οἱ πρύτανεις* 167.

826. Ludit in ambiguo sensu verbi *φαίνειν,* praelucere (Ran. 1524) et deferre. Cf. 916. et ad Nub. 1506.

Schol. φαίνεις ἄνευ: *Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ φαίνεις παίζει, ὅτι καὶ ἐπὶ λύχνου τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορεῖν λέγεται.*

827. *κλάων γε σύ*] Cum magno malo tuo. Cf. ad 822. Fr. 86. *οἰμώζουσά γε. Κλάων* vero pro *κλαυσόμενος*, ut alibi apud nostrum *οἰμώζων* pro *οἰμωξόμενος*, *χαίρων* pro *χαιρήσων.*

Schol. τοὺς πολεμίους: *Τούτους τοὺς παρὰ τὸν Μεγαρικόν.* R. Vict.

828. *εἰ μὴ 'τέρωσε*] Elisio ut in Ran. 64. *ἢ 'τέρᾳ.* Lys. 736. *αὕτη 'τέρα.* Pac. 253. *χρῆσθαι 'τέρῳ.* Cf. Av. 991. *οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;* 1260.

Schol. εἰ μὴ 'τέρωσε: *Εἰ μὴ ἀλλαχοῦ ἀπελθὼν ἑτέρους συκοφαντήσεις.*

829. *Schol.* οἷον τὸ κακόν: Τὸ τῶν συκοφαντῶν. διαβάλλει οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς συκοφάντας ἔχοντας.

832. χαῖρε πόλλ'] Cf. Sapph. Fr. 41. χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμιε γαμβρὲ, πολλά. Fr. 68. πολλά μοι τὰν Πολυάνακτος παῖδα χαίρειν.

ἁμίν] Cf. Lys. 1081. (metro postulante). 1162. 1298. Apollon. de Pron. p. 380. ἁμὶν γὰρ Δωριεῖς καὶ ἄμμιν Αἰολεῖς.

οὐκ ἐπιχώριον] Scilicet τὸ χαίρειν. Cf. Pl. 342. οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται. 47. Alex. III. 485. τοῦτο — νῦν ἐστί σοι | ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον. Eur. Phoen. 627. μῆτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρτά γ' οὐ πάσχω, τέκνον. Hec. 426. χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασσάνδρα τέ μοι. | ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε. Or. 1081. χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μήν. Plat. Legg. 639 D. οὐ γὰρ ἐπιχώριον ὑμῖν τοῦτο οὐδὲ νόμιμον. Lucian. Scyth. 1. ὡς μάθητε οὐ Σκύθαις μόνον ἐπιχώριον ὂν ἀπαθανατίζειν. Plaut. Asin. III. 3. 'Vale. P. Aliquanto amplius valerem, si hic maneres. | A. Salve. P. Salvere me jubes, quoi tu abiens affers morbum?'

Schol. ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐπιχώριον: Τὸ χαίρειν διὰ τὰ κατέχοντα ἡμᾶς κακά.

833. πολυπραγμοσύνη —] Facete hoc sibi imprecatur senex, quasi malum sit τὸ χαίρειν. Ceterum cf. Lys. 915. εἰς ἐμὲ τράποιτο. Nub. 39. τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι | ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. Pac. 1063. ἐς κεφαλὴν σοί. Pl. 526. ἐς κεφαλὴν σοί. 651. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Lys. 915. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς. Plat. Euth. 283 E. εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἂν Σοὶ ἐς κεφαλήν. Herod. II. 39. καταρέονται δὲ — εἴ τι μέλλοι — κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην τραπέσθαι. Dinarch. p. 104, 5. ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε (τέτροφε?). Dem. 322, 21. ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλήν. 381, 14. ταῦτα — κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτῷ δεῖ τρέψαι. 1488, 28. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι (οἱ θεοί). 1491, 8. ἁπάσας τὰς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησαν οἵων εἰς κεφαλὴν αὐτῶν (αὐτοῖς debebat, sed Demosthenis haec non sunt) τρέψειαν οἱ θεοί. Lucian. quom. h. s. c. 19. τὸ δὲ ἐς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀλεξίκακος τρέψειε. Mosch. IV. 123. τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο | οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο. In sacris literis S. Matth. Evang. X. 13. καὶ, ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω (ἀνακάμψει S. Luc. X. 6). Psalm 35, 13. καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. 109, 17. οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 7, 16. Esai. 55, 11. Tibull. I. 2, 12. 'et mala si qua tibi dixit dementia nostra | ignoscas: capiti sint precor illa meo'. Virg. Aen. VIII. 483. 'dii capiti ipsius generique reservent'. Ovid. alicubi, 'poena reversa est in caput ista tuum'. Cf. etiam Nub. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

πολυπραγμοσύνη —] Anglice officiousness. Cf. Isocr. p. 164. *τὴν μὲν ἡσυχίαν ὠφελιμωτέραν — εἶναι τῆς πολυπραγμοσύνης.* Aelian. V. H. XII. 1. *πολυπραγμοσύνης δ' ἁπάσης γυναικείας καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο.* *Schol.* *πολυπραγμοσύνῃσιν*: (*Ὅτι προπετῶς ἐφθεγξάμην τὸ χαίρειν, εἰς κεφαλήν μου τραπείη.*) *λείπει δὲ τὸ ἕνεκα, ἵνα ᾖ ἕνεκα τῆς πολυπραγμοσύνης. ὁ δὲ λόγος, ἀλλὰ τὸ χαίρειν ἔλθοι εἰς τὴν κεφαλήν μου ὅτι πολυπραγμονῶ εἰπών σοι χαίρειν.* (*οὕτως δὲ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ, εἰ κατηγόρουν τινὸς, εἰς κεφαλὴν τρέποιτο. τοῦτο δὲ ἐπὶ κακῶν λέγοντες· ἐπειδὴ δὲ ὁ Μεγαρεὺς λέγει οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐπιχώριον τὸ χαίρειν, φησὶν ὁ Ἀττικὸς, διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τρέποιτο τὸ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ, ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ εἰπών σοι μὴ βουλομένῳ τὸ χαίρειν, γένοιτο τοῦτο εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τραπῆναι. ἀστείως δὲ πάνυ. κἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ χωρίς.*)

835. *παίειν* —] *Παίειν* hic valet *συντόνως ἐσθίειν*, avide vorare, quo sensu reperiuntur etiam *κόπτειν, σποδεῖν, φλᾶν, ἐρείδειν* (Pac. 25.), *βρύκειν*. Hesychius, *παίει· τύπτει, πλήττει, κρούει, δέρει, ἢ ἐσθίει.* Postremo sensu latere hoc verbum monuit Elmsleius in Epicharmi fragmento apud Athen. p. 236 A. *οὐ λῶντι παίων* (*παίειν* aut *παῖεν*?), *ἀλλὰ μαστιγῶντί με.* Cf. Phot. p. 370, 9. *παίειν*: *ἐσθίειν*. Temere hanc vocem Passovius cum *πάω, πατέομαι, ἐπασάμην* (cf. Lat. pasco) confert; nihil illi commune ratus esse cum *παίειν* verberare.

ἐφ' ἁλί] Cum sale. Sal inter condimenta (*ὄψα*) enumeratur ab Platone et aliis. Lucian. Tim. 56. *οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανὸν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἤ, εἴποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν.* Contra Lucian. Nav. 46. *ψιλὴν τὴν μᾶζαν ἐσθίων.* Quod ad locutionem *φαγεῖν ἐπί τινι*, cf. Eq. 707. *ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;* Pac. 123. *ἕξετ' ἐν ὥρᾳ | κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.* Plut. 628. *μεμυστιλημένοι | ἄνδρες γέροντες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.* Infra 967. *ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.* Fragm. 528. *ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.* Menand. V. 14. *ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον* (*κοπτέον*?). Antiph. com. III. 12. *κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ* (*ἑταίρᾳ Τρίγλῃ*) *τὴν οὐσίαν.* Xen. Mem. III. 14. 2. *ἐσθίουσι μὲν γὰρ δὴ πάντες ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, ὅταν παρῇ.* Cyr. VI. 2. 27. *ἐπὶ τῷ σίτῳ πίνειν.* Alciphr. III. 7. *ἄμεινον γὰρ ἐπὶ θύμοις καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα.* Synes. Epist. 146. *ἀριστῶμεν δὲ ἐπ' ἀλφίτοις, ἡδίστοις μὲν ἐμφαγεῖν, ἡδίστοις δὲ ἐμπιεῖν.* Eur. Iph. A. 541. *ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.* Scilicet *ἐπὶ*, ut monuit Brunck., valet cum (Gallice au, au sel, au jus, au ris, etc.), et jungitur cum eo quod praeter obsonium aut obsonii loco ad vescendum adhibetur. Schol: *ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν.* Hinc verbum *ἐπιδειπνεῖν*. Eq. 1137. *κᾆθ', ὅταν | μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν, τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς | θύσας ἐπιδειπνεῖς.* Eccl. 1177. *εἶτα κόνισαι λαβὼν | λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.* Et *ἐπεσθίειν*. Pl. 1005. *ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.* Teleclid. II. 368. *τυρίον ἐπεσθίοντα.* Eupol. II. 526. *ἐπιφαγεῖν | μηδὲν ἀλλ' ἢ κρόμμυον βλέποντα* (*λέποντα* recte Bergk. Comm. p. 360.) *καὶ τρεῖς ἀλμάδας.* Xen. Mem. III. 14. 3.

ὁ δὲ μικρῷ σίτῳ, ἔφη, πολὺν ὄψον ἐπεσθίων; Poll. VII. 196. ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν πότερα κνῆν ἢ ἐπεσθίειν (de caseo rasili aut integro. V. Kuhn. ad l.). Huc pertinet etiam γαστρὸς θυμβρεπιδείπνου Nub. 421. Philemon. IV. 29. εἶς ἄρτος, ὄψον ἰσχὰς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ (Gallice, pour boire avec). Bergler. ad Alciphr. p. 18.

αἴκα] Doricum pro ἐάν. Epich. Fr. 95, 8. αἴκ'. 111. αἴκα. Alcaeus Fr. 73. αἰ δέ κ' —. 79. αἴκ' εἴπῃς. 83. αἰ γάρ κ' —. Plut. Lyc. 25. αἴκα τύχωμες (Lacon.). Tab. Heracl. I. 104. αἰ δέ χ' ὑπὸ πολέμω —.

Schol. (παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάζαν: Ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον διὰ τὸ ἀπορεῖν προσφαγίου.)

836. Chorus felicitatem senis Attici, qui inducias sibi suisque fecerit, praedicat et obiter occasionem capit homines quosdam pravos traducendi.

οὐκ ἤκουσας —;] Cf. 1015. 1043.

Schol. (εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος: Ἐξελθόντων τῶν ὑποκριτῶν καὶ μένοντος τοῦ χοροῦ μετάβασις εἰς σύστημα μονοστροφικὸν περιόδων ἑξακώλων δ', ὧν ἡγοῦνται στίχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο, μεθ' οὓς κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς τριῶν περιόδων. καὶ αἱ μὲν πρῶται παραγράφῳ, ἡ δὲ τελευταία κορωνίδι σημειοῦται.)

837. τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος] Periphrastice pro τὸ βούλευμα. Alexis apud Athen. III. 123 E. πρᾶγμα δ' ἐστί μοι μέγα | φρέατος. Lys. 1031. ἦ μέγα — χρῆμα — τῆς ἐμπίδος.

καρπώσεται] Cf. Vesp. 520. καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. Plat. Euthyd. 305 E. καρποῦσθαι τὴν σοφίαν. Pol. VIII. 548 B. τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι.

τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος] Cf. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Alex. III. 468. πρᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα | φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

838. *Schol.* (ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος: Ἔν τισιν εὑρέθη, ἐν τἀγορᾷ καθήμενος, μόνους [imo μόνος] τοὺς καρποὺς ἐξοίσεται.)

839. *Schol.* Κτησίας: Οὗτος ὁ Κτησίας ὡς συκοφάντης διαβάλλεται.

840. οἰμώζων καθεδεῖται] Anglice, he will sit down to his cost. Cf. Eccl. 942. οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις. Fr. 86. ἀλεκτρυὼν | τὴν κύλικα καταβέβληκεν. B. οἰμώζουσά γε. Fr. 912. Bl. οἰμώζων κάθου. Alibi futuri participium legitur οἰμωξόμενος, ut Vesp. 1033. Pac. 756. Similiter κλάων (Ach. 827.) et κλαυσόμενος, χαίρων et χαιρήσων (Vesp. 186.).

841. *Schol.* καθεδεῖται: Κάθεται. Vict.

842. ὑποψωνῶν] Schol: ἐπὶ ὀψωνίᾳ κακουργῶν. — ἄλλως. προστιθεὶς τῇ ὀψωνίᾳ· εἰσὶ γὰρ πολλοὶ διὰ μικρᾶς προσθήκης ὠνούμενοι. Anglice, outbidding you in the purchase of victuals. Quod amplius non fiet, nam Dicaeopolis jam, ut ait schol., αὐτὸς μόνος συναλλάττει τὰς ἀγοράς. Cf. Theophr. Char. 30. ὑποπρίασθαί τι. Alex. III. 438. ἰχθὺν ὑποτιμήσας (fort. ἐπι.). Sic ὑποικουρεῖν, Th. 1168. Cf. v. praemercari, Plaut. Epid. III. 3. 25. Eodem fere sensu παροψωνεῖν Cratinus (II. 71.), παραγοράζειν Alexis (III. 409.) videntur dixisse. Confer etiam v. ὑποθεῖν Eq. 1161. et ὑποιγνύναι Th. 424.

σε πημανεῖ τι] Cf. Av. 1253. *σὺ δ', εἴ με λυπήσεις τι*, etc. Soph. Aj. 1314. *εἴ με πημανεῖς τι*. Oed. C. 837. *εἴ τι πημανεῖς ἐμέ*.

Schol. *ὑποψωνῶν σε: Παρακλέπτων. ἐπὶ ὀψωνίᾳ κακουργῶν βλάψει, (διότι αὐτὸς μόνος συναλλάττει [συναλλάξει?] τὰς ἀγοράς. Ἄλλως. προστιθεὶς τῇ ὀψωνίᾳ· εἰσὶ γὰρ πολλοὶ διὰ μικρᾶς προσθήκης ὠνούμενοι. πημανεῖται δὲ βλάψει, λυπήσει, ὦ Δικαιόπολι.)*

843. Redde, neque impudicitiam suam tibi affricabit Prepis, i. e. neque impinget in te impurus ille Prepis. Cf. Eur. Bacch. 344. *οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα — μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;* (ubi *ἐναπομόρξει* suadent Pors. Elmsl.) Herc. 1399. *ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις. | ΘΗ. ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.* El. 502. *ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας | δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.* Hipp. 653. *ἁγὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι.* Plat. Gorg. p. 525 A. *ἃ ἑκάστῳ ἡ πρᾶξις αὐτοῦ ἐξωμόρξατο εἰς τὴν ψυχήν.* Legg. VI. p. 775 D. *εἰς γὰρ τὰς τῶν γεννωμένων ψυχὰς καὶ σώματα ἀναγκαῖον ἐξομοργνύμενον ἐκτυποῦσθαι* etc. Tim. p. 547 F. *ἐξόμορξις.* Hom. Od. τ'. 91. *οὔτι με λήθεις | ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.* Soph. El. 445. *κάρᾳ | κηλῖδας ἐξέμαξεν.* Herod. I. 155. *τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγώ τε ἔπρηξα καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω.* Theocr. XVII. 36. *τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κώρα | κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο* (f. *ἀπεμ.*) *χεῖρας.* Callim. H. Dian. 124. *σχέτλιοι οἷς τύνη χαλεπὴν ἐκμάξεαι ὀργήν.* Q. Cal. IX. 384. *ἰοῦ ἀπὸ στυγνοῖο, τόν οἱ ἀπομόρξατ' ὀδοῦσι | λυγρὸς ὄφις.* Plut. Crass. p. 543 E. *βουλόμενος ὅτι πλείστοις — προσομόρξασθαι τὸ ἄγος.* Synes. Epist. 44. *εἰ θιγγάνων ἡμῶν ἐναπομόρξει τὴν προστροπήν.* S. Luc. Ev. X. 11. *καὶ τὸν κονιορτὸν — ἀπομασσόμεθα ὑμῖν.* Timaeus, *Ἐξομοργνύμενος: ἐκματτόμενος καὶ ἀποτυπούμενος.* Eust. p. 1857. *ἔνθα φαίνεται ταῖς πεφονευμένων κεφαλαῖς ἐναπομάττεσθαι τὸ ἐν τοῖς ξίφεσιν αἷμα. Ἐμμάσσεσθαι ὀργήν τινι* est Callim. H. Dian. 124. *κέντρα* Nicand.

Πρέπης] Cinaedus hic famosus fuit teste schol.

Schol. *ἐξομόρξεται: (Ἐναποψήσεται, ἐνάπομάξει.) ὡς καταπύγων δὲ κωμῳδεῖται ὁ Πρέπις. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδίας Πρέπιδος. — μαλακίαν.* R.

844. *ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ*] Cf. 24. *ὠστιοῦνται — ἀλλήλοισι.* Lys. 330. *δούλαισιν ὠστιζομένη.* Similiter *τυρβάζεσθαί τινι* Pac. 1007. Notatur ut helluo Cleonymus Eq. 1292, ut proceri corporis homo supra 88. etc.

Schol. *οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ: Ὠθήσεις, φιλονεικήσεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ πιεσθήσῃ ὑπὸ Κλεωνύμου ἀναγκάζοντός σε κινεῖν. οὗτος δὲ ὁ Κλεώνυμος ὡς ἀδηφάγος κωμῳδεῖται καὶ ῥίψασπις.*

845. *χλαῖναν — φανήν*] Anglice clean. Cf. Eccl. 347. *ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.* Aesch. Prom. 537. *φαναῖς — ἐν εὐφροσύναις.* Xen. Cyn. 5, 18. Plat. Phaedr. 256 D. *φανὸν βίον διάγοντας.* Conv. 197 A. *ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη.* Pol. VII. 518 C. *στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους.* VI. 506 D. *ἀκούειν φανά τε καὶ καλά.* 510 A. *λεῖα καὶ φανά.* V. 478 C. 479 D. VII. 518 A. C. 532 C. Phil. 16 C. *φανοτάτῳ τινὶ*

πυρί. Xen. Oecon. IX. 4. *τὰ δὲ φανὰ* (sc. *τῶν στεγῶν*). Ven. X. 7. Lucian. II. 57. Av. 1116. *χλανίδα λευκήν.* Contractum *φανὸς* ex *φαεινός.* Mox *δίει* transibis, sc. forum.

Schol. φαεινήν, λαμπράν. τὸ δίει διελεύσῃ.

846. *σ'*] I. e. *σε*, quod ab *ἀναπλήσει* regitur. Cf. ad Vesp. 1007. Lys. 297. Lepide cum *ξυντυχὼν* conjungit Mitchell. Cf. Lucian. Somn. 7. *Εὐκράτης γάρ με πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ — ἥκειν ἐκέλευε — ἐπὶ τὸ δεῖπνον.*

'Υπέρβολος] Hunc tanquam litigiosum notat. Crebra ejus fit mentio. Cf. Eq. 1304. 1363. Nub. 551. 557. 623. 876. 1065. Vesp. 1007. Pac. 681. 921. 1319. Th. 840. Plut. Nic. c. 11. *'Υπέρβολος ὁ Περιθοίδης, ἄνθρωπος ἀπ' οὐδεμιᾶς τολμῶν δυνάμεως, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ τολμᾶν εἰς δύναμιν προελθὼν καὶ γενόμενος δι' ἣν εἶχεν ἐν τῇ πόλει δόξαν ἀδοξία τῆς πόλεως.* Peregrina origine fuit, quo nomine traduxerunt eum in Maricante fabula Eupolis, in Pistricibus Hermippus, in Hyperbolo Plato. Pago Perithoedarum adscriptus est, in quem plurimos peregrinos receptos esse auctor est Photius p. 417, 3. Plura de eo dabunt Meinekius Hist. crit. pp. 137 — 139. 188 — 195. Bergkius Comm. pp. 206. 250. 308. 354.

Schol. 'Υπέρβολος: Τοῦτον ὡς φιλόδικον διαβάλλει συνεχῶς Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων.

847. *δικῶν ἀναπλήσει*] Anglice, will involve in law-suits. Cf. Nub. 1023. *τῆς Ἀντιμάχου | καταπυγοσύνης σ' ἀναπλήσει.* Plat. Apol. 32 C. *βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν.* Plut. Sert. 25. *τοιούτων ἀναπιμπλάμενοι λόγων.* Dion. Cass. 46. p. 296 C. *τῶν αἰσχίστων ἀναπιμπλάμενος.*

849. Cratinum melicum quendam poetam intelligendum docet Schol. "Idem, ut videtur, qui infra memoratur v. 1173, diversus a Cratino poeta comico." DIND. Bergkio potius assentior, qui (Com. Att. Rel. p. 202.) ipsum celebrem poetam comicum hic traduci censet. Reprehenditur ejus morum mollities et in scribendis fabulis nimia festinatio et negligentia (cf. Eq. 526 sq.) Vino autem deditum esse Cratinum abundanter constat.

μοιχόν] Schol: *μοιχὸς εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεποῦς κιναιδώδους.* Melius Bothius: "Imo *μοιχὸν* ridicule appellat *τὸν κῆπον*, quoniam ea tonsura utebantur moechi. Hesychius, *κῆπος· εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ.*" Similiter *κατωνάκην* servile depilationis genus excogitavit noster Eccl. 724. Ceterum notandum in hujusmodi locutionibus articulum omitti solere ante nomina quae tonsurae aut vulsurae genus denotant; addi autem ante ea quae partem aliquam corporis quae tondetur aut vellitur significant. Cf. Thesm. 138. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην.* Av. 806. *σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.* (Sed in Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ, τὸ σκάφιον* caput significat.) Eccl. 724. *κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας* (quod exemplum utriusque dictionis est). Vesp. 1313.

Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ. Lys. 89. *κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.* Pherecr. ap. Athen. p. 269 B. *ἠβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι* (*καὶ ῥόδ' ἀποκεκαρμέναι* male Reisig.). Hermipp. ap. Poll. IX. 71. *οἴμοι τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;* (i. e. *τὸ ἥμισυ*, ut explicat grammaticus, half-shorn, tanquam si id tonsurae genus esset.) Herodot. IV. 175. *λόφους κείρονται* (tondent caput ita ut in medio emineat crista) *τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ.* Soph. Fr. 420. *Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος* (*εὖ κεκ.?*). Unicum exemplum apud nostrum huic observationi repugnare videtur, Lys. 151. *δέλτα παρατετιλμέναι*, ubi tamen *δέλτα*, ni fallor, depilationis speciem aut formam denotat. Adde Anacreont. apud Athen. p. 534 A. *κόμην | πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.*

μιᾷ μαχαίρᾳ] I. e. novacula, *ψαλίδι* (Phot. p. 198.), *ξυραφίῳ* (schol.). Hesych. II. 599. *τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο.* Id. p. 249. *Κῆπος· εἶδος κουρᾶς, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν μιᾷ μαχαίρᾳ.* ubi consulendi interpretes, ut ad Poll. II. 32. X. 140. Phot. p. 269, 15. *Μάχαιραι κουρίδες* Cratini (II. 38.) sunt forfex, Angl. scissors.

Schol. Κρατῖνος: Οὗτος μελῶν ποιητής. κωμῳδεῖται δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ὡς ἀσέμνως κειρόμενος. μοιχός δὲ εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεποῦς κιναιδώδους. — μιᾷ δὲ μαχαίρᾳ εἶπεν ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ξυράφιον. R.

850. *ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων*] Schol: *παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμων· οὐ γὰρ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Κρατῖνον βούλεται δηλώσειν* [*δηλῶσαι?*]. Hesychius, *Περιπόνηρος Ἀρτέμων· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Περιφόρητος Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο.* Athenaeus XII. 533 E. *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος, προθεὶς τὸ "Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων," τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις "Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα | καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ καὶ ψιλὸν περὶ | πλευρῇσι * * * [μοχθηροῦ?] βοός | νεόπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος ἀρτοπώλισι | κἠθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, | κίβδηλον εὑρίσκων βίον, | πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τεθεὶς* [corr. *δεθεὶς*] *αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ | πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος· | νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεα φορέων καθέρματα, | πάϊς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει | γυναιξὶν αὔτως* * * *."* In Anacreontis versibus quae probabiliter emendare non potui intacta reliqui. Meminerint tirones in vocibus *νεόπλυτον, ὁμιλέων, σατινέων, χρύσεα, φορέων, φορέει*, crasin adhiberi. De hoc Artemone et altero juniore, qui Periclis aetate vixit, consulendus Plutarchus in Pericle p. 167 B." ELMSL. Cf. Schweigh. ad Athen. 533 E. Liban. Epist. 225. Append. Prov. IV. 32. Plutarch. Per. 27. *Ἔφορος δὲ καὶ μηχαναῖς χρήσασθαι τὸν Περικλέα — Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ πορίσαντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορείῳ πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι Περιφόρητον* etc. Mar. 17. *Σύραν γυναῖκα — ἐν φορείῳ κατα-*

κειμένην σεμνῶς περιήγετο. Scilicet proverbium erat *ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων*, cujus originem sic explicat Chamaeleo Ponticus apud Athen. p. 533. quod Artemo iste, dives subito ex pauperrimo factus, in lectica prae luxu circumferri soleret: quod alia de causa factum,[*] sed minus probabiliter, tradit scholiasta, nempe quia claudus esset. Ad id proverbium respiciens levi mutatione *περιπόνηρος* pro *περιφόρητος* dixit comicus ad mollitiem simul et improbitatem Cratini denotandam. "Hoc cognomen originem duxit ab Artemone majore, aequali Aristidis, homine luxurioso et effeminato, qui plurimum tempus domi degebat et interdum in lectica prae luxu circumferebatur. Cf. Athen. p. 533 E., qui laudat nonnullos Anacreontis versus. Ita factum est ut verba *περιφόρητος Ἀρτέμων* in proverbium abirent ad significandum hominem mollem et luxuriosum. Praeter exspectationem h. l. Arist. *περιφόρητος* mutavit in *περιπόνηρος*, ut acerbius Cratinum rideret." MULL. Infertur autem *ὁ περιπόνηρος* —, ut *ὁ περιαλουργὸς* — 856. Cf. etiam 1150. *Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος, τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητὴν*, etc. Cum voce *περιπόνηρος* confer *περιαλουργὸς* (Ach. 846.), et *περίσεμνος* (Vesp. 604.).

Schol. (*οὐδ' ὁ περιπόνηρος: Ὡσεὶ ἔλεγεν ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων, ἀπὸ τῆς παροιμίας, ἧς μέμνηται καὶ Ἀνακρέων, ταχθείσης ἐπὶ καλοῦ καὶ ἁρπαζομένου πρὸς πάντων παιδός. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμων. οὐ γὰρ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Κρατῖνον βούλεται δηλῶσαι.*) *συνεχρόνισε δὲ τῷ δικαίῳ Ἀριστείδῃ οὗτος ὁ Ἀρτέμων, ὃς ἦν ἄριστος μηχανητής.* (*διὰ δὲ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπου ἂν κατειλήφει* [*ὅπου κατειλήφοι?*] *πόλεμος καὶ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος καταβληθῆναι ἢ τὸ* (*ἤ τι?*) *τοιοῦτον, μετεπέμποντο αὐτὸν φερόμενον. ἀπὸ τούτου οὖν ἡ παροιμία. καὶ πάντες οἱ σοφοὶ περιφόρητοι καλοῦνται.*)

851. *ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν*] Cf. Herod. III. 65. *ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα.*

Schol. ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν: Ὡς ἐπὶ τροχοῦ ποιοῦντος αὐτοῦ ποιήματα. ἦν δὲ καὶ μελοποιός.

852. *ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν*] Cf. Eccl. 524. *τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρον.* Pl. 1020. *ὄζειν τε τῆς χρόιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου* (*με* al.). Vesp. 1058. Pac. 529. Pherecr. II. 280. *ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν.* Dem. p. 103. *ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης.*

Schol. (*ὄζων: Ὡς δυσώδη διαβάλλει αὐτόν. τραγασαίου δὲ*) *διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν εἶπε.*

853. *πατρὸς Τραγασαίου*] Ludit in vocibus *τράγος* hircus, et *Τράγασαι*, quod est nomen proprium urbis. V. ad 808. *ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.* Vult autem eum *τραγομάσχαλον* dicere, quae vox occurrit in Pac. 813. BERG. Quasi *τράγου.* Cf. Hor. Epod. 12, 5. 'odoror | polypus an gravis hirsutis cubet hircus in alis' etc. Od. I. 17. 7. 'olentis uxores mariti.'

854. *Παύσων*] Schol: *οὗτος ὁ Παύσων ζωγράφος πένης σκωπτολόγος* R. Cf. Pl. 602. *Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον* (schol: *ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται ζωγράφος ὤν*). Th. 949. *ἅπερ* (*ὄργια*) *καὶ Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει* (ubi similia habet schol.). Suid. in *Παύσωνος πτωχότερος.*

Fritzsch. ad Thesm. 949. "Lepores eum amasse docet Arist. Poet. II. 2. *ὥσπερ οἱ γραφεῖς· Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζε.* Quae verba eo referenda sunt, quod rerum ludibria ('caricaturen') pingebat, quod genus picturae contemtum fuit." MULL. "Respicitur ejus pingendi ratio, qua de videndus Boettiger (de Archaeol. Pictur. P. 1. p. 266.). Scilicet ludibria hominum ac rerum (caricatures) pingebat: quapropter vituperatus est ab Aristotele Poet. II. 2. et magno illi Polygnoto pospositus. Cf. ejusdem Polit. VIII. 5. et Lucian. Encom. Dem. c. 24." HOLDEN.

Schol. οὗτος ὁ Παύσων ζωγράφος πένης σκωπτολόγος. R.

855. *Λυσίστρατος*] Notatur Lysistratus ut *σκωπτόλης* Vesp. 787. *αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος | ὁ σκωπτόλης.* Cf. etiam Vesp. 1308. 1302. Eq. 1265. Fr. Daet. I. (p. 529 D.) Idem fortasse est qui ab Andocide de Hermarum mutilatione accusatus est.

Χολαργέων ὄνειδος] Cf. Lycurg. § 5. *τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγενημένον.* Pagus autem Acamantidis tribus fuit *Χόλαργος*, cujus incolae *Χολαργεῖς*, teste scholiasta. V. Steph. in *Χόλαργος*. Harpocr. v. *Χολαργεύς. — Χολαργία δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.* Dem. p. 605. *Ἀρχίαν — τὸν Χολαργέα.* p. 1009. 1312. 1320. Isae. p. 199. *Ναυσιμένει Χολαργεῖ.* Plat. Gorg. 487 C. *Ναυσικύδην τὸν Χολαργέα.* Plut. Per. 3. *Περικλῆς ἦν τὴν μὲν φυλὴν (τῆς μὲν φυλῆς?) Ἀκαμαντίδος, τὸν δὲ δῆμον Χολαργεύς.* Aesch. p. 85. Schol. Aristid. III. p. 485 D. *Περικλῆς Χολαργεύς.* Choiseul Inscr. I. Chandler LX.

Schol. Λυσίστρατος: Ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πένης ὁ αὐτὸς καὶ κυβευτής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ χηναλώπηξ (Av. 1295?).

Χολαργέων: Δῆμος τῆς Ἀττικῆς οἱ Χολαργεῖς τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

856. *ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς*] Schol: *ὁ κακοῖς βεβαμμένος.* Sceleribus quasi purpura tinctus. Metaphora ab tinctura purpurae sumpta. Comicus anon. IV. 684. *στρώμνας ἀλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς.* Pher. II. 296. *μίτραν ἁλουργῆ.* Anaxandr. III. 183. *στρώμαθ' ἁλουργῆ.* Plat. Pol. IV. 429 D. *ἁλουργά (ἔρια).* Arist. Equit. 967. *ἁλουργὶς κατάπαστος.* Cuivis facile in mentem venient Esaiae prophetae verba i. 18. *καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Περιαλουργὴς* reponendum suspiceris, sed obstat Antiatticista p. 81, 28. *Ἀλουργόν: οὐχ ὡς οἴονται ἁλουργὲς μόνον.* Dicitur autem Lysistratus.

Schol. ὁ περιαλουργός· Ὁ κακοῖς βεβαμμένος, ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας, ἣ καλεῖται ἀλουργίς. (μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσίας· ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρακον εὑρίσκεται. ἁλουργὴς ἐσθὴς ἡ πορφυρᾶ.)

857. *ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν*] Cave hoc idem valere putes quod *ὁ ῥιγῶν —*. Notatur Lysistrati egestas et penuria Eq. 1267 sq. Pausonis Th. 948. Pl. 602.

858. Verba *πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας* eodem sensu comparent in Eccl. 808. *χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.* Liceat mihi obiter monere pro

menstruo temporis intervallo libentius dixisse Atticos *τριάκοντα ἡμέρας* quam *μῆνα*, ut Galli hodierni pro une semaine, deux semaines usurpant huit jours, quinze jours. Sic *σπονδὰς τριακονθημέρους* dicebant, non *μηνιαίους*. ELM. Est hyperbole comica hic, quasi dicat eum plus quam semper esurire: mensis enim non nisi triginta dies habebat apud Atticos. BE.

τριάκονθ' ἡμέρας] Cf. Dem. p. 1249. *τριάκονθ' ἡμερῶν — ἀποδοῦναι, ἢ διπλάσιον ὀφείλειν.* Lysiam I. 14. *οὔπω τριάκονθ' ἡμέρας.* Menand. IV. 104. *ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας.* Arist. H. A. VI. 17. 3. *κύει δ' ἡμέρας τριάκοντα.* Plat. Men. 91 D. "Thuc. V. 47. Isocr. 388 E. Lysiam 93, 4. 183, 24. Dem. 16, 27. 529, 18. Aesch. 58, 54." (Mitch.) De re cf. Eq. 1266.

Schol. πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας: Ἀντὶ τοῦ τριάκοντα ἡμέρας. ὁ γὰρ μὴν τριάκοντα ἡμέραις πληροῦται.

860. "Praemonendum esse duco Aristophanem meo judicio hanc dialectum (Boeoticam) non tam accurate cognitam habuisse, quam supra Doricam Megarensis, sed formis vocabulorum Atticis paucas tantum Boeoticas admiscuisse, ideoque in scribendis sequentibus versibus caute agendum, et vestigia librorum manuscriptorum diligenter servanda esse." MULL. Boeotus loquitur etiam in Eubuli fabula *Ἀντιόπη* (Fr. Com. III. 208.).

ἴττω Ἡρακλῆς] De hac Thebanorum jurandi formula v. Valck. ad Phoen. 1671. BR. Sic infra 911. *ἴττω Δεύς.* Plat. Phaed. 62 A. *καὶ ὁ Κέβης — Ἴττω Ζεὺς* (imo *Δεὺς*), *ἔφη, τῇ αὑτοῦ φωνῇ εἰπών.* Epist. VII. 245 A. Soph. Ant. 184. *ἴστω Ζεύς.* Tr. 399. Oed. C. 521. *θεὸς ἴστω.* Etym. M. p. 479, 46. *ἴττω: ἀντὶ τοῦ ἴστω Βοιωτικῶς.* Sic *ἐπιχαρίττως* pro *ἐπιχαρίστως* 867, *ὅττις* pro *ὅστις* Sapph. Fr. II. 2., *ὅττινας* pro *οὕστινας* Fr. 66. Similiter fere *ὀπιτθοτίλα* pro *ὀπισθοτίλα* dicebant (Strattis Athen. 621 F.). et *ἔππασις* pro *ἔμπασις.* (Inscr. Boeot. 1. Leake. Corp. Inscr. 1563). Boeoticae aut Laconicae videntur glossae Hesychianae *ἐττία* pro *ἑστία*, *ἔτταχαν* (l. *ἔττασαν*) pro *ἔστησαν*, et *μέτταχα* pro *μέσταχα*. Laconica videtur *ἀππὶρ* pro *ἀσπίς.* In senatusconsulto Laconico occurrunt *ἐττὸν ἐττὰν* pro *ἐς τὸν, ἐς τάν.* Quod ad crasin inusitatam *ἴττω Ἡρακλῆς*, non minus dura *ἐγὼ εἴσομαι* legitur Vesp. 1224., ubi tamen corrigendum, ni fallor, *τάχ' εἴσομαι* (cf. Ach. 332. Nub. 1144. Lys. 1114. Av. 53. Platon. Gorg. 450 C. Euth. 9 E. Charm. 154 A.). Conferri possunt etiam crases vix minus durae *μὴ οὐ, ἐπεὶ οὐ.* Cf. 1018. *ὦ Ἡράκλεις*, ubi nulla crasis fit.

τὰν τύλαν] *τὸν τύλον* diserte schol. Utramque formam eodem sensu agnoscit Hesychius. Exponunt vulgo callum humeri, *τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον* etc., ut explicat schol. Pollux VII. 133. *τύλη δ' ἐκαλεῖτο ἡ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀχθῶν γινομένη τριβή.* Teleclides apud schol. (II. 377.) *τραχήλου τύλαν.* Hic per hypallagen ponitur pro *τὸν ὦμον*, sc. humerum bajulando callosum factum. Schol. *ἔκαμον τὸν ὦμον κακῶς βαστάζων.* Cf. ad 954. *ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἰσμήνιχε.* Hesychius, *τύλαι· αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς περισσά τινα, καὶ τοῖς*

ὤμοις. Id. *Τύλοι· αἱ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα.* Id. *γονοτύλη· τὸ τετυλωμένον* [*ἐν*] *τῷ γόνατι. τύλας γὰρ καλοῦσιν ὃ ἡμεῖς τυλώματα.* Theocr. XVI. 32. *ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.* Callum cervicis aut humeri hic dici ostendit *ἔκαμον.* Sic *κάμνειν τὼ σκέλη* et similia. Cf. ad 954.

Schol. ἔκαμόν γα τὰν τύλαν: (*Κορωνίς. εἰσίασι γὰρ οἱ ὑποκριταὶ, καὶ εἰσὶν ἴαμβοι ξέ. Ἄλλως.*) *ἔρχεταί τις ἀνὴρ Θηβαῖος καμὼν τὸν ὦμον ἐν τῷ βαστάζειν τὸ φορτίον ὃ ἔφερε καὶ φησίν "ἴττω Ἡρακλῆς", ἀντὶ τοῦ ἴστω Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὸν ὦμον κακῶς βαστάζων. τύλον δὲ ἀρσενικῶς καὶ τύλαν θηλυκῶς ἔλεγον τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον* (*καὶ πεπιλημένον καὶ τετριμμένον ἐκ τῆ σαρκὸς, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. καὶ Τηλεκλείδης "τραχήλου τύλαν" εἶπεν*).

861. *Ἰσμηνία*] Idem *Ἰσμήνιχος* appellatur infra v. 954. Similiter idem est servus, ut videtur, *Μανόδωρος* et *Μανῆς* Av. 657. coll. 1311. 1329. *Ἰσμηνίας* Thebanus commemoratur Xen. Hell. III. 5. 1. V. 2. 25.

Schol. (*γλάχωνα: Τὴν ὀρίγανον. κλίνεται καὶ γληχώ, ὡς Σαπφώ καὶ βληχώ.*)

862. *Θείβαθεν* —] Tibiae usus maxime in Boeotia florebat. V. Plut. Pelop. 19. Max. Tyr. XXIII. 2. Dion. Chrys. Or. VII. 123. *προεκρίθησαν* (*οἱ Θηβαῖοι*) *ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νικᾶν ἐπ᾽ αὐλητικῇ.* "Tibicines Thebani quaestus causa totam Graeciam pervagabantur. Maxim. Tyr. XXIII. 2. *Θηβαῖοι αὐλητικὴν ἐπιτηδεύουσι, καὶ ἔστιν ἡ δι᾽ αὐλῶν μοῦσα ἐπιχώριος τοῖς Βοιωτοῖς.*" (Mull.)

πάρα] Pro *πάρεστε,* ut alibi pro *πάρεισι* (Aesch. Eum. 31. *κεἰ πάρ᾽ Ἑλλήνων τινές.* Eur. Med. 441.).

Schol. αὐληταὶ πάρα: Ἀντὶ τοῦ πάρεστε. ἐσπούδαζον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι (imo *Θηβαῖοι*) *περὶ τὸν αὐλόν.*

863. *φυσῆτε*] Canite. Anglice 'play.' Cf. Pac. 954. Av. 859. Th. 1175. *σὺ δ᾽, ὦ Τερηδὸν, ἐπαναφύσα Περσικόν.* | *ΤΟ. τί τὸ βόμβο τοῦτο;* etc. Lys. 1242. *ἄ. πωλυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,* | *ἵν᾽ ἐγὼν διποδιάξω* etc. Herod. IV. 2. *ἐπεὰν φυσητῆρας λάβωσι ὀστεΐνους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους — φυσῶσι τοῖσι στόμασι.* Eq. 364. *ἐγὼ δὲ κινήσω* (*φυσήσω?*) *γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.*

τὸν πρωκτὸν κυνός] Alludit ad proverbium illud de lippis *ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν,* ut monet scholiasta, qui confert Eccl. 255. *τί δ᾽, ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;* | *Β. τούτῳ μὲν εἶπον* (*γ᾽ ἂν εἴποιμ᾽?*) *ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.* Ridicule hoc loco Boeotus tibicines jubet inflatis tibiis canere *τὸν πρωκτὸν κυνὸς,* tanquam si cantilenae illud nomen sit, ut in Thesm. 1175. *σὺ δ᾽, ὦ Τερηδὸν, ἐπαναφύσα Περσικὸν,* i. e. tibiis cane cantilenam Persicam. Ach. 980. *τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται.* Theocr. XIV. 30. *ᾄδεν — Θεσσαλικόν τι μέλισμα, Κακαὶ φρένες.* Ach. 14. *ᾀσόμενος Βοιώτιον* (sc. *νόμον*). Lys. 1237. Lucian. de Salt. 63. *ὠρχήσατο τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος μοιχείαν.* 80. *τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις* etc.

83. *ὀρχούμενος τὸν Αἴαντα.* Cantilenae nomen verum hic intelligendum putant etiam Dobr. Dind. Hoc autem dicit aut quod caeci essent isti tibicines (unde patebit cur ducem eum e Boeotia proficiscentem secuti essent) aut quod inflandi labore (Pac. 954. *φυσῶντι καὶ πονουμένῳ*) distentis genis caeci esse viderentur. Berglerus tibias utriculares ex pelle canina factas (Anglice, bagpipes) habuisse hos tibicines existimat. Cf. Lucian. Luc. 56. *ἀναθήματα ἀνέθηκα μὰ Δί' οὐκ ἐκ κυνὸς. πρωκτοῦ (τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου), ἀλλ' ἐξ ὄνου περιεργίας.* Schol: *τὸ δὲ πρωκτὸν κυνὸς κομμάτιόν ἐστιν ἀπὸ παροιμίας ἣν τοῖς ὀφθαλμιῶσιν ἔλεγον, Ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.* Schol. ad Eccl. 255. Append. Prov. II. 25. *Εἰς κυνὸς πυγὴν βλέπει* (fort. *βλέπειν*) *καὶ τριῶν ἀλωπέκων: ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων καὶ αἰσχρῶν.* Apostol. VI. 84.

Schol. τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε: Λείπει τὸ αὐλοῖς. (ὀστίνοις δὲ ἔφη,) ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. τὸ δὲ πρωκτὸν κυνός (κομμάτιόν ἐστιν) ἀπὸ παροιμίας, ἣν τοῖς ὀφθαλμιῶσιν ἔλεγον, Ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. (μέμνηται ἐν Ἐκκλησιαζούσαις [255] *"τούτῳ μὲν εἶπον, ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε."*)

864. *παῦ' ἐς κόρακας*] Eadem verba Av. 889. Similiter *ἔρρ' ἐς κόρακας* Pac. 500. Pl. 604. *βάλλ' ἐς κόρακας* Nub. 133. Th. 1079. Pl. 782. *ἀπόφερ' ἐς κόρακας* Pac. 1221. et simpliciter *ἐς κόρακας* Nub. 646. Av. 28. Pac. 19. 117. Pl. 394. Unde verbum *σκορακίζειν*, contumelioso tractare, Plut. Artax. 27. Praestat tamen fortasse scribi *παῦ'. ἐς κόρακας*, ut suadet etiam Lenting. Cf. ad Vesp. 949. Nisi forte reponendum *βάλλ' ἐς κόρακας*, quod facile poterat in *παῦ'* — mutari. Similiter Vesp. 949. *πάρεχ' ἐκποδών.*

σφῆκες] Vespas tibicines dicit, quia illarum instar molesti sunt. Cf. Vesp. 456. *παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.*

οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;] Cf. Eq. 728. *οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;*

Schol. οἱ σφῆκες: Ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν τοὺς αὐλητὰς ὡς οἱ σφῆκες. μετὰ τοῦ Θηβαίου δὲ πολλοὶ αὐληταὶ ἦλθον εἰς τὰς θύρας τοῦ Δικαιοπόλιδος.

866. *Χαιριδῆς*] Chaeridis pulli, i. e. discipuli. De Chaeride, tibicine pessimo, cf. supra 16. Pac. 951. Av. 858. Nomen comice fictum *Χαιριδεὺς* ut *ἀηδονιδεὺς, πελαργιδεὺς* (Av. 1356.), *περιστεριδεὺς, χελιδονιδεὺς, χηνιδεὺς, γαλιδεὺς, ἀλωπεκιδεὺς, λυκιδεὺς, παρδαλιδεὺς, λεοντιδεὺς, ἀετιδεὺς, πιθηκιδεὺς, κορακιδεὺς, ἱερακιδεὺς, κορωνιδεὺς, λαγιδεὺς, περδικιδεὺς, ἐρωτιδεὺς, υἱδεὺς*, etc.

βομβαύλιοι] Pro *βομβυλιοὶ* dictum, quasi *βομβοῦντες αὐλοῖς*, Angl. droners on the bag-pipe. Cf. Thesm. 1176. *τί τὸ βόμβο τοῦτο;* ubi de tibiae cantu agitur. Est autem *βομβύλιος* apis genus (Angl. bumble-bee), sic dictum *παρὰ τὸ βομβεῖν.* Vesp. 107. *ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται.* Theocr. III. 13. *ἁ βομβεῦσα μέλισσα.* V. 29. *σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον.* 46. *ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμήνεσσι μέλισσαι.* Hesychius, *βομβαύλιος· ὁ αὐλητὴς, ἀπὸ τοῦ βομβεῖν.*

Schol. Χαιριδεῖς βομβαύλιοι: (Τὰ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος, οὗ μέμνηται ἐν ἀρχῇ τοῦ

δράματος "ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον." Ἀττικὴ δὲ ἡ συνήθεια τὸ οὕτω λέγειν ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς.)

(βομβαύλιοι: Αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τοῦ α ἔφη βομβαύλιος παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν.)

867. Cf. Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γε μοι, | ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου.*

νὲ τὸν Ἰόλαον] Iolaus heros magnis honoribus apud Boeotos colebatur. Hes. Scut. 74. *κυδαλίμου Ἰολάου.* 78. *ὦ Ἰόλαε.* 323. *κρατερὸς Ἰόλαος.* 467. Fr. 83. *κούρην κλειτοῦ Ἰολάου.* Pind. N. III. 36. *Ἰόλᾳ.* Fr. 80. Corrigendum forsan *νεὶ τὸν Ἰόλαν ἐπιχαρίττως σύ γ', ὦ ξένε.*

ἐπιχαρίτως] Cf. Xenoph. Apol. 4. *ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσεν.* Vide annot. crit.

Schol. νὴ τὸν Ἰόλαον: Ἰόλαος ἥρως οὕτω τιμώμενος παρὰ Θηβαίοις. τὸ δὲ ὄπισθέν μου, φησὶ, φυσῶντες τῷ πνεύματι αὐτῶν τὰ ἄνθη τῆς γλήχωνος ἀπέβαλον. ἐβάσταζε γὰρ φορτίον γλήχωνος. τὸ δὲ ἐπιχαρίτως ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως (καὶ κεχαρισμένως ἡμῖν ἀπόλοιντ' ἄν).

869. *τἄνθεια*] Similiter fere *καρπεῖα* Fr. 220. et *φυλλεῖα* Ach. 469. Pl. 544. Cf. Plut. Alc. 4. *ὡς φυτὸν ἐν ἄνθει τὸν οἰκεῖον καρπὸν ἀποβάλλον καὶ διαφθεῖρον.* S. Jacob. Epist. I. 11. *τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν.* Aesch. Pers. 248. *τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.*

γλάχωνος] Pulegii. Cf. Theocr. V. 56. *καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν.* De hac forma v. Ahrens Dor. p. 516. Suid: *Γληχὼ θηλυκῶς, τὸ ὀρίγανον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ βληχὼ φασί.* (Ita enim legendum.) Forma *γλήχων* constanter utitur Hippocrates. Forma Attica legitur Lys. 89. Aristophont. III. 364. Sic *βλέφαρον* et *γλέφαρον.*

870. *πρίασο*] Atticus dixisset potius *πρίω.* Cf. 34. 35.

871. *ὀρταλίχων*] Sic gallos gallinaceos a Thebanis vocari ait Strattis apud Athen. XIV. 622 A. (II. 781.) *τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον (ὀνομάζετε, sc. οἱ Θηβαῖοι).* Hesychius, *ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί· καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες.* Hic in genere de alitibus dictum. DIND. Etym. Gud. 436, 49. *ὀρταλὶς καὶ Αἰολικῶς ὀρτάλιχος.* Theocr. XIII. 12. *οὐδ' ὁπόχ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν.* De hac voce v. Blomf. Gloss. Ag. 54. Scilicet *ὀρνιθοτρόφος* regio erat Boeotia, ut monet schol. Cf. Pac. 1003.

τετραπτερυλλίδων] I. e. *τετραπόδων* (Herod. III. 18.), quadrupedum. Martial. XIII. 93. 'Inter quadrupedes mattya prima lepus.' Minus probabiliter de locustis, quae quattuor alas habeant, intelligit schol. Cf. ad 1082. *Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ.* Soph. Fr. 27. *τετράπτεροι (μύρμηκες).* 678. *ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ (Κύπρις).* De diminutivis in — *υλλὶς* exeuntibus v. Schwabe de Demin. p. 34. "*ὀρτάλιχοι* et *τετραπτερυλλίδες* manifesto sunt aves et quadrupedes. Gallos gallinaceos et locustas vel cicadas hic intelligi falso existimant interpretes." ELM. Recte haec interpretari videtur Elmsleius. Quum *πτέρυγες* non

solum alae avium sed etiam pinnae piscium dicantur, omninoque ad alias res plurimas hoc vocabulum transferatur, non ineptum videtur quadrupedes *τετραπτερυλλίδας* dici. Scholiastae interpretatio de locustis ipsius videtur esse conjectura. Locustas ut cibum vilissimum turdis opponit Dicaeopolis v. 1116. Tanto absurdius est de locustis hic cogitari ubi ratio postulat ut cibi delicatiores memorentur. DIND.

Schol. τετραπτερυλλίδων: Τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ δ' ἔχειν πτερά. (ὀρταλίχων δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον).

872. *ὦ χαῖρε κολλικοφάγε*] Vulgo male virgula ponitur post *χαῖρε*. Cf. Eq. 1254. *ὦ χαῖρε καλλίνικε —*. Pac. 523. *ὦ χαῖρ' Ὀπώρα*. 1354. *ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες*. Av. 1586. *ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις*. Lys. 853. *ὦ χαῖρε φίλτατ'*. 1100. *ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες* (qu. *ὦ χαίρεθ' οἱ Λάκωνες*). Nicom. IV. 588. *ὦ χαῖρε *χρυσόκλυστα*. Aesch. Suppl. 602. *ὦ χαῖρε πρέσβυ*. Ag. 21. *ὦ χαῖρε λαμπτήρ*. Soph. El. 666. *ὦ χαῖρ' ἄνασσα*. Aj. 91. *ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε*. Eur. Or. 476. *ὦ πρέσβυ χαῖρε* (l. *ὦ χαῖρε πρέσβυ*). El. 1334. *ὦ χαῖρε πόλις*. Herc. 523. *ὦ χαῖρε μέλαθρον πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς*, Hel. 1165. *ὦ χαῖρε πατρὸς μνῆμ'*. 616. *ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ*. Her. 574. Porson. ad Orest. 470. Sed Eq. 1333. *χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων*.

κολλικοφάγε] Boeoti, et inter eos Thebani, voraces erant. V. Athen. X. p. 417. *Κόλλικα* vocabant panis quoddam genus. Schol: *κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς*. Erotianus p. 202. *κόλλικες: ἀρτίσκων εἶδος, ὡς πλακούντων*. (sequitur locus Aristophanis.) *τινὲς δὲ τὰ ἴτρια ἐνόμισαν*. Hipponax Athen. p. 304 B. *καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον*. Ephippus ibid. p. 112. *κόλλικα φαγὼν, κρίβανος ἄρτων*. Nicophon p. 645 B. *κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους*. Ex quibus locis constat produci secundam in *κολλικοφάγε*.

κολλικοφάγε Βοιωτίδιον] *Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον*, ut vocant grammatici. Ut *ὦ φίλε τέκνον*, etc. Cf. Aesch. Cho. 893. *οἴ 'γὼ τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία*. Eur. Tro. 735. Bacch. 1305. Soph. Oed. R. 1167. Haud aliter Latini mea Glycerium, etc.

Βοιωτίδιον] Boeotule. Diminutivum ab *Βοιώτιος*, hoc autem ab *Βοιωτός*. Formatum ut *ἱματίδιον* (ῐ), *σηπίδιον*, etc. Contra *Ξανθίδιον* (Ran. 582.) formatum est non a *Ξανθίας* sed a primitivo *ξανθός*. Sic *Εὐριπίδιον*, *Σωκρατίδιον*, *Φειδιππίδιον*, etc.

Schol. κολλικοφάγε: Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς.

873—880. Cf. Pac. 1003. *κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν | χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους· | καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας*, etc.

873. *ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς*] Cf. Vesp. 537. *καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ*.

874. *γλαχώ*] Atticum est *βληχώ*, ut Lys. 89. Pac. 712. *κυκεῶνα — βληχωνίαν*.

ψιάθως] Cf. Lys. 920. Ran. 567. Com. anon. IV. 700. *ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονώς*. Philem. IV. 10. *κῴδιον καὶ ψιάθιον*.

Schol. (ὀρίγανον δὲ θηλυκῶς Ἀττικοί).

γλαχώ: Ἡ γλαχὼ τῆς γληχοῦς. Ἀττικοὶ δὲ βληχώ φασιν.)

ψιάθως: Ψίαθος ἡ χαμεύνη, καὶ τὸ φυτὸν ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος. Vict.

875. νάσσας — τροχίλως] Cf. Pac. 1003. κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν | χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους· | καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας.

ἀτταγᾶς] Attagines. Ab Aristotele (H. An. X. 49.) recensetur ἀτταγᾶς una cum gallina gallinacea, perdice, phasiano etc. inter aves κονιστικάς. Cf. Vesp. 257. Av. 249. 297. 761. Hor. Epod. II. 53. In Avib. 761. ἀτταγᾶς ποικίλος dicitur. Videtur eadem esse quam nostrates dicunt grouse. Cibum ejus delicatiorem fuisse constat ex Fr. 379. ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας. Phoenicides Athen. p. 652 E. κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως | πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων. De reliquis formis hujus nominis, ut de accentu, v. Lobeck. ad Phryn. p. 117.

φαλαρίδας] Φαληρὶς est fulica atra, ita dicta ab alba stella seu macula quam in capite habet. Cf. Germ. bless-huhn, Angl. star-fowl. Ob eandem causam φαλαρὸς appellatur canis Theocr. VIII. 27. et aries V. 104. Cf. Av. 565. πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν (ubi schol: ὄρνεον λιμναῖον εὐπρεπές).

Schol. (φαλαρίδας: Οἱ μὲν γένος ὀρνίθων, οἱ δὲ τὰς ἐν τῇ Φαληρίδι γενομένας ἀφύας.)

876. τροχίλως] Cf. Pac. 1004.

κολύμβως] Mergos. Anglice divers. Hesychius, κόλυμβοι· αἱ κολυμβάδες (κολυμβίδες?), τὰ ὄρνεα, ἢ ζωύφια ἐν κολυμβήθραις. In Av. 304. eadem avis κολυμβὶς dicitur.

877. ὀρνιθίας] Inepte hoc interpretatur scholiasta, χειμὼν ἐν ᾧ τὰ ὀρνίθια διαφθείρεται. Boeotum cum multis avibus suis tanquam tempestatem in forum ingruere dicit, ficto utens nomine ὀρνιθίας. Nam ventorum nomina in ιας terminari solent. DIND. Sic Ἑλλησποντίας (qui ab Hellesponto flat) Herod. VII. 188. Στρυμονίης ἄνεμος κυματίης, VIII. 118. Similiter ludit noster Eq. 437. ὡς οὗτος ἤδη καικίας (quasi κακίας) καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Phrynich. Appar. Soph. p. 55, 25. Ὀρνιθίας χειμών: ὃν οἱ ὄρνιθες προσημαίνουσι (h. l. adducto). Append. Prov. V. 25. Χειμὼν ὀρνιθίας: ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται. Macar. VIII. 81. Χειμὼν ὀρνιθίας: ἤγουν σφοδρός, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται. Λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. V. Ideler. Meteor. 132 sq. Verisimilior videtur alia ab scholiasta allata interpretatio, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὺς, ut e. g. coturnices certo tempore anni, trans mare vecti, longo remigio alarum defessi ad terram vento forti affligentur. Cf. Virg. Georg. IV. 473. 'Quam multa in foliis avium se millia condunt | vesper ubi aut hybernus agit de montibus imber.' Similiter Alexis Athen. p. 338 D. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φαΰλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος· | ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ | ἐς τὴν ἀγορὰν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται | φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν. Idem p. 340 B. ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμὲ, | παύσῃς καταιγίζοντα. Idem p. 421 E. χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις. Aesch. Cho. 1066. ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις | τρίτος αὖ χειμὼν | πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. Cf. etiam Arg. Dem. Or. XIX. Πιττάλακον τὸν ὀρνιθίαν

Schol. *ὀρνιθίας*: *Οὕτως ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὺς* (*ὑπὸ τῆς τοῦ ψύχους πνοῆς*). *ὁ δὲ Σύμμαχος χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι, ὡς παρὰ Ἀράτῳ* [1077.].

878. *χᾶνας*] Cf. Pac. 1004.

879. *σκάλοπας*] Hesychius, *σκάλοψ· σκαλοπέτα, ἀσπάλαξ, ζῷον γεωρύχον τυφλόν.* Etymolog. M. p. 715, 29. Arist. H. A. VIII. 26, 2. *καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀσπάλακες περὶ μὲν τὸν Ὀρχομενὸν πολλοὶ γίγνονται.* Plin. H. N. VIII. 58.

Schol. *σκάλοπας*: *Μύας τινὰς, οὓς φαμὲν σπάλακας.*

880. *ἐγχέλεις Κωπαΐδας*] A lacu Boeotiae. Erant autem in pretio illae anguillae. BE. Cf. Pac. 1005. *καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας.* Lys. 35 sq. Athen. p. 297 D. *φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ Εὐρωπιακῶν τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαΐδων ἐγχέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους οὐλάς τε ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιωτοὺς, καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ ἔθους* (*γένους* vulgo) *παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἓν μόνον εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι.*

Κωπαΐδας] Notanda hic forma soluta. *Κωπᾴδων* est in ejusdem Boeoti sermone 883. et Ach. 962. Pac. 1005. *Κωπᾷδος* Eubul. III. 236.

Schol. (*ἐνύδρεις*: *Εἶδος ζῴου ἡ ἔνυδρις. ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.*)

Κωπαΐδας: *Κωπαῒς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ ἐγχέλεις πλεῖσται.* (*ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.*)

882. *δός μοι προσειπεῖν*] Cf. Pac. 709. *δός μοι κύσαι.* Ran. 755. *καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον.* Lys. 923. *δός μοί νυν* (*νύν μοι?*) *κύσαι.* Soph. Aj. 538. *δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.* Eur. Med. 1070. *δότ', ὦ τέκνα, | δότ' ἀσπάσασθαι.*

Schol. *δός μοι προσειπεῖν*: *Ὁ Δικαιόπολις ἀκούσας τὰ περὶ τῆς ἐγχέλεως πρὸς τὸν Μεγαρέα λέγει ἄσμενος* (*ὅτι ὦ τερπνὸν καὶ καλὸν ἡμῖν τέμαχος κομίσας τὴν ἔγχελυν*), *δός μοι αὐτὴν προσειπεῖν.*

883. *πρέσβειρα*] Hesychius, *Πρέσβειρα· προτιμητὴ, ἀρχηγέτις.* I. e. primaria, princeps. Anglice chief. Cf. Lys. 86. *πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία.* (Unde Boeoticam illam appellationem fuisse colligas.) Eur. Iph. T. 963. *πρέσβειρ' ἥπερ ἦν Ἐρινύων.* Aesch. Sept. 396. *πρέσβιστος ἄστρων νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει.* Soph. Fr. 523. *Ἥλιε φίλιππον Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας.* Fr. 539. *ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν.* Aristoteles ap. Diog. L. V. 27. *ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε.* Boeotus anguillam maximam ex corbe eximit, commendaturus eam Dicaeopolidi. Parodia autem est hic versus versûs Aeschylei apud schol: *δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων χοροῦ.* Cf. Eur. Iph. T. 412. *πεντήκοντα κορᾶν Νηρῄδων χοροί.* Androm. 1267. *λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρῄδων χορόν.* Aesch. Fr. 175 D. Pind. Isth. V. 6. *Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα.* "Appellat aliquis

Thetidem ut e mari emergat, et ex scholiastae verbo *ἐξελθούσας* apparet, opinor, *ἔκβαθι* v. 884. ad parodiam pertinere. Fortasse apud Aeschylum *ἔκβηθι* vel tale quid sequebatur." (Bakh.)

Κωπᾴδων κορᾶν] Cf. Lys. 701. *τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων | παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν.* Eubul. ap. Athen. VII. 300 C. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας | Κωπᾴδος.* eund. ibid. III. 108 B. *Φαληρικὴ κόρη.* Similiter *τροχήλατος κόρη* patina dicitur Xenarch. ibid. p. 64 A. *Δήμητρος κόρη* farina Eubul. l. l. *ἁγνὴ παρθένος Δηοῦς κόρη* eadem Antiphan. Athen. p. 449. *Δήμητρος παῖς* placenta Archestrat. ibid. p. 137. Magni autem aestimabantur anguillae lacûs Copaidis. V. Pac. 1005. *καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας.* Lys. 36. 702. infra 962. Fr. 333. Strattin Athen. p. 327 E. *καὶ Κωπᾴδων ἁπαλῶν τεμάχη | στρογγυλοπλεύρων.* Vide et ipsum Athenaeum p. 297 D.

Schol. πρέσβειραν: *Ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου (Ὅπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρεΐδας τις ἐξελθούσας κοῖναι) πρὸς τὴν Θέτιν λέγων "δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν* (*χορὸν* vulg. *χοροῦ* Valck. *κορᾶν* R. ex Aristophanis v.)."

884. Cf. Nub. 269. *ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.* Av. 665. *ἡ Πρόκνη, | ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.* Eur. El. 1229. *τί ποτ' εἰς φανερὰν | ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;* Phoen. 1720. *τᾷδε βᾶθί μοι.* Herod. VII. 136. *βασιλέϊ ἐς ὄψιν ἦλθον.*

κἠπιχαρίττη] Boeotice dictum pro *καὶ ἐπιχάρισαι*, ut *κατασκευάττη* pro *κατασκευάσαι* Corp. Inscr. 1568. V. Ahrens Dial. Aeol. pp. 177. 212. Quod ad verbum *ἐπιχαρίζεσθαι*, cf. Xen. Eq. VI. 12. *ἐπιχαρίσηται.* Ceterum *χαρίζεσθαι*, ut satis notum est, dicuntur mulieres, quae amatoribus sui copiam faciunt. V. Eq. 517. Eccl. 629.

Schol. (*κἠπιχάριττα*: *Ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίτως ἔκβηθι τῷ ξένῳ.*)

885. Cf. Eur. Cycl. 139. *πῶμα Διονύσου φέρω. | ΣΕ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν* (l. *ὦ φίλτατον πῶμ'*), *οὐ σπανίζομεν πάλαι.* et ad Lys. 200.

Schol. ὦ φιλτάτη: *Ὁ Δικαιόπολις εἰληφὼς τὴν ἔγχελυν λέγει ἀσμένως αὐτὴν ὁρᾶν.*

886. *ποθεινὴ — τρυγῳδικοῖς χοροῖς*] Schol: *Ἐσιτοῦντο γὰρ οἱ χορευταὶ δημοσίᾳ.* Cf. Pac. 556. *ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.* Ran. 84. *ποθεινὸς τοῖς φίλοις* (Angl. regretted by his friends).

τρυγῳδικοῖς χοροῖς] I. q. *τρυγικοῖς χοροῖς* (628.).

Schol. ἐσιτοῦντο γὰρ οἱ χορευταὶ δημοσίᾳ. R.

887. *Μορύχῳ*] Praeter nostrum Vesp. 506. 1142. Pac. 1008. audiendus de eo Plato comicus *εἰρωνευόμενος* apud schol. ad Nub. 109. *ὦ θεῖε Μόρυχε, νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, | καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα καὶ Λεωγόρας, | οἳ ζῆτε τερπνὸν* [*τερπνῶς?*] *οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.* ELM. Notatur ut luxuriose vivens et gulosus.

δμῶες, ἐξενέγκατε] Cf. 1174. *ὦ δμῶες, —.* Nusquam alibi vox *δμῶες* tragoediae propria legitur aut apud nostrum aut apud reliquos comicos. Cf. 1098. *παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.*

Schol. *Μορύχῳ*: *Ὁ Μόρυχος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. (ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος.)*

888. *τὴν ἐσχάραν*] Foculum portabilem intellige. Cf. Vesp. 938. Av. 1232. Fr. 112. Corrupte Strattis II. 786. *κομίσειέ μοι* (qu. *ἐκκόμιζέ μοι*, | *παῖ*, coll. Pl. 1194. Vesp. 819) *θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν.*

τὴν ῥιπίδα] Flabellum. Cf. 669. *ἐρεθιζόμενος (φέψαλος) οὐρίᾳ ῥιπίδι.* Eubul. III. 242. *ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας,* | *θερμῇ παροξύνουσα τήγανον* (*τηγάνου* vulg.) *πνοῇ.*

Schol. *τὴν ἐσχάραν μοι*: *Ἐσχάραν τὴν νῦν καλουμένην ἄρουλλαν. ῥιπίδα δὲ τὸν φυσητῆρα.*

889. *ἔγχελυν*] Eadem forma est Lys. 702. Sed alibi apud nostrum occurrunt *ἐγχέλεις, ἐγχέλεων, ἐγχέλεσιν.*

Schol. (*τὴν ἀρίστην ἔγχελυν*: *Ἀττικῶς ἔγχελυν, Βοιωτοὶ ἔγχελιν. σκέψασθε δὲ ἀντὶ τοῦ θεάσασθε, προσέχετε.*)

890. *ἕκτῳ — ἔτει*] Sextus enim hic belli annus agebatur. Cf. 266. *ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον.* Hactenus interruptum omne commercium fuerat ob bellum inter Boeotos et Athenienses.

891. *προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'*] Cf. Pac. 557. *προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.* Lys. 701. *τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,* | *παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν.*

ἄνθρακας — τῆς ξένης χάριν] Recte scholiasta, *διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι.* Cf. Eurip. Cycl. 342. *ξένιά τε λήψει τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,* | *πῦρ καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ'* [*λέβητα τόνδε πάτριον*?] —. Plutarch. T. II. p. 1068 B. (vel Gaisf. ad Heph. p. 29). *ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες·* | *στέγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.* DOBR.

892. *τῆς ξένης*] Similiter Lys. 701. *τοῖσι παισὶ τὴν* (*τήνδ'*?) *ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων* | *παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν.*

Schol. *τῆς ξένης χάριν*: *Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι·* (*παίζων δὲ ἔφη*).

893. *ἔσφερ' αὐτήν*] Sc. *εἴσω.*

μηδὲ γὰρ θανών ποτε] Parodia versuum Euripidis Alcest. 374. *μηδὲ γὰρ θανών ποτε* | *σοῦ χωρὶς εἴην, τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.*

894. *ἐντετευτλιωμένης*] I. e. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης,* ut loquitur Eubulus III. 236. Schol: *ἀντὶ τοῦ μετὰ τεύτλων ἑψηθείσης· μετὰ τεύτλων γὰρ ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις.* Athen. VII. p. 300. B. *ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολύ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς* etc. Cf. Pac. 1019. *ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς* | *τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας.* Pherecr. II. 300. *τεύτλοισί τ' ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα.* Eubul. III. 222. *νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ* | *λευκόχρως παρέσται* | *ἔγχελυς.* Idem III. 223. *αἵ τε λιμνοσώματοι* (scrib. *λειοσώμ.*) | *Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαὶ* | *τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.* Idem III. 236. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας* | *Κωπᾴδος.* Idem III. 248. *ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα* | *διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ.* Antiph. III. 99. *θυννάδος* (*θυννίδος*?) *Βυζαντίας* | *τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.* "Betae tres species feruntur, *τεῦτλον μέλα* beta vulgaris, *λευκὸν* cicla, et *ἄγριον* seu *λειμώ-*

νιον pratensis. V. Dioscorid. II. 49. IV. 16. Plin. H. N. XIX. 8." (Thiersch. ad Ran. l. l.).

Schol. *ἐντετευτλανωμένης*: *Ἀντὶ τοῦ μετὰ τεύτλων ἑψηθείσης· μετὰ τεύτλων γὰρ ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις.* (*λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι ἥδισται εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ* [Pac. 1014] *φησὶ "τᾶς ἐν τεύτλοις λοχευομένας."*)

895. *τιμά*] Pretium. Cf. 831.

Schol. *ἐμοὶ δὲ τιμά*: *Ἐμοὶ δὲ τὸ τίμημα αὐτῆς ποῖ ἔσται.*

896. *ἀγορᾶς τέλος*] Fori vectigal, quod *τοῖς ἀγορανόμοις* pendebatur. Anglice toll, due.

ταύτην] Quasi *δραχμήν*. Cf. Th. 1195. *δώσεις οὖν δραχμήν.*

Schol. *ἀγορᾶς τέλος*: *Ἔθος ἦν τὸ παλαιὸν, ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ τέλος διδόναι τοῖς λογισταῖς. λέγει οὖν ὁ Δικαιόπολις ὅτι τέλος λαμβάνω ταύτην ὑπὲρ ὧν ἐπώλησας.*

897. Construe *ἀλλὰ λέγε εἴ τι πωλεῖς* etc.

898. *Schol.* (*ἰῶγα*: *Ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ταῦτα πάντα.*)

899. *φορτί'*] Merces. Cf. Ran. 573.

Schol. (*κεῖσ' ἄξεις ἰών*: *Γράφεται καὶ ἰώ ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, καὶ δύο στιγμαὶ ἐν τῷ ἄξεις, εἶτα τὸ ἰώ.*)

900. *ἐν Βοιώτοῖσιν*] Sine articulo. Cf. Pac. 1003. *ἐκ Βοιωτῶν*. Ach. 604. *ἐν Ἀθηναίοις*. Eq. 78. *ἐν Χαόσι*.

Schol. *ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάνας*: *Ταῦτα, φησὶν, ὠνήσομαι παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἅπερ Βοιωτοὶ οὐκ ἔχουσι.*

901. *ἀφύας — Φαληρικὰς*] Cf. Av. 76. *ἀφύας Φαληρικάς*. Fr. 422. *μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια*. Eubul. III. 242. *ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη*. Matron. ap. Athen. p. 135. *ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἑταίρη*. Machon. ibid. p. 244. *Φαληρικῆς ἀφύης — διασεσαγμένος.*

902. *κέραμον*] I. e. vasa fictilia. Anglice earthen ware, crockery. Eubul. ap. Athen. XI. 471 D. Alex. ibid. IV. 164 F. In pretio autem erant vasa fictilia Attica, ideoque exportari solebant. Athen. 28 D. *ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος*. Plut. de vit. aer. al. IV. 320.

ἐκεῖ] Thebis, ubi venibant, ut videtur, apuae sive ab Athenis sive a vicinis oris asportatae.

Schol. *ἀφύας ἢ κέραμον*: *Καὶ ἀφύαι καὶ κέραμοί εἰσιν ἐν Βοιωτίᾳ. — ἐντί γὰρ ἀντὶ τοῦ εἰσί.* R.

903. *Schol.* *τᾷδε*: *Ἐνταῦθα.* R.

904. *Schol.* (*συκοφάντην ἔξαγε*: *Διαβάλλει πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς ἔχοντας συκοφάντας.*)

905. *ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος*] Cf. 952. Herod. III. 6. *ξυλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον*. ibid. *ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος.*

νὴ τὼ θιώ] "I. e. *νὴ τὼ θεώ*. Jurat autem per Amphionem et Zethum ut Thebanus. Cum Lacon aliquis aut Lacaena jurat *ναὶ τὼ σιώ*, ut in Pac. 214. Lys. 86., intelligit Castorem et Pollucem. Atticae feminae

si jurent *μὰ τὼ θεὼ*, ut in Eccl. 155., intelligunt Cererem et Proserpinam." BERG.

Schol. *τὼ σιώ*: *Τοὺς θεούς.* Vict.

906. *Schol.* *λάβοιμι μέν τ' ἂν κέρδος*: *Εἰληφὼς τὸν συκοφάντην πεπληρωμένον ἁμαρτίας καὶ πωλήσας ἅτε πίθηκον εὑρήσω πολὺ κέρδος. ταῦτα δὲ εἰρωνευόμενος λέγει.*

907. *ἅπερ πίθακον*] Cf. Ran. 707. *ὁ πίθηκος — Κλειγένης ὁ μικρός.* Eubul. III. 260. *πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν* (*ἐπίβουλον, κακόν*?).

ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων] Cf. Soph. El. 607. *ἀναιδείας πλέων.* Aj. 1150. *μωρίας πλέων.* 745. *ταὐτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα.* Aesch. Prom. 42. *θράσους πλέως.* *Ἀλιτρία* est in Soph. Fr. 42. Huc spectat Hesychius, *Ἀλιτρίας· ἁμαρτωλίας.*

Schol. (*ἅπερ πίθακον*: *Ὥσπερ πίθηκον, ἁμαρτίας καὶ ἀδικίας πεπληρωμένον.*)

908. *Schol.* *Νίκαρχος*: *Ὁ Νίκαρχος κωμῳδεῖται ὡς συκοφάντης. φανῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων.*

909. *μᾶκος*] De altitudine accipiendum videtur, ut in Av. 1130. Hom. Od. *λ'* 311. *ύ.* 71. Alex. III, 423. *τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν.*

πᾶν κακόν] Merum malum. Praeter expectationem dictum pro *πᾶν ἀγαθὸν* vel *χρηστόν.* De constructione cf. Thesm. 787. *ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις.* Av. 430. *παιπάλημ' ὅλον.* Lys. 137. *ὦ παγκατάπυγον — ἅπαν γένος.* Pl. 37. *πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν.* Soph. El. 301. *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη* (merum scelus). Phil. 622. *κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη.* Phil. 927. *ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα.* Theocr. XV. 20. *πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος* (al. *ῥύπον*, meras sordes). XV. 148. *χὡνὴρ ὄξος ἅπαν* (merum acetum). III. 18. *ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος.* Herod. I. 32. *οὕτω ὦν — πᾶν* (al. *πᾶς.* l. *πᾶσ'*) *ἐστι ἄνθρωπος συμφορή.* Lucian. Cat. 15. *εἰρήνη δὲ πᾶσα.* Lucr. IV. 1155. 'Parvula — tota merum sal.' Similiter Eur. Med. 454. *πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.*

910. *τῶδ' ἐμά*] Pro *τῶδ' ἐμοῦ.* Cf. 774 sq. et ad Ran. 964.

Schol. *τῶδ' ἐμά δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ τοῦδ' ἐμά.* R.

911. *ἴττω Δεύς*] Ut supra *ἴττω Ἡρακλῆς* v. 860. Solemnis jurandi formula apud Thebanos. Cf. Plat. Phaed. 47 C. *καὶ ὁ Κέβης ἠρέμα ἐπιγελάσας, ἴττω Ζεὺς* (*Δεὺς*?), *ἔφη, τῇ αὑτοῦ φωνῇ* (dialecto) *εἰπών.* Epist. VII. 345 A. *γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἴττω Ζεὺς* (*Δεὺς*?), *φησὶν ὁ Θηβαῖος.* Soph. Ant. 184. *ἴστω Ζεύς.* Fr. 399. *ἴστω μέγας Ζεύς.* Eur. Iph. T. 1077. Ion. 1478. Hom. Il. *κ'.* 329. *ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός.*

ἐγὼ τοίνυν ὁδί] Emphatice haec proferenda, respondent enim istis quae dixerat alter *τῶδ' ἐμά.* Cf. Ach. 313. Lys. 94. *ἥδ' ἐγώ.* Pl. 868. *ἐμὲ τουτονί.*

Schol. *Θείβαθεν, ἴττω Δεύς*: *Ἐκ τῆς Θήβης, ἴστω ὁ Ζεύς.*

912. *φαίνω πολέμια ταῦτα*] Cf. 819. *τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω* (*φανῶ* vulg.) *ταδὶ | πολέμια καὶ σέ.* 917. *ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;*

Schol. *τί δαὶ παθών*: *τί ἠδικημένος;* R. *κακὸν παθών*: *Ἠδικημένος.* Vict.

913. *ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα*] Cf. Av. 1189. *πόλεμος αἴρεται — οὐ φατὸς | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.* Plat. com. II. 653. *ὃς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην.* Aesch. Suppl. 435. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.* 337. *πόλεμον αἴρεσθαι νέον.* Eur. Her. 991. *ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην.* 986. *νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην.* 504. *κίνδυνον — αἴρεσθαι μέγαν.* Suppl. 492. *πολέμους ἀναιρούμεσθα.* Phoen. 434. *τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ.* Fr. 51. *πόλεμον αἴρονται μέγαν.* Fr. Inc. 25. *νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς.* 43. *πόλεμον αἴρεσθαι κακοῖς.* Theogn. 90. *νεῖκος ἀειράμενος.* Herod. V. 36. *πόλεμον βασιλέϊ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι* (*ἀείρεσθαι?*). VII. 132. *οἵ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι.* 156. *ἀειραμένους πόλεμον αὐτῷ.* VIII. 140. *πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι.* Thuc. I. 80. *πρὸς τούτους — πόλεμον ἄρασθαι.* 82. *πόλεμον ἀραμένους ἕνεκα τῶν ἰδίων.* 125. *τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερῶς.* 83. 118. III. 39. *πόλεμον ἤραντο.* Xen. Anab. V. 7. 27. *ἀνελέσθαι πόλεμον ᾧ ἂν βούλησθε.* Cyr. I. 6. 45. Mem. IV. 4. 14. Dem. p. 58. *πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι.* p. 178. *πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι* (*αἱρεῖσθαι* S.). p. 207. *πόλεμον ἀράμενους* (*πολεμεῖν αἱρουμένους* S.). p. 558. *τοσούτοις — ἔχθραν — ἀράμενον.* p. 1435. *ἐπειδὰν — ἀνέλωνται πόλεμον.* Diodor. Sic. IV. 15. *τῶν — γιγάντων ἀνελομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον.* Schol. Lys. 664. *πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον.* Similiter *αἴρεσθαι φυγὴν* Rhes. 54. V. Blomf. Gl. Pers. 180. Sic etiam *πόλεμον ἔχειν τινὶ* Eur. Her. 266. Latini etiam s u s c i p e r e b e l l u m dicunt.

πόλεμον — καὶ μάχην] Hom. Il. η'. 232. *ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.* 279. *μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον.*

ἦρα] Boeoticum pro *ἦρω*. Cf. Theocr. IV. 28. *ἐπάξα* (Dor. pro *ἐπήξω*).

Schol. *ὀρναπετίοισιν*: *Ἀντὶ τοῦ ὀρνέοις. ὡς ἐπὶ ἐθνῶν δὲ λέγει, διὰ τί ὀρνέοις πόλεμον ποιεῖς, ὡσεὶ ἔλεγε Βοιωτοῖς ἤ τισιν ἁπλῶς ἄλλοις.*

914. *τί ἀδικειμένος*] I. e. *τί ἠδικημένος.* Cf. Nub. 576. *ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ'.* Pl. 428. *ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.* 457. *τί λοιδορεῖ | ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;* 805. *ἡμῖν — ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.*

915. *τῶν περιεστώτων χάριν*] Oratores irridere videtur. Demosth. p. 293, 23. *ἔστι δὲ ταῦτα πάντα μοι τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους, ἐπεὶ πρός γε τοῦτον τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος.* DOBR. Dem. p. 1269. *ταῦτ' ἐγὼ — ὀμνύω — ὑμῶν ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ τῶν περιεστηκότων.*

Schol. *τῶν περιεστώτων χάριν*: *Οἷον οὐκ εἰς σὴν χάριν, ἀλλὰ τῶν παρόντων, ὡς φιλόπολις. (Εἰς τὸ αὐτό. ἰδίως, φησὶ, φράσω διὰ τοὺς παρεστῶτας.)*

916. *Schol.* *θρυαλλίδας*: *Διὰ τὰ ἐλλύχνια. ὡς ἀπορρήτου δὲ ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδας εἰς τὰς Ἀθήνας.*

917. *φαίνεις — θρυαλλίδα;*] Cf. 819. *τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω ταδὶ* etc. 912. *φαίνω πολέμια ταῦτα.*

918. Quum classe atque maris imperio maxime niteretur democratia, non absurde verebatur populus ne dolo aliquo accenderentur navalia. Ad cujusmodi suspiciones frequens allusio est in oratoribus et aliis. Dem. 271, 6. *τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν τὰ ὑμέτερα εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν;* Dinarch. I. 98. *ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώην γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατασκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων.* Alciphr. I. 32. *αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν.* Plat. Gorg. 469 E. *ἐπεὶ κἂν ἐμπρησθείη οἰκία — καὶ τά γε Ἀθηναίων νεώρια καὶ αἱ τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια.* Thuc. II. 77. Confer etiam Eur. Fr. 415. *μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας | πρήσειεν ἄν τις.*

919. *νεώριον θρυαλλίς;*] Sub. *ἐμπρήσειεν ἄν.* Concise dictum, ut in responsionibus fieri solet. Cf. 963. Pl. 129. *ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ | μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ;* et ad Lys. 529. *ὑμεῖς ἡμᾶς;* Articulus ante *νεώριον* in responsione omissus est ut in Eccl. 764. *τοῖς δεδογμένοις. | ΑΝ. δεδογμένοισιν;*

920. *ἐνθεὶς — ἐς τίφην*] I. e. in culmum plantae ejus. Cf. Pher. II. 271. *καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον.* Virg. G. IV. 265. 'mellaque arundineis inferre canalibus ultro.' *Τίφη*, typha latifolia, Virgilii ulva palustris, Theophrasto memoratur Hist. Pl. I. 8. Noli haec de animalculo *τίφη* appellato intelligere. Aelianus N. A. VIII. 13. *σφονδύλας καὶ τίφας καὶ πᾶν ἑρπετόν.*

Schol. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην: Τίφην οἱ Ἀθηναῖοι καλοῦσι τὴν καλουμένην σίλφην. ἔστι δὲ ζῷον κανθαρῶδες. λέγει δὲ ὅτι ἐκ ταύτης δήσας τις τὴν θρυαλλίδα ἡμμένην εἰσπέμπει (εἰσπέμψει?) εἰς τὰ νεώρια ἐπιτηρήσας πνέοντα βορέαν, καὶ οὕτω καύσει τὰς ναῦς. νεώριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα ἡνίκα ἂν ἑλκυσθῶσιν. (Εἰς τὸ αὐτό. ἐμβαλὼν, ἐνδήσας τὴν θρυαλλίδα εἰς τὴν σίλφην.)

922. *δι' ὑδρορρόας*] Cf. 1186. Vesp. 126. *ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν | καὶ τῶν ὀπῶν.* ubi explicat schol: *οἱ κοῖλοι τόποι δι' ὧν χωρεῖ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ ὑετῶν.* Eubul. III. 250. *ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο | ῥέουσι μέλανος.* Sed in hoc loco, ut et infra 1186, accipiendum videtur potius de cloaca patula (Angl. a ditch, drain, watercourse). Cf. Polyb. IV. 57, 8. *διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνοὺς θᾶττον τῶν ἄλλων διὰ τὴν ἐμπειρίαν, καὶ διαδὺς διά τινος ὑδρορροίας ἔτι κοιμωμένους κατέλαβε τοὺς ἐπὶ τοῦ πυλῶνος.* Polyaen. I. 37. *τῆς ὑδρορρόης διὰ τοῦ τείχους στενῆς φερομένης —.* et mox, *ἀσέληνον νύκτα καρατηρήσας (ἐπιτηρ.?) κατὰ τὴν ὑδρορρόην, τοῦ Θεοδώρου τὸν λίθον ἐξῃρηκότος — τοὺς στρατιώτας ὑπεισήγαγε.* Hujusmodi canaliculas, hic ibi *κονιατὰς* (Dem. p. 175, 5), Piraeum versus ab Urbe deductas, describit Wordsworth Athens etc. p. 64, qui loci sensum sic explicat: A Boeotian | Might ram into the funnel of a reed | A lighted wick, and shoot it to the docks | Along a watercourse.

βορέαν ἐπιτηρήσας] Ventus enim alit incendium. Cf. Thuc. II. 77. *πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι εἰ δύναιντο πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν.* Thuc. III. 22. *τηρήσαντες νύκτα χειμέριον.* Eq. 1031. *ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν | ἐξέδεταί σου τοὔψον.* Dion. Cass. 81, 12. *ἐτήρησε νύκτα ἀσέληνον.* Erat autem ad hanc rem secundus ventus Boreas, navalia enim in septentrionali parte Piraei sita erant.

Schol. δι' ὑδρορρόας: (*Διὰ στενοῦ τόπου.*) *ὑδρορρόα καλεῖται τὸ μέρος τῆς στεφανίδος δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.*

923. *λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ*] Cf. ad Thesm. 242. *πρὶν ἀντιλαβέσθαι τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα.* Plut. Mor. p. 454 E. *ἐὰν δ' ἐπιλάβηται (ἡ φλὸξ) τῶν στερεῶν — ταχὺ διέφθειρε.* Noli conferre Pl. 1053. *ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ* (pro quo *βάλῃ* recte Mein.), etc. Sic Anglice 'to catch, seize', Gallice 'prendre a'.

Schol. (*κεἴπερ λάβοιτο*: *Ἐὰν ἅψηται, φησί, μόνον, εὐθὺς καίονται.*)

924. *σελαγοῖντ' ἄν*] Cf. Nub. 285. *ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται μαρμαρέαισιν αὐγαῖς.* 604. *σελαγεῖ* (sec. pers.). Eur. El. 714. *σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων.*

Schol. (*σελαγοῖντ' ἄν*: *Αἱ ναῦς δηλονότι. ταῦτα δὲ λέγει ἐκπληττόμενος ὁ Δικαιόπολις τὸν συκοφάντην. ταῦτα δὲ εἰπὼν τύπτει εὐθὺς τὸν Νίκαρχον.*) *ἀντὶ τοῦ καίοιντο.* R.

926. *μαρτύρομαι*] Antestor. Hoc dicit ab irato Dicaeopolide verberatus. Cf. Pac. 1119. *ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. Β. μαρτύρομαι.* Av. 1031. *μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.* Alibi *ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι*, ut Nub. 1297. Vesp. 1436. Ran. 528. Pl. 932.

ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα] Anglice close, stop. Haec ad chorum, ut videtur, Dicaeopolis. Plat. Phaed. § 155. *ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ξυνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.*

Schol. μαρτύρομαι: *Ὁ Νίκαρχος τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ Δικαιοπόλιδος λέγει μαρτύρομαι.*

927. *φορυτόν*] Anglice rubbish, litter. Cf. 72. *ἐν φορυτῷ κατακείμενος.* Hesychius per *ἄχυρα, φρύγανα* explicat. Confer v. *συρφετός.*

Schol. φορυτόν: *Φρύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετώδους.* (*ἢ φρυγανώδη ἀκαθαρσίαν. ὡς τὸ* [Callimachi in schol. Vesp. 832]

"*σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἀείρας.*"

διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ τὴν ἐκ φρυγάνων στρωμνήν.)

928. *ὥσπερ κέραμον*] Cf. 953. *αἶρον λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.*

Schol. ὥσπερ κέραμον: *Οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς* (*καὶ μόλις*) *κλῶνται.*

929. *τῷ ξένῳ*] Sc. Boeoto.

Schol. (*ἔνδησον, ὦ λῷστε*: *Διπλῆ καὶ μετάβασις εἰς μονοστροφικὴν δυάδα διστιχεῖς ἔχουσαν τὰς περιόδους.*)

930. *Schol. τὴν ἐμπολήν*: *Ἐμπολὴ λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς πραγματείας κέρδος.*

932. *ἐπεί τοι καὶ —*] Quandoquidem. Cf. Ran. 509. *ἐπεί τοι καὶ κρέα | ἀνέβραττεν.* Pac. 628. *ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γέ μου | ἐξέκοψαν.* Eurip. Her. 507. *οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια.* 747. *ἐπεί τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.* Andr. 88. Suppl. 879. Med. 682. Fr. 781, 53. Plat. Charm. 154 E. *καὶ πάνυ γε — ἐπεί τοι καί ἐστι φιλόσοφος.* 162 B. *ἥκιστά γε, ἔφη, ἐπεί τοι καὶ πάνυ ἐδόκει σοφὸς εἶναι.* Theaet. 142 B. *ἐπεί τοι καὶ νῦν ἤκουον* etc. Pol. 567 E. *ἐπεί τοι καὶ πιστότατοι αὐτῷ οὗτοί εἰσιν.* Hipp. M. 288 B. *ἀληθῆ λέγεις — ἐπεί τοι καὶ ὀρθῶς αὐτὸ ὁ θεὸς εἶπε.* Xen. Rep. Ath. III. 13. *ἐπεί τοι καὶ οὕτως ἔχει.* Lucian. Jup. Trag. 2. *οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.*

933. *πυρορραγές*] Cf. Cratin. II. 167. *ἴσως* (*ἴδ' ὡς* Pors.) *πυρορραγὲς κακῶς τ' ὠπτημένον.* Anglice, cracked. Schol: *πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται εἰς τὸ ὀπτᾶσθαι* (*ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτ.* Suidas). *ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ.* Cf. Etym. M. p. 697. Similis vox est *αἱμορραγὴς* Soph. Phil. 825. Similiter fere Phryn. Bekk. p. 39, 5. *Ἐρρωγότας λέγειν λόγους — ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερρωγότων ὀργάνων· καὶ γὰρ ταῦτα ἀνάρμοστον καὶ ἀηδὲς φθέγγονται.*

Schol. πυρορραγές: Πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται εἰς τὸ (*ἐν τῷ* Suid.) *ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ.*

935. Cf. Pl. 941. *τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις;* Eccl. 604. *ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται —.* Pac. 230. 1257. Lucian. III. 88. *τί δ' ἄν τις αὐτῷ χρήσαιτο;*

936. *πάγχρηστον ἄγγος*] Cf. 949—951. Eq. 983. *οὐκ ἂν ἤστην σκεύη δύο χρησίμω, δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη.* 981 sq. S. Paul. II. Epist. ad Tim. 2, 21. *ἔσται σκεῦος — εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.* 3, 17. *πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτυσμένος.* 2, 21. *σκεῦος εἰς τιμήν.* Epist. Rom. IX. 21. *ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος.* 22. *σκεύη ὀργῆς.* 23. *σκεύη ἐλέους.* S. Petr. I. Epist. 3, 7. *ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει γυναικί.* Act. Apost. IX. 15. *σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν.* Arrian. Epict. III. 24. *τίς ἀνέξεταί σου κυβερνήτης, οὐχὶ δ' ὡς σκεῦος ἄχρηστον ἐκβαλεῖ —;* Xen. Mem. II. 4. 5. *ποῖον ἄλλο κτῆμα οὕτω πάγχρηστον;*

κρατὴρ κακῶν] Hoc loco ipsum sycophantam vocat *κρατῆρα*, alludens ad etymologiam: est autem a *κεράννυμι*, misceo. Aliter Aeschylus in Agamemnone v. 1406. *τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε | πλήσας* etc. BE. Schol: *τριπτὴρ δικῶν· δέον εἰπεῖν ἀλῶν.* Ubi legendum *ἐλαῶν* ex Polluce VII. 151. *ὁ δὲ κρατὴρ εἰς ὃν ἀπορρεῖ τοῦ ἐλαίου τὸ πιεζόμενον τριπτήρ.* Similia habet X. 130. ELM. Sed confer v. *ἀλετρίβανος*, Pac. 259. etc.

Schol. (*τριπτὴρ δικῶν: Δέον εἰπεῖν ἐλαῶν, ὁ δὲ εἶπε δικῶν, διὰ τὸ ἐπιτρίβειν αὐτὸν τὰ πάντα δικάζοντα καὶ συκοφαντοῦντα.*

937. *φαίνειν*] Similis lusus in verbo *φαίνειν* erat v. 826.

ὑπευθύνους] Cf. Eq. 259. Vesp. 102. V. Blomf. ad Prom. p. 143. et Gl. Pers. 184.

Schol. φαίνειν ὑπευθύνους: Διὰ τὸ φαίνειν ἔπαιξε λυχνοῦχον εἰπών. R. τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν νοεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ποιεῖν φῶς. (διὰ τοῦτο καὶ λυχνοῦχον ἐπήγαγεν, ὃν λέγομεν φανὸν ἢ λαμπτῆρα.)

938. λυχνοῦχος] Laterna, i. q. φανός. Cf. Fr. 114. καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν | ὥσπερεὶ καινοῦ λυχνούχου | πάντα τῆς ἐξωμίδος. 274. Pherecr. II. 271. ἄνυσόν ποτ' ἐξελθών, σκότος γὰρ γίγνεται, | καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον. Alex. III. 426. ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον | μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν. 451. Lys. Fr. 51. λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον. Pollux X. 116. ὁ δὲ νῦν φανὸς καὶ λυχνοῦχος, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη etc. Athen. p. 1561. ed. Dind. ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ (sc. a φαίνω) ὠνομάζοντο etc.

939. τὰ πράγματα dixit παρὰ προσδοκίαν pro τὰ φάρμακα. ELM.

ἐγκυκᾶσθαι] Miscere sibi, in suum usum. Cf. 1017.

940—946. De metro horum versuum v. Gaisford. ad Hephaest. p. 245. Similes versus sunt Pherecratis apud Athen. p. 685 A.

940. πεποιθοίη] Cf. Cratin. II. 179. ἐδηδοκοίη. Eupol. II. 569. πεπαγοίην. Soph. Oed. R. 840. ἐκπεφευγοίην. Xen. Cyr. II. 4. 17. προεληλυθοίης.

ἀγγείῳ τοιούτῳ] Schol: τῷ συκοφάντῃ λέγει διὰ τὸ καὶ αὐτὸν κράζοντα μέγαν ἦχον ποιεῖν.

Schol. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη: (Διὰ τὸ κράζειν καὶ βοᾶν τὸν συκοφάντην λέγει ὁ χορὸς ὅτι πῶς ἂν θαρροίη τοιούτῳ ἀγγείῳ ἄνθρωπός τίς ποτε, τοιοῦτον ἦχον ποιοῦντι; παρόσον καὶ οἱ ἄνθρωποι παραιτοῦνται ἐπὶ τοιούτων κεράμων ἀναγκαῖόν τι βαλεῖν φοβούμενοι τὸ σαθρὸν αὐτῶν. Ἄλλως.) τῷ συκοφάντῃ λέγει (πῶς ἂν θαρροίη τις,) διὰ τὸ καὶ αὐτὸν κράζοντα μέγαν ἦχον ποιεῖν.

945. κατωκάρα] Cf. Pac. 153. Pind. Fr. 134. οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται. Suid. Κατωκάρα οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Idem docet Gregorius Cor. p. 51.

Schol. κατωκάρα: Κατὰ κεφαλήν. οὕτως δὲ ὑφ' ἓν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.

946. ἤδη καλῶς ἔχει σοι] Cf. Th. 1189. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν | ἤδη βαδίζειν. Lys. 93, 47. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ᾤχετο. 95, 23. Clearch. com. IV. 563. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει. Haec ad Dicaeopolin chorus. Sensus est: Jam bene tibi colligatus est sycophanta. Schol: ἤδη καλῶς ἐδεσμεύθη.

Schol. ἤδη καλῶς ἔχει σοι: Ἤδη καλῶς ἐδεσμεύθη. (διπλῆ καὶ ἕπεται ὁμοία ἐκ τῶν ἐφθημιμερῶν τῇ πρώτῃ.) τὸ δῆσαι τὸν συκοφάντην. R.

947. μέλλω γά τοι θερίδδεν] I. e. συσκευάζεσθαι. Sensus videtur esse. Jam merces meas convasaturus sum.

Schol. μέλλω γέ τοι θερίδδειν: Καταβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν. ἢ διότι πολλοῦ ἐθέριζον διὰ τὸν πόλεμον. — ὡς γεωργός φησι μέλλω θερίζειν καὶ μέλλω κερδαίνειν πολλὰ καὶ καρποῦσθαι. R. (τινὲς δέ φασι τὸν Δικαιόπολιν εἰρηκέναι μέλλοντα λαβεῖν τὰ τοῦ Βοιωτοῦ φορτία.)

948. ὦ ξένων βέλτιστε] Cf. Vesp. 233. βέλτιστε συνδικαστῶν.

Schol. (ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε: Διπλῆ καὶ ἄλλη περίοδος τοῦ χοροῦ, ἰαμβικὴ καὶ αὕτη, ἐκ τριῶν μὲν διμέτρων ἀκαταλήκτων καὶ τετάρτου καταληκτικοῦ. πρὸς πάντα δὲ συκοφάντην ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σωρόν.)

949. πρόσβαλλ'] Applica. Anglice apply, use.

πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων] Cf. Soph. Phil. 481. ἐμβαλοῦ μ' ὅπη (ὅποι?) θέλεις ἄγων.

951. πρὸς πάντα συκοφάντην] Ad quamlibet rem sycophantam. Praeter exspectationem illatum συκοφάντην; nam dicturus videbatur χρήσιμον, δεινόν, εὐφυῆ, aut aliquid simile. Cf. ad 936. Ran. 968. σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 493. βούλευμα — χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον. 273. τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα. Thesm. 532. οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα. Apollod. com. IV. 454. πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς. Theocr. XXII. 58. ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης. Aesch. Pers. 332. πρῶτος εἰς εὐψυχίαν.

952. *Schol.* μόλις γ' ἐνέδησα: Ὁ Δικαιόπολις λέγει τὸν συκοφάντην. (διπλῆ δὲ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους δύο.)

953. αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον] Cf. 1140. τὴν ἀσπίδ' αἶρου.

τὸν κέραμον] Sic facete dicit sycophantam, quod ille tanquam vas fictile ἐν φορυτῷ colligatus portandus esset. Cf. 905. et 928.

954. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν] Procopius, a Berglero comparatus, Epist. 55. ἀλλ' ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας. Lucian. de merc. cond. 13. ὑποκύψαντα φέρειν τὸν ζυγὸν ἐλαφρόν τε καὶ εὔφορον. Rarum sensu activo ὑποκύπτειν, quare tentabam ὑπόκλινε.

τὰν τύλαν] Callum cervicis aut humeri intelligendum esse liquet ex v. 860. ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς. Cf. Diog. L. IX. 8. 4. καὶ πρῶτος (Protagoras) τὴν καλουμένην τύλην, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρεν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ παιδείας· φορμοφόρος γὰρ ἦν. (Anglice the pad.) Theocrit. XVI. 32. ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.

Ἰσμήνιχε] Ἰσμήνιχος hic audit qui supra Ἰσμηνίας 861. Sic Ἀμύντας et Ἀμύντιχος idem Theocr. VII. 2. 132. Μάνης et Μανόδωρος Av. 657. coll. 1311. 1329. Σαμίας et Σάμιχος, Ἀθανίας et Ἀθάνιχος. Ἀμφιάραος et Ἄμφις (Etym. M. 93, 50), Ἰφιγένεια et Ἰφιάνασσα et Ἰφιγόνη. Ὑποκοριστικὰ videntur nomina in -ιχος desinentia. Ita certe πύρριχος pro πύρρος Theocr. IV. 20. (ubi schol: ὑποκοριστικόν, Αἰολικῶς). ὅσσιχος IV. 25. Etym. Gud. p. 436, 49. ὀρταλὶς καὶ Αἰολικῶς ὀρτάλιχος. Ubique autem obvia sunt in scriptoribus et inscriptionibus nomina Boeotorum propria in -ιχος et -ίχα desinentia. E. g. Ἀθάνιχος, Ἀρήιχος, Διωνύσιχος, Ἑρμάϊχος, Καβίριχος, Ἀσώπιχος, Θείβιχος, Ὀλύμπιχος, Ὁμολώιχος, Σάμιχος, Ἀγρύκιχος, Ἀμφάριχος, Θερσάνδριχος, Καράϊχος, Μελάντιχος, Μύριχος, Μύρριχος, Σωτήριχος, Ἐγειρίχα, Σωσίχα, Βοσπόριχος (Dem.), Σωτήριχος, Σώτιχος, Λάμπιχος (Lucian.), Τύννιχος (Plat.), Ἀβρώνιχος (Dem.), Στρόβιχος (Lucian.), Θυώνιχος (Theocr.). Στρόμβιχος, Πέλλιχος, Μήτιχος (Plut.), Πράνιχος (Plat.), Τυνδάριχος, Φρύνιχος, Οἰώνιχος (Eq. 1287.), Μητίχη (Athen.), Μελιστίχη (Eccl. 46.).

V. ad Greg. Cor. p. 290—293 Schaef. Ahrens Dial. Aeol. p. 216. Boeckh. C. J. I. 725.

Schol. (τὰν τύλαν: Τὸν τύλον τὸν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν γεγενημένον. Ἄλλως. τὴν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν ἐν τῷ τραχήλῳ γινομένην τοῦ τραχήλου σκληρότητα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχθοφόρων ζῴων.) ὃν δὲ εἶπεν ἄνω Ἰσμηνίαν νῦν Ἰσμήνιχον ὁ Θηβαῖος καλεῖ.

955. *Schol.* χὤπως κατοίσεις αὐτόν: Ἐπεὶ οἱ βαστάζοντες κεράμους εὐλαβῶς πάνυ καὶ προσεχόντως βαστάζουσι.

956. πάντως] Angl. in any case.

ἀλλ' ὅμως] Elmsleius confert Eur. Hec. 842. πιθοῦ· παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι | τιμωρόν· εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως. Cf. 402.

Schol. διαπαίζει τὸν συκοφάντην ὡς οὐδὲν ὀρθὸν ἦν, ἵνα μὴ οὕτω κούφως ἀπέρχῃ. R.

958. συκοφαντῶν γ' εἵνεκα] Cf. ad Nub. 420. Isocr. Or. XV. § 174. ἀσφαλῶς ἂν ἔζων ἕνεκά γε συκοφαντῶν.

Schol. εἰς τὸ κατὰ συκοφάντας μέρος. R.

959. βωστρεῖς] Clamitas. Cf. Pac. 1146. Av. 274. Lys. 685. Hom. Od. μ'. 124. Theocr. V. 63. βωστρήσομες. 66. βωστρέωμες. Confer v. ἐλαστρεῖν, Il. σ'. 543. Eur. Iph. T. 934. 971.

Schol. Δικαιόπολι: Ἔρχεται Λαμάχου ἄγγελος λέγων τῷ Δικαιοπόλιδι ὅτι ἔπεμψε Λάμαχος σὺν τρισὶ δραχμαῖς καὶ ἑτέρᾳ μιᾷ, ὅπως εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν δῷς μοι τῆς μὲν μιᾶς δραχμῆς κίχλας, τῶν δὲ τριῶν ἔγχελυν.

960. ἐκέλευε —] Sic 104. ἰέναι σ' ἐκέλευον.

ταυτησὶ δραχμῆς] Cf. 130. ταυτασὶ — δραχμάς. 985.

961. τοὺς Χόας] Χόες pars festi Dionysiaci erat, quod mense Anthesterione per triduum agebatur. Unde dictum Ἀνθεστήρια. Primus dies Πιθοιγία dicebatur, secundus Χόες, tertius Χύτροι. Idem erat festum τὰ ἐν Λίμναις Διονύσια et τὰ Λήναια dictum. Ran. 215. ἣν (βοὰν) ἀμφὶ Νυσήιον Διὸς Διώνυσον ἐν | Λίμναισιν ἰαχήσαμεν | ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος | τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι | χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος. Cf. infra 1076. 1211. Plut. Anton. 70. τῆς τῶν Χοῶν οὔσης ἑορτῆς. Aelian. V. H. II. 41. καὶ ἐν Διονύσου δὲ τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ προὔκειτο ἆθλον τῷ πιόντι πλέον στέφανος χρυσοῦς. Ultima vero in Χόας producitur quod in eam cadit arsis. Cf. Thesm. 746. τρεῖς χόας ἢ τέτταρας; Anaxandrid. III. 181. τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος | εἶναι. Ob eandem causam producitur ultima in χόα v. 1202. et Eq. 355. ἱερέα Av. 849. Pl. 1182. Sed in thesi eadem corripitur. Sic Theophil. III. 626. τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα, etc.

Schol. εἰς τοὺς Χόας: Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν. ἐπετελεῖτο δὲ Πυανεψιῶνος ὀγδόῃ. οἱ δὲ Ἀνθεστηριῶνος δεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην· κατὰ μέρος δὲ Πιθοιγίαν, Χόας, Χύτραν (Χύτρους?). καὶ αὖθις, ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο

τοιόνδε τι Πανδίων. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες. τοῦτο δ' ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν [ad Eq. 95.] εἴρηται.) τὸ δὲ χοᾶς, ὅτε ἐπὶ τῶν μέτρων τίθεται, περισπᾶται, (ὡς τὸ [Nub. 1238.] "ἐξ χοᾶς χωρήσεται." καὶ αὖθις [Eccl. 45.]

"τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῖν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα."

μέτρον δέ ἐστιν Ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. καὶ ἀλλαχοῦ [infra 1085] Ἀριστοφάνης

"ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστιν λαβών."

οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. Ὅμηρος Od. Ζ. 76.] περὶ τῆς κίστεώς φησι·

"μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα
ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες."

χοὰς δὲ ὡς τιμὰς, ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. ἐκπίπτει δὲ χρησμὸς δεῖν χοὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς [Oed. Col. 469.]

"πρῶτον μὲν ἱερᾶς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς
κρήνης ἐνέγκοι δι' ὁσίων χειρῶν θιγών·
ὅταν δὲ χεῦμα ταῦτ' ἀκήρατον λάβῃς,
κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη.")

962. *Κωπᾷδ' ἔγχελυν*] Sub. *δοῦναι* ex praecedenti *μεταδοῦναι*.

963. *ὁ ποῖος οὗτος —;*] Cf. 418. *τὰ ποῖα τρύχη;* Eur. Phoen. 1704. *ὁ ποῖος;* Nub. 1270. *τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';* Th. 96. *καὶ* (f. *ὁ*) *ποῖός ἐστιν οὗτος;* Subaudiendum *ἐκέλευε δοῦναι*. Concise dictum, ut in responsionibus fieri solet. Cf. ad Lys. 529. *ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.* | *ΠΡ. ὑμεῖς ἡμᾶς;* Theocr. V. 5. *τὰν ποίαν σύριγγα (κλέψαντα);*

Schol. ὁ ποῖος οὗτος: *Διασύρει ὡς ἄσημον τὸν Λάμαχον. (ταλαύρινος δὲ ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.)*

964. *ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος*] Cf. Pac. 241. *ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν (Πόλεμος).* Soph. Aj. 205. *ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς | Αἴας* etc. Schol: *ταλαύρινος δὲ ὑπομονητικός.* Hom. Il. *ε'*. 289. *Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. υ'*. 78. *χ'*. 267.

965. *κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους*] I. e. quatiens. Cf. Eur. Herc. 1003. *Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος* etc. Aesch. Prom. 1048. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων | αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.* Pac. 1173. *ταξίαρχον — τρεῖς λόφους ἔχοντα (σείοντα?).* Aesch. Sept. 366. *τρεῖς κατασκίους λόφους σείει.* Infra 1109. Av. 94. Schol. Pac. 395. *ἐχρῆτο δὲ (Πείσανδρος) τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν.* Hom. Il. *ν'*. 504. *αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης* etc. Simonid. Fr. 47, 4. *μελία κραδαινομένη.*

Schol. κατασκίοις λόφοις: Δυναμένοις σκιάν τινι ποιῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐπιμήκεις, μεγάλους. — κραδαίνων δὲ σείων, παρὰ τὴν κράδην, ὃ τῆς συκῆς φύλλον δηλοῖ. ὅθεν τὸ κραδᾶν καὶ κραδαίνειν, κυρίως τὸ τὰ τῆς συκῆς φύλλα σείειν, καὶ πάλλειν. Junt.

966. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ —] Sc. μεταδοίην. Cf. Nub. 108. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι | τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας. Pl. 924. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι | τὸν Πλοῦτον αὐτόν. Vesp. 297. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς. Fr. 528.

Schol. οὐκ ἂν μὰ Δί' οὐ δοίην: Ὅτι ἐπὶ ὀψαρίων μόνον λέγεται τὸ τέμαχος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τόμος, οἷον τυροῦ.

967. κραδαινέτω] Praeter exspectationem dictum pro φαγέτω: quod animadvertit Dobraeus. θρῖον ταρίχους afferri sibi jubet Lamachus v. 1101. in pugnam exiturus." DIND. Cf. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι. Chionid. (Menand.?) apud Athen. III. 119 E. ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον (f. κοπτέον). Append. Prov. III. 5 ἡ Θρᾷττα ἐπὶ τῷ ταρίχει: — φίλοινος οὖσα διψῆν ἔφασκε διὰ τὸ φαγεῖν τάριχος. De locutione φαγεῖν τι ἐπί τινι cf. ad 835. Pl. 1005. Eq. 707. Ach. 835.

Schol. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχῃ: Ταρίχῃ ἐσθίων ὁπλιζέσθω· τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις ἤσθιον. (δέον δὲ εἰπεῖν ἐπὶ ταρίχῃ ἀριστάτω [ἐσθιέτω?] ἔφη ἐπὶ ταρίχῃ τοὺς λόφους κραδαινέτω διαπαίζων αὐτόν.)

968. ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ] Corrigendum, ni fallor, ἢν δέ τι λιγαίνῃ. Cf. Hom. Il. λ'. 684. κήρυκες δ' ἐλίγαινον. Aesch. Sept. 871. λιγαίνειν. Bion. Id. II. 1. λῇς νύ τί μοι, Λυκίδα, Σικελὸν μέλος ἁδὺ λιγαίνειν —; Mosch. III. 82. 121. Anacr. Fr. 51, 3. Lucian. Lex. 2. λιγυρίζοντας τὴν θερινὴν ᾠδήν. Aesch. Pers. 332. λιγέα κωκύματα. Hom. H. Apoll. 1. λίγ' ἀείδει. Valet autem λιγαίνειν ὀξέως φωνεῖν (Eust.).

τοὺς ἀγορανόμους] Sc. lora. Cf. 723. 824.

Schol. ἂν δ' ἀπολιγαίνῃ: Ἐὰν δὲ θορυβῇ ἢ ὀξέως βοᾷ, παρὰ τὸ λιγύ, καλέσω κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀγορανόμους. λέγει δὲ τοὺς ἱμάντας, οὓς ἀγορανόμους ἤδη κατέστησεν ἄνω [724].

969. τόδε — τὸ φορτίον] Sc. merces, quas a Boeoto empsit.

970. ὑπαὶ πτερύγων] Scholiasta, εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων: ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων καὶ κιχλῶν καὶ κοψίχων. ὁ δὲ τρόπος ποιητικός. μιμεῖται δὲ τὸ μέλος. "Grammatici sententiae nonnihil accedit auctoritatis ex Av. 1300. ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη, | ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη | ἢ πηνέλοψ ἢ χὴν τις ἢ περιστερὰ | ἢ πτέρυγες ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν." ELM. Cf. Av. 1426. ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον; ubi ad idem canticum haud dubie respexit comicus. Anglice reddas with wings (to the flutter of wings). Cf. Hesiod. Op. 580. ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν | πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων. Scut. 278. τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν | ἐξ ἁπαλῶν στομάτων. Hom. Il. φ'. 12. ὑπαὶ ῥιπῆς πυρός. Od. θ'. 192. λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. H. Apoll. XXI. 1. Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει. Aesch. Ag. 1530. καταθάψομεν — ὑπὸ κλαυθμῶν. Soph. El. 630. ὑπ' εὐφήμου βοῆς | θῦσαι. 711. χαλκῆς ὑπαὶ | σάλπιγγος ᾖξαν.

Eur. Bacch. 156. *μέλπετε τὸν Διόνυσον βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.* Iph. A. 1038. *συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσσᾶν ἔστασαν ἰαχάν.* Ion. 498. *συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων.* 1333. *ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.* 1474. *ὑπὸ λαμπάδων.* Alc. 915 sq. Med. 1027. Hel. 610. 723 sq. Tro. 343. Herod. I. 17. *ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων.* VII. 56. *ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα.* Plut. Alex. 31. *ὑπὸ λαμπάδων ἐπιπορευόμενος τὰς τάξεις.*

κιχλῶν καὶ κοψίχων] Cf. Nicostr. com. III. 280. *κίχλας καὶ κοψίχους.* Alciphr. III. 30. 1. *κοψίχους καὶ κίχλας.*

Schol. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων: *Ἀντὶ τοῦ μετὰ (πτερύγων καὶ κιχλῶν καὶ κοψίχων. ὁ δὲ τρόπος ποιητικός. μιμεῖται δὲ τὸ μέλος.)*

971—999. Haec antistrophicae esse, unum vero pedem initio antistrophes deesse, primus omnium monuit Hermannus p. 364. ELMSL.

971. Chorus beatum praedicat Dicaeopolin Pacis commodis fruentem, Bellumque detestatur. BE. Cordacem hic saltasse Chorum constat. V. Rossbach. Metr. III. 546.

Schol. (*εἶδες ὦ*: *Ὑφ' ὃ κορωνὶς, ὑποχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν. καὶ ἔστι συζυγία κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὴς, φαντασίαν παρέχουσα ἐπιρρήματος, ὅτι τὰς στιχικὰς περιόδους οὐκ ἔχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ στίχου. ἀλλ' οὐδ' εἰσὶ παρεισβατικαὶ πρὸς τὸ θέατρον, αἱ μὲν προηγητικαὶ, καὶ αὐτοῖς περίοδοί εἰσιν ἑπτὰ, κῶλα παιωνικὰ ἐκ μονομέτρου καὶ τετραμέτρου δὶς κἀκ τριῶν μέτρων. διεμπολᾶν δὲ τὸ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν.*)

972. *ὦ πᾶσα πόλι*] Cf. Fr. 162. *ὦ πόλι φίλη Κέκροπος.*

973. *διεμπολᾶν*] Cf. Soph. Fr. 517. *φθοίμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα.*

974. *ἐν οἰκίᾳ*] In senario *ἐν τῴκίᾳ* est Vesp. 827.

Schol. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ: *Τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρὰ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν, τὰ δὲ μὴ ἀνθηρὰ ἐσθίομεν.* (*Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνέων τὰ μὲν ἐάσει νέμεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ δὲ νέμεται.*) *ἔπαιξε δὲ εἰπὼν παρὰ προσδοκίαν τὰ χλιαρά.*

975. *χλιαρά*] Tepida, i. e. cocta. Prima in hac voce, ut in *χλιαίνειν*, semper producitur in Atticis poetis. Cratinus II. 99. *τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν.* Idem II. 90. *χλιαρὸς ταγηνίας* Magnes II. 10. *ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαρούς;* Noster Fr. 421. *μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.* Lys. 386. *σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.* Contra corripitur in Epicharm. ap. Athen. p. 479. Alcman. ibid. p. 416.

Schol. χλιαρά: *Ἔνθερμα.* Vict.

976. *μεγάλα δὴ φρονεῖ*] Corrigendum fortasse *μέγα τι δὴ φρονεῖ.* V. annot. crit.

978—986. et 990—998. Versus paeonici, quos excipit tetrameter trochaicus, ut in Av. 349—353. Metrum est –́ ◡ ◡ ◡, –́ ◡ ◡ ◡, –́ ◡ ◡ ◡, –́ ◡ –. Versus Aristophaneus paeonicus quadratus, de quo M. Victorinus III. 15. 9. et A. Fortunatus I. 6. *Τὸ πολυθρύλλητον τετράμετρον* (*Παιωνικὸν*) appellat Hephaestio p. 73. Idem metrum est Eq. 617. Vesp. 1275—1289. Supra 670—671. 694—695. M. Victorinus II. 3. 11. 'Ari-

stophaneum vocatur non quia conditor ejus idem fuit, nam et Eupolis et Cratinus et alii priores usi sunt eo, verum quia plurimus in hoc metro Aristophanes est.'

978. *αὐτόματα πάντ' ἀγαθά*] Cf. Cratin. II. 110. *αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τἀγαθά.* Theopomp. com. II. 807. *πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας.* Diphil. IV. 380. *ἥκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τἀγαθά.* Xen. Hier. 3, 5. *ὥστε νομίζω τῷ ὄντι αὐτόματα τἀγαθὰ τῷ φιλουμένῳ γίγνεσθαι καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων.* Arist. Fr. 556. *ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά.* Similiter fere Lucianus de merced. cond. 3. *ἀτεχνῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα φύεσθαι.*

τῷδέ γε] Sic 346. *ὅδε γε.*

Schol. *τῷδε: Τῷ Δικαιοπόλιδι.* R.

979. *Πόλεμον*] Cf. Nub. 6. *ἀπόλοιο δῆτ', ὦ Πόλεμε*, etc. Pac. 205.

ὑποδέξομαι] Hospitio accipiam. Cf. Hom. Od. π'. 70. *πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;* Il. σ'. 59. 89. ξ'. 52. Hesiod. Th. 513. Herod. I. 44. *οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξεῖνον.* 41. *οἰκίοισι (σε) ὑποδεξάμενος ἔχω.* Isocr. 192 E. *ὁ ὑποδεξάμενος.* Philonid. com. II. 422. *ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις.* Unde *ὑποδοχὴ* (hospitium, receptio hospitalis), Pac. 530.

Schol. (*οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον: Ἐσωματοποίησε τὸν πόλεμον. διὸ ἔφη οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὸν, ὡσανεὶ ἄνθρωπόν τινα. αἱ δὲ ἀκολουθητικαὶ περίοδοι εἰσὶ δεκάκωλοι ἐξ ἐννέα παιωνικῶν τετραμέτρων καὶ ἑνὸς τετραμέτρου τροχαϊκοῦ καταληκτικοῦ.*)

980. I. e. nunquam apud me potabit. Cf. Eq. 1289. *οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.* Soph. Ant. 374.

τὸν Ἁρμόδιον] Scolion in Harmodium, qui Pisistratidarum tyrannidem destruxerat cum socio suo Aristogitone. V. Vesp. 1225. Antiphanem apud Athen. XV. p. 692 F. DIND. Allusio ad scolion deperditum. Illud fortasse fuit cujus initium legitur Vesp. 1226. *οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος* (malim *γένετ' ἔν γ' Ἀθήναις*). ELM. De Harmodii scolio, cujus Callistratum auctorem fuisse perhibet Hesychius in *Ἁρμοδίου μέλος*, cf. 1058. Vesp. 1226. Lys. 632. Fr. 377. et ad 1093 infra. Antiphan. ap. Athen. 692 F. *Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο.* ibid. 503 E. *ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν | Παιᾶνα μηδ' Ἁρμόδιον.* Fritzsch. Quaest. Arist. p. 50 sq. Bergk. Rel. Com. p. 368. Similiter Xen. Anab. VI. 1. 6. *ἐξῄει ᾄδων τὸν Σιτάλκαν* (cantici nomen). Herod. II. 49. *αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι Διόνυσον.* Et *Λίνος* cantilenae cujusdam nomen est Herod. II. 79. Scolia aliaque similia cantica a primo eorum nomine appellari morem fuisse monet Meinekius Fr. com. IV. 676.

Schol. *τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται: Ἐν ταῖς τῶν ποτῶν συνόδοις ᾖδόν τι μέλος Ἁρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ "φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που* (*οὔπω* apud Athen. 695 A. qu. *οὐδέπω*) *τέθνηκας." ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα.* (*ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ*

Τελαμῶνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ πόλεμος. παροίνιος δὲ μέθυσος καὶ ὑβριστής, δηλονότι ὁ πόλεμος.)

982. *πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας*] De opiparis epulis. Amphis apud Athen. III. p. 100. *εἰς τὴν ἑσπέραν χορταζόμενα πᾶσιν ἀγαθοῖς.* Cf. infra ad 1026. BE. Cf. Av. 1706. *ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες.* Ran. 302. Vesp. 1304. *εὐθὺς γάρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν, | ἐνήλλετ', ἐσκίρτα.*

ἐπικωμάσας] Comissabundus irruens. Cf. Menand. IV. 286. *ἐπεκώμασ' ἡμῖν.* Plat. Legg. XII. 950 A. *εἰς τὰς ἄλλας ἐπικωμάζοντας πόλεις.* Isae. III. 16. *ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν.* Athen. 603 E. *Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐπεκώμαζε τῷ Ζήνωνι.* Plut. Pyrrh. 13. *δῆμος ἐπικωμαζόμενος ἀσελγῶς καὶ παροινούμενος.* Alciphr. I. 39. *ἐπεκωμάσαμεν Λεξιμάχῳ.* Similiter fere Pl. 805. *ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν | ἐπεισπέπαικεν.* et Nicostr. com. III. 279. *Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω.*

Schol. ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας: Ἐφ' ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς (ἐπικωμάσας, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς εἰσπεσών).

984. *Schol. προσέτι πολλά: Ἐν τῷ πίνειν (πολλὰ ἐμοῦ προκαλουμένου αὐτὸν καὶ) λέγοντος, Πῖνε κἀνάκεισο ἥσυχος, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τὰ πράγματα συνέτριψε καὶ ἠφάνιζε τὰς χάρακας καὶ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων. φιλοτησίαν δὲ ἔλεγον τὴν φιάλην τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις.*

985. *κατάκεισο*] Accumbe. Cf. ad Av. 463. Vesp. 1236.

τήνδε φιλοτησίαν] Cf. ad 1049. Eq. 568. *τήνδε — πόλιν.*

φιλοτησίαν] Sub. *κύλικα.* Cf. Lys. 203. *κύλιξ φιλοτησία.* Theogn. 317. *ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος.* Alex. III. 515. *φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ | ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.* III. 408. *τῆς φιλοτησίας ἐγὼ | μεστὰς προπίνω γ'* (leg. *προπίομ'*?) *ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.* Theopomp. II. 804. *φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.* Theogn. 489. *ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,* etc. Dem. p. 380, 27. *καὶ συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ καὶ φιλοτησίας προὔπινεν.* Lucian. III. 235. *προπινόντων φιλοτησίας.* IV. 15. IX. 39. Alciphr. III. 55. *τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης.* Arist. Fr. 609. *ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.*

986. *τὰς χάρακας*] Ridicas vitium intellige. Cf. Vesp. 1291. *εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.* 1201. Pac. 1263.

τὰς χάρακας ἧπτε] Cf. Pl. 301. *ἡμμένον σφηκίσκον.* Pac. 612. *ἐψόφησεν ἄμπελος* Vesp. 436.

Schol. (χάρακας: Τοὺς πεπηγότας καλάμους ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἔκαιεν, ἤγουν τὰς ἀμπέλους ἀπὸ μέρους.)

987. *ἐξέχει*] Anglice, spilt, wasted. Cf. Ran. 855. Lucian. dial. mer. XV. 1. *τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν ἐπεισπαίσας.*

ἐκ τῶν ἀμπέλων] Pro *ἐκ τῶν πίθων* aut *ἀμφορέων.* V. schol. De vastatione vitium Atticarum cf. 183. 232.

Schol. (ἐξέχει θ' ὑμῶν βίᾳ: Ὡς ἐπὶ πολέμου. ἔδει δὲ ἐκ τῶν πίθων εἰπεῖν, οὐκ ἐκ τῶν ἀμπέλων.)

988. *ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον*] Ad alites quibus onustus est alludit Dicaeopolis.

ἐπὶ τὸ δεῖπνον] Angl. for the (his) supper. Simplex *ἐπὶ δεῖπνον* (to supper) est 1085. et alibi saepe.

μεγάλα δὴ φρονεῖ] Cf. Eur. Her. 933. *ἔστειχε μείζω* (*μεῖζον*?) *τῆς δίκης φρονῶν πολύ*. Ran. 835. *μὴ μεγάλα λίαν λέγε* (sub. *ἔπη*). Rarissimam hanc locutionem apud antiquos Atticos esse monet Lobeck. ad Aj. 1120. Dicebant enim potius *μέγα φρονεῖν*, *σμικρὸν*, etc.

Schol. *τὰ δ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον*: *Ἐπείγει, σπεύδει*. R. *πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκε περὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος· τὰ γὰρ διὰ μέσου περὶ τοῦ πολέμου εἴρηται. ὁ δὲ λόγος, Δικαιόπολις σπουδάζει περὶ τὸ δεῖπνον.*

989. *δεῖγμα*] Solebant homines gloriosi, cum domi opipare se exciperent, pennas alitum ante fores aedium abjicere, ut praetereuntes ex signo illo conjicerent lautius intus coenari. KUST. Hodie testae ostrearum coenae lautissimae testes sunt. MULL. Cf. Theophr. Char. 21. *καὶ βοῦν θύσας τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλεῦσαι στέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν ὅτι βοῦν ἔθυσε.* Redde, victus lauti documentum (seu specimen). V. schol. Menand. IV. 96. *τὸ δ' ὀξύθυμον — δεῖγμ' ἐστὶν — πᾶσι μικροψυχίας*. Plut. Pomp. 36. *ταῦτα μικραί τινες ἀπαρχαὶ καὶ δείγματα τῶν ἄλλων χρημάτων καὶ κτημάτων εἰσί.* Plutarch. Vit. Nic. (I. 542 C.) *δείγματα καὶ γεύματα* (Euripidis Musae).

πτερά] Similiter fere Q. Cal. IX. 356. *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ | οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο.*

Κύπριδι — ξύντροφε] Cf. Soph. El. 1190. *τοῖς φονεῦσι σύντροφος*. Herod. VII. 102. *τῇ Ἑλλάδι πενίη ἀεὶ σύντροφός ἐστι*. Lucian. I. 37. *φιλοσοφίᾳ — σύντροφοι*. Alibi cum genitivo jungitur. Sic Av. 579. *τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ*. Eubul. apud Athen. p. 108 A. *τηγάνων τε σύντροφα — μειρακύλλια.*

Διαλλαγή] Persona muta inducitur *Διαλλαγὴ*, ut in Lys. 1114. *ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;* Sic in Pace fabula *Εἰρήνη* et *Ὀπώρα*, et in Equitibus (1389) *αἱ Σπονδαί*. Ut formosam puellam eam hic alloquitur.

Schol. *δεῖγμα*: *Οἷον τῆς παρ' αὐτῷ ἔνδον τρυφῆς σημεῖον καὶ ἀπόδειξις πρόκειται τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν ὀρνίθων πτερά, ἃ τιλθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλεν.*

ὦ Κύπριδι: *Ἀντὶ τοῦ ὦ εἰρήνη. καλῶς δὲ ἡ εἰρήνη τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ταῖς Χάρισι φίλη, ὅτι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται, καὶ ὅτι ἡδίστη καὶ ἐπιχαρής ἐστιν.*

990. *καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον*] Cf. Pac. 618. *ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν* (sc. *ἡ Εἰρήνη*), | *οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.* Soph. Oed. R. 189. *εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*. Theocrit. X. 38. *ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδάς.*

ὡς — ἄρ' ἐλάνθανες] Cf. Eq. 1170. *ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον*. Pac. 819. *ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν*. Nub. 1476.

ὡς ἐμαινόμην ἄρα. Soph. Trach. 871. *ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν.* Eur. Hipp. 1169. *ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ | ὀρθῶς.*

Schol. (*ὡς καλὸν ἔχουσα: Σωματοποιεῖ τὴν εἰρήνην, καὶ κάλλος αὐτῇ περιτίθησι, καὶ ἔρωτα αὐτῆς ἔχειν βούλεται.*

ἐλάνθανες: Ἐμὲ δηλονότι ὦ εἰρήνη.)

991. *ξυναγάγοι*] Cf. Ran. 452. Av. 1731. *Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ τὸν — ἄρχοντα θεοῖς μέγαν Μοῖραι ξυνεκοίμισαν ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.*

πῶς ἂν —;] Utinam, *εὐκτικῶς.* Cf. Eq. 16. Pac. 68. Thesm. 22. Soph. Oed. R. 765. Aj. 388. Phil. 794. 531. 1214. El. 660. Eur. Med. 96. 174. etc.

992. *ὁ γεγραμμένος*] I. e. in tabula depictus. Cf. Aesch. Eum. 50. *εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας* (Gorgonas) | *δεῖπνον φερούσας*, Dicaeopolis ad notam quandam picturam digitum intendit. BERG. Cf. Lys. 679. *τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει, | ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων* etc. Vesp. 97. Ran. 538. 938. Plutarch. Anton. p. 927 B.

στέφανον ἀνθέμων] Cf. Cratin. II. 72. *παντοίοις — ἀνθέμοις ἐρέπτομαι.* Cephisod. II. 884. *χρυσᾶ — ἄνθεμα.* Vox rara in comoedia.

Schol. *ὥσπερ ὁ γεγραμμένος: Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔγραψεν Ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις. ὁ οὖν νοῦς δι' ὑπερβατοῦ· ἐλάνθανές με οὕτως εὐειδὴς οὖσα, ὡς ὁ γεγραμμένος Ἔρως. ἀνθέμων ἀντὶ τοῦ ῥόδων.*

993. *γερόντιον — νενόμικας*] Sub. *εἶναι.* Cf. ad Av. 496.

γερόντιον] Senem decrepitum. Eq. 42. *δύσκολον γερόντιον.* Nub. 790. *ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον.* Eubul. III. 258. Com. anon. IV. 614. *νέσταλον* (*δύσκολον*? v. Eq. 42.) *γερόντιον.* Theocr. IV. 58. Xen. Anab. VI. 3. 22. *γράδια δὲ καὶ γερόντια* etc.

νενόμικας] Vim praesentis habere monet Muller. Cf. Eq. 714. *ὡς σφόδρα σὺ τὸν Δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.* Antiph. III. 36. *τοὺς — μεγάλους νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς.* Axionic. III. 534. *τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.* Timocl. III. 595. *δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς.* Lys. 1234. *ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.* Soph. El. 1101. *ᾤκηκεν.* Quod ad rem, cf. Vesp. 1380. *ἀφελόμενός σε* (*ταύτην*) *καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν | κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν.*

Schol. *ἢ πάνυ γερόντιον: Εἰ καὶ γέροντά με δοκεῖς ὁρᾶν, ὅμως λαβών σε ἰσχύσω συγγενέσθαι σοι τρὶς* (*καὶ πολλάκις. παίζει δὲ ἑξῆς*).

994. *τρία — προσβαλεῖν*] Tria additurus (applicaturus), i. e. ter compressurus, *τρὶς συγγενέσθαι.* Cf. Av. 1256. *ὥστε θαυμάζειν σ' ὅπως | οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.* Hor. Epod. XII. 15. 'Inachiam ter nocte potes.' Confer etiam v. *τριφάλης.* Similiter ludit in ambiguo Cratinus apud Athen. 29 D. *οἴμ' ὡς ἁπαλὸν καὶ λευκόν· ἆρ' οἴσει τρία;* (Ubi item ad *τὸ τριέμβολον* alluditur, de vino enim novello tanquam de puero formoso loquitur, monente Dobraeo Adv. II. 295.) Quod autem *τρεῖς ὄρχους* (sc. *ἀμπελίδος, συκίδος, ἡμερίδος*) Paci se ducturum pollicetur senex, vult se *τρίορχον* (i. e. bene peculiatum) esse significare. Similis jocus est in Avib. 1206. *ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται | ἀναπτόμενος*

τρίορχος; et, ut videtur, in comici incerti versu apud Hesych. s. v. *πτερῶν*, *Ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ πτερὼν ἢ στρουθίας.* Ceterum, ut hic *Διαλλαγὴν* Dicaeopolis tanquam puellam venustam compellat, sic *Ὀπώραν* Trygaeus in Pac. 709. *ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι. | ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, | ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;*

προσβαλεῖν] Confer usum verbi *προσκινεῖσθαί τινι*, Lys. 227. Eccl. 256. Pac. 902.

995—998. Hos quattuor versus imitatus est Aelianus Epist. 4. *ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, εἶτα μοσχίδια συκιδίων* [l. *συκίδων*] *παραφυτεύσας ἁπαλὰ καὶ ... ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέπηξα ἐλαίας.* Loquitur autem Comicus allegorice de coitu, ut monet scholiastes. Voce *ὄρχος*, quam bis ponit, alludit ad *ὄρχεις*. BE. Non legebat igitur Aelianus v. 997., nisi, quod suspicor, post *καὶ* excidit *ἡμερίδος ὄρχον.*

995. 996. *ἀμπελίδος — συκίδων*] Cf. Pac. 596. *τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια.*

ὄρχον] Ordinem, cum allusione ad v. *ὄρχεις*. Schol: *ὡς φιλογέωργος ἀλληγορεῖ ὡς ἐπὶ συνουσίας.* Hesychius, *Ὄρχοι· στίχοι ἀμπέλων.* Cf. Hom. Il. *ή.* 127. *ώ.* 341. Hesiod. Scut. 294. *οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων | λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων | βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν.* Schol. Theocr. I. 48. *Ἡσίοδος δὲ λέγει τὴν ἐπίστιχον* (*ὄρχον τὴν*?) *τῶν ἀμπέλων φυτείαν.* Allusio autem subest ad v. *ὄρχεις* testes, ut fit etiam in *ὀρχίλος* Av. 568. et *ὀρχουμένης* Lys. 409. Schol: *κωμικῶς ὡς φιλογέωργος ἀλληγορεῖ ὡς ἐπὶ συνουσίας.* Cf. Eur. Fr. Inc. 115. *πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρίνους.*

ὄρχον ἐλάσαι] "Hom. Il. *σ.* 564. Od. *η.* 113. *περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε | κασσιτέροιο.* Od. *ζ.* 9. *ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει.* Il. *η.* 449. *ι.* 349. *τάφρον.* Od. *ξ.* 11. *σταυρούς.* Il. *λ.* 68. *ὄγμόν.* Hesiod. Op. 441. *αὔλακα.* Pind. Pyth. IV. 406. *αὔλακας.* Herod. VII. 139. *τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἐληλαμένοι.*" (Passov. s. v.) Sensu etiam nequam usurpatur *ἐλαύνειν.* Eodem sensu Latini dicunt ducere ordinem, etc. Confer v. *μετόρχιον* Pac. 568. Fr. 168.

Schol. *ἀμπελίδος ὄρχον*: *Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σχῆμα συνουσίας τοῦτο ἔφη ὡς γεωργός. παρὰ δὲ τὸν ὄρχατον φυτεῦσαι μοσχεύματα σύκων. οὕτως δὲ καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὅμηρος* [Il. *Λ.* 105.] "*δίδη μόσχοισι λύγοισιν.*" (*ὄρχον δὲ οἷον ὄρχατον. κωμικῶς ὡς φιλογέωργος ἀλληγορεῖ ὡς ἐπὶ συνουσίας. ἐμφαντικῶς κατὰ γεωργίαν τὸ μακρόν. ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος στίχος ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.*)

996. *νέα μοσχίδια ἀμπέλων*] I. e. teneros surculos. Anglice, young shoots or offsets. Schol: *τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος.* Qui laudat Hom. Il. *λ'.* 105. *δίδη μόσχοισι λύγοισιν.* Hesychius *μοσχίδια* per *μοσχεύματα*, et *μοσχεύματα* per *τὰ νεόφυτα* · *συκίδων* (*συκῶν*?) explicat. Confer v. *μοσχεύειν.* Dicit *ὄρχον μοσχι-*

δίων συκιδῶν. Scilicet tres ordines (*ὄρχους*) plantarum etiamnum se ducere sive serere posse profitetur senex rusticus. Subintelligendum vero *φυτεῦσαι* ex praecedenti *ὄρχον ἐλάσαι.*

συκίδων] Schol: *οὕτως δὲ καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ.* Poll. VII. 152. *τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων* (*συκῶν*?) *συκίδας Ἀριστ. ἐν ταῖς Λημνίαις* (Fr. 340.). Etiam *συκίδων ὄρχον* se ducturum esse pollicetur senex. Formatum *συκὶς* ab *συκῆ*, ut *ἐλαῒς* (998) ab *ἐλάα*, etc. Diminutivum *συκίδιον* est Pac. 597., et *ἀμπέλιον* ibid. Nequitiam autem in voce *συκίδων* subesse constat. Cf. Pac. 1349. *τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον* (ubi schol.: *τὸ τῆς Ὀπώρας αἰδοῖον λέγει*). 1346. *συκολογοῦντες.* Eccl. 708. *διφόρου συκῆς.*

997. *ἡμερίδος*] Vitis arbustivae juxta Schneiderum. Cf. Hom. Od. *ε.* 69. *ἡμερὶς ἡβώωσα.* Simonid. Fr. 179. *Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας.* Oppian. Cyn. I. 27. *βότρυν ἡμερίδων θλίβων ἐπιλήνια χαίρει.* Theophr. H. Pl. III. 6. Herod. V. 82. *ξύλου ἡμέρης ἐλαίης.* Etiam in hac voce latere nequitiam suspiceris, si conferas Vesp. 500 sq.

Schol. ἡμερίδος κλάδον: *Ἡμερὶς ἡ ἄμπελος, ὥς φησιν Ὅμηρος* [Od. E. 69.] "*ἡμερὶς ἡβώωσα.*" *εἴρηται δὲ διὰ τὸ ἡμερῶσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων φῦλον.*)

998. *τὸ χωρίον*] Praedium.

ἐλᾶδας] Contractum Attice ex *ἐλαΐδας*, ut *Νηρῄδων* ex *Νηρηΐδων* Aesch. Fr. 175. Sic *Κωπᾶδες, ἠρώνη, ἤθεος, δηοῦν, δηάλωτος, ᾄσσειν, ᾀστοῦν*, etc. Cf. Alciphr. III. 13. *γύρους περισκάψας — οἷός τε ἦμην ἐλάδια ἐμφυτεύειν.* Olivas intelligit *περιστοίχους* vel *στοιχάδας* dictas, quas circa praedium disponere mos videtur fuisse. Cf. Dem. p. 1251. *φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν.* Harpocrat. in *Περίστοιχοι.* Plat. Legg. XII. 947 E. *πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύουσι.* Etiam huic versui inesse ambiguitatem facile suspiceris.

999. *ἀλείφεσθαι*] Cf. Hom. Il. *κ'*. 577. *τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ.* Etiam in hoc versu latere nequitiam monet Muller. Cf. 1066.

ταῖς νουμηνίαις] Quod tempus festivitatis erat. V. Vesp. 96. Idem ob eandem causam mercaturae deditum. V. Eq. 43. Vesp. 171. Theopomp. com. II. 810. *καί σε τῇ νουμηνίᾳ | ἀγαλοῦμεν.* Eodem tempore Athenis sacra privata agebantur, ut monet Muller., coll. Vesp. 96. Mein. Fr. Com. I. 140.

1000. *ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας πίνειν —*] Formula solennis praeconum. Cf. Pac. 551. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.* Av. 448. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας — ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε.* Susarion. II. 3. *ἀκούετε λεῴ· Σουσαρίων λέγει τάδε.* Lucian. Bis accus. 12. *ἀκούετε λεώς*, etc. et Ach. 172. *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.* Vesp. 937. *Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι* etc. Pac. 550. *ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.*

κατὰ τὰ πάτρια] Scil. *ἔθη.* Thuc. II. circa init. *καὶ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα.* Ubi scholia ad illud *κατὰ τὰ πάτρια* habent *ἔθη δηλονότι.* BE.

τοὺς χόας] Festum intellige ita dictum. Cf. 961. 1068. 1076. Th. 746. *πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας* (*Χόας*?) *ἢ τέτταρας;*

Schol. εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί. R.

1001. *πίνειν*] Praeter exspectationem intulit pro *ἄγειν*. Demosthenes p. 999, 9. *ἐνθάδε τοὺς χόας ἄγων ἀπελείφθη καὶ τοῖς Διονυσίοις καταμείνας ἐχόρευεν.* DIND. De infinitivo cf. 172. *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.* Vesp. 937. *Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι.* Apollodor. Car. IV. 442. *πίνειν Ἀθηναίους, — ἐξιέναι τοὺς ἱππέας.* Lucian. Pisc. 40. *ἄκουε, σίγα· τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν* etc.

ὑπὸ τῆς σάλπιγγος] Anglice, to the sound of the trumpet. Cf. 970. Herod. I. 17. *ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ* etc. VII. 22. *ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγων.* Thuc. V. 70. *Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ* (*νόμου* al.) *ἐγκαθεστώτων* (*χωροῦντες*). Xen. Anab. III. 4. *ἔβαλλον, ἐσφενδόνων, ἐτόξευον, ὑπὸ μαστίγων.* Dem. p. 1234. *μόνον οὐχ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά.* Hom. Il. β'. 334. *ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.* σ'. 492. *δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.* Pind. Ol. IV. 4. *ὑπὸ πολυφόρμιγγος ἀοιδᾶς.* Hesiod. Scut. 281. *κωμάζειν ὑπ' αὐλοῦ.* ibid. 280. *αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀνάγον χορόν.* Theogn. 545. *ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν.* Archiloch. apud schol. ad Av. 1426. *ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος.* Anacreont. Fr. 19. *ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖται.* Pind. Ol. IV. 4. *ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς.* Aesch. Ag. 1533. *καταθάψομεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν.* Eum. 1006. *ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν.* Suppl. 238. *κηρύκων ὕπο — μολεῖν.* Soph. El. 711. *χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν.* 620. *ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαι.* Eur. Bacch. 156. *βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων μέλπετε.* Theophyl. Epist. 44. *τοῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελγομένην ἠχήμασι.* Cum dativo Lucianus V. 164. *ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις.* V. Blomf. Gl. Cho. p. 198.

1002. *ἀσκὸν Κτησιφῶντος*] Praeter exspectationem pro *ἀσκὸν οἴνου* (Herod. II. 121. *ἀσκοὺς πλήσαντα οἴνου*), quod praemium victoriae in hoc ludo erat. Ctesipho iste, homo alibi ignotus, ventriosus (*προγάστωρ*) et obesus fuit: unde hic jocus. Cf. Antiphan. apud Athen. 552 F. *τοῦτον οὖν | δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος | ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὑπιχώριοι.* Alexin ibid. XI. 470 E. *κατά τε τὴν παροιμίαν | ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς* (i. e. bibax), *εὖ δὲ θύλακος* (vorax) | *ἄνθρωπός ἐστι. Ἀσκὸς* dicitur Marsyae pellis Herod. VII. 26. *ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκὸς ἐν τῇ πόλι ἀνακρέμαται.* Cf. ad Nub. 1283. 'Infra 1225., cum Dicaeopolis exhausisset congium, dicit *ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.* Deinde mox idem ostendit vacuum congium, *ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν.* Mox Chorus ad eum, *χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.*" BE. "Hesychius, *Ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον. νικητήριον· στέφανον.* Haec mutila et corrupta sunt. Athenaeus p. 437 B. *Τίμαιος δὲ φησὶν ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χόα ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν, καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος.* Plura de hoc certamine habet Athenaeus lectu non indigna." ELM.

Schol. *ἀσκὸν Κτησιφῶντος*: *Ὡς παχὺς καὶ προγάστωρ ὁ Κτησιφῶν σκώπτεται. — ἐν ταῖς Χοαῖς ἀγὼν ἦν περὶ τοῦ ἐκπιεῖν τινὰ πρῶτον χοᾶ, καὶ ὁ πιὼν ἐστέφετο φυλλίνῳ στεφάνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανεν. πρὸς σάλπιγγος δ' ἔπινον.* R. (*ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ, ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἑστάναι, τὸν πρῶτον πιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινον δὲ μέτρον τι οἷον χοᾶ.*)

1003. *ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες*] Servos et servas alloquitur.

1004. *Schol.* (*τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε*: *Καλοῦντος εἰς τὴν τῶν Χοῶν ἑορτὴν πάντας. ἐκάλουν δὲ οἱ κήρυκες σάλπιγγας βαστάζοντες καὶ ἐσήμαινον.*)

1005. *ἀναβράττετ'*] Anglice braise. Gallice braisez. Quae voces cognatae sunt. Cf. Pac. 1197. *ἀναβράττω κίχλας*. Ran. 510. *κρέα* | *ἀνέβραττεν ὀρνίθεια*. 553. *ἀνάβραστα — κρέα*. Pherecr. II. 316. *κίχλαις τ' ἀναβράστοις*. II. 300. *κίχλαι — ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι*. Aristomen. II. 732. *ἀνάβραστα κρέα*.

τρέπετ'] Versate. Cf. Hor. Sat. I. 5. 72. 'macros cum turdos versat in igne'.

ἐξοπτᾶτε, τρέπετ'] Cf. Lys. 839. *σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ τρέπειν* (*στρέφειν* vulg.).

ἀφέλκετε] Detrahite (ab igne). Schol: *τὰ ὀπτηθέντα ἐξέλκετε*. Cf. Ran. 518. *ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη* | *ἔμελλ' ἀφαιρεῖν*. Pac. 427. *τοὺς λίθους ἀφέλκετε*.

Schol. *ἀναβράττετε*: *Ἀναστρέψατε τὰ ὀπτώμενα κρέα καὶ τὰ ὀπτηθέντα ἐξέλκετε.*

1006. *λαγῷα*] Sub. *κρέα*. Cf. Eq. 1192. 1199. Vesp. 709. 1203. Pac. 1150. 1196. 1312. Eccl. 842.

τοὺς στεφάνους ἀνείρετε] I. q. *ἀναπείρετε*. Cf. Plat. com. II. 687. *σχοίνους λαβὼν ἄνειρε τὰ κρέα*. Herod. III. 118. *ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου*. Etym. M. p. 106, 33. *ἀνείρειν*: *ἀναπείρειν*.

1007. *ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας*] Cf. 796. *ἥδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον*. Herod. IV. 103. *ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας*. 94. *ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρείς*. Eccl. 843. *λαγῷ' ἀναπηγνύασι*.

Schol. *ἀναπείρω*: *Πήξω, κεντήσω*. Vict.

1008. *ΧΟΡ.*] Chorus in hac strophe, et deinde in antistrophe, miratur felicitatem Dicaeopolidis in pace jam degentis. Deinde alii etiam prodeunt, quibus scilicet non est pax, ut contra illorum miseria ostendatur. BE. Cf. Pac. 856 sq.

ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας] Cf. Eq. 837. *ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας*. Vesp. 1450. *ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας* | *τὸν πρέσβυν*. Th. 175. *οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως*. Soph. El. 1027. *ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ*. Soph. Fr. 516. *πολλά σε ζηλῶ βίου*. Eur. Iph. A. 677. *ζηλῶ σε — τοῦ μηδὲν φρονεῖν*. Xen. Symp. IV. 45. *τά τε ἄλλα ζηλῶ σε τοῦ πλούτου καὶ ὅτι* etc. Isocr. p. 420. *τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν ζηλῶ τῆς ῥᾳθυμίας*.

Schol. *ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας*: *Θαυμάζω τὴν σὴν εὐβουλίαν, ὦ Δικαιόπολι.* (*διπλῆ δὲ καὶ περίοδος ἑπτάκωλος ἀμοιβαία, ἧς τὸ πρῶτον ἐν*

εἰσθέσει ἰαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ δύο, καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλα δ'. καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλον ἓν ὅμοιον τῷ πρώτῳ καὶ πέντε ἐν παρεκθέσει ἰαμβικὰ ἑφθημιμερῆ· ἐξ ὧν ἀμφοτέρων γίνονται στίχοι ὅμοιοι τοῖς δύο ἕξ. ἐν εἰσθέσει δὲ κῶλον ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἑπτὰ στίχοι ὁμοίως ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί.)

1011. *τί δῆτ', ἐπειδὰν*] Ita Nub. 154. *τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους | φρόντισμα;* 769. *ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἄν, εἰ ταύτην λαβὼν —;* Pac. 859. *τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;* 863. *οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;* 916. *τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν;* Lys. 399. *τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τοῦδ' ὕβριν;* ELM.

1014. *τὸ πῦρ ὑποσκάλευε*] Schol. R: *ἀναφύσα, ζωπύρει.* Cf. Pac. 440. *σκαλεύοντ' ἄνθρακας.* Av. 1580. *πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.* Lucian. Ver. hist. II. 28. *πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύειν.* Adagium Apostol. VII. 33. *Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.* Eq. 1286. *κυκῶν τὰς ἐσχάρας.*

Schol. *ὑποσκάλευε*: *Ἀναφύσα, ζωπύρει.* R. *ἀνάστρεφε, κίνει.* Vict.

1015. *μαγειρικῶς*] Cf. Eq. 276. Pac. 1017. *ὅπως μαγειρικῶς | σφάξεις τὸν οἶν.* Hegesipp. ap. Athen. 290 B. *περὶ μαγειρικῆς.*

1016. *δειπνητικῶς*] C o e n a t o r i e. Adverbium comice fictum, ut *ἐριοπωλικῶς* Ran. 1386. *προμηθικῶς* Av. 1510. *κομψευριπικῶς* Eq. 18. *παιδοτριβικῶς* 492. *τριβωνικῶς* Vesp. 1133. Cf. Anaxipp. com. IV. 460. *ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός.* Similiter *ἀριστητικὸς* dixit Eupolis (II. 480.) apud Antiatticist. p. 79, 22., qui explicat *ἔθος ἔχων ἀριστᾶν.*

1017. *αὑτῷ διακονεῖται*] S i b i m i n i s t r a t, quae vis est vocis mediae. Cf. Soph. Phil. 287. *κἄδει τι — μόνον | διακονεῖσθαι* (ubi schol: *ὑπηρετεῖσθαι ἐμαυτῷ*). Plat. Legg. VI. 763 A. *διακονοῦντές τε καὶ διακονούμενοι ἑαυτοῖς.* Rep. II. 371 D. *τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονουμένους* (*διακονοῦντας* vulg.). Diog. L. VI. 2. 5. *ἐδίδασκε διακονεῖσθαι λιτῇ τροφῇ χρωμένους.* Cratet. com. II. 237. *ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;* Confer etiam v. *αὐτοδιάκονος* Strab. et Bekk. Anecd. 466, 6. *αὐτοδιακονία* Chrysipp. ap. Athen. 18 B.

1018. *ΓΕΩΡΓΟΣ*] Cui nomen *Δέρκετος*, ut apparet ex v. 1028. DIND.

Schol. *οἴμοι τάλας*: *Ἔρχεται ἀνὴρ Ἀθηναῖος γεωργὸς ἀπολέσας αὑτοῦ τὰς βόας, ληφθείσας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, δεόμενος τοῦ Δικαιοπόλιδος λαβεῖν τῆς εἰρήνης πρὸς πέντε ἔτη.*

τὰ πρόσωπα Δερκέτης γεωργὸς Φυλάσιος. R.

1019. *κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου*] Anglice, k e e p t h e n t o y o u r s e l f. Schol: *ἐν σεαυτῷ ἔχε τὴν κακοδαιμονίαν, μὴ ἐπιμίγνυσο ἡμῖν κακοδαιμονῶν.* Idem versus est Nub. 1263. Cf. Alciphr. I. 28. *πέπαυσο — καὶ τρέπου κατὰ σεαυτὸν, ὦ πρέσβυ.* Dion. Chrys. Or. XL. *ἀναχωρῆσαι καὶ τρέπεσθαι καθ' αὑτόν.* Plut. Arist. 2. *Ἀριστείδης δὲ καθ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁδὸν ἰδίαν ἐβάδιζε διὰ τῆς πολιτείας.* Herod. V. 11. *οὗτοι μὲν κατὰ τὰ εἵλοντο ἐτράποντο.* 15. *κατ' ἑωυτοὺς ἕκαστοι ἐτράποντο.* Plaut. Rud. IV. 3. 88. 't u a b i t a c i t u s t u a m v i a m.' Similiter fere Vesp. 1493. *κατὰ σαυτὸν ὅρα.* Av. 12. *οἴμοι. ΠΕ. σὺ μέν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.*

Schol. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου: Ἀντὶ τοῦ ἐν σεαυτῷ ἔχε τὴν κακοδαιμονίαν, μὴ ἐπιμίγνυσο ἡμῖν κακοδαιμονῶν.

1020. σπονδαί] Cf. 187 sq.

Schol. σπονδαὶ γάρ εἰσί μοι μόνῳ: Ἐπεὶ αὐτὸς ἐσπείσατο πρὸς Λακεδαιμονίους.

1021. μέτρησον] Schol: ἀντὶ τοῦ δάνεισον. Qui laudat Hesiod. Op. 347. εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. Theopompum comicum (II. 801.) ἢ μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λαβέ. Erant autem οἱ γεωργοὶ maxime pacis cupidi. Xen. Rep. Ath. II. 14. οἱ γεωργοῦντες καὶ οἱ πλούσιοι Ἀθηναίων ὑπέρχονται τοὺς πολεμίους μᾶλλον.

Schol. (κἂν πέντ' ἔτη: Ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη. τὸ δὲ) μέτρησον ἀντὶ τοῦ δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος [Op. 347]

"εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι."

καὶ Θεόπομπος Καπήλισιν

"ἢ μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λαβέ."

1022. ἐπετρίβην] Interii. Cf. Pac. 246. Lys. 1090. Th. 557. Eccl. 1068. etc. Aoristus pro perfecto, ut alibi non raro. Sic ὡς ἀπωλόμεσθ' supra 332. ἀπωλόμην Thesm. 1025.

Schol. συνετρίβην, ἀπωλόμην. R.

1023. Φυλῆς] Phyle pagus Atticae fuit, tribus Oeneidis, cujus incolae Φυλάσιοι. Cf. Pl. 1146.

Schol. ἀπὸ Φυλῆς: Ὄνομα δήμου. καὶ Μένανδρος Δυσκόλῳ

"τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν."

1024. λευκὸν ἀμπέχει] Sc. ἱμάτιον. Cf. Thesm. 840. ἠμφιεσμένην | λευκά. Scilicet is solennis vestimentorum color apud Graecos, ut apud Romanos, fuit; lugentium autem sive mortem alicujus sive aliud infortunium pullus, qualem nunc rusticum propter amissos boves decere facete innuit senex. Isae. p. 47, 8. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο — ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; Xen. Hell. I. 7 8. μέλανα ἱμάτια ἔχοντας καὶ ἐν χρῷ κεκαρμένους. Lys. p. 133, 24. μέλαν ἱμάτιον ἠμφιεσμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς etc. Plut. Per. 38. οὐδεὶς δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον περιεβάλετο. Cim. 10.

Schol. λευκὸν ἀμπέχῃ: Ἀντὶ τοῦ λευχειμονεῖς. οἱ γὰρ Φυλάσιοι λευκὰ ἐφόρουν. (καὶ ταῦτα μέντοι) καὶ οὗτοι, φησὶν, ἦσαν οἵπερ με ἔτρεφον καὶ ἐποίουν τρυφᾶν βόες.

1025. καὶ ταῦτα μέντοι —] Cf. Eccl. 968. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως etc.

1026. ἐν πᾶσι βολίτοις] Schol: ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ τρυφῇ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Apte reddit Mitchell in all that oxen can furnish. Proverbium nempe erat ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, quod paullo mutatum, ut hic, legitur Vesp. 709. δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις. Cf. 976. πάντ' ἀγαθά. Pherecr. II. 299. Πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα, | ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα (?). Amph. III. 312. εἰς τὴν ἑσπέραν | χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς. Theopomp. com. II. 807. πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδράσιν. Xen. An. IV. 5. 29. ἐκοιμήθησαν

ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις πάντες οἱ στρατιῶται. Dem. p. 255, 9. *ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος — ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.* Lucian. Jup. conf. 8. *ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς βιοῦμεν.* de morte Per. 16. *ὑφ' ὧν δορυφορούμενος ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν.* Fug. 17. *ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας.* Varron. apud Non. Marcell. p. 539. 'In omnibus rebus bonis quotidiana cubo etc.' Ad eandem locutionem proverbialem respexisse videtur S. Paulus in Epist. ad Galat. VI. 6. *κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.* Similiter nostrates dicunt in clover. Cf. schol. ad Vesp. 709.

βολίτοις] Cf. Eq. 658. *κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος.* Ubi similis lusus est. Proverbium fuit *Βολίτου δίκην*, Append. Prov. I. 58. Hinc *βολίτινος* Ran. 295.

εἶτα — τοῦ δέει;] Cf. Pl. 827. *ἔπειτα τοῦ δέει;*

Schol. βολίτοις: Βόλιτον οἱ Ἀττικοὶ οὕτως ἔλεγον χωρὶς τοῦ β ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ τρυφῇ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος (αὐτῷ. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς βολίτοις εἶπε παρ' ὑπόνοιαν παίζων. ἢ ἐπειδὴ διὰ τῆς κόπρου τὰ σπέρματα θάλλειν ποιοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ καρπὸν πλεῖστον ποιεῖν, ἐξ οὗ τρέφονται, τοῦτο εἴρηκε.)

1027. *Schol. ἀπόλωλα τὼ 'φθαλμώ: Ἀπώλεσά μου τοὺς ὀφθαλμούς, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος τοὺς βόας.*

1028. Cf. Nub. 106. *ἀλλ', εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων.* Soph. Oed. R. 1060. *μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου | κήδει, —.* Plat. Gorg. 462 A. *ἀλλ', εἴ τι κήδει τοῦ λόγου.* Xen. Cyr. V. 5. 34. *εἴ τι ἐμοῦ ἐκήδου.*

Φυλασίου] Tribus Oeneidis pagus *Φυλή*, teste schol. Cf. 1023. Menand. IV. 106. *τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον | Φυλήν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι | Φυλασίων.* Confer appellativa *Ἀναγυράσιος, Θριάσιος, Θηράσιος, Κριάσιος* (?).

1029. *ὑπάλειψον*] Cf. Pac. 898. *ὑπαλειψαμένοις.* Fr. 181. *ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς, | ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ (βλέπω).* De structura cf. Av. 497. *παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον.* Pac. 1099.

Schol. ὑπάλειψον: Ἀντὶ τοῦ ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς μου ταχέως.

1030. *οὐ δημοσιεύων τυγχάνω*] Medicinam publice non exerceo. Schol: *ἐθεράπευον δὲ προῖκα οἱ δημόσιοι ἰατροί.* Qui sensum loci bene explicat: *οἷον. οὐ κοινῇ ἐσπεισάμην, τουτέστι σὺν τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐμαυτῷ μόνῳ* (v. 130.). Plato, ab Elmsleio laudatus, Gorg. p. 455 B. *κἂν εἰ ἐπιχειρήσαντες δημοσιεύειν παρεκαλοῦμεν ἀλλήλους ὡς ἱκανοὶ ἰατροὶ ὄντες.* ubi paullo inferius *τῷ δημοσιεύειν* opponitur *ἰδιωτεύειν.* medicinam privatim exercere. Idem Polit. 259 A. *εἴ τῳ τις τῶν δημοσιευόντων ἰατρῶν ἱκανὸς ξυμβουλεύειν ἰδιωτεύων αὐτός.* Xen. Mem. IV. 2. 5. *ἁρμόσειε δ' ἂν οὕτω — τοῖς βουλομένοις παρὰ τῆς πόλεως ἰατρικὸν ἔργον λαβεῖν.* Herod. III. 131. *καί μιν* (Democedem) — *ταλάντου Αἰγινῆται δημοσίῃ μισθεῦνται*, etc. Plutarch. II. 34 C. Cf. ad Av. 584. Pl. 407. 408.

Schol. οὐ δημοσιεύων τυγχάνω: Οἱ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον. (φησὶν οὖν καὶ οὗτος ὅτι οὐ τῶν δημοσιευθέντων ἰατρῶν τυγχάνω.) οἷον οὖν οὐ κοινῇ ἐσπεισάμην, τουτέστι σὺν τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐμαυτῷ μόνῳ.

1031. ἤν πως κομίσωμαι] Cf. Vesp. 398. παῖε, | ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσωμαι. et ad Ran. 175.

κομίσωμαι] Recuperem. Cf. Av. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασίλειαν. Thesm. 1166.

Schol. ἴθ', ἀντιβολῶ: Ἱκετεύω· δός μοι τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀπολάβω τοὺς βόας.

1032. τοὺς Πιττάλου] Sc. μαθητάς. Cf. 1222. Vesp. 1432. Xen. Mem. IV. 2. 5. S. Paul. Epist. I. Cor. I. 11. ἐδηλώθη γάρ μοι ὑπὸ τῶν Χλόης. Act. Apost. XVI. 33. καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες.

Schol. πρὸς Πιττάλου: Ὁ Πίτταλος οὗτος ἰατρὸς παρὰ Ἀθηναίοις. λείπει δὲ τὸ μαθητάς. τοῦτο δὲ ἔφη ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν ὑπάλειψον τοὺς ὀφθαλμούς. ὡσεὶ ἔλεγεν ἄπελθε, ἐγχρίου παρὰ Πιττάλου.

1033. σὺ δ' ἀλλὰ —] Cf. 191. Lys. 904. Pac. 660. Nub. 1364. 1369. Antiphan. Athen. p. 446 C.

σταλαγμὸν — ἕνα] Quasi specimen et exemplum. Polyb. XII. 25. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν παροιμιῶν ἱκανὸν εἶναί φασι σταλαγμὸν ἕνα τοῦ μεγίστου τεύχους εἰς τὸ γνῶναι τὸ πᾶν ἔγχυμα etc. Plut. Mor. p. 1078 E. οὐδὲν ἀπέχειν φάμενος οἴνου σταλαγμὸν ἕνα κεράσαι τὴν θάλατταν. Apost. XV. 62.

1034. τὸν καλαμίσκον] Culmum frumenti, quem in manu tenebat.

ἐνστάλαξον] Confer v. ἐνστάζειν Vesp. 702.

Schol. εἰς τὸν καλαμίσκον: Τὸν χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν, οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

1035. στριβιλικίγξ] Cf. v. στρὰγξ (Menand. IV. 138.), unde στραγγουρία. Similia sunt οὐδὲ πασπάλη Vesp. 91. οὐδ' ἀκαρῆ 54. οὐδὲ γρῦ Pl. 17. μηδὲ τάγυρι (?) Eupol. II. 431. κἂν ἄχνην Vesp. 92.

ἀπιὼν οἴμωζέ ποι] Cf. 828. εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

Schol. στριβιλικίγξ: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ῥανίδα. στρίβος δὲ καλεῖται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα βοή. λίκιγξ δὲ ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου. ἡ μὲν λέξις ἐκ τούτων γεγένηται, λέγει δὲ ὅτι οὐδὲ ἐλάχιστόν σοι μέρος μεταδίδωμι. — τοῖν γεωργοῖν δὲ τοῖν τὴν γῆν ἐργαζομένοιν.

1037. *Schol.* (ἀνὴρ ἀνεύρηκε: Διπλαῖ· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ περίοδος ὁμοίως τῇ ἀνωτέρᾳ ἑπτάκωλος ἀντιστρέφουσα.)

1039. *Schol.* μεταδώσειν: Τῶν σπονδῶν δηλονότι. στάθευε δὲ ὄπτα.

1040 sq. Cf. Av. 1637.

1040. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι] Cf. Magnet. com. II. 10. ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς | σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;

τῆς χορδῆς] Schol: χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου. Pherecr. ap. Athen. VI. 269 C. χορδαῖς ὀπταῖς ἐρισφείοις. Plerumque farcimen significat (ut Ach. 1119. Nub. 455. Fr. 75. 547.), unde χορδεύειν Eq. 214. χόρδευμα Eq. 315.

Schol. *χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.* R.

1041. *τὰς σηπίας στάθευε.*] Schol: *ὄπτα.* Photius explicat p. 534, 7. *ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλίαινε.* Anglice, broil, grill. Cf. Eccl. 127. *σηπίαις — ἐσταθευμέναις.* Lys. 376. *τῇ λαμπάδι σταθεύσω σε.* Aesch. Prom. 22. *σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ | χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος.* Saepe autem conjungitur mentio *σηπιῶν* et *τευθίδων* (1156), quae ejusdem generis sunt pisces. Eubul. III. 258. *σηπίδι' ἢ τευθίδια.* Anaxipp. IV. 460. *σηπίας καὶ τευθίδας.* Ephipp. III. 334. *τευθίδια, σηπίδια.* III. 325.

1042. *ὀρθιασμάτων*] Verbum *ὀρθιάζειν* (vociferari) legitur Aesch. Pers. 693. *ἐξορθιάζειν* Cho. 269. *ἐπορθιάζειν* Ag. 29. Pers. 1051. Cf. Soph. El. 683. *ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων.* Ant. 1206. *ὀρθίων κωκυμάτων.* Aesch. Cho. 751. *ὀρθίων κελευμάτων.* Eur. Iph. A. 94. *ὀρθίῳ κηρύγματι.* Hom. Il. *λ'.* 10. *ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε | ὄρθι'.* Coryphaeus Chorum alloquitur, ut in vv. 836. 1015.

Schol. *ὀρθιασμάτων: Ἀνατάσεως ῥημάτων, τῶν μετὰ βοῆς κόμπων, ἢ τῶν μελῶν, παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός.*

1043. *τἀγχέλεια*] Sc. *κρέα.* Sic *ὀρνίθεια, βόεια,* etc.

Schol. *τὰ 'γχέλεια: Ἡ λείπει τὰ κρέα, ἵν' ᾖ τὰ ἐγχέλεια κρέα, ἢ λέγει τὰς ἐγχέλεις.* (1046) *λάσκων δὲ φωνῶν, βοῶν.* — (1045) *παρόσον ἡ κνῖσα τῶν ὀπτωμένων τοῖς γείτοσι* * *. R.

1046. *λάσκων*] Clamans. Schol: *φωνῶν, βοῶν.* Cf. 410. Eq. 1018. Aesch. Ag. 605. *ὀλολυγμὸν — ἔλασκον.* 865. Eur. Andr. 672. *τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;* El. 1212. *βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε.* Rhes. 724. *τί λάσκων;* V. Blomf. ad Agam. p. 238.

1047. *ξανθίζετε*] Schol: *πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε.* Anglice, brown. Cf. 1106. *καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.* Pherecrat. II. 300. *καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα.* Philemon. IV. 26. *οὐ πεφαρμακευμένον | τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον* (leg. *ἐξανθισμένον*). Epicrat. III. 369. *οὐκ Ἦλις, ἔνθα δελφάκων* (fort. *δελφάκει'*) *ἐγὼ κρέα | κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.* (Etiam hic scribendum, ni fallor, *πυρὸς ἀκμῇ* (*ἀκμῆς* B.) *'ξανθισμένα.*) Antiph. III. 126. *τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν | σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν | ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται.* Aliud est illud Eubuli III. 252. *τῶν διεξηνθισμένων* (*διηνθισμένων* libri, sc. *στεφάνων*), quod ab *διεξανθίζειν* formatum est.

Schol. *ξανθίζετε: Οἷον τῷ μέλιτι χροΐζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ δὲ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστὶν ὅταν πυρρὰ ᾖ.*

1048. *ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ*] Anglice bride's maid.

Schol. *Δικαιόπολι: Ἔρχεται ἀνήρ τις παράνυμφος βαστάζων κρέα τῷ Δικαιοπόλιδι παρά τινος νυμφίου, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν λαβεῖν ἐν βησίῳ μικρὸν τῆς εἰρήνης, ὅπως μὴ ἐξέρχοιτο εἰς πόλεμον ὁ νυμφίος, ἀλλὰ μένοι τερπόμενος σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.*

1049. *ἔπεμψε — ταυτὶ κρέα*] Porsonus vertit, has sent you some meat; here it is, coll. Eccl. 70. *νὴ τὴν Ἑκάτην ἔγωγε τουτονὶ καλόν* (*καλ. ἔγ. τουτ.* vulgo). Cf. Ach. 985. *λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.* Eq. 1166. *φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ.* Av. 1366. *τονδὶ λόφον.* Eccl. 27. *τονδὶ*

λύχνον. Pl. 999. *ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.* Aristomen. II. 733. *ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι κρέα.* Contra Eq. 1191. *παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.* Pac. 192. *τὰ κρέα ταυτί σοι φέρω.* De re cf. Apollodor. apud Athen. 243 D. *φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν.*

1050. *ἐκ τῶν γάμων*] Ex epulis nuptialibus, quae lautissimae esse solebant. Pac. 1192. 1307. Sic alibi *γάμους ἑστιᾶν.*

καλῶς γε ποιῶν] Cf. 1180. *καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.* Pl. 863. *νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.* Eccl. 804. *ἢν διαρραγῶ δέ, τί; | B. καλῶς ποιήσεις.* Pac. 271. *εὖ γε — ποιῶν | ἀπόλωλ' ἐκεῖνος.* Plat. Symp. 174 E. *εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἥκοιμι . . . . Καλῶς, ἔφη, ποιῶν σύ.* Pol. 351 D. *ἀλλ' εὖ γε σὺ ποιῶν.* Theaet. 166 D. *οὐ καλῶς ποιῶν.* Charm. 156. *καλῶς γε σὺ — ποιῶν.* 162. Dem. 141, 14. *ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά.* 1465, 4. *οἱ θεοί, καλῶς ποιοῦντες, σώσαντες τὴν πόλιν* etc. 1471, 6. *καλῶς ποιοῦντες πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰτίαις διήλλαχθε.* 490, 16. *ὅτε δ' ὑμεῖς καλῶς ποιοῦντες — ἄμεινον ἐκείνων πράττετε.* 17, 10. 141, 19. 304, 25. 582, 20. Andoc. 6, 26. *εἰπεῖν οὖν τὸν Εὔφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπών.* Polyb. XXVIII. 9. 7. *νῦν δὲ καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδόν.*

1051. *Schol. ἐγχέαι: Ἐπιχεῖν, ἐπιβαλεῖν· (τῶν κρεῶν δὲ ὧν ἔπεμψέ σοι.) ἐς τὸν ἀλάβαστρον δὲ εἰς τὴν μυροθήκην. ἔστι δὲ λήκυθος ἡ ὦτα μὴ ἔχουσα, ἧς οὐκ ἔστι λαβέσθαι.*

1052. Cf. Pac. 526. *οἷον δὲ πνεῖς — ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.* De Pace dictum.

μένων] Sc. *οἴκοι.* Cf. 1060. Vesp. 1115. Pac. 341.

1053. *τὸν ἀλάβαστρον*] Cf. 1063. Lys. 947. Fr. 463. *ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς* (*ἐν μιᾷ?*). (In quibus latet, opinor, obscoeni aliquid.) Theocr. XV. 114. *Σύρω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.* Unguenti praecipue in nuptiis usus erat. Cf. Plut. 529. *οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.* Lys. 943. Anaxandrid. III. 192. *οἷα νύμφη — μύροις — ἀλείφεται.* Xen. Conv. II. 3. *αἱ μέντοι γυναῖκες, ἄλλως τε καὶ ἢν νύμφαι τύχωσιν οὖσαι, μύρου μέν τι καὶ προσδέοιντ' ἄν.* Cum hoc loco cf. Pac. 666. *σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.* Macar. VI. 63. *Οὐδὲ κύαθον τόλμης ἔχει: ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων.*

Schol. εἰρήνης ἕνα: Ὡσεὶ ἔλεγε κοχλιάριον ἕν.

1054. *ἀπόφερ' ἀπόφερε —*] Cf. Pac. 1121. *ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας.* 287.

1055. *χιλιῶν δραχμῶν*] Anglice, for a thousand drachmas.

Schol. ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι: Παραιτεῖται ὁ Δικαιόπολις μεταδοῦναι τῆς εἰρήνης. — χιλιῶν περισπῶσιν Ἀττικοί. γρ. καὶ χιλίων. R.

1056. Hesychius, *Νυμφεύτρια· ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος.* Paullo aliter Pollux III. 41. *Ἡ δὲ διοικουμένη τὰ περὶ τὸν γάμον γυνὴ νυμφεύτρια. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θαλαμεύτρια.* ELM. Latine dixeris pronuba. Muta autem persona est.

Schol. *ἡ νυμφεύτρια*: *Ἔρχεται νυμφεύτρια δεομένη Δικαιοπόλιδος καὶ λέγουσα ὅτι ἔπεμψέ μέ τις νύμφη δεηθῆναί σου πρὸς τὸ λαβεῖν τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀλείφῃ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ μὴ ἐξέρχοιτο εἰς πόλεμον. κωφὸν δὲ εἰσάγεται τὸ πρόσωπον τῆς νυμφευτρίας.*

1057. Cf. Eur. Ion. 1520. *τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. | δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω.*

1058. Dicaeopolis aures praebet insusurranti pronubae. Cf. Pac. 670. 693.

Schol. (*φέρε δὴ τί σὺ λέγεις*: *Παραθεὶς τὸ οὖς ἤκουσεν ὁ Δικαιόπολις τῆς νυμφευτρίας.*)

ὡς γελοῖον: *Τοῦτό φησιν ὡς ἀκούσας πρὸς τὸ οὖς.* R. (*κράζων καὶ ἀστειευόμενος ὁ Δικαιόπολις ἐφ' οἷς ἤκουσε παρὰ τῆς νυμφευτρίας λέγει τὸ ὡς γελοῖον, ὦ θεοί. τὸ δέημα τῆς νύμφης. τὸ δὲ δέημα αὐτῆς ἦν μικρὸν τῆς εἰρήνης λαβεῖν, ὅπως ἀλείφοι ταύτῃ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὰς νύκτας καὶ μὴ ἐς πόλεμον ἐξέρχοιτο.*)

1060. *οἰκουρῇ*] Domi maneat, neque in militiam exire cogatur.

Schol. *ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος*: *Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν οἰκίαν τὸ πέος ἔφη.*

1062. Cf. Lys. 588. *αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου.*

1063. *ὕπεχ' ὧδε*] Cf. Pac. 431. *ὕπεχε τὴν φιάλην.* 908. Eccl. 820. *ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον* etc.

ἐξάλειπτρον] Ab *ἐξαλείφειν*, Eq. 877. Pac. 1181.

Schol. (*ὕπεχ' ὧδε δεῦρο*: *Πρόφερε τὸ ἀλάβαστρον, φησίν, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες, τὴν τοῦ μύρου λήκυθον. κατ' ἐρώτησιν δὲ τοῦτο* (1064) *ἀναγνωστέον. τὸ δὲ ἑξῆς ὡς συμβουλεύοντος καὶ ὑποτιθεμένου πῶς αὐτῷ δεῖ χρήσασθαι.*)

1064 sq. Cf. Pac. 527. *γλυκύτατον* (*πνεῖς*) *ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.*

1065. *καταλέγωσι*] Cf. Lys. 393. Thuc. VI. 26. *καταλόγους ἐποιοῦντο.*

τουτῳὶ —] Sc. *τῷ μύρῳ.* Cf. Eq. 490. *ἔχε νυν ἄλειψον* (*ἀλείφου* aut *ἄλειψαι*?) *τὸν τράχηλον τουτῳί.* Pac. 862. *μύρῳ κατάλειπτος* (*νυμφίος*).

Schol. *καταλέγωσι τουτῳί*: *Τῷ ἀλείμματι. λέγει δὲ τῇ εἰρήνῃ. τὸ δὲ καταλέγωσιν ἀντὶ τοῦ κατατάττωσιν.*

1066. *ἀλειφέτω*] Inungat. Imperativus, ut in formulis et praescriptionibus medicorum hodie addi solet Capiat, sumat, etc.

1067. *οἰνήρυσιν*] Confer vv. *ἐτνήρυσις, ζωμήρυσις.*

Schol. *οἰνήρυσιν*: *Τὴν τοῦ οἴνου κοτύλην ᾗ ἀρύονται.*

1068. *ἐς τοὺς Χόας*] In festum Choum. Cf. 1076. *ὑπὸ τοὺς Χόας.*

1069. *τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς*] Schol: *ἐσκυθρωπακώς.* Cf. Eq. 631. *ἔβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ'* (fort. *τάς τ' ὀφρῦς*) *ἀνέσπασεν.* Vesp. 655. *χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον* (schol: *παυσάμενος τῆς ὀργῆς· ἔθος γὰρ τοῖς ὀργιζομένοις αἴρειν τὰς ὀφρῦς*). Dem. p. 266. *ἐπειδὴ δὲ μύρια εἴργασται κακά, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε.* Xenoph. Symp. III. 10. *καὶ ὃς μάλα σεμνῶς ἀνασπάσας τὸ πρόσωπον* etc. Alex. III. 391. *τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω | ἀνεσπακότας.* Amph. III. 305. *ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.* Menand. IV. 242. *ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ.* IV. 82. *οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες.* Baton. IV. 502. *οἱ γὰρ τὰς*

ὀφρῦς ἐπηρκότες etc. Philem. IV. 58. *κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς.* Cratin. II. 214. *ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν.* Eur. Fragm. 1027. *ὅταν (δ') ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ — ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα.* Lucian. Dial. mort. X. 8. *ὁ σεμνὸς — ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκώς.* Vit. auct. 7. *συνέσπακε τὰς ὀφρῦς.* Tim. 54. *ὀφρῦς ἀνατείνας.* Plutarch. de adul. etc. c. 41. *λόγον ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον.* Hegesand. apud Athen p. 162. *ὀφρυανασπασίδας* (sc. philosophos). Catull. 67, 46. 'ne tollat rubra supercilia.'

Schol. *τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς: Ἐσκυθρωπακώς.*

1071. *ἰὼ πόνοι*] Cf. Aesch. Sept. 995. *ἰὼ πόνος. ΙΣ. ἰὼ κακά.*

Ibid. *μάχαι καὶ Λάμαχοι*] Alludit ad etymologiam nominis *Λάμαχος.* BE. Cf. 269. *μάχαι καὶ Λάμαχοι.*

Schol. *ἰὼ πόνοι τε: Ἔρχεταί τις καλῶν εἰς πόλεμον τὸν Λάμαχον.*

1072. Lamachus e domo sua progreditur. Sine dubio tragici alicujus, fortasse Euripidis, versum hic *παρῳδεῖ* Comicus. Cf. Eur. Iph. T. 1307. *τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοὴν —;* Bacch. 60. *βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε | κτυπεῖτε Πενθέως.*

χαλκοφάλαρα] Epitheto tragico apte utitur heros grandiloquus. Similiter supra *λιπαράμπυκα θασίαν* dixit pro simplici *λιπαρὰν* v. 671. Quid autem hic significat epithetum *χαλκοφάλαρα*? Aere splendentia, ut videtur, producta penultima. Sic Alcaeus apud Athen. 627 A. *μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ, πᾶσα δ' Ἄρῃ κεκό- σμηται στέγη.* Confer voces *φαλᾱρὸς* (Theocr. VIII. 27. Nic. Ther. 461.), *φαληρὶς, φαληριᾶν, τετραφάληρος.* An *χαλκοφάλᾰρα*, phaleris aereis ornata (*φάλαρα* Hom. Il. π'. 106. Herod. I. 215. Xen. Hell. IV. 1. 39. Soph. Oed. C. 1070.)? Prior interpretatio magis sensui convenire videtur, quanquam alteri favet illud *Λαμαχίππιον* infra 1206. Lamachus enim *ἱππεὺς* fuit (cf. 1206.). Ran. 963. *κωδωνοφαλαροπώλους.* Eur. Tro. 520. *ἵππον — χρυσοφάλαρον.* Galeam aheneam potius Lamachi indicari putat Mitchell. Ad consuetudinem respici videtur arma fulgentia aliaque spolia aedibus affigendi.

δώματα] Absque articulo, ut in Fr. 261.

Schol. *ἀμφιχαλκοφάλαρα: Ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον (δὲ) λέγει (διὰ τὸ μεγαλορρῆμον τοῦ Λαμάχου).*

1074. *τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους*] Cf. 575. *ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.* Pac. 395. *τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.*

Schol. *(λόχους: Ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα, οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγὸς προστάτης, καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι, πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον τέσσαρες λόχοι, οἷς ἐκέχρητο (ἐχρῆτο?) ὁ βασιλεὺς, ὡς ἀλλαχοῦ* [Lys. 452.] *Ἀριστοφάνης "γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι λόχοι τέσσαρες μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων". καὶ καταλοχίσαι τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. λόφους δὲ περικεφαλαίας· λόφος γὰρ καὶ τὸ περικεφαλαίας ἄκρον καὶ γῆς ἀνάστημα.)*

1075. *νιφόμενον*] Tempore Anthesteriorum nives cadere bene poterant. Cf. ad 961. MULL. Anglice, snowed upon, exposed to the snow. Cf. Herod. IV. 31. *τὰ καθύπερθε ταύτης τῆς χώρης αἰεὶ νίφεται.* Polyb. XVI. 12. 3. *τὸ — ἄγαλμα καίπερ ὂν ὑπαίθριον οὔτε νίφεται τὸ παράπαν οὔτε βρέχεται.* Xen. Hell. II. 4. 2. Similiter *ὕεσθαι.* Herod. III. 10. *ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι.* Proverbium apud Diogen. III. 45. *Οὔθ' ὕεται οὔθ' ἡλιοῦται.* Produci autem primam in *νιφόμενον* meminerit tiro.

ἐσβολάς] Aditus, fauces. Herod. VII. 207. Xen. Anab. I. 2. 21. MULL.

Schol. τὰς εἰσβολάς: Τὰς εἰσόδους τῶν πολεμίων στρατῶν. νιφόμενον δὲ ὡς χειμῶνος ὄντος.

1076. *ὑπὸ τοὺς Χόας*] Sub Choas festum. Anglice, at (by), the feast etc. Sic Thuc. I. 115. *διέβησαν ὑπὸ νύκτα.* II. 27. *ὑπὸ τὸν σεισμόν.* Herod. V. 101. *ὑπὸ νύκτα.* VI. 1. *ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀπέδρη.* VIII. 71. *ὑπὸ τὴν παρεοῦσαν νύκτα ἐπορεύετο* etc. IX. 51. *ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην ἐδόκεε* etc. Damox. com. IV. 530. *ὑπὸ τροπάς.* Hippocr. de Morb. vulg. I. 7. *ἤδη δὲ φθινοπώρου καὶ ὑπὸ χειμῶνα πυρετοὶ ξυνεχέες.* Arist. H. A. IX. 49. 7. *ὑπὸ κύνα* (sub ortum canis). Hor. Od. II. 18. 18. 'sub ipsum funus'. Liv. V. 39. 'Sub occasum solis'.

τοὺς Χόας] Anthesteriorum primus dies *Πιθοιγία* dictus est, secundus *Χόες*, tertius *Χύτροι*, ut ex disertis veterum testimoniis satis novimus. Celebrabantur *Χόες* Anthesterionis die duodecimo. ELM. Cf. 961. *ἐς τοὺς Χόας.* 1068. Dem p. 999. *τοὺς Χόας ἄγων ἀπελείφθη.* Alciphr. II. 3. *τῶν κατ' ἔτος Χοῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς θεάτροις Ληναίων.* Scriptor. Vit. Sophocl. *περὶ τοὺς Χόψας πέμαι αὐτῷ σταφυλὴν* etc. Athen. X. p. 437. Harp. s. v. *Χόες.*

Schol. ὑπὸ τοῦ χάους γάρ: Θεόπομπος τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψῆσαί φησι χύτραν πανσπερμίας· ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν· καὶ θύειν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. (ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτη ἐπὶ δέκα, ὡς Φιλόχορος. Ἄλλως.) ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἄγονται οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες θύουσι μόνῳ τῷ Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. οὕτω Δίδυμος.

1077. *ἐμβαλεῖν*] Irrupturos esse. Cf. Pac. 701. *ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.* Xen. Cyr. III. 3. 14. *ἐπειδὰν ἐμβάλωσιν οἱ πολέμιοι εἰς τὴν σὴν χώραν.* 22. *ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν.* Dem. p. 732. *ἐὰν — εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ.* Aeschin. II. 156. *εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις.* Alibi eodem sensu *ἐσβάλλειν* (Pac. 746. etc.), ut *ἐσβαίνειν* et *ἐμβαίνειν.* Cf. 762. Futurum autem esse *ἐμβαλεῖν* constat.

Schol. ἐμβαλεῖν Βοιωτίους: Πολέμιοι γὰρ ἦσαν οἱ Βοιωτοί. (ἐν τοῖς ἄνω οὖν [*γοῦν*?] *ὁ Δερκέτης ἔφη ὅτι Βοιωτοί τινες ἀφείλοντό μου τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν.)*

1078. *ἰὼ στρατηγοί*] Cf. Av. 397. Numero decem erant duces (cf. ad 598.), neque semper optimi. Lenting: "Hos et Philippus dixit, in nomine

ludens, cum felices praedicaret Athenienses, qui quotannis decem strategos crearent, cum ipsi per totam vitam unus obtigisset Parmenio." Cf. etiam Eupolin II. 466. *νυνὶ δ' ὅποι τύχοιμεν | στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς.* Dem. 47, 9. Isocr. 31 D. Quasi dicat Anglice, 'A fine set of generals you are (thus to throw off your duties on one another)!' Hunc versum ex Telepho sumptum esse suspicabatur Bentleius, pro *πλείονες* legens *πλέονες*. Tragici certe coloris est.

πλείονες ἢ βελτίονες] Cf. Hom. Od. ά. 164. *πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι | ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.* Herod. III. 65. *ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα.* VII. 194. *γνοὺς ὡς ταχύτερα αὐτὸς ἢ σοφώτερα ἐργασμένος εἴη.* Thuc. I. 21. *ὡς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον.* III. 42. *ἀξυνετώτερος — δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος.* Plat. Theaet. 144 B. *μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Lys. XIX. 16. *ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον.* Isocr. p. 120. *συντομώτερον ἢ σαφέστερον διαλεχθῆναι.* p. 407. *προπετέστερόν σε κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον.* Plut. Sol. 3. *φορτικώτερον ἢ φιλοσοφικώτερον διαλέγεσθαι.* Eur. Med. 485. *πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.* Cic. pro Mil. 29. 'ne libentius haec in illum evomere videar quam verius.' Tacit. Agric. 44. 'decentior quam sublimior fuit.'

1079. *οὐ δεινὰ —;*] Cf. 770. Vesp. 1368. *οὐ δεινὰ τωθάζειν σε —;* Lys. 608. Eq. 810. Eccl. 400.

μὴ 'ξεῖναί με] Usitatius fuisset *μὴ 'ξεῖναί μοι.* Cf. Nub. 981.

Schol. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με: Ὁ Δικαιόπολις, Οὐ δεινὸν, φησὶ, μὴ ἐξουσίαν ἔχειν με ἑορτάσαι. (ἴσως διὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν θόρυβον.)

1080. *πολεμολαμ.*] Epithetum comica licentia fictum, cujus terminatio formatur tanquam si a substantivo *πολεμολαμάχη* deduceretur. In quo tria insunt, *πόλεμος*, *Λάμαχος*, et *μάχη*. Similis lusus erat supra v. 267. *μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.* 1071. *μάχαι καὶ Λάμαχοι.* Respici etiam videtur ad epithetum gentile *Ἀχαϊκός*.

Schol. (πολεμολαμαχαϊκόν: Ἔμφασιν ἔχει, ὡσεὶ ἔφη ξενικὸν ἢ Κορινθιακόν.)

1081. *οἴμοι — καταγελᾷς*] Cf. Pac. 1245. *οἴμοι καταγελᾷς.*

Schol. καταγελᾷς ἤδη σύ μου: Διὰ τὸ εἰπεῖν πολεμολαμαχαϊκόν.

1082. *Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ*] Haec dicens ostendit Lamacho *τετραπτερυλλίδα*, i. e. locustam, a quatuor alis ita dictam, ad quam vocem alludit voce *τετραπτίλῳ*, quam ponit pro *τετρασωμάτῳ* aut *τετρακεφάλῳ*, quasi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit, quem alias perhibent fuisse tricorporem aut tricipitem. Simul respicit ad *πτίλον* in Lamachi galea, de quo supra v. 589. Ex schol. BE. Duas utraque manu pennas tenens Dicaeopolis Geryonem se vocat quadricristatum. Crista galeae Lamachi imposita ridetur v. 589. 1182. DIND. Quum Geryones alas non in capite sed in humeris gerat, Dicaeopolis nihil aliud facit quam pennas humeris suis applicat. Sic se ipsum cum Geryone comparat, quem divitem opulentumque et dominum magnorum gregum fuisse omnes fabulae narrant.

Praeterea Ephippus comoediam *Γηρυόνην* scripsit, cujus fabulae nomen ad fastum regis cujusdam Macedonici significandum fictum videtur (v. Mein. Fr. Com. I. 352. III. 323). Dicit ergo: Vin' tu, homo pauperrime, mecum pugnare, qui omnibus bonis abundo? MULL. Geryones fuit *τρισώματος*, Hesiod. Theog. 287. Eur. Herc. 422. Virg. Aen. VIII. 202. etc. Lucr. V. 28. 'tripectora tergemini vis Geryonai.' Idem pennatus (*ὑπόπτερος*) fuit et fortasse quattuor alas habuit, unde *τετράπτιλος* hic dicatur. De eo schol. ad Hesiod. Theogon. 287. *Στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἓξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι.* Pennas igitur quattuor ex illis ante fores disjectis (v. 998) arripuisse videtur Dicaeopolis, easque tanquam cristam capiti suo impositas tenuisse, et sic *τετράπτιλος* factus Lamachum ridicule ad pugnam provocat. Crista galeae Lamachi imposita ridetur vv. 589. 1182. Nisi potius, quod nunc mihi magis probabile videtur, quadrupedum (*τῶν τετραπτερυλλίδων*, 871) aliquem, ut leporem, manu protendit Dicaeopolis, brachia ejus quasi ad pugnandum porrigens. Cf. Soph. Tr. 508. *τετραόρου* (schol: *τετρασκελοῦς*) — *ταύρου*. Fr. 27. *τετράπτεροι* (*μύρμηκες*).

Schol. *βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ*: *Ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται δὲ εἰς τὴν τοῦ Λαμάχου περικεφαλαίαν* (*τρεῖς λόφους ἔχουσαν*) *ἀπὸ τῶν περικειμένων αὐτῇ πτίλων. ὃ δὲ θέλει εἰπεῖν τοῦτό ἐστι, βούλει πρὸς ἀκαταμάχητόν τινα μάχεσθαι. ὁ γὰρ Γηρυόνης, οὗ ἐμνήσθη, τρικέφαλος ἦν καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.* (*δείκνυσι δὲ αὐτῷ τι τῶν τετραπτερυλλίδων ἅμα τοῦτο λέγων. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Γηρυόνῃ τρισωμάτῳ τετραπτίλῳ εἶπεν.*)

1083. *Schol.* (*αἶ αἶ*: *Τούτων τινὲς τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς αι διφθόγγου* [adde *δασὺ*?], *θρηνητικὸν γάρ· τὸ δὲ δεύτερον ψιλὸν, θαυμαστικὸν γάρ.*) *οἵαν ἀγγελίαν*: *Τὸν πόλεμον δηλονότι.*

1084. *τίνα δ' αὖ —;*] Cf. Av. 993. *τί δ' αὖ σὺ δράσων;* Lys. 426. *ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις;*

Schol. *αἶ αἶ, τίνα δ' αὖ μὴ προστρέχει*: *Ἔρχεται ἄγγελος καλῶν τὸν Δικαιόπολιν ἐπὶ δεῖπνον.*

1085—1093. Valde similis locus est Eccl. 834—852.

1086. *κίστην*] Schol: *τὴν ὀψοθήκην.* Cf. Hom. Od. ζ. 76. *μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν | παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει.* Plut. Them. 7. *εἰσέπεμψε Θεμιστοκλῆς πρὸς αὐτὸν ἐν κίστῃ δεῖπνον ἄρτων καὶ κρεῶν.* Cognata vox est nostra chest. Meminerit lector consuetudinem fuisse in antiquorum conviviis obsonia sua et poculum singulos apportare convivas, ipsum magistrum coenae bellaria tantum, unguenta, et hujusmodi alia suppeditare.

Schol. *βάδιζε τὴν κίστιν*: *Τότε γὰρ οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα. τὴν κίστιν λαβὼν, τὴν ὀψοθήκην. Ὅμηρος* [Od. Ζ. 76. Γ. 480.]

"*μήτηρ δ' ἐν κίστῃ* (*ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδήν.*"
"*ὄψά τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.*")

χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνῶσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν ἐπὶ Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν.

1087. Moris erat ut in Bacchi festo sacerdos ejus lautam coenam pararet. Compellat eum in theatro sedentem histrio Ran. v. 297. *ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.* In Eq. 536. reposuerim *καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσου.* ELM. Dicaeopolidem invitat sacerdos Bacchi, qui luxuriose vivebat. Sic Eupolis (ap. Hesych. in *ἱερεὺς Διονύσου*, Mein. II. 433.) Hipponicum, qui ex vini usu rubicundum faciei colorem duxerat, s a c e r d o t e m Bacchi vocat: sacerdotes Bacchi vero rubicunda facies decebat. MULL.

1088. *κατακωλύεις*] Vox rara apud comicos. Cf. Pherecr. II. 335. *ἄχθεται — τῷ κατακωλύοντι.*

Schol. ἐγκόνει: Ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλοντας γὰρ αὐτοὺς δειπνεῖν ἐπέχεις.

1089 sq. Confer similem locum Eccl. 838., ubi commemorantur *τράπεζαι, κλῖναι, σισύραι, δάπιδες, μυροπώλιδες, πόπανα, στέφανοι, τραγήματα, αἱ νεώτεραι.* S. Matth. Ev. XXII. 4. *πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων, Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις, Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.* S. Luc. Ev. XIV. 17. Similiter fere Fr. 564. *ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ (ἠπὶ) τὸ δεῖπνον· ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.* Qui locus vitio plane laborat.

1089. *τὰ δ' ἄλλα*] Sc. praeter cibos, quos quisque secum afferebat. MULL.

1090. Cf. Eccl. 418. *ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,* etc. 840. *κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι (σεσαγμέναι?).* Timocl. IV. 672. *στρωμνὰς ἁλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς.* Diodor. III. 544. *καλῶς ἐστρωμένην κλίνην.* ibid. *κλίνας ἐστρωμένας.*

1091 sq. Cf. 551. *στεφάνων — αὐλητρίδων.* Alex. III. com. 498. *προσοιστέος | στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτὸς, ἐσχαρίς· | τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.* Amph. III. 303. *μύρον, στέφανος, αὐλητρίς.* Ephipp. III. 327. *ἴτρια, τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης.* Apollod. Car. IV. 441. *στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας.* Alciphr. I. 39. 3. *οἷον ἡμῶν ἐγένετο τὸ συμπόσιον — ὅσων χαρίτων πλῆρες. ᾠδαὶ, σκώμματα, πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς, μύρα, στέφανοι, τραγήματα.* Nicostr. III. 287. *μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν.* Menand. IV. 147. *μύρα, στεφάνους, ἑτοίμασον.* IV. 161. *αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας.*

αἱ πόρναι πάρα] Cf. Xen. Mem. I. 5. 4. *ἐν συνουσίᾳ δὲ τίς ἂν ἡσθείη τῷ τοιούτῳ ὃν εἰδείη τῷ ὄψῳ τε καὶ τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις, καὶ τὰς πόρνας ἀγαπῶντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἑταίρους;* Hor. Epist. I. 14. 25. 'meretrix tibicina.'

1092. *ἄμυλοι*] Placentae ex farina triticea confectae. Cf. Pac. 1195. Eubul. III. 222. *ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' — ἄνηθα καὶ σέλινα.* Plat. II. 674. Telecl. II. 370. Pher. II. 300. Metag. II. 753. 759. Antiph. III. 148. Anaxandr. III. 184. Theocr. IX. 21.

σησαμοῦντες] Cf. Th. 570. Pac. 869. *ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ* (*πέπεφθ', ὁ σησαμοῦς?*) *ξυμπλάττεται.* Alciphr. III. 48. 2. *ἀντὶ πλακοῦντος, τῶν ἄλλων ἄμητας ἐσθιόντων καὶ σησαμοῦντας, αὐτὸς μέλιτι δεδευμένους λίθους ἀπέτρωγον.* Lucian. Conv. 27. 38. Hesych. *Σησαμοῦς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων.* Schol. Eq. 277. *πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς καὶ σησαμοῦς διὰ* (*ἐκ?*) *σησάμων.* Inter *σησαμοῦς* et *σησάμων* seu *σησαμὶς* distinguit schol. *σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῆ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῆ ἣν φαμεν ἡμεῖς σησαμίδα.* Cf. Phot. 510, 15. Quod discrimen eo confirmari videtur quod nusquam *σησαμοῦντος*, quemadmodum *σησαμῆς* (Pac. 869. Clem. Alex. Protr. II. 22.), usus in nuptiis aut rebus sacris commemoratur. Erant autem *σησαμίδες*, ut docet Athenaeus 647 F., *ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα.* Lucianus Pisc. 41. *σησαμαῖος πλακοῦς* habet. *Ἄρτος σησαμίτης* est Poll. VI. 72. Athen. 114 A. Formatum autem *σησαμοῦς* (*ἄρτος σησαμόεις* poeta ap. Hesych.) ut *πυραμοῦς* (Eq. 277.), *πλακοῦς*, *μελιτοῦττα.*

Schol. (*σησαμοῦντες*: *Ἄλλο σησαμοῦς καὶ ἄλλο σησάμη* [*-σαμῆ?*]. *σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησάμη δὲ ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν σησαμίδα. ἴτρια δὲ καπυρώδη πλάσματα.*)

1093. *ὀρχηστρίδες*] Saltatrices sub finem convivii apud Graecos intrabant. Cf. Ran. 514. *καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι* | *ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδες* | *ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς.* Vesp. 1219. Hom. Od. *α*. 152. *μολπή τ' ὀρχηστύς τε, τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.*

τὰ φιλτάθ᾽ Ἁρμοδίου μέλη] Ita corrigendum videtur. Vide annot. crit. Cf. 980. *οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται.* Cratin. II. 154. *Ἁρμοδίου μέλος.* Antiph. III. 525. *Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο.* III. 46. *μηδὲ τὸν παιῶνα μηδ' Ἁρμόδιον.* Arist. Fr. 377. *ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην.* Scilicet scolii exordium fuit *Ἀδμήτου λόγον* (v. ad Vesp. 1238.) Lys. 1236.

Schol. *ὀρχηστρίδες*: *Ὑπερβατόν ἐστιν· ὀρχηστρίδες πάρεισι καλαί, καὶ τὰ φίλτατα τοῦ Ἁρμοδίου. τουτέστι τὰ εἰς Ἁρμόδιον σκολιὰ ᾄσματα.* (*ὅπερ ἀνωτέρω ἔφη, Ἁρμοδίου μέλος ᾄσεται.*)

1095. *ἐπιγέγραψαι Γοργόνα*] Patronum adscivisti. Cf. Pac. 684. *αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.* Lucian. de m. Per. 11. *καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι ἡγοῦντο καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο καὶ προστάτην ἐπέγραφον* (*ἐπεγράφοντο?*). Herm. 14. *οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι.* Fug. 4. *τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται.* 16. *τῶν Διογένη καὶ Ἀντισθένη καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων.* Dem. p. 1266. *ἐπιγράφεται μάρτυρας.* p. 1251. *κληρῆρας ἐπιγραψάμενος.* Soph. Oed. R. 411. *ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι* (l. *'πιγράψομαι*). Hesych. v. *Προστάτου*: — *ἕνεμον* (?) *γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἐπιγραφόμενοι τοῦτον ἀπροστασίου δίκην ὦφειλον* (imo *ὦφλον*). "*ἐπιγράφεσθαι* (patronum adsciscere) legitur etiam in Pac. 684. Sensus hujus loci talis fere videtur, jure *κακοδαίμονα* esse Lamachum, qui *δαίμονα* elegerit magnam illam Gorgonem." ELM.

Schol. *ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα:* *Ὅτι ἐζωγράφουν ἐν τῇ ἀσπίδι μεγάλην Γοργόνα.*

1096. *δεῖπνόν τε συσκεύαζέ μοι*] Cf. Vesp. 1251. *παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῷν.* Pher. II. 274. *συσκευασάμενος δεῖπνον.* Xen. Cyr. V. 3. 51. *δειπνήσαντες — καὶ συσκευασάμενοι πάντα ἃ ἔδει ἐκοιμήθησαν.* VIII. 7. 2. *συσκευάζου, ὦ Κῦρε, ἤδη γὰρ εἰς θεοὺς ἄπεις.* Hell. VII. 3. 4. *συσκευασάμενος χρήματα ᾤχετο.*

1097. *τὸν γυλιόν*] Schol: *γυλιὸς* (sic) *σπυριδῶδες πλέγμα ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον.* Cf. 1138. Pac. 527. *γυλιοῦ* (l. *γυλιοῦ*) *στρατιωτικοῦ.* Alex. III. 433. *πλησίον δὲ κείμενον στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.* *Γυλιὸς* scribendum esse traditur in Bekk. Anecd. 228, 29. Cf. ad Poll. X. 146. Hinc epithetum *γυλιαύχενες* Pac. 788.
Schol. (*τὸν γύλιον: Γυλιὸς σπυριδῶδες πλέγμα ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον.*)

1098. *κίστην*] Sportulam. Cf. Eq. 1211. Pac. 666. Th. 284. Lys. 1184.

1099. *ἅλας θυμίτας*] Tritum cum sale thymum, ut loquitur Plinius XXI. 89. Cf. XXXI. 7. 41. De quo condimento cf. 772. *περίδου μοι περὶ θυμιτέων ἁλῶν.* (Ubi v. adnot. crit.) Athen. 366 B. *ἅλας ἡδυσμένους.*

οἶσε] Affer. Cf. 1101. 1122. Ran. 482. Anaxipp. IV. 465. *ζωμήρυσιν φέρ', οἶσ' ὀβελίσκους δώδεκα.* Moerin p. 285. Conferri possunt formae Homericae *ἶξον, ἄξετε, λέξεο, ὄρσεο* (*ὄρσευ*), *ἐβήσετο, ἐδύσετο.*

κρόμμυα] Solenne militum et nautarum obsonium. Cf. 550. Eq. 600. Pac. 529.

Schol. *θυμίτας:* *Ἐκ θύμων κατασκευασθέντας.* Vict.

1101. *θρῖον ταρίχους* valet 'a figleaf-full of salt fish', i. e. salsamenti tantum quantum folio ficulneo involvi solet aut potest, ut recte explicat Schutz. Sic nos dicimus a hand-full, a spoon-full, etc. Foliis autem ficulneis maxime ad cibos involvendos utebantur haud dubie quia maxima eorum in Attica regione *συκοφόρῳ* copia erat. Cf. Eq. 954. *δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.* Ran. 134. *ἐγκεφάλου θρῖον.* Eccl. 707. *θρῖα — διφόρου συκῆς.* Hesychius, *Θρῖον· — συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ* (*οὐχ ἁπλῶς* bene Fritzsch. ad Ran. 134.) *ἐπετίθετο· ἔχουσι γάρ τινα ὀσμήν. διὸ καὶ θρῖον ἐκλήθη.* Cf. Poll. VI. 57. *περιβαλὼν συκῆς φύλλῳ εὐώδει.*

ταρίχους — σαπροῦ] Cf. Pl. 1086. *τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.* Pac. 554. *εἰρήνης σαπρᾶς.* Plat. com. II. 686. *σαπρῷ γάρῳ.* Theophr. Char. 19. *ἐλαίῳ σαπρῷ.* Stat. Silv. I. 6. 33. 'marcida vina.' Contra Pac. 563. *ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.*

Schol. *θρῖον ταρίχους:* (*Ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται.*) *σαπροῦ δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. σκεύασμα δέ τι παρὰ Ἀθηναίοις τὸ θρῖον, ὅπερ λαμβάνει ὕειον στέαρ ἢ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα καὶ τὸ λεκιθῶδες τοῦ ᾠοῦ πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἥδιστον ἀποτελεῖ βρῶμα. οὕτω Δίδυμος.*

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ κατασκευαζόμενος καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος.

1102. ἐκεῖ] In convivio.

Schol. λείπει τὸ ἰχθύων. R.

1103. Cf. 584. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. Unde hic corrigendum suspiceris τὸ πτερὸν τοὐκ —.

1105. τῆς στρούθου] Sic Atticos dixisse struthiocamelum seu struthionem testis est Hesychius s. v. Plerumque additur epithetum μεγάλη aut κατάγειος. Av. 875. στρούθῳ μεγάλη μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. ubi μεγάλη ad utrumque pertinet στρούθῳ et μητρί (cf. Vesp. 1238). Herodotos στρουθοὺς καταγαίους dixit IV. 175. 192.

1106. ξανθόν] Angl. brown. Cf. 1047. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

1108. βούλει μὴ βλέπειν —;] Cf. Av. 1025.

1109. λοφεῖον] Cristarum thecam. Schol: τὴν θήκην τῶν λόφων. In Nub. v. 751. λοφεῖον tralate significat speculi theca. Sic κυλικεῖον locus ubi servantur κύλικες, Anglice, a cupboard, Fr. 159. Eubul. III. 235. 249. 261. Cratin. min. III. 377. Anaxand. III. 174.

τῶν τριῶν λόφων] Cf. 965. Pac. 1173. ταξίαρχον προσβλέπειν | τρεῖς λόφους ἔχοντα etc.

Schol. τὸ λοφίον: (Ἐὰν μὲν ὑποκοριστικὸν, δηλοῖ) ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων· ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τῶν λόφων.

1110. λεκάνιον] Cf. Polyzel. com. II. 868. λεκανίῳ γὰρ ἐναπονίψει πρῶτον, εἶτ' ἐνεξεμεῖ, | εἶτ' ἐνεκπλυνεῖ δὲ. κᾆτ' ἐναποπατήσει, Μάνια. Theopomp. II. 823. ὀρνίθων (ὀρνιθείων?) λεκάνην. Arist. Fr. 637. λεκανίσκη. Telecl. II. 362.

Schol. λεκάνιον: Κρατῆρα πεπληρωμένον τῶν λαγῴων κρεῶν. (λεκάνια δὲ καὶ λεκανίδας τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα.)

1111. Cf. Lys. 928. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. Th. 97. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ etc.

τριχοβρῶτες] Tineae, animalculi crinivori species. Cf. Pac. 1222. τριχορρυεῖτον· οὐδέν ἐστον τὼ λόφω. Confer vv. σιδηροβρὼς, ἀνδροβρὼς, χειροβρώς.

Schol. τριχόβρωτες: Σῆτες. θρὶψ, σκώληξ κατεσθίων τὰς τρίχας. (καὶ προπερισπωμένως δὲ λέγεται τριχοβρῶτες.)

1112. μίμαρκυν] Hesychius, μίμαρκυς· κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγῴων αὐτῇ ἐχρῶντο· ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ ὑός. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί. Pollux VI. 56. μίμαρκυς δὲ κοιλία καὶ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα, μάλιστα δὲ λαγῴων (ἐκλαγών C. ἐκ λαγῶν?). Corrupte Hesychius, μιλάρκης· λαγωοῦ χορδή. Diphilus IV. 375. γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρκυς. Anglice, hare-ragout, jugged hare.

κατέδομαι] Futurum, ut ἐκπίομαι. Cf. Pac. 717. 1117. Av. 588. 590. Eccl. 595. Hermipp. II. 388. ῥίζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους.

Schol. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου: (Κυρίως μὲν μίμαρκις ἡ λαγῴα χορδὴ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. Ἄλλως.) μίμαρκις σκευασία τις τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

1113. προσαγορεύειν ἐμέ] To speak at me. Hic enim sensus videtur; revera enim non alloquebatur Lamachum.

Schol. ἄνθρωπε βούλει: Κατ' ἐρώτησιν. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν ἔχθρᾳ εἶναι.

1114. οὔκ, ἀλλ' —] Immo. Plena locutio foret οὐ προσαγορεύω σε, ἀλλὰ —.

1115. περιδόσθαι] Pignus mecum dare. Cf. ad 772. Nub. 644. περίδου νυν ἐμοί, | εἰ μὴ τετράμετρον etc. Eq. 791. Plaut. Cas. 75. 'Id ni sit, mecum pignus si quis volt dato | In urnam mulsi.' Epid. V. 2. 35. 'Ni ergo matris filia est, | In meum numum, in tuum talentum, pignus da.'

κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ] Cf. Vesp. 521. πάνυ γε, καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Ran. 529. τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Eccl. 179.

Schol. κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ: Ἐπιτρέψαι, ὥστε κρῖναι. (καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ "ἐπιτρεπτέον τινί ἐστι περὶ τούτων." ταῦτα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν οἰκέτην διασύρων καὶ παίζων τὸν Λάμαχον.)

1116. ἀκρίδες] Locustis igitur vescebantur milites. Cibus certe vilis erat, ut sunt reliqua quae sibi afferri jubet Lamachus. Athen. p. 133 B. ἤσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως χάριν. Epich. Fr. 107. τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι | κόγχων τε τὸν σέσιλον. Artemidor. Onir. II. 22. ἀκρίδες δὲ καὶ πάρνοπες — γεωργοῖς μὲν ἀφορίαν ἢ φθορὰν τῶν καρπῶν σημαίνουσι· σίνονται γὰρ τὰ σπέρματα καὶ διαφθείρουσι. Plin. H. N. VI. 30. XI. 29. Levit. XI. 21. S. Matth. Ev. III. 4. Inter delicias una cum κίχλαις memorantur τέττιγες Fr. 476, 4. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας — τέττιγας, etc. Τέττιξ etiam inter egenorum cibos enumeratur in Alexidis loco Athen. 54 F. Inter ἀκρίδας et τέττιγας distinguitur Aesop. Fab. 65. Est autem τέττιξ Romanorum cicada, Italorum cicale, nostrum tree-hopper, non quod vulgo vocamus, grass-hopper, ut monuit Fr. Adams in Comm. ad Paul. Aegin. VII. 3. V. Plin. H. N. XI. 32.

κίχλαι] Respicit ad 1112.

Schol. πότερον ἀκρίδες: Διασύρει τὸν Λάμαχον (ὡς) ἀκρίδας ἐσθίοντα. ἢ ὅτι πρότερον εὐτελεῖ ἐχρήσατο διαίτῃ.

1117. Cf. Nub. 1238. οἴμ' ὡς καταγελᾷς.

κρίνει πολύ] Sc. ἥδιον εἶναι. De qua significatione verbi κρίνειν sic absolute positi cf. Eccl. 1155—1157. κρίνειν ἐμέ, i. e. victorem me judicare. Aesch. Ag. 456. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. Plat. Legg. II. 658 C. κρινοῦσι (victorem habebunt) τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα. Herod. VI. 128. καὶ τουτέων μᾶλλον Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο καὶ ὅτι etc. Unde κεκριμένοι ἄνδρες viri probati apud eund. III. 31. Plena locutio est in Ran. v. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Ceterum Lamachi verba οἴμ' ὡς ὑβρίζεις ita intelligit Dicaeo-

polis quasi indignaretur ille quod ulla fieret inter locustas et turdos comparatio.

1118. *καθελών*] Taking down. Cf. Theocr. III. 10. *ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον | ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ.* Zenob. VI. 52. *τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών.* "Hom. Il. *ε.* 209. *ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα — ἑλόμην. ω.* 268. *κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ᾕρεον.*" MULL. Cf. Eq. 856.

Schol. καθελών μοι τὸ δόρυ: Παρατηρητέον ὅτι ὁ μὲν φιλοπόλεμος ὢν πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ζητεῖ, ὁ δὲ πρὸς τροφὴν ὡς εἰρήνην ζητῶν.

1119. *ἀφελών*] Detrahens. Sc. *ἀπὸ τοῦ ὀβελίσκου.* Quo sensu occurrit verbum *ἀφαιρεῖν* etiam Ran. 518, *ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη | ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.* Pac. 1021. *θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε.* Paullo autem supra *χορδὴν* assabat Dicaeopolis, ut patet ex v. 1040. *κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.* Jam, quum *δορὶ* hoc loco opponatur ea, constat longam eam fuisse: est enim *χορδὴ* intestinum fartum (Angl. a sausage). Cf. Nub. 455. *ἐκ μου χορδὴν | τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.* Unde verbum *χορδεύειν* Eq. 214. *τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.* Eq. 315. *χορδεύματα.*

Schol. δεῦρο τὴν χορδήν: Χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

1120. *τὴν χορδήν*] Cf. 1040.

δόρατος] Usitatior forma est *δορός.*

ἀφελκύσωμαι] Futurum est *ἀφέλξω*, non *ἀφελκύσω*, Pac. 361.

τοὔλυτρον] Anglice the sheath or covering. Cf. Herod. I. 185. Paus. VIII. 14. VII. 37. Alciphr. I. 22. *κάρυα τῶν ἐλύτρων ἐξῃρημένα.* III. 60. *ἐλυτροῦν* est apud Hippocratem. Confer *ἔλυμος, ἔλυμα.* Omnia ab *ἐλύειν* derivata.

Schol. τοὔλυτρον: Κρατεῖ καὶ ἕλκει τοῦ δόρατος τὴν θήκην. (τὸ ἐντελὲς τὸ ἔλυτρον.)

1121. *ἔχ'*] Tene, ut in Vesp. 1149. Pac. 1193. etc.

ἀντέχου] Anglice take fast hold of. Cf. Lys. 161. *ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.* Av. 1658. Menand. IV. 232. *ἀντέχου τῶν σχοινίων.* Dem. p. 889. *ἀντείχετο τούτου.* De veru intelligit schol. (*τοῦ ὀβελίσκου δηλονότι*), ut carnes inde detrahantur. Aliud quid latere facile suspiceris: cf. 1216. Lys. 937. *ἔπαιρε σαυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τουτό γε.* Vesp. 1342. Av. 443.

Schol. καὶ σὺ παῖ τοὔδ' ἀντέχου: Τοῦ ὀβελίσκου, ὥστε τὰ ἐμπεπαρμένα κρέα ἢ τὴν χορδὴν ἐφελκύσαι (l. *ἀφελκύσαι*).

1122. *τοὺς κιλλίβαντας*] Versum allegat Pollux X. 146., qui *κιλλίβαντας* inter *σκεύη στρατιωτικὰ* recenset. Scholiastae nostro sunt *τρισκελῆ τινα σκευάσματα ἐφ' ὧν ἐπιτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες.* Ultima verba ex mera conjectura adjecit grammaticus, cum non videret ideo a Lamacho posci *τοὺς κιλλίβαντας* ut clypeum iis innixum emundaret. Inde est quod tum demum terribilem illum clypeum afferri jubet cum *τοὺς κιλλίβαντας* in conspectu spectatorum rite collocarit.

Tali instrumento utebantur pictores teste Polluce VII. 129. *ἐφ' οὗ δὲ οἱ πίνακες ἐρείδονται, ὅταν γράφωνται, ξύλον ἐστὶ τρισκελές· καλεῖται δὲ ὀκρίβας καὶ κιλλίβας.* Verum notissimus usus, ut opinor, erat ad mensam sustentandam. Hesychius, *κιλλίβαντες· τραπεζῶν βάσεις καὶ ὑποθέματα· ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι.* ELMSL. Anglice, the rest, the stand. Confer v. *ὀκρίβαντες* (Lucian. Ner. 9. Phot. p. 325, 24. *ὀκρίβαντας: ἐμβάδας.* Schol. Plat. Symp. p. 324 B.) et *κελέοντες* (*οἱ ἱστόποδες*, Harpocr.).

Schol. *τοὺς κιλλίβαντας: Τρισκελῆ ἐστί τινα ξύλα ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες.*

1123. *τῆς ἐμῆς*] Sc. *γαστρὸς*, ut monet scholiasta. Loquitur enim *δεικτικῶς*. Bergler: Et ventris mei fulcra effer panes clibanarios.

τοὺς κριβανίτας] Panes *κριβανίτας* memorat noster etiam *Γήρᾳ* apud Athen. p. 109. (Fr. 138.) Unde in Plut. 765. *κριβανιτῶν ὁρμαθῷ* rescribendum videtur. Superius v. 87. *βοῦς κριβανίτας* ludens dixit. Panes *ἰπνίτας* et *ἐσχαρίτας* recenset Athenaeus p. 109. ELM. Forma altera *κλιβανίτης* minus est Attica. Sophron. Fr. 6. *τίς σταιτίτας ἢ κλιβανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;* Ludit autem in similitudine vocum *κιλλίβαντας* et *κριβανίτας*.

Schol. *καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας:* (*Λείπει γαστρός· ἵν' ᾖ, καὶ τῆς ἐμῆς γαστρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔκφερε τοὺς κριβανίτας ἄρτους.*) *ἔπαιξε δὲ χαριέντως, ὅτι καὶ οὗτοι περιφερεῖς ὡς αἱ ἀσπίδες.*

1124. *γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον*] Locutio tragica. Cf. 1181. Lys. 560. *ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις* etc. Eurip. Phoen. 1137. *σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν | γίγας.* Troad. 1136. *χαλκόνωτον ἀσπίδα.* 1193. *χαλκόνωτον ἰτέαν.* Fr. 159. *ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως.* Aesch. Sept. 489. *ἀσπίδος κύκλον λέγω.* 496. *κοιλογάστορος κύκλον* (sc. *ἀσπίδος*). 591. . Suspicetur aliquis *γοργόνωτον* pro *γοργονωπὸν* hic poni. Sic *γοργωπὸς* (Eur. Ion. 210. *γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν.* Herc. 868. 1266. Rhes. 8.) eodem sensu quo *γοργῶψ* (Eur. El. 1257. *γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ* [*σοῦ κάρα?*] *κύκλον*).

Schol. *γοργόνωτον: Περιφραστικῶς τὴν ἀσπίδα. γοργόνωτον δὲ τὴν ἔχουσαν Γοργόνα.*

1126. Cf. Eurip. Ion. 528. *ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοί;* BERG.

κατάγελως] Cf. 76.

κατάγελως — πλατύς] Cf. Synes. Epist. 50. *γέλως ἂν εἴη πλατύς.* Theophyl. Simoc. Epist. 10. *ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν καταχέω δογμάτων.* BE. Philostrat. Vit. Apollon. IV. XX. 157. *τὸ μειράκιον κατεσκέδασε τοῦ λόγου πλατύν τε καὶ ἀσελγῆ γέλωτα.* Lucian. de merc. cond. 14. *καὶ ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών.* MITCH. Similiter nos, a broad grin or laugh. Walshius explicat *πλατὺς* brackish, bitter, coll. Casaub. ad Athen. II. 4. Wesseling. ad Herod. II. 108. Adde Pac. 815. *ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ.* Theophyl. Hist. II. p. 33 B. *γέλωτα τῶν ἀγγελλόντων καταχέειν πλατύν.* Lucian. Dom. 14. *ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών.* Phryn. p. 471 L. *γέλως πλατὺς, οὐχὶ πολὺς, ἐρεῖς.* Menand. IV. 226. *κα πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως.*

1128. *κατάχει σὺ, παῖ, τοὔλαιον*] Lamachus servum oleo umbonem clypei perfundere eumque polire jubet. MULL.

ἐν τῷ χαλκίῳ ἐνορῶ γέροντα.—] Cf. Pl. 382. *ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον* etc. Similiter inter se rixantes colloquuntur Menelaus et Teucer in Soph. Aj. 1142 sq. *ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν* etc. *ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων* — etc. 1157. *ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,* | *οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;*

χαλκίῳ] Cf. Fr. 12. *οὐκ, ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.* 169. 316. Eupol. II. 529. *ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκίον* etc. II. 497. *χαλκίον μακρόν* (i. q. *ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις*). Xen. Symp. VII. 4. *τὸ δὲ χαλκεῖον* (*χαλκίον*?) *λαμπρὸν ὂν φῶς μὲν οὐ ποιεῖ, ἐν αὐτῷ δὲ ἄλλα ἐμφαινόμενα παρέχεται.* Aesch. Fr. 288. *κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.*

Schol. κατάχει σὺ, παῖ: Εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα γένηται λαμπροτέρα. (ὁ Λάμαχος δέ ἐστι παρακελευόμενος ἐπὶ τὸ μέρος τὸ χαλκοῦν τῆς ἀσπίδος ἔλαιον καταχυθῆναι, ἵνα στίλβῃ.) εἰσὶ γάρ τινες οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. (*οὕτως ὁ Σύμμαχος. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα, ὡς φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος πρὸς αὐτὸν λέγει, ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔλλαμψιν. Ὅμηρος* [Il. *Ν.* 340.] "*ὄσσε δ' ἄμερδε.*" *ταῦτα δὲ ὡς μαννευόμενος λέγει.*)

1129. *δειλίας φευξούμενον*] Reum timiditatis futurum. Subaudiendum *γραφήν*. Cf. Vesp. 718. *ξενίας φεύγων.* Eq. 368. *διώξομαί σε δειλίας.* Lysiam X. 31. *φόνου φεύγω τοῦ πατρός.* Aesch. c. Ctes. 175. *εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί.* Haec ait in placentam rotundam tanquam speculum intuens.

φευξούμενον] Cf. Pl. 447. *φευξούμεθα.* 496. *φευξεῖται.* Av. 932. *ἀποφευξούμεθα.* Ran. 1221. *πνευσεῖται* (*πνεύσεται* Dind.).

1130. *κατάχει σὺ τὸ μέλι*] Cf. 1040. *κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.*

1131. *τὸν Γοργάσου*] Ut Clisthenem Sibyrtii filium superius v. 118. per jocum appellat noster, ita patrem Gorgasum Lamacho tribuit, qui revera Xenophanis filius erat, teste Thucydide VI. 8. ELM. Sic v. 1150. *Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος.* Vesp. 459. *Αἰσχίνην — τὸν Σελαρτίου.* Quod ad formam *Γόργασος*, simile est nomen fictum *Κύβδασος* Plat. com. II. 675. et nomen proprium *Ἵππασος* Alciphr. Epist. III. 48. Adeo ipsum nomen *Γόργασος* legi Paus. IV. 3. 10. monet Muller. Comica autem licentia *ὁ Γοργάσου* dicitur Lamachus propter terribilem illam Gorgonis imaginem in clypeo ejus defixam. Inepte *τὸν Γοργάσου* Gorgiae discipulum Leontini explicat Bergkius Comm. p. 63.

Schol. παίζει παρὰ τὴν γοργόνα. R.

1132. *θώρακα πολεμιστήριον*] Cf. Pac. 235. *θυείας — πολεμιστηρίας.* Nub. 28. *τὰ πολεμιστήρια* (sc. *ἅρματα*).

1133. *ἔξαιρε*] Effer, deprome. Sc. *ἐκ τῆς κίστης.*

Schol. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα: Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔπαιξε· θωρήξασθαι γάρ ἐστι τὸ καθοπλισθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ μεθυσθῆναι (*οὕτω*

καλοῦσιν, ἐπειδὴ θώραξ καὶ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν, καὶ ἀκροθώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἔστι δὲ Ἀττική. ἔξελε οὖν, φησὶ, κἀμοὶ τὸν χοᾶ, ὃν καλεῖ θώρακα, ὥστε θωρακισθῆναι, τουτέστι τὸν θώρακα πληρῶσαι.)

1134. *ἐν τῷδε* —] Dem. 234, 25. *ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν.* 536, 25. *νῦν δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸν δῆμον ἐτίμησεν ἄν.* 628, 1. *τὴν τοῦ δήμου δωρεὰν, ἐν ᾗ πολίτης γέγονε.* MITCH.

πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξωμαι] Cf. Hom. Il. *θ'*. 376. *τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι.* Hesiod. Theog. 431. *ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται.*

1135. *πρὸς τοὺς ξυμπότας*] Coram convivis. Cf. ad 111.

θωρήξομαι] Anglice, I will warm my breast, I will get drunk. Schol. R: *οἷον μεθυσθήσομαι.* Cf. Pac. 1286. *θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.* Theogn. 1009. *πίνων δ' οὐχ οὕτω θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος — | ἐξάγει* (l. *οὐδέ κέ μ' — ἐξάγοι*) *ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.* 470. *μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅντιν' ἂν ἡμῶν | θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ.* 507. *δέδοικα δὲ μή τι μάταιον | ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.* 838. *οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστος, | εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.* 884. *θωρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.* Pind. Dithyr. Fr. 2. *ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἐπεῖχεν ἀλλοτρίᾳ.* Nicand. Alex. 32. *ποτῷ φρένα θωρηχθέντες.* Hesych. *θωρηχθείς· μεθυσθείς.* Hinc *θώρηξις* (*οἰνοποσία*, Hesych.) et *ἀκροθώραξ* (i. q. *ἡμιμέθυσος*, Hesych.). Diphil. IV. 397. *ἐμὲ μὲν οὖν ὁρᾷς πεπωκότα | ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα.* Ahrens Dial. Dor. p. 182. Cf. schol. ad 1133.

Schol. οἷον μεθυσθήσομαι. R.

1136. *τὰ στρώματ'*] Stragula, quibus ad cubandum utebantur milites. Idem valere *στρωματεὺς* (Apollodor. apud Poll. X. 138. *μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς.* Alex. apud Athen. XI. 473 D.), clypeumque stragulis alligari, monet Muller.

1137. *κιστίδος*] Dimin. a *κίστη*. Confer *κλινὶς* a *κλίνη*,· Th. 261. Hac forma autem potius quam *κίστης* (1086 etc.) utitur quia cum *ἀσπίδος* melius congruit.

1138. *Schol. κίστιδος*: (*Καὶ κίστη καὶ κίστις λέγεται. καὶ διελθὼν τοῦτο τὸ δρᾶμα γνώσῃ.*) *τὴν ὀψοθήκην.* R.

1140. *αἶρου — λαβών*] Cf. 953. *αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον.*

1141. *νίφει*] Ut in hyeme media, nam Lenaeis agitur haec fabula. Subaudiendum autem *ὁ θεός*. Cf. Vesp. 773. Xen. Cyn. 8, 1. *ὅταν νίφῃ ὁ θεός.* Hom. Il. *μ'*. 280. *ὅτε ὤρετο Ζεὺς νιφέμεν.*

χειμέρια τὰ πράγματα] Anglice, matters are (look) wintry. Cf. Vesp. 1496. *μανικὰ πράγματα.* Aesch. Eum. 715. *αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.* Ag. 655. *σωτήρια πράγματα* (ubi Trojae excidium sic dicitur). 1327. *ἰὼ βρότεια πράγματ'.* Suppl. 468. *δυσπάλαιστα πράγματα.* Arist. Nub. 1303. *φλαύρων — πραγμάτων.* Av. 135. *ταλαιπώρων — πραγ-*

μάτων. Fr. 404. πράγματ' οἰσυπηρὰ καὶ βαρύσταθμα. 142. χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.

Schol. νίφει βαβαιάξ: Ἀντὶ τοῦ ψυχρά. οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ἐπετηροῦντο τὰς διοσημίας.

1142. ξυμποτικά] Cf. Vesp. 1209. Lucian. I. 144. Alciphr. III. 51. "Uterque discedit, Lamachus in sinistram, Dic. in dextram proscenii partem. Servi dominos sequuntur, alter coenam, alter clypeum portans." MULL.

1143. ἴτε δὴ χαίροντες] Formula in initio parabasium usitatissima. Eq. 498. Pac. 729. Nub. 510. ἀλλ' ἴθι χαίρων. Vesp. 1009. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'. MULL. "Hic versus sine dubio ex Euripide assumtus et, ut fieri solet in parodiarum lusu, dissimili rerum statui accommodatus est." (Mein.)

ἐπὶ στρατιάν] In militiam. Cf. ad 251.

Schol. (ἴτε δὴ χαίροντες: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις εἰς μέλος τοῦ χοροῦ προῳδικὸν περιόδων τριῶν ὧν ἐστι πρώτη ἀναπαιστικὴ τριὰς τρισκαιδεκάμετρος ὀκτάκωλος· τέλος δὲ αὐτῆς "ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα", τουτέστι τὸ αἰδοῖον κατ' εὐφημισμόν.)

1144. *Schol.* ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ πόλεμον, ὁ δὲ ἐπὶ δεῖπνον. R.

1145. τῷ μὲν —] Subaudi γενήσεται vel aliquid simile. Scholiasta πάρεστιν subintelligit. Cf. Eccl. 705—709.

στεφανωσαμένῳ] Cf. Lys. 602. λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

Schol. τῷ Δικαιοπόλιδι. λείπει δὲ τὸ πάρεστιν. ῥιγῶν Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. R.

1146. προφυλάττειν] Anglice, to keep advanced guard (at the pass).

Schol. (προφυλάττειν) τὴν ἐμβολήν. R.

1147. τῷ δὲ καθεύδειν —] Cf. 1220 sq. et Pac. 341. βινεῖν, καθεύδειν. 867. βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

1148. παιδίσκης] Cf. Anaxil. III. 348. Menand. IV. 99. 129. Eccl. 1146. παιδίσκον. Menand. IV. 169. παιδισκάριον.

1149. ἀνατριβομένῳ] Cf. Vesp. 739. 1344. Lys. 1099. et praecipue Eccl. 705. τοῖς γὰρ σιμοῖς — ἐψήφισται προτέροις βινεῖν, | ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας | διφόρου συκῆς | ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι. Confer v. ἀναφλᾶν et ἀνακνᾶν Fr. 99.

τὸ δεῖνα] Anglice, you know what. Cf. Vesp. 524. Lys. 921. Henioch. com. III. 562. Παύσωνι φὴς τὸ δεῖνα προσλελακέναι. Hac locutione utebantur quando aliquid directe nominare non volebant. V. Suid. in Εὐθυρρήμων. Subindicat vero τὸ αἰδοῖον. V. schol.

Schol. τὸ αἰδοῖον λέγει. R.

1150 sq. Ἀντίμαχον —] Haec ad Daetalenses referunt Fritzschius Comm. de Daet. p. 9. et Bergkius ad Fr. 51. Hinc Bergkius Aristophanem Callistrato adfuisse in choro docendo suspicatur, quum graviter de Antimacho chorago conqueratur, qui ipsum ab epularum solennitate segrega-

verit; non potuisset autem hoc ei opprobrio vertere, nisi ille Aristophanem comoediae ejus auctorem esse nosset.

1150. *Ἀντίμαχον*] Quidam aiunt, referente scholiaste, hunc, cum choragus esset, nimis parce sumtus fecisse. Erat autem officium choragi procurare ea quae ad ludos scenicos spectarent. BE. Videtur ille tulisse legem *μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος*, de qua v. Suid. s. *Ἀντίμαχος*. ibique Bernh. Meinck. Fr. Com. Gr. I. 40. Bergk. Com. Att. Rel. p. 142. Secundum schol. ad Nub. 1022. quattuor fuerunt Antimachi, quorum unus fuit *συγγραφεύς*. De legibus comoediae aut licentiae aut sumptus deminuendi caussa latis agit Fritzschius Quaest. Arist. p. 305—308.

τὸν ψακάδος] Guttae filium eum vocat quia vitio quodam naturae sputo conspergeret quos alloqueretur. Scholiastes ad h. l. et ad Nubes 1022. ait ipsum Antimachum dictum fuisse *ψακάδα*. BE. Cf. Soph. Fr. 563. *ὑπὸ στέγῃ | πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος*. Pac. 121. Th. 856. Similiter *υἱὸς σταμνίου* vocatur Dionysus Ran. 22.

Schol. *Ἀντίμαχον*: *Φασὶ γὰρ αὐτὸν γράψαι ψήφισμα ὥστε τοὺς χοροὺς μηδὲν ἐκ τῶν χορηγῶν λαμβάνειν. τὸν Ψακάδος ἔφη, οἱ μὲν ὅτι οὕτως ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ συνεχῶς πτύειν, ἢ διὰ τὸ μηδὲν ἀναλῶσαι.* R. (*τὸν συγγραφέα. Ψακὰς δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο ἐπειδὴ προσέρραινε τοὺς συνομιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπιακὸς καλούμενος Ψακὰς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῇλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν. καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. ἐχορήγει δὲ ὁ Ἀντίμαχος τότε ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς χορηγῶν ποτε μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.*)

1152. *ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ*] I. e. ut breviter dicam. Cf. Eccl. 231. *ἁπλῷ τρόπῳ | ἐῶμεν ἄρχειν*. MULL. Sub. *εἰπεῖν*, ut plane dicam. Attamen exemplum hujus dictionis desidero. Cf. Aesch. Prom. 1012. *ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς*. Soph. El. 761. *ταῦτα — ὡς μὲν ἐν* (*ὡς κλύειν*?) *λόγῳ ἀλγεινὰ* etc. De iambica dipodia in secundo loco tetrametri chor. v. Herm. El. D. M. p. 423.

1154. *ὅς γ' ἐμὲ —*] Se ipsum dicit Chorus. Male ipsum Comicum intelligit Muller. (Praef. XII.). "Constat choregos choreutas ad coenam lautissimam invitasse, neque cogitari potest Antimachum Callistratum, docendi munere laboriosissimo functum, praeterisse. Hoc ergo loco Aristophanes de se ipso loquitur, etc. — Haec verba aperte ad comoediam quae prius docta erat, referenda sunt; quumque Babylonios magnis Dionysiis actos esse supra viderimus, quin Daetalenses respiciantur dubium esse non potest."

1155. *Λήναια χορηγῶν*] Anglice, when defraying the expenses of the Lenaean festival. Scilicet quando Daetalenses docuit Comicus, ut ostendere conatur Bergkius in Praef. ad Daetal. p. 133. Cf. Dem. p. 535. *χορηγῶν παισὶ Διονύσια*. Sic *ἑστιᾶν γάμους*, etc. Hinc postea *χορηγεῖν* praebere in universum significavit. "Usitatior constructio est *χορηγεῖν εἰς* —. V. exempla ab Schoemanno collecta ad Isaeum p. 308." DIND.

ἀπέλυσ' ἄδειπνον] Sine coena dimisit. Cf. Xen. Apol. 4. *ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσεν.* Plut. Mor. p. 1147. *ταῦτ' εἰπὼν — ἀπέλυσε τοὺς ἑστιωμένους.* "Choragi erat artificibus victum, eumque lautissimum, praebere. V. Antiphont. *περὶ τ. χ.*" DOBR. Cf. Plut. de glor. Athen. 6. *οἱ δὲ χορηγοὶ τοῖς χορευταῖς ἐγχέλεια καὶ θριδάκια καὶ σκελλίδας* (*σχελ.*?) *καὶ μυελὸν παρατιθέντες εὐώχουν ἐπὶ πολὺν χρόνον φωνασκουμένους καὶ τρυφῶντας.* Nub. 618. *ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε.* Notatur hoc loco Antimachi in re choragica sordida et illiberalis parcimonia. Cf. Eupol. II. 551. *ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες;*

Schol. ἀπέλυσεν ἄδειπνον: (*Ἀπέκλεισε δείπνων.*) *ἀντὶ τοῦ ἀπεστέρησε τοὺς μισθούς, οὐδέν μοι ἐχορήγησε.*

1156. *ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι*] Qui malum alicui precantur maximam delectationem se percepturos putant, si id suis oculis videant evenire; itaque cupiunt esse *αὐτόπται.* BE. Similis fere ludicra imprecatio est Eq. 928. *εὔχομαι δέ σοι ταδί· τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον·* etc.

ἐπίδοιμι] Thom. Mag. p. 335. *τὸ ἐπεῖδον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ συμφορᾶς τίθεται.* Cf. Aesch. Sept. 220. *μηδ' ἐπίδοιμι — στράτευμ' ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.* Soph. Tr. 1037. *τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν — ὥς μ' ὤλεσεν.* 890. Eur. Med. 1413. *οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον | πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.* 164. *ἅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'* (*ἐπ.*?) *αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους.* Menand. IV. 170. *εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ* (*κἂν*) *ψυχὴν πάλιν | λάβοιμι.* Xen. An. VII. 1. 30. *εὔχομαι πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα* etc. Cyr. VIII. 7. 7. *καὶ τοὺς μὲν φίλους ἐπεῖδον δι' ἐμοῦ εὐδαίμονας γενομένους, τοὺς δὲ πολεμίους ὑπ' ἐμοῦ δουλωθέντας.* Dem. p. 677. *ἐκεῖνον δ' ἐπιδόντα τὸν υἱὸν ἀποσφαττόμενον κατεπόντισαν.* p. 800. *πᾶσι βουλομένοις ἐστὶ — δίκην δεδωκότα αὐτὸν ἐπιδεῖν.* Antiph. V. 79. *ἐπεῖδον δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην.* Lys. adv. Pol. 4. *μᾶλλον εἵλετο — ἀπολέσθαι ἢ ἐπιδεῖν τείχη καθαιρούμενα.* Isocr. p. 177. *τοιαῦτα παθοῦσαν τὴν πόλιν ἐπιδεῖν.* p. 268. *ἅπαντας δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐπεῖδε διαφθαρέντας.* Plut. Alex. 49. *δύο μὲν ἐπιδόντα πρότερον ἀποθανόντας.* Lucian. dial. mer. X. 1. *ὃν κάκιστα ἐπίδοιμι ἀπολόμενον ἑλκόμενον* etc. Aesch. Cho. 261. *οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε | θανόντας* etc. *Ἔτι* vertas Anglice yet. Sic Pac. 1187. *ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ | δώσουσιν.*

τευθίδος δεόμενον] *τευθὶς* est loligo. "Assabantur hi pisces, testibus Metagen. apud Athen. VII. 269 E. Anaxandr. ibid. IV. 131 A. Eubul. ibid. XIV. 622 E. Saepe cum *σηπίαις* conjuncti commemorantur (Anaxipp. ap. Athen. IX. 403 E. Sotad. ibid. VII. 293 A.)." MULL. Cf. Metag. II. 753. *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς.* Multo autem rarior et delicatior est *τευθὶς* quam *σηπία.* Hodieque in Graecia et Italia in offulas secantur et assantur hi pisces.

Schol. τευθίδος: *Τευθὶς πέμμα πλακουντῶδες καὶ εἶδος ἰχθύος θαλασσίου.* Vict.

1158. *σίζουσα*] Anglice, hissing. Cf. Eq. 929. *τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι | σίζον,* etc. Teleclid. II. 365. *τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται.* Magnet. II. 10. *ταγηνίας — χλιαροὺς σίζοντας.* Alex. III. 471. *ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον.*

πάραλος] *πάραλον* dictam vult Palmerius (Exerc. p. 723.), quod e mari venit. Redde, prope salem adjacens (*παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη*), cum sale apposita. Allusio autem est ad trirerem publicam Atheniensium *Πάραλον* dictam. V. Av. 1204. Thuc. III. 33. 77. Xen. Hell. II. 1. 28. II. 2. 2. VI. 2. 8. etc. Simile compositum *κάθαλος* habet Posidippus IV. 513. *κάθαλος, κάτοξος, χναυστικὸς, προσκαυστικός.* et Diph. IV. 381. Cf. 670. *ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.*

Schol. σίζουσα: *Ἀντὶ τοῦ ζέουσα, (ὡς ἐπὶ τηγανιζομένης), ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. καὶ Ὅμηρος* [Od. *I.* 394.] "*ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός.*" *πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη. (ἐπεὶ δὲ καὶ ἱερὰ ναῦς τῶν Ἀθηναίων Πάραλος καλεῖται, ἐπήνεγκε τὸ) ὀκέλλοι, ὅ ἐστι προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νεώς.*

1159. *ὀκέλλοι*] Appellat. Perstat in metaphora, quia modo dixerat *πάραλος*: nam *ὀκέλλειν* proprie dicuntur naves. Eodem fere sensu *ἐφεστάναι* ponitur Eq. 929. *τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων | ἐφεστάναι σίζον* —, ubi similis imprecatio est.

μέλλοντος λαβεῖν] Aoristus post *μέλλειν* legitur praeterea Lys. 118. *μέλλοιμι — ἰδεῖν.* Av. 367. *μέλλετ' — ἀπολέσαι.* Aesch. Prom. 626. Eur. Or. 292. Med. 393. Hipp. 723. Iph. T. 484. 1264. Ion. 80. 760. V. Pors. ad Or. 929. Eur. ad Heracl. p. 117.

1160. *αὐτοῦ — ἁρπάσασα*] Furata ab illo. Nam genitivus *αὐτοῦ* pendere videtur ab *ἁρπάσασα.* Cf. ad 527. Nub. 982. *οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον.* Pac. 1118. *ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά.*

1161—1173. De hujus versus metro v. Richter. Praef. Pac. p. 50.

1164 sq. Eadem constructio est 1182 sq. Pac. 1243 sq. Fr. 509. Cf. ad Av. 47.

1164. *ἠπιαλῶν*] Hesychius. *ἠπιαλῶν· ῥιγῶν· τὸ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος, ἠπίαλόν φασιν.* Noster secundis Thesmophoriazusis apud schol. ad Vesp. 1038. *ἅμα δ' ἠπίαλον πυρετοῦ πρόδρομον.* ELM. Timaeus p. 134: *ἠπίαλος· ὁ ῥιγοπύρετος.*

Schol. ἠπιαλῶν γάρ: *Ἀντὶ τοῦ ῥιγοπυρέτῳ περιπεσών. (ἠπίαλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες (ἠπιαλοῦντος καὶ βαδίζοντος,* sc. *αὐτοῦ*, Mein. Fr. com. IV. 625.) *ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς* (Com. anon. IV. 625.) "*τὴν ἐρωμένην ἔχων*" *ἀντὶ τοῦ ἔχοντα.* R. *ἱππασίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἱππικῆς, ὡς ὄντος αὐτοῦ ἱππέως· καὶ γὰρ ἕως ἑσπέρας διατρίβουσιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ οἱ ἵπποι.*

1165. *ἐξ ἱππασίας*] Schol: *ὡς ὄντος αὐτοῦ ἱππέως. καὶ γὰρ ἕως ἑσπέρας διατρίβουσιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ οἱ ἱππεῖς.*

1166. *πατάξειε — αὐτοῦ — τὴν κεφαλήν*] Cf. Ran. 150. *πατρὸς γνάθον | ἐπάταξεν.* Athen. X. 435. *μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας.*

1167. *Ὀρέστης μαινόμενος*] Hunc Orestem, qui erat nocturnus grassator, dicit furentem quia commune nomen habet cum Agamemnonis filio, quem Furiae exagitarunt, ut notum ex tragoediis, propter matris caedem.

Eundem grassatorem vocat heroem in Avibus v. 1490. *εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα τἀπιδέξια.* BE. Hic Orestes, Timocratis filius, noctu progressos extra urbem homines (Av. 496.) insaniam simulans vestibus spoliare solebat. Memoratur etiam Av. 712. Cf. Suid. in *Ὀρέστης* et *Βομβοῦσι*. Meinek. Fr. Com. II. 490. coll. I. 432.

μαινόμενος] Ut ille cognomen Agamemnonis filius. Plat. Alc. II. 139 C. *παιομένους καὶ βαλλομένους καὶ ἅπερ εἰώθασιν οἱ μαινόμενοι διαπράττεσθαι.* Plut. Pomp. 36. *θαυμαστὸν — ὅτι μὴ λίθοις βάλλει τοὺς ἀπαντῶντας ὑφ' ἡδονῆς μαινόμενος.*

Schol. τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ Ὀρέστης οὗτος προσποιούμενος μωρίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης. (ἢ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἀντὶ τοῦ ὁ μαινόμενος. πέλεθον δὲ βῶλον).

1170. *πέλεθον*] Cf. Eccl. 596. ubi hunc locum adducit schol. Atticum *πέλεθος*, vulgare *σπέλεθος* esse docet Moeris p. 310. Hegemon Thasius ap. Athen. p. 695 D. *ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μέγα κράζοντες ἔβαλλον | πολλοῖσι σπελέθοισι* (*βώλοις ἠδὲ λίθοισι* conj. Jacobs. Anim. in Eur. p. 111.), *καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς.* Poll. V. 91. *λέγουσι δὲ καὶ τῖλον καὶ πέλεθον καὶ σπατίλην* (Pac. 48). Confer nostrum pellet.

1172. *τὸν μάρμαρον*] Sic facete dicit *τὸν πέλεθον* cum allusione ad verbum *μαρμαίρειν* splendere. Cf. Hom. Il. π'. 734. *ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον | μάρμαρον ὀκριόεντα.* μ'. 380. Od. ι'. 498. *μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών.* Eur. Phoen. 663. *ὃν — Κάδμος ὤλεσε μαρμάρῳ* etc. 1401. *λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον.* Theocr. XXII. 211. *χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν* (*τυκτὸν*?) | *μάρμαρον.* Anglice reddas the shining lump.

1172. *ἁμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον*] Lysias 97, 9. *ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην ἐνστάς, ἔβαλλέ με λίθοις· καὶ ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δέ, ὃς παρ' ἐμὲ ἦλθε μετ' αὐτοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον.*

1173. *Κρατῖνον*] Qui noctivagus adulter, mollis, et haud dubie compti nitidique corporis erat: quo aptior est in eum haec imprecatio. De eo cf. ad 849. Fingitur hic, opinor, *μοιχὸς* esse *νυκτοπεριπλάνητος* (264). "Chorus rursus ad proscenium se convertit." MULL.

Schol. βάλοι Κρατῖνον: Παρ' ὑπόνοιαν λέγει Κρατῖνον οὐ τὸν ποιητήν, ἀλλά τινα ἕτερον ἀλαζόνα καὶ θρασὺν (καὶ μαινόμενον) καὶ μέθυσον. (βάλοι οὖν, φησί, τοῦτον, ἵνα πλείοσι κακοῖς περιπέσῃ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ.)

1174 sq. Nunciat aliquis Lamachum esse vulneratum jubetque ut necessaria ad vulnus alligandum parentur. Mox deinde ipse apparet et a Dicaeopolide postea ridetur. "Postrema comoediae pars in tragoediae formam redacta est. Advenit nuntius narraturus quid acciderit, prodit miser Lamachus flebiliter gemens, neque deest solemne *ἰὼ ἰώ*. Jam versui 1174 tragicus est dicendi color. Neque *δμῶες* comoediae est (cf. 887), neque syntaxis quam hic habemus verborum." (Bakh.)

ὦ δμῶες —] Vox tragica. Cf. 887. Lys. 260. *γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν | κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν.* Hom. Od. δ'. 717. *πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.*

Schol. (*ὦ δμῶες: Κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ ὑποκριτής. καὶ ἔστιν ἰαμβεῖα τρίμετρα καταληκτικὰ ις'.*)

1175. *ὕδωρ — θερμαίνετε*] Cf. Pac. 843. *καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.* Ran. 1339. *θέρμετο δ' ὕδωρ.*

χυτριδίῳ] Cf. Alex. III. 494. *τέτταρα | χυτρίδι' (χοιδάρι'?) ἀκράτου.*

1176. *ὀθόνια*] Cf. Fr. 159. *τοὐθόνιον. προπέπταται.*

κηρωτήν] Ceratum, vulneribus curandis idoneum. Anglice cerate. Aretaeus de Cur. Morb. Acut. II. 4. *ῥοδίνῃ κηρωτῇ.* Poll. X. 150. Inter mundum muliebrem recensetur Fr. 309, 1. *ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον.*

Schol. (*ὀθόνια: Τὰ λεγόμενα παρὰ ἰατροῖς λυχνώματα.*)

1177. *ἔρι' οἰσυπηρά*] I. e. succida. Est enim *οἰσύπη* lana succida, nondum sordibus purgata. Herod. IV. 187. *οἰσύπῃ* (al. *οἴσπῃ*) *προβάτων καίουσι τοὺς φλέβας.* Cf. Hippocr. de ulcer. p. 881. *εἴρια οἰσυποῦντα* (l. *οἰσυπόεντα*) *κατεξασμένα μαλθακὰ ἐπιδῆσαι.* Dioscorid. II. 184. 720. *εἴριον οἰσυπηρόν.* Theophan. Nonn. Epit. 252. *κηρωτὴ ἐξ οἰσύπου — ὠφελεῖ.* Confer *οἰσπώτη*, Cratin. II. 41. Apud Hippocratem legi *εἴριον πινηρὸν, πινόεν, πινῶδες, οἰσυπόεν, οἰσυπῶδες* monet Mitchell. "Lana succida medicamentum apud Graecos magni aestimatum. Cf. Wessel. ad Herod. p. 393, 42." MULL.

λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν] Anglice, an ankle-bandage. Cf. 550. *σκορόδων ἐλαῶν κρομμύων ἐν δικτύοις.* 439. 546.

λαμπάδιον] Schol: *ἐπιδέσμου εἶδος.* Hesychius, *λαμπάδιον· τὴν λεπτὴν κειρίαν ἣ ἐπιδοῦσιν.* Poll. X. 149. Dio Cass. 58, 8, 3. Cohaerent autem verba *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.* Anglice, a bandage to bind round the ankle. Sic supra 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν.*

Schol. (*λαμπάδιον: Οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν. οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. οἰσυπηρὰ δὲ*) *ῥύπου πεπληρωμένα. οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.* R. (*λαμπάδιον δὲ καταδέσμου εἶδος. περὶ τὸ σφυρὸν δὲ περὶ τὸ ὀστοῦν τὸ κάτωθεν τοῦ γόνυος. χάραξ δέ ἐστι ξύλον ἐν ᾧ τὰς ἀμπέλους δεσμοῦσιν ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν.*)

1178. Cf. Thuc. VI. 101. *ὁ Λάμαχος — ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων ἀποθνήσκει αὐτός τε καὶ πέντε ἢ ἓξ τῶν μετ' αὐτοῦ.*

1179. *παλίνορρον*] Retrorsum. Adverbialiter positum, ut *ἄψορρον* (Theocr. XIV. 40. *ἄψορρον ταχινὰ πέτεται* etc. Soph. El. 53. 1430. Tr. 902.). Cf. Philetaer. com. III. 296. *ἄπειθ' ἀμπαλίνορρος* (-*ορος* vulg.). Forma *παλίνορσος* est Hom. Il. γ'. 33. Aesch. Ag. 159.

ἐξεκόκκισε] Dislocavit. Anglice, has sprained, dislocated. Cf. Lys. 364. 448. Pac. 63. Nicom. IV. 587. Confer v. *ἐκποκίζειν*, Th. 567.

Schol. *παλίνορον ἐξεκόκκισεν:* (*Ἐκτραπὲν τῆς ἁρμονίας ἤχησεν.*) *παλινόρμητον.* (*ἐξεκόκκισεν*) *ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἐξέκλασεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων. θέλει δὲ εἰπεῖν ἔκλασεν τὸν πόδα.* R.

1180. *τῆς κεφαλῆς κατέαγε*] Notus Atticismus. Cf. Vesp. 1428. *καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.* Pac. 71. *ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.* Plat. Gorg. 469 D. *κἄν τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι δεῖν.* Eupol. II. 559. *οὐ γὰρ κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα.* Cum accusativo Dem. p. 1268. *τὴν κεφαλὴν — ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν.* Andoc. de myst. p. 29. *ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην.* Isocr. p. 381. *ᾐτιῶντο τὸν Κρατῖνον συντρῖψαι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.* Theophr. Char. 27. *πεσὼν τὴν κεφαλὴν κατεαγέναι.* Lys. p. 144. V. Thom. M. p. 499. Piers. ad Moerin p. 293. Hemst. ad Lucian. I. 419. Cf. etiam Eur. Cycl. 685. *τὸ κρανίον | παίσας* (l. *πταίσας*) *κατέαγα.*

περὶ λίθον πεσών] Cf. 1218. *εἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος*

1181. *Γοργόν'*] Gorgonis in clypeo imaginem. Cf. 574. *τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;*

Schol. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρε: (*Παρ' ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς κονδύλην ἐποίησεν αὐτὸς ὁ Λάμαχος ἔφη Γοργόνα ἐξήγειρεν.*) *ὡσεὶ ἔλεγεν, οἴδημα ἀνέστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.*

1182. *πτίλον — πεσόν*] Pro *πτίλου πεσόντος.* Similia nominativi pendentis sive absoluti exempla sunt Ach. 1165 sq. Fr. 509. *ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν | τὰ κάρυά μοὐξέπιπτε.* Pac. 1243. *ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον, | γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.* Pl. 277. Ran. 1437. Similiter fere Thuc. IV. 12. *καὶ πεσόντος αὐτοῦ — ἡ ἀσπὶς περιερρύη* (*κατερρύη?*) *ἐς τὴν θάλασσαν.*

κομπολακύθου] Cf. ad 589.

Schol. πτίλον δὲ τὸ μέγα: *Ἔπαιξε πλάσας ὄνομα ὄρνιθος·* (*διὰ τὸ κομπηρὸν τοῦ Λαμάχου. γράφεται δὲ οὕτως· πτίλου δὲ τοῦ μεγάλου πεσόντος ἐς τὰς πέτρας δεινὸν μέλος ἐξηύδα ὁ Λάμαχος. ἢ πεσὼν πρὸς ταῖς πέτραις ἐθρήνει τὸ μέγα πτίλον, Ἄλλως. πτίλον μέγα λέγει τὴν περικεφαλαίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πτεροῦ. οὐ γὰρ τὸ πτερὸν πεσὸν εἰς πέτραν ἤχησεν, ἀλλὰ τὸ κράνος ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένον. ὑδρορρόαν δὲ ὕφαλον πέτραν, ἢ τὸ μέρος τῆς στεφανίδος δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται, ἢ ὁ στενὸς τόπος. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια, ὡς τὸ* (unde?) "*οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωθοῦντες αὐτοὺς* (*αὐτοὺς* aut *ἑαυτούς?*) *διὰ τούτων ἐσώζοντο εἰς τὰς ναῦς*".

1183—1185. "Hi versus et fortasse 1186—1189. parodiam continent." (Bakh.)

1183. *δεινὸν ἐξηύδα μέλος*] Corrigendum, ni fallor, *δεινὸν ἐξηύδησ' ἔπος.* Cf. Eur. Hipp. 1239. *δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.*

1184. 1185. Versus tragici coloris.

1184. *ὦ κλεινὸν ὄμμα*] O inclytum lumen (seu decus) meum. Hoc nomine pinnam istam (*πτίλον*), tanquam pignus carissimum, alloqui fingitur heros moribundus. Tragicorum sermonem *παρῳδεῖ*, apud quos *ὄμμα* audaci sed eleganti metaphora saepe ponitur pro eo quod animo voluptatem affert et quasi lucem affundit; unde valet saepe i. q. *μέλημα, στέργηθρον*, deliciae vel cura, Anglice delight. Aesch. Cho. 236. *ὦ τερπνὸν ὄμμα.* Soph. Aj. 956. *ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί.* Phil. 171. *σύντροφον ὄμμ' ἔχων.* Trach. 204. *ἄελπτον ὄμμ'*

ἐμοὶ | *φήμης ἀνασχὸν* (i. e. *ἀνατεῖλαν*) *τῆσδε νῦν καρπούμεθα* (ubi *ὄμμα φήμης τῆσδε* reddas, this enlivening news). Eur. Iph. T. 220. *κλεινὸν ὄμμα τῆς σωτηρίας* | *λαβόντες*. Orest. 1043. *ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων* | *τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄμμα* (vulg. *ὄνομα*) *καὶ ψυχὴν μίαν* (i. e. sweet source of joy to your sister). 1080. *ἀλλ', ὦ ποθεινὸν ὄμμ'* (vulg. *ὄνομ'*) *ὁμιλίας ἐμῆς*. Pind. P. V. 75. *πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι*. Eodem sensu metaphorico usurpatur *φάος φῶς* lux. Hom. Od. *π'*. 23. *ρ'*. 41. *ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος*. Pind. Isthm. II. 24. *ἄνδρα — Ἀκραγαντίνων φάος*. Soph. El. 1224. *ὦ φίλτατον φῶς*. Hic significare potest *ὄμμα* etiam spectaculum, Anglice object of sight, object.

πανύστατόν σ' ἰδών] Cf. Soph. Aj. 858. *καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω* | *πανύστατον*. 864. *τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ*. Tr. 874. *βέβηκε — τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν*. Arist. Fr. 234. *χαῖρε, φέγγος ἡλίου*.

1185. *λείπω φάος τόδ'*] Cf. Eur. Hel. 839. *ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος* Aesch. Fr. 5. *πάλιν γὰρ ἵκουσ'* (*ἥκουσ'* aut *ἥξουσ'*?) *ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος*.

οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ] Cf. Eq. 1243. *οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ*. Vesp. 997. *οὐδέν εἰμ' ἄρα*. Eur. Alc. 387. *ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδέν*. Ion. 727. Alc. 250. Andr. 717. Her. 635. Hel. 1194. Hec. 411. Soph. Aj. 857 sq.

1187. *ξυναντᾷ*] Cf. 1210. *τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας*.

1188. *λῃστάς*] Sc. Boeotos, in quos missus erat Lamachus (1077). Cf. Pac. 449. *κεἴ τις δορυξὸς — ἐπιθυμεῖ μαχῶν*, | *ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας*.

κατασπέρχων] Urgens, propellens. Cf. Thuc. IV. 126. Oppian. Hal. IV. 90. Simplex *σπέρχειν* est Hom. Il. *ν'*. 334. *τ'*. 317. Od. *γ'*. 283. *ν'*. 22. Herod. I. 32. III. 72. V. 33. Confer v. *ἐπισπέρχειν*. Hom. Il. *ψ'*. 429. *Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε* | *κέντρῳ ἐπισπέρχων*. Lucian. Lex. 2. *ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε*.

δορί] Cf. 1193. *δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς*. 1226. *λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι* etc.

Schol., *κατασπέρχων*: *Σπέρχειν σπεύδειν, χαλεπαίνειν, θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, ταράσσεσθαι*. Vict.

1189. *ὁδὶ δὲ καὐτός*] Cf. Vesp. 1360. *ὁδὶ δὲ καὐτός· ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν*. Av. 1718. *ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν· ἀλλὰ* —. Eccl. 934.

1190. *Schol.* *ἀτταπαττᾶ*: *Θρηνῶν παρατραγῳδεῖ. κατεγχάνοι δὲ καταγελάσοι. (παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντιτίθησιν αὖθις ὁ μὲν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰ ἅπερ ἔπαθεν, ὁ δὲ ἅπερ ἔχει ἐν εἰρήνῃ χαρμόσυνα.)*

1191. *στυγερά*] Cf. 1207. Eur Andr. 110. *δουλοσύναν στυγεράν*. Hipp. 177. *στυγεραὶ νόσοι*.

κρυερά] Vox rarior. Cf. Av. 951. 955. Eur. Fr. 908, 6. *κρυερὰ — θανάτου — τελευτή*. Hom. Il. *ν'*. 48. *κρυεροῖο φόβοιο*. Hesiod. Op. 152. *κρυεροῦ ἀΐδαο*. Cognatum forsan est Latinum crudelis. Tragici coloris versus, ut et vv. 1204. 1207. 1212. 1223. V. schol.

1193. *δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς*] Cf. 1188. et ad 1178.

1195. Aeschin. II. 193. *πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος —;*

αἰακτόν] Lamentabile. Cf. Aesch. Sept. 846. *ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ*. Pers. 1068. *αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.* 931.

1197. *ἐγχάνοι — τύχαισιν*] Cf. 221. Eq. 1313. *ἐγχανεῖται τῇ πόλει.* Nub. 1436. *σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.* Lys. 271. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος (ἐμοὶ ζῶντί γ'?) ἐγχανοῦνται.* Vesp. 721. *ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.* 1007. *κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.* 1349. *ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.*

ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν] Cf. Nub. 1264. Av. 1726.

1198. Irridet Lamachum ut supra 1084. Cf. Th. 1185. *οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί' ὥσπερ γογγύλη.*

1199. *Κυδώνια*] I. e. Cydoniis malis similes (mammas.) Cantharus com. II. 836. *Κυδωνίοις μήλοισιν εἰς (ἴσα* Meinek.) *τὰ τιτθία.* Aristaenetus Epist. 1. 1. *ὡς κυδωνιῶντες οἱ μαστοὶ τὴν ἀμπεχόνην ἐξωθοῦσι βιαίως.* 13. Stesichorus Fr. IV. 2. *πολλὰ Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν* etc. Leonidas Tar. 41. *καὶ μαζὸς (μαστὸς) ἀκμῆς ἄγγελος κυδωνιᾷ.* Crates II. 248. *πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικὰ | τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα.* Philem. IV. 12. Pollux VI. 47. *Κυδώνια μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης. Μῆλα* mammas vocat noster Lys. 155. Eccl. 903. Cf. Theocr. XXVII. 48. Verisimile est ex *Κυδώνιον (μῆλον)* corruptum esse nostrum quince, ut ex *κυνάγχη* nostrum quinsy.

Schol. *κυδώνια*: *Ὡσεὶ ἔλεγε μῆλα, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα σκληρότερά ἐστιν.* R. Vict.

1200. *ὦ χρυσίω*] Anglice, my treasures, my jewels. Duas meretrices compellat, contrectans eas simul et osculans, quas in convivio secum habuerat (v. 1091.). Ceterum cf. Vesp. 1353. *ἐγώ σ' — λυσάμενος ἕξω παλλακήν, ὦ χοιρίον* (ubi malim *ὦ χρυσίον*). Lys. 930. *δεῦρό νυν, ὦ χρυσίον.* Vesp. 1342. *ἀνάβαινε δεῦρ', ὦ χρυσομηλολόνθιον.*

Schol. *ὦ χρυσίω*: *Πρὸς τὰς δύο πόρνας λέγει.*

1201. Redde, Date mihi, aureae, morsiunculas teneras et collabellata oscula. Cf. Plaut. Asin. III. 3. 78. 'Prehende auriculis: compara labella cum labellis.'

τὸ περιπεταστόν] Sc. *φίλημα*. Sic dictum *ἀπὸ τοῦ περιπετάννυσθαι.* Hesych: *περιπετάσας· περιβαλών.*

τὸ μανδαλωτόν] Anglice a billing (lit. bolt) kiss. Cf. Nub. 51. *καταγλωττισμάτων (ὄζουσα).* Th. 131. Alia osculorum genera erant *χύτρα* (Eunic. II. 856.), *σύστομον, δρεπτὸν, ἁρπαστὸν, γίγγλυμος* (Anecd. Bekk. p. 232, 22.), *ἰσχνίδες (ἰξώδες?), καταγλώττισμα* (Nub. 51.), *σκιμβασμὸς* (Hesych.), *παιδάριον* (Eust. p. 1880.).

Schol. *τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν*: *Εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ (οἷς?) δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Ἄλλως. μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδὺ, θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον.)*

1204. Tragico sermone utitur.

1206. *ἰὴ ἰή*] Deridentis exclamatio. Cf. Vesp. 1335. *ἰὴ ἰεῦ* (*ἰὴ ἰή*?). Pac. 195.

Λαμαχίππιον] Quasi O Lamache eques. Vox composita ex *Λάμαχος* et *ἱππεύς*.

Schol. ἱππικὲ Λάμαχε. R.

1207. *στυγερός*] Execrabilis, abominandus, et sic infelix, aerumnosus. Tragicae voces sunt *στυγερὸς* et *μογερός*.

1208. *Schol. τί με σὺ κυνεῖς*: Ἔνιοι ἓν βούλονται εἶναι, ἵνα ᾖ ὁ Λάμαχος λέγων πρὸς τὸν Δικαιόπολιν τὸ τί με σὺ κυνεῖς, τί με σὺ δάκνεις· ἵνα ᾖ τὸ κινεῖν ἀντὶ τοῦ σαίνειν. ὡσεὶ ἔλεγε, τί μου καταπαίζεις καὶ λυπεῖς με, ὦ Δικαιόπολι.

1209. *τί με σὺ δάκνεις;*] Morsiunculas meretricis osculantis dicere videtur. Cf. Lucian. Luc. 32. *δάκνει ἐν φιλήματος σχήματι.*

1210. Cf. Lys. 735. *τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα τῆς ἀμοργίδος | ἣν* etc. Pl. 1044. *τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.* Av. 143. Alex. com. III. 422. *ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.* Eur. Andr. 1179. *ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ.* Hipp. 1407. *δυστάλας τῆσδε συμφορᾶς.* Alc. 751. Soph. Oed. R. 1405.

ξυμβολῆς βαρείας] Cf. 1187. Herod. IX. 77. *ὕστεροι ἥκουσι τῆς συμβολῆς.*

Schol. (*τάλας ἐγώ*: *Διπλῆ περίοδος δεκάκωλος, ἧς τὸ πρῶτον ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐν εἰσθέσει, τὸ τέταρτον ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὸν ἡμιόλιον τὸ πέμπτον ἰαμβικὸς στίχος.*)

1211. *ξυμβολὰς ἐπράττετο*] Ludit in homonymia vocis. Lamachus de conflictu loquebatur: iste de symbolis ad convivium: et propterea putat eum queri de symbola quia, cum exigeretur ab ipso, non potuerit eam dare. BE. Ludit in ambiguitate vocis, quae conflictum et symbolas significat, id est pecunias quae conjectabantur ab iis qui communi sumtu erant una coenaturi. Nefas autem fuisset symbolam ab aliquo exigere qui ad solemne convivium, qualia in festis agitabantur, fuisset invitatus. Lepidi exstant hanc in rem Eubuli comici versus apud Athen. VI. p. 239 A. *ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ | δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους· | ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον | καλέσας, ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, | φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.* BRUNCK. De symbolis cf. Athen. p. 68. Hom. Od. *α'*. 226. *εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.* Hesiod. Op. 722. Alex. III. 425. *ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον.* 501. *δεῖπν' ἀσύμβολα.* Proverb. apud schol. Theocr. VII. 24. *ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὀψὲ κληθεὶς ἔρχεται | ἢ χωλός ἐστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.* Lucian. Lex. 6. Terent. Eun. III. 4. 'ut de symbolis essemus.'

Schol. τοῖς Χουσὶ γάρ τις: Ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπε ξυμβολῆς βαρείας, ἐπήνεγκεν ὁ Δικαιόπολις συμβολὰς παίζων πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν (τὸ ἐπὶ τὸ δεῖπνον λεγόμενον· λέγεται γὰρ συμβολὴ καὶ ἐπὶ δείπνου τοῦ ἐκ κοινοῦ ἐπιτελουμένου· οὓς ἐράνους Ὅμηρος [Od. *Α.* 226.] φησὶν, "εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.")

1212. *ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν*] Et haec tragoediam spirant.

1213. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ —*] Cf. Eccl. 982. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις.* 991. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.* In Plut. 993. malim

ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει. ELM. In Pluti loco praestat forsan *ἀλλ' οὐκ ἔχει νῦν ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔτι.*

Παιώνια] Festum Athenis Apollini sacrum.

Schol. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον: *Ἑορτὴ Ἀθήνησι. ἐπεὶ ἐκεῖνος Παιῶνα καλεῖ, ἔπαιξεν ὁ Δικαιόπολις καὶ φησὶν ὅτι οὐκ ἔστι σήμερον τὰ Παιώνια.* R. (*οὐκ ἔστι σοι σήμερον ἡμέρα παιωνία καὶ ὑγιεινή. ἕκαστον δὲ ὧν ὁ Λάμαχος λέγει τρέπει οὗτος εἰς παιδιάν. Παιᾶνα, φησὶν, ἐπικαλῇ ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σήμερον οὐκ ἔστι Παιώνια. ἔστι δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη. καὶ παιώνιον ἰατρεῖον, θεραπευτήριον, ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις, σωτηρίοις, ἰατρευτικοῖς, θεραπευτικοῖς. καὶ παρακατιὼν ἐρεῖ* (1223) "*παιωνίαισι χερσί.*")

1214. Constructionem esse *λάβεσθέ μου τοῦ σκέλους, λάβεσθε* monuit Elmsleius ad Med. 1240., ubi similia plura attulit. V. etiam Seidler. de v. dochm. p. 278—279. Cf. Plat. com. II. 681. *λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου.* Vesp. 434. *λάβεσθε τουτουί.* Antiph. III. 137. *μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.* Lucian. Tox. 25. *λαβόμενος αὐτὸν* (*αὐτοῦ*?) *τῆς δεξιᾶς.* Cron. 11. *τοῦ ὠτός μου λαβόμενος.* Eur. Med. 476. *φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου.* 869. *λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς.* Soph. Tr. 1026. *ὦ παῖ — τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.*

Schol. λάβεσθέ μου λάβεσθε: *Πρὸς τὰς πόρνας φησί.* R. (*διπλῆ καὶ δυάδες τρεῖς δικώλους ἔχουσαι τὰς περιόδους, ἐξ ἰάμβου τριμέτρου ἀκαταλήκτου ἐκκειμένου. τῆς μὲν οὖν πρώτης δυάδος τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρρυθμον, τὸ προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.*)

1216. Cf. 1121.

1218. Cf. Plat. Phaed. 79 C. *ταράττεται καὶ ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα* (*ἡ ψυχή*). Lys. 216 C. *ἰλιγγιῶ ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπορίας.* Prot. 339 F. *ὡσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγεὶς ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα.* Gorg. 527 A. *χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις.* Legg. X. 892 E. *μὴ — σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε ὑμῖν ἐμποιήσῃ.* Rep. III. 407 C. *κεφαλῆς τινας — ἰλίγγους.*

λίθῳ πεπληγμένος] Cf. 1180. *καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών.*

Schol. (*ἰλιγγιῶ*: *Ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον.*)

1219. *σκοτοδινιῶ*] Vertigine caliginosa corripior. Cf. Plat. Theaet. 155 C. *ἐνίοτε ὡς ἀληθῶς βλέπων εἰς αὐτὰ σκοτοδινιῶ.* Legg. II. 663 B. *σκοτοδινιᾶν . . . τὸ πόρρωθεν ὁρώμενον πᾶσι . . παρέχει.* Hippocr. Aphor. VIII. 15. *καὶ σκοτοδινιῶν καὶ ἀποστρεφόμενος — ἀνέλπιστος.* Lucian. Philops. 24. *ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν.* Philon. de Jos. 546. *σκοτοδινεῖν. Σκοτοδείνη* (*-δίνη*?) meretricis nomen est apud Archedic. com. IV. 435.

1221. *σκοτοβινιῶ*] Vox comica licentia ficta ad similitudinem praecedentis *σκοτοδινιῶ*. Quasi *σκοτοβινητιῶ*. Verbum *βινητιᾶν* legitur Lys. 715. *ὑποβινητιᾶν* Menand. IV. 206. Verba in *-ιῶ* et *-είω* desinentia desiderium indicare notum est.

1222. *θύραζε*] Formatum ut *ἔραζε, χαμᾶζε, Ἀθήναζε, Θήβαζε, Θριῶζε* (Thuc. I. 114.), *Ὀλυμπίαζε, Μουνυχίαζε*, etc.

ὡς τοὺς Πιττάλου] Cf. 1032. *κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου*. Vesp. 1432.

1223. *παιωνίαισι χεροίν*] Tragica locutio et haec. Cf. Aesch. Suppl. 1066. *χειρὶ παιωνίᾳ*. Ag. 848. *φαρμάκων παιωνίων*. Fr. 135. *εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις*. Soph. Phil. 1345. *παιωνίας | ἐς χεῖρας ἐλθεῖν*. Trach. 1208. *παιώνιον | καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν*. *Παιωνεῖον* etiam pro *ἰατρεῖον* Phot. p. 370, 22. Claudian. Bell. Get. 121. Paeoniae — solertia curae. Tib. IV. 4. 4. medicas applicuisse manus. V. Blomf. Aesch. Ag. gloss. 98.

Schol. *παιωνίαισι*: *Ταῖς ὑγιειναῖς*. Vict. *ταῖς θεραπευτικαῖς*. R. Vict.

1224. *τοὺς κριτάς*] Arbitros rei potatoriae in hoc festo *τῶν Χοῶν*. Sed subindicantur etiam judices certaminis dramatici, quorum favorem hic occulte sibi conciliare studet comicus. Eorundem favorem alibi aperte captat, ut in Nub. 1115. Av. 445. 1101. Eccl. 1154.

ὁ βασιλεύς] Pollux VIII. 90. (ex Aristotele). *ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ληναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι*. Lenaeis actam esse hanc fabulam ex v. 504. satis constat. Dionysia *ἐν ἄστει* curabat Archon *ἐπώνυμος*. ELM. Certamina dramatica Lenaeis Archon Rex appellatus administrabat, Dionysiis magnis Archon Eponymus. Pollux VIII. 89. *ὁ μὲν ἄρχων διατίθησι Διονύσια, ὁ δὲ βασιλεὺς προέστηκε Ληναίων*. *Βασιλεὺς* dicebatur etiam *ὁ ἄρχων τῆς πόσεως*. Plat. Legg. I. 641. Idem arbiter bibendi Horatio est (Od. II. 7. 25.), strategus convivio Plauto. Ad hunc etiam fortasse hic alluditur.

Schol. *ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεύς*: *Δηλοῖ ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε (τῆς ἁμίλλης τοῦ χοὸς) καὶ τὸ ἆθλον ἐδίδου τῷ νικήσαντι τὸν ἀσκόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχή τις ἐστιν. ἦν δὲ καὶ τῶν μυστηρίων ἐπιμελητής, τῶν πομπῶν, καὶ τῶν θυσιῶν δὲ ἦρχεν.*

1225. *ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν*] Praemium petit utrem quia primus exhausisset congium, ut v. 1202. dicebat. Cf. v. 1002. BERG. *Ἀπόδοτε* (i. e. reddite ut debitum) dicit potius quam *δότε* quia utrem ut victor meruerat.

Schol. *ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν*: *Ὡς νικήσας τὸν (τὸ?) ἆθλον αἰτεῖ τὸν ἀσκόν*. R. Vict. *τὸν ἀσκὸν δείκνυσι*. R.

1226. *λόγχῃ*] Sed supra 1178. *ἀνὴρ τέτρωται χάρακι* (an *κάμακι*?) etc.

ἐμπέπηγέ μοι] Cf. 230. *πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ ὀξὺς*, etc.

ὀδυρτά] Modo lamentabili. Cf. Plut. II. 499 E. *φιλόδυρτος* est Aesch. Suppl. 69. *πανόδυρτος* (*ἀηδὼν*) Soph. El. 1077. *ἀνόδυρτος* Incert. ap. Anton. Comm. VII. 51. *ὀδυρτά*, ut *ὀδύρεσθαι ὄδυρμα, ὀδυρμὸς*, tragoediam spirat. Scholiasta inepte pro *Ὀδύρσῃ* (*Θρακικῇ*) positum existimat.

Schol. *ὀδύρτα*: (*Κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ σ Ὀδύρσα, τουτέστι*) *Θρακική*. *ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι*, (*τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν*).

1227. *τουτονί*] Sc. *τὸν χόα*. Cf. 1203.

τήνελλα] Vox ab Archilocho ficta ad imitationem citharae soni. Carmen autem Archilochi *τρίστροφον* fuisse constat auctore scholiasta Pindari ad Ol. IX. 1. Initium servavit scholiasta Aristophanis, quod emendatum ab Elmsleio appono,

"*ὦ καλλίνικε χαῖρ' (χαῖρε καλλίνικ'?) ἄναξ Ἡράκλεες*
αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύο·
τήνελλα καλλίνικος."

Epiphonemate *τήνελλα καλλίνικος* iterum utitur Aristophanes Av. 1764. *τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε.* DIND. Cf. 1228. 1230. 1231. 1233. Hesych. Phot. Suid. in h. v. Etym. M. 757, 31. Schol. ad Pind. Ol. IX. 1. Hinc epithetum *τήνελλος*, Eq. 276. *ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ (νικήσῃς βοῇ?), τήνελλος εἶ (τήνελλ' ἔσει* aut *τηνελλιεῖς?*). Similia epiphonemata conferri possunt *θρεττανελὸ* Pl. 290. *τορελλῆ* Hesych. h. v., qui explicat *ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θρακικόν.*

καλλίνικος] Cf. Eq. 1254. *ὦ χαῖρε καλλίνικε.* Av. 1764. *τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε.* Eur. Phoen. 1253. *νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς.* 855. *οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ.* Med. 748. *νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, | γενησόμεσθα.* Herc. 851. *Ἡρακλῆς | ὁ καλλίνικος.* 43. *οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν | ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ᾄσεται.* El. 864. Herc. 680. 180. Pind. N. IV. 16. *ὕμνον κελάδησε καλλίνικον.* Ol. IX. 2. *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς*, etc.

1228. *εἴπερ κρατεῖς γ'*] Si quidem victor es. His verbis victoriam magistro suo, ni fallor, in certamine dramatico auguratur Chorus. Cf. ad 1224. Aristophani enim aeque convenit appellatio *ὦ πρέσβυ* atque Dicaeopolidi. V. Eq. 550. Pac. 769 — 774. Neque dubito quin sub Dicaeopolidis persona in hac fabula lateat ipse Comicus. V. 594. Cf. Vesp. 1515. *ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.* Theocr. XXII. 71. *σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω.*

Schol. (*ὦ πρέσβυ*: *Ἑαυτὸν γὰρ ὑπετίθετο πρέσβυν πρὸς τὴν γυναῖκα διαλεγόμενος ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος.*)

1229. *καὶ πρός γ'*] Et insuper. Cf. Pl. 1001. Lys. 628. Ran. 415. 611. 697. Eq. 578. Pac. 19. Eur. Her. 641. *καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.* Phoen. 610. *καὶ κατακτενῶ γε πρός.* Plat. Pol. I. 328 A. *καὶ πρός γε παννυχίδα ποιήσουσι.* 466 E. *καὶ πρός γε ἄξουσι.* *Πρὸς* valet insuper. Hom. Il. ν'. 678. χ'. 59. Od. ξ'. 415. υ'. 342. Herod. I. 51. 156. II. 115. Thuc. III. 58. Plat. Euthyd. 294 A. 298 D. Prot. 321 D. Gorg. 469 B. 513 B. Dem. 47. ult. 491, 8. etc.

ἐγχέας] Medium *ἐγχεάμενος* est Vesp. 906.

ἄμυστιν ἐξέλαψα] Uno spiritu (*ἀπνευστὶ*) hausi. Schol: *τὴν ἀθρόαν πόσιν οὕτως ἔλεγον.* (Alex. com. III. 495. *ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν | ὡς ἂν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.*) Cratin. II. 225. *ἀλλ' οὖν θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν.* Amips. II. 710. *αὔλει σὺ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.* Incert. ap. schol. ad Rhes. 419. *σὺν τῷ (συχνῶς?) βαθείας καὶ πυκνὰς | ἕλκουσι τὰς ἀμυστίδας.* Eur. Rhes. 419. *πυκνὴν ἄμυστιν ὡς σὺ*

δεξιούμενοι. Cycl. 416. *ἄμυστιν ἑλκύσας.* Anacr. 61, 2. *ὅκως ἄμυστιν | προπίω.* Athen. 783 E. *ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους, μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου.* Hor. Od. 1. 36. 14. 'Bassum Threicia vincat amystide.' Hinc verbum *ἀμυστίζειν.* Eur. Cycl. 565. *ἡδέως ἠμύστικα.* Plat. com. II. 684. *ἄκρατον — ἔπινε — κἀξημύστισεν.* Adverbium *ἀμυστὶ* legitur Pher. II. 358. Anacr. 21, 2. *ἀμυστὶ πιεῖν.* Lucian. Lex. 8. *ἐπίνομεν δὲ ἀμυστὶ καὶ ἤδη ἀκροθώρακες ἦμεν.* Conv. 4. *ἐκχέαι πάντα συνείρων ἀμυστί.*

ἐξέλαψα] Exhausi. Cf. Pac. 885. *τὸν ζωμὸν — ἐκλάψεται* (schol: *ἐκπίεται, ἐκροφήσεται*). Pherecr. Athen. p. 485 D. *λεπαστὴν λαψάμενος ἐχαρύβδισε μεστήν.* Plat. com. II. 657. *κυάθους ὅσους ἐκλέπτεθ'* (*ἐκλάπτεθ'* Cobet. V. L. p. 366.) *ἑκάστοτε.* Anaxil. III. 345. *ᾠ' ἐκλάπτων* (*ᾠὰ κολάπτων* vulg.). Arist. Fr. 492. *τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν.* Pherecr. II. 294. *λεπαστὴν *λαψάμενος μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι.* Athen. 443 E. *τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον.* Confer nostrum to lap.

Schol. *ἄμυστιν:* (*Τὴν ἀθρόαν πόσιν οὕτως ἔλεγον. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. Ἄλλως.*) *οἷον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως ἔπινον.* (*ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ ἐκπιεῖν, ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου.*)

1230. *τήνελλα*] Vox ficta ad exprimendum sonum organicum, in epiniciis carminibus usurpari solita. Est autem ex Archilochi hymno in Herculem victorem, *Τήνελλα,* etc. Hodiernas exclamationes Tirala! Tralalla! confert Mitchell.

Schol. *τήνελλα:* *Μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα. Ἀρχίλοχος "τήνελλα, ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτός τε κἰόλαος* (*καὶ Ἰόλαος?*), *αἰχμητὰ δύο." — ἐν εἰσθέσει ἴαμβοι δίμετροι ἀκατάληκτοι.* Vict.

1231. Cf. Av. 1755. *ἕπεσθέ νυν γάμοισιν.* Pl. 1209. *δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι* (*ἡμᾶς*).

ὦ τήνελλα καλλίνικος] Anglice, Hurrah for the victor! Cf. 1227. 1233. Av. 1764. *τήνελλα καλλίνικος.*

1232. *σὴν χάριν*] Tui gratia. Cf. Soph. Phil. 1413. *τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν.* Trach. 485. *κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν.* Eur. Phoen. 769. *σοῦ τε τήν τ' ἐμὴν χάριν.* Med. 1155. *ἐμὴν χάριν.* Hec. 874. 1175. 1243. Andr. 221. Or. 1516. Fr. 270. Thuc. III. 1. Plat. Phaedr. 234 E. *συγχωρητέον χάριν σήν.* Soph. 242 B. *σὴν — χάριν ἐλέγχειν τὸν λόγον ἐπιθησόμεθα.* Pol. V. 472 E. Notanda hic est articuli omissio.

Schol. (*ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν:* *Λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν' ᾖ εἰς σὴν χάριν.*)

———

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ] Quasi *δίκαιος πολίτης* (595. *πολίτης χρηστός*). Hoc nomen sumptum fortasse est ex Pindaro, qui epithetum illud (i. e. jus publicum observans) insulae Aeginae tribuit (Pyth. VIII. 22.), quod observatione dignum est propter Comici cum ista insula connexionem. Confer *ὀρθόπολις* (Pind. Ol. III. 14.), *ὑψίπολις* (Soph. Ant. 370.), *ἡδύπολις* (Oed. R. 510.), *ἔμπολις*, *ἄπολις*, *ἐρημόπολις* (Eur. Tro. 598.), *φιλόπολις* (Lys. 546. Pl. 726. 901.), *φιλόπατρις*.

2. *ἥσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρί' ἄττ' ἢ τέτταρα* etiam Herwerden. Tentabam etiam *ἥσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρία τε καὶ τέτταρα.* (Cf. Ran. 726. *χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι.*) Vel — *πάνυ, τρία γε καὶ τέτταρα.*

5. Post *ἐγῷδ'* virgula recte, opinor, distinguunt Br. Elmsl. non Dind. Mein. Mull. Ribb.

7. Malim *τούτοις ἐγανώθην*. Cf. Vesp. 612. *τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι.*

10. *'κεχήνη*] Cf. Eq. 651. *ἐκεχήνεσαν*. Nub. 1347. *εἰ μή τῳ 'πεποίθειν.* Vesp. 1305. *πεπόρδει* (scrib. *'πεπόρδει*). Pac. 615. *πεπύσμην* (scrib. *'πεπύσμην*). Thesm. 596. *πεπύσμην* (scrib. *'πεπύσμην*). Vesp. 605. *'πιλελήσμην* (scrib. *'πελελήσμην*). (Male *ἐπιλελήσμην* legitur etiam Platon. p. 201 C. *ἐπιλέληστο* p. 73 E. sed *ἐπεδεδώκει* recte p. 130 A.). In Nub. 961. *σωφροσύνη νενόμιστο*, recte fortasse legitur forma epica *νενόμιστο*, quia forma aucta non magis in versu anapaestico quam in heroico stare potest. Exemplum tamen desidero.

12. Adde Synes. Epist. 7. *πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι τὴν καρδίαν.*

13. *ἐπὶ Μόσχῳ* etiam Mein. Mull. Pal. Recte. Schol.: *μετὰ τὸν Μόσχον.* Cf. Theocr. VI. 20. *τῷ δ' ἔπι Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.* Redde post Moschum. Ergo bonus tibicen erat Moschus, pravus Dexitheus.

15. *ἀπέθανον*] Nonnihil suspectum. Confer tamen Pac. 700. *τί δαὶ Κρατῖνος ὁ σοφός; ἔστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν | ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. Τί παθών; ΤΡ. ὅ τι; | ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.* In fine versus deleatur virgula vulgo posita.

17. *ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι*] Qu. *ἐξ ὅτου περ* (vel *γε*) *ῥύπτομαι.* Abundare enim hic videtur *ἐγώ*.

19. *ὁπότ'*] Malim *ὅτ'* aut *ὅτε γ'*.

23. Cf. Lucian. Navig. 22. *ἥκειν κελεύσω* (*αὐτὸν*) *τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον*. Bekk. Anecd. p. 476, 10. *Ἀωρὶ*, *ἀωρία* (*ἀωρίαν* aut *ἀωρίᾳ*?): *τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν*. Simili errore *μισητίᾳ* in *μισητίαν* abiit Av. 1620. *ἐὰν — μὴ ἀποδιδῷ μισητίᾳ* (ubi *μισητίαν* plerique libri et vulg.). Quod si forte recte habet *ἀωρίαν*, conferas Lucian. Navig. 22. *ἥκειν κελεύσω* (*αὐτὸν*) *τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον*. Bekk. Anecd. p. 476, 10. *Ἀωρὶ*, *ἀωρία* (*ἀωρίαν* aut *ἀωρίᾳ*?): *τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν*.

24. *ἥκοντες*] Reponendum videtur *ἥξουσιν*: nunquam enim post participium sequitur *εἶτα δὲ*, sed tantum *εἶτα* aut *κᾆτα*. Nisi forte corrigendum potius *ἥκόντες ὀψ' εἶτ'* (aut *εἶθ' ἅμ'*) *ὠστιοῦνται*.

25. *περὶ πρῶτον ξύλον* Naber, coll. 692. *περὶ κλεψύδραν*. et Telecl. II. 362. *τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός*.

26. *ἀθρόος* et *ἄθρους*, ut *ἡέλιος* et *ἥλιος*, *ἀΐδης* et *ᾅδης*. *ἄθροοι* Attice scribendum esse docet schol.

35. *ᾔδει*] Adde *ᾔδη* (I.) Av. 511. *ᾔδης* Nub. 329. (ubi haud dubie scribendum *ᾔδησθ'*, ut in Eccl. 551.). *ᾔδησθα* Eupol. ap. Etym. M. p. 420, 13. *ἠείδης* Hom. Il. *χ'*. 280. Sed *ᾔδη* (III.) Il. *ά*. 70. Od. *ί*. 189. *ἠείδη* Od. *ι*. 206. Vera haud dubie est scriptura vulgata *ᾔδει* (tertia persona), nam alteram formam *ᾔδειν* (apud Suid.), ex Ionico *ᾔδεεν* contractam, non nisi sequenti vocali adhibuisse videntur poetae Attici. Sic *ᾔδειν* in Vesp. 558. 635. Pac. 1182. Eurip. Ion. 1187. *ἐπεποίθειν* Nub. 1347. *ᾔκειν* (pro *ἐῴκει*) Av. 1298. *προσῄειν* Pl. 696. *ἀπερρώγειν* in comici incerti fragm. ap. Bekkeri Anecd. p. 422, 4. *κᾆτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς*. In Platone et reliquis prosaicis scriptoribus semper, ni fallor, *ᾔδει* legitur. Sic Dem. p. 716. *ᾔδει*. Isae. VII. 39. *ᾔδει* (*ᾔδη* Z.).

ᾔδει etiam Paleius.

46. Cf. 59. *μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ*, | *ἢν μὴ* —. Av. 439. *οὔ*, | *ἀλλ'* —.

55. Cf. Vesp. 438. *ὦ Κέκροψ — περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;* Th. 698. *τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;*

In nota pro "non" corr. "nam" et pro "deqet" corr. "debet."

58. Cf. ad 52. 131. Pac. 231. *σπονδὰς ποιούντων* (*τῶν θεῶν*). Aeschin. II. 183. *σπονδὰς — πεντηκονταέτεις ἐποιησάμεθα* (*ἐποιήσαμεν* codd. plerique male).

64. *ὠκβάτανα*] Cf. ad Herod. I. 98. III. 62. 64.

66. *δύο δραχμάς*] Sed infra 602. *τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς*. Vide igitur an aut hic *τρεῖς* aut illic *δύο* reponendum sit.

68. Adde Hom. Il. *β'*. 465. *ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον*. *ς'*. 166. *κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον*. Herod. VIII. 32. *τοῦ Κρισαίου πεδίου*. Eur. Bacch. 872. *πεδίον παραποτάμιον*. et Hom. Il. *β'*. 522. *πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον*. Eur. Her. 410. *ἀμφὶ ποταμὸν Τανάον*. Aesch. alicubi, *κατὰ τὸν Λυδίαν ποταμόν*. Theocr. VII. 102. *Ἕβρον πὰρ ποταμόν*. Thuc. I. 110. *ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ*. Polyb. III. 95. 5. *τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους*.

70. Temere *οὐ μαλακῶς* corrigebat Kuster.

78. *φαγεῖν* etiam Bamberg. p. 18. Antiph. III. 134. *τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς | ἔχομεν ὁμοίας.* Alex. III. 518. *τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν.* Astydam. jun. trag. Fr. 4. *φαγὼν καὶ πιών.* Arist. Pl. 1174. *ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.*

79. Cf. 1104. *ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.* Eq. 1105. *ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε (πορίω)* etc. Lys. 1136. *ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ'* etc.

93. Adde Eccl. 70. *νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.* Soph. Oed. C. 387. *ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν (ἔχω ἐλπίδα).* Eurip. Hipp. 1014. *τοῖς γε σώφροσιν | ἥκιστά γ'.* Alc. 378. *πολλή γ' (μ'* temere Monk. Dind. leg. *'στ')* *ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένους.* Sed nescio an reponi oporteat *τόν γε σὸν* etc. Non raro iteratur in eadem clausula *γε*, ita tamen ut utrobique propriam suam vim exerceat.

95. *πρὸς τῶν — βλέπεις. | ἦ — σκοπεῖς;* etiam Richter. Proleg. ad Vesp. p. 121. Revocandum *πρὸς τῶν — βλέπεις; ἦ —;* Cf. e. g. 898. *φέρε, πόσου λέγεις; | ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;* Interrogative haec accipienda esse ostendunt verba *πρὸς τῶν θεῶν.*

ναύφρακτον etiam Suidas s. h. v. Cf. Soph. Ant. 958. *πετρώδει κατάφρακτος (κατάφαρκτος* Nauck.) *ἐν δεσμῷ.* Corp. Inscr. Att. I. 164. *φάρξαι τὸ βάθρον.* V. Etym. M. p. 667, 22. Phot. Lex. p. 290, 11. 13. et 639, 14. Sic *θάρσος* et *θράσος*, *κίρκος* et *κρίκος* *δραχμὴ* et *δαρχμὴ*, *καρτερὸς* et *κρατερὸς*, *κόρτος* et *κρότος*, *κορτεῖν* et *κροτεῖν* (v. Mein. Fr. Com. III. 188.), *βάτραχος* et *βράταχος* (*βρόταχος*), *βράδιστος* et *βάρδιστος.* *ἄφρακτον* est Thuc. III. 82. *ἀπεφράγνυσαν* VII. 74.

103. *λέγε δή*] Fort. *λέγε μοι.*

104. *χρῦσο* libri et vulg. Bergk. Mein. Mull. *χρυσὸ* Elmsl. Dind. *χρυσᾶ* Ribb.

Ἴᾶον αὖ (sic) Mein.

105. Qu. *τί γὰρ λέγει;*

106. *ὅτι χαυνοπρώκτους* vulg. Cf. ad 959. Eq. 742.

107. *χρυσόν*] Cf. Aelian. V. H. II. 14. *χλαμύδες δὲ αἱ Ξέρξου καὶ χρυσὸς ὁ τοῦ βαρβάρου.* Sic *χαλκὸν* Eccl. 822. *μὴ δέχεσθαι μηδένα | χαλκὸν τὸ λοιπόν.* *χρυσίον* tuetur Bamberg (Exerc. Crit. in Plut. p. 12.), coll. Pac. 233. Av. 1226. Th. 637. Pl. 1011. (?). Nullam enim offensionem habere anapaestum praesertim abs tertia arsi incipientem. Cf. Pac. 1195. *ἔπειτ' ἐπέσφερε (ἐπιφόρει* aut *ἐπίφερε?) τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας.* Av. 1363. Th. 637. Philem. com. IV. 46. *σησάμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον.* Com. anon. IV. 658. *μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν.* et locos ubi elisio fit, ut Nub. 3. 630. Lys. 450. Pac. 31. Av. 956. Ach. 165. 412. 761. Nub. 236. 740. Ran. 1227. Eq. 230. Pac. 185. 445. Lys. 987. Th. 289. Av. 119.

In nota (p. 23. l. 12.) pro "*ἄλλως*" corr. "*ἄλλως;*"

108. *ὁδὶ* posuerunt librarii quod *ἀχάνας* correpta syllaba media pronunciarent.

111. Cf. 311. *ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν πρὸς ἡμᾶς;* 690. *λέγει πρὸς τοὺς φίλους.* Pac. 658. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους.* 660.

ἢ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 661. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη. Eur. Ion. 895. σοὶ μομφὰν — πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.

112. Σαρδινιακὸν Suidas in Ἵνα μή σε βάψω. Σαρδανικὸν Hesychius in Βάμμα Σαρδ.

118. ἐγῷδ' ὅς ἐστι] Graecos plerumque οἶδα αὐτὸν ὅς ἐστι, sed οὐκ οἶδα τίς ἐστι (aut ὅστις ἐστὶ), dicere solere monet Paleius. Cf. ad 442.

119. Pro ἐξυρημένε exspectabas ἀποτετιλμένε. Cf. Ran. 422. τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν τίλλειν ἑαυτοῦ.

120. Placet scriptura τοιόνδε δή, πίθηκε, etc.

125 sq. Haec ita transposuerim et correxerim. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη, τούσδε ξενίζειν; οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα. | κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγευόμαι; | ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν etc. Vel — τούσδε ξενίζειν κοὐδέποτ' ἴσχειν τῇ θύρᾳ; etc. Quod ad τούσδε, cf. 161. τοισδὶ δύο δραχμὰς —; ubi praecesserat τούτοις. Cf. Eccl. 420. ἦν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ. Vesp. 775. οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. Eur. Hel. 295. κλῄθροις ἂν εἰργόμεσθα. Pherecr. com. II. 289. οὐδεὶς — ἀνεῴγει μοι θύραν. Schol: ἴσχει δὲ ἀντὶ τοῦ κωλύει ἢ ἀποκλείει.

126. Malim ἔπειτ' (pro κἄπειτ') ἐγὼ δῆτ' —;

129. Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν;] Malim Ἀμφίθεος ποῦ μοὐστίν; Cf. Eccl. 785. ποῦ μοὖσθ' ἱμάς. Vesp. 902. ποῦ μοὐ διώκων;

131. Cf. Pac. 1198. ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ | δέδρακας εἰρήνην ποιήσας.

134. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους] Malim πρόσιθ', ὁ θεωρὸς —. Cf. ad 155. Praestat scribi θεωρὸς potius quam Θέωρος. Anglice, high commissioner. Sic οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως 71. et ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς 94.

Σιτάλκους] Cf. 141. Σιτάλκου est Thuc. II. 67. 101.

136. Qu. οὐκ ἂν ἀπῆν ἄν. Sed arridet Elmsleii conjectura. Cf. Eur. Ion. 1130. ἣν μακρὸν χρόνον μένω.

139. Vulgatam tuetur Paleius. Nescio an recte.

143. Cf. Anaxil. III. 350. ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν (που?) | ἁπλῆ τις; Alex. III. 518. τὴν δύναμιν κεκτημέναι | τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ. Plat. Symp. 208 C. ταῦτα ὡς ἀληθῶς οὕτως ἔχει. Phaedr. 235 E. φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς. Theaet. 160 E. Lucian. Nigr. 1. ὡς ἀληθῶς πλούσιον. Aristid. II. 98. γένος θεῖον ὡς ἀληθῶς.

147. Malim ἠντεβόλει et hic et Eq. 667.

149. ἐρεῖν] Qu. λέγειν.

150. Adde Xen. Cyr. I. 4. 19. ὅσον τὸ στῖφος τῶν ἱππέων ἕστηκε συντεταγμένον.

153. ὅ τι περ pro ὅπερ Naber.

154. Cf. Av. 83. οἶδα μὲν σαφῶς etc. Menand. IV. 248. κἂν — σαφῶς εἰδῇς τι. Pac. 337. οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς. Plat. Gorg. 8. σαφῶς μὲν — οὐκ οἶδα. Antiph. II. 8. σαφῶς δ' ᾔδει ἁλωσόμενος etc.

155. Θέωρος] Qu. ὁ θεωρός. Cf. ad 134.

157. Simplex θριάζειν valet φυλλολογεῖν τὴν συκῆν (Poll. VII. 143.).

166. Cf. Lys. 1019. *οὔ σε περιόψομαι | γυμνὸν ὄνθ' οὕτως.* Defendi hic non potest *περιείδεθ'* ex v. Eccl. 1067. *πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι | ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'.*

167. *ὦ πρυτάνεις*] Qu. *οἱ πρυτάνεις.*

168. *ἐν τῇ — βαρβάρων* sine distinctione dedi cum Dobraeo ad Pl. 546.

171. Cf. Av. 959. *εὐφημία 'στω* (*εὐφημί' ἔστω* libri). Th. 295. *εὐφημία 'στω* (*εὐφημί' ἔστω* et hic libri).

176. Cf. 296. *μηδαμῶς πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'.* Eccl. 770. *φυλάξομαι πρὶν ἄν γ'* (*πρίν γ' ἂν* al.) *ἴδω* etc. Eur. Cycl. 558. *οὐ πρὶν ἄν σέ γε* (lege *γέ σε*) etc.

178. *τί δ' ἔστ';*] Cf. Nub. 214. *ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν* (*'σθ'*?); *ΜΑ. ὅπου 'στίν; αὑτηί.* Eliditur *ἐστὶ* in sententiae interrogativae fine etiam Pac. 41. *τοῦ γάρ ἐστ';* Ran. 1078. *ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';* Th. 498. (?) et *εἶπε* Vesp. 793.

184. *κὰς*] Legitimam hanc ante literam consonantem crasin servarunt libri et hic et Av. 949. In *κεἰς* mutata est ab librariis apud Eurip. Alc. 841. Herc. 1276. DIND. Vereor ipse ut Aristophanis aetate *ἐς* aut *ἔσω* usurpaverint comici.

193. Malim *ὀξύτατα χὥσπερ —.*

συμμάχων (non *ξυμμ.* A.).

197. Hunc versum post 198 transposuerit Reiskius. Quod si fiat, fortasse *μὴ 'πιτήρει* pro *μὴ 'πιτηρεῖν* corrigendum. Minime huic loco convenire *ἐπιτηρεῖν* viderunt Hamaker. Mein. Bergk. etc. Infinitivus quidem defendi fortasse potest coll. 172. *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι* etc., sed non convenit hic compositum *ἐπιτηρεῖν*, i. e. exspectare, observare (cf. 922). Quamobrem ejiciendus forsan est hic versus, nisi forte excidisse nonnulla statuas.

198. *κἀν τῷ στόματι λέγουσι —*] Corrigendum suspicor *κἀπὸ στόματος λέγουσι —.* Cf. Philem. IV. 16. *ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ.* Suid. s. v. *ἀπὸ στόματος.* Plut. Them. 5. *τοὔνομα λέγων ἀπὸ στόματος.* Lex. Seg. p. 436, 6. Sic *ἀπὸ χειρὸς* (*λογίζεσθαι*) Vesp. 656. *ἀπὸ γλώσσης* etc. *Ἁπαλόστομος* de vino dicitur (v. Hesych. s. v. *γλύξις*).

199 sq. Lineola ante *ταύτας* et *ἐγὼ δὲ* (201) est in A.

199. *σπείσομαι* suadet etiam Mein. Quae correctio necessaria videtur propter sequens *κἀκπίομαι.* Verisimile enim est *σπείσομαι* scriptum esse cum *ἐκπίομαι* congruens, potius quam *σπένδομαι* cum *δέχομαι.*

202. *εἰσιών*] I. e. domum intrans (rediens). Qu. *ἐξιών.*

203. Sic *φευξούμενος* Ach. 1129. *φευξούμεθα* Pl. 447. *φεύξεῖται* (anap.) Pl. 496. Sed *πνευσεῖται* est metro non postulante Ran. 1221. Cf. Thuc. VII. 64. *πλευσουμένους* (*πλευσομ.* al.). Hunc versum ante 201 injuria transponendum censet Dobraeus.

211. *οὐκ ἂν —*] Malim *οὐ γὰρ —*, quae causam reddant cur dixerit *οἴμοι τάλας* etc. Cf. Eq. 524. *ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, | ἐξεβλήθη πρε- σβύτης ὤν.*

218. *στερρόν*] Qu. *στιφρόν* (Angl. stiff). Sed cf. Plat. Phaed. § 108.

219. Cf. Nub. 985. *Κηκείδου* (*Κηκίδου* V.). et ad Pac. 704.

220. Cf. et nomina patronymica *Ἐπικυδείδης*, *Πηλείδης*, *Εὐπειθείδης* (Aelian. Epist. 3.). Simplex tamen *Κρατίδας* correpta media legitur Theocr. V. 90., et composita nomina propria ex *κράτος* simplici *ι* scripta ubique reperiri monet Badham.

221. Cf. Eur. Hipp. 889. *ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι | τήνδ'* etc. Subjunctivum *ἐγχάνῃ* jure tuetur Paleius. Plena constructio foret *σκεπτέον γὰρ μὴ ἐγχάνῃ*. Anglice, for we must not let him chuckle etc. Cf. ad Aesch. Ag. 332. Suppl. 351.

In nota pro "Fritzch." corr. "Fritzsch."

222. *γέροντας ἄνδρας* temere Fritzsch. ad Thesm. 683. Post *μηδέπερ* postulatur omnino participium

226. Usitata quidem locutio est *ὀργήν τινος ἔχειν τινὶ*, sed vereor ut bene Graece dicatur *πόλεμόν τινος αἵρεσθαί τινί* Vitiosum videtur *αὔξεται*, in quo latet, ni fallor, *ἐσθ' ὑπέρ*. Locutio *πόλεμον ἔχειν τινὶ* occurrit Eur. Her. 266.

227. *αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων*] Lege *ἐσθ' ὑπὲρ τῶν* etc. Vix enim genitivus *τῶν ἐμῶν χωρίων* significare potest propter mea praedia.

230. Qu. *πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ὅπως* (vel *αὐτοῖσιν ὡς*) *ἐμπαγῶ.*

232. Cf. Pac. 1084. *οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ.* 1087. *ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;* Av. 628. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.* Soph. Aj. 98. *ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.* Eur. Hel. 227. *οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα — ὀλβιεῖς.*

238. Reponendum hic forsan *ἄρτι* pro *ἄρα*, quod suadet etiam Halbertsma (Prosop. Arist. I. p. 113.). Tentabam praeterea *σῖγα πᾶς· | ἤκουσα τἀνδρὸς ἄρτι —.* Vel *σῖγ', ἐπεὶ 'ξήκουσα τἀνδρὸς ἄρτι —.*

242. *πρόϊτ' Γ.* pr. (ut vid.) *πρόϊθ' Γ.* corr. Qu. *παρίτω 'ς τὸ πρόσθεν.* Cf. 43. Eccl. 129. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν.* Eq. 751. *ἀλλὰ ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.* Ut ego hunc versum constituunt Bachmann. et Bamberg. Cf. ad Pl. 1100.

247. Nunc reponenda mihi videtur lectio Brunckiana *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα*, etc. Vereor enim ut *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'* significare possit ita bene est, ut explicant plerique. Quo sensu dicendum potius fuisset *καὶ μὴν καλῶς γ' ἔχει.* Sic 946. *ἤδη καλῶς ἔχει σοι.* Ad *καλὸν* subaudiendum forsan *τὸ ἔτνος.* Vide tamen an corrigendum sit *καὶ μὴν καλή γ' ἔστ'* (sc. *ἡ ἐτνήρυσις*), aut *καὶ μὴν ἀπῆρκταί γ'* (244), aut *καλῶς ἔχει πάντ'*, aut aliud quid simile.

251. *ἀπαλλαχθέντα*] Eadem forma est Vesp. 484. 504. Av. 940. Pl. 66. Altera forma *ἀπαλλαγῆναι*, metro aliquando postulante, legitur Ach. 201. 270. Pac. 293. 303. 352. Eccl. 1082. 1100. Pl. 263. 271. 316. Fr. 344, 3.

255. *κἀκποιήσεται* A. B. R. *Δ.* *κἀκποήσεται* *Γ.* Med. 9.

256. Adde Xen. Cyr. II. 1. 16. *καὶ εἴ τι χείρους ἡμῶν ταῦτα ποιεῖν*

ἦτε etc. Utrumque usurpatur ἥττονες et ἥττους, ut πλείονες et πλείους. ἥττονες est Pl. 363.

258. περιτράγῃ] Cf. Vesp. 672. 596. Fort. περιέλῃ.

259. ὦ Ξανθία] Fort. ὁ Ξανθίας, et in Ran. 271. ὁ Καρίων in Pl. 1100. σφῷν δ'] Quidni σοὶ δ'? Phallum enim portabat solus, ut videtur, Xanthias pone τὴν κανηφόρον.

263 sq. Φαλῆς] Confer nomen Θαλῆς Nub. 180.

264. Qu. νυκτιπεριπλάνητε (sic). Confer v. νυκτίπλαγκτος Aesch. Ag. 12. 330. Cho. 524. 751.

272. κλέπτουσαν —] λεπτὴν ἀνευρόνθ' nescioquis vir doctus. Correxerim κατιοῦσαν —. (Cf. Nub. 323. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας | ἡσυχῇ αὐτάς). Vel ἀνιοῦσαν (cf. ad Av. 140.). Vel τρέχουσαν (ἕρπουσαν, χωροῦσαν).

273. Φελλέως Dind. Both. Mull. φελλέως (sic) Ribb. Recte, opinor. Referendum forsan ἐκ τοῦ φελλέως ad τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν. Cf. Eupol. II. 514. Φιλόξενος ἐκ Διομείων.

278. Non magis diminutivum est τρύβλιον quam δέμνιον.

279. ἐν τῷ φειψάλῳ] Qu. ἐν (ἐπὶ) τὠπιστάτῳ (vel τὠπιστάτῃ), vel ἐς τοὐπίστατον, vel ἐκ τοὐπιστάτου. Cf. Av. 436. τὴν πανοπλίαν — ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχἀγαθῇ | ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου. Vel ἡ δ' ἀσπὶς εἴσω 'ν τῷ καπνῷ (aut ἔνδον ἐς τὸν ἰπνὸν). Vulgata tolerari nequit, quum nihil aliud significare possit φέψαλος quam scintilla, ut in Vesp. 227.

286. Cf. Eq. 604. οἱ νέωτεροι. Nub. 1391. τῶν νεωτέρων. 1395. τῶν γεραιτέρων. Lys. 1126. Pherecr. II. 268. αἱ γεραίτεραι. Monost. 101. γνῶμαι — ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων. Eur. Med. 68. ἔνθα δὴ παλαίτατοι (l. παλαίτεροι aut γεραίτεροι) | θάσσουσι.

291. δύνασαι] τολμᾷς metri gratia Hirschig. Sed saepius in hoc carmine non accurate respondent versus antistrophici.

293. Qu. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε γ', Angl. Yes, but you do not know etc. Sed particulae δὲ — γε yes, and potius quam but, and significant. Si forte verum est οὐκ ἴστε μ', conferre licebit Ach. 377. αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον | ἐπίσταμαι δή. 442. εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ. Nub. 1185. οὐ γὰρ — τὸν νόμον | ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. Eq. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 871. Pac. 604. εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο. Dinarch. II. 11. ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν — τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας. Sed suspicioni obnoxium est οὐκ ἴστε μ' propter collocationem pronominis: bene enim dicitur οὐκ ἴστε μ' ἀνθ' ὧν ἐσπεισάμην, non item, opinor, ἀνθ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε με. Ad οἴδατ' spectare videatur Ravennatis lectio ἴσατ'. (Corruptelae ansam dederit fortasse ἴστ' aut ἴστε in margine adscriptum. Hinc variae lectiones pravae, metri fulciendi causa fictae, ἴστε, ἴστε τ', ἴστε τε, ἴστε γ'.) Οἶδας legitur Phoenicid. com. IV. 510. Straton. IV. 546. Herod. III. 72. οἴδαμεν Herod. VII. 214. οἶσθας (?) Cratin. II. 80. Alex. III. 389.

Menand. IV. 174. (?) Philem. IV. 14. (?) Possis etiam — *οὐκ ἔστ᾽, ἐμοῦ δ᾽ ἀκούσατε*, vel —, *οὐ γάρ κἄτιστ᾽* (*οὔπω γάρ ἔστ᾽*), *ἀκούσατε.*

In nota pro "294" corr. "293."

300. *ὃν ἐγὼ τεμῶ* Mein., coll. Euphron. com. IV. 494. *γογγυλίδα ταύτην ἔτεμε λιτὰ καὶ μακρά.* Sotad. III. 586. *τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης* (*λεπτὰ τὴν χλόην?*). Xen. Cyr. VII. 5. 13. *τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη.* Theocr. IX. 27. *πέντε ταμὼν πέντ᾽ οὖσιν.* Sed parum convenit hic simplex *τεμῶ.* Contra optime convenit compositum *κατατεμῶ*, concidam, Anglice I will cut up. Vide comm.

301. *τοῖσιν ἱππεῦσί ποτ᾽ ἐς κάττ.* etiam Med. 9. Cf. Eur. Hel. 409. *ναῦς δὲ πρὸς πέτρας | πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων.*

307. Cf. Vesp. 413. *ὦγαθοί, τὸ πρᾶγμ᾽ ἀκούσατ᾽, ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.*

309. *οἶδ᾽ ἐγώ*] Legendum mihi videtur *οἶδα γάρ.*

312. *ἤδη*] *οὕτω* malit Dobraeus, qui *ἤδη* huc invectum censet e. v. 315. Nihil opus.

314. *πόλλ᾽*] *ἄλλ᾽* requirit Wecklein. *μεγάλ᾽ ἂν — ἠδικημένους* Hamaker. Sensui bene conveniret *ῥᾷστ᾽* —. Connectendum videtur *πολλὰ* cum *λέγων*, multa dicens. Sed sensus hic potius videtur esse Anglice, on many occasions (or often) in some respects even injured.

315. *τοῦτο τοὔπος*] Qu. *τοῦτο μέντοι*, coll. Vesp. 426. *τοὔπος* fortasse ex glossemate irrepsit.

317 sq. "Scripsit Aristophanes versum qui nunc est 318 ante v. 317, et ordinem invertit librarius deceptus voce *λέγειν* in fine versuum 316. et 318. Multos ejusmodi errores non in Graecis tantum codicibus sed in aliis quoque inveniri ita constat ut exempla afferre supervacaneum sit. Itaque legatur 317. *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω . . . . . λέγειν.* | 318. *κἂν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ* —, postque *δοκῶ* cum Muellero reticentiam statuamus necesse est, quam non miramur, quia in hisce responsionibus numerum duorum versuum excedere poetae non licuit. Profitetur igitur Dicaeopolis: Dicere quae sentio non reformido; trunco caput imponens verba facere paratus sum et, si non justa profero, — (me interficite). Hanc horum versuum fuisse sententiam docet scriptor hypotheseos: *ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ᾽ ᾧτε, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι*, etc. Iam omnia, opinor, cohaerent. Non amplius duarum orationum mentio fit, sed unius; optime congruunt allati versus cum vv. 364. 417. 486. 492—495.; affertur truncus; alter Telephus caput inflectit et verba facit 496—556.; altercantur inter se Acharnenses, pars ut eum occidant in scenam ruere volunt, pars ut eum defendant: hi victoriam consequuntur v. 571.; surgit Dicaeopolis et salvus est." (Bakh.)

318. *θελήσω*] Fort. *θέλω ᾽γώ.* Sic Lys. 473. *ἐπεὶ θέλω ᾽γὼ σωφρόνως — καθῆσθαι.* Sed cf. Pl. 321. *βουλήσομαι — τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.*

τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν] Qu. *πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν λέγω λέγειν.* Et sic Mein. Cf. 355. *ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν | ὑπὲρ Λακεδαιμονίων*

ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω. Sinceram lectionem expulit, ni fallor, interpretamentum τὴν κεφαλὴν ἔχων. Vel τήνδ' (sc. τὴν κεφαλὴν, vel τόνδ', sc. τὸν αὐχένα) ἔχων οὕτω λέγειν. (Cf. Pl. 321. βουλήσομαι — μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι. Av. 1116. Herod. VIII. 118. τὴν νέα ἐπικουφισθεῖσαν οὕτω ἀποσωθῆναι. Theophr. Char. 16. καὶ εἰπὼν "Ἀθηνᾶ κρείττων" οὕτω παρελθεῖν.) Vel θελήσω 'χων λέγειν τὸν αὐχένα. (Cf. 492. ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα etc.). Non legitur δέρη in comoedia. Si τὸν λάρυγγ' scripsisset comicus, vix in τὴν κεφαλὴν mutari potuisset. Si forte τὸν Κέφαλον joco inexspectato posuit pro τὴν κεφαλὴν, confer infra v. 1002. ἀσκὸν Κτησιφῶντος. Eq. 1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον (quasi λίθον). et Th. 1033. κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι. Vulgatam frustra tuetur Paleius, coll. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ | παράσχες εἰποῦσ' (παράσχες εἰπέ θ' aut λέξον παρασχοῦσ'?) ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.

In nota (p. 47, 8.) pro "τραχηλὸν" corr. "τράχηλον."

321. Cf. ad Vesp. 454.

In nota pro "Vesp. 1339." corr. "Vesp. 1329."

322. οὐκ — οὐκ R. οὐδ' — οὐκ A. B. C. Γ. Δ. οὐδ' — οὐδ' P. Kust. Be. Pors. Elmsl.

ὠχαρνηΐδαι] Qu. ὠχαρνηάδαι. Cf. Hom. Il. ά. 1. Πηληϊάδεω. Theocr. XVI. 142. Πελοπηϊαδᾶν τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί.

334. Adde Eur. Orest. 1598. μὴ μηδαμῶς δράσῃς τάδε.

336. Satis facile ἄρ' ὁμήλικα in ἄρα τὸν ἥλικα abire potuit; postea metri sustinendi causa altera mutatio facta est ἄρα θ' ἥλικα, ut legitur in Δ. Cf. Vesp. 245. ὦνδρες ἥλικες. Eur. El. 560. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. Med. 246. ἢ πρὸς φίλων τιν' ἢ πρὸς ἥλικας τραπείς. Phoen. 1761. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς. Herc. 989. σός εἰμι· σὸν παῖδ', οὐ τὸν Εὐρυσθέως, ὀλεῖς. Hipp. 1101. ἴτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες. Et hic versus diductis literis imprimatur.

Pro "ἆρα θ' ἥλικα B. Δ." corr. "ἄρα θ' ἥλικα B. Δ."

338. Qu. λέγ' ὅσα (vel ὅ τι) σοι δοκεῖ.

τόν γε Λακεδαιμόνιον Reisig. Fritzsch. Offendit certe hic particula τε, cui non est quod respondeat. Qu. τόν τε Λακεδαιμόνιον αἴνεσον ὅτῳ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον. Cf. 487. τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ | παράσχες εἰπέ θ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.

339. ὅτι τῷ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον Both. Qu. ὅτι τῷ τρόπῳ σοὐστὶ φίλος (non tamen professus erat Dicaeopolis Lacona sibi φίλον esse). aut ὅ τι τῷ τρόπῳ σου 'στὶ φίλον, aut εἴφ' ᾧ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον, aut potius ἔθ' ὅτῳ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον. (Sic Herod. I. 108. τρόπῳ ὅτεῳ βούλεαι.) Cf. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ | λέξον παρασχοῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ δοκῇ. 360. τί οὖν οὐ λέγεις — ὅ τι ποτ' — τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; Thesm. 216. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ. Soph. Aj. 1400. εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον | πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν. Phil. 886. εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον, etc. Oed. C. 1205. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον. Plat. Lach. 189.

λέγ' οὖν ὅ τι σοι φίλον. Eur. Hel. 1417. *εἴ σοι φίλον.* Rhes. 344. *φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι | ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.* Theocr. V. 78. *εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις* (*ὅττι θέλεις*?). XXII. 117. *φθέγξομαι ὅσσ' ἐθέλεις σὺ καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ.* Quod ad *τρόπος* (ingenium), cf. ad Nub. 478. *κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον.* Eq. 1132. *εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ' ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις, οὕτω πάνυ πολλή.* Sed aliud hic significare videtur *τρόπος*, sc. modus. Sic Eccl. 263. *ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ* etc. Herod. I. 108. *τρόπῳ ὅτεῳ βούλεαι.* 95. *ὅτεῳ τρόπῳ.* 125. VIII. 8. Nunc demum Comicum scripsisse suspicor *τόν τε Λακεδαιμόνιον αἴνεσον ὅτῳ τρόπῳ σοὐστὶ φίλον.*

φίλον A. B. C. P. *Γ. Δ.* Ald. Kust. Br. *φίλος* R. Bekk. Mein.? Enger. (Jahn. Ann. 1853).

343. *ἐγκάθωνται* temere Muller. Per *ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶ* explicat schol.

347. *ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ποτ' ἀνήσειν τῆς βοῆς* minus feliciter tentat Cobetus, qui tamen jure vulgatam absurdam esse confitetur. Ipse corrigendum suspicor *ἐμέλλετ' ἄρ' ἀνήσειν ποθ' ὑμεῖς τῆς βοῆς.* Cf. Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.* Vel potius *ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς.* Quod ad *πάντως*, cf. Pac. 1194. *πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι* etc. Vesp. 603. *ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ* etc. Ran. 263. *οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως* (*νικήσεις*). Eur. Cycl. 498. *πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.*

348. Lege — *ὀλίγου τ' ἀπεθάνετ', ἄνθρακες* (vel *ὤνθρακες*, quasi *ὦνδρες*) *Παρνήσιοι.*

362. Scribe *ἀλλ', ἧπερ* —.

365. *θείς*] *θὲς* Suidas in *ἧπερ.*

371. *χαίροντας*] Qu. *χαιρόντων.*

374. *λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι*] Fort. *λανθάνουσιν ἐμπολώμενοι.* Sed cf. Eur. Tro. 973. *ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα.*

376. *δακεῖν*] Lege *δάκνειν.* Cf. Av. 19. *τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.* Vesp. 847. *τιμᾶν βλέπω.* *Δάκνειν* in fine senarii est Av. 1348.

377. *αὐτὸς δ'* scriptor Vitae Arist. c. 6.

383. *πρῶτον πρὶν λέγειν*] Cf. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.* Eq. 542. *ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.*

384. *ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον*] Fort. *ἐνσκευάσασθ' ὥσπερ τιν'* (aut *ὁποῖον*) *ἀθλιώτατον.* Cf. Pl. 707. *ἐνεκαλυψάμην.* Eccl. 1032. *ταινιώσασθαι* Ach. 1145. *στεφανώσασθαι.* Lys. 106. *πορπακισάμενος.* Vel *νῦν οὖν τὸ πρῶτον — ἐνσκευάσασθαί μ'* etc. Sed corrigendum omnino *ἐνσκευάσ' ἐμαυτόν.* Cf. Eccl. 499. *μετασκεύαζε σαυτήν.* Pro *ἀθλιώτατον* qu. *ἀθλιώτατα.*

385. *στρέφεις τεχνάζεις τε*] Cf. Ran. 957. *στρέφειν — τεχνάζειν.* Plat. Phaedr. 236 E. *τί δῆτα ἔχων στρέφει* (*στρέφεις*?);

πορίζεις] Malim *πορίζει.* Et sic Herwerden. Cf. Dem. p. 1297, 19. *τοιαύτας προφάσεις πορίζομένους οἵαις — οὑτοσὶ χρῆται.* Cf. Ran. 881. *δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι ῥήματα* (*κνήσματα*?) *καὶ παραπρί-*

σματ' ἐπῶν. Librariis fraudi fuerunt duo verba activa quae praecedunt, ut monuit Herwerden.

386. Cf. Eur. Hec. 750. τί στρέφω τάδε;

395. *ΚΗ.* Dind. Both. *ΘΕ.* Elmsl. Both. Mull. Ribb.

401. σαφῶς vulg. σοφῶς Markl. ad Suppl. 639. Br. Elmsl. Non temere mutanda vulgata: fortasse enim ironice loquitur. Cf. Nub. 1245. ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς. Vesp. 964. ἀπόκριναι σαφῶς.

ὑποκρίνεται R. Elmsl. Lege ἀποκρίνεται. Cf. Bacch. 1270. κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς (σαφῶς Reisk. etc.). et ad Fr. 533. ὁ δ' ὑπεκρίνετο (l. ἀπεκρίνατο). Conferri non debet Vesp. 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα.

406. Adde Arist. Th. 1070. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν | μέρος ἐξέλαχον; Eur. Hipp. 1285. Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ (αὐδᾷ libri et vulg.). Hel. 1643. δισσοὶ δέ σε | Διόσκοροι καλοῦμεν. Bacch. 1. ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα | Διόνυσος. 1340. ταῦτ' — λέγω Διόνυσος. Rhes. 892. ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς | τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα — πάρειμι. Orest. 1626. Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν καλῶ. Orest. 1226. καλεῖ (f. καλῶ) σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν etc. Plaut. Mil. III. 2. 5. 'te voco (al. vocat) Palaestrio.'

Χολλείδης] Cf. Dem. p. 1260. Εὐξίθεον τουτονὶ τὸν Χολλίδην (sic). Χολλείδης recte legitur Lys. p. 481. Chandler. Inscr. 108. Omitti solere articulum ante nomen appellativum recte monuit Paleius.

410. Etym. M. p. 679, 24. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ῑ, λέγοντες ποῶ. Photius, Πόει: χωρὶς τοῦ ι λέγουσι. Dissentit schol. ad Plut. 11. Cf. ad Nub. 1448.

411. Post καταβάδην notam interrogationis posui.

416. τῷ χορῷ] τήμερον Naber, coll. v. 440.

418. Οἰνεὺς ὁδί] Forsan Οἰνεύς ποτε. Sed cf. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ.

420. οὐκ Οἰνέως, ἀλλ' ἦν ἔτ' — Seager in Class. Journ. IV. 716. Possis etiam οὐκ Οἰνέως, οὔκ, ἀλλ' ἔτ' —. Sed non displicet vulgata.

οὐκ Οἰνέως ἦν] Fort. οὐκ Οἰνέως, οὔκ.

421. Cf. Herod. I. 139. οὐ τὰ μὲν τὰ δὲ οὔ (sic), ἀλλὰ πάντα etc.

422. ἀλλ' ἕτερος ἦν] Qu. ἀλλ' ἦν (vel ἦν, ἀλλ') ἑτέρου — ἀθλιωτέρου.

428. Adde Aesch. Ag. 1652. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος etc.

οὐ Βελλεροφόντης] Qu. οὐ Βελλεροφόντην (sc. λέγω). Cf. 430. οἶδ'· ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον (sc. λέγεις).

430. Cf. Eccl. 365. τίς — δεινός ἐστι τὴν τέχνην; | ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων (ἀλλ' οἶδ' Ἀμ. vulg.). Av. 1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω· | βέμβικα (sub. λέγεις). Phryn. com. II. 589. τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Β. Μέτων | ὁ Λευκονοεύς. Α. ἐγῷδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων. Cf. etiam Th. 850. τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι; | ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. Ran. 836. ἐγῷδα τοῦτον - - ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν etc. Eur. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που

κλύων. | *ΠΕ. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.* Cycl. 104. *οἶδ'· ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.* Similis error est infra 903.

436. Iteratur idem versus Av. 192. 1218.

437. *ἐχαρίσω* legitur Eq. 1368. Cf. Av. 1401. *χαρίεντα γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.* Qu. *'πειδὴ κεχάρισαί μοι ταδὶ*, coll. Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι.*

441. *ὅσπερ* Suid.

442. Cf. 332. *εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.* Nub. 1262. *τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;* Eq. 1041. *ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;* Ran. 556. *κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις.* Pl. 72. *ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ'.* Men. IV. 233. *ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ.* Plat. Euth. 10. *οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.* Sed supra 377. *αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον* | *ἐπίσταμαι δὴ* etc. Av. 804. *οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας —;* Pl. 58. *μανθάνεις* | *ὅς φησιν εἶναι;* 369. *σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις.* Dem. p. 688. *ὃν οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων τίς (ὅστις?) ἐστιν.* Soph. Fr. 152. *ἐγᾦδ' ὃ φεύγεις.* Graecos plerumque *οἶδα αὐτὸν ὅς ἐστι*, sed *οὐκ οἶδα ὅστις* (aut *τίς*) *ἐστὶ*, dixisse monet Paleius, qui hic *εἰδέναι μ' ὥς εἰμ' ἐγὼ* conjicit.

446. Pac. 661. *εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.* Plat. com. II. 626. *εὖ γέ σοι γένοιθ', ὅτι* | *ἔσωσας* etc.

εὐδαιμονοίης] *εὖ σοι γένοιτο* Br. Mein. Mull. *εὖ σοι γένοιτο* aut *καλῶς ἔχοι μοι* malit Dobraeus, cui *εὐδαιμονοίης* ortum videtur ex v. 457. Recte, ni fallor: alioqui enim non est unde pendeat dativus *Τηλέφῳ.*

447. Cf. ad Av. 1310. Eubul. III. 224. *ἐμπίμπλαται* (*ἐμπίπλ.* vulg.). Eur. Ion. 925. *ἐμπίμπλαμαι.*

452. *Εὐριπίδη,* | —] Cf. 414. Th. 209. *ὡς ἀπόλωλ'. Εὐριπίδη,* | *ὦ φίλτατ'* etc. Vesp. 1514. *ᾦζυρέ,* | *ἅλμην κύκα τούτοισιν.*

453. *διακεκαυμένον*] Fort. *προσκεκαυμένον.*

454. Qu. *τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδε τοῦ πλέκους χρεώ;* | *ΔΙ. χρεὼ μὲν οὐδὲν* etc. Ex usu Homerico. Sic Hom. Il. *ι*. 608. *οὔτι με ταύτης χρεὼ* (mon.) *τιμῆς. κ'.* 43. *χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ. φ'.* 322. *οὐδέ τί μιν χρεὼ* | *ἔσται τυμβοχοῆς. ι.* 85. *λ'.* 606. Od. *α.* 225. *δ'.* 634. Cf. Porson. ad Orest. 659. Librariis offensioni fuisse videtur insolitum in comoedia *χρεώ.* Vel *τί δ', ὦ τάλας, σὺ τοῦδ' ἔχεις χρείαν πλέκους;* Vel *τίς δ' — τοῦδ' ἔχει χρεία πλέκους;* | *ΔΙ. χρεία μὲν οὔτις.* Vel *τί δ' ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους ἔρως*); | *ΔΙ. ἔρως μὲν οὐδείς.* Cf. Eur. Hec. 976. *ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;* Vulgo *χρείαν τινὸς ἔχειν* dicitur aliquis, ut in Andr. 368. *Χρέος* saepe valet idem quod *χρῆμα;* nusquam, opinor, idem quod *χρεία.* Quum vero non nisi parva inter Tragici et Comici versus intercedat similitudo, vide an prior (*τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις*) sic corrigendus sit, *τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους* (vel *πράγους*) *ἔρως;* Latet proculdubio corruptela.

456. *λυπηρός*] Fort. *ὀχληρός.* Cf. 460. Eur. Hel. 459. *ὀχληρὸς ἴσθ' ὤν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βίᾳ.*

459. Cf. Fr. 377 Bl. *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.* Pher. II. 282. *λάβω — τὴν κοτυλίσκην.* Formatum a *κοτυλίσκος* (dim. a *κότυλος*), ut *μοχλίσκιον* a *μοχλίσκος* Fr. 405.

ἀποκεκρουμένον] Cf. Theophr. Char. XXX. *καὶ φειδωλῷ μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐκκεκρουμένῳ* (*ἐκκεκρουσμένῳ* al.) *μετρεῖν.*

461. *οὔπω —*] Fort. *οὔ τοι —*, coll. Ran. 42. 668. Pl. 364. Vulgatam confidenter tuetur Paleius, coll. 580. *οὐκ οἶδά πω.* Sed alia est ejus loci ratio.

463. Vulgo legitur *σπόγγον* Vesp. 600. *σπογγιὰν* Ran. 482. 487. *σπογγιεῖ* Th. 247. *σπόγγισον* Pher. II. 276. *σπόγγους* Arist. Fr. 150. V. Piers. ad Moerin p. 360. Formam *ἀσφάραγον* apud Cratinum et Theopompum notant Athenaeus p. 63 E. Eustathius p. 899, 22. Cf. ad Eccl. 563. Sic *φανὸς* et *πανός.*

βεβυσμένον] Cf. Th. 506. Hegesipp. IV. 480. *βεβυσμένος τὴν ῥῖνα.* Hom. Od. δ'. 134. Herod. VI. 125.

469. *φυλλεῖα*] Qu. *φύλλ' ἄττα.*

472. *οὐ δοκῶν*] Non reputans. Fort. *οὐκ ὀκνῶν*, aut *οὐχ ὁρῶν.*

479. Apte diceretur *κλεῖε πάκτου δώματα*, aut *κλεῖε καὶ πάκτου δόμους*, sed mira locutio est *πακτὰ δωμάτων.*

486. *ἄπελθ' ἐκεῖσε*] Qu. *ἄπελθ' ἑκοῦσα.* Proxime enim sequitur *ἐκεῖ.*

487. Nihil dubito quin restituendum sit *λέξον παρασχοῦσ'.* Cf. 492. *ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα | ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.* Nisi malis *παράσχες εἰπέ θ'.* Locum corrupit grammaticus aliquis quem offenderet durior collocatio verborum, qualis est supra 98. *ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον | λέξοντ' Ἀθηναίοισιν.* Minime hic convenit *εἰποῦσ'*, quum dixeris: dum enim caput *ὑπὲρ ἐπιξήνου* habet verba facturus est. Cf. schol. *εἴ τι* (*ὅ τι*?) *δοκεῖ σοι αὐτῇ, ὦ καρδία, εἰπὲ παρασχοῦσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπίξηνον.*

496. Qu. *ὦνδρες.* Cf. Av. 30. *ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.*

502. *νῦν γε* R. *Γ. καὶ νῦν* A. B. C. P. *Δ.* prob. Bamb.

508. Fortasse grammatici alicujus interpolamentum.

510. Cf. 682. *οἷς Ποσειδῶν* (*ὁ Ποσ.* R.) *ἀσφάλειος* etc. Nub. 1187. *ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν* etc.

512. *ἀμπέλια κεκομμένα*] Corrigendum suspicor *ἀμπέλι' ἐκκεκομμένα.* Cf. Pac. 628. *ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γέ μου | ἐξέκοψαν.* Sed supra 183. *τῶν ἀμπελίων τετμημένων.*

519. *χλανίσκια*] Fort. *χλανιδίσκια* (om. *τά*).

520. Adde Xen. Cyr. II. 3. 6. *εἴ τί που καλὸν ἴδοι — τοῦτο κτώμενος διεδωρεῖτο τοῖς ἀεὶ ἀξιωτάτοις.* IV. 2. 32. *καί, εἴ τινας σὺν ὅπλοις ἴδοιεν ἐξιόντας, κατακαίνειν.* Soph. Trach. 908. *εἴ του φίλων βλέψειεν — δέμας.*

521. Cf. Fr. 205. *λεπτοὺς ἅλας.*

534. *ἐν ἠπείρῳ*] *ἐν οὐρανῷ* (conj. Schneid.) Mein. Quod in ipso scolio positum fuisse suspicatur Paleius, comicum autem id in *ἐν ἠπείρῳ* mutasse.

538. Cf. Soph. Phil. 611. *εἰ μὴ θέλοι δ'* etc.

540. Distingue sic, *ἀλλὰ τί ἐχρῆν; εἴπατε.*

541. *ἐκπλεύσας σκάφει | ἀπέδοτο φῆνας κυνίδιον Σεριφίων*] Corrigo *ἐσπλεῦσαν σκάφος — Κύθνιον ἢ Σερίφιον.* Causa corruptelae fuisse videtur *Κύθνιον* in *κυνίδιον* depravatum, quo facto metri servandi causa ejectum est *ἤ*, et sensus alicujus efficiendi gratia *ἐσπλεῦσαν σκάφος* in *ἐκπλεύσας σκάφει* mutatum. Cf. Isocr. 367 B. *ὁλκάδα — ἔφηνέ τις ὡς οὖσαν ἀνδρὸς Δηλίου.* Quod ad *σκάφος Κύθνιον ἢ Σερίφιον*, cf. 522. *ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.* Alex. com. III. 462. *τυροῦ — Κυθνίου.* Scilicet insulae vicinae erant Cythnus et Seriphus, utraque parva ideoque parvi momenti. Cf. Juvenal. X. 170. 'parvaque Seripho.' Plat. Rep. I. 329 E. Quod ad *ἐσπλεῦσαν*, cf. Antiph. com. III. 103. *ὄψον δὲ μηδὲν μήποτ' εἰσπλεῖν μηδὲ γοῦ.* Eubul. III. 223. *μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει | ὑπογάστρι' ὀπτῶν.* Thuc. II. 93. *νεῶν τριῶν φυλακὴ (ἦν) τοῦ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκπλεῖν μηδέν.* III. 51. *τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν εἰσπλεῖν.* IV. 27. *πυνθανόμενοι — σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ἐσπλεῖ.* VIII. 90. *τὸν σῖτον — τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐσπλέοντα.* Diphil. IV. 389. *λαγώς τις εἰσελήλυθ'; εὐθὺς ἥρπακας.* Quod si forte sincerum est *κυνίδιον Σεριφίων*, conferas 519. *ἐσυκοφάντει* (i. q. *ἔφαινε*) *Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.* Sed hic displicet *Σεριφίων* post singulare *κυνίδιον* positum, pro quo aut *κυνίδιον Σερίφιον* aut *Σεριφίου τινὸς* potius dicendum fuisset.

542. *ἀπέδοτο φῆνας*] *ἀπέδοτο κλέψας* (a quo suspensus sit gen. *Σεριφίων* cf. ad 527) Mull., coll. 524 sq. *ἀφείλετ' Ἀθήνας κυνίδιον Σερίφιον* Reisk. *ἀπέδοτο δήσας Κύθνιον ἢ Σερίφιον* Hamaker. "Vulgata scriptura *φήνας* difficillima explicatu est. Schol: *συκοφαντήσας, φενακίσας* (cf. 519. 819. 824. 912. 914). At quaeritur ubi canem Seriphium detulerit Lacedaemonius: non potuit in insula Seripho, non potuit Athenis, non potuit denique in patria sua. — Sine dubio part. *φήνας* corruptum est, ideoque scripsi *κλέψας*, ex quo suspensus est gen. *Σεριφίων* (cf. ad 527). Respondet sic hic versus optime praecedentibus 524—527, ubi de furtis Atheniensium et Megarensium narratum est." (Mull.) Mendosum esse *φήνας* suspicatur etiam Mein. Tentabam praeterea *ἀπήγαγ' Ἀθήνας* —, aut *ἔκλεψε δήσας* (*μεθύων*) —, aut *ἀπέδειρε δήσας* —. Sed recte se habet vulgata. Cf. 519. *ἐσυκοφάντει* (ut hic *φήνας*) *Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.* 522. *ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ'* (ut hic *ἀπέδοτο*) *αὐθημερόν.* Redde delatum vendidisset. Cf. 519—522.

544. *καὶ κάρτα μέντἄν*] Qu. *ἦ κάρτα μέντἄν.* Cf. Eur. Alc. 811. *ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραῖος ἦν.*

546. Cf. Eq. 530. *οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.*

548. Forma *στοὰ* postulatur Posidipp. com. IV. 525. Philem. IV. 10. Dioxipp. IV. 541. Damox. IV. 532. Com. anon. IV. 601.

549. Fort. *ἀσκοὺς τροπωτῆρας κάδους ὠνουμένων.* Clamor strepitusque dicitur eorum qui varias res in usum nauticum coemunt. Causa corruptelae in aperto est.

κάδους ὠνουμένων] Fort. *κάδων πωλουμένων.*

550. Minime postulatur hic *μίαν*.

552. Nusquam alibi occurrere videtur forma *πλατοῦσθαι*. Forma solennis est *πλατύνεσθαι*, Xen. Cyr. V. 5. 34.

553. Femininum est *Φρυγίων Χαρίτων* Th. 121. *μητριδίων ἀκαληφῶν* Lys. 549. *ἀλλοτρίων Μουσῶν* Vesp. 1022. *ὀλβίων* Soph. Trach. 284. *γυναικῶν μυρίων* Eur. Iph. A. 1394. *μυρίων — μηχανῶν* Xen. Cyr. V. 1. 13. Sed *Κυανεᾶν σπιλάδων* Soph. Ant. 966. *ὠδίνων λοχιᾶν* Ion. 452. Est autem *θαλαμία* (sub. *ὀπή*) proprie adjectivum. In Pacis v. 1232. pro *διὰ τῆς θαλαμιᾶς* corrigendum *διὰ τῆς θαλαμίας* cum Brunckio. V. Elmsl. ad Med. 1259. et cf. ad Ach. 1055. Pac. 1237. *χιλιῶν* (*δραχμῶν*).

πλατουμένων] Qu. *πελεκωμένων*. Cf. Av. 1157.

554. Qu. *αὐλῶν*, *κελευστῶν*, *νιγλάρων*, *συριγμάτων* (sic). Connectenda forsan *νιγλάρων συριγμάτων*, ut tibiarum sibila dicantur.

νιγλάρων B. *νιγλαμίων* C., *γεράνων* aut *τεράνων* A.

555. *οἶδ'* C. *οἶδα* A. *οἶσθ'* (sup. *δ*) B. *τὸν δὲ* B. *τὸν δὲ τὸν* C. *τόνδε τὸν* A.

556. *ἡμῖν Γ.* Dind. Vulgo *ὑμῖν*. Quod revocandum, modo enim praecessit *ἔδρατε*.

Malim *νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἐνῆν* (pro *ἔνι*).

560. Deleatur virgula post *Ποσειδῶ*. Cf. ad Ran. 116.

563. Cf. Ran. 843. *ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς*. Sed Eccl. 988. *ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον*.

569. Cf. Pind. Ol. VII. 15. *εὐθυμάχαν — ἄνδρα*. Pind. Ol. XII. 14. *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ*.

571. Fort. *τι ἀνύσας*. Cf. ad Nub. 506.

575. 577. Hi versus delendi videntur: omissis enim iis melius procedit oratio, melior evadit sententia. Praeterea disticha melius sibi respondent.

578. *τάδε*] Lege *ταδί*.

580. *οὐκ οἶδά πω*] *οὐκ οἶδα. ΛΑ. πῶς;* Bergk. Muller. Nil mutandum. Vide Comm.

584. Malim *δός μοι πτερόν*. Exciderat *δὸς* post simile *-ους*.

590. *οἴμ' ὡς τεθνήξεις*] Cf. Nub. 773. *οἴμ' ὡς ἥδομαι*. Exprimenda fortasse crasis sic, *οἰμώς* — : non alibi enim eliditur diphthongus *οι*.

592. *τί μ' οὐ κατεψώλησας* confidenter reponendum esse censet Mein., coll. v. *καταγιγαρτίζειν* 275.

601. Cf. Nub. 349. *ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἱόνπερ τὸν Ξενοφάντου*. Eq. 977. *πρεσβυτέρων τινῶν οἵων ἀργαλεωτάτων*. Fr. 504. *ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον*. Plat. Symp. 220 B. *ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου*. Xen. An. IV. 7. 16. *εἶχον δὲ — μαχαίριον ὅσον ξυήλην*. Mem. I. 9. 3. *χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρί*. Dem. p. 758, 7. *οἵοισπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις*. Sed Thuc. VI. 37. *εἰ πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι Συράκουσαί εἰσιν ἔλθοιεν ἔχοντες*.

In nota pro "*οἷος Γ.*" corr. "*οἷος σὺ Γ.*"

602. *τρεῖς δραχμάς*] An *δύο δραχμάς*? Cf. 66. *μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας*.

603 sq. Praestat fortasse scribi *τισαμενο-, πανουργ-, γερητο-, διομει-.*
604. *Χάονες* (sic) memorantur Strab. VII. 323.
605. *Γερητοθεοδώρους*] Qu. *Χαρητο —.*

610. *ενη* (sine accentu, additum ab al. m.) R., nota interrogationis posita post *ὤν.* Lege *πολιὸς ὢν ἀνήρ* (vel *γέρων*). Cf. 600. *ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι*, etc. 693. *γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄνδρα.* 707. *ἄνδρα πρεσβύτην.* Th. 941. *γέρων ἀνήρ.* Ran. 139. *ἀνὴρ γέρων.* Pl. 258. *γέροντας ἄνδρας.* 628. *ὦ — γέροντες ἄνδρες.* 658. *ἀνὴρ γέρων.* 1066. *γέρων ἀνὴρ ὤν.* Av. 335. *τυφογέροντας ἄνδρας.* Vesp. 1192. *ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιάς.* Euphron. com. IV. 486. *πολιοὶ γέροντες.* Vel *πολιὸς ὤν; ἰδού,* | *ἀνένευσε.* Exciderat, opinor, in margine detrita ultima litera vocis *ἀνὴρ*, ita ut tantum *ανη* superesset, unde orta corruptela.

611. Cf. Nub. 400. *καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.* Iph. T. 720. Dem. p. 79. *καίτοι πλείους γε* (*καίτοιγε πλ.* S.). et ad Nub. 876. 1254.

612. Cf. 668. *ἀνθράκων πρινίνων.* 213. *φέρων ἀνθράκων φορτίον.* Non temere tamen rejicienda est vulgata *τί δαὶ Δράκυλλος*, quod nomen forsan formatum fuerit ab *Δράκης* (Lys. 254. Eccl. 293.).

ἢ Εὐφορίδης] Eadem crasis est in Eur. El. 1097. *ἢ εὐγένειαν.* Nub. 1084. *μὴ εὐρύπρωκτος.*

613. *εἶδέν τις* etiam Bergk. ad Arist. Fr. p. 991. Cf. Lys. 1099. *εἶδον* (*ἴδον* R. etc.). Ran. 356. *εἶδε* (*ἴδε* al.). Fr. 233. *ἤδη τις ὑμῶν εἶδεν* (*οἶδεν* al.) *Εὐρύβατον Δία;* Euthycl. com. II. 890. *πρῶτος μὲν οἶδεν* (*εἶδεν* al. et vulg.) *εἰ χιών ἐστ' ὠνία.* Dem. c. Arist. § 100. *ἤδη δέ τινα εἶδον τοῖς νόμοις μὲν ἁλισκόμενον*, etc. Aesch. Sept. 514. *οὔπω τις εἶδε Ζῆνά του νικώμενον.*

615. Schol: *ὑπό τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων.* Orta est lectio *ἐράνου* ex antiqua scriptura *ΕΡΑΝΟΝ.*

616. *ὥσπερ ἀπόνιπτρον*] Lege *ὥσπερ ποδάνιπτρον.* Cf. ad Fr. 290. *μήτε ποδάνιπτρον* (*μήτ' ἀπόνιπτρον* libri) *θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.*

617. *ἐξίστω*] Qu. *ἐκστῆναι.* Plerumque enim, ne dicam semper, post *παραινεῖν* infertur infinitivus, ut in Pac. 252. 767. etc. Sed cf. Ach. 35. *οὐδ' ᾔδει Πρίω.*

618. *ταράξω πανταχῇ*] Fort. *ταράξω πάντα δή.*

622. Qu. *πεζῇ τε καὶ ταῖς ναυσί.* Cf. Thuc. IV. 24. *πεζῇ τε καὶ ναυσὶν ἐφορμοῦντες.*

625. *πρὸς ἐμέ*] Qu. *τῷδε* (i. e. *ἐμοί*). Mendi origo forsan fuit glossema *ἐμοὶ* in *πρὸς ἐμὲ* metri gratia mutatum in textum invectum. Quod si recte se habet *πρὸς ἐμὲ*, vide an pro *Λαμάχῳ* reponendum sit *Λάμαχον.* Sed cf. 111. Theocr. V. 136. *οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν* | *οὐδ' ἔποπας κύκνοισι.*

628. Nescio an praestet, ut in anapaestis, *ἐξ οὗ τε —.* (Ut *ἐφ' ᾧ τε* 722. etc. Sic etiam *αὖτε* in anapaestis legitur Vesp. 1015., quo in trimetris iambicis non usus esset.) Vel *ἐξ οὗ γὰρ ἐφέστηκε χοροῖσιν —.* Cf. Eq. 644. *ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη.* Vesp. 887. *ἐξ οὗ* (al. *ὅτου*).

631. *ὑμῶν* Fritzsch. Bergk. Bo. Cf. Vesp. 1037. *ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ.*

633. Cf. Pac. 738. *ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.* 918. *πολλῶν (πολλοῦ?) γὰρ ὑμῖν ἄξιος — ἐγὼ, | δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην — λεών.*

634. Male *πείσας* correxi. Revocandum *παύσας*. Cf. Aesch. Prom. 248. *θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.*

640. *εὗρε τὸ* A. B. C. Cf. Aesch. Prom. 267. *αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.* Sept. 879. *μελέους θανάτους ηὕροντο.* Suppl. 270.

διὰ τὰς λιπαράς] Exspectabas *διὰ τὸ 'λιπαράς'*. Corrigendum suspicor *διὰ τοὔπος τοῦτ'*. Cf. 315. *τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη.* Th. 412. *οὐδεὶς γέρων | γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί.* Lys. 1038. *ἐκεῖνο τοὔπος.* Irrepsisse videtur interpretamentum *τὰς λιπαράς*.

641. Lege *ἄξιος*. Cf. 633. Pl. 877. *πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ* etc.

642. *ὡς δημοκρατοῦνται*] Malim *πῶς* (quomodo) —.

643. Nimis confidenter correxi *προσάγοντες*. Reponendum *ἀπάγοντες*. Cf. ad Vesp. 707. *εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.*

ὑμῖν] Fort. *ἡμῖν*, coll. Vesp. 707. Revocandum *ἀπάγοντες*.

645. *ὅστις*] *ὅς γ' εἷς* Burges.

646. Adde Th. 799. *οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως | ὑμῶν ἐσμεν πολὺ βελτίους.* 810. *οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.* Lys. 281. *οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς.* Av. 522. *οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον.* 736. *οὕτω πλουτήσετε πάντες.* Eq. 530. *οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.* Nub. 294. *οὕτως αὐτὰς — πεφόβημαι.* Vesp. 349. *οὕτω κιττῶ — περιελθεῖν.* Pl. 92. *οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.*

649. *πολλά*] Qu. *πλείω*.

650. In eadem tetrametri sede legitur *γεγένηνται* Pl. 569. *πλουτήσαντες — παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται.* Ran. 1031. Sed nescio an dicendum fuisset *ἀναγκαῖον εἶναι γενέσθαι* aut aliquid simile.

652. *ὑμᾶς — τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται* vulg. Conferre licet Eq. 796. *τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις — αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.* Thuc. V. 37. *πρέσβεις παρῆσαν τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι.* Eur. Or. 286. *ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον* etc. Nisi corrigendum *κἀς εἰρήνην προκαλοῦνται.*

655. Lege *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτὸν μή ποτ' ἀφῆθ', ὡς κωμῳδεῖ* etc. Nunquam, opinor, reperiuntur particulae *ἀλλὰ — τοι* ante conjunctivum; saltem exemplum ejus usus desidero. Corruptelam peperit, ni fallor, *αὐτὸν* in *τοι* mutatum. Non de insula Aegina sed de ipso poeta agi constat ex seqq., quem cives suos ut *ξύμβουλον ἀγαθὸν* sibi servare et retinere suadet. Posses etiam commode, si faverent codices, *ἀλλ' ὑμεῖς μή ποτ' ἀφῆτ' αὐτόν· κωμῳδεῖ γὰρ τὰ δίκαια.*

κωμῳδῇ Scal. *κωμῳδῇ* aut *κωμῳδεῖ* Bentl. *κωμῳδεῖ* in *κωμῳδήσει* mutatum est postquam *αὐτὸν* in *τοι* abierat.

665. φλεγυρά] Cf. Cratin. II. 43. βροτῶν ψῆφος — φλεγυρά. Fort. φλογερά. Cf. ad Ran. 340.

674. Cf. Eur. Hipp. 118. σπλάγχνον ἔντονον φέρων. Fr. 293. ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες, etc.

682. Saepe articulum invexerunt librarii. Cf. ad Pac. 566. Av. 1358. Ran. 659. 706. 1032. 1095. 1170. Pl. 306. 387. 920. 939. 1008.

685. Cf. 680. ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων (i. q. ξυνηγόρων). et ad 1093.

686. ἐς τάχος] Fort. ὡς τάχος, ut in Lys. 1187.

ξυνάπτων] Fort. ξυνείρων. Cf. ad Eq. 1378.

στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι] Fort. στρογγύλοισι ῥήμασι. Sed cf. Ran. 1060. τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι. 1059.

687. σκανδάληθρ' ἱστὰς] σκανδαλιθρίστας R. Duplicem scripturam σκανδαληθριστὰς et σκανδάληθρ' ἱστὰς memorat scholiasta. Hesychius, σκανδαλοθρίστας, καὶ σκάνδαλον τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. Incorrupta scriptura utitur Suidas in σκανδάληθρα. Cratino haec verba tribuere videtur Photius p. 516, 1. σκανδάληθρα (cod. σκανδαλίθρα): καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· σκανδάληθρ' ἱστὰς (cod. σκανδαλίθρας τὰς) ἐπῶν· Κρατῖνος. Σκανδάληθρον memorat Pollux VII. 114. X. 156. DIND.

693. Qu. παρὰ κλεψύδραν. Cf. ad 97. Post ἀπολέσαι deleatur virgula, connectenda enim sunt γέροντα πολιὸν ἄνδρα.

701. προσαλισκόμεθα, ut vulgo, Med. 9. πρὸσαλισκόμεθα (sic) R. Cf. Eq. 1283. ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. Vesp. 1420. καὶ χάριν προσείσομαι. Pl. 16. οὗτος δ' ἀκολουθεῖ κἀμὲ προσβιάζεται. Lys. 1238. ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν. Dem. p. 834, 24. οὐ μόνον ἔσομαι τῶν πατρῴων ἀπεστερημένος, ἀλλὰ καὶ προσητιμωμένος. Aristid. II. 195, 6. πρὸς ᾔδει χάριν (sic Dind.). Alex. III. 450. αὗται δ' ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' (πρὸς ἐγκ.?) ἔτι. Posidipp. com. IV. 521. ἂν δ' ἀληθινὸν | σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς (καὶ πρὸς ἐκ.?) ἄπει. Qu. καὶ προσέθ' ἁλισκόμεθα. Cf. 982. κἀμάχετο καὶ προσέτι — τὰς χάρακας ἧπτε etc. Vesp. 1320. σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων etc. Ran. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. Thuc. IV. 92. καὶ προσέτι ὁμόρους ὄντας. VI. 27. καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο etc.

703. Cf. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄνδρα —; Hyperid. in Dem. p. 27. τῷ τοῦτο πιστόν;

709. ἠνέσχετο A. B. C. P. R. Bekk. Anecd. p. 473, 31. vulg. ἠνέσχετ' ἂν Etym. M. 180, 36. Cf. ad Pac. 321. Cf. Theophil. com. III. 627. οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς | οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ | ἄρας ἐνώμα.

710. Cf. Vesp. 564. οἱ μέν γ' — οἱ δὲ — οἱ δὲ —. Pl. 665. εἷς μέν γε Νεοκλείδης etc. Lys. 720. τὴν μέν γε πρώτην — τὴν δ' — τὴν δ' —. 589. Nub. 1382 sq. Av. 1136. 1608. Eccl. 60.

712. Confer ὑπερακοντίζειν (Eq. 659. Pl. 666.), ὑπερβάλλειν, ὑπερτρέχειν, ὑπερπαίειν, ὑπερφέρειν.

Κλεινίου] Fort. Κλεινία, ut in Com. anon. IV. 642. κυσολάκων ὁ Κλεινία. Cf. ad Lys. 1153.

717. *κἂν φυγῇ τις ζημιοῖ* Pal., qui *ζημιοῦν* ante *τὸν γέροντα* supplendum censet. Noli conferre Eur. Med. 453. *πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ*. Qu. *κἢν ἁλῷ* (aut *ὄφλῃ*) *τις*, —. Cf. Diphil. IV. 389. *ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ', ἐπέβαλον ζημίαν.*

κἢν libri hic et Eq. 261. Pac. 1356. etc.

720—722. Versus forsan interpolati. Versum 722. spurium habet Mein. Cf. 623—625.

731. *κώριχ'* Pal. (*ὑποκοριστικῶς*, ut *'Ισμήνιχος* 954.). Qu. *κῶρι'* aut *παιδί'*. Theocr. XI. 60. *ὦ κόριον.* Lys. Fr. 2, 8. *ἐρωτικῶς τὸ κόριον μεταχειρίζεται.* Bion. VII. 15. *ἐν κώραις.* Sed corrigendum videtur *χοιρί'* (777.). aut *χοιρίδι'*, ad quam scripturam fortasse spectat Ravennatis lectio *κόριχ'*. Cf. 834. *ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς* etc. 806. 812. 819. 830. 808. Vesp. 573. *χοιριδίοις* (*χοιρίοις* R.). 1353. *ὦ χοιρίον.* Th. 289. *καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι* (*χοιρίδιον ἀνδρὸς*?) *τυχεῖν* etc.

732. *ἀμβᾶτε* vulg. *ἄμβατε* recte hodie Dind. Sic *ἔμβαθι* est infra 884. Cf. Soph. Oed. C. 841. *προβᾶθ'* (*πρόβαθ'* Nauck. Mein.).

733. Cf. Eq. 1014. *ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.* Av. 1513. *ἄκουε δή νυν.* Eur. Iph. A. 1009. 1146. Herc. 1255. Phoen. 1513. Cycl. 441. *ἄκουε δή νυν.* Accuratius de numero duali disputarunt Elmsl. ad Ach. 733. Oed. Col. 1378. et Med. 1041. Dind. ad Ach. 733. Fritzsch. ad Thesm. 1158. pp. 530—535., qui cum Elmsleio eatenus consentit ut secundam quoque temporum historicorum personam aliquando in *ην* exiisse credat: utramque enim terminationem aeque pati linguam Graecam. Aliter sentit Valck. ad Phoen. 1310. Elmsleio adstipulatur de dualis personis secunda ac tertia Monk. ad Alc. 282. (ubi tamen *ὁρῶτον* libri omnes). Cf. Hom. Il. X. 448. *κάμετον* (*καμέτην* Elmsl.). X. 545. *λάβετον* (*λαβέτην* Elmsl.). X. 456. *ἵκεσθον.* XI. 776. *ἕπετον* (-*ην* Elmsl.). XI. 782. *ἠθέλετον* (-*ην* Elmsl.). X. 364. *διώκετον* (3). XVIII. 583. *λαφύσσετον.* XIII. 346. *τετεύχατον.* XIII. 301. *θωρήσσεσθον.* XIII. 613. *ἐφίκοντο* (al. *ἐφικέσθην* et *ἐφίκεσθον*). XXIII. 506. *πετέσθην* (al. -*ον*). Ran. 1378. *παρίστασθον* (sec. pers. imperat.). 1426. *εἴπατον* (id.). Fr. 560. *ἐμόλετον* (sec. pers.?). Eur. Med. 1069. *εὐδαιμονοῖτον.* Alc. 282. *ὁρῶτον.* Elmsleii praeceptum Hermannus, antea dubitans (ad Oed. C. 1379.). comprobat ad Agam. 1207. "Jam Homeri aetate, ait Fritzschius l. l., secunda dualis persona historicorum temporum in -*ον*, tertia autem in -*ην* desinebat, isque usus ex Ionica dialecto transiit in Atticam, tamque altas egit radices ut merito in legem verteret. — Veruntamen jam Homeri temporibus secunda persona -*ον* cum tertia -*ην* de principatu contendebat."

735. *πεπράσθαι*] Annon *πεπρῆσθαι* (Dorice)? Cf. 834. *πειρῆσθε* (*πειρᾶσθε* R.). 800. *ἐρώτη.* 863. *φυσῆτε* (Boeot.).

739. *ὑμὲ σκευάσας*] Fort. *ὔμ' ἐνσκευάσας.* Sed cf. 121. *εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος.*

φέρεν] Cf. 947. *θερίδδειν* (*θερίδδεν* et hic Br.) in Boeoti sermone. Metrum requirit *ποτιβλέπεν* Theocr. V. 36. Contra *παίειν* requirit metrum infra 835.

740. Facile τὼς χοιρία in τῶν χοιρίων abire poterat. De τὼς pro ὡς cf. 762. Vel τὰς χοιρίων. Vel τῶν χοιρίνων; Sed desidero exemplum vocis χοίρινος hoc sensu.

οἴκαδε Greg. Cor. et Joann. Gramm.

742. Scribe αἴπερ Dorice. Cf. 788. αἰ (εἰ R.).

743. Reponendum proculdubio ἄπρατα. ἄπρατος legitur Lys. 108, 44. Dem. 910, 1. Aeschin. 31, 19. ἀπρασία Dem. 820, 2. etc.

750. Nunc malim τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

Qu. ἀγορασοῦντες aut ἀγορασεῦντες Dorice.

754. Qu. ἐκπορευόμαν, abibam, proficiscebar.

755. πρόβουλοι] Fort. πρόβωλοι.

756. ὅπως] Correxerim ἵν' ὡς. Cf. Nub. 1199. ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο. Vel ἵν' ὅπως τάχιστα. Cf. Polyzel. com. II. 867. προδόντα | τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.

ἀπολοίμεθα] Malim ἀπολούμεθα. Cf. Thuc. I. 56. τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτοὺς etc. 57. ἔπρασσεν — ὅπως πόλεμος γενήσεται (γένηται male vulg.). III. 70. καὶ ἔπρασσον οὗτοι — ὅπως ἀποστήσωσιν (l. ἀποστήσουσιν) Ἀθηναίων τὴν πόλιν. IV. 128. ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

757. ἀπηλλάξεσθε (!) Cobet. Vulgata ἀπαλλάξεσθε valet ἀπηλλαγμένοι ἔσεσθε.

759. Aliud est πολύτιμος (pretiosus, carus), aliud πολυτίμητος (valde honoratus 807. etc.). Excidisse videtur ἦν post simile -ὶν, postea metri gratia ἁμὶν in ἁμὲ mutatum.

761. Qu. ὧν γ' ὑμεῖς (?) ἀεὶ etc. Vel ὑμὲς ταυταγί. Vel ὑμὲς αὔτ' ἀεὶ, et mox πάσας τε τὰς ἄγλιθας.

762. Qu. ὄκκ' ἐσβάληθ', ὅπως —. Ὄκκα elisionem patitur non minus quam αἴκα (732) et simplex κα.

763. Fort. πάσσαξι. (Eust. p. 540. πάσσαξ ὁ πάσσαλος λέγεται καθ' ὑποκορισμόν.) Vel κάμαξι. (Fr. 357. λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.) Vel πάσας γα (τε).

766. Cf. Lys. 1060. καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι· καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά. Fr. II. 1026. δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ. Sed nil temere mutandum. Cf. 765. 788. ἅδε τοι χοῖρος καλά. 1105. 1106.

767. Fort. τουτὶ τί ἦν; ΜΕ. ὅ τι; χοιρίδιον ναὶ τὸν Δία. Cf. 774. ναὶ τὸν Διοκλέα.

770. Qu. τὰν ἀπιστίαν.

τῶδε Mein. Recte. Cf. 798. τῶ πατρός. 834. 910. τῶδε (Boeot.).

οὐ δεινά; θᾶσδε τάνδε (R.). τᾶς ἀπιστίας Paleius, qui non dicturum fuisse censet Comicum τὰς ἀπιστίας, quum aequo jure τὰν ἀπιστίαν ei dicere liceret. Causa corruptionis videtur fuisse Doricum τὰν —.

771. Qu. φασί.

772. Cf. Phot. p. 416, 9. Περιδοῦ (l. περίδου): σύνθου (l. συνθοῦ).

θυμιτιδ ν (sic) Elmsl. n. ms. Scribe θυμιτέων aut θυμιτάων. Cf. 1099. ἅλας θυμίτας. et v. κωνῖτις (πίσσης κωνίτιδος in epigr. Rhiani).

773. οὗτος] Annon αὕτα? Cf. 781.

Ἑλλάνων νόμῳ] Fort. Ἑλλάνων νόμοις (pro νόμωι), ut in Aesch. Suppl. 220.

778. σιγῆν Greg. Cor. Qu. οὐ χρεώ τυ σιγᾶς. Sed praestat οὐ χρή τυ σιγῆν. Cf. Theocr. XVIII. 12. εὕδειν μὰν χρήζοντα (χρήδδοντα?) καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ. Jambl. Vit. Pyth. 17. ὥς οὐκ ἐχρῆν τυ γενέσθαι δεύτερον.

779. Corrigendum τυ. Cf. 730. Eq. 1225. ἐγὼ (ἐγὼν?) δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν (κἀδωρυξάμαν?). Theocr. V. 148. etc. Lectio τ' orta est, ni fallor, ex τύ γ', quod posuerit aliquis quem offenderet hiatus.

782. ἀτὰρ ἐκτραφείς γε vulg. Malim ἀτὰρ ἐκτραφεῖσα. Sed cf. 773. 792.

784. οὐδὲ vulg. οὐ R. οὐχὶ Dind. Cf. 793. et ad 563. Contrario errore οὐχὶ pro οὐ libri Ran. 76.

791. Qu. ὄκκα (ut in 762, aut αἴκα) δὲ παχυνθῇ. Cf. Theocr. IV. 21. ὄκκα (ἅ) θύωντι.

Qu. κἀναχνοιάσῃ. Cf. Soph. Oed. R. 742. χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα. Anacreont. 16, 18. ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον | χνοΐην ποίει παρειήν.

792. θύειν] Qu. θύεν. Cf. ad 739. 788.

793. Corrigendum ἀλλ' οὐκ Ἀφροδίτῃ χοῖρος οὐδεὶς θύεται, vel potius ἀλλ' οὐκ Ἀφροδίτῃ θύεται τὰ χοιρία. | ΜΕ. οὐ χοιρί' Ἀφροδίτᾳ; Corruptelae ansam dedit praec. χοῖρος (792). Vulgata plane mendosa est.

796. Cf. Hom. Il. β'. 426. σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες (ἀμπ.?) ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.

798. Ποτειδᾶν Dind. Mein. Praestat, ni fallor, Ποτειδᾶ. Hinc oppidorum nomina Ποτίδαια (Ποτείδαια?) et Ποτιδανία (Ποτειδανία? Thuc. III. 96.).

Dedi καί κ' ἄνις γα τῶ πατρός. Cf. Lys. 117. καί κα (i. e. κἄν).

799. Facilis correctio foret τί δ' ἐσθίουσ' ἥδιστα, coll. Eq. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; Sed nihil opus.

ἃ καὶ δίδως libri. ἅ κα διδῷς Elmsl. Schol: ἅτινα ἂν παραβάλῃς αὐταῖς. Cf. ad Lys. 171. 1080.

800. Cf. ad 912. Pac. 195. Nub. 1192. Eupol. II. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (φυγεῖν?) ἀναπτεροῖ. Plat. com. II. 672. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν (l. ἔστ'). Β. ἄκουε δή.. Av. 1495. ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν; ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;

803. Cf. Av. 136. τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Lys. 136. τί δαὶ σύ; ΓΥ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός. Ran. 1454. τί δαὶ λέγεις σύ;

808. Scribe Τραγασαῖα hic, et Τραγασαίου v. 853.

809. κατέτραγον] Fort. κατέτραγεν. Sed cf. 806. 807. et ad 799. In nota pro "κατέτρας γεν" corr. "κατέτρα-γεν."

810. ἐγὼ vulg. Scribe ἐγὼν Dorice. Frequens hic error.

814. μόνας] Qu. μιᾶς. Sed, quum ante τροπαλίδος absit μιᾶς, corrigendum forsan potius χοίνικος λεπτῶν ἁλῶν. Displicet certe vulgata.

815. ταῦτα δή] Fort. ταῦτα δρῶ.

819. Lege *φαίνω*. Cf. 912. Eq. 300. *καὶ σὲ φαίνω* (al. *φανῶ*) *τοῖς πρυτάνεσιν — ἔχοντα κοιλίας.*

823. *φαντάζομαι*] Lege *φαντάδδομαι.*

824. Cf. Eur. Med. 705. *ἐξελαύνομαι χθονός.* | *ΑΙ. πρὸς τοῦ;* Sed haereo nonnihil: bis enim idem dicere videtur Dicaeopolis interrogans *ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν;*

826. Malim *τί δαὶ μαθών* cum Elmsleio. Brunckius ubique *τί παθών* pro *τί μαθὼν* reponi jubet. Sed aliud est *τί μαθών*, aliud *τί παθών.* Cf. Nub. 1506. Vesp. 251. Lys. 599. Pl. 908.

829. Correxerim *οἷον τὸ κακὸν τοῦτ' ἔστ' ἐν Ἀθάναις ἔμφυτον.* Dicebant enim *ἐν Ἀθήναις* potius quam *ἐν ταῖς Ἀθήναις.* Cf. 729. et ad 900.

835. *παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν*] Qu. *παῖεν ἐφ' ἅλεσι* (aut *μεθ' ἁλὸς*) *τὰν μᾶδδαν*, aut *παίειν ἐφ' ἁλσὶ* (aut *ἅλεσι*) *μᾶδδαν*, aut *φλᾶν ἐφ' ἅλεσιν τὰν μᾶδδαν* —, aut *ἐφ' ἁλσὶ* (*ἅλεσι*) *φλᾶν* —. Vereor ut sincerum sit *παίειν*, quod hoc sensu usurpatum non alibi memini me legere. Qu. *φαγῆν, σποδῆν, βρύκειν*, aut *ἔσθειν.*

842. Cf. Pl. 22. *ἢν λυπῇς τί με.* 142. *ἢν λυπῇ τι.* Av. 1253. *εἴ με λυπήσεις τι.* Aesch. Prom. 334. *μή τι πημανθῇς ὁδῷ.* et ad Ran. 361. Pl. 1064. Cratin. II. 87. *ὑμῶν εἷς — ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται* (*δωροδοκεῖ τι?*).

848. *βαδίζων* cum *ἐν τἀγορᾷ* jungendum, walking in the market-place. Cf. Nub. 415. *μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων.* Qu. *κιχλίζων* aut *καχάζων* (Eccl. 849. *καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου*), aut *παφλάζων* (Eq. 919. *ἀνὴρ παφλάζει.* Pac. 314. *εὐλαβεῖσθε μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται.* Av. 1243. *παῦε τῶν παφλασμάτων.*), aut *βαΰζων* (Th. 173. *παῦσαι βαΰζων*). Sed nil temere mutandum.

849. *αὖ* Br., coll. 854. prob. (ut vid.) Elmsl. in Edinb. Rev. XIX. 87. Cf. Th. 838. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην.* Av. 806. Pher. II. 299. *ἠβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι.* Qu. *Κρατῖνος αὖ 'ξυρημένος.* Quomodo enim *μιᾷ μαχαίρᾳ*, i. e. novacula, tonderi quis possit equidem non video.

εὖ κεκαρμένος recte Muller.

μοιχόν] Reponendum forsan *κῆπον*, quod genus rasurae erat. V. Hesych. in *Κῆπος* et *Μιᾷ μαχαίρᾳ.* et Mulleri notam.

850. Cf. Herod. IV. 190. *οἰκήματα περιφορητά.*

In Anacreontis loco laudato pro *τεθεὶς* legendum proculdubio *δεθείς.*

851. Mendosum videtur *ταχὺς ἄγαν.* Desidero participium aliquod sensu τοῦ *ἀφανίζων, διαφθείρων.* Nec satisfacit *ὁ παχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν.* Cf. Nub. 842. *ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.*

852. Post *μασχαλῶν* virgula interpungendum videtur.

854. Tentabam *σκώπτεται παίζων ὁ παμπόνηρος* | *ἐν τἀγορᾷ Λυσίστρατος* etc., ut de uno Lysistrato agatur. Hesychius *τί δαί* (sic) Boeoticum pro *ἐνθάδε* esse tradit.

856. Qu. *περιαλουργής.* Sed *στρώματας ἁλουργοὺς* est Com. anon. IV. 672.

863. Cf. Herod. IV. 2. *ἐπεὰν λάβωσι φυσητῆρας ὀστεΐνους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους.* Paus. I. 21. 5. *αἰχμὰς ὀστεΐνας.* ibid. *ὀστεΐνας ἀκίδας.* Poll. X. 153. *καὶ αὐλοὺς ὀστεΐνους καὶ καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη* (Fr. 622.).

864. *παῦ᾽ ἐς κόρακας* (sic) Lenting. Fort. *βάλλ᾽ ἐς κόρακας*, ut in Nub. 133. Th. 1079. Pl. 782.

865. Reponenda ubique apud nostrum videtur Attica forma *ἐπτόμην* etc. Cf. Av. 1471. *ἐπεπτόμεσθαι*. 35. *ἀνεπτόμεσθ᾽*. 1206. *ἀναπτάμενος* (*ἀναπτόμενος* Δ.). 1384. *ἀναπτόμενος* (*ἀναπτάμενος* A.). 788. *ἐκπετόμενος* (*ἐκπετάμενος* C. *ἐκπτόμενος* Br.). 573. et 574. *πέταται* (*γρ. καὶ πέτεται* in Γ.). 278. *εἰσέπτατο* (*ἐσέπτατο* R. V. etc.). 90. *ἀπέπτατο*. 1624. *καταπτάμενος*. 789. *κατέπτατο*. 791. *ἀνέπτατο*. 792. *κατέπτατο*. 795. *ἀνέπτατο* (*ἀνίπτατο* R. V.). 48. *᾽πέπτατο*. 1173. *εἰσέπτατ᾽*. 1613. *προσπτάμενος*. Vesp. 16. *καταπτάμενον*. 1086. *διέπτατο*. Ran. 1352. *ἀνέπτατ᾽* (mel.). 1382. *διαπτάσθαι* (trag.). Th. 1014. *παρέπτατο*. In tragoedia aliter res est. Sic Soph. Aj. 282. *προσέπτατο*. Eur. Alc. 423. *προσέπτατο*.

867. *Μενέλαος* Laconicum est Lys. 155.

ἐπιχαρίτως schol., qui *κεχαριτωμένως καὶ κεχαρισμένως* explicat. Cf. Isocr. Or. XV. § 140. *ἐπιχαρίτως καὶ φιλανθρώπως*.

868. *Θείβαθι*] Qu. *Θείβαθε*, ut *ἔνδοθ᾽* Epich. apud Athen. p. 411.

ἐξόπισθέ μου] Fort. *ἐξόπιττά μου*. Cf. ad Fr. 708 Bl. Sapph. Fr. 66. *ὄττινας* (pro *οὕστινας*). Pro *μου* qu. *μευ* (Theocr. III. 37. etc.).

869. *τἄνθεια*] Qu. *τἄνθια* (Boeot. pro *τἄνθεα*) *τὰ τᾶς γλάχωνος*. Vulgata orta fortasse est ex dittographia *τἄνθεα τἄνθια*.

ἀπέκιξαν] Fort. *ἀπέσεισαν*. *χαμοῦς* A. Br.

870. Pro *εἴ τι* qu. *αἴ τι*. Pro *ἐγὼ* qu. *ἰών*: cf. 898. *ἰώνγα*.

874. *ὀρίγανον, γλαχώ*] Transposuerim *γλάχων᾽, ὀρίγανον*. Cf. 861. 869. Theocr. V. 56. *γλάχων᾽ ἀνθεῦσαν*.

879. *ἰκτίδας*] Reponendum suspicor *κάστορας*. Cf. Herod. IV. 109. *ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα*.

882. *εἰ φέρεις*] *εὐπρεπῶς* Herwerden, qui jure *εἰ φέρεις* post *φέρων* ineptum esse monet. Ipse tentabam *καὶ κύσαι*. vel *εὐθέως*, vel *εἰ θέμις*, vel *εἴπερ* (*ἅσπερ*) *ἐγχέλεις φέρεις*.

883. Fort. *πεντήκοντα κορᾶν Κωπαΐδων*. Cf. 880. Sed displicet dura anapaesti incisio.

884. *τῷδε*] Qu. *τυῖδε* aut *τυῖδε* (huc). Cf. 745. *κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ᾽ ἐσβαίνετε*. Av. 666. *ὦ Πρόκνη*, | *ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς* (non *τοῖσδε τοῖς*) *ξένοις*. Theocr. V. 30. *τυῖδ᾽ ὁ κάπρος*. XXVIII. 5. Si *τῷδε* scripsisset comicus, arcte cum *τῷ ξένῳ* conjunctum fuisset, ut infra 892. *τῆσδε τῆς ξένης χάριν*. Pronomen omittitur 929. *ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ* etc. Av. 666. *ὦ Πρόκνη*, | *ἔκβαθι καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις*.

Qu. *κὴ ᾽πιχάριτται*, aut potius *κὴ χάριτται* (Boeotice pro *καὶ χάρισαι*), aut *κὴ χαρίττω* (*καὶ χαρίζου*). Proprium enim in hac re est simplex *χαρίζεσθαι*, s u i c o p i a m f a c e r e, non *ἐπιχαρίζεσθαι*. *Κὴ* pro *καὶ* est in Inscr. Boeot. I. Leak. *διακοτίης* in Orchom. Ros. I. *πῆδα* (*παῖδα*) et *φίλης ἀγκάλης* in Corinnae fragmento ap. Apollon. Dysc. p. 396. *παληὸς ἀρχηὸς Ἀχηὸς* formae Boeoticae memorantur Etym. M. p. 32, 6.

889. ἀρίστην] κρατίστην Athenaeus VII. 299 A. ex eoque Eust. p. 1240, 19.

893. ἔκφερ' R. Quam lectionem temere recepit Merry, qui τὴν ἐσχάραν (887 sq.) dici existimat. Inutile foret, inquit, anguillam intus ferri (ἐσφέρεσθαι) jubere, quum vas coquinarium (τὴν ἐσχάραν) assandi eam causa efferri (ἐκφέρεσθαι) jussisset. Immo ipsam anguillam foculo portabili modo allato impositam intus ferri jubet senex, ut postmodo ei tanquam convivae συγγένηται (cf. Eupol. II. 470. ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα). "Why should the eel be taken in, when the brazier was to be brought out? It is easy to answer, To prepare it for frying (!)." (Pal.) Ad lectionem ἔκφερ' inclinat etiam Mullerus, quanquam a mutatione abstinet. Recte idem αὐτὴν ad anguillam refert. Tentabam ἔξελ' αὐτὴν (coll. 884), sed nil mutandum. Ancillam jubet anguillam foculo portabili (ἐσχάρᾳ) impositam intus portare, ut eam ibi comedat. Constat enim αὐτὴν ad proxime praec. ξένην (i. e. anguillam), non ad ἐσχάραν, referendum esse. Hanc explicationem confirmant Boeoti verba 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ etc. Locum obscuriorem parum intellexerunt interpretes.

894. Moeris p. 362. τεύτλιον Ἀττικῶς· σεῦτλον Ἑλληνικῶς. τευτλίον legitur Fr. 180. Alex. III. 448. Euphron. IV. 489. Confer v. σιλφιοῦν, unde σιλφιωτὰ Arist. Fr. 180. ἐνθριοῦν (Lys. 663. ἐντεθριῶσθαι), ἐγκοισυροῦν (Nub. 48. ἐγκεκοισυρωμένην), ἐγκορδυλᾶν (Nub. 10. ἐγκεκορδυλημένος), ἐντιλίττεσθαι (Nub. 987. ἐντετυλίχθαι). Fort. ἐντετευτλιδωμένης. Cf. ad Diph. IV. 398. τεῦτλα τευτλίδας καλῶν (?). Paleius vulgatam tuetur, verbum ἐντευτλανοῦν ab nomine obsoleto τεύτλανον (coll. λάχανον, φρύγανον, ὀρίγανον) aut τεύτλανος (coll. ῥάφανος) deducens. Mirum tamen est nulla formarum earum vestigia exstare. Forma ἐντευτλιοῦν (a τευτλίον) potius quam ἐντευτλοῦν (a τεῦτλον) ideo, ni fallor, usus est Comicus quia metro melius convenit.

895. πᾶ γενήσεται] Fort. πᾶ (vel πεῖ) δοθήσεται. Sed cf. ad Pl. 1110.

897. Vulgo post ἄλλων virgula distinguitur.

898. Qu. φέρε, πόσου λέγε.

899. Fort. — ἄξεις; ΒΟ. ἰών; | ὅ τι γ' ἔστ' ἐν Ἀθάνης etc. Cf. ad Eq. 1344. Sed legendum, ni fallor, potius — ἰών; | ΒΟ. ὅ τι γ' ἔστ' ἐν Ἀθάνης etc. Defendi non potest lectio ab Dindorfio et Meinekio recepta ἄξεις; ΒΟ. ἰὼν | ὅ τι γ' ἐν Ἀθάναις. Post ἰὼν enim proxime sequi oportuisset particulam γα. Cf. 729. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις, χαῖρε. Hom. Il. β'. 549. ἐν Ἀθήνης. Thuc. V. 18. ἐν Ἀθήναις (ἐν om. plures mss.). 23. V. 19. ἐν Ἀθήναις. IV. 5. ἐν ταῖς Ἀθήναις. VI. 44. ἐν ταῖς Ἀθήναις. Eur. Phoen. 1719. ἐν ταῖς Ἀθήναις. Eubul. III. 241. ἐν ταῖς Ἀθήναις. Alex. III. 386. ἐν ταῖς Ἀθήναις. Eur. Bacch. 357. ἐν Θήβαις. Vesp. 159. ἐν Δελφοῖς. In lemmate scholii est ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάνας.

903. Qu. παρ' ἄμμιν Boeotice.

906. Qu. λάβοιμί τοί κα (i. q. τἄν).

καὶ πολύ] Fort. νιν πολύ: postulari enim videtur pronomen. Νιν legitur in Megarensis sermone 775. Vel κα πολύ, sed utrum necne κα pro ἂν usurpaverint Aeoles nescio.

909. Qu. *ἀλλ' ἅπας* (vel *ἀλλὰ πᾶς*) *κακός.*

910. Malim *τῶδ' ἐμοῦ,* quod melius respondet sequenti *ἐγὼ — ὁδί.* Vereor ut dici queat *τῶδ' ἐμὰ* pro *ἐμὰ τῶδε.* Cf. 774. 775.

Pro "*NI.*" corr. "*NIKAPXOΣ.*"

912. Qu. *φαίνω πολέμια τάδε. BO. τί δαὶ κακὸν παθὼν —;* Cf. 819. *τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω* (*φανῶ* libri) *ταδὶ | πολέμια καὶ σέ.* Sed praestat, ni fallor, Elmsleii correctio *φαίνω πολέμια ταυταγί. BO. τί δαὶ μαθὼν —;* Cf. 784. *ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. ME. σά μάν;* 826. Nub. 402. 1506. etc.

φαίνω] Ne *φανῶ* postulari putes, quum mox sequatur *καὶ σέ γε φανῶ* etc., cf. 824—827. et 916. *ἔπειτα φαίνεις —;*

913. *ἦρα*] Fort. *ἆρα,* Dorice pro *ἦρω.*

914. *αδικημενος* (sic) R. Cf. Nub. 576. *ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ'.* Pl. 428. *οὐ γὰρ ἂν — ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.* Strat. com. IV. 545. *σφόδρ' ἠγανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος.* Eur. El. 915. *ἀπώλεσάς με — οὐδὲν ἠδικημένος.* 1030. *καίπερ ἠδικημένη.* Sed Pl. 457. *τί λοιδορεῖ | ἡμῖν — οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;*

916. *θρυαλλίδα* etiam Suid. Nihil opus correctione *θρυαλλίδας.*

917. Hic versus deest in R., haud dubie propter homoeoteleuton. Nescio an corrigendum sit *διὰ θρυαλλίδος,* post quod apte infertur *αὕτη γὰρ* etc. Cf. 826. *τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;* 938. *φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος ἔσται.*

920. *τίφην*] *σκάφην* ingeniose Hamaker. Corrigendum forsan *τύφην* (typham, Angl. reed-mace), quae forma Theophrasto memoratur.

927. *ἐνδήσω φέρειν* Elmsl. Non male: cf. 928. Sed malim *ἐνδήσω φέρων.* Ipse enim Dicaeopolis, ut ex seqq. constat, munere sycophantae consarcinandi fungitur. (Cf. 929. *ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν.* 952. *μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.*) Cf. Ran. 1504. *καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων.* 617. *ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.* Pac. 888. *σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων.* 959. *τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.* Av. 56. *λίθῳ κόψον λαβών.* Lys. 705. *πρὶν ἂν — ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.* Th. 212. *ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.* 930. *δῆσον αὐτὸν εἰσάγων.* 253. Pl. 228. *τουτοδὶ κρεάδιον | τῶν ἔνδοθεν τις εἰσενεγκάτω λαβών.* Soph. Fr. 323. *ἣν — αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.*

928. *φερόμενος* recte Br. Elmsl. etc. Cf. 932. *ὅπως μὴ αὐτὴν φέρων κατάξει.* Ita enim legendum videtur. Vulgata inscitiae librariorum debetur, qui mediam in *καταγῇ* corripi censerent. Cf. 944. Hunc versum, recepta Elmsleii emendatione, jure tuetur Paleius.

In nota pro "inomnibus" corr. "in omnibus."

931. Qu. *οὕτως ὅπως μὴ αὐτὴν φέρων κατάξει.* Simile mendum est Nub. 739.

932. Cf. e. g. Th. 431. *νῦν οὖν ἐμοὶ δοκεῖ | ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν — ὅπως ἀπολεῖται.*

πυριρραγὲς Pollux VII. 164. Nescio an recte. Cf. *πυρίπνοος*, *πυρίστακτος*, *πυρίφατος*, *πυριφλέγων*, *πυρίφλεκτος*, *πυρίχρως*, *πυρίδαπτος*, *πυριγενὴς*, etc. Cf. ad Cratin. II. 225. *γνωμιδιώκτης* (ubi *γνωμο.* malunt nonnulli).

933. Lege *ἴθι νυν ὑπόκυπτε τὰν τύλαν*, *Ἰσμήνιχε*. *Ὑποκύπτειν τὰν τύλαν* dictum ut *προβαίνειν τὸν πόδα*, etc. Mendum ortum est, ni fallor, ex invecto *ὦ* ante vocativum *Ἰσμήνιχε*, quod et alibi non raro factum est.

944. Cf. Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ*. Perperam docuit Cobetus in indicativo quidem produci *α* (*ἐάγην*), sed in obliquis modis (*ἀγείην*, etc.) corripi, ut in *ἑάλων* (*ᾱ*) et *ἁλοὺς* (*ᾰ*). Sed, ut apte monuit Paleius, tenendum est longam esse radicem verbi *ἀγνύναι* (hinc *ἀγὴ*, *ᾱ*, Aesch. Pers. 425. Eur. Suppl. 693. Pind. P. II. 82), brevem autem verbi *ἁλίσκεσθαι*. Hinc aoristus *ᾶξαι*, ut *πρᾶξαι*, non *ἄξαι*. Sed Theocr. XXII. 190. *δοῦρ' ἐάγη* (*ᾰ*).

In nota dele "(*καταγῇς σὺ?*)."

947. *γέ τοι* vulg. Imo *γά τοι*. Cf. 860. 898. Qu. *μέλλω γα συνθερίδδεν* (convasare). Vel *μέλλω τὰ νῦν θερίδδεν*. Metrum *ποππύσδεν* requirit Theocr. V. 7.

948. Nunc placet Dobraei correctio.

954. Pro *λαβὼν*, quod inconsulto dedi, reponendum *ἰών*. Pro *ὑπόκυπτε* tentabam *ὑπόκλινε*, sed nil mutandum: aliquando enim transitivum est *ὑποκύπτειν*. Cf. Procop. Epist. 55. *ἀλλ' ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας*. Qu. *ἴθι νυν ὑπόκυπτε τὰν τύλαν*, *Ἰσμήνιχε*. Hic versus post v. 958. fortasse transponendus est.

955. *χὤπως*] Qu. *ὅπως*. Paleius *κατοίσεις* de portando eum in agrum accipit, coll. *καταπλεῖν*, *κατάγεσθαι*: sed exemplum hujus significationis desidero.

959. *ὅτι ἐκέλευε* vulg. *ὅτι; ἐκέλευε* Elmsl. Cf. ad 106. Eq. 742.

962. *δ' ἐκέλευε* vulg. Malim *δὲ προσέτι*.

967. Similis corruptela est Nub. 968. *ἐντειναμένης* (*ἐντηναμένης* V.).

968. *ἣν δ' ἀπολιγαίνῃ*] Qu. *ἣν δέ τι λιγαίνῃ*. Cf. Bion. XV. 1. *μέλος ἁδὺ λιγαίνειν*.

970. Qu. *ὑπὸ πτερύγων*, ut in Av. 1426. *ὑπὸ πτορύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;*

981. Cf. Anacr. 2, 8. *τὸ παροίνιον βοήσω*. Confer etiam *ἐπιοίνιος* (Theogn. 971. *ἐπιοίνιον ἆθλον*). Similiter *ἐν τοῖς πολεμικοῖς* (pro *πολεμίοις*) corrigendum Thuc. IV. 80.

988. *ἐπτέρωται* (post brevem lacunam) R. (*ἀλλ' ὅδε γὰρ*) *ἐπτέρωται* supplet Clark. Cui lectioni convenit scholiastae explicatio *ἐπείγει σπεύδει*. Cf. Eccl. 1149. *ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι*. Versus strophicus est 971. *εἶδες ὦ εἶδες*, *ὦ πᾶσα πόλι*, etc.

Cf. Eur. Herc. 475. *μέγα φρονῶν εὐανδρίᾳ*. Her. 933. *μείζω* (*μεῖζον?*) *τῆς δίκης φρονῶν πολύ*.

994. Qu. — *τρία δοκῶ τάδ' ἔτι προσβαλεῖν*. Vel *τρία δοκῶ τάδ'* (*μοι*) *ἔτ' ἂν ἐμβαλεῖν*. (Cf. Fr. 301, 3. Av. 1256. *στύομαι τριέμβολον* (schol.

πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον). Pher. II. 327. *Φρύνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα | κάμπτων με διέφθορεν.*) Sed levissima correctio foret *ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ μ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.* Cf. Av. 671. *ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.* Eq. 620. *ὡς ἐγώ μοι δοκῶ | κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν.* Xen. Hell. VI. 3. 10. *ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχειν μοι δοκῶ εἰπεῖν.* Mem. I. 3. 10. *κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι τὸν κίνδυνον τοῦτον ὑπομεῖναι.* Cyr. VIII. 7. 25. *ἡδέως δ' ἄν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι.* Isae. p. 21. ed. Bekk. *ἡδέως δ' ἄν μοι δοκῶ* (codd. *ποθῶ*) *τούτου πυθέσθαι —.* Lucian. Tox. 10. *ἥδιον ἄν μοι δοκῶ — ἀποτμηθῆναι τὴν δεξιάν.* Vesp. 177. *ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάξειν δοκῶ.* 249. *τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.* Eccl. 170. *αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ.* Pl. 1186. *μοι δοκῶ — αὐτοῦ καταμενεῖν.* Plat. Euthyd. 288 C. *ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ πάλιν ὑφηγήσεσθαι.* Theophr. Char. VIII. *δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων.* Lucian. Tim. 42. *τὸν αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανὼν ἕξειν μοι δοκῶ.* Ran. 1421. *τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.* Th. 508. *ἤδη γάρ, ὦνέρ, μοι δοκῶ | τέξειν.* Si sincerum est *προσβαλεῖν*, valebit i. q. *προσμάξαι* (Eq. 815.). Xen. Mem. II. 7. 11. *νῦν δέ μοι δοκῶ ὑπομενεῖν* (*ὑπομένειν* libri) *αὐτὸ ποιῆσαι.* Aesch. in Ctes. § 53. *ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ ὑπερβήσεσθαι.* Lucian. Nav. 37. *καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται, αὐτομολήσειν.* de Salt. 75. *τὸ δὲ σῶμα — ἤδη ἐπιδείξειν μοι δοκῶ.* Nunc mihi in vulgata fortasse acquiescendum videtur *τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν*, quod Anglice reddas, I think at least that I can confer on you three good things.

995. *ἀμπελίδος ὄρχον*] Aliud quid scripsisse Comicum suspicatur Reisk. Nullam enim discrepantiam esse inter *ἀμπελίδος* et *ἡμερίδος ὄρχον.*

996. *τόνδε νέα*] Qu. *τόνδ' ἁπαλά.* Aelianus enim in quarta epistola rustica, ubi hunc locum imitatur, *ἁπαλὰ μοσχίδια συκίδων* habet.

997. *καὶ τὸ τρίτον*] Fort. *κᾆτα τρίτον.*

998. Nunc praetulerim *καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλαΐδας ἅπαν κύκλῳ.* Dicebant nimirum *ἐλαῒς* (ut *συκὶς, ἀμπελὶς, ἡμερὶς*). non *ἐλᾶς.* Sic *ἐλαΐζειν* (non *ἐλᾴζειν*, ut *ματᾴζειν*) Fr. 167. *Κωπαΐδας* Ach. 880. (Sed *Κωπᾳδ'* est 962. *Κωπᾴδων* 833. Pac. 1005.)

ἅπαν] Cf. Pl. 493. *χρήσιμον εἰς ἅπαν* (*ᾰ*, anap.) *ἔργον.* 961. *τὸ παράπαν* (*ᾰ*). Theocr. II. 56. *ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν* (*ᾱ*) *ἐκ βδέλλα πέπωκας.* XXII. 86. *βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν* (*ᾱ*) *Ἀμύκοιο πρόσωπον.* Menand. IV. 108. *τὸ πόπανον — | ἅπαν* (*ᾱ*) *ἐπιτεθέν.* Aesch. Pers. 42. *ἐπίπαν* (*ᾱ*).

κύκλῳ] Cf. Thuc. I. 106. *περιστήσαντες κύκλῳ τοὺς ψιλούς.* II. 78. *περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ.* V. 7. *ὡς κύκλῳ περιστὰς βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν.* Eq. 170. *καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.*

1000. *χοὸς* est Pac. 537. Th. 347. *χοῖ* Anaxandr. III. 183. *χόες* Plat. Theaet. p. 127 D.

1006. *τοὺς στεφάνους ἀνείρετε*] Coronas connectite. Qu. *ξυνείρετε.* Sed reponendum suspicor *ἐξαίρετε*, efferte.

1007. Cf. Alex. III. 486. *ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου.*

1021. Cf. Lucian. Fug. 21. *ἀδύνατον — κἂν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν.*

1023. *ἀπὸ* (i. e. *οἱ ἀπὸ*) *Φυλῆς* proponit Bamberg Exerc. crit. nov. p. 7.

1036. Sic *οἰστὸς* Atticum est, non *ὀϊστός.*

1045. "Hanc orthographiam (*κνῖσα*) tuentur Photius, Etym. p. 522, 21. Hesych. et Schol. Ven. ad Il. *ά.* 66." (Blomf. ad Prom. 505.) Cf. ad Pac. 1050. Av. 193. 1517.

1049. *νυμφίος ταυτὶ τὰ κρέα* A. B. *Γ. Δ. τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος* Br. *ταυτὶ τὰ κρέα σοι νυμφίος* conj. Ribb. Qu. *τὰ κρέα ταυτὶ* (aut *ταῦτα τὰ κρέα*) *νυμφίος.* Cf. Fr. 90. *ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.* Pac. 192. *τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.* et ad Pl. 227.

1053. Cf. Alex. com. III. 419. *οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου* (*ἀλαβάστρου* al.).

1062. Cf. Lys. 588. *αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου.*

1064. *οἶσθ' ὡς ποιείσθω* (aut *ποίησον*) *τοῦτο* conj. Paleius. Valde mihi arridet Elmsleii conjectura *οἶσθ' ὡς ποιείσθω τοῦτο;* Cf. Soph. Oed. R. 543. *οἶσθ' ὡς ποίησον;* Qu. *οἶσθ' ὡς ποιεῖν δεῖν τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον.* Cf. Pac. 1054. *ἡ κέρκος ποιεῖ καλῶς.* Fr. 329. *ἦ καρδιώττεις; ἀλλὰ* (f. *οἶσθα*) *πῶς χρῆσθαι* (*χρῆσται* Dind.) *ποιεῖν;* Plat. Phaed. 117 B. *καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει* (*τὸ φάρμακον*). Diosc. I. 95. *ποιεῖ πρὸς φάρμακα.* Spurium hunc versum habet Mein. *Φάρμακον ποιεῖν* (Angl. to work, to act) dicebatur. Qu. *οἶσθ' ὡς ποιῆσαι* (aut potius *ποιεῖσθαι*) *τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον.* Post *φράσον* ponendum aut plenum punctum aut colon: constat enim proculdubio non posse *φράσον* ad sequens *ἀλειφέτω* referri, quum *ἀλείφειν* potius dicendum fuisset.

1068. *ἐς τοὺς χόας* vulg. Scribe *ἐς τοὺς Χόας,* ut in 961. Cf. 1076. *ὑπὸ τοὺς Χόας.*

1074. Malim *τοὺς λόφους καὶ τοὺς λόχους.* Cf. 575. *τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.* Pac. 395. *τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.*

1077. Fort. *ἐσβαλεῖν.* Cf. 762. *ὅκκ' ἐσβάλητε.* Thuc. IV. 66. *τῶν Ἀθηναίων — ἐσβαλλόντων πανστρατιᾷ.* II. 31. *ἐγένοντο — ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα.* Sed nil temere mutandum. Cf. Pac. 701. *ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.* Similiter et *ἐσβαίνειν* et *ἐμβαίνειν ναῦν* dicebant.

1078. Cf. Pherecr. II. 281. *οὐκ ἰσχάδας* (*ἰσχάδ'?*) *οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις;* Diocl. II. 839. *πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; Β. τέτταρα καὶ δύο.*

1084. Qu. *αἰαῖ,* | *τίνα δ'* (vel *τίν'*) *οὗτος αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;* Sic accurate sibi invicem respondebunt vv. 1083. 1084.

τίνα δ' αὖ μοι] *τίν' ἐμοὶ δ' αὖ* conj. Pal. Fort. *τίνα δ' αὖ 'μοί.* Sed in *τίνα* potius quam in pronomine emphasis est. Cf. 1222. 1224.

1088. Qu. *δειπνεῖν σὺ* (vel *δὲ*) *κωλύεις πάλαι.*

1090—1093. Versus fortasse interpolati.

1091. *αἱ πόρναι πάρα*] Qu. *αὐλητρὶς καλή.* Vel *αὐλητρὶς, μύρον* (*μύρα*). Vel *αὐλητρὶς* (*αὐλ.*) *πάρα.* Vel *αὐλητρίδες, στέφανοι, μύρον, τραγήματα.*

(*Αὐλητρίδος* mentio plane hic requiri videtur. Cf. Ran. 513. *αὐλητρίς τέ σοι | ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες | ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς.* Amph. com. III. 303. *ἄμητες — σησαμαῖ, | μύρον, στέφανος, αὐλητρίς.* Nicostr. com. III. 287. *κόσμησον αὐτὴν (τὴν τράπεζαν) παντοδαποῖς τραγήμασι· | μύρον, στεφάνους, λιβανωτὸν, αὐλητρίδα λαβέ.*) Vel *ἐπιφορήματα.* (Cf. Ephipp. III. 327. *ἴτρια, τραγήμαθ'.*) Vel *ἐπιδορπίσματα.* (Philippid. com. IV. 473. *πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ' ᾠὰ, σήσαμα.*) Vel *τραγημάτων χύτραι πλέαι.* Vel *αἱ μυροπώλιδες.* (Cf. Eccl. 841. *αἱ μυροπώλιδες | ἑστᾶσ' ἐφεξῆς*). Vulgata plane insulsa et inepta est. Glossema sapiunt verba *αἱ πόρναι πάρα* ad *αὐλητρὶς* aut *αὐλητρίδες* adscriptum.

1093. Corrigendum suspicor *τὰ φιλτάθἀρμοδίου* (i. e. *φιλτάτου Ἁρμοδίου*) *μέλη.* Cf. Fr. 377. *ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, | ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος* (sc. *ᾄδειν*). Confer scolion apud Athen. p. 695 B. *ἀεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν, | φίλταθ' Ἁρμόδιε κἀριστόγειτον, | ὅτι —.* Vesp. 1225. *ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου* (sc. in convivio). 1239. *Ἀδμήτου λόγον — μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει.* Cratin. II. 154. *ὅταν Ἁρμοδίου μέλος αὐλῇ.* Theopomp. com. II. 816. *Τελαμῶνος οἰμώζοντες — μέλη.* Scholiasta per hyperbaton connectit *ὀρχηστρίδες καλαὶ*, et *τὰ φίλτατα τοῦ Ἁρμοδίου* explicat *τὰ εἰς Ἁρμόδιον σκολιὰ ᾄσματα.* Cf. Cratet. Fr. 27. Kock. *ὀρχηστρίδες καλαί.* Metag. II. 751. *ὀρχηστρίδας — ὡραίας.* Sed dura foret hujusmodi trajectio verborum, ut concedit etiam Paleius. Confer tamen 1228. *τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.* ubi conjungenda sunt *τήνελλα καλλίνικος*, ut in 1227. 1231. Possis etiam *ὀρχηστρίδες τ', ὦ φίλταθ' Ἁρμόδιε, καλαί* (vel *Ἁρμόδι', ὡς καλαί*). Vel *τὸ "Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔτι που."* Vel *ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, πάλαι.*

1094. Cf. Soph. Oed. R. 1445. *καὶ γὰρ σὺ νῦν γ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.*

1097. *γυλιός* est Anecd. Bekk. p. 228, 29. Similiter *γυργαθὸς* pro *γύργαθος* reposuit Dind. in Fr. 19.

1102. *ὀπτήσω*] Conjicias *ἑψήσω*, collato Pollucis l. l.

1103. *τὼ 'κ*] Praestat fortasse scribi *τὼκ*, ut *ἠν, ἠπὶ, ἠμὴ*, etc.

1111. Cf. 424. *ἀλλ' ἦ τὰ τοῦ πτωχοῦ Φιλοκτήτου λέγεις;* 426.

1128. Plane sibi invicem respondent *κατάχει σὺ, παῖ, τοὔλαιον* et *κατάχει σὺ τὸ μέλι*; ut et *ἐν τῷ χαλκίῳ* et *κἀνθάδ'.*

1139. *ἐξέρχομαι*] Qu. *ἀπέρχομαι.*

1140. Delevi virgulam post *αἴρου* vulgo positam. Cf. 1068. Vesp. 1135. etc.

1142. Post *δεῖπνον* lacuna notanda est, ut monuit Mullerus, qui, quum in tota hac scena versus versui accuratissime respondeat, distichon hic requirit. Quid exciderit incertum est. Scripserat fortasse Comicus *τὴν κιστίδ' αἴρου* (coll. 1140) *καὶ τὸ δεῖπνον εὐτρεπὲς | ποίει. βαβαιάξ· ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.*

1145 sq. Qu. *τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ | κᾆτα καθεύδειν τὴν νύκτ' ἔσται | μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης, | σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν | ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.*

1146. *σοὶ δὲ ῥιγῶν*] Notum est praeceptum doctorum, vocalem brevem in fine vocabuli ante *ῥ* inceptivam produci, si in eam cadat arsis; corripi, si thesis. Et hanc legem non modo apud tragicos, sed etiam apud comicos valere arbitror; quanquam fatendum est pauciora apud hos quam illos correptionis ejus exempla reperiri. Temere de hac re judicasse videtur Meinekius Fr. Com. II. p. 303. 304., qui sibi persuaserit "antiquorum comicorum usui prorsus repugnare correptionem syllabae literam *ρ* praecedentis." Similiter in vocabulis compositis, si in syllabam praecedentem cadat thesis, semel scribitur littera *ρ*, ut in *φυλλοροεῖν*, *αἱμορυγχιᾶν*, etc.; si arsis, bis iteratur, ut in *φυλλορροεῖν*, *αἱμόρρυτος*, etc. In anapaestis, liberiori metri genere, producitur syllaba quae *ρ* praecedit non modo in arsi sed etiam in thesi, ut in locis infra allatis, Nub. 344. Th. 781. Ran. 1059. "Vix unquam apud Atticos poetas *ῥ* duplicis consonae potestatem habet quin mendam suspicati sint librarii sanumque locum corrigendi studio corruperint." (Elmsl. ad Her. 131.) V. Gaisford. ad Hephaest. 219. Ut ad liquidum perducatur haec quaestio, exempla quot offendi in utramque partem afferam. Productionis in arsi, praeter hunc locum, haec sunt:

Ach. 412. *ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις;*

Eq. 546. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον* etc.

Nub. 344. *κοὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ* (*δέ γε* R. V. etc.) *ῥῖνας ἔχουσι.*

Nub. 416. *μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν* etc.

Nub. 647. *ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.*

Vesp. 982. *ἐς κόρακας· ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν* (*τὸ ῤῥοφεῖν* V.).

Vesp. 1487. *πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης.*

Vesp. 1525. *ἐκλακτισάτω τις, ἵνα | ῥίπτοντος ἄνω* etc.

Pac. 699. *κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.*

Pac. 740. *εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ* etc.

Th. 781. *τουτὶ τὸ ῥῶ* (*τὸ ῥῶ ὡς?*) *μοχθηρόν.*

Ran. 406. *καὶ τὸ ῥάκος, κἀξηῦρες ὥστ'* etc.

Ran. 495. *σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβών.*

Ran. 1059. *μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ* (*τά γε* Ald.) *ῥήματα τίκτειν.*

Ran. 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος* etc.

Pl. 51. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει.*

Pl. 544. *φυλλεῖ' ἰσχνὰ* (*ἰσχνῶν* vulg.) *ῥαφανίδων.*

Pl. 1065. *ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.*

Fr. 163, 4. *διελκύσαι | τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ* (l. *λιπαράν τε*) *ῥάφανον φαγόντι.*

Fr. 445. *ὅταν γὰρ ἱστᾷς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον.*

Eupolis II. 529. *νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως.*
Eupolis II. 551. *ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον* etc.
Theopompus II. 809. *τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.*
Nicochares II. 846. *εἰς αὔριον δ' ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν.*
Antiphanes III. 12, 5. *σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν.*
Antiphanes III. 67. *ἦν ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.*
Antiphanes III. 138. *ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα.*
Alexis III. 412. *οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς.* (V. Add.)
Eriphus III. 557. *τίθημι· λογιοῦμαι γάρ· αὗται δὲ ῥόαι.*
Epigenes III. 539. *ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα.*
Diphilus IV. 416. *ῥόδα, ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα.*
Com. anon. IV. 647. *ἀντὶ ῥαφανῖδος ὀξύθυμι' εἰσορῶν.*

Correptionis in thesi exempla haec sunt:
Vesp. 1066. *ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην* (troch.).
Pherecrates II. 300. *ἠβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι.*
Plato com. II. 662. *ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος* (troch.).
Macho Athen. p. 579 C. *τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε ῥίψασπίν τ' ἔφη* etc.
Simylus Stob. Flor. p. 231. *κριτὴν τὸ ῥηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι.*
Simonid. Amorg. 6, 2. *ἐσθλῆς γυναικὸς οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.*
Hermippus II. 410. *ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου.*
Pherecrates II. 335. *ἄχθον ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει.*
Timon Athen. p. 445. *ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας.* (Qui locus in utramque partem exemplum est.)

Apud tragicos productionis in arsi exempla haec habes:
Aeschylus Prom. 932. *τοιάδε ῥίπτων* (*τοιάδ' ἐκρίπτων* vulg.) *ἔπη.*
Prom. 1023. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.*
Eum. 190. *ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε* etc.
Sept. 92. *τίς ἄρα ῥύσεται;* (dochm.).
Soph. Oed. R. 847. *τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.*
Oed. C. 900. *σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι* etc.
Oed. C. 1248. *αἱ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.*
Ant. 318. *τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;*
Ant. 712. *ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα* etc.
Fr. 21. *κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν | ἤλαυνε παίων.*
Fr. 499, 4. *λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ ἐμπολὰς μακρὰς* etc. (Ita enim lego.)
Fr. 781. *ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις.*
Eurip. Ion. 522. *παῦε, μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερί.*
Hel. 492. *Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστι, πλὴν ἵνα* (*ἵν' αἱ* cod.) *ῥοαὶ* etc.
Hel. 1090. *μέγας γὰρ ἀγών, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς.*
Hipp. 459. *σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα | πατέρα φυτεύειν* etc.
Iph. T. 253. *ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.*
El. 772. *ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου;*
Suppl. 94. *ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἕνα ῥυθμόν.*
Eur. Fr. 362, 15. *ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυόμεθα.*

Trag. anon. ap. Plut. p. 632 F. (325 Nauck.) ὅς με ῥάκη τ' ἠμπέσχε κἀξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι etc.

Correptionis in thesi haec sunt:

Aeschylus Prom. 713. χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

Sept. 105. τί ῥέξεις; (bacch.)

Sept. 824. τούσδε ῥύεσθε ◡ ◡ _́ ◡ ◡ _́.

Ag. 407. βέβακε (βέβακεν Tricl. Dind.) ῥίμφα διὰ πυλᾶν.

Choeph. 315. φάμενος ἢ τί ῥέξας;

Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀ ρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι.

Eum. 789. τί ῥέξω; (bacch.)

Soph. Oed. R. 72. ὅ τι | δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.

Oed. R. 1289. τὸν μητέρ' —, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι.

Phil. 1191. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ etc. (glycon.)

Euripides Bacch. 59. τύμπανα Ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὑρήματα.

Bacch. 1338. σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται.

Hel. 1118. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πριαμίδαις ἄγων.

Fr. 388. ὀμμάτων δ' ἄπο | αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω.

1150. τὸν ψακάδος] Angl. the splutterer. De scriptura ψεκὰς et ψακὰς v. Blomf. ad Ag. 1512.

1151. Revocanda forsan vulgata. Cf. Aelian. V. H. IV. 26. Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν. Qu. τὸν μελέων ξυγγραφέα (gl. ποιητὴν) πονηρῶν.

1152. Qu. εἴθ' ἐν ἁπλῷ λόγῳ, aut _ ◡ ἁπλῷ λόγῳ.

1158. Cf. Teleclid. com. II. 361. οἱ δ' ἰχθύες — ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.

1165. βαδίζων] βαδίζει Suidas in ἠπίαλος. Unde βαδίζοι, κᾆτα — conjicias, ut monuit Elmsleius.

ἠπιαλῶν] Fort. ἠπιαλοῖ. Sed recte se habet vulgata. In animo habebat dicere ἠπιαλῶν γὰρ —, πατάξαντός τινος — μαινομένου, λίθον λαβεῖν βουλόμενος etc., sed constructionem subito mutavit.

1166. αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Suid. in Ὀρέστης. τῆς κεφαλῆς etiam schol. κατάξειέ τις αὐτῷ — τῆς κεφαλῆς Kock. ad Av. 712.

1168. Cf. Av. 56. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

1174 sq. Ex his interpolata esse nonnulla constat, e. g. quae de Lamacho traduntur. Cf. ad 1178. et 1181. 1182.

1177. λαμπάδια Suidas h. v.

1178. Cf. Philetaer. com. III. 296. οἴκαδ' — ἄπιθ' ἀμπαλίνορος. (Ubi formam genuinam ἀμπαλίνορρος restituit Meinekius Fr. Com. III. 296. Hesychius habet ἀμπαλίνωρος.) Forma παλίνορσος legitur Aesch. Ag. 154. Apoll. Rhod. I. 417. ἄγε νῆα — κεῖσέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. Empedocl. αὐτὰρ ἐγὼ παλίνορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὑμῶν.

χάρακι] An κάμακι? Cf. 1226., ubi λόγχῃ vulneratus esse dicitur.

1179. ἐξεκόκκισεν P. Suid. h. v. Ald. Bergk. Mein. Mull. ἐξεκόμισεν Γ. ἐξεκόκκισε A. C. Br. Elmsl. Dind. Bl. ἐξεκόμισε (supr. κ) B. Suid. in παλίνορον. "Scholiastam, qui interpretetur ἐκτραπὲν τῆς ἁρμονίας ἠχη-

σεν, legisse ἐξεκόκκυσεν conjecit Berglerus." DIND. Cf. Pac. 63. τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Lys. 364. σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας. 448. ἐκκοκκιῶ.

1180. κατέαγε] Fort. κατέαξε, ut in Vesp. 1436. Idem conj. Pal. Sed praeteritum τέτρωται modo praecessit. Cf. Eupol. II. 559. οὐ — κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα.

1181—1188. Horum versuum nonnulli non sunt genuini; vv. 1186—1188. certe alii comoediae sunt reddendi: quae ceterorum fuerit origo non satis perspicimus, sed non sicut nunc se habet hunc locum scripsisse Aristophanem constat. Cf. Muellerum ad h. l." (Bakh.)

1181. 1182. Conficta haec videntur e vv. 574. et 587—589.

1181. ἐξήγειρεν] ἐξήρειξεν Seager. Versus fictus ex praec. 574. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

1182. πτίλον] Imo πτερόν. Sed locus haud dubie interpolatus est.

1183. δεινὸν ἐξηύδα μέλος] Malim δεινὸν ἐξηύδησ' ἔπος. Soph. Aj. 864. τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ.

1185. λείπω φάος τοὐράνιον Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 365, coll. Soph. Ant. 944. οὐράνιον φῶς. Malim λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγὼ τάλας, aut potius — οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Causa corruptelae fuerit similitudo vocum οὐκέτ' et οὐδέν. Cf. Eur. Hel. 839. θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος. Aesch. Fr. 5. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος. Atticos non οὐκ οὐδὲν λέγεις, sed οὐ λέγεις οὐδὲν, et similia dicere solere monuit Paleius, sed οὐκέτι οὐδὲν λέγεις bene Graecum est.

1186. τοσαῦτα λέξας] Fort. τοσαῦτ' ἀΰσας.

1187. Post δραπέταις exciderunt fortasse nonnulla.

1195. Ut Elmsleius Dobr. in Append.

1206. ὦ χαῖρε Λαμ. vulg.

1208. 1209. τί με σὺ —;] Malim cum Elmsleio τί σύ με —;

1208. Qu. ΛΑ. τί με σὺ (σύ με) καλεῖς; Ad Dicaeopolin dictum.

1210. Diductis literis imprimatur.

1218. κάρα λίθῳ πεπληγμένος] Qu. τὸ κάρα —. Cf. ad 849. Sed in paratragoedia excusari potest articuli omissio.

1222. ἐς του (sic) πιττάλου R. Cf. 1032. κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου. 65. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. etiam Nub. 508. ἐς Τροφωνίου. Ran. 1363. ἐς Γλύκης. Plat. Symp. p. 173 A. ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος. Herod. I. 119. ἐς Ἀστυάγεος. VIII. 134. ἐς Ἀμφιάρεω. I. 92. Hom. Od. θ'. 418. ἐς Ἀλκινόοιο. Hor. Sat. I. 9. 35. 'ad Vestae.'

1228. εἴπερ καλεῖς γ'] Vulgo explicant quandoquidem me provocas (ad hoc canendum). Sed futilis est haec explicatio, nam particulae εἴπερ — γε valent siquidem (Angl. if indeed); et pronomine με addito opus foret; adde quod καλεῖν nusquam, opinor, eo sensu usurpatur. Quare corrigendum suspicor εἴπερ κρατεῖς γ', siquidem victor es. Cf. 307. εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ. Aesch. Cho. 215. Eur. Med. 805. Fort. ἐπεὶ κρατεῖς, quum victor sis.

1229. ἐγχέας] χέας Γ.

1232. Sic Elmsleius, *ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν, (τήνελλα καλλίνικος,) | τήνελλα καλλίνικον ᾄδοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.*

σὴν χάριν] In comoedia exspectabam *τὴν σὴν χάριν*, ut in Soph. Phil. 1413. *τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν.* Fort. *σοῦ χάριν.*

COMMENTARIUS.

2. Cf. Alex. III. 410. *τέτταρας περιστερὰς ἀφῆκα.* III. 494. *τέτταρα | χυτρίδι' (χοιδάρι'?) ἀκράτου.*

3. *ψαμμ.*] Anglice reddas sand-numerous, numerous as the sand. Hesychius, *Γαργαίρειν· πληθύειν.* Idem, *Γάργαλα (γάργαρα?)· πλῆθος, πολλά.* Juga Gargara ita appellata videntur ab abundantia segetum. Hom. Il. *θ'*. 48. Virg. G. I. 103. 'ipsa suas mirantur Gargara messes.'

χαιρηδόνος] Anglice reddas delectation, rejoicement. Formatum comice ut *ἀλγηδών, ἀχθηδών.*

5. *ἰδών*] Anglice, at the sight. Cf. 15. Pac. 702. *οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδὼν πίθον* etc.

6. *τοῖς πέντε ταλάντοις*] Per appositionem positum ad praec. *ἐφ' ᾧ.* Cf. 118.

ἐξήμεσε] Anglice disgorged. Cf. Plaut. Curc. V. 3. 10. 'Sta sis illico atque argentum propere propera vomere.'

7. Cf. Hom. Il. *ν'*. 493. *γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.* Plat. Phaedr. 234 D. *ἐμοὶ ἐδόκεις γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου* etc. Sic *λάζυσθαι* et *λάζεσθαι.*

8. Cf. 633. *φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής.* 205. Av. 548. *ζῆν οὐκ ἄξιον ὑμῖν.* Subaudi cum scholiasta *τὸ καταδικασθῆναι τὸν Κλέωνα.*

9. *Αἰσχύλου*] Circiter triginta annos mortuus ille fuerat, sed etiam postea magni aestimabantur ejus fabulae, ut testatur Scriptor Vitae Aesch. *Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν.* Nub. 1361 sq.

15. *διεστράφην*] Angl. I got my eyes (or my neck) twisted. Ad utrumque autem verbum pertinet *ἰδών* (at the sight).

16. *ὅτε δή*] I. q. *ἐπειδή.* Cf. 535. Eccl. 195 etc.

παρέκυψε] Intelligendum est non statim in medium proscenium, ut eum oportebat, prodiisse Chaerin, sed, fortasse prae metu, in parascenio, ubi introitus erat, moratum esse. Inde factum est ut oblique prospiciens collum aut oculos sibi torserit (*διεστράφη*) Dicaeopolis. Plerumque *παρακύπτειν* dicuntur qui ex fenestra aut foribus prospiciunt.

17. *ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι*] Anglice reddas, since my washing days began.

18. *ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς*] Praeter exspectationem dictum pro *ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν* aut alio quo simili. V. schol. et cf. 1.

20. *ἑωθινῆς*] Cf. Vesp. 31. Th. 375. Eccl. 377.

ἡ πνύξ] Ita appellabatur concionis locus Athenis. Situs autem erat in clivo ad subjacens forum (*ἀγορὰν*) leniter extenso, in quo pars superior ejus excavata in amphitheatri formam erat, ita ut in eo stare aut sedere possent circiter 6000 homines. Nomen ejus aut ex arcte constipata congerie auditorum (cf. Vesp. 1107. 1110.) aut ex suggesto murove saxorum in inferiore ejus parte exaequandi soli causa constructo (*πυκνοῖς λίθοις*) videtur derivatum.

22. *μεμιλτωμένον*] Anglice ruddled. Secundum schol. iis qui fune eo illiti essent mulcta solvenda erat.

23. *οἱ πρυτάνες*] Praesides hi erant concionum, *πρόεδροι ἐκ τῆς βουλῆς*. Anglice presidents. Cf. 40.

ἀωρίαν] Adverbialiter usurpatum, ut *καιρὸν*. Soph. Aj. 1316. *καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς*. Sic *ὥραν* Aesch. Eum. 109. Eur. Bacch. 724.

25. *ξύλου*] Hinc colligi potest, ni fallor, ligneas fuisse sedes nonnullas anteriores in Pnyce, plerasque autem saxeas, nam in Eq. 783. Demus *ἐπὶ ταῖσι πέτραις σκληρῶς καθῆσθαι* dicitur.

26. *καταρρέοντες*] Angl. streaming down, sc. in Pnycem.

29. *νοστῶν*] Iterum atque iterum adiens. Schol: *ἐρχόμενος καὶ ἐπανερχόμενος*. In schol. pro *ἐπὶ τοῦ ἐρχόμενος* qu. *ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενος*.

32. *ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρόν*] Quod facere poterat ex colle seu clivo in quo sita erat Pnyx.

ἀποβλέπων] Anglice, looking intently, earnestly, wistfully.

34. *ἄνθρακας πρίω*] Ut in regione arborum minus feraci pretio satis magno venibant carbones. Hinc infra 891. *ἄνθρακας δ' ἐγὼ | ὑμῖν παρέξω* etc.

35. Cf. Ran. 3. *νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε πλὴν "πιέζομαι"*.

οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον] Sub. *πρίω*. Cf. Pl. 1114. *οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην, οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς*.

ὄξος] Intellige non quod proprie dicitur acetum, sed vilioris generis vinum.

40. Redde Anglice, But here come the Prytanes at noon. Qui mane debuerant adesse (20).

42. *προεδρίαν*] Cf. Eq. 575. 702. 703. 704. Th. 834. Herod. IV. 88. VI. 57. Aeschin. 64. 26. Xen. Vect. 3. 4. Dinarch. 106. 34.

43. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν*] Anglice, Pass on to the front, come forward. Cf. Eccl. 129. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν*. Eq. 751. *ἀλλ' ὡς* (fort. *ἐς*) *τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα*.

44. Cf. Av. 1153. *φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα* etc.

46. *Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος;*] Nomen ejus accipit tanquam si *ἀμφίθεος* (quocum confer *ἡμίθεος*) dixisset.

47. Sic *ἀκάματος* (α) Nub. 285. *ἰσόθεος* (ι) Antiph. III. 80. Monost. 378.

48. *ὁ γὰρ Ἀμφίθεος —*] Genealogiam suam ad deos deducendo vult Amphitheus se ipsum magni facere causamque suam concioni commendare.

Κελεός] Cf. Hom. H. Cer. 96. 105. 146. 184. 233. 295. 475 sq. Ovid. Fast. IV. 508. 'Quod nunc Cerealis Eleusin, | Dicitur hic Celei rura fuisse senis.'

52. *ἐμοὶ — μόνῳ*] Cf. 130. 1020. Emphatice *μόνῳ* in fine sententiae ponitur.

53. *ἀθάνατος ὤν*] Quamvis immortalis sum. Carpit Comicus magistratus, qui de pace facienda nimis securi et otiosi sint.

54. *οἱ τοξόται*] Hi Dicaeopolin auferre jubentur, qui de pace concilianda loqui audeat. Cf. Eq. 665. Plat. Prot. 319 C. *ἐὰν δέ τις ἄλλος ἐπιχειρῇ αὐτοῖς συμβουλεύειν — καταγελῶσι καὶ θορυβοῦσιν ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν καταθορυβηθεὶς ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν ἢ ἐξαίρωνται (ἐξάρωνται?) κελευόντων τῶν πρυτάνεων.*

57. *ὅστις — ἤθελε*] Qui voluerit.

60. Anglice, unless you put for me the question of peace. Sic *πρυτανεύειν εἰρήνην*, Isocr. 66 A. *τινὶ εἰρήνην*, Lucian. Demon. 9. *ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας*, Dem. p. 126, 14. *πρυτανεύεσθαι παρά τινος*, Dem. p. 58, 18.

64. *ὠκβάτανα*] Similiter fere nos dicere solemus Jerusalem!

τοῦ σχήματος] Anglice, What a dress! Genitivus admirationis. Cf. 87. *τῶν ἀλαζονευμάτων.* 575. *τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.* Vesp. 161. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.* Av. 61. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.* Eq. 144. *ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.* Nub. 818. *τῆς μωρίας.*

65. *βασιλέα τὸν μέγαν*] Cf. Pl. 170. *μέγας (ὁ μέγας?) δὲ βασιλεὺς* etc.

66. *φέροντας*] Angl. receiving, getting. Soph. Oed. C. 5. *τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι | μεῖον φέροντα.* Cf. Dem. de F. L. p. 390. *τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες καὶ χιλίας λαβόντες δραχμὰς ἐφόδιον παρ' ὑμῶν.* Ex quo loco discimus legatos eos, qui numero decem erant, singulos drachmam tantum unam per diem accepisse.

67. *ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος*] Archon ille fuerat duodecimo anno antea. Itaque pecuniae summa quam per longum illud tempus acceperant legati isti magna sane fuit.

69. *ἐσκηνημένοι*] *Σκηναὶ τροχήλατοι* dici videntur quarum meminit Aeschylus Pers. 1001. Cujusmodi plaustra umbellis (*σκιαδείοις*) munita videre licet in monumentis sculptis Assyriis.

70. *ἐφ' ἁρμαμαξῶν*] Plaustra Persica describuntur Xen. Anab. I. 2. 16. *Ἁρμάμαξαι* proprie feminis vehendis plaustra erant, ut Romanorum carpenta luxuriose instructa.

72. Cf. Pac. 348. Thuc. VII. 28. *ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη· πρὸς γὰρ τῇ ἐπάλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες — ἐταλαιπωροῦντο* etc.

ἐν φορυτῷ] Anglice, on litter. Cf. 927.

75. *ἄκρατον οἶνον*] Cf. 1229. Plerumque apud Graecos vinum non merum sed cum aqua dilutum (*κεκραμένος*) potabatur. Apud Thraces autem aliter res erat.

76. *κατάγελως* legitur Ach. 1126. Eq. 319. Aesch. Ag. 1235.

77. *ἄνδρας*] Viros, emphatice. Anglice, men indeed. Cf. Eq. 179. Soph. Oed. C. 393.

78. Cf. Tacit. Ann. XI. 16. 'Saepius vinolentiam ac libidines, grata barbaris, usurpans.'

82. *ὀκτὼ μῆνας*] Nempe menses aestivos.

83. 'And pray how long was it before he concluded that business?' Commode vertit Paleius.

86. *ἐκ κριβάνου βοῦς*] Sic 439. *δὸς πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν.* 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.* 192. *πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις.*

88. *τριπλάσιον Κλεωνύμου*] Triplo majorem Cleonymo.

89. *φέναξ*] Fictum avis nomen, ut *κομπολάκυθος* 589. Anglice humbug, impostor, gull. Allusio fortasse est ad avem *φοίνικα.*

91. *Ψευδαρτάβαν*] Angl. Sham-Artabas. Nomen comice fictum ad exemplum nominum Persicorum *Ἀρτάβαζος*, *Ἀρταφέρνης*, *Ἀρτεμβάρης*, *Ἀρτάμης*, *Ἀρταξέρξης*, etc.

92. Prodit *ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς*, praecipuus regis Persarum administrator, risus captandi causa larva uno grandi oculo tanquam Cyclopis insignita ornatus. Quum Cyrus regis partes ageret, non oblitus est sodalem instituere qui *ὀφθαλμὸς τοῦ βασιλέως* esset (Herod. I. 114). Alii similiter *τὰ ὦτα* regis appellabantur (Xen. Cyr. VIII. 2). Quibus conveniunt quae de Deiocis administratione tradit Herodotus I. 100. *καὶ οἱ κατάσκοποί τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώρην.*

93. Cf. ad 910. *τῷδ' ἐμὰ* (*χοιρία*).

96. *περὶ ἄκραν κάμπτων*] Hoc dicit, ni fallor, legatum a latere in proscenium ingredientem conspiciens.

97. *ἄσκωμ'*] Anglice, an oar-strap. V. schol. "The strap is supposed to hang down, and he compares the man's square plaited beard to it." (Pal.) Hesychius *δερμάτιον ὃ ἐν ταῖς τριήρεσιν ἔχουσιν* interpretatur. In trireribus autem antiquitus eadem vice fungebantur *οἱ ὀφθαλμοὶ* quo apud nos the hawse-holes. Cf. Aesch. Suppl. 716. *καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδόν.*

98. Collocatio verborum intorta et intricata, qualis est 673. *οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ἔντονον ἀγροικότερον ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.*

100. "The syllables *αρτα ξαρξ* and *σατρα* give an Oriental sound to the sentence, recalling the familiar words *Ἀρτάβας Ξέρξης Πισσούθνης* and *σατράπης.*" (Merry)

104. Sic 119. *θερμόβουλον πρωκτόν* (pro *σπλάγχνον*). Voces cognatae fortasse sunt *χαῦνος* et vanus.

106. *χαυνοπρώκτους*] Cf. Eq. 78. *ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσι.* Per contemptum Athenienses a Doriensibus appellabantur *Ἴωνες*. V. Thuc. I. 124. V. 9. VI. 77. VII. 5. VIII. 25. et Herod. I. 143. *οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ ὄνομα οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκλῆσθαι.*

108. In voce *ἀχάνας* inest allusio ad praec. *χαυνο* - -. Anglice servari posse jocum reddendo lewd Ionians et loads of gold monet Merry.

111. *πρὸς τουτονί*] Ad huncce, huicce. Emphatice post *ἐμοὶ* illatum. Se ipsum enim dicit. Cf. Pl. 868. *ἐμὲ τουτονί.* Scholiasta *πρὸς τουτονὶ* per *πρὸς ἐμαυτὸν* explicat. Aeque bene dicere potuisset *τουτῳί.* Non posse legatum intelligi constat ex praec. 110. *ἀλλ' ἄπιθ'.*

Pro "*χέρεῖς*" corr. "*ἐρεῖς.*" Dele "*πρὸς*" ante *ἐμὲ τουτονί.*

112. Cf. ad Act. Apost. XVI. 14. *γυνὴ — πορφυρόπωλις.* Nos diceremus, lest I make you black and blue.

113. 114. *ἀνανεύει* et *ἐπινεύει* sunt *παρεπιγραφαί* (Anglice stage-notes). Cf. ad Th. 1187. Aesch. Eum. 117 sq.

115. *ἄνδρες οὑτοιί*] I. e. legati pseudo-Persici cum pedissequis eorum. Revera Graeci, imo Athenienses, erant barbarorum ritu ornati.

116. *ἐνθένδ' αὐτόθεν*] Ex hoc ipso loco.

118. *ὁ Σιβυρτίου*] Sc. discipulus. Sic *τοὺς Πιττάλου* 1032. 1222.

Pro "in V. 430." corr. "in v. 430."

Κλεισθένης —] Nominativus per appositionem positus ad praec. *ἐγῴδ' ὅς ἐστι.* Cf. 6. 430. et ad Ran. 427. De Clisthene cf. Eq. 1375. Nub. 355. Th. 235. 575. Ran. 48. 422. Fr. 361.

119. *θερμόβουλον*] Evil-designing (lit. designing rash things). *πρωκτὸν* pro *σπλάγχνον* posuit ut mollitiem eorum notaret. Cf. 106. *χαυνοπρώκτους.* Eur. Cycl. 423. *σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.* Clisthenes, ut alii ejus temporis adolescentes molles, non modo faciem (Th. 575.) sed etiam podicem aliasque partes corporis rasas habuisse videntur. Confer omnino Ran. 422. *τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω | ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν | τίλλειν ἑαυτοῦ* etc. In Euripidis versu pro *ἐξυρημένε* scriptum fortasse fuerat *ἠγριωμένε.*

120. *τοιόνδε — τὸν πώγων' ἔχων*] Scilicet barba praegrandi instructus fuit eunuchus iste Persicus supposititius, revera homo Atticus, ita ut non posse eum eunuchum esse facile constaret. Nonnulli minus probabiliter barbam rasam intelligunt, eunuchos nullam omnino alere monentes. Ut vir mollis et cinaedus *ἀγένειος* erat Clisthenes (Eq. 1375. Th. 235.). Locus obscurior hic est, neque sensum ejus penitus perspectum habeo. Nescio an vera sit Bentleii correctio *τοιάνδε — τὴν πυγήν.*

ὦ πίθηκε] Cf. 907. Ran. 708. *ὁ πίθηκος οὗτος — Κλειγένης.* Av. 440. Pac. 1065. Artemidor. Onir. II. 12. *πίθηκος ἄνδρα κακοῦργον καὶ γόητα σημαίνει.* Hor. Sat. I. 10. 18.

125. *ἀγχόνη*] Ab *ἄγχεσθαι.* Cognata vox est nostra to hang.

130. *ἐμοὶ σὺ —*] Utrumque pronomen hic emphaticum est. Connecte autem *ἐμοὶ* cum *μόνῳ.* Cf. 52. 1020.

132. *πλάτιδι*] Aliud poeticum uxoris nomen est *τᾶλις* Soph. Ant. 629, nisi forte et ibi legendum *πλᾶτις.*

133. *πρεσβεύεσθε*] Anglice, go on with your embassies. (Green)

134. *Σιτάλκους*] Regis Odrysarum, gentis Thraciae potentissimae. Foedus ille cum Atheniensibus fecerat a. 431., qui gratiam reddentes filium ejus Sadocum civitate Attica donaverant (145). V. Thuc. II. 29. IV. 101. ubi Sitalcis mors memoratur (a. 424.). Itaque *θεωρὸς* iste non minus quam sex annos in legatione ea obeunda consumpserat.

135. *ἀλαζών*] Anglice impostor. Cf. 605. *Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας*.

136. *χρόνον — πολύν*] Scilicet sex annos. Cf. ad 141. Notandum est *πολὺν* in utriusque versus (136. 137.) fine emphatice positum.

138. *εἰ μὴ κατένιψε —*] Anglice, if it had not snowed all over Thrace. Sub. *ὁ θεός*.

ἔπηξ'] Cf. Aesch. Pers. 495. *θεὸς — πήγνυσι πᾶν ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος*.

141. *Σιτάλκους*] Sitalces mortuus est anno proxime sequenti, Ol. 89, 1. a. 424., initio hyemis, teste Thucydide IV. 101.

ἔπινον] Praeter exspectationem positum pro simplici *ἦν* aut alio aliquo verbo. Potationi autem vini addictos fuisse Thracas constat. V. Hor. Od. I. 27. 2. Tac. Ann. IV. 48.

145. *ὁ δ' υἱός*] Sadocus. Quo cum nomine conferatur nomen barbarum *Παρδόκας* (*Σπαρδόκας*? Latine Spartacus) Ran. 608.

146. *ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων*] Cf. 86. *ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς*. 412. *ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας*. 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν*.

148. *ὁ δ'*] Sc. Sitalces.

150. Cf. Eq. 1219. *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο*. Pac. 1192. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους*. Theocr. XVIII. 4. *μέγα χρῆμα Λακαινᾶν*. Tribus quae ad bellum Sitalcem sequebantur enumerat Thucydides II. 95—100.

156. Cf. Nub. 906. *τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν*.

158. *ἀποτεθρίακεν*] Hesychius per *ἀποπεφύλλικεν* explicat. Metaphora a frondatione sive putatione ficuum sumpta. Hinc constat Thracas Phallico more recutitos (*ἀπεψωλημένους*) in scenam prodiisse. Cf. Nub. 538 sq.

159. *δύο δραχμάς*] Sive duodecim obolos. Quum non nisi quattuor obolos per diem accipere soleret *ὁπλίτης* Atheniensis, ex quibus cibaria emenda essent, magnam sane hanc mercedem fuisse constat.

160. *καταπελτάσονται*] Angl. will overrun with skirmishers.

162. *ὁ θρανίτης λεώς*] Turba nautica, parte ejus posita pro tota. Cf. schol. Ran. 1101. Athen. p. 203 F. *κώπας θρανιτικάς*.

164. *τὰ σκόροδ'*] Cf. Eccl. 307 sq. *ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον καὶ δύο κρομμύω καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας*.

165. Cf. Pac. 1124. *οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε;*

169. *ποιεῖν ἐκκλησίαν*] Concionem ciere. Cf. Eq. 746. *ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν*. Th. 300. 375. Dem. p. 517. 706. Aesch. p. 430. Thuc. I. 67. 139. II. 22. 59. IV. 114. 118. VI. 8. VIII. 76.

170. *τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ*] I. e. *περὶ μισθοῦ τοῖς Θρᾳξί*. Cf. Pac. 1002. *δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν*.

171. Cf. schol. ad v. 1141. *οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ἐπετηροῦντο τὰς διοσημίας*. Nub. 582. *ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν*. Eccl. 791 sq. Thuc. V. 45. *σεισμοῦ δὲ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη*.

172. *παρεῖναι δ' εἰς ἔνην*] I. e. exiguum post intervallum temporis, ut in re magni momenti. Cf. Hesiod. Op. 408. *ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν.*

174. *μυττωτόν*] Cf. Eq. 771. Pac. 273. Eupol. (Eubul.?) II. 498. *μυττωτὸν πολύν.*

178. *σπονδάς*] Anglice dicas treaty-samples. Has in utribus portat, ut videtur, Amphitheus.

179. *ὤσφροντο*] Anglice, got scent of.

180. *Ἀχαρνικοί*] Hi praecipue bello favebant, pagusque eorum non minus quam tria millia hoplitarum suppeditabat. Thuc. II. 20. *οἵ τε Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων — ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιστα.*

στιπτοί] Angl. close-grained, hardy, tough, hearts of oak.

πρίνινοι] Anglice sturdy. Cf. Antiph. III. 133. *ὄπτα μύκητας πρινίνους. Πρῖνος* est Anglice the holm-oak.

181. Vix proprie *Μαραθωνομάχαι* esse poterant, nisi jam 85 ad 90 annos nati essent. Cf. 696.

183. *τῶν ἀμπέλων τετμημένων*] Cf. Pac. 628—631. Thuc. II. 21. *ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ — δεινὸν ἐφαίνετο.*

186. Cf. Lys. 491. *οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἵνεκα δρώντων | ὅ τι βούλονται.*

188. *πεντέτεις*] Quinquennales, in quinquennium. Cf. 1021. *μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.* Thuc. I. 112. *ὕστερον δὲ — σπονδαὶ γίγνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταέτεις.*

190. *ὄζουσι πίττης*] Conferri meretur Plutarchi locus, a Mullero laudatus, Symp. V. 5. 1. *τῇ τε γὰρ πίττῃ πάντες ἐξαλείφουσι τὰ ἀγγεῖα, καὶ τῆς ῥητίνης* (Lat. resinae) *ὑπομιγνύουσι πολλοὶ τῷ οἴνῳ καθάπερ Εὐβοεῖς τῶν Ἑλλαδικῶν* (?) — *οὐ γὰρ μόνον εὐωδίαν τινὰ τὰ τοιαῦτα προσδίδωσιν ἀλλὰ καὶ τὸν οἶνον εὐφυῆ παρίστησι ταχέως ἐξαιρῶν τῇ θερμότητι τοῦ οἴνου τὸ νεαρὸν καὶ ὑδατῶδες.* "Some of the Greek wines now have a slight flavour of turpentine ('Graeca saliva meri,' Prop. V. 8. 38.). It was originally produced by lining the porous *κέραμοι* with melted rosin internally." (Paley)

191. *σὺ δ' ἀλλὰ* —] Cf. Plat. Soph. 235 D. *σὺ δ' ἀλλ' εἰπὲ πρῶτον* etc.

192. Similiter *Θεωρία πνεῖν γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου* dicitur Pac. 526.

πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις] Cf. 546. *περὶ τριηράρχου βοῆς.* 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν.* 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.* 273. 412. Pl. 423. *ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.* Dicuntur civitates sociae, ut in 642. etc.

197. Paleius vertit, 'not to be ever on the look-out for the odious order to take provisions for three days (sc. *ὡς ἐπ' ἐξόδῳ*)."

198. *ἐν τῷ στόματι*] Anglice, on the palate.

199. *σπείσομαι*] Ambiguo sensu, ut *σπονδαὶ* in hac fabula.

200. Similiter Latini valere jubeo dicebant. Ter. Adelph. III. 4. 14. 'Salvere Hegionem plurimum jubeo.'

202. *εἰσιών*] Sc. domum in rure, ubi Dionysia rustica acturus est. Cf. 266. *ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος.*

τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια] Alibi *τὰ ἐν ἀγροῖς Διονύσια* dicuntur.

204. Cum hac parodo cf. Vesp. 230 sq. Pac. 301 sq.

205. *τῇ πόλει γὰρ ἄξιον*] Anglice, for it is worth the state's while. Cf. ad 8. *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.* Nub. 473. *πράγματα — ἄξια σῇ φρενί.*

214. Cf. Eq. 524. *ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, ἐξεβλήθη.*

215. *ἠκολούθουν Φαΰλλῳ*] Cf. Plat. Prot. 335 E. *νῦν δ' ἐστὶν ὥσπερ ἂν εἰ δέοιό μου Κρίσωνι τῷ Ἱμεραίῳ δρομεῖ ἀκμάζοντι ἕπεσθαι ἢ τῶν δολιχοδρόμων τῳ — διαθεῖν τε καὶ ἕπεσθαι.* Sunt qui alliterationem quaesivisse Comicum censeant in vocibus *Φαΰλλῳ* et *φαύλως*. Quod ipse aegre crediderim.

216. *τότε*] Respondet praecedenti *ὅτε.*

220. Est *Λακρατείδης* patronymicum (*Λακρατε-ίδης*) formatum a *Λακράτης*. Est autem idem nomen *Λακράτης* et *Λεωκράτης* (Thuc. I. 105), ut *Ἰόλαος* et *Ἰόλεως*, *Μενέλαος* et *Μενέλεως*. Confer nomen *Λάμαχος.*

221. Cf. 1197. *κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.*

226. *πόλεμος χωρίων* ut *τὸ Μεγαρέων ψήφισμα* (Thuc. I. 140.) construendum censet Merry, qui ex poeta aliquo sumpta esse verba *πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται* suspicatur.

227. *αὔξεται* is kept up vertit Paleius.

230. *σχοῖνος — ὀξύς*] Cf. Hom. Batrach. 164. *ἔγχος δ' ὀξύσχοινος* (l. *ὀξὺς σχοῖνος*) *ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.* Scholiasta morem fuisse palos sive paxillos acutos inter vites ad praedatores arcendos celare.

αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ] Fort. *αὐτοῖς ὅπως ἐμπαγῶ.* Cf. 1226. *λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι.*

232. Cf. Soph. Oed. R. 1412. *ἐκρίψατε* (*με*) *ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.*

234. *Βαλλήναδε*] Anglice reddas Pelt-wards. Sic *Βραυρωνάδε* Pac. 874. *Ἁλιμουντάδε* Av. 496. *Ἀθήναζε* (i. e. *Ἀθήνασδε*) Av. 301. *Θρίωζε.* etc.

235. Deleatur virgula post *πωτῶνται* posita.

236. *ἐμπλήμην*] Cf. Lys. 235. *ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.* Hom. Il. ω. 745. *μεμνήμην* (*μεμνεῴμην*?). ψ'. 361. *μεμνέῳτο.* Connecte *βάλλων λίθοις.*

238. *τῆς εὐφημίας*] Anglice, the order for silence.

243. *ἡ κανηφόρος*] Dicaeopolidis filia dicitur. Cf. 244. 253 sq.

245. *ἀνάδος*] Anglice hand up. Sc. ex orchestra ad proscenium. Cf. ad 732. *ἄμβατε ποττὰν μᾶδδαν.*

246. Formae longae et phallicae fuisse *ἐλατῆρα*, ut ab *ἐλαύνειν* (producere) derivatum, hinc suspicari licet.

247. *καλὸν — ἔστ'*] Sc. *τὸ ἔτνος.* Nisi sensus potius est Anglice, Well, that will do. Sed vereor ut *καλόν ἐστι* idem significare possit quod *καλῶς ἔχει.*

248. *κεχαρισμένως*] Grate. Angl. acceptably, in an acceptable manner. Cf. Pac. 386. Hom. Il. V. 243. XX. 298. etc.

253. *ἄγ' — ὅπως τὸ κανοῦν — οἴσεις*] Cf. Nub. 489. *ἄγε νυν ὅπως — εὐθέως ὑφαρπάσει.* Deinde *καλή* reddas Anglice, pretty as you are.

254. *θυμβροφάγον*] I. e. Anglice, tart, smart, grave, demure.

255. Notandum futurum *ὀπύσει* (non *ὀπυίσει*) ab *ὀπυίειν*. *γαλᾶς* praeter exspectationem positum pro *θυγατέρας* aut *κόρας*.

ὀπύσει] Cf. Hom. Od. δ'. 798. *τὴν Εὔμηλος ὄπυιε*. β'. 207. Il. π'. 178. ν'. 429. *πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε*. σ'. 383. Od. ζ'. 63. *οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες*. Pind. Isthm. III. 77. *Ἥβαν ὀπυίει*. Hesiod. Vox fortasse ab *ὀπὴ* derivata. Cf. v. *ὄπεας* Formam *ὀπύειν* antiquiorem et germanam habent Pierson. ad Moerin p. 278. et Porson. ad Hom. Od. δ'. 798.

257. *πρόβαινε*] Cf. Vesp. 230. Eccl. 285. Aesch. Eum. 983.

258. Cf. Vesp. 596. *αὐτὸς δ' ὁ Κλέων — μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει*.

261. Cf. 1232. *ἀλλ' ἑψόμεσθα — ᾄδοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν*.

τὸ φαλλικόν] Sc. *μέλος*.

262. *πρόβα*] Sic *κατάβα, ἀνάβα*. Sed *ἐπίβηθι* est Ran. 674.

θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους] Cf. Lys. 395. *ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους* | "*Κόπτεσθ' Ἄδωνιν*" *φησιν*.

266. Anno igitur Ol. 87, 1., antequam Plataeas invaserant Thebani, Dionysia rustica postremo celebraverat Dicaeopolis, ut ostendit Muller.

270. *καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων*] Similis alliteratio est v. 606. *κὰν Γέλᾳ κὰν Καταγέλᾳ*.

273. Pro "*Θευμαρίδα*" corr. "*Θευχαρίδα*."

274. Cf. Hesych. *Γιγαρτίς· σταφίς*.

277. *ἐκ κραιπάλης*] Angl. after a debauch. Cf. Vesp. 1255. *κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης*. Ran. 218. *κραιπαλόκωμος*.

278. *εἰρήνης — τρύβλιον*] Joco inexspectato pro *πτισάνης τρύβλιον*. Cf. Eq. 905. *μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι*.

284. *τὴν χύτραν*] Scilicet ollis in sacrificiis utebantur. Cf. Av. 43. 365. 386. 391.

292. *ἀντὶ — ὧν*] Quamobrem.

300. Chorus ex persona poetae loquitur, quem hinc jam in animo habuisse discimus Cleonis injuriam ulcisci eumque in proxima comoedia Equitibus vellicare.

304. *ὅστις ἐσπείσω* —] Qui foedus feceris etc.

308. Cf. Thuc. V. 105. *ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι* (Lacedaemonii), *τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια*. *βωμὸς* per zeugma cum *μένει* construendum.

309. Cf. Thuc. IV. 22. *Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο*.

313. *οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων*] Sic 1048. *τίς οὑτοσί; τίς οὑτοσί;*

314. Cf. Thuc. II. 26. *τῆς παραθαλασσίου ἔστιν ἃ ἐδῄωσε*. Cum his cf. Pac. 604 sq., ubi ab Herme belli hujus origo Atheniensibus magis quam Lacedaemoniis tribuitur.

Dele "(*εἰσὶ*?)."

317. *δοκῶ*] Sub. *δίκαια λέξαι*.

318. Cf. 468. 492. Eq. 791. S. Paul. Epist. Rom. XVI. 4. *οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν*. Similem Locrorum con-

suetudinem narrat Demosthenes p. 744. *ἐάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ· καὶ, ἐὰν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μή, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου.*

325. Dele "916." ante Pl. 876.

333. *ὁ λάρκος*] Cf. 351. 340. Alex. III. 478. *ἀνθρακηρὸς* (*λάρκος*).

335. *ἄνωχθι* legitur Il. *κ'*. 67. *λ'*. 204. *ὁ*. 160. *τ'*. 160. 171. *ψ'*. 158. Od. *α'*. 274. *β'*. 113. *ρ'*. 508. 569. *σ'*. 181. *χ'*. 483. *ἄνωχθε* Od. *χ'*. 437. *ἀνώχθω* Il. *λ'*. 189.

340. *λαρκίδιον*] *ὑποκοριστικῶς*, ut *Εὐριπίδιον* (404. 475.), *Σωκρατίδιον*, *Φειδιππίδιον*, etc.

344. Docet metrum paeonicum saltasse Chorum, ut monuit Muller.

345. Cf. Soph. Ant. 377. *μὴ τριβὰς ἔτ'*.

κατάθου τὸ βέλος] Fortasse Euripidis haec sunt.

350. Cf. Thuc. I. 30. *τοῦ χρόνου τὸν πλεῖστον.*

354. Cf. Hippocr. 1040 D. *διδόναι γάλα καὶ οἶνον πίνειν ἴσον ἴσῳ.*

367. *τυννουτοσί*] Tantillus. Cf. Nub. 392. 878. Eq. 1219. Ran. 139. Th. 745. Hinc parvae staturae fuisse Comicum, qui sub Dicaeopolidis persona loqui videtur partesque ejus fortasse egit, suspicari licet.

Pro "*τοννουτωί*" corr. "*τυννουτωί.*"

370 sq. Cf. 635—640.

372. Cf. Plat. Menex. 235 A. *οἳ οὕτω καλῶς ἐπαινοῦσιν ὥστε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἑκάστου λέγοντες γοητεύουσιν ἡμῶν τὰς ψυχάς.* Ubi de oratoribus agitur.

377 sq. Hinc colligi potest aut partes Dicaeopolidis suscepisse Comicum, aut saltem sub persona et nomine ejus (quasi *δικαίου πολίτου*) tecte loqui. Cf. 440 sq.

378—383. Cf. 496—500. 630 sq.

378. Fabula Babylonii docta est archonte Eucle, Ol. 88, 2., testibus Photio p. 369. et Suida in *Σαμίων ὁ δῆμος.* Magnis Dionysiis actam eam esse constat e v. 502. et schol. ibid. Cf. Th. 1060. *Ἠχὼ — ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ | Εὐριπίδῃ ξυνηγωνιζόμην.* ubi schol. *ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.*

379. *εἰσελκύσας* —] Scilicet per dicam *εἰσαγγελίαν* appellatam.

380. Cf. 502.

381. Cf. Dion. Cass. 46. *τοὺς κρείσσονας αὐτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει λοιδορίαις τισὶν χρώμενος.*

384. Idem versus repetitur etiam Eq. 96. 113. et Ran. 100. 311.

ἐνσκευάσασθαι] Cf. Ach. 1145. *στεφανώσασθαι.* Nub. 1006. Lys. 602.

385. Cf. Plat. Phaedr. p. 1215 D. *τί δῆτα ἔχων στρέφει* (*στρέφεις?*):

386. *ἐμοῦ γ' ἕνεκα*] Mea quidem causa. Anglice, for aught I care. Cf. 958.

387. Cf. Th. 94. *τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.*

388. *ὁδί*] Hicce, *δεικτικῶς.*

390. Confer *ψαφαρόθριξ* Hom. H. Pan. 32.

'A dark thick close-haired cap of invisibility.' (Paley) Adeo capillis et barba obscurata fuit Hieronymi facies ut vix discerni posset. Epithetis autem ille in dithyrambis sesquipedalibus mireque compositis utebatur, quo nomine hic ridetur. Simile epithetum dithyrambicum est *σφραγιδονυχαργοκομήτας* Nub. 333.

396. Cf. Eur. Alc. 521. *ἔστιν τε κοὐκέτ' ἔστιν.* Soph. Aj. 6. *ὅπως ἴδῃς | εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον.* 735. *οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως.*

398 sq. Sic apud Homerum inter *ψυχὴν* alicujus et *αὐτὸν* distinguitur, Il. *ά* 3 sq. Od. *λ'*. 601.

Pro "prope" corr. "peregre."

399. Pro "Athen. XII. 528 D." corr. "Athen. XII. 528 F."

410. *λέλακας*] A *λάσκω.* Producta media. Cf. Aesch. Prom. 407. *στονόεν λέλακε χώρα.* Eur. Hipp. 55. *πολὺς δ' ἅμ' αὐτῷ — κῶμος λέλακεν.*

ἀναβάδην] Anglice, with your legs (feet) up. Cf. Poll. III. 90. *καὶ ἀναβάδην καθήμενος — καὶ περιβάδην ἐστὶ τὸ ἐπαλλάξαι τοὺς πόδας.* Recte vocem explicat Hemsterhusius ad Pl. 1123. Cui interpretationi non obstant verba *καταβαίνειν δ' οὐ σχολή*, ut nonnullis visum est. Sic *προβάδην* (Angl. putting one's leg forward, stepping forward) Ran. 351., coll. Eccl. 161. *οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα | τὸν ἕτερον.* et *ὀρθοστάδην* (Angl. standing up) Aesch. Prom. 32. Certe neque i. q. *ἀναβὰς*, neque i. q. *ἄνω* (Vesp. 68. *ἄνω καθεύδων*) significare potest. Recte vertit Walsh: D'ye write with feet reposed | On couch, when you might put them on the ground?

412. Pro "◡ – ◡ ◡́ ◡" corr. ◡ – ◡ ◡ ⏗." et pro "1146." corr. "1146 infra."

ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας] Cf. 146. *ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.* 439. Pannos indutus esse fingitur Euripides, quasi melius ob eam rem in fabulis de mendicis scribere possit. Cf. Th. 148. *ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ· | χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράμαθ' ἃ | ἀεὶ ποιεῖ, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.* Ita enim lego.

413. *οὐκ ἐτός*] Non temere, non sine causa. Cf. Lys. 138. Th. 921. Cognata vox est *ἐτώσιος.*

415. Cf. Plat. Pol. I. 329 E. *ὃς τῷ Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ — ἀπεκρίνατο* etc.

416. *ῥῆσιν μακράν*] Nempe vv. 497—556.

417. Pro "*ηδ' ἡμέρα*" corr. "*ἥδ' ἡμέρα.*"

419. *ἠγωνίζετο*] Cf. Vesp. 1479. *τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο.*

422. Cf. Soph. Phil. 442. *οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν, | ὃς —.*

424. *τὰ τοῦ πτωχοῦ —*] Sc. *τρύχη* vel *ῥάκη* vel *λακίσματα* (ex praec. *λακίδας*).

Φιλοκτήτου] Iste insuper et claudus erat. Timocles III. 593. *χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.* Philoctetes Euripidis, quae inter *παλαιὰ δράματα* enumeratur, docta est a. 432—1., archonte Pythodoro. Vide Argumentum Medeae.

425. Cf. Timocl. III. 593. *ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης | πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.*

πολὺ πολύ] Sic *μᾶλλον μᾶλλον* Ran. 1001.

Adde *μονοφαγίστατος* (Vesp. 923.), *φενακίστατος*.

426. Cf. Soph. Tr. 613. *καινῷ — πεπλώματι*.

δυσπινῆ] Squalida. Cf. Soph. Oed. C. 1258. *ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος*. Eur. El. 304. *πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι, | πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθα*.

428. *ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνος —*] Anglice, not but that he too etc.

430. Cf. Nub. 102. *αἰβοῖ, πονηροί γ'· οἶδα*. Eur. Cycl. 104.

Τήλεφον] Telephus, rex Mysiae, ab Achille hasta vulneratus est. De vulneris remedio Pythiam consuluit, quae respondit *ὁ τρώσας ἰάσεται*. Itaque Telephus importunis precibus et minis Achaeos sollicitavit ut Achillem ad ipsum medendum invitarent. Quod quum impetrare non potuisset, Ulysses enunciavit vulneris auctorem esse ipsam hastam. Itaque, rubigine ejus quum illitum esset ulcus, extemplo sanatum est. Fabula Telephus, quae una cum Alcestide docta est a. 439, plus quam ulla alia Euripidis ridendi materiam comicis videtur praebuisse.

431. *σπάργανα*] Angl. wraps.

434. *Ἰνοῦς*] Cf. Hor. A. P. 123. 'flebilis Ino.'

435. *διόπτα*] Legitur etiam Rhes. 234. Cf. Aesch. Suppl. 130. *πατὴρ ὁ παντόπτας*.

438. *τἀκόλουθα*] Angl. the accompaniments, the articles in keeping with.

439. Cf. 86. *ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς*. 146. *ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων*. 412. *τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας*. 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν*.

440 sq. Ex his colligi fortasse potest Dicaeopolidis partes agere aut saltem sub persona ejus loqui Aristophanem. Cf. 378 sq.

445. Versus aut ex Euripidis fabula aliqua sumptus aut ad stylum ejus compositus. Cf. Amph. com. III. 316. *διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς | πάντ' ἐξετάζειν*.

446. *Τηλέφῳ δ'*] Sub. *γένοιτο*. In Euripidis versu qu. *καλῶς ἔχει μοι* aut *καλῶς ἔχοι σοι*.

449. *λαΐνων σταθμῶν*] Angl. marble halls. Cf. Eur. Herc. 1037. *λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων*. El. 1150. *λάϊνοι θριγκοὶ δόμων*.

450. Cf. 485. Eur. Med. 1057. *μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε*. Hom. Od. ε. 298. *ὀχθήσας ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν*.

452. *γλίσχρος*] Cognatae sunt voces *γλίχεσθαι* et *γλοιός* (Angl. glue).

προσαιτῶν] Mendicans. Cf. S. Luc. Evang. XVIII. 35. *τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν* (*ἐπ.* al.).

454. Cf. Pac. 528. *ἔχθιστον πλέκος*. Fr. 208. *πλεκτῷ κανισκίῳ*. Quum parum similitudinis inter hunc et Euripideum ex Telepho versum apud scholiastam (*τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις* (?)) intercedat, verisimile est in Comici versu latere corruptelam aliquam.

457. Cf. 478. Th. 387. 456. 840. *φεῦ* extra versum, ut in Pl. 362.

458. Cf. Aesch. Cho. 905. *μὴ ἀλλ' εἶφ' ὁμοίως*.

459. *κοτυλίσκιον*] Ad aquam hauriendam.

460. Cf. Eur. Her. 284. *φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.*

461. Fortasse et haec ex Telepho sumpta sunt.

466. *οὐ μὴ τυχών*] Quod ni nactus fuero.

469. Folia nonnulla arida ad sportellam obtegendam poscit.

470. *φροῦδά μοι τὰ δράματα*] Cf. 464. Nub. 718. *φροῦδα τὰ χρήματα*, etc.

471. *ἀλλ' οὐκέτ'*] Sub. *προσαιτήσω* aut *λιπαρήσω* (452).

472. *κοιράνους*] In hoc loco Euripidem.

479. *πηκτὰ δωμάτων*] Poetica periphrasis pro *θύρας*.

480. *ἐμπορευτέα*] Iter faciendum est, sc. *ἐμπορίας ἕνεκα.* Cf. 754. *ἐμπορευόμαν.* Sic *βαδιστέα* 394.

483 sq. Parodia loci Euripidei Med. 1242. *ἀλλ' εἶ', ὁπλίζου, καρδία,* | *τί μέλλομεν; — ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λαβὲ ξίφος.*

490 sq. Commiscentur versus iambici et dochmiaci etiam 358 sq. Eur. El. 1168—1176. et alibi non raro.

496 sq. Haec est ea *μακρὰ ῥῆσις* quam se facturum esse professus erat v. 416. Summa ejus est ob parum idoneas causas bellum suscepisse Athenienses, ob eamque rem eorum maxime esse pacem rursus conciliare studere. Cf. 378 sq. 630 sq.

500. Cf. 561. 645. 655.

502. Cf. 380.

503. Cf. Vit. Arist. § 4. *διήχθρευε δὲ αὐτῷ (Κλέωνι) ὁ Ἀριστοφάνης ὅτι ἐν δράματι Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.*

506. *ἐκ τῶν πόλεων*] I. e. ex civitatibus sociis et vectigalibus. Cf. 636. 643. Eupolidis fabula fuit *Πόλεις* inscripta, in qua de istis agebatur.

507. Tres igitur classes erant in republica, 1. ipsi Athenienses, cives puri putidi (*καθαροὶ*); 2. *οἱ μέτοικοι*, qui semicives erant; 3. *οἱ ξένοι*, i. e. socii vectigales.

περιεπτισμένοι] Pro *περιπεπτισμένοι*, ut euphoniae gratia *ἔγλυμμαι* potius quam *γέγλυμμαι* dicebant, *εἴλημμαι* quam *λέλημμαι*, etc.

508. *ἄχυρα*] Anglice the husk (skin, coat), ex quo fit quod nos dicimus the bran.

511. Terrae motuum omnium auctor esse existimabatur Poseidon, unde cognomina ejus *ἐνοσίχθων*, *ἐννοσίγαιος*, *σεισίχθων*, etc.

In Pausaniae loco allato VII. 25. pro "*ἀντίσχειν*" corr. "*ἀντισχεῖν.*"

514. Cf. Th. 473. *τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα;*

515 sq. Haec ad tempora ante saevum Periclis decretum spectant. Tum enim, ut ait Thucydides I. 146., *ἐπεμίγνυντο ὅμως ἐν αὐταῖς καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων ἀκηρύκτως μὲν ἀνυπόπτως δὲ οὔ.* Hae causae belli Peloponnesii, ut istae quas Hermes ex persona Comici memorat Pac. 605., aut fictae aut amplificatae esse videntur; vera ejus causa fuit plebiscitum Periclis instigatione latum ob defectionem Megarensium ab Atheniensibus anno 445 (Thuc. I. 114.) et recentem Anthemocriti praeconis Attici caedem a Megarensibus patratam (v. Demosth. p. 159. Paus. I. 36. 3.

Anecd. Bekker. 403, 29. Harpocr. in Ἀνθεμόκριτος), de qua tamen, quod mirum videtur, tacent et Aristophanes et Thucydides.

517 sq. Cf. Ran. 725. *τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις | χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.* ibid. *καλλίστοις ἁπάντων — νομισμάτων | καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις.* 722.

517. *ἀνδράρια μοχθηρά*] Cf. Eq. 1304. *ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην.* Pl. 1003. *παρακεκομμένα*] Anglice badly-struck. I. q. *παράτυπα* (schol.), non *ὀρθῶς κοπέντα* (Ran. 723).

518. *ἄτιμα*] Anglice, outlawed, disfranchised.

519 sq. Megarenses societatem cum Atheniensibus inierant anno A. C. 455., sed decem annis postea ab iis desciverunt praesidiumque Atheniensium interfecerunt. Paullo ante belli Pelop. exordium Athenienses ob eas causas exacerbati decretum illud severum (*τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα*, Thuc. I. 67. 139.), quo ab omnibus portubus et emporiis Atticis exclusi sunt Megarenses.

522. *ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ'* —] Anglice, these were pronounced to be Megarian and were at once sold the same day. *κἀπέπρατ'*] Cf. 542. *ἀπέδοτο φῆνας.*

526. *πεφυσιγγωμένοι*] Irritati, lacessiti. In usu erant allia in medicina ad irritandum et stimulandum. V. Pl. 718.

528. Cum his cf. Pac. 605 sq., ubi hoc bellum accendisse dicitur Pericles *ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος*, et Herodoti historiae prima capita, ubi bellorum Persas inter et Hellenas causa dicitur fuisse raptus Iûs, Europae, atque Helenae.

531. Pro "*ἐν γλώσσῃ*" corr. "*ἐν γλώττῃ.*"

532 sq. Hoc decretum Periclis suasu anno 432 — 431. latum esse videtur.

537. *τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας*] Cf. 527. Hinc Aspasiae suasu ac consilio decretum hoc ferendum curasse Periclem subindicare videtur Comicus.

539. Hinc discimus proximam belli Pelop. causam fuisse Atheniensium recusationem, quum a Lacedaemoniis decretum contra Megarenses latum abrogare juberentur. Ipsum vero decretum longe alias ob causas quam quas memorat Comicus, nempe Megarensium ab Atheniensibus viginti fere annis antea defectionem (Thuc. I. 114.) Anthemocritique praeconis Attici caedem aut injuriam latum esse videtur.

543. *καθῆσθ'*] Cf. Eccl. 302. *καθῆντο.* Ran. 778. *καθῆστο.* 991. *καθῆντο.* Sed Av. 510. *ἐκάθητ'* (anap.). Ach. 638. *ἐκάθησθε* (anap.). Eccl. 152. *ἵν' ἐκαθήμην* (*ἵνα καθήμην*?).

544. Cf. Eq. 1315. *πλείτω — τὰς σκάφας — καθελκύσας.*

546. I. e. *βοῆς περὶ τριηράρχου.* Cf. 192. *πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις.* 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν.* 1177. *λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.*

551. Haec ad festivitatem spectant quae expeditionem bellicam comitari solet. V. Thuc. VI. 32.

552. *κωπέων*] *κωπίων* temere Reisk.

553. Ad *θαλαμίων* subaudiendum *κωπῶν*, quae proprie dicuntur *τροποῦσθαι.*

554. *αὐλῶν κελευστῶν*] I. e. of boatswains' pipes, ut nos diceremus. *Κελευστοῦ* sive *τριηραύλου* munus erat remigantibus tibia (*αὐλῷ* sive *γιγλάρῳ*) numeros dare, ut uno impetu (*ῥυθμῷ*) aequo pulsarent aquam. Cf. Aesch. Pers. 396. *εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ* | *ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος.*

556. *ἔνι*] Pro *ἔνεστι.* Legitur praeterea 829. Eq. 17. 1121. 1212. Nub. 487. Vesp. 446. Av. 428. 1318. Lys. 163. 545. 546. 547. 1026. Pl. 348.

557. Chorus, cujus pars argumentis Dicaeopolidis convincitur pars in oppositione perstat, nunc in duo hemichoria dividitur et in diversas partes abit usque ad parabasin v. 626., ubi omnes Dicaeopolidis de bello concludendo opinionem amplectuntur.

566. Cf. Vesp. 847. *τιμᾶν βλέπω.*

568. *φυλέτα*] Hoc non rigide ad literam accipiendum est, nam Acharnenses tribus Oeneidis erant; Lamachus, qui ex pago *Κεφαλὴ* erat, Aeantidis.

571. *ἀνύσας*] Ocius, cito. Cf. Nub. 181. *ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον.* Eq. 71. *ἀνύσαντε φροντίσωμεν.*

574. Dele "(1181)".

575. Cf. Ran. 1039. *ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως.* Laudatur Lamachus ut fortis probusque vir Thuc. IV. 75. VI. 8. 49. 101. Egestas ejus memoratur Plut. Nic. 16. etc.

τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων] Anglice, Oh, those crests and cohorts! ut vertit Merry. Genitivus admirationis. Cf. 64. *ὦ Ἐκβάτανα, τοῦ σχήματος.* Av. 61. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.* Similis alliteratio est 688. *σπαράττων καὶ ταράττων.* 1071. *μάχαι καὶ Λάμαχοι.* 606. *κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.* Ran. 463. *τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.*

580 sq. Haud dubie ad notam descriptionem Homericam de Hectore et infante ejus respicit Comicus.

580. *οὐκ οἶδά πω*] Nondum reminiscor, sc. prae metu.

582. *ἦν γὰρ —*] De re cf. ad Ach. 171.

584. Deleatur virgula post *Κέφαλον* posita.

πτερόν] Angl. plume, ex qua *πτίλον* (a feather) ei dat Lamachus.

585. *τουτὶ πτίλον σοι*] Anglice, here is a feather for you. Plumulam ei dat *ἐκ τοῦ πτεροῦ* evulsam; pars enim *πτεροῦ* est *πτίλον.* Pollux VI. 10. *καὶ πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ* (Angl. of down) *προσκεφάλαια ὀνομάζουσι.*

588. *πτίλον γάρ ἐστιν —*] Additurus erat *στρούθου*, i. e. struthiocameli. Cf. 1105. *καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρούθου πτερόν.* Magni igitur pretii erat.

589. *κομπολακύθου*] A boastard (quasi bustard) apte vertit Merry. Fictum avis nomen, ut *φέναξ* 89.

592. *ἀποψωλεῖν* significat verpum (sive recutitum) facere, sc. incidendo, ad quod faciendum Lamachum, ut bene armis instructum, comice provocat. Eodem sensu *ἀποθριάζειν* supra v. 158.

593. Cf. Soph. Ant. 1053. *οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.*

595. *οὐ σπουδαρχίδης*] Angl. no place-hunter. Sic *συκοτραγίδης* dixerunt Hipponax et Archilochus.

596. *στρατωνίδης*] Confer nomen proprium *Γναθωνίδης*, Lucian. Tim. 48.

598. Cf. 607. In fabula Babyloniis anno proxime praecedenti docta *τὰς χειροτονητοὺς καὶ τὰς κληρωτοὺς ἀρχὰς* et ipsum Cleonem multosque alios viros traduxerat. V. schol. ad 356.

601. *διαδεδρακότας*] Huc illuc cursitantes.

602. *ἐπὶ Θρᾴκης*] Ad legationem respicitur memoratam v. 134.

μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς] I. q. *μισθὸν φέροντας* (66) *τρεῖς δραχμάς*, aut simpliciter *φέροντας* etc. Cf. ad 642.

604. *παρὰ Χάρητι*] Quorsum haec respiciant non liquet.

ἐν Χαόσι] Cf. Eq. 78. *ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι.*

605. Cf. Eupol. II. 514. *Φιλόξενος ἐκ Διομείων.*

Quod ad — *αλαζόνας*, cf. 135. *ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐσκηρύττεται.*

606. Innuitur fortasse Laches, qui expeditioni opem Leontinis, quibus societate juncti fuerunt Camarinaei, laturae praefuit. V. Thuc. III. 86.

ἐν Γέλᾳ] Cf. Amph. III. 318. *ἐν Γέλᾳ φακοί.*

κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ] Similis alliteratio est v. 270. *καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων.*

609. *τωνδί*] I. e. choreutarum. Cf. Eccl. 1152.

611. *ἀνένευσε*] Contra 115. *ἐπένευσαν.*

612. Nomina ab artificio carbonario derivata.

613. *Ἐκβάτανα*] Cf. 64. Thuc. II. 7. *πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους.*

614 sq. "The general meaning of the passage is that extravagant young Athenians looked to some lucrative embassy to relieve them from the poverty into which they had brought themselves." (Merry)

Λάμαχος] Cf. 619. *οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.*

616. Cf. Juvenal. Sat. III. 277. 'patulas defundere pelles.'

625. Cf. Xen. Oecon. I. 12. *εἰ δὲ πωλοίη αὖ πρὸς τοῦτον ὃς μὴ ἐπίσταιτο χρῆσθαι*, etc. Hier. I. 13. *καὶ ταῦτα τοιαῦτα ὄντα οὕτω τίμια πωλεῖται τοῖς τυράννοις.*

ἀγοράζειν] Cf. 726. *ἀγοράζειν — ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν* etc. Eq. 1373. *οὐδ' ἀγοράσει γ'* (*τ'*?) *ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.*

Λαμάχῳ δὲ μή] Id quod patet ex 960 sq. Cf. 722.

626. *τὸν δῆμον μεταπείθει*] I. e., ni fallor, pagum Acharnas (33. 267.), non populum Atheniensium (631.). Jam, quum ambo hemichoria Dicaeopolidis argumentis convicta sunt, totus pagus in sententiam ejus ire existimandus est.

627. *ἀποδύντες*] Sc. *τοὺς τρίβωνας* (343). Cf. Lys. 615. *ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι.*

628. Ex hoc loco aut nullam omnino parabasin fuisse in Daetalensibus ac Babyloniis, aut non se ipsum in iis commendasse Comicum liquet.

630 sq. Cf. 496 sq. 378 sq.

632. *Ἀθηναίους μεταβούλους*] Cf. Eccl. 797 sq. Respicit fortasse Comicus ad subitam Atheniensium de Mytilenaeis plebisciti revocationem anno proxime praecedenti factam (Thuc. III. 50.).

634—642. Hi versus summam et caput Babyloniorum fabulae continent.

635—640. Cf. 370 sq.

636. *τῶν πόλεων*] Civitates socias ac vectigales intellige. Respicere videtur ad Leontinorum legatorum, quorum praecipuus fuit Gorgias (Thuc. III. 86. Plat. Hipp. Maj. p. 282.), blanditias sermonemque adulationis plenum.

637. Cf. Theogn. 250. *ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.* In epitheto *ἰοστέφανοι* allusio fortasse est ad Atheniensium appellationem *Ἴωνες*.

ἐπειδὴ τοῦτό τις εἴποι] Cf. Ran. 923. *ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε.* Thuc. I. 49. *ἐπειδὴ προσβάλλοιεν.*

638. Anglice reddas, you could hardly keep your seats. 'You instantly sat on tip-tail.' (Merry)

640. Cf. Xen. Hier. XI. 13. *σαυτῷ γὰρ δύναμιν περιάψεις.* Plerumque pravo sensu usurpatur *περιάπτειν.* Anglice to fasten upon, to impute.

διὰ τὰς λιπαράς] Sc. *Ἀθήνας.* Similis ellipsis est Av. 123. *τῶν Κραναῶν* (sc. *Ἀθηνῶν*). Cf. 638. *διὰ τοὺς στεφάνους.*

642. Cf. 655. *κωμῳδεῖ τὰ δίκαια.* 602. *μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς.* 60. *ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.* Alibi propriam suam vim habet *δημοκρατεῖσθαι*, ut in Eccl. 945. *εἰ δημοκρατούμεθα.* Thuc. V. 29. *πόλιν μεγάλην — δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί.* Similiter *ἀριστοκρατεῖσθαι*, Av. 125. *ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν.* Locum recte interpretatur Mullerus, in quibusdam verbis cum substantivis compositis interdum substantivi vim plane evanescere admonens, coll. Nub. 999. Av. 614. 995. 1481. 1552. Lys. 956. Ran. 1369. Eccl. 651. Pl. 819.

645. *ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν*] Qui dicere ausus sit (non est). Cf. 679. Nub. 579. etc.

648. *αὐτούς*] Anglice, as regards them (the principals themselves). Sic mox *τοῦτον τὸν ποιητήν.*

652. Cf. Plat. Euth. 5 A. *αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν.* B. *ἃ προυκαλούμην αὐτόν.*

653. *τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν*] Expugnatio hujus insulae ab Atheniensibus facta a. 457. inter causas belli Pelop. memoratur a Thucydide. Et ante eruptionem ejus Lacedaemonii ab Atheniensibus restitutionem *τῆς αὐτονομίας* ejus insulae postulabant. Thuc. I. 139. *φοιτῶντες δὲ παρ' Ἀθηναίους Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι.*

In schol. *ὡς ἐν Αἰγίνῃ κέπτηταί τε* (l. *ἐκέκτητό τι*, coll. Vit. Arist. § 5.) *Ἀριστοφάνης.* Ibid. *ὃς κεκληρούχηκεν* (l. *ἐκεκληρούχει*) etc.

654. *ἵνα — ἀφέλωνται*] Insulae enim Aeginae *κληροῦχος* fuit Comicus.

656. *ἀφέλωνται*] Sub. *ὑμᾶς.* Cf. 464.

658. *κατάρδων*] Nos diceremus buttering. Similiter fere *ὑπογλυκαίνειν τὸν δῆμον ῥηματίοις μαγειρικοῖς* dicitur Eq. 216.

659. Cf. Fr. 910. "Euripideum esse locum docet Suidas: ex Telepho petitum esse magna veri specie coniecit Bergk." (Bakh.)

665. *δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ* —] Cf. Lys. 1298.

666. Cf. Thuc. V. 70. *ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες.*

668. *φέψαλος*] Hinc *φεψαλοῦσθαι*, Aesch. Prom. 370.

671. Cf. Axionic. III. 532. *Θασίας ἅλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας.*

ἀνακυκῶσι] Anglice stir up.

λιπαράμπυκα] Ad oleum quod supernatat respici putat Paleius, unde ante usum necessitas agitandi (*τοῦ ἀνακυκᾶν*) *τὴν ἅλμην*. Mihi non nisi poeticum epithetum pro simplici *λιπαρὰν* positum videtur.

673. *οὕτω — τὸν δημότην*] Collocatio verborum contorta, qualis est 98.

Pro "Citatum" corr. "Concitatum."

676. Cf. Nub. 576. *ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.* Vesp. 1016. Th. 830.

οἱ γέροντες — μεμφόμεσθα] Cf. 753. et ad Lys. 42.

677. Cf. Vesp. 558. *μόνον τούτων ὧν εἴρηκας.* 907. *τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἧς* (*ἣν* al. et vulg.) *ἐγραψάμην.* Eccl. 665. *ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται.*

682. Cf. Plut. Thes. 36. *τοῦ θεοῦ ὃν ἀσφάλειον καὶ γαιήοχον προσονομάζομεν.*

683. Cf. Thuc. IV. 61. *παρεστάναι.* Eq. 930. *ἐφεστάναι.* Vesp. 955.

684. *τῆς δίκης τὴν ἠλύγην*] Anglice, the mist (misty outline, perversion) of justice. Cf. *ἐπῆλυξ* (Eur. Cycl. 680.) et *ἐπηλυγάζειν.* Thuc. VI. 36. *ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται.* Plut. Lys. 207 B. Aelian. N. A. I. 41. Hippocr. In Hesychii loco allato pro *ἐπηλυγισμὸς* malim *ἐπηλυγασμός.*

Pro "ucem" corr. "lucem."

685. *ἑαυτῷ — ξυνηγορεῖν*] Cf. Soph. Tr. 813. *ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ.*

Pro "*αὐτῶ*" corr. "*αὐτῷ.*"

686. Connecte *παίει ῥήμασι*, et confer Eq. 626. *ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη | τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων | κρημνοὺς ἐρείδων* (*χρησμοὺς ξυνείρων*?) *καὶ ξυνωμότας λέγων | πιθανώταθ'.*

687. *σπαράττων*] Angl. mangling, worrying, badgering.

688. *ἄνδρα Τιθωνόν*] I. e. *ἄνδρα γέροντα.*

691. *οὗ*] Dativus pretii. Cf. 833.

696. *ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν*] Cf. 906. *κέρδος — καὶ πολύ.*

703 sq. Hunc locum illustrabunt quae de Thucydidis judicio narrat Comicus in Vesp. 946. *ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι | ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης· | ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.* Hinc v. 717. *τὸ λοιπὸν*, i. e. in judiciis omnibus posthac.

703. *ἥλικον Θουκυδίδην*] Non *ἥλικος Θουκυδίδης.* De ipso enim Thucydide agitur. Cf. Vesp. 213. *τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην* (non *στίλη*); Philemon. IV. 38. *σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἶνον θ' ὅσον ὀσμήν* (non *ὀσμή*).

704. Cf. Aesch. Prom. 2. *Σκύθην ἐς οἶμον* (*αἶαν*?), *ἄβατον εἰς ἐρημίαν.*

709. Herodotus (V. 61.), de Gephyraeis Phoeniciae populo disserens, templum eos proprium ipsorum Athenis ritusque quosdam mysticos *Ἀχαιίῃ Δήμητρι* sacros habuisse tradit.

712. *αὐτοῦ*] Cephisodemi.

722. *Λαμάχῳ δὲ μή*] Sub. *πωλεῖν.* Cave haec ad *ἔξεστι* referas, quae constructio soloeca foret. Cf. Eur. Iph. T. 525. *ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.*

723. In schol. *καλούμενος* (*οὕτω καλούμενος*?).

724. Cf. 146. *ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.* Eccl. 1057. *ἐξ αἵματος φλύκταιναν.*

730. *ᾇπερ*] Dorice pro *ὥσπερ.* Cf. Lys. 1255. 1312. etc.

732. *ἄμβατε*] Sc. ex orchestra. Cf. Eq. 149.

ποττὰν μᾶδδαν] *παρὰ προσδοκίαν* positum pro *ποττὸ λογεῖον.*

Pro "Poll. IV. 9." corr. "Poll. IV. 127." et dele verba "Cf. 468. — *τοῦ βρόχου.*"

733. Commode vertit Frere: 'List to my words, and let them sink impressed | upon your empty stomachs.' Cf. Nub. 575. *δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.*

736. *τίς δ' οὕτως ἄνους ὃς ὑμέ κα πρίαιτο —;*] Usitatior constructio foret — *ὥστε ὑμᾶς πρίασθαι.*

738. Anglice, a Megarian dodge, qualis describitur Thuc. IV. 67.

739. Cf. 121. *εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος.*

740. Cf. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε* (*τὸν στέφανον*).

746. *γρυλιξεῖτε*] Cognata sunt Latinum grunnire et nostra to grunt, to growl.

748. Pro "*ὅπου*]" corr. "*ὅπα*]".

750. Non absque causa hoc rogat Dicaeopolis, nam secundum plebiscitum Pericle auctore latum mors poena erat si quis Megarensium in agrum Atticum transiret. Plut. Pericl. 30. *ὃς δ' ἂν ἐπιβῇ τῆς Ἀττικῆς Μεγαρέων θανάτῳ ζημιοῦσθαι.*

751. Optime vertit Paleius, 'We sit by the fire and — starve.'

753. *πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς*] Cf. 676. et ad Lys. 42.

Cf. Theocr. XIV. 3. *πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε.*

754. *ἐμπορευόμαν*] Cf. 480. *ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.* Imperfectum ut in Av. 496. *ἐχώρουν.*

755. *ἄνδρες πρόβουλοι*] Cf. Arist. Pol. VII. 8. 18. *καλεῖται δὲ ἔνθα μὲν* (adde *ὀλιγαρχία*?) *πρόβουλοι διὰ τὸ προβουλεύειν, ὅπου δὲ πλῆθός ἐστι βουλὴ μᾶλλον.* 24. *ὀλιγαρχικὸν δ' οἱ πρόβουλοι, βουλὴ δὲ δημοτικόν.*

757. *σά μάν;*] Angl. Of course. Cf. 784. Pac. 370. Confer *ἅσσα* Doricum pro *ἅτινα ἅττα.*

758. Pro "*ἐνδοῖ, ἐξοῖ*" corr. "*ἔνδοι, ἔξοι, οἴκοι.*"

760. *οὐχ ὑμὲς —;*] Schol: *διὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους.* Haec ad insulae Minoae ab Atheniensibus sub duce Nicia captionem factam Ol. 88, 1. a. 427. spectant. V. Thuc. III. 51. Nondum enim in

imperium Atheniensium venerat Megarensium portus *Νίσαια*, quod octavo demum belli anno evenit, ut narrat Thucydides IV. 69. Cf. Thuc. IV. 66. *Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει πιεζόμενοι ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐσβαλλόντων πανστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν.* Plut. Per. 30. *τοὺς δὲ στρατηγοὺς, ὅταν ὀμνύωσι τὸν πάτριον ὅρκον, ἐπομνύειν ὅτι καὶ δὶς ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβαλοῦσι.*

763. Scholiasta *πάσσακι* per *πασσάλῳ* (*ὑποκοριστικῶς*) explicat.

ἐξορύσσετε] Anglice grub up.

766. *ἄντεινον*] Pende. Anglice poise.

773. Cf. Aesch. Suppl. 220. *Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.*

778. *σιγῆν*] Cf. Epich. Fr. 115.

783. Sic *πόλεμον αἴρεσθαί τινι* et *πρός τινα* (Av. 1189. Thuc. I. 80.). Cf. ad 722.

784. Cf. Theocr. Epigr. XVIII. 4. *ἑξεῖ τὰν χάριν —· τί μάν;*

785. *κέρκον*] Cf. Eubul. III. 270. *τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν — θύετε.* Plat. II. 663. *κέρκοι.* Plat. Phaedr. 254 D. *ἐκτείνας τὴν κέρκον.*

797. I. e. 'Are they still sucking-pigs, or can they feed themselves?' (Merry)

802. Ita vocata est ficus *φιβάλεως* a regione quadam Megaridis aut Atticae secundum schol.

812. *πρίωμαί σοι*] Adde Soph. Ant. 1171.

813. *σκορόδων — ἁλῶν*] Quae in pacis tempore Megaris abundabant.

τροπαλίδος] Dorice pro *τροπηλίδος*. I. q. *δέσμης*. Anglice a bundle.

820. *τοῦτ' ἐκεῖν'*] Anglice, That's just it.

822. *κλάων μεγαριεῖς*] Anglice, To your cost shall you play the Megarian. Cf. 840. *οἰμώζων καθεδεῖται.*

824. *ἀγορανόμοι*] Tria lora intellige quae *ἀγορανόμους* instituerat 723. Cf. 968.

826. *τί δὴ μαθών*] Cf. ad Nub. 1506.

φαίνεις] Cf. 938. *φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος* (*ἔσται*).

827. *κλάων γε σύ*] Cf. Eccl. 786. 1027.

828. Cf. Av. 991.

832. *ἀμίν*] Cf. Lys. 1081.

833. *πολυπραγμοσύνης* etiam schol. Anglice, May my officiousness return upon my own head. Notanda articuli *ἡ* omissio ante *πολυπραγμοσύνη.*

835. Cf. Eq. 707. *ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;* Pl. 628. *μεμυστιλημένοι — ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.* Fr. 528. *ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.* Chionid. (Menand.?) II. 7. *ἐπὶ τῷ ταρίχει τοίνυν τῷδε κόπτετον* (*κοπτέον*?). Eur. Fr. inc. 98. *κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν.* Hom. Il. λ'. 630. *ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον.*

ἐφ' ἁλί] Cf. Herod. IV. 185. *ὁ δὲ ἅλς αὐτόθι — ὀρύσσεται.*

836. *οἷ προβαίνει*] Cf. Aesch. Ag. 1511. *ὅποι δίκαν προβαίνων — παρέξει.*

840. Cf. 822. *κλάων μεγαριεῖς.*

842. ὑποψωνῶν] Redde potius Anglice by forestalling you in the market, by buying beforehand (buying up). Cf. Eq. 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.

845. Cf. Fr. 414. τί οὖν ποιῶμεν; B. χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν etc.

848 βαδίζων] Ambulans. Cf. 1165. ἐξ ἱππασίας βαδίζων.

849. μοιχόν] 'The rakish cut' vertit Merry, qui: "There seem to have been sundry cant-names in Athens to describe the different styles of wearing or cutting the hair, such as σκάφιον (the bowl), κατωνάκη, etc. Μοιχὸς may be a cant-word for some particular dandified way of cutting the locks."

850. Cf. Plut. Anton. 9. ὁ δὲ καὶ τὰς πόλεις ἐπιὼν ἐν φορείῳ περιήγετο.

853. Cf. Pac. 813. τραγομάσχαλοι.

854. Adde Σίμιχος, Λάμπιχος, Κόννιχος, Ὀνάτιχος, Θεοδώριχος, Ἀμύντιχος (Theocr. VII. 132.), Λευνίχα (Paus. III. 10.).

856. Anglice, deep-dyed (double-dyed) in villainy.

860. Anglice my hump, this hump of mine.

861. Cf. 869. τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.

863. τοῖς ὀστιίνοις —] Cf. Propert. IV. 3. 20. 'Et struxit querulas rauca per ossa tubas.'

τὸν πρωκτὸν κυνός] Ex utre canino confecta fuisse suspicor Boeotorum instrumenta musica, et in podicem (τὸν πρωκτὸν) insertas fuisse fistulas sive tibias osseas.

869. ἀπέκιξαν] Per ἀπέβαλον explicat schol. Corrigendum forsan ἀπέγιξαν (ἀπέϜιξαν) aut ἀπέσεισαν. Cf. 861. κατάθου σὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσχηνία.

871. Cf. Aesch. Ag. 54. πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

872. Cf. Eq. 1254. ὦ χαῖρε καλλίνικε.

875. ἀτταγᾶς palustris avis est. V. Av. 249. Vesp. 257. πτεροποίκιλος et ποικίλος dicitur Av. 248. 761. De ea Plinius X. 48. 'vocalis alias, captus obmutescens.' Itaque non potest esse the wood-cock.

876. ὡσπερεὶ χειμών] Cf. Nub. 1358. ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. Eq. 270. ὡσπερεὶ γέροντας. Vesp. 129. ὡσπερεὶ κολοιός. 1107. Av. 1519. Eccl. 537. Fr. 416. etc.

877. Cf. Arist. Mund. IV. 15. οἱ δὲ ὀρνιθίαι καλούμενοι, ἐαρινοί τινες ὄντες ἄνεμοι, βορέαι εἰσὶ τῷ γένει. Meteor. II. 5. 10. μετὰ τὰς χειμερινὰς τροπὰς πνέουσιν οἱ ὀρνιθίαι. Alciphr. III. 30. 1. ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων φερόμενον καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Venti procellosi haud dubie dicuntur qui aves migratorias afferunt.

880. ἐγχέλεις Κωπαΐδας] Etiam hodie in magna aestimatione haberi anguillas Copaidas, regionemque istam omni genere volucrum palustrium bestiarumque ferarum abundare discimus ex Hughes' Travels in Greece I. 33.

ἰκτίδας] Cf. Plaut. Capt. 184. 'Nunc ictim tenes.' Hom. Il. κ'. 335. ἰκτιδέην κυνέην.

882. *προσειπεῖν — τὰς ἐγχέλεις*] Cf. 891. 266. Pac. 557. *προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.*

883. Pro "*φίλιππον*" corr. "*φιλίπποις.*"

888. *ἐσχάραν*] Anglice brazier.

889. Postquam sub initium hujus belli Thebani Plataeas aggressi erant, commercium inter Thebanos et Athenienses suspensum erat.

In schol. pro "*ἐγχέλυν*" corr. *ἔγχελυν.*"

891. *ἄνθρακας* —] Cf. 34.

894. *ἐντετευτλιωμένης*] Quasi *ἐντετυλιγμένης* aut *ἐγκεκαλυμμένης.*

895. Hoc dicit Boeotus intro in Dicaeopolidis aedes ferri anguillam videns.

902. *κέραμον*] Vasa fictilia. Anglice crockery. Cf. Eubul. III. 220. Alex. III. 501.

904. *συκοφάντην ἔξαγε*] I. e. exporta. Cf. Eq. 278. *ἐξάγειν | ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.*

906. *κέρδος — καὶ πολύ*] Cf. 696. *ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν.*

907. *πίθηκος*] Cf. 120. Pac. 1065. Artemid. Onir. II. 12. *πίθηκος ἄνδρα κακοῦργον καὶ γόητα σημαίνει.*

909. Anglice diceremus, bad every inch of him, thoroughly bad. Similis jocus *παρὰ προσδοκίαν* est Eq. 184. *ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.*

911. *ἐγὼ — ὁδί*] Cf. 313. *ἐγὼ λέγων ὁδὶ* etc. Lys. 94. *ἥδ' ἐγώ.* Pl. 868.

916. *φαίνεις*] Cf. 826. 912.

920. Scholiastarum explicationes sunt *ἐκ ταύτης* (*τῆς τίφης*) *δήσας τὴν θρυαλλίδα* et *ἐνδήσας τὴν θρυαλλίδα εἰς τὴν σίλφην.*

923. Cf. Pl. 1053. *ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ βάλῃ, | ὥσπερ παλαιὰν γ' εἰρεσιώνην καύσεται.* Notanda hic vis hypothetica particulae *εἴπερ*, ut in 944.

928. *καταγῇ*] Cf. Plat. Crat. 389 A. *ἂν καταγῇ αὐτῷ ἡ κερκὶς ποιοῦντι.*

933. *λάλον*] Praeter exspectationem positum pro *σαθρόν.* Cf. Pers. III. 21. 'Sonat vitium percussa, maligne | respondet viridi non cocta fidelia limo.'

939. *πράγματ'*] Praecipue forensia.

940. Cf. Thuc. VII. 83. *παραδεδώκοιεν.* II. 48. *ἐσβεβλήκοιεν.* et subjunctivos Ran. 813. *ἐσπουδάκωσι.* Eq. 1149. *κεκλόφωσι.* Av. 1350. *πεπλήγῃ.* 1457. *ὠφλήκῃ.*

941. *κατ' οἰκίαν*] Cf. Vesp. 1180. 1181. Sic *ἐν οἰκίᾳ* 974.

945. Apud Homerum et *ἐάγῃ* (ᾱ) et *ἐάγῃ* (ᾰ) leguntur, Il. λ'. 559. ρ'. 607.

947. *θερίδδεν*] Sensus videtur esse Anglice, to gather up (with a view to starting). Aliter explicat Merry, 'I am going to get a bit of harvest out of this.' Cf. 905. Si *θερίδδεν* aut *συνθερίδδεν* hic valet lucrum facere, conferas 957. *κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον, | εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' εἵνεκα.*

948. Lege cum Dobraeo *τουτονὶ λαβὼν* etc.

949. *πρόσβαλλ'*] Angl. apply, employ.

951. Angl. a thorough-going informer.

συκοφάντην] Joco inexspectato pro *χρηστόν*. Similis jocus est 909.

953. *αἶρου λαβὼν* —] Cf. 1140. *αἶρου — λαβών*.

τὸν κέραμον] I. e. sycophantam. Cf. 928. et sqq.

954. *ὑπόκυπτε*] Cf. Herod. VI. 25. *τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας τὰς δὲ ἀνάγκῃ προσηγάγοντο.* Recentioris aevi videtur esse transitivus usus hujus verbi. Quare *ὑποκύπτειν τὸν αὐχένα* dici existimandum est ut *προβαίνειν τὸν πόδα* (Eccl. 161.) et similia. Sic *νεύειν κεφαλὴν* Hom. Od. σ'. 237. *νεύειν κάρα* Soph. Ant. 270. 441.

959. Cf. Hom. Od. μ'. 124. *βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν.*, Theocr. V. 64. *τὸν δρυτόμον βωστρήσομες.*

960. *ταυτησὶ δραχμῆς*] Anglice, for this here drachma. Cf. Eccl. 1150. *ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.* Genitivus pretii. Cf. 1055. *ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλιῶν δραχμῶν.* 812. 830. 962.

961. *ἐς τοὺς Χόας*] Cf. 1068. 1076. *ὑπὸ τοὺς Χόας.*

962. *τριῶν δραχμῶν — ἐγχέλυν*] Hinc colligi potest hoc anguillae bellae pretium fuisse Athenis.

966. *τὴν ἀσπίδα*] Praeter exspectationem positum pro *τὴν ψυχήν.*

967. 'Well, over his salt fish let him wag his plumes.' (Merry) Cf. Eq. 707. *ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;*

968. Ad altam imperiosamque vocem Lamachi respici putat Muller.

970. Cf. 1001. Hesiod. Scut. 281. *κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ.* 280. *ὑπὸ φορμίγγων ἀνάγειν χορόν.* Xen. Lac. 5, 7. *ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι.*

ὑπαί] Sic in poesi *διαὶ, ἀπαὶ, παραὶ, ὑπείρ.*

Cf. Av. 1080. *τὰς κίχλας — τοῖς τε κοψίχοισιν* etc. Alciphr. III. 30. 1. *κοψίχους καὶ κίχλας.*

971. *ὦ πᾶσα πόλι*] I. e. *ὦ πάντες πολῖται.*

973. *σπεισάμενος*] Cf. 199.

διεμπολᾶν] Mercari, sc. merces commutando. Anglice to buy in exchange. Simplex *ἐμπολᾶν* emere legitur Pac. 367.

975. *τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα*] Cujusmodi sunt *ψίαθοι* et *θρυαλλίδες* (874).

976. *πάντ' ἀγαθά*] Cf. 982. Cui opponitur *πάντα κακὰ* 983.

979. *παρ' ἐμοί*] Apud me. Angl. at my house. Gall. chez moi.

980. Cf. 1093. Vesp. 1225. *ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου (Ἁρμόδιον?)· δέξει δὲ σύ.* Eccl. 682. Antiph. com. III. 5. *Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο.* III. 46. *μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα μηδὲ τὸν | παιῶνα μηδ' Ἁρμόδιον.*

981. *ξυγκατακλινείς*] Una accumbens. Cf. Eq. 98. *κατακλινήσομαι.* Vesp. 1208. *δευρὶ κατακλινεὶς προμάνθανε | ξυμποτικὸς εἶναι* etc. Lucian. Luc. 3. *ἐκέλευε (με) συνανακλίνεσθαι (f. συγκατακλίνεσθαι) μετ' αὐτοῦ.*

παροινικός] Adde Anacr. II. 8. *τὸ παροίνιον βοήσω* (sc. *μέλος*). Plutarch. II. 716 F. *πάροινος (παροίνιος?) λήρησις.* Sic *πολέμιος* et *πολεμικός.*

982. *ἐπικωμάσας*] Cf. Eur. Andr. 603.

983. *κἀνέτρεπε* —] Cf. Pac. 613.

984. *καὶ προσέτι*] Cf. Vesp. 1320. Ran. 490. Thuc. IV. 92. VI. 27.

986. *τὰς χάρακας*] Sc. *τῶν ἀμπέλων*. Cf. Pac. 612. *ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' (ἀφθεῖσ') ἐψόφησεν ἄμπελος*, etc.

987. *ἐκ τῶν ἀμπέλων*] Pro *ἐκ τῶν πίθων*. Cf. Pac. 702. *οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων*.

988. Scholiastae interpretatio est *σπουδάζει περὶ τὸ δεῖπνον*. Neglecta videtur pars scholii ad h. v. in R., quae prope evanida est, ita ut describere eam non potuerim.

990. Cf. Pac. 524. *οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία*. Eq. 1170. *ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον*.

992. Cf. Eubul. III. 226. *ὁ γράψας — Ἔρωθ' ὑπόπτερον*.

993. Cf. Ach. 30. *κέχηνα*. 300. *μεμίσηκα*. 410. *λέλακας*. 1069. *ἀνεσπακώς*. Eq. 54. *κεχάρισται*. 718. *κατέσπακας*. 1317. *γέγηθα*. 1018. *κεκραγώς*. Nub. 294. *πεφόβημαι*. 319. *πεπότηται*. 1133. *δέδοικα καὶ πέφρικα*. Vesp. 103. *κέκραγεν*. 389. *κεχάρησαι* (?). 561. *πεποίηκα*. 591. *ἐψήφισται*. 616. *ἐσκεκόμισμαι*. 694. *ἐσπουδάκατον*. 726. *δεδόκησαι*. 764. *κεχάρηκας*. 944. *σεσιώπηκας*. 1049. *νενόμισται*. Pac. 820. *πεπόνηκα*. Av. 1350. *πεπλήγῃ*. Th. 572. *ἐσπουδακυῖα*. 600. *λέληθεν*. Ran. 744. *πεποίηκας*. 813. *ἐσπουδάκωσι*. 1457. *ὠφλήκῃ*. Eccl. 1118. *ὑπερπέπαικεν*. Pl. 666. *ὑπερηκόντικεν* (-*σεν* al.). Polyzel. II. 869. *τετύχηκας*. Aesch. Sept. 720. *πέφρικα*. Soph. Aj. 139. *πεφόβημαι*. Oed. C. 1259. *συγκατῴκηκεν*. Eur. Fr. 475 a, 19. *πεφύλαγμαι*. Herod. VII. 153. *τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι*. VIII. 79. *τὸν ἐγὼ — νενόμικα ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι*. I. 173. *ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι* (institutum habent). III. 38. *οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους*. I. 126. *ἥγημαι*. II. 40. 51. 64. 69. 72. 115. Com. anon. ap. Stob. Flor. 89, 6. *οὐκ ἐλευθέρου φέρειν* (*ἐλευθέρῳ πρέπειν*?) *νενόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει*.

994. Anglice reddas, I flatter myself that I could still confer upon you three benefits.

προσβαλεῖν] Cf. Eur. Med. 1074. *ὦ γλυκεῖα προσβολή*.

997. *τὸ τρίτον*] Cf. Ran. 369.

Cf. Hom. Od. V. 69. *ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν*.

Pro "*ἡβωῶσα*" corr. "*ἡβώωσα*."

998. Cf. Lucret. V. 1372. 'atque olearum | caerula distinguens inter plaga currere posset' etc.

1001. *ὃς δ' ἂν* —] Cf. 1202.

1002. *ἀσκόν*] Utrem. Anglice a skin. Cf. 1225. 1230.

1005. *ἀφέλκετε*] Sc. a veru. Cf. Hom. Od. γ'. 65. *οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο*. Latinum veru cum *Ϝερύειν* jure connectit Paleius.

1006. *ἀνείρετε*] Nectite. Confer Latinum sertum ab sero (*Ϝείρω*).

1007. *ὀβελίσκους*] Anglice skewers.

ἀναπείρω] Cf. 796. *ἀμπεπαρμένον*. Eur. Phoen. 26. *διαπείρας*.

1015. *ἤκουσας*] Cf. 836. 1041.

μαγειρικῶς] Anglice artistically. Cf. Eq. 376. Pac. 1017. Confer *διακονικῶς*, Menand. IV. 103.

Pro "Eq. 276." corr. "Eq. 376."

1021. *μέτρησον*] Sc. *ἐς τὸν καλαμίσκον* (1034).

κἂν πέντ' ἔτη] Cf. Lys. 671. *εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν.* Vesp. 92. *ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην.* Pl. 126. Soph. El. 1482. *ἀλλά μοι πάρες | κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.*

πέντ' ἔτη] Quasi *πέντε σταλαγμούς* (1033). Cf. 188. *αὗται μέν εἰσι πεντέτεις.*

1029. *ὑπάλειψον —*] Ut in ophthalmia fieri solebat. Cf. Pl. 721. Fr. 181. *ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς, | ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος (ὑπαλειψάμενος?) παρ' ἰατρῷ (βλέπω).*

1030. Cf. Plat. Gorg. 455 B. *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος.* Apol. 32 A. *ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν τῷ ὄντι μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου — ἰδιωτεύειν ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.*

1032. Sic Clisthenes comice *ὁ Σιβυρτίου* dicitur supra 118.

1042. *ἤκουσας*] Cf. 836. 1005.

1049. Cf. Pac. 192. *ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.* Theocr. V. 139. *καὶ τὺ δὲ θύσας | ταῖς νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.*

1050. Cf. Eq. 1180. *καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.*

1055. *χιλιῶν δραχμῶν*] Cf. Pac. 1237. et supra 960.

1068. *ἐς τοὺς Χόας*] Cf. 961. 1076.

1072. *χαλκοφάλαρα* (*ᾰ*), quasi *μαρμαίροντα χαλκῷ*, ut Alcaei sermone utar.

1075. Cf. Hom. Od. *ζ'*. 130. *λέων — ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος.*

1076. Cf. Thuc. II. 27. *σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἀνάστασιν.* Damox. com. IV. 530. *ὑπὸ τροπάς.* Festi occasionem selegerant haud dubie ut securos eos et imparatos aggrederentur.

Pro "*Χόψας πέμαι*" corr. "*Χόας πέμψαι.*"

1078. 'More conspicuous for their numbers than for their merits.' (Mitch.) Cf. Liv, XXVIII. 22. 'acrior quam compositior pugna fuit.'

1080. Cf. 269. *μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.*

1086. Cf. Xen. Mem. III. 14. 1. *ὁπότε δὲ τῶν ξυνιόντων ἐπὶ δεῖπνον οἱ μὲν μικρὸν ὄψον οἱ δὲ πολὺ φέροιεν*, etc.

χόα] Cf. 1202. Eq. 355.

1092. *ἴτρια*] Producitur prima. Cf. Archipp. II. 717. *ἰτρίοισι κἀπιφορήμασιν | ἄλλοις γέμουσα.* Ephipp. III. 327. *ἴτρια, τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἅμης.* Com. anon. IV. 621. *ἀμφιφῶντας, ἴτρια.*

1096. Cf. Plat. Theaet. 175 E. *οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι.*

1097. Pro "*γυλιοῦ*" corr. "*γυλίου*".

1099. *οἶσε*] Cf. Ran. 482. Hom. Od. *χ'*. 106. 481.

1101. *θρῖον ταρίχους*] Qui cibus militaris erat. Cf. 967. *ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω* (quasi *ἐσθιέτω*).

ταρίχους — σαπροῦ] Cf. Athen. 119 E. *σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.* Diodor. com. III. 545. *σαπρὸν σίλουρον.*

1106. *καλὸν — κρέας*] Cf. Lys. 1063. *κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.* Theocr. V. 140. *Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.*

1111. 1112. *ἀλλ' ἦ —;*] Angl. Can it be that —? Cf. Plat. Gorg. 447 A. *ἀλλ' ἦ, τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν;*

1112. *μίμαρκυν*] Vox rara etiam in comoedia. Cf. Pher. II. 350. Diph. IV. 375.* *γλυκεῖα — ἡ μίμαρκυς.*

1115. *βούλει —;*] Haec ad servum dicit.

1120. *τοὔλυτρον*] Angl. its case. Sic *τῆς ἀσπίδος σάγμα* est (574), *τῶν λόφων λοφεῖον* (1109).

Pro "*τὴν γορδήν*" corr. "*τὴν χορδήν.*"

1121. *ἔχ'*] Tene. Cf. Vesp. 1135. 1149. Pac. 1193.

τοῦδ'] Sc. *τοῦ αἰδοίου, δεικτικῶς.* Cf. 1216. Nisi forte *τὸν ὀβελίσκον* dicit.

1124. Cf. Soph. Aj. 847. *ἡνίαν χρυσόνωτον.*

1126. Cf. Lucian. de merc. cond. 14. *ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών.* et ad Pac. 815.

κατάγελως — πλατύς] Anglice flat mockery. Vide Mulleri notam.

1130. *κᾀνθάδ'*] Sc. in placenta speculi instar rotunda.

1135. *θωρήξομαι*] Anglice, I will arm my inner man (will fortify myself).

1143. Hic locus *ἐπιρρηματίου* speciem habet, ut supra 665 sq. Lamachum ejusque pedissequas compellari censet Paleius. Ipse ad Lamachum et Dicaeopolin haec aeque ac sequentia dicta arbitror.

ἐπὶ στρατιάν] Angl. on your campaign (your respective campaigns).

1146. *προφυλάττειν*] Angl. to do outpost duty. V. Thuc. III. 112.

ῥιγῶν] Cf. Nub. 442. Vesp. 446. Av. 935.

1149. *τὸ δεῖνα*] Anglice, what d'you call it?

1150. *τὸν ψακάδος*] Simili comica licentia *Φίλιππον τὸν Γοργίου* dicit Vesp. 423.

1155. *ὅς γ' ἐμὲ — ἀπέλυσ' ἄδειπνον*] Noli haec de ipso Aristophane intelligere cum Mullero. Imo se ipsum, ni fallor, dicit Coryphaeus et choreutas reliquos, quos ad coenam lautam invitare debuerat choregus Antimachus. Idem ergo Chorus fuit huic fabulae ac priori Daetalensibus. Quum magnis sive urbanis Dionysiis docta esset Babylonii fabula, necessario intelligenda est Daetalenses, quam Lenaeis doctam esse constat.

ἀπέλυσ' ἄδειπνον] Dimisit sine coena sive epulis. Cf. Xen. Apol. 4. *ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσεν.* Fortasse parsimonia tantum choregi notatur.

1158. *ἐπὶ τραπέζῃ*] Probabile est Graecorum *τραπέζας*, ut Romanorum mensas, portabiles fuisse. V. Xen. Symp. 2, 1. Q. Smyrn. IV. 281. *ἡ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν.* *Τράπεζα* (quasi *τετράπεζα*) erat mensa quattuor pedibus fulta, *τρίπους* tantum tribus (Xen. An. VII. 3. 21. etc.).

1165. *βαδίζων*] Ambulans. Cf. 848.

1172. *μάρμαρον* dixisse videtur comicus ad heroum Homericorum telum respiciens.

1176. *κηρωτήν*] Cf. Fr. 309. Hipp. Offic. 745. I. q. *κηρωτόν*.

1177. Cf. Juvenal. V. 24. 'Vinum, quod succida nolit | lana pati.'

λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν] Angl. a bandage (or a splint) for the ankle. Cf. Dion. Cass. 68, 8. Sic 439. *πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν*.

1178 sq. Simili modo vulneratum obiisse Lamachum tradit Thucydides VI. 101. Sed, quum post decennium fere hoc evenerit, constat interpolatam esse hanc nuncii narrationem.

1180. Cf. Vesp. 1428. *καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα* (*πάνυ*?) *σφόδρα*. Pac. 71. *ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς*.

κατέαγε] Perfectum, ut *τέτρωται*. Interponitur quidem aoristus *ἐξεκόκκισε*, sed ideo tantum quod male sonaret *ἐκκεκόκκικεν*.

1181. Cf. Lys. 560. *ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις* —.

ἐξήγειρεν] Pro *ἐξῆρξεν*, *ἐξέθραυσεν*, aut aliquo simili, ut videtur, positum.

1206. Confer etiam v. *Τριφάλης*, quod fabulae nostri nomen fuit.

1210. *ξυμβολῆς βαρείας*] Anglice, severe encounter.

1214. Cf. Eubul. III. 213. *τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι* (*μου*?);

1224. Adesse ergo finguntur archon *βασιλεὺς* appellatus et certaminis potatorii arbitri, a quibus ut victor utrem vini accipit (v. 1230. *χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν*).

1227. *τήνελλα*] Cf. v. *τορελλῆ* (*ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θρᾳκικόν*, Hesych.).

1229. *ἄκρατον ἐγχέας* —] Victoriae conditiones hae erant, ut merum esset vinum (*ἄκρατος*), ut uno haustu (*ἀμυστὶ* sive *ἀπνευστὶ*) ebiberetur, et denique ut primus aliquis congium hauriret (1202). Cf. Rhes. 438. *οὐχ ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας*. Cycl 416. *ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας*.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.